DIRECȚIA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI

ÎNALTUL DIVAN

1831 - 1847

INVENTAR ARHIVISTIC

BUCUREȘTI 1958

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

ÎNALTUL DIVAN 1831-1847

INVENTAR ARHIVISTIC

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

DIRECȚIA GENERALA A ARHIVELOR STATULUI

ÎNALTUL DIVAN

1831 - 1847

INVENTAR ARHIVISTIC

BUCUREȘTI 1958

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Vigneta de pe copertă reprezintă Sigiliul Inaltului Divan folosit între anii 1831—1840.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

P R E F A Ț A

Lucrarea de față face parte din seria instrumentelor de evidență și înfățișează un stadiu mai înaintat în procesul de muncă arhivistică. Cercetătorii au în față un rezumat mai complet al documentului, cari poate fi folosit fără să se apeleze totdeauna la original, întrucît cuprinde pe scurt problemele esențiale ce au dus la alcătuirea sa. In felul acesta materialul original este cruțat de uzare, iar cînd totuși se recurge la el, poate fi găsit cu ușurință după cotele de la sfîrșitul fiecărui rezumat.

Inițial, a fost proiectat ca lucrarea să cuprindă numai rezumatele analitice ale hotărîrilor civile de la Inaltul Divan, aflate în cele 19 condici. Pentru cercetător informațiile date se mărgineau numai la aceste hotărîri, fără a-i da putința să cerceteze și materialul ce a format obiectul lor Cu ajutorul inventarelor de depunere din acea vreme, am căutat să îndreptăm această lipsă. Astfel au fost identificiate cele mai multe dosare cu hotărîrile respective. Cu toate acestea au rămas destule hotărîri care n-au trimitere la dosare. Unele, pentru a putea fi «desăvîrșite», aveau nevoie de cercetări suplimentare la instanțele mai de jos, pentru lămurirea unor incidente ivite în timpul judecării proceselor sau de cercetări la fața locului. Dosarele respective erau trimise la aceste instanțe și multe din ele au rămas acolo ; n-au mai revenit la Inaltul Divan, fie pentru motivul că părțile se împăcau, fie că renunțau a se mai judeca. Altele, fiindcă părțile nu erau mulțumite de hotărîrile Inaltului Divan, mergeau în recurs la Inalta Curte de Revizie, unde erau trimise și dosarele, fără a mai reveni la instanța care judecase fondul.

După rezumatele hotărîrilor urmează 122 rezumate, mai restrînse, ale actelor de împăcarea părților în instanță și care se găsesc trecute în 15 condici de «împăciuiri», cu indicarea cotei atît a condicelor, cît și a dosarelor respective.

Afară de acestea mai fac parte din fond 555 dosare, fără hotărîri. Rezumatele lor au fost așezate după acelea ale împăciuirilor. Ele au venit în apel la Inaltul Divan, dar acesta nu le-a judecat pentru motivele : a) erau definitiv judecate de cele două instanțe mai mici, Divanul Civil și Tribunalul de întîia cercetare, prin unirea hotărîrilor date ; b) nu îndeplineau condițiile (formalita) pentru a fi luate în considerare de Inaltul Divan (apelarea nefăcută în termen sau neplata taxei cerute pentru judecare la această instanță) ; c) erau judecate numai de o singură instanță, sau de loc ; d) renunțarea părților de a se mai judeca ; e) neprezentarea părților la judecată în curs de două citări ; f) retragerea apelației ; g) anunțarea că s-au împăcat, după care «delele» se închideau. In unele dosare înapoiate de Curtea de Revizie la Inaltul Divan, se găsesc hotărîri ale aces-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

tui Divan care în condici nu sînt trecute, iar altele au și hotărîri ale Inaltei Curți de Revizie, toate în copii.

Din totalul de 1412 hotărîri ale Inaltului Divan pe întreaga perioadă 1831 — 1847, 723 sînt apeluri venite de la Divanul Civil-Politicesc și Vremelnicesc din București dintre care 622 au fost confirmate, iar 101 infirmate; 416 apeluri venite de la Divanul Civil din Craiova din care 341 au fost confirmate iar 75 infirmate; 34 apeluri venite de la Divanul Comercial din București dintre care numai 4 au fost infirmate, iar de la Divanul Comercial din Craiova 3 apeluri, toate confirmate. La toate acestea s-au făcut 102 opinii separate, restul de 236 hotărîri au fost date fie la apelurile venite de la Departamentul Pricinilor Streine, fie la hotărîrile date de veliții boieri dinainte de 1828, venite în apel.

Spre ușurința cercetărilor s-a 'ntocmit, la sfîrșitul lucrării, un indice general onomastic și toponimic, precum și de lucruri și fapte. Tot aci s-au dat și cuvintele ieșite din uz, dar care erau frecvente în acea vreme și cu înțelesul lor. Numerele ce le însoțesc corespund cu numerele documentelor din interiorul lucrării.

Istoric [1]). *Inaltul Divan, creat prin art. 319 din regulamentul Organic, a început să funcționeze de la 1 sept. 1831. El era considerat ca al treilea și cel mai înalt for judecătoresc. Judeca 'n ultimă instanță toate apelurile date împotriva hotărîrilor Divanurilor Civile, Criminale și de Comerț din București și Craiova. Inaltul Divan îndeplinea într-un anumit mod și rolul Curții de Casație, dar judeca și fondul proceselor. Completul său era format din șase judecători și un prezident, marele ban. Avea și o cancelarie a sa proprie.*

Prin reforma judecătorească din anul 1840 Inaltul Divan este împărțit în două secții cu cîte cinci judecători, din care unul era numit prezident. Cel de la secția I-a era marele ban. Fiecărei secții i se mai adăuga și doi supleanți. La secția întîia se judecau apelațiile în pricini civile și criminale date împotriva hotărîrilor Divanului Civil din București secția doua și a celui din Craiova. Secția 2-a judeca apelurile date împotriva hotărîrilor Divanului Civil din București, sec. I-a și a celor de la secția Criminală tot de aici. In această nouă organizare funcționează pînă în martie 1847, cînd este transformat în Inalta Curte cu o singură secție.

Cererile de apel, atît cele adresate către domn, cît și cele adresate Departamntului Dreptății, erau îndrumate spre judecare la Inaltul Divan.

Orice apelație, însoțită de dosarul respectiv, trecea mai întîi pe la Comisia Consultativă care își dădea avizul printr-un raport dacă pricina merită a intra în cercetarea Inaltului Divan, adică dacă motivele de apel erau «pravilnice» și se respectase formalitățile cerute.

Citarea părților la judecată de către vătafii de aprozi se făcea în baza unei adrese din partea Cancelariei divanului. Procesul se judeca în fața părților asistate de vechili împuterniciți. Hotărîrile date erau semnate de toți membrii care luaseră parte la judecarea pricinei. Cei care nu erau de acord cu hotărîrea dată făceau opinii separate.

In atribuțiunile Inaltului Divan cădea și judecarea abaterilor judecătoriilor de pe la instanțele mai mici, trimise de domn (hot. 121/833, 62/835).

Hotărîrile erau aduse la cunoștința domnului prin Marea Logofeție a Dreptății. Cele găsite în unire cu hotărîrile celor două instanțe mai mici

1. «Istoricul Inaltului Divan» publicat în volumul «*Arhivele Statului 125 ani de activitate*» p. 357—374.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

erau întărite de acesta cu dispoziția de a fi puse în lucrare. Astfel de hotărîri nu mai puteau fi apelate niciodată. Deasemenea hotărîrea rămînea definitivă cînd era dată cu majoritate și în unire cu una din hotărîrile instanțelor anterioare.

Cînd procesul se judeca 'n lipsa vreunei părți, aceasta avea drept de apel la același divan în termen de opt zile sau la domn în timp de o lună de la darea hotărîrei. Pricina se judeca dacă partea păgubită justifica cu acte împiedicarea ce o făcuse să nu se prezinte la proces.

Dacă însă o parte era nemulțumită de hotărîrea dată de Inaltul Divan, putea merge la judecata Inaltei Curți de Revizie (înființată în 1833. desființată, în 1835, reînființată în 1840 și desființată definitiv în 1847). Pricinile erau rînduite în cercetarea acestei instanțe prin ofisuri domnești. In judecarea Inaltei Curți de Revizie veneau numai acele hotărîri ale Inaltului Divan care: 1) nu erau unite cu niciuna din hotărîrile celorlalte două instanțe mai mici; 2) nu păziseră pravila și 3) nu îndeplineau formalitățile cerute. Tot la această Curte mai puteau fi apelate și hotărîrile domnești anterioare Regulamentului Organic la întîmplările prevăzute de pravilă. Hotărîrile ei erau definitive. Ele erau întărite de domn și deveneau executorii.

Intre anii 1835 — 1840, 'n locul Inaltei Curți de Revizie, a funcționat Sfatul Consultativ, care, împreună cu domnul, cerceta toate hotărîrile Inaltului Divan mai înainte de a fi supuse întăririi. Cele în care pravila nu fusese bine aplicată sau formele nerespectate, erau înapoiate, cu observații din partea domnului, la Inaltul Divan, care, conformîndu-se acelor observații, era dator să schimbe sentința, sau, prin documentare, «cu capete de pravilă», să le apere.

După 1840 Curtea de Revizie constituia un înalt sfat al domnului, nu judeca decît la chemarea acestuia și răspundea la întrebările ce i se puneau.

Intregul fond al Inaltului Divan se compune din 2045 dosare și 149 condici.

Prima depunere de dosare și condici la Arhivele Statului a avut loc la 31 mai 1838 pentru anii 1831 și 1833, a doua depunere s-a făcut la 31 oct. 1841 pentru anii 1831 — 1839 inclusiv, iar a treia în 1865 pentru dosarele dintre anii 1831 — 1862, atît ale Inaltului Divan, cît și cele rămase de la Inalta Curte după 1847. Primele două depuneri au inventare scrise cu litere cirilice, iar a treia cu litere latine.

Condicile de hotărîri civile au fost scoase de la fondul respectiv și trecute la manuscrise, unde au primit numerele de ordine de la 950 la 968. Primele două manuscrise, 950 și 951, cuprind aceleași hotărîri pînă la cea cu nr. 17 după care apoi se deosebesc. Cel dintîi este o copie a celui de al doilea și se oprește la sfîrșitul anului 1831; cel de al doilea se continuă pînă la 4 iunie 1832. Cu ianuarie 1832 anaforalele acestui manuscris primesc noi numere de ordine, începînd cu numărul unu. Numai anii 1832 și 1833 au cîte două manuscrise. Pentru ceilalți ani fiecare manuscris cuprinde anaforalele unui an întreg.

Dăm mai jos descrierea condicilor:

Ms. 950. — «L<ea>*t 1831 septembrie. Condică întru care să trec ho*tărîrile Inaltului Divan».

Are 44 file scrise și 73 nescrise. Cuprinde 25 copii de hotărîri din anul 1831 sept—oct.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Legătură veche în carton (o singură copertă) și piele, uzată. Ultimele file sînt putrezite. Cota veche nr. 4647 roșu.

Ms. 951. — «Condică cu nr. întîiu întru care să trec hotărîrile Inaltului Divan, leatul 1831 septembrie 18».

Are 184 file scrise și 4 nescrise [1]. *Cuprinde 73 hotărîri originale (30 din anul 1831 și 43 din anul 1832), cu scara lor la fila 183 v: pe verso, la ultima filă, procesul verbal de încheierea condicei din 14 noiembrie 1831, semnat de marele logofăt al Dreptății, Iordache Golescu.*

Legătură veche din carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 4648 roșu.

Ms. 952. — «Nr. 2: Condică cu nr. al doilea întru care sînt trecute hotărîrile Inaltului Divan, **l<ea>t** 1832, luna lui iunie 4».

Are 377 pagini scrise și 161 nescrise. Cuprinde 121 hotărîri originale, de la nr. 44 la nr. 165, începînd de la 4 iunie la 19 dec. 1832, cu scara lor la pag. 525—531, iar la pag. 536 procesul verbal de încheierea condicei din 11 mai 1832, semnat de marele logofăt al Dreptății, Alex. Filipescu.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 14626 roșu.

Ms. 953. — «Nr. 16, anul 1833, Condică de hotărîrile Inaltului Divan».

Are 184 file scrise și 4 nescrise. Cuprinde 127 hotărîri originale, de la 27 ian. la 11 sept. 1833, cu scara lor la fila 182, iar la fila 188 v. procesul verbal de încheierea condicei din 1 ian. 1833, semnat de Iorgu Bibescu pentru marele logofăt al Dreptății.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 15446 roșu.

Ms. 954.—«Nr. 4, < Con > dică nr. al 4-lea <**în**> tru care să tre <c> hotărîrile <I> naltului Divan în pricini politicești 1833 sept. 16».

Are 104 file scrise și 81 nescrise. Cuprinde 81 hotărîri originale de la nr. 128 la 209, între 16 sept. și 22 dec. 1833, cu scara lor la fila 180 v, iar la fila 184v, procesul verbal de încheierea condicei din septembrie 1833, semnat de directorul Logofeției Dreptății, C. M. Manu.

Legătura veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 15447 roșu.

Ms. 955. — «Condică întru care se trec hotărîrile Inaltului Divan in pricini politicești, anul 1834 ghenar».

Are 110 file scrise și 88 nescrise. Cuprinde 68 hotărîri originale, de la 18 ian. la 17 dec. 1834, cu scara lor la fila 192 v., iar la fila 196 v. procesul verbal de încheierea condicei din 11 ian. 1834, semnat de Mihail Filipescu.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 16257 roșu.

Ms. 956. — «Condica nr. 6 pentru hotărîrile ce să fac de prez < ident > dumnealor cinstiți boieri ai Inatlului Divan în pricinile politicești pă acest următor an, leat 1835, ghenarie».

Are 165 file scrise și 230 nescrise. Cuprinde 96 hotărîri originale, de la 8 ian. la 10 dec. 1835, cu scara lor la fila 387 v., iar la fila 393 v. procesul verbal de încheierea condicei din ian. 1835, semnat de directorul Logofeției Dreptății, Alexandru Ghica.

---

1. In luna martie 1957, condicile Inaltului Divan fiind legate din nou, filele nescrise au fost înlăturate.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Legătură veche din carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 14384 roșu.

Ms. 957. — «Anaforalele de pricini politicești. Condică cu nr. 5, pentru hotăririle ce să fac de dumnealor cinstiți boieri ai Inaltului Divan în pricini politicești, leat 1836, ghenarie».

Are 166 file scrise și 234 nescrise. Cuprinde 63 hotăriri originale dintre 15 ian. — 15 dec. 1836, cu scara lor la fila 394 v. și procesul verbal de încheierea condicei la fila 399 v., semnat de Mihail Filipescu la ian. 1836.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 11734 roșu.

Ms. 958. — «Pentru anaforale. Condcă cu nr. 8 pentru hotăririle ce să fac de d <**umnea**> lor boierii Inaltului Divan în pricini politicești, leat 1837 ghenarie».

Are 323 file scrise și 165 nescrise. Cuprinde 86 hotăriri originale, de la 15 ian. la 16 dec. 1837, cu scara lor la fila 387 v. și procesul verbal de încheierea condicei la fila 398 din ianuarie 1837, semnat de Alex. Filipescu, șeful Departamentului Dreptății.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 8251 roșu.

Ms. 959. «Divanul Inalt. Anaforale la pricini politi <cești>. Anul 1838, nr. 9».

Are 281 file scrise și 16 nescrise. Cuprinde 92 hotăriri originale, de la 24 ian. la 23 dec. 1838, cu scara lor la fila 289 v., iar procesul verbal de încheierea condicei la fila 296 v. din ianuarie 1838, semnat de șeful Depart Dreptății A. Racoviță.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 7554 roșu.

Ms. 960. — «Nr. 11. Divanu Inalt. <Condică> pentru trecerea anaforalelor în pricini politicești, 1839 ghenarie».

Are 237 file scrise și 65 nescrise. Cuprinde 91 anaforale originale, de la 9 ian. la 20 dec. 1839, cu scara lor la fila 294 v., iar la fila 300 v. procesul verbal de încheierea condicei din 15 dec. 1838, semnat de A. Racoviță pentru marele logofăt al Dreptății.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 4170 roșu.

Ms. 961. — «Divanul Inalt. <Condică> pentru anaforalele pricinilor politicești pe anul 1840, nr. 51».

Are 115 file scrise și 187 nescrise. Cuprinde 49 hotăriri originale, de la 8 ian. la 16 dec. 1840, cu scara lor la fila 295 v., iar la fila 300 v. procesul verbal de ncheierea condicei din dec. 1839, semnat de A. Racoviță, pentru marele logofăt al Depart. Dreptății.

Legătură veche în carton și piele uzată. Cota veche nr. 1941 roșu.

Ms. 962. — «La Inaltul Divan, sec. <sia> I: <Condică> pentru trecerea anaforalelor politicești. Inaltul Divan, secsia I-iu, 1841».

Are 86 file scrise și 164 nescrise. Cuprinde 33 hotăriri originale, de la 15 ian. la 3 dec. 1841, cu scara lor la fila 244 v., iar la fila 249 v. procesul verbal de încheierea condicei din dec. 1840, semnat de A. Racoviță, director al Depart. Dreptății.

Legătură veche în carton (numai prima copertă) și piele, uzată.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Ms. 963. — «Divanul Inalt, sec<sia>I-iu, <Condica>. pentru anaforalele în pricini politicești, 1<ea>t 1842, nr. 79».

Are 122 file scrise și 71 nescrise. Cuprinde 53 hotărîri originale, de la 12 ian. la 11 dec. 1842, iar scara lor la fila 196 v. La fila 200 v. proces verbal de încheierea condicei din anul 1841, semnat de A. Racoviță, director la Depart. Dreptății.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată. Cota veche nr. 184 roșu.

Ms. 964. — «Divanul Inalt, secția I. <Condică> pentru anaforalele în pricini politicești, 1 <e a> t 1843, nr. 96».

Are 137 file scrise și 63 nescrise. Cuprinde 86 hotărîri originale, de la 11 ian. la 22 dec. 1843, iar la fila 200 v. procesul verbal de încheierea condicei din dec. 1842, semnat de A. Racoviță, director la Depart. Dreptății.

Legătură veche în carton și piele în stare proastă. Cota veche nr. 172 roșu.

Ms. 965. — «Divanul Inalt, secția I-a nr. 112. Anaforale în pricini politicești pe anul 1844».

Are 127 file scrise și 73 nescrise. Cuprinde 94 hotărîri originale, de la 21 ian. la 20 dec. 1844, iar la fila 200 v. procesul verbal de încheierea condicei, semnat de A. Vilara, marele logofăt al Dreptății.

Legătură veche în carton și piele, uzată. Cota veche nr. 175 roșu.

Ms. 966. — «Nr. 128. Anul 1845. Inaltul Divan, condică de anaforale politicești».

Are 163 file scrise și 38 nescrise. Cuprinde 105 hotărîri originale, de la 12 ian. la 22 dec. 1845, iar la fila 200 v. procesul verbal de încheierea condicei din ian. 1845, semnat de B. Catargiu, pentru marele logofăt al Dreptății.

Legătură veche în carton și piele, uzată. Cota veche nr. 126 roșu.

Ms. 967 — Nr. 146, Divanul Inalt, sec<sia>I-a. <Condică> pentru anaforalele în pricini poli<ticești> pă anul 1846».

Are 120 file scrise și 80 nescrise. Cuprinde 84 hotărîri originale, de la 15 ian. la 4 dec. 1846. La fila 200 v. procesul verbal de încheierea condicei din 31 dec. 1845, semnat de B. Catargiu pentru șeful Depart. Dreptății.

Legătură veche în carton și piele, deteriorată, Cota veche nr. 29 roșu.

Ms. 968. — «Nr. 161, Divanul Inalt, sec<sia> I <Condică de> anaforale în pricini politicești, 1<ea>t 1847, ghenarie».

Are 22 file scrise și 178 nescrise. Cuprinde 8 hotărîri originale, de la 11 febr. la 5 martie 1847. La fila 200 v. procesul verbal de încheierea condicei din dec. 1846, semnat de A. Vilara, marele Logofăt al Dreptății.

Legătura veche în carton și piele, uzată. Cota veche nr. 412 roșu.

Folosirea cotelor. — Primul număr, după ms. este acela al manuscrisului, al doilea, numărul original al hotărîrii din manuscris, apoi numerele filelor sau paginelor, de la, pînă la, după care urmează aceleași indicații de trimitere numai pentru ms. 950, în copie. In continuare vine numărul de inventar al dosarului de la Inaltul Divan (I. D.) sau de la Inalta Curte (I.C.) cu indicarea anului cînd a fost format, precum și numărul sau numerele de ordine ale rezumatelor care privesc aceeași pricină.

La rezumatele din condicile de împăciuiri, primul număr este al condicii, apoi acela al filei, după care vine cel al dosarului respectiv.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

La dosare anul s-a dat la început, atît pentru cele provenite de la Inaltul Divan, cît și pentru cele de la Inalta Curte, la sfîrșitul rezumatului indicîndu-se proveniența dosarului și numărul său de inventar.

Fișarea manuscriselor a început la 1 oct. 1951 și a durat pînă la sfîrșitul lunii iunie 1952. Condicile de împăciuiri și dosarele fără hotărîri au fost lucrate în 1955 — 1956.

La alcătuirea acestui inventar a muncit un colectiv compus din: Ispas Zoe Adelina, Șoiculescu Victoria, Gheorghian Iulia, Rănoiu Maria ș. a., sub conducerea tov. Șucu Ion care a verificat fișele, a alcătuit indicele general și prefața.

---

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

INALTUL DIVAN

Inventar arhivistic.

1\. — **1831 sept. 18.** — Inaltul Divan al Ţării Romîneşti întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 16 ian. privitoare la «împlinirea» datoriei de 19076 lei a răposatului Dimitrie Zaman paharnic către serdăreasa Zambeta de la Chişinău, din banii ce paharnicul avea să-i ia de la «unii şi alţii» după cele 7 zapise, depuse de epitropii acestuia la Hătmănie pentru plata acestei datorii.

Const. Greceanu, fost logofăt la Hătmănie, care oprise pe nedrept pe seama Hătmăniei din acele datorii 10000 lei ca filodormă, este obligat să restituie acea sumă serdăresii Zambeta pînă la împlinirea acelei datorii conform anaforalei Logofeţiei Ţării de Sus din 1826 apr. 20, întărită de domn; neîmplinindu-se datoria, epitropii să fie obligaţi a «răspunde cusurul» din averea răposatului paharnic Zaman.

Ms. 951, 1, f. 1-2, copie ms 950, 1, f. 1-2; I.D., dos. 4591/831; vezi şi nr. 650, 947.

2\. — **1831 sept. 18.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 26 febr. privitoare la obligaţia vornicului Nicolae Ghica de a restitui fraţilor Costache şi Tudorache, feciorii popii Nedelea, veniturile din arenda moşiei Orbeasca din jud. Teleorman pentru timpul cît a rămas neexploatată şi pagubele pricinuite prin vînzarea acestei moşii baronului Hristofor Sachelarie înainte de împlinirea termenului de arendare; casa lui Grigore Ghica vv., care a răscumpărat moşia de la numitul baron prin protimisis, este scutită de orice îndatorire.

Ms 951, 2, f. 2 v-4, copie ms 950, 2, f. 2 v-4; I.D. dos. 4589/831.

3\. — **1831 sept. 19.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 27 nov. 1830, prin care Gheorghe Velcea este obligat să plătească fostei sale soţii, Tarsiţa, acuzată de adulter nedovedit şi de care s-a despărţit prin hotărîrea bisericească din 19 sept. 1830, ibricul de cafea, farfuriile de argint cu linguriţele lor, preţul a două inele vîndute de soţ şi jumătate din valoarea zestrei pentru «ponosluirea» ce i s-a făcut, iar copilul provenit din căsătorie să rămînă soţului.

Ms 951, 3, f. 4-5 v, copie ms 950, 3, f. 5-6 v; I.D. dos. 4586/831.

4\. — **1831 oct. 3.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 8 oct. 1830, prin care, Nicolae, supus cesaro-crăiesc, este împuternicit să ia de la mătuşa sa Teodora, o casă cu locul ei, situată în maha-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

laua Staicului, pe locul m-rii Radu Vodă, făcută de Gheţu şi stăpînită acum de Teodora, sora acestuia, pentru banii şi lucrurile ce Niculae pretinde că i-ar fi luat în păstrare Gheţu de la moartea fratelui său, tatăl lui Niculae, în calitate de epitrop, după mărturia cu jurămînt a lui Velicu şi Nicolcea; pretenţia Teodorei pentru zestre, «s-o caute la bărbatul său».

Ms 951, 4, f. 5 v-8, copie ms 950, 4, f. 6 v-9.

5. — **1831 oct. 3.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 25 nov. 1830 şi a Logofeţiei Pricinilor Streine prin care împuterniceşte pe Joiţa, soţia vist. Ianache Serghiade din Piteşti, să răscumpere, în baza dreptului de protimisis, de la Iosif egumenul m-rii Franciscanilor din Cîmpulung-Muşcel, o moară, pe care acesta o cumpărase de la mama şi fratele ei; Joiţa este obligată să restituie m-rii preţul cumpărării de 2100 lei şi cel al reparaţiei, ce se va stabili la faţa locului, iar mănăstirea să întoarcă întreg venitul morii, de la cumpărare pînă la punerea sechestrului de către Joiţa.

Ms 951, 5, f. 8-9 v, copie ms 950, 5, f. 9-10 v; I.D. dos. 5279/831, vezi şi nr. 537.

6. — **1831 oct. 6.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 17 febr. 1830, prin care împuterniceşte pe fostul mare vornic Grigore Ralea şi pe banul Const. Creţulescu să-şi aducă hotarnici pentru fixarea semnelor şi punerea pietrelor de hotare, între moşiile Ciocăneşti şi Creţuleşti din jud. Ilfov, ultimul fiind scutit de plata părţii din moşia Ciocăneşti, împresurată fără intenţie.

Paharnicul Iancu Roset, ginerele banului, pentru partea de moşie înapoiată vornicului şi care făcea parte din zestrea ce a luat-o şi «prigonirea» pentru moşia Băltăcaci, urmează să se despăgubească pe calea justiţiei.

Ms 951, 6, f. 10-12, copie ms 950, 6, f. 11-14.

7. — **1831 oct. 4.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc care obligă pe Costache Dimitriu Becher, supus rusesc, să împlinească din orice avere a sa, ca chezaş al lui Misirliu, datoria de 200 galbeni împărăteşti, cu dobînda legală, pe care acesta o are către Dimitrie Harisiadis.

Ms 951, 7, f. 13-14 v, copie ms 950, 7, f. 14-16.

8. — **1831 oct. 9.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 13 nov. 1829, pentru împlinirea pagubelor pricinuite la casa părintească a lui Carnet Nicolae Brătăşanu de către cilenii Obşteştii Epitropii a Sărmanilor, care urmează să se despăgubească de la Scarlat şi Aleco Brătăşani, fraţi ai jeluitorului şi membri ai acestei epitropii. Prăvăliile părinteşti, vîndute la mezat, prin hotărîre domnească, rămîn definitiv vîndute.

Hotărîrea fiind contrarie hotărîrii Divanului Domnesc, nu este semnată de Mihalache Manu, unul din membrii Divanului.

Ms 951, 8, f. 15-17 v, copie ms 950, 8, f. 16-19.

9. — **1831 oct. 13.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 20 oct. 1829, încuviinţîndu-se ca din vînzarea casei răposa-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

tului Nițu postelnicel să se dea 7500 lei soției sale Maria, iar din rest să se împlinească lipsa zestrei acesteia și să se plătească serdarului Dănescu datoria de 9000 lei.

Hotărîrea nefiind urmată de starostele de neguțători care a plătit din acești bani serdarului Dănescu cei 9000 lei înainte de împlinirea zestrei, urmează ca starostele să împlinească zestrea din banii dați serdarului Dănescu.

Ms 951, 9, f. 18-19, copie ms 950, 9, f. 19-20 v.

10. — **1831 oct. 17.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 22 oct. 1830, prin care împuternicește pe Anica fiica lui Ioniță mare vătaf de păhărnicei să ia în stăpînire, fără «întoarcere de bani», un loc ce a fost vîndut Mariei văduva, pe cînd era nevîrstnică; de asemenea întărește și anaforaua Logofeției Țării de Sus din 8 mart. 1831, prin care prețul binalei și acareturilor construite pe acest loc de Maria văduva cu bună credință, să fie întors numitei, de către Anica.

Ms 951, 10, f. 19 v-20, copie ms 950, 10, f. 20 v-21 v; I.D. dos. 4607/831.

11. — **1831 oct. 17.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 28 ian. 1831, prin care Nicolae Hagi Enuș este obligat să plătească lui Anastase Hascali, supus rusesc, datoria de 2500 lei plus dobînzile legale de la «sorocul zapisului» și cheltuielile de judecată.

Ms 951, 11, f. 20-20 v, copie ms 950, 11, f. 21 v-22; I.D. dos. 4614/831.

12. — **1831 oct. 18.** — Inaltul Divan hotărăște ca Maria Bălăceanca clucereasa să întoarcă lui Anastase, feciorul lui Nițu Lăzărescu, prețul unei puști «șișeanea» cu patul de argint, condacul de mărgean, cu pietre de topaz, luată în timpul unei revolte în contra Turcilor, de Tahîr aga de la m-rea Sf. Gheorghe, unde se afla dată în păstrare de răposatul clucer Bălăcescu ce o avea de la părintele lui, Anastase; de asemenea trebuie să întoarcă și jumătate din prețul cantității de orz, pe care l-ar fi dat răposatului clucer, odată cu pușca.

Ms 951, 12, f. 20 v-22, copie ms 950, 12, f. 22-23 v; I.D. dos. 4599/831.

13. — **1831 oct. 19.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1829 iun. 27 în pricina dintre căminar Iorgu Văcărăscu și Gheorghe Bruzu, pentru plata arenzii moșiei Pierșinari astfel: dacă Gh. Bruzu mărturisește cu jurămînt că a fost însărcinat de numitul căminar să-i plătească datoriile din plata arenzii și că a dat socoteală lui Nițu logofăt și lui Const. Melicescu 2188 lei, să fie lăsat în pace; dacă nu, să arate cui a plătit datoriile din banii arenzii, iar suma rămasă să o întoarcă lui Iorgu Văcărăscu cu dobînda legală.

Ms 951, 13, f. 22-25, copie ms 950, 13, f. 23-26 v; I.D. dos. 4624/831.

14. — **1831 oct. 19.** — Inaltul Divan întărește anaforaua Depart. de Opt și hotărîrea Divanului Judecătoresc prin care împuternicește pe Zmaranda, să stăpînească fără a mai fi supărată de fostul său soț, Nițu jimblarul, lucrurile și casa, făcute cu banii acestuia și date numitei, cînd a

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

voit să se călugărească, în locul celor luate de zestre și vîndute, pentru întreținerea ei și a copiilor lor.

Ms 951, 14, f. 25-26, copie ms 950, 14, f. 27-27 v.

15. — **1831 oct. 20.** — Inaltul Divan întărește anaforaua Depart. de Șapte din 1829 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 22 iunie 1830, prin care obligă pe polcovnicul Manolache să plătească porumbul pe care l-a luat de la Nicolae, Păun și Ilie, după ce vor depune jurămînt, iar el să-și împlinească acești bani de la zapciul căruia i l-a dat. Apelul făcut de polcovnicul Manolache în contra hotărîrii Divanului Judecătoresc este respins ca neintrodus în termenul legal de 60 zile.

Ms 951, 15, f. 26-28, copie ms 950, 15, f. 28-29 v.

16. — **1831 oct. 21.** — Inaltul Divan întărește anaforaua Spătăriei din 29 dec. 1829 și hotărîrea Divanului Judecătoresc prin care Zamfir al lui Mihnea sîrbul este obligat să plătească lui Mihai Bobe 1600 lei cu dobîndă și cheltuieli, împrumutați de la unchiul acestuia, răposatul Marin lumînărarul; dacă nu va avea mijloace de împlinire a acestei sume, să i se scoată în vînzare casa din mahalaua Sîrbească și via din dealul Filaret. Zamfir tăgăduiește această datorie, Divanul însă în hotărîrea sa se bazează pe faptul că aceeași sumă, pe care a declarat-o Zamfir la Spătărie și la Divanul Judecătoresc că este dator, a fost arătată și de Niculcea, tovarășul lui Zamfir și este înscrisă și în testamentul lăsat de Marin lumînărarul.

Ms 951, 16, f. 28-29 v, copie ms 950, 16, f. 30-31 v.

17. — **1831 oct. 24.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 în pricina dintre Teodora și soțul său Ioan Burnaz, ca prima să arate prin jurămînt, în ce constă lipsa zestrii sale, pentru a fi scăzută de soțul său din lucrurile cu care ea a părăsit casa; această lipsă va fi acoperită de asemenea, din prețul acareturilor și reparațiile făcute de numitul și din «rodul zestrii». Restul de venit din zestre se va împărți în patru părți; o parte urmînd a fi luată de soț, pentru plata datoriei făcute, iar restul să servească în căsnicie.

Ms 951, 17, f. 30-30 v, copie ms 950, 20, f. 32 v-33 v.

18. — **1831 oct. 24.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830, care încuviințează pe Mihai rachierul să primească suma de lei 2730 par. 78, cu care i-a rămas dator răposatul Stoian sîrbul, din vînzarea caselor acestuia, după ce mai întîiu se va împlini lipsa zestrei Simioanei, soția lui Stoian; dacă suma nu va fi îndestulătoare, vor fi urmăriți moștenitorii chezașului Marin dogarul.

Ms 951, 18, f. 31-31 v, copie ms 950, 21, f. 34-34 v.

19. — **1831 oct. 29.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc, care încuviințează lui Constandin fiul lui Ene Ceacîroglu, ca pentru suma ce tatăl său, răposatul Ene, are să ia de la Gheorghe, fratele acestuia, specificată în zapisul Costii, bunicul său și pentru care are amanet hanul și cherhanalele lui Gheorghe, să se vînză acestea; din suma luată, să

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

se achite datoria, după ce mai întîiu se va scădea suma specificată în zapis și arenda moșiei Herăstrău pe un an și o lună.

Ms 951, 19, f. 31 v-33, copie ms 950, 22, f. 34 v-36.

20. — **1831 oct. 29.** — Inaltul Divan, la jalba Mariței împotriva soțului ei, Iacovache Blehan, întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc și hotărăște: 1) ca soțul să-i întoarcă zestrea, 2) copila de țigan, născută în timpul căsniciei lor, să rămînă la ea, prin învoială cu soțul, 3) să i se plătească reparațiile casei sale de zestre după ce se va fi scăzut din această sumă, cheltuielile stricăciunilor grajdului. Lucrările și rodul acestora, primite în dar de la soț înaintea nunții, vor rămîne soțului pentru copil, care, fiind mare, va trece sub îngrijirea tatălui; lucrurile de exoprică nu este obligat să i le plătească; de asemenea nu este obligat să plătească cheltuielile cu întreținerea slugilor, copilului și chiriei, și cheltuieli de judecată, deoarece ea a fugit de la soț fără a fi deslegată bisericește.

Ms 951, 20, f. 33-36 copie ms 950, 23, f. 36-39 v.

21. — **1831 oct. 31.** — Inaltul Divan, ca urmare la apelul medelniceresei Sultana Fălcoianu în pricina cu Elisabeta, soția decedatului său fiu Ștefan, hotărăște că Elisabeta are dreptul să ceară a i se împlini lipsa de zestre din moșia Gorgănelele jud. Săcueni, pe care soțul ei a avut-o moștenire de la mama lui, cu drept de uzufruct pentru acesta, fie că Elisabeta va aștepta pînă la moartea medelniceresei, fie că moșia se va vinde acum, păstrîndu-se «legătura» uzufructului, iar prisosul, de va fi, să se împartă la cei hotărîți prin calea judecății.

Ms 951, 21, f. 36-39, copie ms 950, 25, f. 41-44; I.D. dos. 4609/831.

22. — **1831 nov. 5.** — Inaltul Divan întărește anaforaua veliților boieri din anul 1818 aug. 20 în pricina dintre medelnicer Andrei Nenciulescu cu postelnicul Filip Lenj pentru un rest de bani din vînzarea moșiilor Văcăreștii de Răstoacă și Boșarii, ce obligă pe postelnic a plăti numitului medelnicer 2702 lei cu dobînda legală, pe zece ani, în care timp capitalul s-a îndoit și după care nu se mai plătește dobîndă.

Ms 951, 22, f. 39 v-41; I.D. dos. 4634/831.

23. — **1831 nov. 5.** — Inaltul Diavn, în urma cercetării făcute la 8 iunie 1831 de isprăvnicatul jud. Prahova, din porunca Divanului Judecătoresc la 8 iunie 1831, asupra jălbii păhărnicesei Elenca Crețulescu împotriva lui Ioan Paspale, hotărăște ca acesta să stăpînească partea de pădure din moșia sa Berceni jud. Prahova, pe care a luat-o în schimbul unei părți egale de pădure din această moșie, cumpărată de la răposatul ei soț și pe care aceasta a vîndut-o lui Nicolae Dorobanțu.

Ms 951 23, f. 41 v-44; I.D. dos. 4603/831.

24. — **1831 nov. 5.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc relativ la împărțirea averii rămase de la soția stolnicului Răducanu Clinceanu, între acesta și fiul său Costache astfel: Costache să stăpînească două părți din averea mamei sale, iar a treia parte tatăl său cît va trăi și pe din două venitul moșiei Poenari, al prăvăliilor din Bucu-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

rești și cele două păduri fără copaci dați zestre Anei, fiica stolnicului. Pădurile vor putea fi vîndute pentru răscumpărarea caselor din București, care se vor stăpîni împreună. Lucrurile înscrise în foaia de zestre, afară de cele date Anei, să fie luate de Costache. Acesta are drept de a răscumpăra moara construită de tatăl său pe moșia mamei și locul de la Cojocăreni, ce se află lîngă moșia de zestre a mamei, în baza dreptului de protimisis. «Prăsila țiganilor și a dobitoacelor» rămîn în stăpînirea tatălui. Asupra averii nemișcătoare arătată, tatăl are numai drept de uzufruct, urmînd ca la moartea sa, să intre în patrimoniul fiului, afară de suma de 25 galbeni, luați de la fosta sa soție pe care numitul stolnic are dreptul să-i lase cui va crede. Pentru stingerea neînțelegerilor dintre părți să se desemneze un membru de la judecătorie să facă această separație de bunuri.

Ms 951, 24, f. 44 v-48; I.D. dos. 4604/831.

25. — **1831 dec. 14.** — Inaltul Divan, ca urmare la raportul Logofeției Dreptății din 1831 decembrie 3, întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova ca să se vîndă la mezat moșia Mihăița din jud. Dolj a paharnicului Stan Jianu, pentru împlinirea datoriei ce numitul are către Emanoil Hagi-Iorganda, supus rusesc.

Ms 951 25, f. 48 v-49 v.

26. — **1831 dec. 18.** — Inaltul Divan hotărăște în pricina dintre Gheorghe Vlastos și Ana fiica vătafului Ioniță, ca numita să plătească fără întîrziere lui Gheorghe Vlastos lei 180, plată a serviciilor aduse de numitul ca vechil al acesteia, într-un proces de răscumpărarea unei case.

Ms 951, 26, f. 50-50 v; I.D. dos. 4641/831.

27. — **1831 dec. 18.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc ca să se facă întocmai urmare hotărîrii lui Grigore Ghica vv. din 19 ian. 1823, în pricina dintre Coman Băncilă, supus cesaro-crăiesc și Ioniță stegarul, întrucît acesta din urmă cu slujitorii săi au mărturisit prin carte de blestem că numitul Coman nu a arătat dovada sa de supus străin, cînd a fost impus la plata birului.

Ms 951, 27, f. 50-51 v; I.D. dos. 4635/831.

28. — **1831 dec. 18.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 18 iunie 1829, prin care obligă pe Dimitrie Mustacov și Elenca, soția lui Ioan Mustacov, să plătească căminarului Ștefan Moshu datoria de 10000 lei cu dobînda și cheltuielile de judecată, iar dacă nu are alt mijloc, să se vîndă la mezat cele două prăvălii de la Curtea Veche, puse amanet.

Ms 951, 28, f. 52-53; I.D. dos. 5281/831.

29. — **1831 dec. 19.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc, Despărțirea Politicească din 25 oct. 1830, prin care beizadea Grigorie Suțu este obligat să plătească secretarului Coleghie Ioan Țițînă datoria răposatului său tată Mihai Suțu — de 12932 lei, datorie a cămării domnești — motivîndu-se că numitul beizadea este obligat ca datornic nu ca «moștenitor», deoarece și el «s-a împărtășit din acea cămară». Datoria

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

de 5638 lei tot a tatălui său, se va împlini cînd condiția prevăzută în zapisul de împrumut se va realiza, adică numitul domn sau una dintre beizadele va fi numit iarăşi domnitor.

Mihalache Racoviță şi Alex. Nenciulescu se abțin de a semna hotărîrea Divanului Judecătoresc relativ la obligația beizadelei de a plăti datoria tatălui pentru cămara domnească — aceasta fiind ceva personal — beizadelele putînd fi urmărite ca «moştenitori» şi numai din averea lăsată de domn.

Ms 951, 29, f. 53-57 v; I.D. dos. 4636/831.

30. — **1831 dec. 18.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua Logofeției Țării de Sus din 30 dec. 1826 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 7 sept. 1830, prin care se definitivează alegerea de hotare dintre moşiile Broşteneasca şi Necşăteasca, cerută de serdar Scarlat Urlățeanu şi Luxandra Brăneasca, deoarece frații Urlățeni nu au făcut nici un apel în termenul legal la acea hotrănicie.

Ms 951, 29, f. 58-59; I.D. dos. 4597/831.

31. — **1832 ian. 18.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Stan, fratele Cernii decedat şi Nicolae Papaminea, supus englez, epitropul averii numitului, hotărăşte că spre a se putea confirma hotărîrea Divanului Judecătoresc din 27 mai 1831, relativ la epitropia averii Cernii de către numitul Nicolae, să se facă cercetare de către Departament de la întîia judecătorie a Ilfovului, dacă cele susținute de Stan prin vechilul său Chiriac Dîngu, sînt întemeiate; dacă Nicolae administrează în mod cinstit averea şi Nedelea este nepot al Cernii, fapte tăgăduite de numitul, atunci se va proceda la plata datoriilor răposatului şi după ce se vor scădea şi cheltuielile epitropiei restul se va împărți între moştenitori.

Ms 951, 1, f. 59-62.

32. — **1832 ian. 31.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc prin care se aprobă instituirea unei comisii de neguțători spre a face socotelile şi a lichida tovărăşia ce a avut Velea Hagi Velcea, mama lui Ioan Mustacov, cu Ioan Hagi Ioan şi Susana Hagi Ioan, pentru a se socoti drepturile şi obligațiile moştenitorilor, Dimitrie şi Ioan Mustacov.

Ms 951, 2, f. 62 v-66 v; I.D. dos. 4622/831.

33. — **1832 febr. 5.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 20 ian. 1832, cu privire la obligația lui Iacov evreul de a plăti lui Mustan agă, fiul muselinului din Silistra, datoria de 20000 lei cu dobînzile legale şi cheltuielile de judecată, sumă ce numitul evreu o împrumutase de la tatăl său, şi respinge cererea lui Iacov de a i se acorda un termen pentru aducerea de noi dovezi.

Ms 951, 3, f. 66 v.-69 v; I.D. dos. 14439/832.

34. — **1832 febr. 6.** — Inaltul Divan, ca urmare anaforalei Logofeției Țării de Sus şi întăririi Divanului Judecătoresc, hotărăşte ca Niculae fiul lui Hagi Enuş, pentru datoria ce are față de banul Grigore Brîncoveanu, este obligat să vîndă la mezat una din moşiile sale, Enuşeşti şi Slătioara

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

de dincoace de Olt; din prețul luat, va da două treimi numitului ban, iar restul se va lua din arenda pe trei ani a celorlalte moșii tot în modul de mai sus, pînă la achitarea completă a datoriei; dacă Niculae va ieși din indiviziune cu unchiul său pînă la sorocul pus, atunci se va vinde la mezat acaretul ce i se va cuveni pentru achitarea datoriei.

Ms 951, 4, f. 69 v-71 v; I.D. dos. 14452/832.

35. — **1832 febr. 8.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 13 ian. 1832 că spre a se da o hotărîre definitivă să se cerceteze la fața locului, cu carte de blestem, pricina dintre moșnenii Rădoșani din jud. Gorj cu slugerul Costi tot de acolo pentru a se stabili valoarea acareturilor și îmbunătățirile făcute de sluger pe moșia numiților moșneni, stricăciunile făcute de sluger, pagubele aduse prin tăiere de copaci «din opritură» și dacă vînzătorul a primit de la sluger suma înscrisă în zapise.

Ms 951, 5, f. 71 v-73 v; vezi și nr. 429, 639.

36. — **1832 febr. 12.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 20 dec. 1830, prin care 36 de moșneni din Amărăștii de Sus și de Jos, în baza dreptului de protimisis, sînt puși în posesia părților de moșie a celorlalți moșneni devălmași, date în arendă de aceștia pe timp de 13 ani unui Niculae Ion Obraz, fără știrea celor 36 moșneni, îndrituiți a plăti aceeași arendă, din care se va scădea venitul încasat de arendaș; cheltuielile de judecată urmează a fi suportate de vechilii moșnenilor ce au arendat moșia fără știrea lor.

Ms 951, 6, f. 74-76; I.D. dos. 4646/831 și 14595/832.

37. — **1832 febr. 16.** — Inaltul Divan, în pricina de datorie a răposatului mitropolit Dionisie către vorniceasa Lucsandra Văcărească, hotărăște ca averea răposatului mitropolit, mișcătoare și nemișcătoare, prin renunțarea moștenitorilor acestuia, se va vinde la mezat; din suma luată se va achita datoria de 15000 lei numitei vornicese cu dobînda fixată, iar restul se va vărsa Logofeției Trebilor Bisericești, la Casa Făcătoare de Bine.

Ms 951, 7, f. 76-77; I.D. dos. 4644/831.

38. — **1832 febr. 19.** — Inaltul Divan, ca urmare la anaforaua Logofeției Țării de Jos din 20 dec. 1830 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 10 iunie 1830, în pricina de împresurare dintre moșnenii Străulești din jud. Teleorman cu păhărniceasa Elena Cozoni, întărește hotărnicia făcută de Serghie Vericianu, hotarnicul numitei păhărnicese, care stabilește că moșia Comișanca, vîndută logofătului Bunea Grădișteanu de păhărniceasă din trupul moșiei Copăceni, se întinde din apa Teleormanului pînă în Valea Cîinelui, în lungime 900 stînjeni și nu 150 stînjeni, cum susțin moșnenii Străulești, mărginindu-se cu moșiile Vîrtoapele a m-rii Glavacioc și Copăcenii a numitei păhărnicese, rămîind astfel neîntemeiată plîngerea moșnenilor de împresurarea unei părți din moșia lor de către păhărniceasă. Acte din: 1667-1830.

Ms 951, 8, f. 77 v-84; I.D. dos. 4629/831.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

39. — **1832 ian. 31.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 12 iunie 1830, prin care împuternicește pe paharnicul Ianachi Hafta să hotărnicească moșia Băbeni, ce-i zice și Radila, din jud. Prahova, a «doftorului» Const. Filittis, de moșia Cozleciu a logofătului Ștefan Bălăceanu, în partea despre pădure, deoarece la hotărnicia din 1805 a lui Iordache Cantacuzino, în acea parte nu s-au pus semne de hotar.

Ms 951, 9, f. 84 v-89 v; I.D. dos. 4617/831.

40. — **1832 febr. 15.** — Inaltul Divan respinge anaforaua Depart. Logofeției Pricinilor Străine din 8 aug. 1830 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 23 oct. 1830, în pricina dintre logofătul Mihalache Racoviță și casa răposatului Teodosie Vrana, relativ la plata unor datorii, pe care numitul logofăt și familia sa le are față de casa răposatului, după cum atestă 3 zapise existente și obligă pe logofătul Racoviță de a plăti suma de 15000 taleri, pe care îi are împrumutați de la răposatul Vrana, în 10000 galbeni împărătești sau olandezi, cum se specifică în unul din zapise, cu data de 23 iulie 1830.

Pentru sumele împrumutate, familia Racoviță pune zălog moșia Bucovu, din jud. Săcueni.

Banul Gr. Băleanu se abține de a semna hotărîrea.

Ms 951, 10, f. 89 v-95; I.D. dos. 4601/831.

41. — **1832 febr. 19.** — Inaltul Divan hotărăște, la cererea soției și datornicilor răposatului vornic Niculae Golescu, ca din vînzarea moșiilor acestuia, Mîrșa și Popeasca din jud. Vlașca, să se acopere datoriile sale, astfel: 1) soției sale, Zoița, i se va plăti pentru zestre 25000 lei, luați de soț din vînzarea pădurii de pe moșia ei de zestre Uești din același județ; i se respinge cererea de plata lucrurilor de «exoprică», 2) fiicei sale, Marița, 5000 lei cu dobîndă legală, lăsați acesteia de banul Radu Golescu, 3) plata datoriilor către Constantin Jupaniotu, supus cesaro-crăiesc și baron Hristofor Sachelarie, primul avînd prioritate ca posesor al zapiselor moșiilor amanetate.

Restul din avere va fi împărțită moștenitorilor cu dreptul soției de 1/3.

Ms 951, 11, f. 95 v-97; I.D. dos. 4610/831, vezi și nr. 434.

42. — **1832 febr. 15.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 11 iulie 1829, prin care se încuviințează a se despărți, prin linie dreaptă, locurile serdarului Niculae Atanasiu și medelnicerului Manciu, urmînd ca acesta din urmă să-și retragă grajdul de pe partea cuvenită serdarului Atanasiu.

Ms 951, 12, f. 97-99; I.D. dos. 4592/831.

43. — **1832 febr. 29.** — Inaltul Divan întărește anaforaua veliților boieri din 25 mai 1826, prin care vornicul Const. Cîmpineanu este obligat a restitui hatmanului Mihail Filipescu 300 stînjeni din moșia Gîndești, împrumutați de numitul vornic și venitul încasat din această parte de moșie, începînd de la 25 mai 1826.

Ms 951, 13, f. 99 v-100; I.D. dos. 4642/831.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

44. — **1832 febr. 19.** — Inaltul Divan întărește anaforaua Logofeției Țării de Sus și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 20 ian. 1830, în pricina dintre Vasile Cozma și locuitorii satului Ogrezeni din jud. Vlașca, hotărînd ca învoiala intervenită între locuitori și Cozma să rămînă valabilă, fiind făcută de bună voie, iar datoriile de 72 lei par. 20 și 66 lei par. 32 să fie plătite de locuitori lui Cozma.

Ms 951, 14, f. 100 v-102 v; I.D. dos. 4625/831.

45. — **1832 mart. 23.** — Inaltul Divan hotărăște ca Hagi Țoncu să plătească lui Dimitrie Mihail, supus rusesc, datoria de 6243 lei cu dobînda lor legală fără zeciuială, conform Reg. Organic, urmînd ca numitul hagiu să urmărească pe Hagi Țoncu de la Lofcea, pentru datoria ce acesta are să i-o dea. Pentru împlinirea datoriei de la Ioan Andonie, Dimitrie Mihail urmează să-l oblige tot pe calea justiției.

Ms 951, 15, f. 102 v-105; I.D. dos. 14476/832, vezi și nr. 118.

46. — **1832 mart. 19.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc relativ la împlinirea datoriei de 50000 lei cu cheltuieli de judecată, pe care căpitan Ioan Andonescu din Buzău are să o dea lui Coman Belu. Ambele părți fiind decedate, urmează ca să se dea despăgubiri lui Ioan, Gheorghe și Stoica, frații lui Coman, supuși cesaro-crăiești, din vînzarea averii numitului căpitan, după ce mai întîi se va împlini lipsa de zestre a soției acestuia, existentă la moartea bărbatului său. In caz că din rest nu se va putea acoperi datoria, «să se apuce» Ion căpitanul a le împlini.

Ms 951, 16, f. 105 v-106 v.

47. — **1832 mart. 31.** — Inaltul Divan, ca urmare la apelul din 4 mart. 1832 al lui Dumitru și al fraților săi, feciorii răposatului Gheorghe Sărdărescu, contra hotărîrilor Divanului din Craiova, decide: 1) dacă se adeverește că acea copie după foaia de zestre, pe care o are Ion Ciuvelea, soțul Ioanei, sora reclamanților, este întocmai cu originalul, atunci acesta să stăpînească cei 36 stj. din moșia Urșani jud. Vîlcea, restituindu-se și venitul luat de numiții frați, de la moartea tatălui lor pînă la judecată; 2) în caz contrar să se dea cei 180 stînjeni fraților Sărdărești, plus cheltuielile de judecată.

Ms 951, 17, f. 106 v-108 v I.D. dos. 14460/832 și 16238/832, vezi și nr. 384.

48. — **1832 mart. 23.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 8 apr. 1831, care decide ca arhiereul Acahie Laodichias, nastavnicul m-rii Dealul din jud. Dîmbovița, să restituie arenda moșiilor m-rii Dridu și Jegălia din jud. Ialomița, încasată de la Sf. Gheorghe < 1831 > de răposatul mitropolit Dionisie, înaintașul său, urmînd a le arenda altora cu un preț mai mare; foștii arendași vor primi banii arenzii și dobînzile legale de la data cînd acești bani au fost dați răposatului mitropolit. Actualul nastavnic urmează să se despăgubească din «casa» răposatului mitropolit.

Ms 951, 18, f. 108 v-112; I.D. dos. 4594/831.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

49. — **1832 mart. 31.** — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 2 oct. 1830, întăreşte învoiala dintre Marghioala fiica Rincăi şi fostul ei soţ, Iancu Teodorescu, din 28 dec. 1831, prin care soţul se obligă să-i dea suma de 3000 lei, pentru lipsă de zestre; din aceşti bani 300 lei i-a primit la facerea învoielii rămînînd ca Marghioala în urma întărîrii Divanului, să primească «cusurul» pînă la 1000, iar restul de 2000 lei să fie plătit după cum s-a stabilit prin învoială, 1000 în termen de 6 luni şi 1000 în următoarele 3 luni.

Ms 951, 19, f. 112-113; I.D. dos. 14461/832.

50. — **1832 mart. 31.** — Inaltul Divan infirmă anaforaua Depart. de Şapte şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 10 mart. 1830, relativ la stingerea datoriei de 88000 lei, pe care serdar Grigore Algiu o are către răposatul Naum Carila din Tesalonic, şi obligă pe numitul serdar de a plăti Ecaterinei, soţia lui Naum, jumătate din datorie cu dobînda legală şi nu cea fixată prin zapisul de împrumut din 1 iun. 1811. Motivele admiterii apelului Ecaterinei din 19 sept. 1831, pentru plata acestei datorii sînt: 1) prin «ecsoflisisul» din 16 nov. 1812 nu s-a şters şi datoria de 88000 lei a pîrîtului către Carila, căci urma a se înmîna pîrîtului zapisul de împrumut, 2) această sumă nu s-a adus de Carila ca un capital al său la tovărăşia ce o aveau, ci a fost dată împrumut cu dobîndă plătibil în 4 ani; 3) pîrîtul nu a adus în termenul fixat, dovadă de la Tesalonic, de renunţarea Ecaterinei la moştenirea soţului său.

Ms 951, 21, f. 113 v-116 v; I.D. dos. 4595/831.

51. — **1832 mart. 31.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua Depart. de Opt, din 27 iunie 1831 şi a Divanului Judecătoresc din 1831 oct. 9, ce obligă pe comisul Costache Slătineanu să respecte contractul din 23 apr. 1829, cu Nicola Pandoleon şi răposatul Teodosie Ursescu, prin care arendează acestora moşia sa Lapoşu şi tăierea pădurii pe timp de 6 ani, cu 28500 lei; numitul comis va recunoaşte şi după moartea lui Teodosie, ca copărtaş al acestuia pe Nicola, care va încasa arenda moşiei şi venitul tăierii pădurii, pînă la împlinirea termenului de 6 ani, afară de «adaoşul» pe care, conform Reg. Organic, îl va lua stăpînul moşiei şi totodată va restitui lui Nicola, cheltuielile de judecată şi pagubele suferite.

Ms 951, 21, f. 116 v-118 v; I.D. dos. 4620/831, vezi şi nr. 287.

52. — **1832 apr. 20.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua Spătăriei din 10 mai 1829 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 7 febr. 1830 şi conform încheierii Comisiei Consultative, hotărăşte ca Leibu ovreiul, supus cesaro-crăiesc, să fie urmărit prin consulatul rusesc pentru 151 lei preţul iepei ce a furat-o de la hanul lui Ivancea Mustacov şi pentru cheltuielile de judecată şi întreţinerea unei iepe, lăsate în locul celei furate.

Ms 951, 22, f. 118 v-119 v; I.D. dos. 14470/832.

53. — **1832 apr. 21.** — Inaltul Divan, ca urmare la anaforaua isprăvnicatului judeţului Mehedinţi din 21 aug. 1827 şi cărţii de judecată a Divanului Craiovei din 7 iun. 1831, întăreşte învoiala dintre moşnenii Lupşani şi moşnenii Băsîci din jud. Mehedinţi din 13 febr. 1825, prin care s-a hotă-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

rît să stăpînească fiecare parte cîte 80 stj. moşie, moşnenii Lupşani partea din deal şi ceilalţi din vale; dacă un loc de casă sau vie cade în partea moşnenilor Lupşani, să-l dea celor în drept, în schimb egal de pămînt sau otaştină; moşnenii Băsici, trebuie să restituie celorlalţi, cheltuielile de judecată, ca unii ce au început-o, iar moşnenii Lupşani să plătească acestora venitul încasat timp de doi ani pentru partea de moşie a moşnenilor Băsici, ca unii care au stăpînit-o fără a avea o hotărîre definitivă.

Ms 951, 23, f. 119 v-121; I.D. dos. 14468/832.

54. — **1832 apr. 31.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua veliţilor boieri din 20 sept. 1826 şi hotărîrea Divanului Principatului Ţării din 18 dec. 1828 în pricina dintre Matache Merişescu şi Grigore Merişescu, relativ la numărul de pogoane dăruite fiicei acestuia de mama lui Matache şi obligă pe Matache să dea acesteia, cele 40 pogoane ţelină din moşiile Scurteasca sau Fefeleanca, cum rezultă din zapisul de danie; dacă o parte din suma pogoanelor se va completa cu pămînt plantat cu vie, nu se va da nici o bire, ca un loc ce a fost stăpînit fără drept.

Ms 951, 24, f. 121-122; I.D. dos. 14464/832.

55. — **1832 apr. 23.** — Inaltul Divan respinge în parte hotărîrea divanului din 28 ian. 1831 relativ la obligaţia Stoianei văduva de a plăti cluceresei Anica Deşloaica restul din arvuna dată de răposatul clucer răposatului său soţ, pentru facerea de cărămizi plus dobînzile, obligînd pe Stoiana să plătească restul din arvună fără dobîndă, ce se va percepe numai de la data cînd s-a judecat la Spătărie, de cînd datoria se dublează deoarece au trecut 10 ani.

Ms 951, 25, f. 122 v-123; I.D. dos. 4593/831.

56. — **1832 apr. 24.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua veliţilor boieri din 27 febr. 1828 şi hotărîrea Divanului Principatului Ţării din 24 sept. 1828 şi decide: se vor numi hotarnici pentru măsurătoarea a 443 stj. din moşia Teşila jud. Ilfov, cumpăraţi de medelnicer Alecu Borănescu (200 de la Maria văduva şi nepotul ei Toma şi 243 de la Popa Niculae) care se vor despărţi de alţi 50 stj. nevînduţi ai jeluitorului Toma; lipsa stînjenilor ce se va găsi la măsurătoare, se va scădea din suma stînjenilor cumpăraţi de medelnicer, ce va plăti vînzătorilor întreaga sumă datorată. Venitul zăgazului de pe această moşie, conform învoielii dintre medelnicer şi Toma din 1 apr. 1830, întărită de isprăvnicatul jud. Ilfov, va fi încasat numai de medelnicer, ca unul ce a suportat singur cheltuielile reparaţiei zăgazului.

Ms 951 26, f. 123-124 v; I.D. dos. 14428/832.

57. — **1832 apr. 28.** — Inaltul Divan judecă pricina dintre Iancu Ştefănescu, fiul răposatului medelnicer Mihalache, şi casa răposatului vistier Moshu, pentru stăpînirea moşiilor Ştefăneşti şi Lipovăţu din jud. Ilfov, vîndute la mezat pentru acoperirea datoriilor răposatului său tată şi cumpărate de vistier. Iancu Ştefănescu susţine că învoiala dintre fratele său, răposatul clucer Costache şi vistierul Mashu, de a restitui aceste moşii, dacă numitul clucer îi întoarce în termen de 5 ani banii cu dobînda lor legală, s-a făcut în numele tuturor moştenitorilor, deci şi a lui; Divanul

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Judecătoresc la 4 oct. 1829, întăreşte anaforaua Logofeţiei din 4 iun. 1826 şi respinge ca neîntemeiată plîngerea lui Iancu Ştefănescu, deoarece aceste moşii fiind vîndute din ordinul Spătăriei, pentru acoperirea datoriilor defunctului, au pierdut caracterul de «moştenire»; tăcerea mamei sale, implică recunoaşterea dreptului de cumpărător al răposatului vistier; învoiala dintre răposatul vistier şi răposatul său frate, a fost un contract «in personam», nu «in rem», care s-a desfiinţat odată cu moartea acestora. Inaltul Divan la 28 apr. 1832, în urma morţii lui Iancu Ştefănescu şi renunţării moştenitorilor la continuarea procesului şi la moştenire, întăreşte căminarului Ştefan Moshu stăpînirea asupra acestor moşii.

Ms 951, 27, f. 125-141.

58. — **1832 apr. 29.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 27 dec. 1830 prin care serdarul Polihronie Costea Nanu este obligat să împlinească Vasilichii, soţia răposatului Efstaţie, lipsa zestrei, atît cît ea arăta prin jurămînt, după ce i se va scădea 1000 lei primiţi de ea cu adeverinţa din 27 oct. 1826; suma luată de numita, din vînzarea buţilor cu vin, rămase la moartea soţului său, se va stabili prin jurămînt, scăzîndu-se datoriile făcute cu înmormîntarea.

Ms 951, 28, f. 141 v-142; I.D. dos. 4596/831.

59. — **1832 apr. 27.** — Inaltul Divan infirmă cartea de judecată a Divanului Craiovei, în pricina dintre Constantin şi Petrache Plopşoreanu cu pitar Ene Pană din Craiova relativ la moşia Plopşoru şi Crovna a răposatului lor părinte, vîndută acestuia la mezat fără ştirea lor de mama lor, Joiţa, ce nu avea dreptul, moşia fiind a tatălui şi ea recăsătorită a doua oară. Se hotărăşte ca pitarul Ene Pană să înapoieze moşia jeluitorilor, aceştia fiind obligaţi a-i plăti 889,50 lei, bani cu care pitarul pretinde a fi plătit o datorie a tatălui jeluitorilor şi costul acareturilor şi «namestiilor», ce prin carte de blestem se va dovedi că au fost ridicate în folosul moşiei; restul de bani pînă la împlinirea sumei cumpărării, îl va plăti Ioan Teodoru, unchiul jeluitorilor. Judectorii de la Divanul Craiovei din anul 1825, pentru că au admis vînzarea moşiei la cerere străină, sînt obligaţi a restitui cheltuielile de judecată atît jeluitorilor cît şi pitarului Ene Pană.

Ms 951, 29, f. 142 v-145; I.D. dos. 14443 şi 16257/832.

60. — **1832 mai 3.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua Logofeţiei Ţării de Sus din 5 iun. 1831 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc şi obligă pe Joiţa Titopoleos, supusă cesaro-crăiască, să plătească lui Zisu Dimitriu vama pentru toată lîna ridicată de răposatul ei soţ de la Macovei din jud. Buzău, cu cărţuliile lui Zisu — adică 1461,90 lei — plus zeciuiala Hătmăniei.

Ms 951, 30, f. 146-146 v; I.D. dos. 14465/832.

61. — **1832 mai 18.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua Logofeţiei Ţării de Sus şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 11 sept. 1830 ce obligă pe slugereasa Maria Paraschivescu să plătească vornicesei Luxandra Văcărescu restul de bani, ce are să mai ia din vînzarea moşiei Cioreşti din jud. Rîmnicul Sărat, vîndută de vornicul Niculae Văcărescu prin mezat slugerului C. Paraschivescu în 1816, întrucît din condica starostei de negu-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

tători, reiese că slugerul nu a plătit decît 10000 lei, restul urmînd a se da după hotărnicia moşiei. Acesta va plăti şi dobînzile legale, cuvenite de la data cumpărării moşiei pînă la data numărării restului de bani, scutindu-se numita slugereasă de plata cheltuielilor de judecată, deoarece nu putea plăti banii înainte de a se face măsurătoarea moşiei.

Ms 951, 31, f. 147-148; I.D. dos. 14488/832.

62. — **1832 mai 20.** — Inaltul Divan întăreşte cartea de judecată a Divanului Craiovei din 27 febr. 1831 ce obligă pe Ghiţă Donescu, al treilea logofăt, la plata datoriei de 1104 lei către medelnicer Petre Portărescu şi 782,20 lei cheltuieli de deplasare. Pentru suma de 2000 lei ce a plătit numitul logofăt Casei Podurilor, conform hotărîrii Divanului Craiovei şi pagubele cauzate lui Petre Portărescu prin neaducerea la timp a buţilor în care a cumpărat vin de la acesta, să se hotărască prin «osebită» judecată.

Ms 951 32, f. 148-149; I.D. dos. 14435/832.

63. — **1832 mai 20.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 9 mart. 1830 ce obligă pe Petre sîrbul să lase pe Penciu sîrbul deplin stăpîn al casei, conform zapisului de învoială din 3 dec. 1825, pentru faptul că nu a plătit în sorocul fixat, restul de 250 lei; i se va înapoia suma de 150 lei, pe care, deşi în zapis se specifica că i-a primit la facerea învoielii, pîrîtul mărturiseşte că i-a predat la Spătărie, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc.

Ms 951, 33, f. 149-150; I.D. dos. 14424/832.

64. — **1832 apr. 29.** — Inaltul Divan infirmă anaforaua Depart. de Opt din 3 ian. 1830 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 28 febr. 1831, şi hotărăşte ca jeluitorul comis Costache Racoviţă să stăpînească moşia Zănoaga, pe care cluceresa Zoiţa Braţu pretinde că o are moştenire de la vornicul Ioan Damaris, pe baza unei cărţi cu data de 16 aug. 1794 ce urmează a fi distrusă dovedindu-se falsă «atît la icoana scrisului, cît şi la aşezarea slovelor» de la semnătură. Titlul de boierie din carte nu corespunde cu cel de la 1794, ca şi nepotrivirile de conţinut; după mărturia cluceresei cartea ar fi fost plăsmuită de un popă Niculae, cu doi ani înaintea morţii soţiei numitului vornic.

Ms 951 34, f. 150 v-153 v; I.D. dos. 4640/831.

65. — **1832 mai 28.** — Inaltul Divan confirmă cartea de judecată a Judecătoriei Ilfov şi hotîrîrea Divanului Judecătoresc din 25 apr. 1832 ce admite evaluarea făcută de clucerul Gr. Călinescu şi Costache Faca, ocîrmuitorul judeţului, pentru casele şi bordeele celor 21 familii de bulgari, aşezaţi cu contract de muncă pe moşia Dudeşti a căminarului Ştefan Moshu; suma rezultată din evaluare se scade din datoria ce jeluitorii bulgari au către căminar, urmînd ca după achitarea restului datoriei să devină liberi de orice angajament faţă de proprietar.

Ms 951, 35, f. 153 v-157; I.D. dos. 14500/832.

66. — **1832 mai 31.** — Inaltul Divan, ca urmare anaforalei Logofeţiei de Ţara de Jos, din 27 iun. 1827 şi hotărîrii Divanului Judecătoresc din

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

13 febr. 1831, întăreşte lui Const. Perieţeanu stăpînirea asupra a 2 pogoane din moşia Perieţi, ce au fost ale lui Sima ceauşul şi pe care, prin uzurpare, Marinache Orăşanu al doilea logofăt a clădit o cîrciumă, obligîndu-l să-şi ridice de acolo cîrciuma; moşnenii Perieţeni, de vor fi nemulţumiţi să facă apelaţie la viitorul domn. Pricina de proces pentru stăpînirea unei părţi din moşia Perieţi s-a «precurmat» prin bună învoială, întărită de Grigorie vv., aceasta rămîind lui Const. Perieţeanu.

Ms 951, 36, f. 157-160; I.D. dos. 14440/832.

67. — **1832 mai 28.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua veliţilor boieri din 14 iun. 1825 ce hotărăşte ca moşnenii Bădeni din jud. Săcueni să lase pe moşnenii Leiculeşti tot de acolo să stăpînească părţile de moşie, dăruite lor de numiţii moşneni, conform învoielii făcute la 2 sept. 1817 şi hotărîrii lui Alex. Suţu vv., din 27 febr. 1820.

Ms 951, 37, f. 160-161; I.D. dos. 14453/832.

68. — **1832 apr. 28.** — Inaltul Divan întăreşte cartea de judecată a Logofeţiei Pricinilor Străine din 12 dec. 1828 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 27 apr. 1829, în pricina de datorie dintre răposatul Zisu Carapan, sudit rusesc, reprezentat prin unul din epitropii săi, Ioan Stamu, cu Moise Natan Levi ovreiul şi decide: pentru datoria de 2896 galbeni ce numitul evreu are să plătească lui Zisu Carapan, conform zapisului întărit de consulatul rusesc, neplătită în termenul fixat de 4 luni, se vor scoate la mezat amaneturile; din suma încasată, după ce se va scădea zestrea soţiei decedate a numitului evreu conform jurămîntului său şi după ce se vor scădea datoriile către Aron ovreiul, «amanetar cu sineturi», din suma rămasă să se împlinească datoria către Zisu Carapan şi 3% plata vechilului; în caz de neîmplinire pîrîtul va putea fi urmărit, din orice avere va mai dobîndi.

Ms 951, 38, f. 161-163; I.D. dos. 14462/832.

69. — **1832 mai 27.** — Inaltul Divan, ca urmare cărţii de judecată a veliţilor boieri din 4 aug. 1824 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 11 ian. 1831 în pricina de împresurare a capătului moşiei Bărăganu din jud. Ialomiţa a lui Atanasie Dimitriu şi Gr. Otopeanu, de către moşiile Piersica a m-rii Văcăreşti şi partea de moşie Dapcea din moşia Dîlga a serdarului Colceac, hotărăşte să se cerceteze după hrisovul răposatului domn Duca Vodă, pietrele şi semnele moşiei Bărăganul, trăgîndu-se linie hotarnică de la cele 45 gropi de peste calea Bărăganului făcute de Serghie Vericeanu, la capul moşiei Piersica despre apus spre Valea Seacă pînă la piatra Bogdăneilor; capul moşiei Dîlga de Sus şi Dapcea se va întinde spre moşia Bărăganului deopotrivă cu capul moşiei Piersica; se vor da jeluitorilor cărţi de alegerea făcută.

Ms 951, 39, f. 163-166 v; I.D. dos. 14457/832.

70. — **1832 mai 27.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Nicolae fiul lui Gheorghe, zis şi Costache bulucbaşa, cu moştenitorii postelnicului Alex. Roşianu şi hotărăşte ca moştenitorii postelnicului Alexandru să înapoieze lui Nicolae, ca frate privilegiat în dreptul de protimisis, în schimbul banilor daţi de acesta, cei 2 stj şi 3

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

palme, pămînt cumpărat de la Ioan, fratele lui Nicolae, deşi numitul postelnic făcuse schimb de acest pămînt cu Maria, nepoata lui Ioan. Pentru cei 9 şi ½ stînjeni pe care Dumitraşcu Vlădescu i-ar fi dat danie în anul 1800 lui Mihai, unchiul său, nu are Costache buluebaşa nici un drept, numitul unchi avînd moştenitori direcţi.

Cu o explicaţie a moştenitorilor şi stînjenilor de pămînt stăpîniţi de aceştia din moşiile Colteşti şi Căprioru.

Ms 951, 40, f. 166 v-174; I.D. dos. 4632/831.

71. — **1832 mai 18.** — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 20 martie 1831, în pricina dintre Dialecţia Sachelariu cu vistier Constantin Concilă din Roşii de Vede jud. Teleorman, pentru hotarele moşiei Bliotori, a numitului vistier hotărăşte: se va face o nouă măsurare pentru stabilirea hotarului dintre moşia Viespari a m-rii sf. Ioan şi moşia Bliotori a sf. Mitropolii; din trupul moşiei Bliotori se vor alege apoi 665 stj. ai mănăstirii, vistierul Constantin urmînd a lua 600 stj., aşa cum scrie în hotărnicia din 25 oct. 1797; trăgîndu-se linie de hotar între «despărţirea sa de către moşia jeluitoarei» se va da fiecăruia carte de hotărnicie, punîndu-se totodată şi semne de hotar la partea despre miazăzi a moşii pîrîtului, ce se pretinde că ar împresura moşiile megieşe.

Ms 951, 41, f. 174-176 v; I.D. dos. 14432/832.

72. — **1832 mai 23.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 8 febr. 1832, în pricina dintre Adam Popa Niculae şi Stroe Dimitriu; Adam se plînge că avînd contract de tovărăşia unei cafenele cu Stroe, acesta l-a denunţat înainte de împlinirea termenului; vînzînd edecul şi chiria prăvălii i-a produs pagube jeluitorului care îi cere şi 4000 lei rest din vînzarea edecului şi chiria prăvălii, din cei 8000 lei ce numitul Stroe i-a dat pentru cumpărarea edecului. Se decide să se scoată venitul ce ar fi dat cafeneaua, din care se scade 4000 lei; pentru rest, dacă nu s-ar împlini, Stroe să-şi pună chezaş şi toate «alişverişurile» cafenelei să le ia numai jeluitorul.

Ms 951, 42, f. 177-179; I.D. dos. 14481/832.

73. — **1832 mai 24.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua Depart. de Opt şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 20 dec. 1830, prin care obligă pe Luxandra să dea în stăpînire lui chir Ilarion, episcopul Argeşului, 200 stj. moşie, lăsaţi prin diată Episcopiei de Argeş de către răposatul Dumitrache Plopeanu, plus venitul luat din acei stînjeni de la moartea acestuia; Episcopia este obligată să achite cheltuielile de înmormîntare, lipsa zestrei şi «exoprica» cuvenite Stancăi, soţia răposatului Dumitrache şi toate datoriile acestuia.

Episcopia nu poate să stăpînească acei 100 stînjeni ai lui Barbu Plopeanu, care se vor stăpîni de Necula diaconeasa şi de copiii ei şi ai lui Barbu.

Ms 951, 43, f. 179 v-180 v; I.D. dos. 14492/832.

74. — **1832 iun. 4.** — Inaltul Divan, socotind drepte alegerile isprăvniceşti din 1809 şi 1824 şi anaforaua Logofeţiei de Ţara de Sus din 16 mart. 1829, hotărăşte ca pîrîţii Pociovălişteni să stăpînească partea de

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

moşie ce li se cuvine din moşul lor Pîrvu, iar jeluitorii Surduleşti partea de moşie a lui Stan Fleancă, din care se trag. Să se cerceteze prin judecătoria judeţului Gorj, cu dovezi şi carte de blestem, ce venit au luat jeluitorii din partea de moşie a lui Pîrvu pe timpul cît au stăpînit-o, preţuindu-se la faţa locului şi să se restituie banii pîrîţilor.

Infirmă cartea de judecată a Divanului Craiovei din anul 1828, întemeiată pe jurămîntul dovedit mincinos, a cinci moşneni Popeşti din anul 1811 şi dată fără a se ţine seamă de cărţile ce au avut moşnenii Pociovălişteni.

Acte: 1665 (7173) — 1828.

Ms 952, 44, p. 7-10; I.D. dos. 14474/832.

75. — **1832 iun. 8.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 17 iun. 1830 ce hotărăşte ca jeluitorul Ioan Bălăcescu de la Bălăceşti din jud. Gorj, să stăpînească cei 150 stînjeni de moşie, vînduţi de fratele său Constandin pîrîtului Alecu Vicşoreanu, cu 7,50 lei stînjenul, deşi în zapisul de la 20 sept. 1828 a trecut preţul neadevărat de 8 lei, spre a-l îndepărta de la protimisis; jeluitorul trebuie să restituie pîrîtului suma de lei 1125, preţul real al stînjenilor, fără a cere vreun venit al moşiei, nici pîrîtul vreo dobîndă; pentru clădirile făcute pînă la judecata isprăvnicatului judeţului din 11 iunie 1830, să se facă cercetare prin judecătoria judeţului cu carte de blestem; dacă acestea aduc folos, să se preţuiască şi să le plătească jeluitorul; celelalte, fără folos sau cele construite după acest termen, să se ridice de pîrît.

Infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc care dăduse cîştig de cauză pîrîtului pentru motivul că jeluitorul avusese cunoştinţă de vînzare, însă nu şi asupra preţului.

Ms 952, 45, p. 1-7; I.D. dos. 14430 şi 14594/832.

76. — **1832 iun. 10.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1831 dec. 8, urmată anaforalei Logofeţiei Pricinilor Străine din 1830 dec. 8, ce hotărăşte că jeluitorul Nicola Costa Nani supus rusesc, să achite pîrîtului serdar Ioan Servan datoria de lei 14900 cu dobînda «pravilnică», zeciuiala şi cheltuiala judecăţii conform zapisului din 1825 mai 30; plata se va face din averea jeluitorului, ce se află depusă la consulatul rusesc din porunca lui Grigorie Ghica vv. pentru prigonirea ce avea cu moştenitorii lui Hagi Ianuş, după ce se va scădea partea achitată.

Ms 952, 46, p. 10-13; I.D. dos. 14446/832.

77. — **1832 iun. 10.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc şi întăreşte hotărîrea din 2 mart. 1831 a lui Ioan Vlădoianu, fost mare clucer şi Athanasie Hristopol, fost mare logofăt, membri ai acestui Divan, hotărînd ca jeluitoarea Elenca Răteasca să stăpînească, nestînjenită de pîrîtul paharnic Costandin Cozone, fostul ei soţ, casa de jos, zestrea şi venitul ei, conform zapiselor de «împăcăciune» din 18 şi 22 apr. 1828 şi hotărîrii bisericeşti, «defăimate» de Divanul Judecătoresc.

Ms 952, 47, p. 13-16; I.D. dos. 14479/832.

78. — **1832 iun. 11.** — Inaltul Divan, socotind greşită hotărîrea Divanului Judecătoresc din 11 mart. în pricina dintre medelnicerul Petre

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Portărescu de la Craiova, jeluitor şi Zmaranda soţia decedatului polcovnic Dumitrache Zavoian, cu fiul său Toma, pîrîţi, pentru 4100 lei pe care medelnicerul i-ar avea de plătit îndoit, în calitate de chezaş al postelnicelului Costandin, Bălaşei Izvoranca şi postelnicesei Manda din Tîmna jud. Mehedinţi, hotărăşte:

Zmaranda şi fiul ei să cheme în judecată la judecătoria jud. Mehedinţi pe Tîmneni, pentru datorie şi după sorocul ce li se va da, de nu vor plăti, atunci chezaşul medelnicer Petre Portărescu trebuie să achite datoria cuprinsă în trei zapise totalizînd 6500 lei cu dobînda lor; zapisele şi poliţa i-au fost furate pe timpul răzvrătirii în satul Amărăşti din jud Romanaţi împreună cu lăzile îngropate acolo.

Ms 952, 48 p. 16-18; I.D. dos. 14507/832.

79. — **1832 iun. 13.** — Inaltul Divan, primind de la Marea Logofeţie a Dreptăţii raportul din 14 mai 1832, împreună cu jalba Elenei Vicşoreanca din jud. Argeş, cu privire la pricina ce o are cu Ioan Voitescu — al treilea soţ al său de care este despărţită — pentru contractul făcut înaintea căsătoriei de felul cum să urmeze în căsnicie şi cui să rămînă averea, întărit de Grigore Ghica vv., hotărăşte respingerea cererii lui Ioan Voitescu de a se cerceta dacă este vinovat sau nu, deoarece hotărîrile bisericeşti asupra căsniciilor nu au apelaţie, şi declară contractul fără putere, de la data despărţirii.

Ms 952, 49, p. 19-21; I.D. dos. 14495/832.

80. — **1832 iun. 11.** — Inaltul Divan, cercetînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Sandu şi Matei, fiii lui Mihalache Muşceleanu din jud. Buzău, cu medelnicerul Săndulache Muşceleanu, vechil şi al fraţilor săi aflaţi în viaţă sau decedaţi, pentru stăpînire de moşie şi drept de protimisis, hotărăşte:

1) In hotarul Muşcelul-Dării, ales prin hotărniciile din 14 febr. 1780, 22 iul. 1786 şi 16 dec. 1795, revin din partea lui Drăghici cîte 75 stînjeni ambelor părţi.

2) In hotarul Muşcelul-Brînzesc se coboară moştenirea prin zapisul din 10 mart. 1744 (7252) de la strămoşul lor Drăghici şi revine fiecărei părţi cîte 30 stînjeni şi cumpărăturile după zapise.

3) Pentru diata şi avutul căpitanului Ghioca, jeluitorii nu pot avea nici o pretenţie asupra medelnicerului Săndulache şi a fraţilor lui, deoarece a trecut termenul de 30 ani pentru moştenire, Ghioca fiind mort de peste 50 de ani.

4) Se va face hotărnicie căci, prin anaforaua veliţilor boieri din 22 mart. 1828, se dovedeşte că cei ce se trag din moşul Purcărea s-au întins de la «răsvrătire cu călcare» în hotarul Muşcelului Dării.

Pentru celelalte puncte care n-au mai fost cercetate de nici o judecată va trebui să se adreseze la judecătoria de întîia cercetare.

Ms 952, 50, p. 21-27; I.D. dos. 14447/832.

81. — **1832 iun. 17.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 15 iunie 1830 ca Neşu tufecciul şi fiul său Mihalache să plătească lui Zane rachierul, după preţuirea făcută de maimarebaşa, pră-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

vălia pe care o închiriaseră de la acesta şi care a ars, fiind de acord cu arătarea făcută de Comisia Consultativă că nu mai este nevoie de un nou jurămînt, pentru dovadă.

Ms 952, 51, p. 28-31; I.D. dos. 14441/832; vezi şi nr. 677, 1083.

82. — **1832 iun. 15.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea din 21 mart. a Divanului Judecătoresc — Despărţirea Politicească — în pricina dintre Pavel Gheorghiu, sudit prusienesc şi Mihai Popescu, fost al 2-lea vistier, pentru arenda moşiilor Tătărăşti şi Popeşti ale lui Ştefan Belu, poruncind să fie anulat contractul de arendare şi să rămînă în stăpînirea pîrîtului vistier Mihai Popescu şi a fratelui său Pandeli, după contractul lui Ştefan Belu; Pavel Gheorghiu dacă este nemulţumit să dea în judecată la întîia judecătorie pe Costandin Jupaniotu, ce i-a fost tovarăş, cerîndu-i arvuna, dobînda banilor şi cheltuielile pricinuite de cînd i-a lăsat banii.

Ms 952, 52, p. 32-34; I.D. dos. 14491/832.

83. — **1832 iun. 17.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre epitropii casei răposatului Manuc Dragomanu cu serdar Zamfirache, fratele decedatului sluger Nicolae, fost grămătic al casei Manuc, Efrosina, Anastasia şi Zamfira, nepoatele slugerului Zamfirache şi Manolache, fiul acestuia. Toţi aceştia din urmă pretind 10000 lei în baza unui zapis din 1814 ce avea să ia slugerul Nicolae de la răposatul Dragoman ca rămăşiţă pentru slujba făcută şi neachitată precum şi leafa lunară de 150 lei pe timpul cît va trăi numitul sluger. Inaltul Divan găseşte acel zapis de 10000 lei şi diata prin care Manuc orînduia să i se plătească acea leafă, în comparaţie cu alte scrisori ale lui Manuc, ca neadevărate şi plăsmuite de slugerul Nicolae pe cînd se afla în serviciul său, deoarece Manuc Dragomanu scria şi semna numai armeneşte; se respinge hotărîrea Divanului Judecătoresc, care se sprijinise pe zapis şi foiţa de diată plăsmuite şi dăduse cîştig de cauză urmaşilor lui Nicolae slugerul.

Ms 952, 53, p. 35-38; I.D. dos. 14485 şi 16256/832.

84. — **1832 iun. 27.** — Inaltul Divan hotărăşte în pricina dintre Grigore Tigveanu şi stolnicul Costandin Bucşănescu cu medelnicerul Ioan Budişteanu pentru împresurarea ce o fac Budiştenii la capul moşiei Negovani, că existînd anaforaua veliţilor boieri din vremea lui Caragea vv., să aştepte Grigore Tigveanu şi stolnicul Bucşănescu venirea celui de al doilea domn cînd să ceară, prin apelaţie, să se judece pricina după acea anafora.

Ms 932, 53, p. 39; I.D. dos. 14508/832.

85. — **1832 iun. 28.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre jeluitoarea Bălaşa, soţia decedatului Dumitrache, fiul Ivanei din Rîmnicu-Sărat şi doctorul Arsache, nepotul şi moştenitorul decedatului Gheorghe fost mare vistier, pentru moşia Dumitrana sau Floreşti şi 500 lei cu dobîndă lăsaţi de paharnicul Ianache Lehliu epitropului vistierului Gheorghe pe seama lui Dumitrache şi a fratelui său Radu, întăreşte anaforaua veliţilor boieri din 23 iun. 1824 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 23 oct. 1830, ca

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

pîrîtul doctor Arsache să fie lăsat în pace de acei 500 lei, iar jeluitoarea să dea în judecată pe Safta, sora bărbatului ei, care, în anul 1796, s-a prezentat la Vornicia Obştiilor cerînd drept de moştenire, sub motiv că fraţii ei au murit de ciumă.

Ms 952, 55, p. 40-43; I.D. dos. 4633/831.

86. — **1832 iun. 17.** — Inaltul Divan cercetînd pricina dintre pitarul Costache Voinescu şi Aniţa Bîrseasca, soţia decedatului postelnicel Alexe Bîrsescu, pentru venitul moşiei Ciorogîrla cu hanul, brutăria, băcănia, venitul podului şi al moşiei Tîntava cu bălţile de la Dărvari ale răposatului general Costandin Varlaam — avute de pitar în arendă de la 1813 — ce s-a strîns de Alexe în curs de 10 luni, hotărăşte următoarele: cheltuielile făcute de Alexe în sumă de 7109 lei, parale 5, depăşind ceea ce a primit cu 2141 lei, pitarul Voinescu trebuie să despăgubească pe Alexe, conform hotărîrii lui Grigore Ghica vv. din 30 mai 1827, deoarece pitarul a împiedecat jurămîntul ce trebuia să-l facă Alexe, nedepunînd banii la Hătmănie.

Ms 952, 56, p. 44-45; I.D. dos. 14499/832.

87. — **1832 iun. 17.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii date de Divanul Judecătoresc din 17 iun. 1832, cercetînd pricina intervenită între jeluitoarea Efrosina Căzăneasca şi soţul ei Iordache Fărcăşanu, la despărţirea lor, hotărăşte modul cum să fie despăgubită Efrosina pentru lipsa zestrii şi a darurilor de nuntă; pentru vinul ce reclamă Fărcăşanu că i s-ar fi stricat din cauza «secfestrului» pus de Efrosina buţilor cu vin, fiind pricina necercetată de nici o instanţă, rămîne să dea jalbă la întîia judecătorie a judeţului.

Ms 952, 57, p. 46-51; I.D. dos. 4612/831.

88. — **1832 iun. 22.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 26 oct. 1831, cercetînd pricina dintre jeluitorul paharnic Răducanu Fărcăşanu şi Iordache Filipescu marele vornic al Pricinilor din Lăuntru, pentru moşiile lor Coeni din jud. Ilfov, hotărăşte: să se facă cercetare la faţa locului cu carte de blestem şi să se dovedească semnele şi pietrele aşezate de răposatul stolnic Poenaru în 1812 pe linia despărţitoare a moşiilor, dîndu-se fiecăruia în scris; dacă se va dovedi că nu a fost bine despărţită atunci, după hotărnicia făcută la 25 iulie 1757, să se măsoare toată partea de moşie şi să se împartă în două, fixînd linia dreaptă cu semne de pietre şi dînd jumătate jeluitorului paharnic şi jumătate vornicului.

Cel care a făcut călcare să plătească venitul ce se va dovedi că l-a luat; cheltuielile de judecată şi cu hotărnicia.

Ms 952, 58, p. 51-53; I.D. dos. 14445/832; vezi şi nr. 760.

89. — **1832 iun. 28.** — Inaltul Divan, la cererea Raliţei soţia răposatului vătaf Costache Ciupelniţeanu, de a se aduce în Divan serdarul Matei Ciupelniţeanu din jud. Prahova spre a se da hotărîre celor două judecăţi— a Logofeţiei de Ţara de Jos din 8 iunie 1830 şi a Divanului Judecătoresc din 2 sept. 1830 — cu privire la pricina ce are cu acesta, pentru 75 din 150 stînjeni de moşie din Ciupelniţa, pagubele pricinuite şi cheltuiala «me-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

remetului» morii de pe partea sa de moșie, întărește hotărîrile celor două judecăți osîndind pe serdarul Matei Ciupelnițeanu, fără drept de apelație, din pricina neprezentării la soroace; se respinge ca fiind împotriva pravilei, cererea soției pîrîtului de a i se da soroc de judecată.

Ms 952, 59, p. 54-56; I.D. dos. 4600/831.

90. — **1832 iun. 20.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii date de Divanul Judecătoresc din 22 iunie 1830 la cererea făcută de slugereasa Ecaterina Borăneasca în pricina cu fiii săi vitregi, Matei fost căpitan de lefegii și Alecu, pentru averea lăsată cu diată de tatăl lor, slugerul Drăghiceanu Borănescu, în anul 1821, hotărăște: să se respecte cuprinderea diatei, slugereasa neputînd vinde sau zălogi casele cele mici, urmînd să trăiască în ele pînă la sfîrșitul vieții, cînd vor rămîne la cei doi frați sau la doi veri din frați.

Ms 952, 60, p. 56-58; I.D. dos. 4643/831.

91. — **1832 iun. 28.** — Inaltul Divan confirmă anaforaua Depart. Logofeției Pricinilor Streine din 22 febr. 1831, întărită de Divanul Judecătoresc în 3 febr. 1832, în pricina dintre Matei Cantacuzino fost mare agă și Alexe Tulea, sudit britanic; prin nerespectarea contractului cu care a arendat lui Alexe moșia Drăgănești, jud. Ilfov susnumitul agă i-a pricinuit pagube, izgonindu-l din două odăi date prin contract și i-a scos vinul și rachiul din pivniță, iar porumbul din curte a fost mîncat de rîmătorii satului.

Se hotărăște să se delege la fața locului Mihai Rădulescu al 3-lea logofăt unde, în prezența părților, să facă cercetare prin carte de blestem, iar mărturia locuitorilor să o aducă la Divan pentru hotărîre.

Respinge ca fiind împotriva anaforalei Depart. Logofeției cererea lui Alexe de a se aduce preotul cu 4 oameni de la Drăgănești, spre a dovedi că li s-a cetit blestemul și au mărturisit adevărul.

Ms 952, 61, p. 58-60; I.D. dos. 14471/832; vezi și nr. 394.

92. — **1832 iun. 28.** — Inaltul Divan, la cererea păhărnicesei Elena Crețuleasca de a se infirma hotărîrea Divanului Judecătoresc din 18 sept. 1830, în pricina cu Ioan Paspale, constatînd că acesta este vinovat de «desfacerea» arenzii moșiei Berceni, deoarece nu o plătise pe anul al doilea, hotărăște ca păhărniceasa să fie scutită de plata cheltuielilor de judecată la care o îndatorase Divanul Judecătoresc.

Ms 952, 62, p. 61-65; I.D. dos. 4623/831.

93. — **1832 iun. 29.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 13 febr. 1831 ca să se facă cercetare prin judecătoria județului cu privire la «condeele de prigonire» dintre doctorul Costache, nepotul răposatului polcovnic Stavru Hristu și Smaranda, soția răposatului doctor Silivestru.

Suma de 1000 lei, dată de polcovnicul Stavru la Brașov răposatului doctor Silivestru, va putea fi cerută de la casa acestuia de către doctorul Costache, numai în baza adeverinței respective, cînd va fi găsită.

Să încredințeze cu jurămînt Costache, omul răposatului doctor Silivestru că nu a luat pernele, mindirele și celelalte lucruri de la Stavru,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

spre a rămîne casa lui Silivestru nesupărată; în caz contrar să se scadă doctorului Costache prețul acelor lucruri din datoria lui Stavru iar Smaranda să se despăgubească de la Costache, omul doctorului Silivestru.

Să se cerceteze prin carte de blestem — în privința porumbului făcut «zapt» — scăzîndu-se doctorului Costache din datoria lui Stavru prețul porumbului vîndut de Costache, omul doctorului Silivestru, calculat la prețul de vînzare de atunci; Smaranda să-și caute despăgubirea tot de la Costache, omul lui Silivestru.

Pentru porumbul vîndut de Costache nepotul lui Stavru și cel luat de stăpînire, să rămînă Smaranda nesupărată.

Ms 952, 63, p. 65-68; I.D. dos. 14446/832.

94. — **1832 iun. 24.** — Inaltul Divan, la cererea lui Ilarion economul Episcopiei Buzău și a slugerului Petrache Slăniceanu din jud. Buzău, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1 dec. 1830 în pricina cu Nicolae Bercă, pentru călcarea moșiei Episcopiei Buzău, întrucît jeluitorul, din motiv de boală, nu a făcut apelație în termen, infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc hotărînd ca părțile, cu anaforaua judecății Depart. de Opt și apelația Episcopiei Buzău împotriva anaforalei, să meargă să se judece cu pîrîtul Nic. Bercă după orînduielile Divanului Judecătoresc. Trei boieri din Inaltul Divan, sînt împotriva acestei hotărîri, considerînd dreaptă întărirea dată anaforalei Depart. de Opt de către Divanul Judecătoresc deoarece apelația nu s-a făcut în termen.

Ms 952, 64, p. 68-71; I.D. dos. 4598/831 și 14339/835.

95. — **1832 iul. 2.** — Inaltul Divan, confirmînd judecata Divanului Craiovei și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 16 febr. 1831, în pricina dintre Stan, fost staroste al Companiei Craiovei, vechil și din partea Ecaterinei, a doua soție a sa cu ginerele său Dimitrache Neharidis, pentru zestre și datorie, hotărăște: să se împlinească «dreptățile» pîrîtului Dimitrache din vînzarea avutului jeluitorului Stan care nu are alt mijloc de plată; în ce privește darul dinaintea nunții, cerut de a doua soție a sa și datoria cerută de cumnatul său Matei Zană, acestea se resping ca neadevărate.

Infirmă încheierea Comisiei Consultative din 21 mart. 1831, iar jeluitorul Stan, dacă nu va fi mulțumit, să facă apel la viitorul domn.

Ms 952, 65, p. 72-74; I.D. dos. 14506/832.

96. — **1832 iul. 2.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Vistierie și Ioan Lăceanu fost al doilea vistier, pentru călcarea de către stăpînire a contractului de vînzare a venitului Brăilei cumpărat de ultimul, cu 330100 lei, în anul 1831. Prin măsurile luate pentru combaterea holerei — ivită la 16 iun. 1831 în satele Chițcani și Tichilești din jud. Brăila — s-au pricinuit pagube vistierului Lăceanu. Se infirmă hotărîrea Divanului de Comerț care anulase contractul și se hotărăște să se orînduiască un boier care să facă cercetare la fața locului, prin carte de blestem spre a stabili la care din veniturile Brăilei s-a poprit «alișverișul» contractului cu poruncile stăpînirii și cîtă pagubă s-a pricinuit în bani.

Să se cerceteze chestiunea ostroavelor, a plutelor de la podul Vădeni ce n-au fost poprite — și a «talianului», evaluînd veniturile și pagubele,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

şi să aducă «alegerea» în scris, cu socoteala în bani, la Inaltul Divan pentru hotărîre.

Ms 952, 66, p. 74-81; I.D. dos. 14510/832.

97. — **1832 iul. 4.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 21 mart. 1832, cercetează cererea şetrarului Dimitrache Sorescu de a fi scutit de jurămîntul ce l-a obligat Divanul Judecătoresc să-l depună, pentru banii arenzii moşiei Moara Domnească, în pricina cu băneasa Zoiţa Văcăreasca, vistierul Ştefan şi Alecu Poenaru. Se constată că şetrarul Dimitrache a fost de la început cumpărătorul acestei moşii, cumpărarea pe numele banului Barbu Văcărescu şi apoi vînzarea către şetrar făcîndu-se prin înşelăciune, spre a se bucura de protimisis. După judecăţile avute cu sovetnicul Nicolae Mavru la Depart. Logofeţiei Pricinilor Streine, la Divanul Judecătoresc şi la Divanul Domnesc, sovetnicul Mavru — în baza dreptului de protimisis — a răscumpărat moşia. Dovedindu-se că şetrarul D. Sorescu a arendat moşia vistierului Ştefan şi lui Alecu Poenaru cu zapis «economicos» din partea răposatului ban Văcărescu, iar banii arenzii i-a primit şetrarul ca stăpîn al moşiei, după cum au mărturisit şi ceilalţi arendaşi, hotărăşte: jeluitorul şetrar Dimitrache Sorescu să întoarcă banii luaţi de la pîrîţii arendaşi, cu dobînda lor «pravilnică»; pentru pagubele şi cheltuielile pretinse de arendaşi, aceştia să dea jalbă la judecătoria judeţului, fiind pricină nejudecată şi să se scadă din ce va datora şetrarul, venitul luat de arendaşi pe cîtă vreme au stăpînit moşia; infirmă necesitatea jurămîntului orînduit de Divanul Judecătoresc şi părerea dată de doi membri ai Divanului la 1 apr. 1832, relativ la «exoflisirea» şetrarului de către răposatul Văcărescu.

Ms 952, 67, p. 81-83; I.D. dos. 14497/832.

98. — **1832 iul. 5.** — Inaltul Divan, în baza cărţii de judecată a Divanului Craiovei din 30 oct. 1830, cercetează pricina dintre Nicolae Chintescu, fost al 2-lea armaş, epitropul casei decedatului Trică Grigoriu braşoveanul şi slugerul Costache Vicşoreanu, pentru datoria de 14000 lei, luaţi cu zapis la 20 iunie 1829 de către sluger, din care a restituit 1460 lei. Se hotărăşte să se vîndă prin mezat arenda moşiei Căzăneşti a slugerului, pe cîţi ani va fi necesar, pentru acoperirea restului datoriei, dobînzilor şi cheltuielilor de judecată.

Ms 952, 68, p. 84-85; I.D. dos. 4616/831.

99. — **1832 iul. 6.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua veliţilor boieri din 27 mai 1827, în pricina dintre monahul Grigore, economul m-rii de la Hanul Grecilor şi Polizache Dimitriu fost mare căminar, hotărînd să se dea urmare întocmai arătatei anaforale, deoarece căminarul Dimitriu nu a făcut apelaţie în termen de 60 zile, conform pravilei.

Ms 952, 69, p. 86-87; I.D. dos. 4630/831.

100. — **1832 iul. 6.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 17 mai 1831, în pricina dintre păhărniceasa Luxandra Bălăceanca şi păhărniceasa Elenca Creţuleasca, ca în soroc de o lună să se facă cercetare la faţa locului pentru alegerea moşiei, obligînd însă pe

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

paharniceasa Elenca să-şi ia alt hotarnic, deoarece vornicul Scarlat Grădişteanu, fiind membru în Divanul Judecătoresc, nu poate fi şi hotarnic.

In caz de neprezentare la soroc, hotarnicul jeluitoarei păhărnicese Luxandra să înştiinţeze Divanul, pentru a se da urmare.

Martorii mincinoşi de la judecata de mai înainte vor fi pedepsiţi conform pravilei: mirenii cu 100 de toiege, iar preotului Anton să i se ia darul preoţiei şi să fie trecuţi în condica judeţului ca nişte martori mincinoşi.

Ms 952, 70, p. 87-89; I.D. dos. 14511/832.

101. — **1832 iul. 8.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 11 nov. 1829, în pricina dintre medelnicerul Diamandi Cica şi Arghira Vrana, sudită rusească;

1) Arghira Vrana să plătească medelnicerului «folosul» cîrciumilor din Pîrlita pe amîndoi anii, fiind tot el arendaş.

2) Se vor plăti numai 80 care de lemne medelnicerului, care nu poate cere să se plătească încă 80 care tovarăşului său, deoarece s-au socotit a fi suficiente acestea pentru casa sa.

3) Potrivit anaforalei Depart. Logofeţiei Pricinilor Streine, întărită de Divanul Ţării la 28 nov. 1828, Arghira va plăti cîştigul scutelnicilor după cum s-a dovedit prin cercetare la faţa locului că plătea cînd a luat medelnicerul în arendă moşia, rămînînd apărată de cîştigul lui Dumitru Croitoru, fiindcă a slujit la via socrului medelnicerului prin a sa ştiinţă.

4) Medelnicerul nu poate cere scăderea de cîte 20 lei ce s-a făcut din cîştigurile celor 10 scutelnici.

5) Deasemeni nu poate cere cheltuiala judecăţii şi nici zeciuială care s-a «ridicat» după Regulamentul Organic.

Ms 952, 71, p. 89-92.

102. — **1832 iul. 8.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 11 dec. 1831 ce respinge cererea Obşteştii Epitropii şi a vechilului copiilor decedatului clucer Manolache Lahovari de a obliga pe logofătul Scarlat Mihălescu, care a cumpărat la mezat moşia Ulmeni a generalului Costandin Varlaam, amanetată la casa clucerului Lahovari, să achite banii pe întreaga sumă a stînjenilor după alegerea făcută în 1818 de slugerul Sandu Depărăţeanu, sau să libereze moşia asupra casei clucerului.

Deoarece moşia a fost vîndută la mezat din porunca stăpînirii în prezenţa Epitropiei, se hotărăşte să se facă urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc, plătindu-se după suma stînjenilor aleşi la faţa locului, fiindcă alegerea din 1818 s-a dovedit a fi greşită.

Ms 952, 72, p. 92-94; I.D. 14454/832.

103. — **1832 iul. 9.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 26 nov. 1830 de a se alege cele 3 livezi ale lui Ioan Gheorghescu din Tîrgovişte, cuprinse în zapisul din 1747 (7255) apr. 22 şi apoi cele 10 pogoane de vie din dealul Tîrgoviştei cuprinse în zapisul Ancăi, soţia decedatului logofeţel Avram din 10 aug. 1800, cu obraţia, livezile de pomi şi stînjenii de moşie, cumpăraţi de Avram logofătul, soţul

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

său, de la decedata căminărească Maria Băleanca. Părțile fiind de acord cu hotărîrea Divanului Judecătoresc, se trimite această hotărîre la întîia judecătorie a județului spre urmare.

Ms 952, 73, p. 95-97; I.D. dos. 14436/832; vezi și nr. 315.

104. — **1832 iul. 9.** — Inaltul Divan întărește anaforaua Depart. Logofeției Pricinilor Streine din 22 iun. 1831 ce hotărăște să se facă cercetare la fața locului, prin judecătoria jud. Dîmbovița, în pricina dintre Sima Hagiu, sudit cesaro-crăiesc, Tudora soția lui și Iordache Ciupagea fost al 3-lea logofăt, pentru venitul unei moșii urmînd să plătească cine se va dovedi a fi dator; la împărțirea moșiei să se dea lui Sima și Tudorii jumătate și lui Ciupagea cealaltă jumătate, fără să poată scădea Ciupagea partea lui Sima și a Tudorii cu locul casei din deal, deoarece a cumpărat numai casa, nu și locul.

Ms 952, 74, p. 98-100.

105. — **1832 iul. 10.** — Inaltul Divan, în baza rapoartelor înaintate de Marea Logofeție a Dreptății la 28 iunie și 2 iulie, hotărăște să se vîndă prin mezat moșia Bucovul a lui Mihalache Racoviță, fost mare logofăt, pentru plata datoriei de 10000 galbeni împărătești ce o are față de casa decedatului sudit rusesc Theodosie Vrana și a galbenilor datorați baronului Ștefan Meitani, care sînt ceruți de Vistierie.

Ms 952, 75, p. 101-102; I.D. dos. 14519/832.

106. — **1832 iul. 11.** — Inaltul Divan întărește anaforaua Logofeției Țării de Sus și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 2 oct. 1830, în pricina dintre Dimitrie Economu cu arhimandritul Grigorie, egumenul m-rii Radu Vodă și Ghermano Iviritul exarhul, ca să fie despăgubit Economu Dimitrie de către mănăstire pentru cheltuiala făcută la construirea morii luate cu arendă de la mănăstire în baza contractului, de la 1 oct. 1828 și pentru timpul cît i s-au oprit morile din porunca stăpînirii, nefiind construite conform hotărîrii lui Caragea vv.

Ms 952, 76, p. 102-104; I.D. dos. 14483/832.

107. — **1832 iul. 12.** — Inaltul Divan întărește judecata isprăvnicatului jud. Dolj din 15 apr. 1827 și hotărîrea Divanului Craiovei din 26 aug. 1827 în pricina dintre Paschița, fiul protopopului Dumitru cu preotul Ion și Mihai, fratele lui Nedelco, toți din satul Ohaba, pentru moștenirea lăsată prin diata din 6 apr. 1827, în favoarea acestora din urmă, de Ilie și soția sa Dumitra, desmoștenind pe Paschița, fiul lor de suflet. Se hotărăște ca să se anuleze conform pravilei, înfierea lui Paschița și «să rămînă îndepărtat de la moștenirea» averii lui Ilie, deoarece prin diata din 1827, cartea de înfiere din 1814 și diata de la 1824 se desființează, întrucît acesta a necinstit pe părinții săi sufletești.

Ms 952, 77, p. 104-106; I.D. dos. 14522/832.

108. — **1832 iul. 15.** — Inaltul Divan, primind anaforaua Logofeției de Țara de Sus din 26 febr. 1831, cu privire la pricina dintre moșnenii

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Coteşti şi moşnenii Godeni din jud. Muşcel, pentru călcarea moşiei, hotărăşte:

Toma Leurdeanu fost mare medelnicer să se adreseze la judecătoria judeţului, în calitate de hotarnic, spre a i se da ajutorul necesar ca să meargă cu cei 2 hotarnici ai părţilor şi cu carte de blestem să facă alegerea după hotărnicia celor 24 boieri din 26 iulie 1749 (7257); să dea în scris carte de hotărnicie şi să se achite cheltuielile de judecată de către cei vinovaţi şi osteneala medelnicerului Leurdeanu, conform hotărîrii Divanului Domnesc din 15 mart. 1830.

Ms 952, 78, p. 107-108; I.D. dos. 5274/831; vezi şi nr. 426.

109. — **1832 iul. 19.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua Depart. de Şapte din 4 iulie 1830 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 28 ian. 1831 în pricina dintre Grigorie Filipescu fost mare agă şi Anica, soţia decedatului căminar Aleco Văcărescu, pentru moşia Lapoşu din jud. Săcueni şi dreptul de protimisis. Se hotărăşte ca pîrîta Anica să stăpînească moşiile Lapoşu, Fundeni, Comăneşti, Şătreasca şi Salcia din jud. Săcueni ale decedatului căminar, deoarece aga Grigore Filipescu a pierdut dreptul de protimisis de vreme ce n-a făcut jalba în termenul de 30 ani ce era fixat atunci şi nici în «sorocul paragrafiei» de 10 ani, deşi a ştiut pe căminar ca stăpîn al moşiei Lapoşu, pe care a zidit clădiri şi biserici.

Ms 952, 79, p. 109-132; I.D. dos. 4631/831.

110. — **1832 iul. 16.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua veliţilor boieri din 22 mart. 1828, în pricina dintre moşnenii Purcăreşti sau Tîrcoleşti din jud. Buzău cu medelnicerul Săndulache Muşceleanu şi fraţii săi, pentru stăpînire de moşie. Se hotărăşte să se facă alegerea moşiei de către întîia judecătorie a judeţului, cu hotarnici din amîndouă părţile, cercetîndu-se cîte cumpărături au moşnenii Purcăreşti, peste cei 79 stînjeni de moştenire şi să li se dea acei stînjeni; dacă pădurea Muşcelenilor, pe care o au acolo curăţată şi păzită, trece şi în moşia moşnenilor Purcăreşti, fiind pădure crescută deavalma, moşnenii Purcăreşti să plătească Muşcelenilor cheltuiala curăţitului şi a păzitului pentru partea de pădure ce se va dovedi la faţa locului că trece pe moşia lor.

Ms 952, 80, p. 132-134; I.D. dos. 14516/832.

111. — **1832 iul. 18.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua Depart. Logofeţiei Pricinilor Streine din 1 oct. 1829 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 17 mai 1831 ce hotărăşte ca pitarul Ioniţă să nu plătească împrumutului de 15000 lei, luat cu zapisul din 12 mai 1816 de la Ioan Scarlat, sudit cesaro-crăiesc, pentru trebuinţele eparhiei, spre plata banilor şcoalelor, ci să-i achite arhiereul Galaction din banii eparhiei, fără zeciuială, conform Regulamentului Organic.

Ms 952, 81, p. 134-136; I.D. dos. 14427/832.

112. — **1832 iul. 18.** — Inaltul Divan, după hotărîrea Divanului Judecătoresc din 23 mart., în pricina dintre Hristea Visarion de la Piteşti şi Iancu Mavrodoglu, fost mare căminar, pentru rachiu, hotărăşte:

1) Socoteala rachiului să se plătească, după hotărîrea «Divanului cu dobînda pravilnică»;

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

2) pîrîtul Mavrodoglu să plătească chiria cazanelor pe 6 ani, 3020 lei, «cu dobînda pravilnică» de la împlinirea celor 6 ani deoarece s-au stricat cazanele, să se cîntărească şi să se plătească cîte 6 lei de fiecare ocă conform cu hotărîrea Divanului Judecătoresc din 18 iul. 1829 şi

3) să împlinească banii rămăşiţelor de 4994 lei cu «dobînda pravilnică», din care să se scadă 1931 lei, parale 27, ce s-au achitat.

In ceea ce priveşte porumbul luat lui Hristea, acesta să facă o jalbă la prima judecătorie a jud. Muşcel unde se află moşia, deoarece nu s-a mai judecat pînă acum.

Ms 952, 82, p. 137-138; I.D. dos. 14493/832; vezi şi nr. 609.

113. — **1832 iul. 18.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 14 iul. 1831 ca moşia Ghelicu numită şi Balta Albă, să se stăpînească de către Constandin Bălăceanu fost mare agă, deoarece pînă la judecata isprăvnicatului din 1827, Erculeştii au fost cunoscuţi ca arendaşi, iar nu ca stăpîni; jeluitorul medelnicer Tudorache Iarca şi fraţii lui din jud. Rîmnicul Sărat nu mai au drept de stăpînire asupra moşiei chiar dacă tatăl lor a cumpărat moşia de la serdarul Nicolae Saigiu cu 30 ani în urmă, de vreme ce pînă la 1827 s-a tăinuit acea cumpărătură, nepomenindu-se de ea nici în zapisul din 1815 cînd răposatul paharnic Constandin Hrisoscoleu a vîndut mamei sale, Maria Erculeasa, moşia Miezu ce se învecineşte cu moşia Ghelicu, nici în cel din 10 iulie 1816, cînd aga Bălăceanu, în baza protimisisului, a răscumpărat moşia Miezu.

Cu această hotărîre nu se unesc trei boieri din Divan care, de acord cu hotărîrea Departamentului, socotesc că moşia Ghelicu se cuvine a fi stăpînită de medelnicerul Tudorache Iarca şi fraţii lui, deoarece singurul ce era în drept să o răscumpere, răposatul paharnic Hrisoscoleu, stăpînul moşiei Miezu, nu a făcut cerere de protimisis în termenul de 10 ani, stabilit de pravilă, ci a vîndut mamei lor şi moşia Miezu, iar aga Bălăceanu, stăpînul moşiei Boldu, strein de moşia Ghelicu pînă la răscumpărarea moşiei Miezu, nu are dreptul să ceară protimisis.

Ms 952, 83, p. 139-144; I.D. dos. 14472 şi 14589/832.

114. — **1832 iul. 15.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Ioan fost stegar şi Hagi Stavri pentru bănuiala de înşelăciune în socotelile de bani în slujba cămănăritului ce au avut-o în tovărăşie prin contractul din 1 ian. 1829, hotărăşte să se desfacă tovărăşia în felul următor:

1) Să se ceară un om de la Agie care să cerceteze socotelile de bani, mergînd împreună cu amîndouă părţile spre a face controlul cu catastişele, urmînd ca cel ce a înşelat să plătească fără judecată, la un ban zece, după cum s-a învoit la Spătărie la 8 mart. 1830. De aceea Divanul socoteşte că judecata Spătăriei din 14 iulie 1830 şi a Divanului Judecătoresc din 13 febr. 1831 nu trebuia să mai aibă loc.

2) Stavri să achite lui Ioan suma de 750 lei, reprezentînd cîştigul ce-i revine din vînzarea celor 1000 vedre rachiu după cum au convenit la Divanul Judecătoresc, fără ca Stavri să poată pretinde cheltuieli de transport, deoarece a vîndut rachiul pe loc.

3) Să se socotească în tovărăşie recompensarea vătafului de dorobanţi pentru ajutorul dat în «huzmetul cămănăritului» şi cei 200 lei — «gazdiatica» — dată pentru acest huzmet.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

4) Să se înmîneze lui Ioan cei 1893 lei datorați de Stavri, aflați în păstrarea Spătăriei de la judecata din 1830, iar Ioan să dea chezășie lui Stavri că-i va achita tot ce se va socoti că îi este dator după cercetarea socotelilor cămănăritului și să plătească lui Stavri prețul ce va fi stabilit de Agie pentru giubeaua ce a primit.

5) Stavri nu poate pretinde suma de 150 lei pentru cheltuiala hranei pe timpul cît a căutat huzmetul singur, cînd Ioan era «ridicat» la spitalul ciumaților, cum s-a hotărît și prin judecata Spătăriei și a Divanului Judecătoresc.

6) Suma de 40 lei, ce mărturisește Stoian prin adeverința din 28 apr. 1830 că a împlinit-o cînd era zapciu hătmănesc, să se ridice de către Ioan și Stavri și s-o împartă, fiind bani din «huzmetul cămănăritului» avut în tovărășie.

Ms 952, 84, p. 144-148; I.D. dos. 4621/831.

115. — **1832 iul. 19.** — Inaltul Divan, la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 4 iunie în pricina dintre moșnenii Drăgodănești din jud. Săcueni și Iancu Theodorescu, cu vistierul Lefter Borcescu, pentru stăpînirea a 93 stînjeni de moșie și 60 pogoane poiană și după cercetarea făcută în 8 mai 1824 la fața locului, cînd moșnenii Drăgodănești nu au adus martori pentru dovedirea stăpînirii din vechime a celor 93 stînjeni de moșie, ci numai vistierul Lefter Borcescu a dovedit cu martori că a stăpînit o poiană de 60 pogoane, hotărăște: după hotărîrea lui Grigorie Ghica vv. Iancu Theodorescu să stăpînească acel codru și vistierul Borcescu poiana, urmînd să orînduiască judecătoria județului boiernași la fața locului să facă alegerea și despărțirea lor, prin semne.

Moșnenii Drăgodănești și Iancu Theodorescu pot face apelație la domnul ce va urma.

Ms 952, 85, p. 148-149; I.D. dos. 14523/832.

116. — **1832 iul. 22.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 30 mart. 1831, în pricina dintre Frone croitorul și Rada, soția decedatului Ion, fiul diaconului Petre din jud. Săcueni, pentru un cămin cu livadă de pruni, revendicate de Frone, în afară de cei 52 stînjeni moșie dobîndiți de mama sa, Stanca, în hotarul Pătărlagele, cu hotărîrea lui Ioan Caragea vv. dată la anaforaua veliților boieri în 1818. Dovedindu-se că ceeace revendică Frone se cuprinde în trupul acelor 52 stînjeni, hotărăște ca Rada să stăpînească căminul și ograda de pruni, rămase de la soțul său, iar Frone e apărat de cheltuiala judecății prin faptul că a luat pricina din cuprinderea sinetului din anaforaua veliților boieri.

Ms 952, 86, p. 150-151; I.D. dos. 14528/832.

117. — **1832 iul. 23.** — Inaltul Divan de acord cu hotărîrea Divanului Judecătoresc din 17 febr. în pricina dintre Smaranda, soția decedatului Hagi Mihai și Maria, mama lui Mihai, sudită cesaro-crăiască, pentru diată, hotărăște ca diata arătată de Smaranda «să rămînă stricată». Neexistînd nici o «alegere» de la nici o judecată pentru «dreptățile» Sma-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

randei şi cîtă avere i-a rămas, amîndouă părţile se vor adresa pentru cercetare la întîia judecătorie a judeţului Ilfov.

Ms 952, 87, p. 151-152; I.D. dos. 14494/832.

118. — 1832 iul. 22. — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 23 mart. 1832, la cererea lui Dimitrie Mihail, supus rus, de a i se împlini banii şi cheltuiala judecăţii ce are să ia de la Ioan Antoniu, hotărăşte: conform pravilei, pîrîtul Ioan nu este dator să achite din 7400 lei suma de 3700 lei, deoarece a fost tovarăş la negustorie cu Hagi Ghioca iar nu cu Mihail, tatăl jeluitorului Dimitrie şi vechilul său, Gheorghe Lucu, a ridicat de la Hagi Ciocu şi Ali Mona turcul din Lofcea datoria de 7400 lei — în mod special pentru Ioan şi numai întîmplător a luat şi banii în contul zapiselor de 44254 lei, 102 bani, pentru Mihail, fiind Goţsca, vechilul acestuia; urmează deci ca suma de 3700 lei cu «dobînda pravilnică» să o plătească Gheorghe, moştenitorul răposatului Hagi Gheorghe, împreună cu 6243 lei şi dobînda ce s-a îndatorat la Divanul Judecătoresc să o achite; cheltuieli de judecată nu mai poate pretinde niciuna din părţi.

Ms 952, 88, p. 153-157; vezi şi nr. 45.

119. — 1832 iun. 18. — Inaltul Divan, în urma judecăţii Depart. de Şapte din 25 sept. 1830 şi a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 20 mart. 1831, cercetînd pricina dintre Scarlat Grădişteanu fost mare vornic şi Barbu Catargiu, hotărăşte:

Barbu Catargiu să rămînă nesupărat de vornic pentru cei 4825 lei cheltuiţi de acesta cu aducerea răposatului paharnic Ştefan Catargiu din Basarabia în Bucureşti, trebuinţele casei şi îmbrăcămintea lui, deoarece paharnnicul a achitat banii M în urma judecăţii Depart. Pricinilor Streine din 9 mart. 1827 — direct lui Costache Becher, de la care îi luase vornicul cu împrumut, punînd amanet averea paharnicului al cărui epitrop era; zapisul vornicului din 15 iul. 1826, cu privire la acel împrumut, să se anuleze cînd se va găsi, iar pentru «rahtul» primit de Barbu Catargiu de la vornic, neputînd proba că i l-a înapoiat, să plătească vornicului Grădişteanu 700 lei, din cei 2000 lei ceruţi.

Ms 952, 89, p. 157-161; I.D. dos. 14426/832.

120. — 1832 iul. 19. — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre slugerul Băluţă Goescu, epitropul bisericii Maica Precistă din Craiova, şi polcovniceasa Păuna Ciorogeanca din Craiova, în urma anaforalei veliţilor boieri din 3 nov. 1827, hotărăşte: slugerul Băluţă să facă cu cheltuiala bisericii o moară în vadul cel vechi, fiind biserica părtaşe cu 10 zile, — 6 zile prin sineturi şi 4 zile prin dania clucerului Alecu Samurcaş — iar polcovniceasa cu 14 zile, avînd obligaţia să contribuie cu bani proporţional cu partea ei de zile, numai pentru meremeturile sau prefacerile ce se vor face ulterior; moara aflată mai la vale, pe apa Ciorogelului, din moşia sa va fi stăpînită de polcovnicească, fără a fi oprită de biserică să o mute mai la vale pe moşia sa, dacă nu va funcţiona.

Niciuna din părţi nu va plăti cheltuieli de judecată.

Ms 952, 90, p. 161-162; I.D. dos. 14489/832.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

121. — **1832 iul. 23.** — Inaltul Divan, primind raportul Logofeţiei Dreptăţii de la 15 iulie cu jalba lui Petre Sîrbu grădinarul şi o «foiţă» de cheltuielile făcute în judecata cu Penciu Sîrbu, cumnatul său, pentru o casă ce s-a hotărît de Inaltul Divan să o stăpînească Petre, hotărăşte: Penciu să plătească lui Petre 145 lei, parale 20 cheltuieli de judecată şi să-şi ia din acea casă lucrurile ce-i aparţin, casa rămînînd conform judecăţii lui Petre.

La sfîrşitul hotărîrii lista cheltuielilor.

Ms 952, 91, p. 163-164; I.D. dos. 14531/832.

122. — **1832 iul. 25.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Carnetul Nicolae Brătăşanu şi cumnata sa Maria Brătăşanca, soţia lui Scarlat Brătăşanu, pentru moştenirea părintească: date fiind poruncile lui Grigore Ghica vv. din 27 nov. 1825, apr. 9 şi 7 mai 1826, această pricină nu mai poate intra în cercetare: urmează să se pună în aplicare aceste porunci prin Marea Logofeţie a Dreptăţii, împlinindu-se «dreptăţile» Mariei din partea de avere părintească ce se cuvine lui Scarlat, care se va vinde la mezat; după plata datoriilor părinteşti, se va împărţi restul între Carnetul Nicolae şi fratele său Alecu.

Nicolae Brătăşanu, în caz de nemulţumire, va face apelaţie la următorul domn.

Ms 952, 92, p. 164-166; I.D. dos. 14518/832.

123. — **1832 iul.** 25. J Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre jeluitoarea slugereasă Bica Băleanca cu pîrîţii Maria Burculeasa şi ginerele său Costandin Bănuţescu din jud. Olt, infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc de la 14 iun. 1832 de a se mai face cercetare la faţa locului prin judecătoria de I-a cercetare, deoarece pricina a luat sfîrşit prin desfiinţarea morii pîrîţilor, potrivit hotărîrii lui Grigore Ghica vv. din 1 iulie 1827. Se hotărăşte ca pîrîţii să nu-şi mai facă moară în acel loc spre a nu mai îneca moara jeluitoarei căreia trebuie să-i achite suma de 3028 lei, pentru cheltuielile de judecată şi pagubele aduse morii slugerului Băleanu, bărbatul său, iar nu 2851 lei cum a stabilit isprăvnicatul judeţului la 15 apr. 1831.

Ms 952, 93, p. 166-171; I.D. dos. 14535/832; vezi şi nr. 1046.

124. — **1832 iul. 25.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 25 febr. 1830 şi anaforaua marelui logofăt de Ţara de Jos din 20 iunie 1829 în pricina dintre Stanciu Şoiculescu fost al 3-lea logofăt cu Nicolae Trăsnea fost mare clucer, medelnicerul Dinu Călinescu şi polcovnicul Iordache din Cîmpina. Se hotărăşte ca Nicolae Trăsnea să stăpînească 31 stînjeni cumpăraţi cu zapisul din 26 nov. 1764 şi 16 stînjeni moşteniţi de la moşul său, postelnicul Ianache, în moşia Călineşti din jud. Prahova — după alegerea serdarului Costandin Cantacuzino din 30 oct. 1794; jeluitorul Stanciu dacă are vreun cămin de moştenire, parte de moşie sau livadă, cumpărate în trupul moşiei Călineşti, să se adreseze la I-a judecătorie a judeţului spre a se face cercetare.

Ms 952, 94, p. 171-174; I.D. dos. 4639/831.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

125. — **1832 iul. 26.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 2 iulie, în pricina dintre moșnenii Șoimăreni din jud. Săcueni cu Niță Călinescu, ginerele decedatului sluger Anastase Urlățeanu, și Gheorghe Urlățeanu fost al treilea logofăt, pentru stăpînirea moșiei Șoimari. Se hotărăște ca moșia Șoimari să se stăpînească de către amîndouă părțile după zapisele de învoire și hotărnicia din 1801, făcută de Ianache Bărcănescu, care nu pot fi «defăimate» de moșneni după atîta vreme; pentru tăierea pădurii și luarea venitului de pe moșia pîrîților Urlățeni, de către moșneni să se procedeze la cercetare și despăgubire, conform hotărîrii Divanului Judecătoresc; se admite cererea moșnenilor de a se face cercetare la fața locului pentru a se verifica dacă Urlățenii au «cuprins» mai multă moșie decît le revine, făcîndu-se jalbă de către părți la întîia judecătorie a județului spre a li se orîndui boieri cercetători; cheltuielile judecății vor fi suportate de vinovați.

Ms 952, 95, p. 174-175; I.D. dos. 14536/832.

126. — **1832 iul. 29.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea bisericească din 24 ian. 1830, în pricina de despărțire dintre Elisaveta și soțul ei șetrarul Dumitrache Fărcășanu. Se hotărăște ca toată zestrea Elisavetei să se asigure prin întîia judecătorie a județului, punîndu-se sub epitropie, conform Reg. Organic; șetrarul Fărcășanu va lua din «rodul» zestrei 2 părți, pentru îmbrăcămintea, hrana și învățătura copiilor, care au fost lăsați în îngrijirea sa, fiind nevinovat, iar Elisaveta va primi a treia parte, pentru îmbrăcăminte și hrană, la m-rea Țigănești unde este obligată să stea timp de 6 luni spre «înfrînare».

Darurile dinaintea nunții rămîn sub epitropia șetrarului.

Infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 12 febr. 1832, scutind pe șetrar de a plăti Elisavetei 4 lei pe zi, nefiind vinovat.

Ms 952, 96, p. 176-177; I.D. dos. 14482/832.

127. — **1832 iul. 29.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc al Craiovei din 23 mart. 1829, în pricina dintre moșnenii Stăiniceni din jud. Mehedinți și Alexandru Ghica mare spătar pentru împresurare de moșie. Se hotărăște ca prezidentul judecătoriei jud. Mehedinți, Constantin Vlădoianu, căminar, să meargă la fața locului și, prin cercetare cu carte de blestem, să împlinească cei 475 stînjeni în moșia Cătunu după hotărnicia din 11 dec. 1779, de care sînt mulțumite amîndouă părțile, întărindu-se cu pietre răzorul moșiei spătarului căruia să i se dea carte de hotărnicie.

Ms 952, 97, p. 178-179; I.D. dos. 16245/832; vezi și nr. 487, 570, 597.

128. — **1832 iul. 30.** — Inaltul Divan întărește anaforaua veliților boieri din 13 febr.1826 ce hotărăște în pricina dintre postelnicelul Nicolae, meșter de mori și Paraschiva soția decedatului Dumitrache, fost al doilea vistier, să se plătească din averea acestuia mai întîi postelnicelului Nicolae, zestrea ce i-a dat aceasta în vederea căsătoriei dintre fiica sa și vistierul Dumitrache, care nu a mai avut loc din pricina morții acesteia și, din ce va mai rămîne, să-și ia Paraschiva drepturile sale.

Ms 952, 98, p. 180-181; I.D. dos. 4628/831.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

129. — **1832 iul. 30.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc, din 7 apr. 1831, în pricina dintre Ilie din Pitești și ieromonahul Ioanichie, economul schitului Fedeleșoiu, metohul spitalului m-rii sf. Pantelimon, pentru nerespectarea contractului din 23 apr. 1829. Jeluitorul Ilie a luat în arendă pe 3 ani schitul Titireciul cu moșiile sale de la ieromonahul Ioanichie căruia i se încredințase în mod temporar îngrijirea acelui schit, plătind 1200 lei arenda pe primul an, iar după aceia, la venirea epistatului schitului, trimis de epitropie, moșiile s-au dat altor arendași. Se hotărăște că Ilie, conform pravilei, nu poate cere ieromonahului Ioanichie să-i plătească veniturile moșiilor pe ceilalți 2 ani și nici cheltuielile de judecată sau pagubele, deoarece n-a plătit arenda pe acești ani și averile mănăstirești se arendează numai pe cîte un an.

Ms 952, 99, p. 181-184; I.D. dos. 14513/832.

130. — **1832 aug. 1.** — Inaltul Divan întărește cartea de judecată a Divanului Craiovei din 10 febr. 1826, în pricina dintre moșnenii Niculești jeluitori și Medrești pîrîți din satul Surpați jud. Gorj, pentru împresurarea moșiei. Se hotărăște ca Medreștii să stăpînească atît partea de moșie a moșului Fișcăiesc, cumpărată de neamul lor, cît și partea de moșie a moșului Izbășesc ce o au de moștenire, conform hotărniciei celor 4 boieri din 1751 (7260) nov. 20 și cărții de judecată a șetrarului Radu Crăsnaru din 7 aug. 1793; moșnenii Niculești să stăpînească ceilalți 2 moși — Băråneasca și Cîndeasca — plătind moșnenilor Medrești cheltuiala judecății și venitul moșiei ce le-au luat pînă la judecata Divanului Craiovei din 10 febr. 1826, de cînd moșnenii Medrești s-au mulțumit a nu mai cere nimic. Acte din: 1648 (7156) — 1826.

Ms 952, 100, p. 184-187; I.D. dos. 14512/832.

132. — **1832 aug. 1.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Theodor Mavrodin și soția sa, Elena cu Ispas Făgărășanu pentru 100 stînjeni de zestre din hotarul Malu de Jos din jud. Ialomița vînduți de Theodor lui Ispas cu 5000 lei, prin zapisul din mart. 1827, — în locul cărora Theodor a pus soției sale «andipricon» via de la Jugureni jud. Săcueni, hanul și via de la marginea Bucureștilor — și pentru 202 stînjeni și jumătate de moșie din hotarul Grindu Făgărașului, avuți de Elena «de exoprică». Se infirmă anaforaua Logofeției Țării de Sus din 12 febr. 1831 ce îndatora pe Theodor să cumpere cu acei 5000 lei alt acaret pentru a-l pune «andipricon», sub motiv că «andipriconul» nu ar fi deopotrivă.

Inaltul Divan constatînd că acareturile lui Theodor au preț mai mare decît moșia de zestre a Elenei, hotărăște ca Ispas Făgărășanu să stăpînească moșiile cumpărate, rămînînd «andipricon» în locul moșiei de zestre acareturile puse de Theodor. In ce privește acei 5000 lei, prețul moșiei de zestre și ceilalți bani, datorați de Ispas lui Theodor din moment ce i-a numărat la Hătmănie, după hotărîrea Divanului Judecătoresc din 10 mart. 1831, să i se răspundă lui Theodor, iar acesta să înapoieze zapisul lui Ispas, care îi iartă de plata cheltuielilor de judecată.

Ms 952, 101, p. 188-190; I.D. dos. 14442/832.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

132. — **1832 aug. 2.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului de Comerţ din 9 febr. 1832, cu privire la pricina dintre polcovniceasa Elena Hiotu şi Cominache Bacraţa, ca jeluitoarea Elena să plătească suma de 10248 lei; deoarece aceasta susţine că Bacraţa fiind orînduit epitrop prin diata din 24 iulie 1830 a ars şi a ascuns catastişele şi sineturile ce le avea asupra sa cu privire la tovărăşia arenzii moşiei Poiana Lungă, păstrînd numai ceea ce a fost în folosul său şi că soţul ei nu-i rămăsese dator, acestea fiind probleme necercetate de nici o judecată, să se adreseze «prezidentului de I-a cercetare a comerţului» din jud. Muşcel; pînă la hotărîre urmează să se strîngă şi să se alcătuiască o catagrafie de venitul moşiei Valea Mănăstirii spre a se pune sub sechestru pentru cei 10248 lei.

Ms 952, 102, p. 190-192; I.D. dos. 14475/832 şi 17989/833.

133. — **1832 aug. 2.** — Inaltul Divan hotărăşte ca în pricina dintre vistiereasa Despa, a doua soţie a decedatului vistier Dumitrache Drăgulinescu cu Costandin, fiul lui Ioniţă Drăgulinescu, Paraschiva, soţia lui Nicolae Drăgulinescu, fratele lui Ioniţă şi feciorii vistierului Dumitrache, să se facă urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 10 iunie 1832, împlinindu-se Despei, din averea decedatului vistier, zestrea şi să i se plătească 1500 lei, pentru casa de zestre ce s-a dărîmat în timpul vieţii soţului său şi pentru cheltuiala hranei şi a îmbrăcămintei după moartea lui.

Ms 952, 103, p. 193; I.D. dos. 14540/832.

134. — **1832 aug. 3.** — Inaltul Divan confirmă anaforaua Depart. Logofeţiei Pricinilor Streine din 9 iulie 1830 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 22 iunie 1831, relativ la desfacerea tovărăşiei lui Costandin Dimitriu Becher şi Diamandi Misirliu, sudiţi britanici, cu Ioan Paspale, după socoteala negustorilor Ioan Scufa şi Emanoil H. Iorganda din 24 aug. 1827: Becher rămîne dator lui Paspale 18489 lei şi 83 bani, urmînd să se scadă ceea ce datora Paspale lui Becher; neputîndu-se stabili aceasta şi nici socoteala şalurilor, postavurilor şi inelelor, Inaltul Divan hotărăşte ca Marea Logofeţie a Dreptăţii să orînduiască cercetare prin judecătoria de comerţ, verificînd socotelile şi cheltuielile făcute cu judecata de Ioan-Paspale, spre a da hotărîre în scris de banii ce are de luat Paspale la desfacerea din tovărăşie.

Ms 952, 104, p. 194-195; I.D. dos. 5283/831.

135. — **1832 aug. 3.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre slugerul Gheorghe Iconomu, Vasile Nenovici, rudele decedatului Ioan Nicolau şi soţiile lor cu Grigorie egumenul m-rii Greci, pentru bolta cu pivniţă, odaia şi locul din curtea mănăstirii; acestea fuseseră vîndute fără drept de Ioan lui Zamfir Anastasiu Mavrichie, deoarece conform aşezămintelor nastavnicilor mănăstirii din 26 oct. 1768 şi 15 nov. 1781, trebuia să se stăpînească de către Nicolae Siştovlîu, tatăl lui Ioan, şi de copiii lui, fără a se înstrăina. Se întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 26 mai 1831 şi anaforaua Logofeţiei Ţării de Sus din 1 nov. 1831 ca m-rea Greci să stăpînească acea boltă cu pivniţă, odaia şi locul din curtea mănăstirii, decedatul Ioan Nicolau neavînd copii, iar rudele acestuia să rămînă nesupă-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

rate de chiria luată pînă la hotărîre, de cei 200 lei lăsaţi de Ioan mănăstirii prin diata din 25 oct. 1831 şi de cheltuielile judecăţii, la care a renunţat pîrîtul egumen pentru sărăcia lor.

Ms 952, 105, p. 195-198; I.D. dos. 4602/831.

136. — **1832 aug. 5.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 27 mai 1831 în pricina dintre Zamfir Anastasiu Mavrichie, supus cesaro-crăiesc, cu slugerul Gheorghe Iconomu şi Vasile, rudele decedatului Ioan Nicolau, pentru suma de 13000 lei. Aceşti bani fuseseră daţi lui Ioan pentru o prăvălie cu odaie ce a cumpărat Zamfir, care, prin hotărîrea Inaltului Divan, s-au dat în stăpînirea m-rii Greci, cînd slugerul Gheorghe Iconomu şi Vasile au dat în scris că nu au pretenţii de moştenire şi au cerut «cu vicleşug să se păzească legăturile» ce le-a lăsat Ioan prin diata din 25 oct. 1831, păgubind pe jeluitor cu acei 13000 lei. Se hotărăşte să se împlinească cu prioritate lui Zamfir Anastasiu Mavrichie suma de 13000 lei cu «dobînda pravilnică» din întreaga avere a lui Ioan şi cheltuielile de judecată, fără zeciuială, aceasta fiind suspendată prin Reg. Organic.

Ms 952, 106, p. 198-200; I.D. dos. 14509/832.

137. — **1832 aug. 2.** — Inaltul Divan, în urma anaforalei Logofeţiei Ţării de Sus din 12 ian. 1831, întărită de Divanul Judecătoresc în 15 ian. 1831, cercetează pricina dintre David egumenul m-rii Rîncăciovul şi Gavriil, egumenul m-rii Snagov, pentru 4974 lei cheltuiţi de primul, din banii săi proprii, pe vremea cînd a fost egumen la m-rea Snagov. Se hotărăşte ca aceşti bani să se pună «depoziton» la Logofeţia Pricinilor Bisericeşti cu «dobînda pravilnică», socotită de la anaforaua Cantorei Mănăstirilor din 28 febr. 1824, deoarece Daniil egumenul m-rii Snagov din acea vreme nu a făcut apelaţie; se mai hotărăşte ca judecătoria I-a a judeţului Ilfov să facă cercetare cu carte de blestem la faţa locului pentru venitul pădurii Snagovului şi al crîngului de la Sicrita precum şi al ogrăzii de tufani, după cuprinderea anaforalei Cantorei şi a Logofeţiei Ţării de Sus; se va aduce în scris la Divan «alegerea» spre a se vedea care din egumeni a rămas dator spre a se da hotărîre.

Ms 952, 107, p. 200-202; I.D. dos. 14448/832.

138. — **1832 aug. 16.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 4 iunie 1832, cercetînd pricina dintre jeluitorul polcovnic Manolache Alexandrescu şi pîrîtul medelnicer Niculae Alexandrescu, hotărăşte ca tovărăşia dintre părţi să se desfacă în felul următor:

1) Polcovnicul nu poate cere să se întărească anaforaua judecăţii Departamentului, deoarece nu poate dovedi că pîrîtul a avut cunoştinţă de ea.

2) Medelnicerul rămîne, după cum a hotărît şi Divanul Judecătoresc, nesupărat de plata dijmei porumbului, 8 baniţe cocoloaşe de porumb, deoarece în anul 1830 s-a hotărît să se ia zeciuială.

3) Polcovnicul nu poate cere să i se plătească paguba cîrciumii, nefiindu-i dată în arendă din moment ce nici pîrîtul nu o luase în arendă, fiind în curs judecata pentru cîrciumă cu stăpînul moşiei Bîcu. In această situaţie, cercetarea la faţa locului devine inutilă.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

4) Jeluitorul să plătească pîrîtului «cusurul» de 1531,10 lei din arenda moşiei şi 6324 lei din banii primiţi pentru negustoria oilor cu «dobînda pravilnică», scăzîndu-se 300 lei, partea pîrîtului din suma de 600 lei cheltuită în tovărăşia de oi.

Ms 952, 108, p. 203-205; I.D. dos. 14529/832.

139. — **1832 aug. 9.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre jeluitoarea Păuna Cotăreasa şi fiul ei Gheorghe militarul din Giurgiu cu pîrîtul Gheorghe Gogoaşă pentru casa şi locul lor, vîndute pîrîtului cu zapisul din 30 apr. 1825 «prin sila gavazilor», hotărăşte ca Gheorghe Gogoaşă, conform pravilei, să-şi ridice prăvălia cu odăile şi pivniţa făcute pe locul jeluitoarei; se întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 28 ian. 1831 şi a Divanului Domnesc din 6 apr. 1831 ce stabileşte ca jeluitoarea să reintre în stăpînirea locului, fără ca Gheorghe să-i poată cere restituirea sumei de 700 lei, preţul de cumpărare, aceşti bani fiindu-i luaţi Păunei de turci; obligă pe Gheorghe să înapoieze Păunei sineturile casei şi ale locului şi adeverinţa de 140 lei — sau dacă nu o mai are să-i achite aceşti bani cu «dobînda pravilnică»; dispune să se preţuiască la faţa locului de către judecătoria judeţului, prin carte de blestem, în ce stare a fost casa jeluitoarei Păuna de pe acest loc în anul 1825 cînd i-a luat-o Gheorghe şi cîtă chirie ar fi putut încasa de atunci înainte, urmînd ca Gheorghe să-i achite suma ce se va stabili, plus 250 lei cheltuieli de judecată.

Ms, 952, 109 p. 205-209; I.D. dos. 14469/832.

140. — **1832 aug. 10.** — Inaltul Divan, de acord cu anaforaua veliţilor boieri din 31 iulie 1827 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 30 oct. 1828, hotărăşte să se facă urmare la judecătoria judeţului pentru socotelile ce se vor cerceta la faţa locului în pricina dintre Radu, fiul lui Stan cupeţul, şi Methodie monahul cu Răducanu, rudele răposatului Costandin, fiul lui Dumitru măcelarul, iar pentru celelalte stabileşte următoarele:

1) Radu nu are drept să ceară din averea lui Costandin suma de 1300 lei, deoarece Chircor cavaful a mărturisit prin adeverinţa din 8 iunie 1830 că a primit aceşti bani în două rînduri de la Costandin, drept capital pentru tovărăşia căvăfiei, iar nu de la Radu.

2) Nu poate cere nici suma de 880 lei, deoarece nu a primit să dovedească prin jurămînt că nu a luat de la Costandin aceşti bani, pentru plata sineturilor domneşti.

3) I se va plăti 250 lei pentru inelul cu diamant ce susţine că i-a luat Costandin, deoarece s-a dovedit că acesta i-a spart lada.

4) Să i se achite 700 lei — din averea soţiei sale — pentru cheltuiala ce a făcut cu înzestrarea şi căsătoria Smarandei, pe care o luase de mică soţia sa, cu această promisiune.

5) Să se dea moştenitorilor lui Costandin «condeiele» arătate de Radu, fără a se mai supăra acesta şi cu altele, deoarece Costandin cît a trăit, n-a putut dovedi alte «condeie» din averea Caterinei, mătuşa sa şi a mamei sale.

6) Moştenitorii Ecaterinei vor stăpîni cele 5 pogoane şi jumătate de vie din zestrea acesteia, neputîndu-se ţine seamă de vînzarea făcută de Ră-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

ducanu, bărbatul Ecaterinei, întrucît, conform pravilei, bărbatul nu poate vinde zestrea soției fără a pune «andipricon», iar Radu să se despăgubească din averea lui Răducanu de banii plătiți la cumpărarea viei.

Ms 952, 110, p. 209-210; I.D. dos. 14451/832.

141. — **1832 aug. 12.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Mitropolie și polcovnicul Anastase, unul din arendașii moșiei Cucueți, pentru arenda bălții Greaca, infirmă hotărîrea judecătoriei de I-a cercetare a județului Ilfov, care considerase că pîrîții arendași ai moșiei Cucueți, Iane Sabeca și Gheorghe Cazacu, aveau drept de protimisis, balta fiind deavalma cu moșia Cucueți și cu venitul peștelui; se infirmă și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 6 iulie 1832, care socotise că Mitropolia a dat lui Mihalache Parciula balta în arendă, fără să se fi învoit cu pîrîții arendași și înainte de a fi luat balta în stăpînire. Se hotărăște ca Mitropolia să rămînă nesupărată pentru arendarea bălții Greaca lui Mihalache Parciula, fiindcă pîrîții arendași nu aveau drept de protimisis și nici o devălmășie cu Mitropolia ei s-au tocmit pentru venitul bălții fără a se putea învoi, iar balta a fost luată în stăpînire de Mitropolie în ian. 1831, înainte de a vinde venitul ei lui Parciula, și nu în anul următor «cînd s-au slobozit bălțile călcate de turci».

Ms 952, 111, p. 213-219; I.D. dos. 14551/832.

142. — **1832 aug. 13.** — Inaltul Divan la cererea lui Andonache Greceanu și a Comisiei Consultative din 15 apr. 1831 de a întări hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1 aug. 1830, deoarece Scarlat Grădișteanu, fost mare vornic, nu a făcut apelație în termenul legal, hotărăște să se dea urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc prin care vornicul Grădișteanu pierde o țigancă ce o va stăpîni Andonache Greceanu, împreună cu bărbatul ei, Ion, care era țiganul său.

Ms 952, 112, p. 219-220; I.D. dos. 14517/832.

143. — **1832 aug. 16.** — Inaltul Divan hotărăște în pricina lui Nicolae Ionescu, fost al 2-lea vistier, cu Radu și Ioniță, zidari, să se facă urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 15 febr. 1832, obligînd pe aceștia să săvîrșească binalele după contracte, fără a se mai cere de la ei cheltuiala ce s-a făcut cu alți meșteri la lucrarea acestor binale.

Ms 952, 113, p. 221; I.D. dos. 14496/832.

144. — **1832 aug. 17.** — Inaltul Divan, în urma anaforalei veliților boieri din 26 mai 1826, cercetează pricina dintre Hristodor Filitis și Rizu cu fratele său Hagi Anastase fost al 3-lea logofăt de la Gura Nișcovului și Gheorghe Săseanu din jud. Buzău, pentru prăvălia cu băcănie, brutărie, simigerie și beci. Acestea fuseseră clădite în anul 1805 pe moșia Săseni a lui Gheorghe Săseanu și cumpărate de Rizu și fratele său cu zapisul din 25 febr. 1809 de la Costandin, cumpărare tăinuită pînă la judecata Isprăvnicatului județului din mart. 1826. Constatînd după cuprinderea așezămîntului răposatului Costandin că dreptul de protimisis îi revine lui Hristodor ca stăpîn al moșiei, iar nu lui Gheorghe Săseanu care îi vînduse moșia încă din anul 1821, Inaltul Divan hotărăște: conform pravilei, jeluitorul Hristodor Filitis să răscumpere de la Rizu și Anastase acele aca-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

returi, luînd de la ei zapisul lui Costandin şi aşezămîntul dat de Gheorghe Săseanu lui Costandin şi să le stăpînească nesupărat de pîrîţi şi de Gheorghe Săseanu.

Ms 952, 114, p. 222-225; I.D. dos. 14548/832; vezi şi nr. 980.

145. — **1832 aug. 17.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Dumitrache, Ghinea şi părtaşii lor moşneni Mişchieni din judeţul Dolj cu Nicolae Bujă din Craiova, infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova din 8 mart. 1832, prin care moşnenii Mişchieni au fost îndepărtaţi din stăpînirea moşiei lor de la hotarul Mişchii, în baza celor arătate de pîrîţi, fără a ţine seama de hotărnicia din 1729 (7237) şi fără cercetare la faţa locului; se hotărăşte ca judecătoria judeţului Dolj să orînduiască boieri, care să facă cercetare la faţa locului prin carte de blestem asupra punctelor din tacrirul jeluitorilor moşneni, verificînd cîtă moşie au avut în stăpînire din vechime pînă acum, nesupăraţi de dijmă şi clacă, iar alegerea în scris să se înainteze la Divan, spre a se da hotărîre.

Ms 952, 115, p. 225-228; I.D. dos. 14537/832.

146. — **1832 aug. 12.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 13 mai 1832, cercetînd pricina dintre Ioan Deleanu din Slatina şi Maria Lăţculeasa, soţia polcovnicului Laţcu, pentru ţiganii lăsaţi de Toma Lăpuşoiu prin diata din 1 mart. 1798 răposatului şetrar Toma Deleanu, tatăl lui Ioan, pe care i-au stăpînit timp de 34 ani, 22 ani pînă la judecata Depart. de Şapte din 31 mai 1820 şi de atunci încă 12 ani, hotărăşte: jeluitorul Ioan Deleanu să stăpînească cei 20 ţigani moşteniţi de la tatăl său, şetrarul Deleanu, iar biserica să stăpînească partea de moşie ce i-a lăsat-o prin diată Toma Lăpuşoiu.

Ms 952, 116, p. 228-235; I.D. dos. 14520/832.

147. — **1832 aug. 19.** — Inaltul Divan, în urma anaforalei veliţilor boieri din 17 mai 1826, cercetînd pricina dintre Arghira văduva şi Călin, fiul Cîrstinei, pentru via şi acareturile cumpărate de Anastasia şi Nicola cu 3120 lei prin zapisul din 26 oct. 1823 de la văduva Ilinca, răscumpărate apoi de Arghira, în baza protimisului, ca vecină, fără ca Ilinca să-i arate că are un nepot, Călin, căruia îi revenea dreptul de protimisis, hotărăşte: în soroc de 3 zile de la primirea hotărîrii, Călin să răscumpere de la Arghira via şi acareturile în starea în care se află acum, iar pentru stricăciuni şi cheltuieli de judecată să se judece cu mătuşa sa Ilinca. In caz de neconformare, va pierde dreptul de protimisis, via şi acareturile rămînînd la dispoziţia jeluitoarei Arghira.

Ms 952, 117, p. 235-237; I.D. dos. 14544/832.

148. — **1832 aug. 19.** — Inaltul Divan, în urma «alegerii» Ispràvnicatului judeţului Vîlcea din 29 mart. 1830 şi hotărîrii Divanului Craiovei din 20 febr. 1831, cercetează pricina dintre Maria Trepteanca cu Tănase, Gheorghe şi Andrei din satul Fişcălia din jud. Vîlcea pentru 112 stînjeni de moşie din hotarul Pribarii ce pretinde jeluitoarea Maria că au fost cumpăraţi de strămoşul său de la Varvara, moşul pîrîţilor. Constatînd că niciuna din părţi nu a putut face încredinţare prin sineturi, Inaltul

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Divan hotărăşte: judecătoria de I-a cercetare a jud. Vîlcea să facă cercetare la fața locului prin carte de blestem, spre a se dovedi cine a stăpînit aceşti 112 stînjeni «din vechime pînă în vremea răzvrătirii», dînd părţii în drept hotărîrea Divanului, cartea de blestem iscălită de martori şi alegerea orînduitului boier, drept sineturi pentru stăpînirea moşiei, ne mai fiind nevoie să vină la Divan pentru o pricină atît de mică, «aflîndu-se oameni de la loc depărtat, săraci şi scăpătaţi».

Ms 952, 118, p. 237-239; I.D. dos. 14501/832.

149. — **1832 aug. 19.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova de la 6 mai 1832, ca jeluitorul Efraim Wolf, evreu, supus prusian, să plătească pîrîtului Nicolae Chintescu, fost al 2-lea armaş, acei 5686 lei rămaşi «cusur» din datoria cumnatului său, Iancu, pe care s-a obligat prin zapisul din 15 ian. 1832 să o achite cu dobînda «pravilnică».

952, 119, p. 239-242; I.D. dos. 14550/832.

150. — **1832 aug. 19.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Stan Dejoianu şi Dumitru Goliciu cu Radu Topor, vechili şi din partea celorlalţi locuitori din satul Scăpău jud. Mehedinţi, pentru claca pe trei ani (1825-1827) cu care au rămas datori locuitorii din Scăpău faţă de răposatul Nicolae, fratele jeluitorului Stan, infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc al Craiovei din 14 mart. 1832 de a rămîne pîrîţii în pace, fiind împotriva pravilei; se hotărăşte să se facă cercetare la faţa locului de către judecătoria de I-a cercetare a jud. Mehedinţi, cu carte de blestem, urmînd a fi întrebaţi Vasile Grecescu trimis de Isprăvnicatul judeţului pentru alcătuirea catastifului din mart. 1827, ispravnicul moşiei din acea vreme şi pîrîţii locuitori ca să se vadă cît a rămas dator fiecare locuitor faţă de răposatul Nicolae, fratele jeluitorului, din «adeturile» moşiei notate în catastif, spre a se achita jeluitorului Stan suma datorată.

Ms 952, 120, p. 242-245.

151. — **1832 aug. 19.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre protosinghelul Pahomie, epitropul m-rii Mărcuţa şi Andrei Becheru, pentru o vie vîndută lui Becheru de către arhiereul Edesis, năstavnicul mănăstirii dar stăpînită de mănăstire în continuare, timp de 10 ani, fără a fi revendicată de Becheru, hotărăşte: m-rea Mărcuţa să stăpînească via deoarece, conform pravilei, năstavnicii nu pot vinde lucrurile mănăstireşti decît pentru plata datoriilor, cu consimţămîntul stăpînirii; mănăstirea să achite pîrîtului Andrei Becheru 1600 lei, preţul răscumpărării, cu dobînda «pravilnică» de la hotărîrea Divanului Judecătoresc din iunie 1830, iar pîrîtul să dea mănăstirii anaforaua veliţilor boieri din 17 iunie 1814, întărită de < **Ion** > Caragea vv., zapisul arhiereului Edesis şi orice alte sineturi cu privire la acea vie.

Ms 952, 121, p. 245-249; I.D. dos. 4587/831.

152. — **1832 aug. 24.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Zoiţa, fiica decedatului pitar Matei Poenaru şi Matei Gh. Andreescu ginerele Sofiei, sora Zoiţei, cu Costache Clinceanu, fiul lui Răducanu Clinceanu, fost

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

mare stolnic, pentru hotarele moşiei, venitul şi tăierea pădurii, hotărăşte: să se facă cercetare prin carte de blestem pentru descoperirea hotarelor adevărate ale m-rilor Snagov şi Golgota şi moşiei Pucheni, iar prin boieri hotarnici să se facă alegerea moşiei, deosebindu-se partea fiecăruia şi să se cerceteze venitul ce s-a luat şi pădurea ce s-a tăiat, făcîndu-se urmare după cuprinderea anaforalei veliţilor boieri din 23 mart. 1828.

Ms 952, 122, p. 249-250; I.D. dos. 16236/832; vezi şi nr. 839.

153. — **1832 aug. 26.** — Inaltul Divan, la cererea căminăresei Athina, soţia răposatului căminar Vasile, de a i se împlini banii ce are să ia cu zapisele de împrumut ale răposatului paharnic Dimitrie Zaman din: 7, 15, 25, 27 iunie şi 2 sept. 1820, deoarece a trecut sorocul de 6 ani dat epitropilor răposatului paharnic prin hotărîrea lui Grigore Ghica vv. din 27 sept. 1826, hotărăşte: să se «împlinească» jeluitoarei căminărese Athina de la pîrîţii epitropi şi tovarăşi ai răposatului paharnic Zaman banii îndoiţi, căci au trecut 10 ani de la facerea zapiselor; din aceşti bani să se scadă pîrîţii epitropi cu 2000 lei, în baza răvaşului căminarului din 24 sept. 1820; nu vor fi însă scăzuţi cu 1000 lei îndoiţi pentru răvaşul din 1 aug. 1820 prin care căminarul ruga pe paharnic să-i trimită aceşti bani, deoarece nu există nici o dovadă că i-a trimis, neputîndu-se pune temei pe afirmaţia epitropilor că aceşti bani s-au trecut de răposatul paharnic în catastiful său şi — conform pravilei — scrisorile proprii nu pot constitui o dovadă; să se împlinească jeluitoarei suma de 1000 lei îndoiţi din dapisul dat pe numele lui Caloian, cînd va prezenta înscris de la Caloian, adeverit de judecătoria locului, că este «împuternicită vechilă».

Ms 952, 123, p. 250-253; I.D. dos. 14553/832.

154. — **1832 aug. 27.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei din 24 aug. 1827 ca pîrîtul Ioan Săndulache, fost clucer de arie, să stăpînească moşia sa la răzorul despărţitor de către moşia jeluitoarei polcovnicese Stanca, soţia răposatului polcovnic Theodor Tîrnoveanu, deoarece acesta a dat «adeverinţă de mulţumire pentru alegerea pămînturilor din hotarul» Niţuleşti şi hotarul lui Tudoran Albu, făcută de stolnicul Costandin Zătreanu în anul 1825, iar semnele şi pietrele de hotar s-au pus în urma adeverinţei de mulţumire, conform pravilei.

Ms 952, 124, p. 253-255; I.D. dos. 14557/832; vezi şi nr. 1221.

155. — **1832 aug. 23.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc de la 4 iunie 1832, cercetează pricina dintre păhărniceasa Smaranda Gorneanca şi Nicolae, logofătul Mitropoliei, pentru moşia Cucuruzi din jud. Vlaşca. Această moşie fusese lăsată de răposata Catinca Fărcăşanca, sora păhărnicesei, spre a se vinde, ca din banii obţinuţi din vînzare şi din cei ce vor lua de la datornici, în baza zapiselor, să i se facă pomeniri; Inaltul Divan întăreşte anaforaua veliţilor boieri din 13 nov. 1820, prin care s-a încredinţat păhărnicesei Smaranda stăpînirea moşiei cu preţul vînzării de 10000 lei, pîrîtul logofăt Nicolae neputînd după 12 ani să ceară vinderea moşiei la mezat; din preţul moşiei de 10000 lei să se scadă suma de 5000 lei, 4000 lăsaţi prin diată jelutoarei şi 1000 daţi de jeluitoare m-rii Cernica pentru pomenirea sorei sale, conform diatei; jelu-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

itoarea să plătească restul de 5000 lei îndoiţi pîrîtului logofăt Nicolae, epitropul sorei sale, deoarece au trecut 10 ani şi nu se pot scădea ceilalţi bani cheltuiţi cu pomenirea sorei sale, fiindcă aceasta a orînduit prin diată ca pomenirile să se facă de către epitropi.

Ms 952, 125, p. 255-259; I.D. dos. 14543/832.

156. — **1832 aug. 29.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre jeluitorul Costandin Ciolacoglu, ruda răposatului căpitan Dumitru Grecu şi pîrîtul Hristea Economu, epitropul răposatului căpitan, hotărăşte ca din suma de 3089 lei, valoarea lucrurilor lui Dumitru, preţuite de starostea de negustori din Craiova, să se scadă numai 50 lei, preţul ceasornicului primit de jeluitor; de asemenea pîrîtul va plăti jeluitorului ceilalţi bani cu «dobînda pravilnică», începînd de la 20 febr. 1831, cînd a fost îndatorat să plătească prin cartea de judecată a Divanului Craiovei; va da jeluitorului cele 6 zapise de datorii, foaia de porumb, catastiful cu 38 foi de bani şi porumb ale lui Dumitru, sau va plăti după cum s-a hotărît la cercetarea făcută; dacă pîrîtul ştie că şi ceilalţi epitropi şi ispravnicul judeţului au luat din aceste «condeie», se va adresa judecătoriei de I-a cercetare a judeţului, spre a-şi împlini banii.

Ms 952, 126, p. 259-261; I.D. dos. 14429/832.

157. — **1832 aug. 29.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre moşnenii Băeşti şi Gheorghe Străchinescu din jud. Vîlcea, infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 2 apr. 1832, care a dat dreptate pîrîtului să stăpînească moşia Budoiu după hotărnicia lui Grigore Oteteleşanu din anul 1830, deoarece această hotărîre se întemeiază pe alegerea şi harta acestui hotarnic care nu a făcut cercetare prin carte de blestem; se hotărăşte să se facă cercetare la faţa locului prin carte de blestem de către Costandin Boränescu, fost mare pitar, ca să întărească cu pietre hotarul despărţitor dintre moşia Băeşti a jeluitorilor moşneni şi moşia Budoiu a pîrîtului Gheorghe Străchinescu după semnele cuprinse în hrisovul lui Radu Vodă din 25 apr. 1612 (7120) dînd «alegere» în scris; partea care n-a avut dreptate va suporta cheltuielile judecăţii şi va împlini celeilalte părţi venitul luat şi preţul copacilor tăiaţi din partea de moşie cotropită — cu începere de la pornirea judecăţii.

Ms 952, 127, p. 261-263; I.D. dos. 16244/832; vezi şi nr. 393.

158. — **1832 aug. 29.** — Inaltul Divan întăreşte judecata Logofeţiei Ţării de Jos şi a Divanului Judecătoresc din 13 mart. 1830 ce hotărăşte ca pîrîtul Iordache Dedulescu fost mare căminar să rămînă în pace; jeluitorul Lazăr, bulucbaşa de ursari, rămîne nesupărat pentru cheltuielile ce s-a îndatorat a le răspunde căminarului, fiind scutit de acesta.

Ms 952, 128, p. 264; I.D. dos. 4590/831.

159. — **1832 sept. 2.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 6 iulie 1832, cercetînd pricina dintre Anica, fiica răposatului Ioniţă fost vătaf de păhărnicei şi pîrîtul Dimitrie fost mare paharnic, hotărăşte ca pîrîtul să rămînă nesupărat de cheltuielile judecăţii ce-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

rute de jeluitoarea Anica şi să i se achite din averea ce va rămîne după plata zestrei mamei jeluitoarei suma de 500 lei ce-i rămăsese dator tatăl jeluitoarei cu zapisul din 7 febr. 1825.

Ms 952, 129, p. 265-266; I.D. dos. 14554/832.

160. — **1832 sept. 5.** — In urma hotărîrii Divanului Judecătoresc de la Craiova din 25 apr. <**1832**> în pricina de judecată dintre Catinca Buzoianca şi Alecu Dîljanu de la Craiova, soţul Zinchii, răposata soră a jeluitoarei, pentru diata ei şi pentru partea sufletului mamei lor, Inaltul Divan hotărăşte ca martorii care au semnat şi adeverit la cercetările anterioare că diata Zinchii este dreaptă, să fie aduşi înaintea arhiereului eparhiei şi dacă, prin carte de blestem, îşi vor menţine declaraţiile, pîrîtul să fie lăsat în pace, iar dacă le vor schimba, să fie înştiinţat Inaltul Divan.

Ms 952, 130, p. 267-269; I.D. dos. 14521/832.

161. — **1832 sept. 7.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 14 iunie 1831 şi anaforaua Depart. Logofeţiei Pricinilor Streine din 2 mart. <1831> în pricina dintre Ioan Lăceanu, fost al doilea vistier, cumpărătorul veniturilor Brăilei, cu Ştefan Mavropol, supus francez pentru 65750 lei cîştiurile Brăilei pe 3 luni, pe care le plătise la Vistierie din ordinul lui Vasilache Papadopol, împuternicitul lui Lăceanu, fără a i se mai restitui ceva, Inaltul Divan, pe baza declaraţiilor părţilor împricinate că sînt mulţumite cu hotărîrea Divanului Judecătoresc, confirmă sentinţa acestuia ca jeluitorul Ioan Lăceanu să fie lăsat în pace, iar pîrîtul Ştefan Mavropol să fie despăgubit din averea lui Vasilache Papadopol.

Ms 952, 131, p. 270-273; I.D. dos. 4606/831.

162. — **1832 sept. 6.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 16 mart. 1832, în pricina lui Matei Vîlcioiu cu vistierul Costandin Concilă, Alecu Izvoranu şi casa răposatului serdar Marin Butculescu, ambele părţi din jud. Teleorman. Se hotărăşte să se facă urmare, prin judecătoria locală, la hotărîrea lui Grigore Ghica vv., dată la anaforaua veliţilor boieri din 1 febr. 1826, deoarece nu s-a pus în lucrare împărţeala moşiei de către boierii hotarnici. In ce priveşte zapisele cerute de la casa răposatului serdar Marin Butculescu şi de la Alecu Izvoranu, jeluitorul va face judecată aparte, fiind pricină necercetată încă de nici o judecată.

Ms 952, 132, p. 273-274; I.D. dos. 14484/832, 11667/836.

163. — **1832 sept. 6.** — Inaltul Divan hotărăşte ca judecătoria judeţului Rîmnicul Sărat să îndatoreze pe jeluitorii moşneni Beldeşti şi pe pîrîţii moşneni Burlani din acest judeţ să-şi aleagă boieri hotarnici pămînteni care să le aleagă la faţa locului cu carte de blestem de la Mitropolie, moşia pentru care aveau pricină, punînd în lucrare întărirea lui Grigore Ghica vv., la anaforaua veliţilor boieri din 13 ian. 1828 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 9 iunie 1830.

Ms 952, 133, p. 274-275.

164. — **1832 sept. 7.** — Inaltul Divan întăreşte cartea de judecată a Divanului Craiovei din 23 iunie 1829 în pricina dintre jeluitorul Ioniţă

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Mirescu şi pîrîtul Răduţ Fratoştiţeanu, fost al 2-lea vistier, pentru 8000 ferdele porumb vîndute de Mirescu vistierului Fratoştiţeanu cu 4000 lei, din care a primit 2000 lei înainte şi restul de 2000 lei după hotărîrea Divanului Craiovei; infirmă judecata Divanului de Comerţ de la Craiova din 13 nov. 1831, deoarece această pricină era hotărîtă de Divanul Craiovei şi nu era pricină de comerţ, astfel că nu se cuvenea a obliga pe Mirescu să plătească lui Fratoştiţeanu 2915 lei, parale 22, pentru preţul porumbului neprimit, dobînda şi cheltuielile de judecată; hotărăşte ca pîrîtul să întoarcă jeluitorului suma de 2915 lei, parale 22, dacă i-a plătit-o acesta; în ce priveşte porumbul vîndut de Mirescu din acela cumpărat de pîrît şi pentru lipsa găsită la măsurătoarea porumbului să se dea jalbă la I-a judecătorie politicească a jud. Dolj.

Ms 952, 134, p. 276-277; I.D. dos. 14434/832.

165. — **1832 sept. 7.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua veliţilor boieri din 11 ian. 1826 în pricina dintre păhărniceasa Elena Creţuleasca, soţia decedatului paharnic Costandin Creţulescu şi Ecaterina Popeasca, pentru stăpînire de ţigani. Se hotărăşte ca fetele Stancăi, ţiganca Ecaterinei Popeasca, ce le are cu bărbatul ei, ţiganul lui Costandin Brezoianu, cohorît în moştenire decedatului paharnic Creţulescu, să le ia Ecaterina Popeasca, iar partea bărbătească să rămînă păhărnicesei Elena Creţuleasca, conform învoirii dintre decedatul medelnicer Ioan Brezoianu şi postelnicul Popescu.

Pentru fata Stancăi, măritată de decedatul paharnic Creţulescu după un ţigan al său, păhărniceasa va da în schimb Ecaterinei Popescu o ţigancă de aceeaşi vîrstă.

Ms 952, 135, p. 277-278; I.D. dos. 4618/831.

166. — **1832 sept. 9.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 iunie 17, dată la anaforaua Logofeţiei Ţării de Sus din 4 iunie <1830> şi încheierea Comisiei Consultative, în pricina dintre clucereasa Elenca Dudeasca şi fostul mare căminar Ştefan Moshu, pentru o datorie de bani, ca Elenca Dudeasca să plătească datoria îndoită — termenul fiind trecut de 10 ani — şi cheltuielile de judecată; «apelaţia jeluitoarei» nu a putut fi ţinută în seamă neprezentîndu-se la nici unul din termenele de judecată. Nu s-a ţinut în seamă arătarea procurorului că hotărîrea Divanului Judecătoresc a fost dată sub preşedinţia fostului mare logofăt Manolache Băleanu rudă cu pîrîtul, dovedindu-se neadevărată, prezident fiind atunci răposatul Const. Golescu, ruda jeluitoarei.

Ms 952, 136, p. 279-280; I.D. dos. 4615/831.

167. — **1832 sept. 7.** — Inaltul Divan, ca urmare la anaforaua veliţilor boieri, din 1826 oct. 20, întărită de Grigore Ghica vv., în pricina dintre Dimitrie Doxache, supus austriac, cu păhărniceasa Inimăroaie pentru călcare de moşie, hotărăşte ca pînă la sfîrşitul lunii octombrie, hotarnicul jeluitorului şi al pîrîtei să cerceteze «alegerea» făcută mai înainte şi găsind-o bună, să dea carte de hotărnicie ambelor părţi; se va stabili prin carte de blestem venitul, stricăciunile pădurii şi cheltuielile de judecată pricinuite păhărnicesei Zmaranda; dacă alegerea nu va fi după hotarnica din 1767, să se facă acum împreună cu stabilirea venitului, stricăciunile pădurii şi

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

cheltuielile de judecată săvîrşite de o parte sau alta, iar dacă la termenul fixat, hotărîrea Divanului nu va fi îndeplinită, jeluitorul Doxache să despăgubească pe pîrîtă de toate drepturile ei.

Ms 952, 137, p. 281-282; I.D. dos. 16239/832; vezi şi nr. 567, 922.

168. — **1832 sept. 6.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 mart. 24, dată la anaforaua Depart. Logofeţiei Pricinilor Străine din 1827 iulie 30, confirmă judecata Logofeţiei în pricina dintre Anastasia văduva cu Pitih ovreiul şi Ruja, soţia acestuia, pentru restituirea unui amanet de haine. Se hotărăşte ca evreica Ruja să înapoieze hainele jeluitoarei în starea din momentul amanetării pentru suma de 230 lei şi să-şi primească banii cu dobînda legiuită de la termenul zapisului pînă la data la care Anastasia a dovedit cu martori că a trimis pîrîţilor banii la Braşov, dar nu au fost primiţi de aceştia, fiind plecaţi de acolo; în caz că hainele au suferit stricăciuni, să plătească jeluitoarei valoarea lor şi cheltuielile de judecată.

Trei membri judecători fac opinie separată.

Ms 952, 138, p. 283-285; I.D. dos. 14526/832.

169. — **1832 sept. 13.** — Ca urmare la anaforaua Logofeţiei Ţării de Sus din 1830 aug. 16 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1831 iunie 17, Inaltul Divan cercetează pricina dintre fostul mare căminar Iordache Ştirbei şi fostul mare paharnic Nichita cu Mitropolia pentru călcarea a 808 stj. palme 4 din moşia Pupăza şi Tărîceni, jud. Ilfov, în întindere de 3578 stj. din care 2763 stj. 4 palme au fost vînduţi răposatului dragoman Manuc. Inaltul Divan întăreşte judecăţile anterioare ca Mitropolia să restituie jeluitorilor acei stînjeni din moşia sa; hotarnicii şi inginerul ambelor părţi să măsoare moşia Pupezeni a răposatului Manuc şi stînjenii care vor lipsi pînă la suma de 3572, să se dea jeluitorilor din moşia Mitropoliei, cu cărţi de hotărnicie. In caz că nu vor fi stînjeni în plus peste cei 2763 şi 4 palme, jeluitorii se vor judeca cu casa răposatului Manuc, iar Mitropolia, cu casa răposatului Brîncoveanu pentru «împresurarea» ce ar suferi dinspre moşia Obileşti a acestuia.

Ms 952, 139, p. 286-287; I.D. dos. 14569/832.

170. — **1832 sept. 13.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 19 mai în pricina dintre Uţa, fata lui Ştefan din Bucureşti cu Nicolae şi Costandin, braşoveni din Giurgiu, pentru un loc de acolo pe care se află prăvăliile cumpărate de pîrîţi de la Ali turcul cu 750 lei şi hotărăşte ca aceştia să-şi stăpînească prăvăliile, deoarece jeluitoarea Uţa nu are nici o dovadă că acel loc a fost al tatălui său.

Ms 952, 140, p. 287-289; I.D. dos. 14515/832.

171. — **1832 sept. 17.** — Inaltul Divan, ca urmare la anaforaua Depart. de Opt din 10 sept. 1830 şi a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 29 febr. <1832> în pricina dintre stolniceasa Sultana Lehloaica şi medelnicereasa Elena Brezoianca, moştenitoarele boierilor Alexeni, cu fostul mare agă Grigorie Filipescu pentru 585 stj. moşie din Vlădeni jud. Ilfov, hotărăşte să se măsoare moşiile ambelor părţi şi să se împlinească jeluitoarelor

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

suma de 2474 stj. după hrisovul lui Grigore Ghica vv. din 1673 (7181) iunie 10; prisosul de stînjeni să rămînă în stăpînirea agăi Filipescu; să se dea fiecăruia «carte de alegere», iar în caz de nemulțumire să-i trimită la Divan.

Ms 952, 141, p. 290-295; I.D. dos. 14487/832.

172. — **1832 sept. 16.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 20 mai <1832> cercetînd pricina dintre Maria Brătășanca și evreul Coen, pentru un pieptene de diamant, zălogit de Scarlat Brătășanu, soțul jeluitoarei, cu 100 galbeni în timpul refugiului la Brașov, hotărăște ca numitul evreu să jure în legea lui că nu a primit acel zălog de la Brătășanu; dacă va refuza jurămîntul să restituie jeluitoarei pieptenele, iar datoria s-o ceară de la fostul ei soț, căci obiectul amanetat fiind dar dinaintea nunții, făcea parte din zestre și conform pravilelor, nu putea fi zălogit sau vîndut fără înlocuire; în caz de opunere să plătească jeluitoarei valoarea acelui pieptene, arătată de «dovlet giuvaergiul», care l-a lucrat.

Ms 952, 142, p. 295-298.

173. — **1832 sept. 16.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830, sept. 25, în pricina dintre stolniceasa Eleni Lăcusteanca cu fostul mare vornic Filip Lenj pentru moșia Șuța, din jud. Dîmbovița, adăugînd însă că hotarnicul care a măsurat numai capetele moșiei, să măsoare și lungul ei, la jumătatea acelei lungimi să facă trăsură de mijloc și să dea carte de alegere pentru întreaga moșie, iar vornicul Filip să plătească stolnicesii banii cu care a cumpărat la mezat suma acestor stînjeni, după învoiala ambelor părți.

Ms 952, 143, p. 301-302; I.D. dos. 4627/831.

174. — **1832 sept. 13.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 25 iulie <1832> găsind bună hotărîrea anaforalei veliților vornici din 1828 oct. 16, în pricina dintre Hristea Drăgan, ibrișimgiul din București, mahalaua Popa Rusu, cu Hagi Garabet armeanul pentru o «plimbare»; în urma cercetărilor făcute la fața locului, găsindu-se că jeluitorul a început construirea «plimbării» conform dispozițiunilor pravilei, hotărăște ca acesta să fie liber s-o facă acolo unde a început-o, respectîndu-și obligațiunile luate cu privire la zidirea gropii și ridicarea unui zid în locul ulucilor despărțitoare dintre ele și pîrît.

Ms 952, 144, p. 302-305; I.D. dos. 14560/832.

175. — **1832 sept. 17.** — Inaltul Divan confirmă judecata Divanului de Comerț din 23 iulie <1832> în pricina dintre Dimitrie și Stoian, arendașii moșiei Băjeștii, cu Penco Pavel — toți din jud. Mușcel — pentru chestiuni bănești ca jeluitorii să restituie lui Penco suma de 1300 lei cu dobînda pravilnică, întrucît porumbul vîndut acestuia pentru acei bani, s-a stricat; infirmă însă hotărîrea ca jeluitorii să dea pîrîtului un cîștig de 2 parale la oca de porumb și cheltuielile pricinuite, deoarece nu era vina lor că porumbul fiind verde s-a stricat din pricina timpului și că pe nedrept li s-a pretins acel cîștig, pentru care s-a iscat procesul.

Ms 952, 145, p. 306-307; I.D. dos. 14568/832.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

176. — **1832 sept. 20.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 mart. 18 în pricina dintre Nicolae Ionescu fost al doilea vistier şi sovetnicul Andrei Ischistambol pentru vinărici şi hotărăşte: deoarece via era a Ecaterinii sora pîrîtului, care, ca soţie de boier, era scutită de plata vinăriciului, jeluitorul să dea sovetnicului Andrei suma de 700 lei, luată fără nici un drept în 1826, împreună cu dobînda legiuită şi cheltuielile de judecată, fără zeciuială, desfiinţată prin Regulamentul Organic; pentru vinăriciul pretins de jeluitor începînd cu anul 1826 să se judece deosebit, întrucît via a rămas şetrarului Chiriţă, fratele pîrîtului.

Ms 952, 146, p. 309-310; I.D. dos. 14450/832.

177. — **1832 sept. 19.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1831 iunie 2, dată la anaforaua Depart. Logofeţiei Pricinilor Străine din 20 iulie 1830, prin care Ion Dumitru Cariboglu sudit rusesc este condamnat să plătească fostului mare căminar Ştefan Moscu cheltuielile pricinuite prin neprezentarea sa la judecată; ţinînd seamă de dovezile aduse de Cariboglu, de neîndeplinirea unor formalităţi şi de faptul că anaforaua Logofeţiei Pricinilor Străine nu a fost judecată, hotărăşte ca părţile împricinate să se înfăţişeze la Divanul Judecătoresc pentru cercetarea anaforalei de mai sus şi a dovezilor ce vor aduce, dîndu-se hotărîre în scris; dacă o parte va rămîne nemulţumită, să facă apel la Divan.

Doi membri din Inaltul Divan, găsesc că sentinţa Divanului Judecătoresc este conformă pravilelor şi fac opoziţie.

Ms 952, 147, p. 311-317; I.D. dos. 4645/831.

178. — **1832 sept. 21.** — In pricina de avere dintre Zisu Hristu Corovesi, epitropul Diohniei din satul Prisoianina-Turcia, soţia lui Costea brutarul, mort în Bucureşti şi Despa de aici, cu care Costea s-a căsătorit pe bază de mărturii false, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 9 august <1832> deoarece Diohna, soţia lui Costea, cu care avea doi copii, trăia şi nu erau despărţiţi prin «diazigon» bisericesc şi hotărăşte ca Despa să mărturisească sub jurămînt averea rămasă de la Costea. Din această avere să se dea Despei partea ce se va dovedi că este a ei şi îmbrăcămintea primită de la el iar restul să fie trimis Diohnii şi copiilor ei; iar Despa să se judece deosebit pentru lipsurile ce va avea şi pentru mărturiile false, pe baza cărora s-a căsătorit, cu cei care le-au făcut.

Ms 952, 148, p. 318-319; I.D. dos. 14562/832.

179. — **1832 sept. 24.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 19 aug. <1832> şi cercetarea anterioară a judecătoriei Ilfov, în pricina dintre Păuna, sora răposatului Costandin braşoveanul cu Zamfir Dinu, al doilea soţ al răposatei Zmaranda, fosta soţie a lui Costandin şi mama celor două copile nevîrstnice avute cu acesta şi hotărăşte ca epitropi asupra averii Zmarandei pe Miho cojocarul, fratele ei şi pe Păuna, sora lui Costandin.

Ms 952, 149, p. 320-322; I.D. dos. 14571/832.

180. — **1832 sept. 24.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Depart. Logofeţiei Pricinilor Străine şi a Divanului de Comerţ din 24 iulie < 1832 > în pricina dintre Gheorghe Ioan, sudit cesaro-crăesc şi Ianache Gheorghiu

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

cu Enciu Hagi Anton şi Gh. Lilovici, sureccii, pentru o datorie de 300 galbeni; se hotărăşte ca cei doi sureccii, pe baza scrisorilor primite la cererea lor de la Vasilache Papadopol în schimbul zapisului de datorie înapoiat jeluitorilor, să-şi ceară despăgubirea prin judecată de la numitul Papadopol, dacă Grigore din Craiova, fratele acestuia, nu le-a achitat suma de mai sus.

Ms 952, 150, p. 322-324; I.D. dos. 14558/832.

181. — **1832 nov. 7.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 23 sept. <1832> în pricina dintre fostul mare paharnic Costandin Ştefănescu cu Cănuţă Movilă pentru o piuă pe apa Pria, care curge printre moşiile lor, Inaltul Divan hotărăşte ca jeluitorul paharnic să fie liber a-şi desăvîrşi piua fără să bată pari pe pămînt uscat în moşia pîrîtului Cănuţă, căruia paharnicul Ştefănescu îi îngăduie să lege zăgaz pe moşia sa, deşi el nu face acest lucru pe moşia pîrîtului, dîndu-i şi înscris că va plăti toate pagubele, în caz de înec.

Ms 952, 151, p. 325-327; I.D. dos. 14590/832.

182. —**1832 nov. 7.** — In pricina dintre Tiţa femeia cu pitar Dumitrache Urianu, care, după doisprezece ani de la moartea soţiei sale Smaranda, neagă autenticitatea actului, scris şi iscălit de el prin care soţia sa o desrobea pe Tiţa, Inaltul Divan infirmă hotărîrea medelnicerului Scarlat Măinescu, unul din judecătorii Depart. de Patru din Craiova şi hotărîrea Divanului Judecătoresc de acolo din 13 ian. <1832> ca jeluitoarea să fie mai departe roabă pitarului Urianu şi fiicei sale, Anica. Se hotărăşte ca desrobita Tiţa să fie slobodă, în rînd cu birnicii ţării, iar pitarul Urianu să dea fiicei sale un suflet de ţigan dintre robii săi.

Ms 952, 152, p. 327-330; I.D. dos. 14505/832.

183. — **1832 nov. 4.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova din 11 iunie <1832> în pricina dintre Petre Scrădeanu din Caracal cu nepoata sa Zoiţa, fiica răposatului Alex. Scrădeanu şi soţul ei Fiera, pentru averea rămasă de la Alexandru, ucis de hoţi la moşia părintească Scrada din jud. Gorj, unde locuia numai Uidilă, fratele cel mare, Inaltul Divan hotărăşte, în urma învoielii dintre ambele părţi, să se cerceteze la faţa locului ce avere a rămas de la Alexandru şi scăzîndu-se cheltuielile făcute cu pomenirea lui, cu hrana şi îmbrăcămintea Zoiţii şi a ţiganilor ei, cît a stat sub îngrijirea jeluitorului Petre, să se arate cîtă din acea avere se află asupra lui Petre şi a lui Uidilă şi cîtă s-a luat de alţii, pentru ca toţi să contribuie la restituirea ei; lucrurile supuse stricăciunii să fie plătite în bani după preţul ce se va face, iar cheltuielile de judecată să fie plătite de acela dintre unchii pîrîtei Zoiţa, care se va dovedi vinovat.

Ms 952, 153, p. 330-333; I.D. dos. 14549/832.

184. — **1832 nov. 7.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 26 aug. <1832> în pricina dintre Eleni Chiţeasca, prima soţie a răposatului stolnic Nicolae Chiţescu cu baronul Hristofor Sachelarie pentru 12000 lei, preţul darurilor sale dinaintea nunţii, Inaltul Divan confirmă

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

hotărîrea Divanului Judecătoresc ca baronul să fie lăsat în pace, iar jeluitoarea să se despăgubească de la serdarul Matache, fratele ei, care a primit aceşti bani de la baron, conform învoielii şi pe care ea îl acuză că nu i-a dat, cu atît mai mult cu cît jeluitoarea a primit din averea stolnicului Chiţescu 600 lei pe an pentru întreţinerea Efrosinii, fiica lor.

Ms 952, 154, p. 333-335; I.D. dos. 14574/832.

185. — **1832 nov. 28.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 12 aug. <1832> în pricina dintre sluger Alexandru, Maria logofeteasa şi Anton, al doilea vistier, fraţii şi nepotul răposatului stolnic Iacovache Teodoru cu stolniceasa Teodora, soţia acestuia, pentru o bănuită diată şi avere, tăinuite la m-rea Cernica şi dovedite prin carte de blestem că nu există şi pentru cheltuielile pe care stolniceasa Teodora le pretinde jeluitorilor, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc, în sensul ca judecătoria Ilfov să alcătuiască, după dispoziţiile pravilei, două catastife de întreaga avere a răposatului: unul să rămînă la judecătorie şi altul la pîrîtă, epitroapa firească a averii soţului decedat şi a copilei ce are cu el; aceasta este obligată, după «Organicescul Regulament», să dea socoteală anuală de administrarea averii, iar jeluitorilor să li se dea, la cererea lor, o copie legalizată de pe aceste catastife.

Ms 952, 155, p. 336-338; I.D. dos. 14566/832.

186. — **1832 nov. 28.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 7 sept. <1832> în pricina dintre paharnicul Alecu Mărgărit din jud. Rîmnicu Sărat şi pitar Grigore, vărul său cu viţprotopop Radu Tempea, vechilul bisericii Schei din Braşov, pentru 330 stj. moşie din hotarul Cacaleţi şi Redea Barbului din jud. Buzău, cu venitul lor pretinşi de zisa biserică, ca făcînd parte din cei 1300 stj. dăruiţi de Zmaranda Bălăceanca şi pe care jeluitorii îi cotropiseră în baza unui act vechi de 115 ani, fără să cunoască hotărîrile domneşti ce a avut biserica, Inaltul Divan hotărăşte ca biserica Schei, pe baza actelor ce posedă, să stăpînească cei 1300 stj. şi să i se deosebească moşia de a jeluitorilor, iar aceştia să-i plătească venitul celor 330 stj. de la data luării lor pînă acum şi 994 lei, cheltuieli de judecată.

Ms 952, 156, p. 338-342; I.D. dos. 14585/832.

187. — **1832 dec. 5.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 10 febr. <1832> Inaltul Divan cercetează pricina dintre baronul Hristofor Sachelarie şi titularnic sovetnic Ştefan Cîrjanovschi, epitropii casei răposatului general Const. Varlam cu arhimandritul Ierotei, egum. m-rii Sf. Ioan, pentru un capăt de pod de pe apa Argeşului şi o bucată de loc cu han, cîrciumă şi băcănie, proprietăţile moşiei Copăceni din jud. Ilfov a răposatului Varlam, care dăduse mănăstirii în schimb moşia Zbîrcea, acelaşi judeţ, cumpărată la mezat de la Sultana Popescu. Inaltul Divan hotărăşte, pe baza dovezilor aduse de epitropi, ca podul şi locul cu zidirile de pe el să rămînă mai departe în stăpînirea casei răposatului general Varlam, iar m-rea Sf. Ioan să se judece deosebit cu casa răposatului comis Bujoreanu pentru călcarea moşiei Zbîrcea.

Ms 952, 157, p. 342-346; I.D. dos. 14480/832.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

188. — **1832 dec. 5.** — Inaltul Divan confirmă cartea de judecată a Divanului Craiovei din 1825 mart. 13 în pricina dintre Matei fiul lui Papa de la Slăveşti jud. Vîlcea, cu Nuţu, fiul lui Matei vameşul tot de acolo, pentru o datorie de 505 lei, rămasă de la tată! jeluitorului şi hotărăşte ca pentru aceşti bani pîrîtu Nuţu să stăpînească averea rămasă de la datornic, alcătuită din 11 stj. moşie în Slăveşti, o casă la Gînguleşti şi o vie de patruzeci rînduri, renunţînd la venit şi la cheltuielile de judecată.

Ms 952, 158, p. 347-348; I.D. dos. 14603/832.

189. — **1832 dec. 9.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 28 iunie **<1832>** în pricina dintre Stanca şi soţul ei Păvălache Pitişteanu, ambii din Cîmpulung-Muşcel pentru 200 lei, preţul unui ţigan de zestre, pentru datoriile de 7915 lei, pe care tatăl Stancăi le avea de luat de la diferite persoane şi alte socoteli dintre ei. Se hotărăşte că Stanca nu mai are nici un drept să ceară bani pentru ţigan în urma mărturiilor aduse de soţul ei că i l-a plătit pe cale de judecată cu 120 lei; în ceea ce priveşte datoriile tatălui ei, urmează ca judecătoria locală să facă cercetare la faţa locului, după cererea ambelor părţi, preţuind şi lucrurile luate lui Păvălache de soţia sa cînd a fugit de la el şi cel care va fi găsit dator la încheierea socotelilor, va trebui să despăgubească partea nedreptăţită.

Ms 952, 159, p. 348-349; I.D. dos. 14546/832.

190. — **1832 dec. 16.** — In pricina dintre Marghioala Lenţu din familia Bencească şi parucicul Lenţu, al doilea soţ al său, cu fostul mare clucer Alex. Samurcaş, primul ei bărbat, pentru învoirea făcută între ei la 1830 mart. 28, trei luni înainte de despărţire, cu privire la împărţirea averii şi la înscrisurile date de jeluitoare în această privinţă după divorţ, nerecunoscute de nici o lege civilă sau bisericească, Inaltul Divan infirmă cercetarea judecătoriei Dolj şi hotărîrea Divanului Judecătoresc al Craiovei din 13 iunie <1832> şi hotărăşte ca învoiala şi înscrisurile jeluitoarei să rămînă nule, iar împricinaţii să-şi ceară drepturile prin judecată.

Ms 952, 160, p. 350-355; I.D. dos. 14565/832.

191. — **1832 dec. 21.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 26 aug. <1832> în pricina dintre Athanasie Diamandi cu fratele său şetrar Stamate, amîndoi de la Piteşti, pentru cheltuielile făcute de Athanasie cu îngroparea şi pomenirile mamei lor şi pentru cheltuielile pîrîtului Stamate, cu întreţinerea acestuia pe timpul cît a stat la el, Inaltul Divan hotărşte: jeluitorul Athanase să plătească fratelui său jumătate din cheltuieli cu dobînda legală şi pe baza declaraţiilor ce vor da sub blestem, cu privire la averea mamei lor, să se împartă, luîndu-şi fiecare dreptul său.

Ms 952, 161, p. 356-357; I.D. dos. 14598/832.

192. — **1832 dec. 16.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 6 iunie **<1832>** în pricina dintre Friderih Gaer, sudit prusienesc, cu Grigorie, fiul răposatului serdar Nicoli pentru restul de bani ce avea să ia de la Visterie, cuvenit lui Gaer pentru construirea podului de pe Cîlnău şi sechestraţi de serdar sub cuvînt că jeluitorul era che-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

zaşul lui Fraivalt, antreprenorul podului, care îi datora bani şi care fugise cu 9000 lei fără să înceapă lucrarea podului ce-i fusese încredinţată. Se hotărăşte ca sechestrul să fie ridicat, deoarece Gaer era chezaşul lui Fraivalt pentru executarea podului, nu pentru datoriile lui, iar restul de bani, ce avea să ia de la Visterie să fie daţi jeluitorului, pentru podul făcut, urmînd ca atît el pentru cei 9000 lei, cît şi fiul serdarului pentru datoriile sale, să se judece cu Fraivalt, cînd îl va găsi.

Ms 952, 162, p. 358-359; I.D. dos. 14538/832.

193. — **1832 dec. 16.** — In pricina dintre fostul mare stolnic Răducanu Clinceanu cu slugereasa Ralu Creţeanca pentru restul de bani cu dobînda lor, pe care jeluitorul îi datora pîrîtei pentru 1200 stj. de moşie din Preajba jud. Teleorman, cumpăraţi la mezat şi pentru cheltuielile ce i-a pricinuit, ca şi pentru cererea făcută de a i se scădea din datorie îmbunătăţirile aduse şi clăcaşii ce i-au lipsit cînd a cumpărat moşia, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 30 iulie <1832> cu deosebire numai la cheltuieli, urmînd ca din suma de 2743 lei, 10 parale, să se scadă 1174 lei pe care stolniceasa Creţeanca îi datora arendaşului moşiei, iar jeluitorul să plătească pîrîtei numai 1579 lei.

Ms 952, 163, p. 360-361; I.D. dos. 14570/832.

194. — **1832 dec. 19.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc de la Craiova din 1830 oct. 20, dată la anaforaua Depart. de Patru din dec. 1827, în pricina dintre fostul mare căminar Ştefan Bibescu cu jeluitorul Dincă Ralea pentru datorii băneşti, pe care numitul căminar este condamnat să le plătească jeluitorului şi, pe baza pravilelor şi a Regulamentului Organic, hotărăşte ca Ştefan Bibescu să rămînă definitiv condamnat, deoarece nu s-a înfăţişat la niciunul din termenele fixate pentru judecată şi nu a făcut nici apel în termenul legal.

Ms 952, 164, p. 362-365; I.D. dos. 14613/832.

195. — **1832 dec. 19.** — Inaltul Divan judecă pricina dintre preotul Vasile, preotul Ioan şi 93 locuitori din satul Ţîţa jud. Dîmboviţa cu marele logofăt Ştefan Bellu pentru părţile lor de moşie, vîndute prin silnicie, pe care aceştia le cer înapoi cu restituirea banilor, deoarece vînzarea încheiată între ei şi logofătul Bellu în 1819 fusese desfăcută chiar de acesta. Pe baza hrisoavelor de la Alex. Suţu vv. şi Grigore Ghica vv., care întăresc stăpînirea logofătului Bellu pe aceste moşii în schimbul banilor de răscumpărare, pe care locuitorii nu-i mai înapoiaseră şi pe baza dispoziţiunilor din pravilă că o hotărîre domnească, întărită de doi domni, nu poate avea apelaţie, se hotărăşte ca moşia să rămînă în stăpînirea logofătului Bellu.

Ms 952, 165, p. 366-369; I.D. dos. 14592/832.

196. — **1833 ian. 27.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Gheorghe, feciorul polcovnicului Costandin Măjaru, cu sora sa Maria din Ploeşti pentru zestrea făgăduită de tatăl său la măritiş, hotărăşte ca jeluitorul Gheorghe să rămînă nesupărat de suma de bani ce o pretinde sora sa, întrucît cununia ei cu bărbatul găsit nu s-a săvîrşit. Maria nu poate avea

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

pretenţie nici la rămasurile părinteşti, ea fugind de acasă, părăsindu-şi tatăl bolnav şi bătrîn, ci jeluitorul să-i dea numai acea sută de lei ce i-a fost lăsată prin diată. De asemenea pîrîta Maria nu poate avea pretenţie la averea fratelui lor Tudosie, mort, şi la «pretenţia zestrală» a fiicei sale Zmaranda, întrucît acestea n-au fost cercetate de nici o judecată pînă acum.

Ms 953, 1, f. 1-2; I.D. dos. 14534/832.

197. — **1833 febr. 3.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Gh. Botea şi Manda Rasti pentru arenda moşiei Popeştii Creţulescului cu trei roate de moară pe apa Dîmboviţei şi piuă, pentru moara tăiată din porunca stăpînirii, fiind pusă sus, hotărăşte: la banii arenzii să socotească dobînda «pravilnicească» de cînd era dator, după contract, Gh. Botea a-i da logofetesei Manda. La fel să se pună dobîndă şi la preţul veniturilor morii de la sfîrşitul fiecărei luni înainte şi scăzînd una din alta, cel ce va rămîne dator să-i împlinească; netrimiterea apelaţiei la timp a fost din cauza holerei.

Ms 953, 2, f. 3 v; I.D. dos. 14533/832.

198. — **1833 febr. 3.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Stoiana văduva cu Mihai măcelarul pentru un zapis de lei 555 ce pretinde Stoiana de la el ca un moştenitor al fratelui său Dima, hotărăşte: zapisul prezentat de Stoiana fiind fals după mărturiile aduse, rămîne Mihai măcelarul nesupărat, iar preotului Nicolae, care a depus mărturie mincinoasă să i se orînduiască de către Mitropolie pedeapsa cuvenită după canoanele bisericeşti.

Ms 953, 3, f. 3 v-5; I.D. dos. 14600/832.

199. — **1833 febr. 3.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Casiţa slugereasa şi Gheorghe vistierul cu păhărniceasa Elenca Creţuleasca, respinge apelaţia jeluitorilor ca nefăcută în termen, căci vechilul lor luase cunoştinţă de termen prin semnarea jurnalului de şedinţă şi arătase că este nemulţumit de cuprinderea lui.

Ms 953, 4, f. 5 v-6; I.D. dos. 14605/832.

200. — **1833 febr. 6.** — In pricina dintre Milcu, Vlăduţ şi Costandin, moşneni Părdeşti din Căpreni jud. Dolj cu Bradi Samoil nemeşul, asesorul austriacesc de la Inidona < Inidoara > din ţara nemţească, pentru stăpînirea unor stînjeni de moşie la Căpreni, Inaltul Divan confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei, hotărăşte ca Bradi Samoil să stăpînească 447 stînjeni moşie în Căpreni, moştenire; zapisul de cumpărare al acestor stînjeni înfăţişat de către jeluitori nu s-a găsit bun, deoarece la 1808 aceştia s-au arătat cu jalba către Divanul Craiovei ca din partea asesorului, la călcarea ce făceau Golumbenii acestor stînjeni de moşie, şi nu ca stăpîni ai lor. Inaltul Divan mai hotărăşte ca toate cărţile acestor stînjeni primite de jeluitori de la pîrît în diferite judecăţi ca şi zapisul în cauză să se restituie pîrîtului, iar venitul acestor stînjeni cuvenit pîrîtului, să se stabilească prin judecată.

Ms 953, 5, f. 6-7; I.D. dos. 15339/833.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

201. — **1833 febr. 17.** — Inaltul Divan, în pricina dintre 87 locuitori din satul Pojogi jud. Vîlcea cu fostul mare clucer Ion Voinescu, ginerele căminarului Cost. Boränescu, pentru moşia ce pretind jeluitorii că li s-ar fi luat prin vînzări silite, hotărăşte: clucerul Ioan Voinescu să stăpînească numita moşie după cuprinderea hrisovului din 1814 al lui < Ion> Caragea vv. cînd, cumpărăturile făcute de Matache Vispescu de la birnicii şi breslele din Pojogi, au fost scoase la mezat şi cumpărate de C. Boränescu, socrul pîrîtului; în ce priveşte celelalte cumpărături făcute în urmă prin bună învoială, jeluitorii nu mai au drept de protimisis.

Ms 953, 6, f. 7-8 v; I.D. dos. 14620/832.

202. — **1833 febr. 20.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Craiovei, în pricina dintre Bălana, fata popii Vasile din Zgaia jud. Mehedinţi cu al doilea logofăt Petre Burileanu din Cerneţi pentru răscumpărare cu protimisis a unor părţi de moşie ce pîrîtul a cumpărat de la tatăl jeluitoarei şi de la alţi moşneni din hotarul Batoţi acelaşi judeţ, hotărăşte: jeluitoarea Bălana să întoarcă pîrîtului Burileanu preţul locurilor cumpărate de la moşneni şi să le ia în stăpînire, neţinîndu-se în seamă că ea nu are drept de protimisis fiindcă s-a turcit [1]), făcîndu-se cadînă lui Mahmut turcul cu care a plecat peste Dunăre la 1821, în silnicie. Pentru partea ei de zestre, cu care s-a învoit cu pîrîtul prin întoarcerea banilor, nu mai poate avea pretenţie şi la venitul acestei «litre» de moşie şi nici pîrîtul nu mai poate cere dobîndă la banii daţi pe locurile răscumpărate, luîndu-le venitul. Pentru despăgubirea pîrîtului de îmbunătăţirile aduse pe acele locuri, un membru al judecătoriei locale va face cercetări la faţa locului spre a se evalua adevăratul lor preţ.

Ms 953, 7, f. 8 v-14; I.D. Dos. 16258/832.

203. — **1833 febr. 27.** — Inaltul Divan confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre schitul Dălhăuţi cu stolnicul Donea pentru stăpînirea moşiei Dălhăuţi din jud. R. Sărat şi opt pogoane de vie, hotărăşte: părţile prigonitoare să-şi ia boieri hotarnici şi, după hotărîrile domneşti de mai înainte, să aleagă din acea moşie două părţi, împreună cu cele opt pogoane vie paragină, dăruite schitului de vornicul Mihai Caţichi şi Stoian căpitanul şi a treia parte să o dea moştenitorilor lui Jălboiu, întocmind hotărnicie şi hartă.

Doi din membrii Divanului nu se unesc cu această hotărîre pentru motivele: 1) Hotărîrea lui Moruz vv. este dată în pricina dintre schit cu Tudorache Jălboiu şi cumnatul său Dumitrache Caloian şi nu cu stolnicul Ioan Donea. 2) Pîrîtul se judecă acum cu stareţul şi nu cu schitul pentru cei 455 stj. «împietriţi» de 12 boieri în 1720 (7228) şi stăpîniţi de el fără supărare din partea călugărilor. 3) Pîrîtul se trage din Done Damian pe numele căruia s-a făcut hotărnicia din 1720 (7228); fiind stăpîn al acestor stînjeni a luat otaştină de la schit pentru viile de pe moşia sa şi el să stăpînească moşia după sineturile ce are.

1. **Numita jeluitoare a fost răpită de turci care voind s-o înece în Dunăre, a primit, lepădîndu-se de lege (o învinovăţire aduse de pîrît), să se căsătorească cu Mahmut turcul, trecînd în Turcia.**

Dar ea declară că nu şi-a lepădat legea, deşi a fost chinuită şi apoi fugind a venit în ţară, pocăindu-se şi împărtăşindu-se, a dovedit că nu şi-a lepădat credinţa, rămîind creştină. — Duhovnicul ei a fost episcopul Methodie Vraţa.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Acte: 1634 (7142) pentru moşia Scăeni, din jud. R. Sărat, 1635 (7143) pentru Căpoteşti şi Balta Albă, din jud. Brăila, 1635 (7143) pentru: Fărăeşti, Berteşti, Modrozeşti, Uricheşti din jud. R. Sărat şi vad de moară în gîrla Milcovului, 1704 (7212) hotărnicie pentru Hănguleşti, 1718 (7226) pentru Mîndreşti, 1720 (7228) pentru Mîndreşti şi Dălhăuţi, 1727 (7235) pentru Balta Albă, 1727 (7235) pentru Obileşti, etc.

Ms 953, 8, f. 14-18 v; I.D. dos. 14611/832, vezi şi nr. 302, 582, 1047.

204. — **1833 febr. 24.** — Inaltul Divan, la jalba moştenitorilor răposatului mitropolit Nectarie prin care cer să se facă publicaţie obştească pentru creditorii din ţară şi din afară ai răposatului mitropolit, ca să se prezinte cu zapisele ce au, în termen de 40 zile, hotărăşte: să se facă publicare prin buletine oficiale şi batere de tobă prin oraşe timp de 60 zile, iar celor din streinătate să li se aducă la cunoştinţă prin consulate timp de 6 luni.

Ms 953, 9, f. 18 v-19; I.D. dos. 15338/833.

205. — **1833 mart. 6.** — Inaltul Divan, ca urmare a hotărîrii Divanului Civil din 1831, în pricina dintre păhărniceasa Elenca Floreasca, soţia răposatului paharnic Teodorache Cloşcă, cu Cost. Jupaniotu, supus cesaro-crăiesc, pentru nişte cercei cu diamant, dar de nuntă, puşi amanet de soţul său, şi pentru cîtă avere a rămas la moartea paharnicului Cloşcă, hotărăşte: din averea răposatului său soţ să i se dea 30000 lei zestrea sa, fiind înaintea datoriei către pîrît, din care să se scadă chiria casei; darurile dinaintea nunţii revin copiilor; cerceii să şi-i caute la polcovnic Ilie, fără de bani; jeluitoarea rămîne apărată de pretenţia cîştiurilor scutelnicilor ce i-au rămas după moartea soţului; să i se plătească stricăciunea viilor neîngrijite, precum şi venitul lor socotit 1500 lei pe cinci ani; averea rămasă de la soţul ei să fie vîndută prin mezat pentru împlinirea drepturilor sale şi apoi ale pîrîtului, pentru acoperirea datoriilor.

Ms 953, 10, f. 19 v-21; I.D. dos. 14458/832.

206. — **1833 mart. 6.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Logofeţiei Dreptăţii şi a Divanului Civil din 1830, în pricina dintre Agniţa Strălicovschina cu Manda, soţia lui Enache Macri, pentru o datorie de 32 galbeni a soţului Agniţei către soţul Mandei pe cînd aceştia erau în viaţă, hotărăşte: jeluitoarea Agniţa să plătească pîrîtei cei 32 galbeni cu dobînda lor şi cheltuielile de judecată în sumă de lei 17, iar de zeciuiala banilor şi de cei 8 galbeni, ce zice că ar fi fost împrumutaţi de soţul jeluitoarei de la Macri, la joc de cărţi, rămîne apărată.

Ms 953, 11, f. 21-21 v; I.D. dos. 14584/832.

207. — **1833 mart. 10.** — In pricina dintre Nicolae fiul lui popa Grigore cu soacra sa Ancuţa de la Boşoteni jud Romanaţi pentru 10 stj. moşie de zestre şi pentru alţi 40 stj. daţi de pîrîtă jeluitorului în 1822 pentru cheltuielile şi osteneala ca vechil al ei în judecata de împresurare a moşiei socrului său de către popa Matei Bălan, asupra cărora în 1829 nu-l mai recunoaşte stăpîn silindu-l să-i dea zapis de renunţare, Inaltul Divan confirmă anaforaua Depart. Dreptăţii şi infirmă hotărîrea Diva-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

-nului Craiovei. Se hotărăşte ca jeluitorul Nicolae să stăpînească atît cei 40 stj. cît şi ceilalţi 10 stj. de zestre fără a se ţine seamă de acel zapis ce i s-a luat în silnicie la Isprăvnicat în 1829 şi nici de dregerea făcută de pîrîtă în diata bărbatului său; jeluitorul să-şi caute prin judecată şi venitul acestor stînjeni luat de soacra sa.

Ms 953, 12, f. 22-25; I.D. dos. 15335/833.

208. — **1833 mart. 10.** — In pricina dintre Costea Dimitriu şi medelnicer Grigorie Bălteanu pentru datoria de 8492,32 lei, ce primul voieşte a-i lua din vînzarea la mezat a averii pîrîtului înaintea împlinirii zestrei răposatei soţii a medelnicerului pe seama copiilor lor, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1832, hotărăşte să se vîndă la mezat toată averea pîrîtului, din care să se împlinească pe seama copiilor drepturile zestrii răposatei soţii a medelnicerului şi din ce va rămîne să se împlinească datoria jeluitorului şi a altor datornici ce vor mai fi.

Ms 953, 13, f. 25 v; I.D. dos. 14604/832.

209. — **1833 mart. 13.** — In pricina dintre fostul mare postelnic Cost. Plaghiano cu fostul mare vornic Mihail Ghica pentru 279 stj. palme 5 din hotarul moşiei Gălătoşani jud. R. Sărat, pe care pîrîtul îi cumpărase de la Costandin şi Dumitru, fraţi Prodani, fără ca să le aparţină aceşti stînjeni, Inaltul Divan hotărăşte: jeluitorul Plaghiano să stăpînească toată moşia Gălătoşani în sumă de 1003 stj. şi jumătate cumpăraţi de la hatmanul Costache Gherachi, iar acesta de la moşnenii de acolo, nesupărat de vornicul Mihail Ghica, care cumpărase de la fraţii Prodani moşie streină.
Jeluitorul să-şi caute venitul acestor stînjeni prin judecată osebită.

Ms 953, 14, f. 26-30; I.C. dos. 18813/833.

210. — **1833 mart. 6.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Dumitru, Ioan şi Dobre moşneni Burlani de la Negoeşti jud. Gorj cu Stanciu Caloianu, pentru cercetarea la faţa locului, prin carte de blestem a vechii stăpîniri ce au avut-o Burlanii şi Stanciu în partea de moşie a lui Stan Cocaia, hotărăşte: un boier, ce a luat parte la prima judecată, să meargă la faţa locului şi aducîndu-se martorii ambelor părţi să cerceteze prin carte de blestem şi să pună pietre hotare între moşiile părţilor prigonitoare, apoi să facă şi cercetare asupra venitului şi cel ce a «împresurat», să întoarcă părţii păgubite.

Ms 953, 15, f. 30 v-31; I.D. dos. 16261/832; vezi şi nr. 477.

211. — **1833 mart. 17.** — In pricina dintre medelnicer Mihalache Borănescu cu slugereasa Tiţa Plăvianca pentru: 1) stăpînirea moşiilor Plavia şi Voiceasca din jud. R. Sărat, 2) 5 pogoane pămînt făcute danie slugeresei de către Safta Plăvianca, mătuşa jeluitorului, 3) pentru un codru de loc din Valea Bătrînă, 4) împărţirea lucrurilor rămase de la răposata Safta Plăvianca, luate de slugerească, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc, hotărăşte:
1) moşia Plavia şi Voiceasca să se stăpînească de ambele părţi în mod egal, iar venitul luat de o parte în paguba celorlalte să fie întors;

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

2) numita slugerească să stăpînească cele 5 pogoane loc după cuprinderea înscrisului de danie al Saftei Plăvianca, dovedit temeinic;
3) judecătoria locală să cerceteze dacă în «codrul» de loc de la Valea Bătrînă răposata Safta Plăvianca, mătuşa jeluitorului, a vîndut sau a dăruit ceva în urma zapisului din 1801, acele pogoane să se scadă din partea medelnicerului, iar de nu, să se urmeze după acel zapis;
4) cererea jeluitorului pentru lucrurile rămase de la Safta Plăvianca, nefiind întemeiată, se respinge.

Ms 953, 16, f. 31 v-40; I.D. dos. 14610/832.

212. — **1833 mart. 17.** — In pricina de judecată dintre moşnenii Vlăduleşti cu moşnenii Stoicăneşti şi Coceşti de la Starchiojdu jud. Săcueni, pentru hotarul Blidării, unde sînt islazurile, Inaltul Divan infirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc, hotărăşte: hotarnicii părţilor prigonitoare să meargă la faţa locului să cerceteze, prin carte de blestem, semnele din hotărniciile clucerului Dinu şi a serdarului Greceanu şi să măsoare trupul moşiei Blidarea unde au fost islazurile, prin 3 trăsuri precum şi la cele două capete; să se facă apoi împărţirea după zapisul de învoială dintre dînşii, întărit de Grigore Ghica vv. la 1827, osebind pe unii de către alţii cu pietre şi semne statornice, dîndu-le la mînă şi cărţi de alegere.

Ms 953, 17, f. 40 v-42; I.D. dos. 15356/833.

213. — **1833 mart. 17.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Neagu Iorgangibaşa cu fostul mare clucer Nicolae Trăsnea, epitropul spitalului m-rii Colţea, pentru o cîrnă de pe apa Borcii, luată în arendă de jeluitor împreună cu moşia Călăraşi, hotărăşte: fiindcă în vadul unde era acea cîrnă, la venirea oştilor ruseşti s-a făcut pod stătător pentru trecerea obuzurilor, spitalul se obligase faţă de jeluitor care acceptase, să i se facă altă cîrnă de care să se slujească pe unde va putea pe apa Borcii, jeluitorul nu poate să ceară nici vadul unde e podul nici despăgubiri. In consecinţă jeluitorul este obligat a restitui spitalului 6125 lei popriţi pentru venitul acelei cîrne, precum şi arenda pe toţi anii, altfel spitalul este slobod să arendeze moşia cui va crede.

Ms 953, 18, f. 42-43; I.D. dos. 14616/832.

214. — **1833 mart. 18.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 şi aceea a Comisiei Consultative în pricina dintre Ion Paspale cu păhărniceasa Elena Creţulescu pentru suma de 1498 lei, pagube pricinuite jeluitorului prin «nedare de apelaţie la soroc» de către pîrîtă, hotărăşte ca pîrîta păhărnicească să împlinească jeluitorului Paspale dreptul său după hotărîrea Divanului Judecătoresc şi apelaţia să se facă în soroc de 60 zile, de la darea hotărîrii.

Ms 953, 19, f. 43-43 v; I.D. dos. 15340/833.

215. — **1833 mart. 20.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre moşnenii Şerbăneşti din jud. Vîlcea cu Dumitrache Genuneanu, pentru răscumpărarea în baza dreptului de protimisis a unei moşii pe care Păuna postelniceasa a vîndut-o nepotului său, pîrîtul de mai sus, deşi ei au numărat o parte din bani, iar restul l-au depus la

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Milea neguțătorul din Ocnele Mari. Se hotărăște ca pîrîtul Dumitrache Genuneanu să stăpînească acea moșie fiind nepot de frate al postelnicesii Păuna; jeluitorii vor răspunde venitul luat, precum și cheltuieli de judecată, urmînd a-și ridica banii de unde i-au depozitat.

Ms 953, 20, f. 44-44 v; I.D. dos. 14459/832.

216. — **1833 mart. 20.** — Inaltul Divan infirmă anaforaua veliților boieri din 1824 în pricina dintre Ioan Cărpenișanu cu căminăreasa Marioara, soția lui Petrache Arion, pentru banii ce jeluitorul pretinde să i se împlinească, din averea lui Arion și pe care acesta avea să-i ia de la casa răposatului general Costandin Varlaam deoarece jeluitorul avea să ia bani de la răposatul general pentru «epistasia» casei, iar nu de la răposatul Arion; jeluitorul Cărpenișanu de are să ia ceva de la casa generalului Varlaam, să-și caute drepturile prin osebită judecată.

Ms 953, 21, f. 44 v-45; I.D. dos. 14478/832.

217. — **1833 mart. 24.** — Inaltul Divan confirmă anaforaua veliților boieri din 1819 în pricina dintre postelnicel Ianache Măinescu de la Măinești cu popa Nicolae de la Racoviță din jud. Romanați, pentru răscumpărarea a 2 petice de moșie din hotarul Găinești și Măinești, pe care pîrîtul preot le-a cumpărat de la Dumitru Nătănețu în 1799, iar acesta le-a avut luate din zălogire de la Chirața și Pîrvu, rude ale jeluitorului. Se hotărăște ca jeluitorul Ianache să răspundă pîrîtului lei 644, prețul cumpărării acelei moșii de la Nătănețu, să ia acele petice în stăpînirea sa fără pretenție de venit, cumpărarea preotului fiind cu zapis; nici pîrîtul nu poate avea pretenție la dobîndă, ci să-și ridice îmbunătățirile făcute de pe acea moșie.

Ms 953, 22, f. 45 v-46 v; I.D. dos. 15362/833.

218. — **1833 apr. 10.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil și confirmă anaforaua Trib. Ialomița în pricina dintre Lambru Plăvălescu și egum. Acachie Laodichias de la m-rea Dealul pentru arenda moșiilor Jigălia și Dridu din jud. Ialomița și hotărăște ca jeluitorul să plătească egumenului 25000 lei «cusurul» arenzii moșiei Jigălia rămas din primul an, datorați după contract. In al doilea an, luînd în arendă și moșia Dridu, să dea pentru amîndouă 40000 lei, cu dobînda lor și să răspundă acum și lei 40000 arenda pe al treilea an. «Prisosurile adeturilor» moșiei, fiind neprevăzute în contract, rămîn pe seama mănăstirii.

Ms 953, 23, f. 46 v-47; I.D. dos. 15360/833.

219. — **1833 apr. 11.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Drăghici Popescu cu popa Pătru, ambele părți din Cornești jud. Gorj, pentru o moară și iezătură ce pretinde jeluitorul că sînt făcute pe moșia sa și a fraților săi. Se hotărăște, părțile fiind de acord, ca popa Pătru, împreună cu cetașii săi, să stăpînească moara și iezătura după alegerea făcută de Răducan Busuioceanu; jeluitorul va plăti și cheltuielile de judecată.

Ms 953, 24, f. 47 v-49; I.D. dos. 15346/833.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

220. — **1833 apr. 10.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Maria Rasti cu Alex. Schina, bărbatul său, pentru restituire de zestre şi cheltuieli de întreţinere de la plecarea acestuia din casă. Se hotărăşte ca din suma de 19130 lei, pîrîtul să se scadă cu suma lucrurilor sale şi cu dobînda de lei 13000 din 27000 primiţi prin foaia de zestre, ce avea să ia dintr-un «secfestru» de la Iaşi, de la nişte Holbani, rude ale soţiei, însărcinîndu-se ei a-i primi; ceilalţi bani urmează a fi răspunşi de pîrît la Mitropolie împreună cu zapisele casei de zestre; din dobînda acestor bani urmează să trăiască Maria cu copila ei pînă cînd se vor uni în căsnicie, sau se vor despărţi.

Pentru pretenţia bănească ce are căminăreasa Rasti, muma jeluitoarei, de la pîrît, să se cerceteze de judecătoria locală.

Ms 953, 25, f. 49-50; I.D. dos. 14505/832.

221. — **1833 apr. 18.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc şi a Trib. de Comerţ în pricina dintre breasla butarilor din Bucureşti şi Vasile Stătescu pentru călcare de angajament, hotărăşte: zapisele fiind încredinţate de scriitorul lor că n-au fost modificate şi că butarii au luat mai mult la datul buţilor jos şi la scoaterea lor din pivniţe şi băgarea în altele, jeluitorii butari sînt obligaţi a întoarce lui Stătescu plusul luat peste angajament de cînd sînt scrise zapisele pînă la împlinirea sorocului de un an.

Ms 953, 26, f. 50 v-51; I.D. dos. 14622/832; vezi şi nr. 283.

222. — **1833 apr. 18.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc şi confirmînd hotărîrea Trib. de Comerţ în pricina dintre Ioan Bălăceanu cu Ilie Ioan pentru nerespectarea contractului de tovărăşie dintre ei, hotărăşte ca pîrîtul Ilie să încredinţeze pe jeluitor cu chezaşi vrednici şi să continue tovărăşia pînă la capăt, sau să se desfacă această tovărăşie vînzîndu-se marfa din prăvălie din care să-şi tragă jeluitorul capitalul pus, cu dobînda legală; dacă nu se va împlini această sumă, pîrîtul să fie obligat a-i răspunde, iar dacă va prisosi să se împartă cîştigul după cuprinderea contractului.

Ms 953, 27, f. 51-52; I.D. dos. 14532/832.

223. — **1833 apr. 24.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Niţa ovreica, supusă cesaro-crăiască, cu Costandin croitorul pentru nişte bani şi cercei ce i-a luat acesta cînd a fugit cu fata jeluitoarei, hotărăşte: întrucît pîrîtul nu a voit a face jurămînt pentru cele luate, se recunoaşte ca bună cererea jeluitoarei; acesta este dator a întoarce Niţei ovreica 15 galbeni împărăteşti, 31 rubiele, o mahmudea, 9 galbeni şi jumătate, preţul cerceilor, şi hainele fiicei sale luate cînd a fugit cu pîrîtul, precum şi 20 galbeni, după zapisul său, cu dobînda legală pînă la achitare.

Ms 953, 28, f. 52 v-53; I.D. dos. 16243/832.

224. — **1833 apr. 25.** — In pricina de despărţenie dintre Costache fost mare ceauş de aprozi şi soţia sa Safta, fata răposatului sluger Drăghici Borănescu, care nu mai voieşte să trăiască cu soţul său pentru neînţele-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

geri în căsnicie, voind ea o viaţă liberă, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc, hotărăşte: jeluitorul Costache să împlinească zestrea fostei sale soţii, iar aceasta să-i întoarcă lucrurile luate de la el cînd a fugit. Darurile de nuntă să se dea lui Costache înapoi, întrucît Safta, la cercetarea bisericească, a renunţat a mai convieţui cu el, fiind trimisă în surghiun la m-rea Ţigăneşti pentru îndreptare, pentru care fapt nu poate avea pretenţie nici la cheltuielile de întreţinere, îmbrăcăminte sau plata simbriei şi hrana slugilor, întrucît i s-a dat, de la plecare în stăpînire via ce o avea zestre, al cărei rod l-a luat dînsa.

Ms 953, 29, f. 53 v-54 v.

225. — **1833 mai 3.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Ioan Cariboglu, supus rusesc, ca epitrop al răposatului Teodor Polihronie şi biserica Sf. Vineri din Bucureşti pentru datoria ce are să ia de la casa lui Polihronie. De vreme ce Maria, cumnata lui Polihronie s-a judecat cu Mihai, epitropul bisericii, amîndoi raiele, pentru datoria de 2000 lei, atît la Depart. de Opt cît şi la veliţii boieri prin a căror anafora Maria s-a îndatorat să plătească datoria şi nu a mai făcut apel, Cariboglu, ca vechil al Mariei, nu are drept să se mai judece.

Hotărîrea rămîne definitivă cu deosebirea numai că copiii Mariei să rămînă apăraţi de zeciuiala banilor conform Reg. Organic; judecata s-a făcut între raiele de faţă cu titularnicul sovetnic şi cavalerul Simion Andreiovici Carmovici, cinovnicul consulatului rusesc.

Ms 953, 30, f. 54 v-56; I.D. dos. 14456/832.

226. — **1833 mai 9.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Craiovei în pricina dintre moşnenii Tratieşti cu moşnenii Copăceşti ce le zic şi Bălteni, amîndouă părţile din satul Bălteni jud. Gorj, pentru stăpînirea moşiei Butiana, hotărăşte ca jeluitorii să stăpînească moşia lor Butiana în suma stînjenilor şi după semnele ce sînt arătate în hotărîrea domnească a lui Alex. Sc. Ghica din 1768 iulie 12 mergînd cu lungimea moşiei pe matca Păcurii în sus pînă la hotarul Vlădulenilor şi judecătoria judeţului să aducă la îndeplinire această hotărîre.

Ms 953, 31, f. 56-57; I.D dos. 15380/833.

227. — **1833 mai.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre serdar Costache Florescu cu vornicul Iordache Golescu pentru moştenirea casei Florescu, al cărui epitrop a fost răposatul ban Radu Golescu, care, pentru a putea mărita 2 surori ale numitului serdar, a trebuit să vîndă moşiile Delenii şi Floreştii de Sus din jud. Ilfov spre a le înzestra şi care din greşeală ar fi trecut în catastih 7206 lei dobîndă la banii zestrelor; se hotărăşte ca să se plătească serdarului Florescu din averea banului Radu Golescu, rămasă celor trei fii ai săi (unul pîrîtul de mai sus) 34712 lei şi dobînda lor de la hotărîrea Divanului Judecătoresc.

Ms 953, 32, f. 57-58 v; I.D. dos. 14559/832.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

228. — **1833 mai 9.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Domnesc în pricina Neculei văduva de la Ruşii de Vede cu polcovnic Andonache Moscune pentru răscumpărarea a nişte locuri din acel oraş, hotărăşte: pentru cele două locuri Necula să întoarcă pîrîtului banii cumpărării locurilor şi să le ia în stăpînire, iar pentru stricăciunile pricinuite de polcovnic la nişte duzi şi vie, să se facă preţuirea lor prin carte de blestem.

Pentru locul luat de pîrît cu embatic de la m-rea Sf. Spiridon Nou acesta să fie liber a-şi termina binaua începută, întrucît arhimandritul Iosif nu a avut nici o calitate cînd a hărăzit acel loc din moşia mănăstirii copiilor jeluitoarei.

La cheltuielile judecăţii nu poate avea pretenţie nici o parte, pricina neputîndu-se desface decît prin judecată.

Ms 953, 33, f. 58 v-60; I.D. dos. 15353/833 şi I.C. 1926/840.

229. — **1833 mai 13.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre serdăreasa Maria văduva cu egumenul Sofronie de la m-rea Nucetul pentru o prăvălie ce o socotea zestre a sa, confirmînd hotărîrea Divanului Politicesc. Naidin, tatăl jeluitoarei, voind să dea ginerelui său serdar Manoil o prăvălie din cele trei ce le avea pe moşia m-rii Nucetul, pe care însă le închiriase lui Vasile Ghica pe toată viaţa lui, iar serdarul Manoil, nevoind să primească o astfel de zestre, vinde una din prăvălii chiriaşului cu 7000 lei pe care îi constituie zestre fiicei sale Maria; prăvălia fiind cumpărată în urmă de mănăstire, nu poate să aibă jeluitoarea nici o pretenţie la acea prăvălie, ci să-şi caute acei 7000 lei în averea răposatului său bărbat.

Doi membri ai Divanului nu se unesc cu hotărîrea de mai sus pentru motivele că soţul jeluitoarei, în unire cu socrul său, a vîndut acea prăvălie fără a pune «andipricon», şi că mănăstirea nu trebuia să răscumpere acea prăvălie pînă nu se asigura zestrea.

Ms 953, 34, f. 60 v-61; I.D. dos. 15354/833.

230. — **1833 mai 13.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Anca Racoviţoaia ca mandatară a fiului său Alecu plecat la Paris, cu vătaf Vasilache Porumbaru pentru răscumpărarea unor ţigani vînduţi pîrîtului de fostul mare logofăt Mihalache Racoviţă, soţul jeluitoarei, hotărăşte: pîrîtul Porumbaru să stăpînească acei ţigani. In ce priveşte Alecu Racoviţă care arătase că nu s-a dus în ţară străină şi nu are să locuiască acolo, ci a fost trimis «vremelniceşte», nu i se vor tăgădui drepturile pămînteşti sau de moştenire.

Ms 953, 35, f. 62; I.D. dos. 14555/832.

231. — **1833 mai 17.** — Inaltul Divan, în pricina dintre arhimandritul Eliseiu, stareţul m-rii Poiana Mărului, cu Ene Mateescu de la Slobozia jud. R. Sărat pentru 200 stj. moşie din Puţintei şi Goleşti, dăruiţi schitului de Maria ceauşoaia şi pe care îi pretinde pîrîtul în puterea anaforalelor veliţilor boieri din 1817 şi 1818, întărite de < Ion > Caragea vv., cu răspunderea preţului acestor stînjeni, hotărăşte: pîrîtul Ene Mateescu să răspundă schitului Poiana Mărului în soroc de 15 zile preţul acestor stînjeni

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

după prețuirea postelnicului Vasilache și să i se restituie toate actele acestor stînjeni; nu se va restitui venitul lor, socotindu-se zălogire, iar pentru îmbunătățirile făcute va răspunde pîrîtul costul lor.

Ms 953, 36, f. 62 v-63 v; I.D. dos. 14591/832, 11680/836.

232. — **1833 mai 17.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre locuitorii satelor: Giurgița, Urzicuța de Jos, Amjuleștii și Afumații cu Matei și Spiridon Portăreștii din jud. Dolj, pentru tăiere de pădure, hotărăște: unul din boierii judecători de la «întîia cercetare» și protopopul plășii să meargă la fața locului; locuitorii satelor să mărturisească prin carte de blestem, din nou ce copaci au tăiat și să se plătească după cartea de judecată a Divanului Craiovei; cine nu va primi cartea de blestem să plătească de toată casa cîte 12 lei. Cînd s-a făcut prima dată cercetare, Dumitrache Berneanu arată că sătenii n-au primit s-o iscălească «ci au sărit cu zurbalîc la dînsul și la catanele ce au fost [1]».

Ms 953, 37, f. 63 v-64; I.D. dos. 14486/832.

233. — **1833 mai 19.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Pandoleon Zalichi, dragomanul consulatului francez, cu serdar Polihronie Costea Nanu pentru a treia parte de vie din Cocorăști ce a luat-o cu arendă Nicolae Hagi Enuș, hotărăște: în conformitate cu hotărîrea lui Grigore Ghica vv., din anul 1827, să stăpînească jeluitorul a treia parte de vie, lucrînd-o cu cheltuiala sa și luîndu-i rodul pînă la împlinirea sorocului din zapisul de arendă.

Ms 953, 38, f. 64 v-65 v; I.D. dos. 15413/833.

234. — **1833 mai 16.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Băluță Teișanu de la Rîmnicu-Vîlcea cu serdar Paraschiva Sachelarie pentru un «zapis de datorie» luat de la serdarul Pălăceanu cu care zice că a fost încărcat; deoarece în această pricină există o hotărîre a Divanului Domnesc complet prin care jeluitorul a fost îndatorat să răspundă banii după zapis serdarului C. Pălăceanu, iar dacă este nemulțumit să facă apel la viitorul domn, Inaltul Divan nu intră în cercetarea acestui caz.

Doi membri ai Divanului nu se unesc cu hotărîrea de mai sus fiind pricină aparte dintre jeluitor și pîrît, iar nu cu C. Pălăceanu și sînt de părere a se trimite pricina spre judecare la instanța unde se cuvine, spre cercetare.

Ms 953, 39, f. 66 v; I.D. dos. 14502/832.

235. — **1833 mai 17.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc și anaforaua tribunalului în pricina dintre Luxandra doamna lui Mihai Suțu vv., cu epitropul casei răposatului Zaman pentru datoria soțului său către pîrît de 365000 lei, cu amanet moșiile Putineiu și Lița din jud. Teleorman, Segarcea pe Olt și Nenciulești din jud. Ilfov, hotărăște: să se vîndă cu mezat numitele moșii pentru acoperirea datoriilor și dobînzilor cuvenite împreună cu cheltuielile de judecată; în cazul cînd

1) Locuitorii acestor sate trăiau în bordee.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

aceste datorii nu se pot acoperi, atunci beizadea Grigorie Suţu, socrul Luxandrei, să dea şi venitul acestor moşii de cînd «s-au secfestrat» şi pînă se va «haraciladisi» [1].

Ms 953, 40, f. 67-68; I.D. dos. 15372/833.

236. — **1833 mai 20.** — In pricina dintre Alecu Fundeanu, vărul Saftei Cojocăreanca, decedată, cu Sultana, soţia răposatului Ion Cojocăreanu pentru ca aceasta să împlinească 1000 lei cu dobînda legală pe seama nepoţilor ei, copiii Saftei, şi să nu mai vîndă vin şi rachiu în căminul înfundat, sau nevoind Sultana să dea banii, să întoarcă copiilor hanul şi moara luate prin hotărnicia din 1819, Inaltul Divan hotărăşte ca şi jeluitorul să facă cerere la judecătorie pentru partea copiilor Saftei deoarece Sultana arată că nu se declară moştenitoare lui Iancu Cojocăreanu, ci îşi caută dreptăţile sale pentru care a dat jalbă la judecătorie.

Ms 953, 41, f. 68 v; I.D. dos. 14596/832.

237. — **1833 mai 19.** — In pricina de judecată dintre căminar Iorgu Văcărescu cu Mihalache Brătescu de la Tîrgovişte pentru stricarea unui iaz de moară, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Politicesc, hotărăşte ca jeluitorul căminar să plătească pîrîtului 9741 lei stricăciunile şi pagubele suferite prin tăierea zăgazurilor morii pe apa Dîmboviţii ce făcuse pîrîtul pe moşia sa, întrucît s-a dovedit prin carte de blestem, că nu s-a adus nici o stricăciune moşiei Pierşinari a jeluitorului.

Trei din membrii Divanului sînt împotriva hotărîrii pentru că orînduitul la faţa locului nu a determinat bine cumpăna apelor, locul unde a fost tăiat zăgazul şi pagubele ce s-au pricinuit căminarului prin mutarea mătcii Dîmboviţei, şi găsesc dreaptă cererea jeluitorului de a se numi un boier al Divanului pentru o nouă cercetare.

Ms 953, 42, f. 69-71 v; I.D. dos. 16248/832.

238. — **1833 mai 20.** — In pricina dintre Ralu Creţeanca cu Ecaterina Dărasca şi slugerul Iacomi, fostul bărbat al Creţeancăi, pentru venitul locului cotropit din moşia pîrîtei, pe care jeluitoarea înţelege să-l plătească numai de la despărţirea de soţul său, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrile Divanului Politicesc, hotărăşte: jeluitoarea Ralu să plătească pîrîtei Dărasca 23964 lei venitul locului cotropit de la hotărnicia făcută de tatăl său în 1803, întrucît slugerul Iacomi nu poate fi acuzat să plătească, el stăpînind moşia după foaia de zestre a socrului său. Jeluitoarea, de nu este mulţumită, să-şi ceară despăgubirea de la părintele său, care i-a dat zestre lucru ce nu-i aparţine.

Ms 953, 43, f. 71 v-73; I.D. dos. 15370/833.

---

1. Doamna Luxandra Suţu era fiica lui Ion Caragea vv., căsătorită cu Mihai Suţu, viitor domn, mai înainte de 1812 la Ţarigrad.

Tatăl său i-a dat 25000 galbeni olandezi şi 7500 galbeni în diamantlîcuri.

Cu aceşti bani susţinea dînsa şi socrul ei că ar fi cumpărat acele moşii, însă n-a avut foaie de zestre să probeze aceasta şi deci n-a putut să şi le facă «exoprică», spre a le scoate de sub amanet.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

239. — **1833 mai 24.** — Inaltul Divan, confirmînd anaforaua Depart. de Opt din 1830 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1831 în pricina dintre medelnicereasa Antiţa, soţia răposatului medelnicer Gh. Bucşănescu, cu Gh. Bucşănescu fiul ei vitreg pentru a treia parte din averea soţului său, ca una ce a avut doi copii cu răposatul, morţi după tatăl lor, precum şi partea ei de zestre împreună cu lucrurile hărăzite de soţ la logodnă (o sumă de bani şi un inel cu diamant), hotărăşte: jeluitoarea, fiindcă a avut copii cu răposatul, are drept cît va trăi, la o pătrime din averea soţului în uzufruct. Nu se admite scăderea lucrurilor şi darurilor dinaintea nunţii, nici a lucrurilor date de pomană, datoriile şi cheltuielile cu judecarea moşiei Titeşti din jud. Argeş şi nici împărţirea venitului de la moartea soţului pînă la a copiilor precum şi asupra celor 3 suflete de ţigani.

Pentru ţidula de bani şi inel de la logodnă să facă cerere la judecătorie, nefiind cercetate.

Ms 953, 44, f. 73-75; I.D. dos. 4619/831.

240. — **1833 mai 26.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Alecu Grigoriu din jud. Buzău cu Haim Şain, ovreiul din Focşanii Moldovei, pentru nişte lînă adunată de Herş Samoil din plaiul Slănicului, hotărăşte urmtăoarele:

Dovedindu-se din mărturia lui Herş şi netăgăduirea lui Alecu, că Herş a dat pîrîtului zapisele de banii daţi scăunaşilor pentru cumpărarea lînei, în puterea cărora a trimis doi ovrei de au strîns acea lînă pe seama lui Haim, nu se admite cererea jeluitorului de a pune «secfestrul» pe lînă ca fiind tardivă. Deci atît lîna, cît şi zapisele luate de jeluitor să se dea pîrîtului plătind şi toate cheltuielile de judecată. Prin «osebită judecată», să-şi caute jeluitorul banii daţi lui Herş, iar acesta să dea socoteală de lîna şi banii ce zice că a dat mai mult pîrîtului Haim peste cei primiţi.

Ms 953, 45, f. 75-76 v; I.D. dos. 16249/832.

241. — **1833 mai 27.** — In pricina dintre moşnenii Mişchieni cu Nicolae Bujă de la Craiova pentru stăpînirea a 81 stînjeni moşie, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei, şi după cererea părţilor, hotărăşte:

Un boier de la judecătoria Dolj să cerceteze dacă pîrîtul sau neamul său au stăpînit chiar numai o parte din aceşti stînjeni ce sînt alături de moşia ce acesta o are de la moşul său Antonie, să măsoare aceşti stînjeni şi să-i dea în stăpînirea sa (călcarea n-are soroc); dacă se va dovedi însă că aceşti stînjeni au fost stăpîniţi numai de jeluitorii moşneni, să se dea în stăpînirea lor; pentru partea de moşie a lui Tudor Săpunaru, «coborîtă» fiului său Nicoliţa, s-a dat osebită hotărîre de către Divan.

Ms 953, 46, f. 76-78; I.D. dos. 14537/832.

242. — **1833 mai 27.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre moşnenii Mischieni jud. Dolj cu Nicolae Bujă de la Craiova, ginerele Bălaşei, fiul lui Tudor Săpunaru, pentru stăpînirea a 2 livezi din hotarul Mischiei, în sumă de 77 stînjeni, rămase de la Nicoliţa, feciorul lui Tudor Săpunaru, pîrîtul zicînd că acei stînjeni s-ar în-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

tinde peste tot hotarul.Un boier de la judecătoria locală să facă cercetare la fața locului cu carte de blestem, de cîtă moșie a stăpînit Tudor Săpunaru și Nicoliță, fiul său pînă la moartea lor, afară de acele 2 livezi, atît în lățime cît și în lungime și măsurînd-o și «împietrind-o» să o dea în stăpînirea lui Nicolae.

Ms 953, 47, f. 78 v-79; I.D. dos. 14564/832.

243. — **1833 mai 29.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc și anaforaua Logofeției Țării de Jos din 1830, în pricina dintre Const. Rătescu cu Pană Matraca, soțul Luxandrei, vechil și pentru fratele acesteia Grigorie Lăzurescu, pentru 175 stînjeni din moșia Mărunțișu, din care 100 stînjeni a cumpărat jeluitorul, «fără de cale», de la Panait Lăzureanu, ceilalți fiind de moștenire lui Grigorie de la mama sa Elenca, hotărăște: numita Luxandra să stăpînească cei 100 stînjeni ai săi de zestre moștenire de la mama sa Elena soția lui Panait Lăzureanu, iar fratele ei cei 75 stj.; jeluitorul va mai plăti și cheltuielile de judecată precum și venitul ce se va dovedi că a luat de pe partea lui Grigorie care se va da cu dobîndă la «loc sigur». Banii dați de jeluitor pe acei 100 stînjeni să și-i caute la Panait. Venitul și alegerea stînjenilor Luxandrei se va stabili prin judecată.

Ms 953, 48, f. 79-80; I.D. dos. 15344/833.

244. — **1833 mai 30.** — In pricina dintre Teodosie arhimandritul, egum. m-rii Mihai Vodă, cu Athanasie Bazaca, pentru locul din dosul cafenelii mănăstirii din fața podului Beilicului, Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc, hotărăște: un boier judecător de la judecătoria Ilfov să meargă la fața locului să măsoare stînjenii locului cafenelii, apoi pe cei ai Ologului tot ai mănăstirii, iar de va mai rămîne vreun prisos, acela să fie al pîrîtului Bazaca, despărțind cu «semne hotare» locurile mănăstirii de al acestuia.

Pîrîtul, de va mai avea ceva cu Marin Gheorghiu, să-și «caute prin osebită judecată», iar pentru ulicioară să se urmeze după învoirea dintre dînșii.

Ms 953, 49, f. 80-81; I.D. dos. 14567/832, vezi și nr. 795.

245. — **1833 mai 20.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc <1832> în pricina dintre păhărniceasa Tița Catargioaica cu vorniceasa Sevastița Filipeasca pentru vînzarea moșiei Maia, făcută de pîrîtă către Silivestru Răducanu, de la care a și primit o parte din bani și de la care jeluitoarea voia s-o răscumpere, hotărăște:

Intrucît vînzarea nu a fost desăvîrșită prin primirea prețului întreg de la cumpărător, pîrîta este volnică să-și retragă zapisul și să-și stăpînească moșia.

Ms 953, 50, f. 81-82; I.D. dos. 15352/833.

246. — **1833 mai 30.** — In pricina dintre Mihai Athanasiu de la Craiova cu Nicolae Mănciulescu de la Livezi jud. Dolj pentru despăgubirea de venituri și alte lucruri de pe moșia Livezi, luată de jeluitor în arendă de la Elena Livezeanca și cheltuieli de judecată, Inaltul Divan, infirmînd

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

hotărîrea Divanului Craiovei și admițînd opinia separată din acea hotărîre, hotărăște: polcovnicul Nicolae Mănciulescu să plătească jeluitorului pagubele venitului moșiei și cheltuielile de judecată alese cu carte de blestem la fața locului.

Ms 953, 51, f. 82-83; I.D. dos. 14542/832.

247. — **1833 mai 30.** — In pricina dintre Zmaranda Chițeasca cu Marghioala, fiica comisului Iordache Chițescu pentru averea rămasă prin diată de la Ioan Chițescu, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc, hotărăște:

Din prețuirea averii să se scadă datoriile decedatului. Restul să se împartă în trei: una să se dea Marghioalei cu venitul ei de la moartea lui Chițescu, iar celelalte două părți să le ia Zmaranda, după ce se vor scădea lucrurile luate de mama Marghioalei, una «pe chipul» copiilor săi, iar alta, partea sufletului, pentru pomenirea mortului.

Ce se va mai găsi în afară de diată să împartă pe din două iar pentru cei 6000 lei, ce zice Zmaranda că a plătit datoria tatălui Marghioalei la casa lui Theodosie Vrana, să se «desfacă» prin judecată deosebită.

Ms 953, 52, f. 83-84; I.D. dos. 14593/832.

248. — **1833 mai 30.** — In pricina dintre moșnenii Posobești din jud. Buzău și Neacșu fiul lui Sava, cu clucereasa Safta a lui Manolache Trestianu pentru partea de moșie a acestor moșneni vîndută la mezat răposatului clucer Trestianu pentru datoriile numiților moșneni, ce susțin că la hotărnicia făcută s-ar fi cotropit și parte din moșia celor ce n-au avut datorii, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc, cu care au fost mulțumiți și jeluitorii moșneni, hotărăște: pîrîta Safta să stăpînească moșia cumpărată la mezat de soțul său, iar Neacșu, fiul lui Sava, să-și caute prin osebită judecată părțile ce zice că le-ar fi cotropit prin hotărnicia făcută.

Ms 953, 53, f. 84-84 v; I.D. dos. 14525/832.

249. — **1833 iun. 3.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Costandin Greceanu și slugereasa Elenca, soția răposatului sluger Nicolae Greceanu cu Antonie și Costache Greceanu frați pentru averea răposatului șetrar Matei Greceanu, hotărăște: Costandin Greceanu a fost îndatorat pe nedrept de către Divan ca să plătească despăgubiri lui Antonie și fratelui său, întrucît el nu s-a amestecat în administrarea averii lui Matei Greceanu; Antonie și fratele său să-și caute despăgubirile din averea slugerului Nicolae Greceanu, care a încasat veniturile averii șetrarului Matei; averea răposatului șetrar nefiind evaluată, nici cercetată, ca să se vadă cine are dreptul la ea, pîrîtul să se adreseze primei instanțe pentru cercetări.

Ms 953, 54, f. 85-86; I.D. dos. 14580/832 și 8165/837.

250. — **1833 iun. 5.** — Inaltul Divan, în pricina căminăresei Elenca Văcărescu, născută Căpleasca, pentru recuperarea averii sale din aceea a răposatului ei soț Mihalache Andronescu, întrucît părinții, frații și copila nevîrstnică a decedatului său soț au renunțat la moștenire, hotărăște să i se

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

împlinească drepturile din orice avere a răposatului pe care căminăreasa o va găsi bună după hotărîrea Divanului Judecătoresc fiind faţă şi om din partea Obşteştii Epitropii, iar prisosul de avere să se dea la casa Obşteştii Epitropii.

Ms 953, 55, f. 86 v-87; I.D. dos. 15349/833.

251. — **1833 iun. 5.** — Inaltul Divan, întărind anaforaua veliţilor boieri din 1828 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 pentru datoria de 2000 lei ce avea să ia Costandin Ralea din Craiova de la Scarlat Agapie, cu amanet casa din mah. Olteni, hotărăşte: din suma de 2000 lei să se scadă lei 300, chiria pe 2 ani a mamei jeluitorului cît a stat în casa pîrîtului, iar restul de 1700 lei să-i plătească Scarlat jeluitorului cu dobînda «pravilnică» şi, de nu va putea plăti, să i se vîndă la mezat numita casă.

Ms 953, 56, f. 87 v-88; I.D. dos. 14425/832.

252. — **1833 iun. 5.** — Inaltul Divan, întărind anaforaua Depart. Logofeţiei Pricinilor Streine şi a Divanului Judecătoresc în pricina dintre doctorul Vasile Ananici, supus cesaro-crăiesc, cu clucerul Grigorie Grădişteanu pentru plata vizitelor medicale, hotărăşte: dacă cei 4 martori vor încredinţa înaintea arhiereului mărturia ce au dat-o în scris doctorului, atunci clucerul să plătească jeluitorului cîte 2 sfanţi de vizită.

Ms 953, 57, f. 88; I.D. dos. 14602/832.

253. — **1833 iun. 5.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 în pricina dintre Anica, fata lui Ioniţă, fost mare vătaf de păhărnicei, cu fostul mare vornic Alex. Sc. Ghica. Acesta fiind dregător la Depart. Logofeţiei Ţării de Sus a aprobat vînzarea acareturilor părinteşti ale jeluitoarei deşi aceasta era nevîrstnică.

Se anulează vînzarea, însă fostul mare vornic este apărat de pretenţiile jeluitoarei întrucît n-a fost nici epitropul său.

Ms 953, 58, f. 88 v-89; I.D. dos. 15386/833.

254. — **1833 iun. 6.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre baronul austriac Hristofor Sachelarie şi tituliarnicul sovetnic Ştefan Cîrjanovschi, epitropii casei răposatului general Costandin Varlam, cu vorniceasa Zoiţa Samurcaş pentru hotarul dintre moşiile Ciorogîrla şi Bîcu din jud. Ilfov, hotărăşte: unul din cei 2 judecători ai judecătoriei Ilfov, cu hotarnicii ambelor părţi, să meargă la faţa locului unde, de la movila ce s-a găsit la sfîrşitul celei de a 3-a trăsuri din capul moşiei Bîcu, să se înceapă măsurătoarea moşiei Ciorogîrla pînă în moşia Cotroceanu după semnele arătate în hotarnica din anul 1806, utilizîndu-se cartea de alegere a medelnicerului Giurescu, să se pună semne şi pietre moşiei Ciorogîrla şi să se facă carte de hotărnicie.

Ms 953, 59, f. 89 v-92; I.D. dos. 14617/832.

255. — **1833 iun. 7.** — In pricina dintre polcovnic Const. Dobrogeanu cu moşnenii de la Cornu din jud. Prahova pentru răscumpărarea şi stăpînirea moşiei Cornu, Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Jude-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

cătoresc, hotărăşte: polcovnicul Const. Dobrogeanu să stăpînească toate cumpărăturile de moşie de la moşneni atît cele vechi, cît şi cele de la 1813 la 1826, cînd s-a făcut hotărnicia acelei moşii; aceste cumpărături i-au fost recunoscute de moşneni, mai cu seamă că, după cîştigarea unor judecăţi cu stăpînii moşiei Breaza pentru puntea de trecere a oilor şi împărţirea venitului acesteia, şi cu oamenii de la Ocna Telega pentru nişte livezi împresurate, moşnenii au dat jeluitorului jumătate din ele, numindu-l cumpărător în hotarul lor.

Ms 953, 60, f. 93-94v; I.D. dos. 14623/832; vezi şi nr. 748.

256. — **1833 iun. 7.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre răsdiaconul Florea cu medelnicer Ştefan Jianu de la Romanaţi pentru 29 lei, ce s-a dovedit de Divanul Craiovei că datorează pîrîtului din sferturile scutelniciei sale, pentru care se răfuise; jeluitorul Florea lepădîndu-se de dajdie, a fost închis după cererea satului Comanca din acelaşi judeţ la Isprăvnicat şi i s-au vîndut lucruri pentru plata birului; Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc şi anaforaua veliţilor boieri ca medelnicerul Jianu să rămîie apărat de către jeluitor care se cuvenea a plăti şi toată cheltuiala, dar a fost iertat de pîrît, iar de va mai porni alte judecăţi, să plătească toate aceste cheltuieli.

Ms 953, 61, f. 94 v-95; I.D. dos. 15397/833.

257. — **1833 iun. 7.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc şi anaforaua tribunalului în pricina dintre moşnenii Sibieşti din Pătîrlagele de Jos jud. Săcueni cu Costea Iconomu pentru cumpărăturile tăinuite ce acesta a făcut din moşia lor şi pe care o stăpînea ca arendaş, jeluitorii cerînd încă din 1827, dreptul de protimisis, hotărăşte: jeluitorii moşneni să ia în stăpînirea lor toate cumpărăturile făcute de pîrît fără întoarcere de bani. Să le mai plătească pîrîtul şi lei 1027 cheltuieli de judecată; Atanasie Nenoveanu, vechilul pîrîtului, pentru vicleşugul şi obrăsnicia în instanţă unde a îndemnat pe Costea să-şi tăgăduiască o semnătură a sa, i se ridică pentru totdeauna dreptul de a mai fi vechil.

Ms 953, 62, f. 95 v-97; I.D. dos. 15387/833; vezi şi nr. 777.

258. — **1833 iun. 10.** — In pricina dintre Răducanu Micescu fost mare ceauş de aprozi cu Luxandra, soţia răposatului Ilie Micescu din jud. Muşcel, pentru nişte stînjeni de moşie din Miceşti, pe care jeluitorul susţine că Ilie i-ar fi pus zălog la doctorul Nicola Gavala pentru o datorie de bani şi apoi, prin prefacerea zapisului, datoria a fost trecută asupra chezaşului Răducanu fără a se pomeni de zălogire, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc, hotărăşte ca pîrîta Luxandra să stăpînească acei stînjeni de moşie puşi «andipricon» de bărbatul său Ilie împreună cu celălalt avut pentru «dreptăţile zestrii sale».

Ms 953, 63, f. 97-98; I.D. dos. 14541/832.

259. — **1833 iun. 10.** — Inaltul Divan confirmă anaforaua Isprăvnicatului, a Logofeţiei Ţării de Sus şi hotărîrea Divanului Judecătoresc, în pricina dintre Răducanu Micescu, fost ceauş de aprozi, cu Luxandra

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

văduva a lui Ilie Micescu din satul Miceşti jud. Muşcel pentru 44 stînjeni la rîu, la Verdela şi 88 stînjeni sub Coastă; jeluitorul tăgăduieşte a fi dat lui Ilie adeverinţă că-i va întoarce banii pentru aceşti stînjeni vînduţi de tatăl lui Ilie Micescu lui Ion şi Gheorghe, iar pîrîta susţine că acei stînjeni i s-au dat pentru lipsă de zestre.

Deoarece adeverinţa că jeluitorul va întoarce banii, este menţionată în judecăţile anterioare, să-şi stăpînească pîrîta acei stînjeni pentru lipsa zestrii sale fără întoarcere de bani, jeluitorul luînd venitul lor pînă la moartea lui Ilie, iar după aceasta să se facă cercetare pentru acest venit şi să se dea Luxandrei. Banii rezultaţi din evaluarea îmbunătăţirilor de pe această moşie să se răspundă jeluitorului în contul datoriei lui Ilie către doctorul Gavala.

Ms 953, 64, f. 98-99 v; I.D. dos. 15361/833.

260. — **1833 iun. 12.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Nicolae Tihon, supus cesaro-crăiesc, cu Mihai Bobe pentru o vie pe care jeluitorul o cumpărase de la Zamfir fiul lui Mihnea Sîrbu, dar care vie împreună cu casa fuseseră vîndute la mezat pentru o datorie a lui Zamfir către Bobe, hotărăşte: vînzarea intervenită între jeluitor şi Zamfir rămîne desfiinţată fiind făcută cu vicleşug, spre a păgubi pe Bobe de dreptul său; rămîne valabilă vînzarea prin mezat a viei şi casei lui Zamfir pentru achitarea datoriei către Bobe; jeluitorul să-şi caute banii daţi pe vie cît şi îmbunătăţirile făcute, la Zamfir Sîrbu.

Ms 953, 65, f. 99 v-100; I.D. dos. 14601/832.

261. — **1833 iun. 13.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Costea Foru cu Dimitrie Teodoru pentru nişte lucruri furate de jeluitor de la pîrît şi pentru care după judecata din 1823 la Agie s-au învoit pentru «izbrănire», dar după aceea pîrîtul mai bănuind unele lucruri furate, i-a luat jeluitorului din lucrurile sale, silindu-l (prin bătaie la Agie) de i-a dat un zapis de 1000 taleri, hotărăşte: să se păzească cărţile de învoiala din 1823 oct., să întoarcă pîrîtul toate lucrurile luate în urmă de la jeluitor, sau preţul lor, să se «spargă» şi zapisul de 1000 taleri, iar cînd va veni acel Costache Ion (părtaş la furt) se vor judeca pentru taleri 305 şi pentru pietrele de diamant după «exofiisisul» intervenit între părţi.

Ms 953, 66, f. 100 v-102; I.D. dos. 17944/833.

262. — **1833 iun. 13.** — In pricina dintre Nicolae şi Vasile, fraţi Petreşti, cu sora lor polcovniceasa Trandafira, jeluitorii neprezentîndu-se la judecată, Inaltul Divan hotărăşte ca prin judecătoria judeţului să se pună în lucrare pentru precurmarea pricinii anaforaua Logofeţiei Ţării de Jos şi hotărîrea Divanului Judecătoresc.

Ms 953, 67, f. 102-103; I.D. dos. 4588/831.

263. — **1833 iun. 17.** — In pricina dintre Barbu Scrădeanu cu postelniceasa Maria Bobinoaia, fosta soţie a răposatului Ion Scrădeanu, fratele jeluitorului, pentru desfiinţarea înfierii fetii Stana făcută de Ion Scrădeanu şi a diatei din 1830 prin care acesta lăsa moştenitoare a întregii

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

sale averi pe înfiată, Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei, hotărăşte: se desfiinţează actul de înfiere al lui Ion Scrădeanu, nefiind făcut prin judecătorie sau isprăvnicat cu toate rudele de faţă, conform pravilei, precum şi diata pentru că nu s-a pomenit într-însa nimic de muma răposatului Scrădeanu, deşi era în viaţă. Jeluitorul Barbu să ia în stăpînirea sa toată averea fratelui său ca un moştenitor al mamei sale, iar pentru pretenţiile pîrîtei Maria, ca să fie despăgubită de zestrea sa, să se adreseze primei instanţe spre cercetare.

Ms 953, 68, f. 103-104; I.D. dos. 15345/833.

264. — **1833 iun. 17.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Ruja ovreica şi soţul său Maer sticlarul cu breasla ovreiască din Bucureşti pentru o pivniţă şi locul ei din mah. Răzvan, lăsată prin diată jeluitoarei de mătuşa sa Etela, iar aceasta tot prin diată o avea de la soţul său Moise, pe care loc, prin aşezămîntul făcut cu Etela, breasla făcuse pe acea pivniţă un «besemendraş» (casă de închinăciune) iar acum, prin acte false, voia să pună stăpînire pe tot acel loc şi pivniţă, hotărăşte:

Ruja ovreica să stăpînească cu bărbatul său Maer locul casei arse împreună cu pivniţa de sub besemendraş, iar breasla să stăpînească besemendraşul de deasupra acei pivniţe împreună cu locul de acolo ce-l are prin diată de la Etela, mătuşa Rujei, fără plată de chirie.

Trei membri ai Divanului nu se unesc cu hotărîrea de mai sus, susţinînd că Ruja nu poate avea pretenţie decît la casa cu locul ei; pivniţa de sub besemendraş fiind făcută de breaslă şi dată Etelei numai spre folosinţă ca un mijloc de trai, fiind săracă.

Ms 953, 69, f. 104 v-107; I.D. dos. 14524/832 şi I.C. 111/841.

265. — **1833 iun. 16.** — In pricina dintre moşnenii Criveleşti cu Iancu Caloianu din plaiul Slănic jud. Buzău pentru stăpînirea unor stînjeni de moşie, cumpăraţi de tatăl pîrîtului în moşia Criveleasca şi pe care jeluitorii cereau să-i răscumpere, Inaltul Divan, confirmînd anaforaua veliţilor boieri cu întărirea lui Grigore Ghica vv, hotărăşte: un membru al judecătoriei locale, împreună cu hotarnicii părţilor, să măsoare la faţa locului şi să stîlpească stînjenii pîrîtului de către moşia moşnenilor precum şi partea ce i se cuvine din muntele Macearu, dîndu-le la mînă cărţi de alegere.

Ms 953, 70, f. 108-108 v; I.D. dos. 15399/833.

266. — **1833 iun. 19.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moşnenii Baldovineşti din jud. Romanaţi cu băneasa Safta Brîncoveanu pentru împresurarea ce li s-a făcut la moşia lor de hotarnici încă din 1820, cu prilejul alegerii moşiei Cîmpina a răposatului Grigore Brîncoveanu, hotărăşte: întrucît în această pricină este dată anaforaua veliţilor boieri, din 1827 şi hotărîrea lui Alex. Suţu vv., Inaltul Divan nu poate intra în cercetarea ei, iar dacă moşnenii se găsesc nemulţumiţi să facă apelaţie la viitorul domn.

Ms 953, 71, f. 109; I.D. dos. 15396/833.

267. — **1833 iun. 20.** — In pricina dintre mitropolitul Venedict Vithleimiteanu şi Porfirie, exarhii patriarhiei din Ierusalim cu baronul Hristofor

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Sachelarie pentru o datorie de 4734 galbeni, Inaltul Divan, confirmînd anaforaua mitropolitului și a veliților logofeți cu întărirea lui Grigorie Ghica vv., hotărăște: să se urmeze cele arătate în anaforaua de mai sus, adică m-rea Văcărești să lase în arenda baronului Hristofor pe nouă ani toate moșiile și acareturile sale pentru achitarea datoriilor ei către pîrît; în ce privește moștenirea averii arhimandritului Samoil, dacă aceasta se cuvine rudelor sale sau Sf. Mormînt, nefiind cercetată pricina, jeluitorii arhimandriți să facă cerere la judecătoria județului; pentru nemulțumirea față de hotărîrea lui Grigorie Ghica vv., să facă apelație la viitorul domn.

Ms 953, 72, f. 109 v-111 v; I.D. dos. 15383/833.

268. — **1833 iun. 16.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Băluță Teișanu cu Cost. Iovipale, fratele și vechilul celorlalți moștenitori ai răposatului Nicoliță Iovipali de la Rîmnicu Vîlcea, pentru cheltuielile de judecată și pagubele ce se vor dovedi cu carte de blestem că i s-au întîmplat jeluitorului prin judecăți, hotărăște: pîrîtul Costandin să plătească jeluitorului celace «s-a ales» prin anaforaua Logofeției Țării de Sus din 1827, întărită de domn; dacă Băluță este nemulțumit, «să dea apelație» la viitorul domn, să se judece pentru pagube.

Doi membri ai Divanului sînt împotriva hotărîrii de mai sus pentru motivul că cererea lui Băluță pentru plata de pagube «nu atinge» hotărîrea domnească și deci nu poate aștepta pînă la viitorul domn, să se cerceteze prin judecată osebită.

Ms 953, 73, f. 112; I.D. dos. 15341/833.

269. — **1833 iun. 20.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre medelnicereasa Elenca Crețulescu cu fiul ei fostul mare comis Const. Crețulescu pentru zestrea sa și partea ce i se cuvine din casă după moartea soțului. Deoarece jeluitoarea n-a făcut catagrafie de averea și datoriile bărbatului și cheltuiala casei, întrucît din arenda moșiei Șerbănești a luat și pîrîtul la majoratul său, iar Divanul Judecătoresc nu ar fi trebuit, la cererea pîrîtului s-o supună la jurămînt pentru prețul țigăncilor și a sculelor vîndute pentru întreținerea casei, se hotărăște: părțile fiind de acord, aceasta să rămînă apărată, iar comisul să răspundă mamei sale pe fiecare an a treia parte din tot venitul casei.

Ms 953, 74, f. 113-113 v; I.D. dos. 15375/833.

270. — **1833 iun. 21.** — In pricina dintre Episcopia Rîmnicului cu schitul Ostrovul și moșnenii Muereșteni care susțin că au și ei moșie în cele 64 părți dinspre Episcopie, Inaltul Divan ținînd seama de hotărîrea velițiilor boieri din 1824, întărită de domn, prin care se orînduiau hotarnici, care să pună la fața locului în lucrare numita anafora, hotărăște: hotarnicii ceruți atunci să pună în lucrare domneasca hotărîre, iar partea nemulțumită să facă apelație la viitorul domn.

Ms 953, 75, f. 113 v-114; I.D. dos. 15391/833.

271. — **1833 iun. 21.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1832, în pricina dintre Hristea fiul lui Ion Boșneagu,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

supus cesaro-crăiesc, cu protopopul Dimitrie din Piteşti pentru stăpînirea unei cîrciumi, cumpărată de jeluitorul de la Meletie iconomul Episcopiei Argeş, iar acesta de la Gr. Topliceanu, epitronomul stolnicesii Maria Bucşenescu, de la care o avea luată cu chirie, hotărăşte: pîrîtul protopop să răspundă jeluitorului preţul de cumpărare al cîrciumii, întrucît sorocul protimisirii pentru cei ce n-au semnat zapisul de vînzare este fără sfîrşit, jeluitorul fiind supus străin nu poate face cumpărături de imobile, iar pentru îmbunătăţirile făcute să-şi caute jeluitorul dreptatea la prima instanţă.

Ms 953, 76, f. 114 v-116; I.D. dos. 14581/832.

272. — **1833 iun. 23.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre chir Neofit, episcopul Rîmnicului şi părintele Galaction cu baronul austriac Hristofor Sachelarie pentru o sumă de bani ce s-a luat la 1820 de aga Spiridon Valet de la Episcopie fără să fie datoare, ci numai în «silnicie şi îngrozire de surghiun s-a răpit zapisul prin iscălitura arhiereului Galaction», hotărăşte: zapisul să fie luat de la baronul Hristofor Sachelarie şi «spart», iar lucrurile ce arată că le-a făcut cu acel sechestru şi prin judecătoria Sibiului spre împlinirea banilor nu sînt luate în seamă; Episcopia şi arhiereul Galaction să-şi caute despăgubirile prin judecată osebită.

Ms 953, 77, f. 116 v-118; I.D. dos. 15333/833.

273. — **1833 iun. 23.** — In pricina păhărnicesei Elenii Creţulescu cu doctorul Const. Istiotu pentru «defăimarea semnăturii» sale din zapisul prin care pîrîtul a cumpărat, prin intermediul baronului Ştefan Meitani, de la domniţa Ralu Caragea casele din faţa podului Mogoşoaiei împreună cu prăvăliile şi locul viran unde a fost «clup», moştenite de aceasta de la Ion Caragea vv., cerînd protimisis fie pentru dînsa, fie pentru fiii săi, care sînt la învăţătură la Paris, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc, hotărăşte: semnătura jeluitoarei nu poate fi defăimată fiind dată cu bună ştiinţă, doctorul Istiotis urmează a stăpîni imobilele cumpărate cu respectarea uliţei după cuprinderea hrisovului lui Ion Caragea vv., păstrîndu-se mai departe dreptul de protimisis pentru fiii jeluitoarei care-l vor căuta cînd se vor întoarce.

Ms 953, 78, f. 118-119; I.D. dos. 15337/833 şi 8219/837, vezi şi nr. 516.

274. — **1823 iun. 23.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre locuitorii clăcaşi de pe moşia Ocniţa jud. Dîmboviţa cu Acachie Laodichias, egum. m-rii Dealul, pentru nerespectarea zilelor de clacă şi dijma fînului după aşezămîntul din 1822, întărit de Grigore Ghica vv. şi cartea de judecată a Isprăvnicatului din 1780 ca să facă cîte 5 zile clacă şi să plătească dijmă de carul de fîn cîte 5 parale, pentru motivul că acea moşie este dată danie mănăstirii de neamul lor; egumenul arată însă că acea moşie a fost dăruită m-rii de Radu Voevod în anul 1614 (7122) iul. 1, şi că locuitorii sînt obligaţi să plătească dijma şi să facă claca după Regulamentul Organic; Inaltul Divan hotărăşte ca numiţii locuitori să facă clacă şi să dea dijma lor după Regulamentul Organic, întrucît toate aşe-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

zămintele şi învoielile dintre clăcaşi şi stăpînii moşiilor au fost abolite prin Regulament, păstrîndu-se numai învoielile pentru sădiri de pomi; proprietarii au fost jertfiţi spre folosul locuitorilor săteni.

Ms 953, 79, f. 119-120 v; I.D. dos. 15394/833.

275. — **1833 iun. 24.** — In pricina dintre fostul mare vornic Barbu Ştirbei cu Mihail Gherman, sudit rusesc şi logofeteasa Zmaranda Rasti pentru înecăciunea provocată moşiei sale Trestieni jud. Ilfov prin tăierea morilor de pe apa Dîmboviţei, Inaltul Divan, în conformitate cu anaforaua veliţilor boieri, întărită de Grigorie Ghica vv., şi alte hotărîri domneşti de mai înainte şi a Divanului Judecătoresc din 1830, hotărăşte: toate morile din Bîcu, Joiţa, Cosoba şi Bucşăneasca să fie «scoborîte» după «ţancul» însemnat pe stîlpii sau pragul uşilor, făcut de inginerul orînduit la faţa locului, iar pîrîţii pot să-şi clădească mori respectînd acel «ţanc» pentru a nu produce înecăciune moşiilor vecine.

Pagubele suferite de jeluitor se vor cerceta pe cei cinci ani cît a durat înecăciunea şi se vor răspunde de acela a cărui moară a provocat pagubele.

Ms 953, 80, f. 120 v-122; I.D. dos. 15398/833.

276. — **1833 iun. 24.** — In pricina dintre serdăreasa Zoiţa Gîrleşteanca cu nepotul său Dimitrie Filip pentru răscumpărarea stînjenilor de moşie din Gabru cu via de acolo, cît şi cei din hotarul Urzicuţa, vînduţi de bărbatul ei către fratele său Filip, tatăl pîrîtului, fără de ştirea sa, Inaltul Divan, confirmînd atît anaforaua Trib. Dolj, cît şi hotărîrea Divanului Craiovei, hotărăşte: jeluitoarea a ştiut de vînzarea acestor stînjeni întrucît s-a cerut întîi a se vinde prin mezat şi neobţinînd preţ bun, i-a vîndut soţul către fratele său Filip, cea mai apropiată rudă a sa; după pravilă, soţiile nu au dreptul de a răscumpăra cu protimisis acareturile bărbaţilor lor; în consecinţă pîrîtul Dimitrie să stăpînească acei stînjeni cumpăraţi de tatăl său de la soţul jeluitoarei; pentru moşia zălogită lui Filip, tatăl pîrîtului, precum şi pentru cei 34 stj. din Gabru, se va urma după hotărîrile anterioare.

Ms 953, 81, f. 122 v-123 v; I.D. dos. 15385/833.

277. — **1833 iun. 28.** — Inaltul Divan, confirmînd opinia separată de la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1832 iul. 20, în pricina dintre Efrosina doamna răposatului Alex. Suţu vv. cu vornicul Filip Lenj şi fostul mare căminar Ştefan Moshu pentru dreptul ocnelor şi al vămilor pe 12 zile din luna ian. 1821, hotărît prin firman turcesc a se plăti de noul domn Callimah în contul datoriilor lui Alex. Suţu vv., hotărăşte: pricina dintre jeluitoare şi vornicul Lenj fiind «izbrănită», rămîne acesta nesupărat, iar dacă se socoteşte nedreptăţită pentru pagube, să se desfacă cu hagi Cost. Pop. Eufrosina doamna va răspunde lui Ştefan Moshu datoria de galbeni, recunoscută, conform zapisului cu dobînda de 6% pe an şi nu 10%; pentru cei 50 galbeni cu dobînda lor, să se vîndă la mezat moşiile amanetate pentru această sumă; din preţul lor să se plătească căminarului datoria sa, restul de bani să se dea jeluitoarei, sau, de nu vor ajunge, să-i răspundă dînsa.

Ms 953, 82, f. 123 v-129; I.D. dos. 16241/832.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

278. — **1833 iun. 26.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Apostol Behar, Dimcea şi Simeon, cu Iani Diamandi Curte din Basarabia pentru «rămasurile» răposatului Hagi Elefterie din nişte lăzi depozitate în bolta de la Sf. Gheorghe şi împărţite de jeluitori, hotărăşte:

Apostol Behar, Simeon, Nicolae şi Alecu, care au fost la deschiderea lăzilor şi luarea lucrurilor de acolo, să încredinţeze prin jurămînt la Mitropolie toată averea găsită în lăzi şi pagubele făcute de Apostol şi Simeon, şi cîtă avere se va dovedi, să se dea moştenitorilor lui Elefterie; Dimcea Mihail, suditul rusesc, după netăgăduirea lui Iane Curte şi Iordache Ciupagea că n-a fost de faţă nici la moartea lui Elefterie, nici la deschiderea lăzilor, rămîne apărat.

Ms 953, 83, f. 129-130 v; I.D. dos. 17922/833.

279. — **1833 iun. 27.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Hristache Dimitriu Mariuţeanu, cu fostul mare stolnic Nicolae Urlăţeanu şi doctorul Mihail Coţovschi pentru o casă vîndută de Elena Coţovschi către jeluitor, cerînd acesta a i se întoarce banii daţi Coţovschinii, hotărăşte: stolnicul Nic. Urlăţeanu să răspundă lui Hristache Dimitriu Mariuţeanu cei 5000 lei, număraţi Elenii Coţovschi, cum şi «cusurul» de bani către moştenitorii Elenei şi să ia în stăpînire acea casă. Chiria, pretinsă de jeluitor, s-o caute la cei ce ţin prăvăliile; este absolvit de cheltuielile de judecată, iar pentru «davaua» ce face Ion Niculopolu din partea doctorului asupra stolnicului, să se adreseze primei instanţe.

Ms 953, 84, f. 130 v-131; I.D. dos. 5287/831, vezi şi nr. 657.

280. — **1833 iun. 28.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Gheorghe Caracostea, moştenitorul lui Gheorghe Bălan, cu Elena Creţulescu pentru datoria de bani către Gheorghe Bălan ce pretinde a i se plăti dobîndă la dobînda capetelor datoriei, depozitată la Hătmănie, hotărăşte: în virtutea pravilei şi după anaforaua judecăţii Departamentului din 1827, întărită şi de Grigore Ghica vv., nu se plăteşte dobînda la dobîndă, dar de nu va fi depozitat banii la Hătmănie cu dobînda socotită pînă la 10 ani, atunci să o dea jeluitorului împreună cu cheltuielile de judecată în sumă de 2005 lei.

Ms 953, 85, f. 131-132; I.D. dos. 14597/832.

281. — **1833 iun. 28.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Mihai Friş, pălărier, supus francez, pentru pagubele ce i le-a făcut Zmaranda, prin scoaterea lui din casa cumpărată de la Zoiţa, precum şi chiria casei, în baza hotărîrii «cu Divan» a lui Alex. Suţu vv. din 1820 şi anaforaua Depart. Pricinilor Străine, hotărăşte: jeluitorul să vîndă locul celor două case cumpărate de la vornicul Dudescu, iar Zmaranda să stăpînească casa, plătind chiria locului cumpărătorului pămîntului de la Friş, acesta rămîind apărat şi de preţul casei dărîmate şi alte cheltuieli, socotite la facerea casei Zmarandei şi alte reparaţii, precum preţul casei luată de la Zoiţa şi răscumpărată prin protimisis de Zmaranda. Pîrîta neputînd să dovedească pagubele, jeluitorul rămîne absolvit de plata acestora.

Ms 953, 86, f. 132-133; I.D. dos. 14608/832.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

282. — **1833 iun. 28.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Zoiţa Crăsnăreasa cu Lăudat Frumuşanu fost al doilea vistier, amîndouă părţile de la Tg. Jiu, pentru zestrea sa, jeluitoarea cerînd a nu se ţine seamă de învoirea făcută de soţul ei Barbu cu Lăudat la 1830, ci să i se răspundă şi cei 800 lei iertaţi de soţul său din cei 2000 lei, hotărăşte: jeluitoarea, pentru împlinirea acestor bani, să se adreseze soţului, iar Lăudat Frumuşanu să rămîie apărat pentru 800 lei şi să răspundă numai «condeele zestrei», obligat de Divanul Craiovei.

Ms 953, 87, f. 133 v-134; I.D. dos. 14579/832.

283. — **1833 aug. 4.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Vasilache Stătescu cu isnaful butarilor din oraşul Bucureşti pentru nişte bani ce pretinde jeluitorul că are de luat de la descărcarea buţilor de cînd a fost îndepărtat din slujbă pînă la un an de către Sfatul Orăşănesc, hotărăşte că acesta nu are dreptul la banii care îi cere, treaba făcîndu-se numai de breasla butarilor.

Ms 953, 88, f. 134 v-135; I.D. dos. 15395/833, vezi şi nr. 221.

284. — **1833 aug. 4.** — Inaltul Divan, întărind anaforaua veliţilor boieri din 1826 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre şetrar Dimitrie Fărcăşanu cu soacra sa Elena Stănescu pentru că nu ar fi pornit apelaţie contra hotărîrii Divanului, hotărăşte ca prima instanţă judecătorească să puie în lucrare, prin hotarnicul Hristache Greceanu, luat acum de pîrîtă, cuprinderea anaforalelor, făcîndu-se cercetare la faţa locului prin carte de blestem.

Ms 953, 89, f. 135; I.D. dos. 14477/832.

285. — **1833 aug. 5.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Zmaranda Nărămzoaia cu Elenca Nărămzoaia, fiica ei vitregă pentru o casă cu locul ei din mahalaua Antim, pretinsă de Zmaranda ca «andipricon» pentru o vie de zestre, şi dată zestre Elencăi. *Constatîndu-se că altă casă a fost pusă «andipricon» şi dată zestre* Catincăi, sora sa de tată, hotărăşte ca Elenca să-şi stăpînească casa cu locul ei.

Ms 953, 90, f. 135 v-136; I.D. dos. 14431/832.

286. — **1833 aug. 9.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului de Comerţ şi confirmînd pe a judecătoriei de Comerţ în pricina dintre Gheorghe Ioan Popa cu Costandin Ceacîroglu pentru arenda moşiei Herăstrău, parte ce o are Ceacîroglu prin moştenirea fiului său Gheorghe, arendaşul a jumătate din moşia Herăstrău a mănăstirii Cotroceni, hotărăşte: pîrîtul să plătească jeluitorului 1080 lei dobînda banilor arenzii acestei moşii ce a luat de la m-rea Cotroceni, cu dobînda socotită de cînd a primit de la mănăstire şi pînă la numărare, şi 300 lei cheltuieli de judecată; pentru cealaltă jumătate de bani cu dobînda lor rămîne să-şi caute prin judecată deosebită moştenitorii decedatului Nicolae, care a ţinut în arendă cealaltă jumătate din moşia Herăstrău.

Ms 953, 91, f. 136 v-137; I.D. dos. 14582/832.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

287. — **1833 aug. 11.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Nicolae Pandoleon cu fostul mare comis Costache Slătineanu pentru restituirea banilor arenzii moșiei Lapoșu, hotărăște: jeluitorul să achite pîrîtului banii datorați din arenda moșiei, popriți pînă la facerea socotelilor, după ce mai întîi se vor scădea cheltuielile de judecată.

Ms 953, 92, f. 137 v-138; I.D. dos. 14588/832; vezi și nr. 51.

288. — **1833 aug. 16.** — Inaltul Divan, infirmînd anaforaua Divanului Judecătoresc în pricina dintre Maria Brătășanu cu Hristea Papazoglu, supus cesaro-crăiesc pentru o pereche de cercei cu diamante și un șal, primite de la soțul său Scarlat Brătășanu ca daruri înainte de nuntă și puse amanet apoi la pîrît, hotărăște: darurile dinaintea nunții ca și zestrea nu se pot amaneta; pîrîtul, pentru pagubele suferite, să se despăgubească din averea lui Scarlat Brătășanu, după «împlinirea celorlalte dreptăți» ale jelutoarei.

Ms 953, 93, f. 138 v-139; I.D. dos. 14530/832.

289. — **1833 aug. 16.** — Inaltul Divan, în pricina dintre baronul Costandin Belu cu Zamfira, soția răposatului Ioan Dimitriu, pentru Hanul Roșu ce îl avea de la răposat, în schimbul banilor dați cu amanet și pentru zestre, hotărăște: Zamfira să stăpînească hanul cumpărat cu banii săi; de asemenea are dreptul de a-și căuta prin judecată și celelalte drepturi ale sale din averea nevîndută a bărbatului său; să se cerceteze cu cîți bani s-a vîndut casa și moșia Făcăeni din jud. Ialomița, cît s-a dat din datorie banului Grigore Brîncoveanu și cît a mai rămas, să se dea jeluitorului ca unui al doilea amanetar. De nu vor ajunge banii, să se vîndă la mezat și cealaltă avere a răposatului neamanetată și după ce se va despăgubi Zamfira de restul zestrei, să se plătească și numitului baron datoria.

Ms 953, 94, f. 140-141; I.D. dos. 15403/833.

290. — **1833 aug. 19.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc în pricina dintre fostul mare vornic Scarlat Grădișteanu cu fostul mare agă Costandin Bălăceanu, unul din fiii răposatului ban Cost. Bălăceanu, pentru hotarele moșiilor Ioneasca și Călugăreni din jud. Vlașca cu moșia Strîmba, hotărăște să se urmeze hotărîrii domnești din 1828. Părțile să-și ia hotarnici care, împreună cu inginerul desemnat, să facă cercetare la fața locului, prin dovezi și carte de blestem, să se hotărască semnele moșiilor, ridicîndu-se și hartă și apoi prezentîndu-se la Divan să să dea desăvîrșită hotărîre; pentru moșia Hulubești, cerută de vornic, să se înceapă cercetare la cea dintîi judecătorie.

Ms 953, 95, f. 142-143; I.D. dos. 14444/832; vezi și nr. 581.

291. — **1833 aug. 21.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Efrosina Cuțarida serdăreasa cu slugerul Costandin Cuțarida, nepotul său, pentru împărțirea locului caselor lor, hotărăște: unul din boierii judecători de la prima instanță să se ducă la fața locului împreună cu un reprezentant de la Sfatul Orășenesc, să măsoare cu

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

stînjenul locul și să-l împartă în două, astfel ca să nu se închidă lumina ferestrelor jeluitoarei, iar poarta, fiind făcută de pîrît, să o ridice acesta și să o pună la locul unde va crede de cuviință.

Ms 953, 96, f. 143; I.D. dos. 17946/833 și 16179/834.

292. — **1833 aug. 21.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din Craiova în pricina dintre Costandina văduva lui Preda Dobriceanu din jud. Vîlcea, cu Dumitrache Pleșoianu din jud. Romanați pentru niște stînjeni de moșie din hotarul Cîinești tot acel județ, hotărăște: unul din membrii judecătoriei Romanați să meargă la fața locului și, împreună cu amîndouă părțile și cu vecinii răzași, să aleagă stînjenii jeluitoarei, rămași nevînduți de soțul său, să-i împietrească dîndu-i și carte de hotărnicie și prin carte de blestem, cercetîndu-se venitul luat de pîrît de pe acei stînjeni, să-l întoarcă jeluitoarei; pentru stînjenii vînduți părinților pîrîtului, cu știința jeluitoarei de mai mult de 30 ani, aceasta nu mai poate avea pretenție.

Ms 953, 97, f. 144-145; I.D. dos. 15392/833.

293. — **1833 aug. 23.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Matei Piersiceanu cu căminăreasa Zoița Brața pentru hotarele moșiei Hurezu, hotărăște: hotarele moșiei să rămînă cele alese și stîlpite de răposatul stolnic Stănescu la hotărnicia din 1820; dacă jeluitorul socotește că stăpînitorii moșiei Hurezu nu-i îngăduiesc a stăpîni moșia la lățime după cuprinderea hotărniciei, să dea jalbă contra acestora la prima instanță de cercetare.

Ms 953, 98, f. 145 v-147 v; I.D. dos. 14583/832.

294. — **1833 aug. 25.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii dată de Grigore Ghica vv. la anaforaua velițilar boieri din anul 1827 în pricina dintre serdarul Iordache Fălcoianu cu fosta lui soție Elena Bărcănescu pentru terminarea socotelilor din timpul și de după căsătoria lor, hotărăște ca pîrîta să plătească datoria ce are față de jeluitor și acesta lucrurile luate și cheltuielile făcute cu îngrijirea copilului ce are cu dînsa.

Ms 953, 99, f. 148-149; I.D. dos. 15350/833.

295. — **1833 aug. 26.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova în pricina dintre Grigore Iupceanu și cumnată-sa Catinca cu Costandin Iupceanu și cetașii lui pentru anularea zapisului de învoială asupra hotărniciei din anul 1827 a lui Istrate Calotescu pentru moșia Iupca din jud. Mehedinți, hotărăște: stăpînirea să se urmeze după învoiala și hotărnicia lui Istrate Calotescu, jeluitorii să plătească 704 lei cheltuielile celor două judecăți, iar Maria și Balașa să-și caute dreptatea cu pîrîții Iupceni la judecătoria județului.

Ms 953, 100, f. 149; I.D. dos. 15409/833.

296. — **1833 aug. 28.** — Inaltul Divan întărește anaforaua velițilar boieri din 1824 în pricina dintre Păuna, soția lui Sava cîrciumarul, cu Tudorache pantofarul, supus prusian, pentru lipsa de zestre. Se hotărăște ca Tudorache să-i dea cerceii și crucea, amanetate la el, să nu mai aibă

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

pretenție la rămasurile bărbatului ei și nici la banii dați pentru amaneturi, iar Păuna să nu mai aibă altă pretenție zestrală.

Ms 953, 101, f. 150; I.D. dos. 14360/835.

297. — **1833 aug. 28.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 mart. 25 în pricina dintre Safta cu Ioniță, fiul lui Mihai fost al doilea vistier și frații lui, toți din Tîrgoviște, pentru respectarea diatei răposatului Mihai vistier, hotărăște: averea mișcătoare și nemișcătoare a decedatului să se împartă în cinci părți, luînd copiii legitimi patru părți împreună cu zestrea mamei lor, iar a cincea parte, mișcătoare, să rămînă Saftei și copiilor săi nelegitimi împreună cu lucrurile date de răposat în viața lui, confirmate prin jurămînt.

Ms 953, 102, f. 150 v-151; I.D. dos. 15389/833.

298. — **1833 aug. 28.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Judecătoriei de Ilfov și a Divanului Judecătoresc din 1833 ian. 13, în pricina dintre Indușca evreica, supusă cesaro-crăiască, fata lui Gavril Koen, cu Ruhala ovreica văduva, fiica lui Solomon, pentru niște lucruri ce le cere pîrîta că sînt de zestre și daruri dinaintea nunții, amanetate de soțul ei pentru o datorie de bani, precum și un sipet cu lucruri la tatăl jeluitoarei și marfa luată din prăvălie, hotărăște: să se aducă la judecătoria județului toate lucrurile amanetate, iar prin prestare de jurămînt, după pravilă, să se împartă averea răposatului, dîndu-se precădere să ia soția zestrea și cadourile dinaintea nunții, și ce-i va mai lipsi să ia din avutul bărbatului, iar creditorii drepturile lor; mai rămînînd ceva să fie iarăși pe seama sa, avînd copii cu soțul.

Pentru sipet fiind dovadă de primire din partea decedatului și pentru 9000 lei, pretinși de pîrîtă, neavînd nici o dovadă, jeluitoarea rămîne apărată.

Ms 953, 103, f. 151-153; I.D. dos. 15363/833.

299. — **1833 aug. 28.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc din anul 1806 și 1820 în pricina dintre Iordache și Ioan Tătari ce se trag din Pătru Ghimicea și Șandru Tătaru cu Dinu și Pătru Cotorogi și cu Radu Cotigioiu din jud. Gorj pentru stăpînirea moșiei Ohaba unde pretindeau moșnenii Tătari că au și ei dreptul ca descendenți din Stan Fusea, hotărăște:

Cotorogii să stăpînească moșia Ohaba nedovedindu-se descendența moșnenilor Tătari din Stan Fusea, iar jeluitorii să fie scutiți a plăti cheltuielile de judecată, fiind iertați de pîrît în Divan.

Ms 953, 104, f. 153 v-154; I.D. dos. 15425/833.

300. — **1833 sept. 1.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina lui Vasile Gheorghiu, fratele răposatului serdar Marcu, cu sluger Manolache Riciu, Chiru hagi Stancu și Vencu fiul lui Mincu pentru casele răposatului, cumpărate de slugerul Riciu și apoi vîndute prin mezat întărit de domn către Chiru hagi Stancu și Vencu fiul lui Mincu, hotărăște că vînzările sînt bine făcute, iar dacă jeluitorul nu este mulțumit să facă apelație la viitorul domn.

Ms 953, 105, f. 154 v-155; I.D. dos. 14606/832.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

301. — **1833 sept. 1.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului de Comerţ din Craiova în pricina dintre Costa Ganea cu Ioniţă Zamfir pentru tovărăşie la arendarea moşiei Ciocăneşti din jud. Romanaţi, hotărăşte menţinerea tovărăşiei pînă la împlinirea sorocului, iar socotelile să se cerceteze la faţa locului de unul din boierii de la prima judecătorie a judeţului; de faţă cu părţile să cerceteze, prin carte de blestem, toate cheltuielile arătate, veniturile luate de fiecare spre a se putea şti cui i se cuvine a le suporta.

Ms 953, 106, f. 155-156; I.D. dos. 17947/833.

302. — **1833 sept. 4.** — Inaltul Divan, la anaforaua Logofeţiei Ţării de Jos şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1831, în pricina dintre Ioan Done cu Iancu Cîmpineanu, maiorul miliţiei pămînteşti, pentru hotarul dintre moşia Dălhăuţi din jud. R. Sărat şi moşia boierilor Cîmpineni, hotărăşte:

Boierii hotarnici, ceruţi de părţi, să cerceteze la faţa locului hotarele moşiei şi să ridice hartă întocmai după cum s-a găsit cu cale de Logofeţie şi de Divanul Judecătoresc.

Ms 953, 107, f. 156-157; I.D. dos. 15379/833; vezi şi nr. 203, 582, 1047.

303. — **1833 sept. 4.** — Inaltul Divan respinge hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova şi confirmă pe aceea a judecătoriei Mehedinţi în pricina dintre Mihai Pănescu de la Broscari jud. Mehedinţi cu Ioan Izvoranu pentru 42 stînjeni moşie din Gogoşi. Aceşti stînjeni fuseseră cumpăraţi de Pănescu, dar pîrîtul invocă dreptul de protimisis; în urma mărturiilor date că tatăl pîrîtului, deşi era moşnean, a refuzat să cumpere acei stînjeni, se întăreşte stăpînirea jeluitorului.

Ms 953, 108, f. 157-158; I.D. dos. 15406/833.

304. — **1833 sept. 5.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua veliţilor boieri din 1824 în pricina dintre Anastase calfă de dulgher cu pităreasa Zinca Bălcescu, soţia răposatului pitar Barbu Bălcescu, pentru împlinirea dreptului său şi plata cheltuielilor de judecată, hotărîte prin anafora şi care nu i s-au împlinit. In urma jurămintelor a doi martori, Ene lipcanul şi Ioniţă zidarul, care întăresc mărturiile date la judecata veliţilor boieri, hotărăşte urmarea întocmai după anaforaua de mai sus şi de cheltuielile de judecată să nu mai fie supărată pîrîta; pentru adăugirea de lucrări ce a făcut jeluitorul la casa lui Barbu, fără tocmeală cu contract, urmează să se caute adevărul prin judecată, deoarece abia acum a adus jeluitorul martori.

Ms 953, 109, f. 158-158 v; I.D. dos. 15364/833.

305. — **1833 sept. 5.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1832 nov. 9 în pricina dintre Costantin Ţicnis cu Maricuţa polcovniceasa şi soţul ei, Ioan Dănciulescu, de la Tîrgu-Jiu pentru revendicarea dreptului său de moştenitor al averii rămasă de la sora şi fratele pîrîtei, sub pretext că e fiu al sorei pîrîtei, hotărăşte: deoarece prin juraminte, făcute cu carte de blestem, nu s-a adeverit rubedenia jelu-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

itorului, iar diata prezentată de acesta este falsă, să rămîie pîrîta moștenitoare asupra averii mișcătoare și nemișcătoare a răposaților săi frați.

Ms 953, 110, f. 159-160; I.D. dos. 14619/832.

306. — **1833 sept. 6.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova din 3 iun. 1833 în pricina dintre Floarea, fata lui Macovei, cu fratele ei Ivancea Macovei pentru via părintească din dealul Vîlcăneștilor jud. Dolj, ce i-a fost dată prin a doua foaie de zestre distrusă de Ivancea înaintea cununiei, hotărăște: Floarea și soțul său Ion să stăpînească via trecută în a doua foaie de zestre, a cărei mărime să se stabilească prin martori de un membru al judecătoriei locale.

Ms 953, 111 f. 160-161; I.D. dos. 15426/833.

307. — **1833 sept. 2.** — Inaltul Divan, în pricina dintre medelnicerul Gh. Măcescu cu căminar Gheorghe Rasti pentru o datorie de bani către Const. Racoviță care, după zapisul din 1832 și după scrisoarea din 1831, arătată de soția lui Rasti, urmează a fi împlinite de la jeluitor, hotărăște: jeluitorul să plătească-îndoit soției lui Rasti toți banii după zapisul arătat, căci au trecut zece ani și cheltuielile judecății hotărîte de judecătoria Ilfov și de către Divan, după care să i se dea zapisul să-l «spargă», nețiindu-se seamă că Măcescu a achitat parte din banii banului Văcărescu. Dacă jeluitorul socotește că are drept la despăgubiri din partea casei răposatului Văcărescu, pentru banii dați, să înceapă judecată cu casa acestuia.

Ms 953, 112, f. 162-163; I.D. dos. 15402/833; vezi și nr. 796.

308. — **1833 sept. 6.** — Inaltul Divan, în pricina dintre fiii nevîrstnici ai răposatului stolnic Costandin Mavrodin cu baronul Hristofor Sachelarie pentru moșiile lor părintești: Repezi, Cucueți, Horezu de Horoșani, Blotori, Bărbătești, Comănești și Adămești din jud. Teleorman, amanetate de către tatăl lor pentru 403.488 lei, împrumutați de la pîrît, cît și pentru banii ce i-a dat baronul în completarea lipsei zestrei soției răposatului Mavrodin și cheltuieli de judecată, hotărăște: să se urmeze anaforaua veliților boieri din dec. 1826, întărită de Grigore Ghica vv., iar jeluitorii, de vor voi, să facă apelație la viitorul domn. Baronul Hristofor este liber să vîndă aceste moșii oricui va găsi spre despăgubirea sa, întrucît Anica stolniceasa, a lui Costandin Mavrodin, se lepădase de datoriile soțului său.

Ms 953, 113. f. 164; I.D. dos. 15393/833.

309. — **1833 sept. 6.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului de Comerț în pricina dintre Iane Stathela, comisioner al pîrîtului Ștefan Dimitriu și tovărășia lui pentru două butoaie de zahăr ce i s-au trimis de la Țarigrad și care s-au înecat în Dunăre, hotărăște ca jeluitorul Stathela să plătească pîrîtului Ștefan Dimitriu prețul acelor două butoaie, înecate din vina sa, după prețul de cumpărătură cu cheltuiala pînă la Galați, împreună cu dobînda cuvenită și 200 lei cheltuieli de judecată.

Ms 953, 114, f. 165; I.D. dos. 15358/833.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

310. — **1833 sept. 9.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Luxandra Bujoreanu cu serdar C. Florescu pentru dobînda banilor ce ultimul pretinde pentru plusul stînjenilor din moşia Mirceşti jud. Vlaşca, vînduţi de tatăl său Manolache Florescu căminarului Ştefan Bujoreanu, soţul jeluitoarei, hotărăşte ca jeluitoarea să fie apărată de pretenţiile pîrîtului, întrucît vînzarea s-a făcut pentru întreg trupul moşiei, pe cîţi stînjeni se vor găsi şi nu pentru 700 stînjeni, găsiţi de Bujoreanu la măsurătoare.

Ms 953, 115, f. 166-166 v; I.D. dos. 14609/832.

311. — **1833 sept. 9.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Dimitrie Borcea cu cumnată-sa Zmaranda, soţia fratelui său Toma din Ploeşti, pentru «rămasuri» părinteşti, hotărăşte: după alegerea ce va face judecătoria locală a acestor rămasuri, jeluitorul Borcea să stăpînească din viile părinteşti o parte, iar cumnată-sa două părţi, a soţului său şi partea cumpărată de acesta de la fratele său Matei; în ţelină să stăpînească pe din două, întrucît cele 3 pogoane ţelină s-au vîndut de soţul jeluitoarei înainte de căsătoria sa; pentru pretenţia de protimisis asupra celor 3 pogoane, vîndute de Toma, să se înceapă cercetarea la prima instanţă.

Ms 953, 116, f. 166 v-168; I.D. dos. 15408/833.

312. — **1833 sept. 9.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Andrei Şnel spiţerul, supus cesaro-crăiesc, cu vorniceasa Zoiţa Golescu şi cu baronul Hristofor Sachelarie pentru datoriile rămase de pe urma defunctului Nicolae Golescu, hotărăşte să se plătească jeluitorului 202,24 lei pentru doctoriile date în urma răposatului, iar restul să i se plătească ca şi celorlalţi datornici din averea ce va rămîne după ce îşi va retrage pîrîta zestrea sa, deoarece dînsa a renunţat la moştenirea soţului.

Ms 953, 117, f. 168-169; I.D. dos. 14577/832.

313. — **1833 sept. 9.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre pitarul Matei Păunescu cu Matei Piersiceanu pentru stăpînirea a 60 stînjeni moşie în hotarul Piersica de Jos, cumpăraţi de pîrît de la Efimia, mama jeluitorului, hotărăşte că acei stînjeni, fiind moştenire de la tatăl lui Matei Păunescu, nu trebuiau vînduţi de mama sa pîrîtului. Jeluitorul să întoarcă pîrîtului banii vînzării acestor 60 stînjeni luîndu-i în stăpînirea sa cu toate zapisele; în ce priveşte pretenţia pîrîtului pentru cheltuielile făcute de Zoiţa Baroţi să se înceapă cercetarea la prima instanţă.

Ms 953, 118, f. 169-169 v; I.D. dos. 14563/832.

314. — **1833 sept. 11.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Gheorghe Urlăţeanu fost al treilea logofăt cu Lefter Borcescu fost al treilea vistier pentru protimisis de moşie, cerînd jeluitorul întărirea anaforalei Departamentului din 1824, întrucît în sorocul de 40 zile nu a adus Lefter Borcescu dovezi că este văr bun cu Gheorghe pentru partea de moşie cum-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

părată, hotărăşte: anaforaua de mai sus să fie cercetată de Divanul Vremelnicesc de faţă fiind amîndouă părţile şi să se facă hotărîre în scris.

Ms 953, 119, f. 170; I.D. dos. 15421/833.

315. — **1833 sept. 11.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Ioan Gherghescu de la Tîrgovişte cu Anica, fosta soţie a lui Avram logofătul, pentru măsurătoarea unei livezi, hotărăşte: unul din boierii judecători de la judecătoria jud. Dîmboviţa să meargă la faţa locului, unde faţă cu părţile prigonitoare şi cu vecinii răzeşi, prin carte de blestem, să facă alegerea livezii spre a se hotărî semnele livezii Neagului logofăt, cumpărată de soţul Anei, semnele celorlalte două livezi a lui Gherghescu şi cumpărătoarea lui Avram logofăt de la Maria Bălăceanca şi stîlpindu-le să le facă cărţi de stăpînire.

Ms 953, 120, f. 171; vezi şi nr. 103.

316. — **1833 sept. 12.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Alecu Dîlcoveanu cu soţia sa, paharnicul Dumitru Drugănescu şi serdar Gheorghe Turnavitu pentru necinste şi stricare de căsnicie, hotărăşte: paharnicul Drugănescu, prezidentul jud. Teleorman, medelnicerul Alecu Borănescu şi serdarul Gheorghe Turnavitu procuror să fie scoşi din dregătorie; pentru pagubele şi cheltuielile ce s-au pricinuit jeluitorului, fiind «madè delicată», să se cerceteze prin trei trepte de judecată, să încredinţeze prin jurămînt martorii ce au dat în scris la cercetarea serdarului Matache, să se dovedească adevărul spre a nu se face năpăstuire şi apoi să se aleagă cheltuielile jeluitorului Dîtcoveanu, dîndu-se hotărîre prin Logofeţia Dreptăţii.

Ms 953, 121, f. 172-174; I.D. dos. 15420/833 şi I.C. 110/841.

317. — **1833 sept. 15.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Pandele Ioan, starostele neguţătorilor din oraşul Piteşti, cu Alecu Baruţ pentru «secfestrul» lăzilor defunctului sluger Grigore Stoenescu, hotărăşte: întrucît catagrafia lucrurilor din lăzi «secfestrarisite» nu a fost făcută, nici peceţile isprăvnicatului puse şi nici lăzile duse din casa răposatului sluger în păstrarea starostelui, nu i se poate imputa acestuia să plătească paguba pîrîtului, ci urmează ca acesta să-şi caute banii ce-i lipsesc, în averea slugerului Gr. Stoenescu.

Ms 953, 122, f. 174-175; I.D. dos. 14578/832.

318. — **1833 sept. 15.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova din 1832 aug. 12 în pricina dintre Manole Fisenţa din satul Goeşti jud. Dolj cu Nicolae Dimitriu pentru venitul moşiei Goeşti şi Pometeşti ce l-au avut în tovărăşie, hotărăşte: după alegerea făcută de Iordache Otetelişanu, membru al Divanului Craiovei, prin carte de blestem, jeluitorul să plătească pîrîtului 10.278 lei parale 8, încasaţi mai mult din venitul acelor moşii precum şi lei 866 parale 20, cheltuieli de judecată.

Ms 953, 123, f. 175 v-176; I.D. dos. 14612/832.

319. — **1833 sept. 15.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Manolache Arghiropol cu Costandin Bălăceanu pentru zeciuielele ce avea să ia de la

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

saigii, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc, hotărăşte: Cost. Bălăceanu să rămîie în pace şi nesupărat de zeciuiala acelor bani ce s-au împlinit de la saigii.

Doi membri ai Divanului sînt împotriva acestei hotărîri fiind de părere că are drept Arghiropol să ia două părţi din zeciuială de la pricina saigiilor şi a treia parte Costandin Bălăceanu şi zapciii ce i-a avut în dregătoria hătmăniei sale, conform hotărîrii Logofeţiei Ţării de Sus.

Ms 953, 124, f. 176 v-177; I.D. dos. 15365/833.

320. — **1833 sept. 13.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Visarion Vecescu, ieromonah, Ion fiul lui Dragu, Pavlache Izbăşoiu, Stan Abiaboier şi Dinu fiul lui Pavlache cu arhimandrit Samuil pentru moşia Uricheşti, Zălogi şi Cecănei din jud. Rîmnicu Sărat, hotărăşte:

Pîrîtul să stăpînească în pace după hotărîrile domneşti, iar jeluitorul Visarion cu ceilalţi tovarăşi, de se cred înşelaţi asupra moşiei Uricheşti, să facă apelaţie la viitorul domn.

Ms 953, 125, f. 178; I.D. dos. 15381/833; vezi şi nr. 1026.

321. — **1833 sept. 15.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului de Comerţ din 1832 dec. 16, în pricina dintre Anastase Teodoru din jud. Ialomiţa cu Atanasie Nascal pentru datorie din arenda moşiei Alexeni, hotărăşte:

Pîrîtul Nascal să plătească lui Anastase Teodoru 183 lei parale 15, iar Nascal să-şi caute prin judecată osebită «rămăşiţurile clăcii» ce are pe la locuitorii acestei moşii, pentru primul an de arendă.

Ms 953, 126, f. 178 v-179; I.D. dos. 15348/833.

322. — **1833 sept. 11.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1832 iulie 12, în pricina dintre Dimitrie Hagi Anghel, supus cesaro-crăiesc cu beizadea Costache Ghica pentru: 1) dobînda a 68.000 lei, ce i-a primit de la Ţarigrad prin Dimitrie Hagi Costea din zapisul de lei 168.000 ce a avut să ia de la fraţii Ciobanogli, 2) pentru dobînda ce o cere ultimul la 68.000 lei de cînd i-a primit de la fraţii Ciobanogli pînă i s-au dat, 3) pentru 35.000 lei ce a cerut Dimitrie Hagi Anghel a se scădea după răvaşele lui beizadea C. Ghica, 4) pentru condeiul de lei 120 ce a dat jeluitorul la adeverirea vechiletului şi pentru 174 lei parale 20, preţul «herului» ce a luat ultimul de a dînsul, 5) pentru 100 galbeni împărăteşti ce a cerut jeluitorul să-l scadă sub cuvînt că i-a dat prin Dimitrie, omul său, şi 6) pentru 2000 lei ce a cerut jeluitorul a-l scădea Costache Ghica cu cuvînt că i-a luat serdarul Luca, de la fraţii Ciobanogli, hotărăşte ca beizadea Costache Ghica să rămîie nesupărat de aceşti bani făcîndu-se urmarea hotărîtă.

Ms 953, 127, f. 179 v-180; I.D. dos. 16260/832.

323. — **1833 sept. 16.** — In pricina de hotare dintre păhărniceasa Eleni Creţulescu cu slugereasa Raliţa Corlăteasca pentru părţile lor din moşia Corlăteşti jud. Prahova, ca urmare a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1832, Inaltul Divan împuterniceşte un «cilen» al judecătoriei locale care,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

împreună cu numitele părţi, să meargă la faţa locului şi după mărturia celor bătrîni, cu carte de blestem, să aleagă partea din moşia Corlăteşti, cumpărată în 1804 de Costache Corlătescu de la Matei, fiul lui Gavrilă, de partea numitei păhărnicese, să tragă semne de hotar şi între moşia Berceni a numitei păhărnicese de cealaltă parte a moşiei Corlăteşti a slugeresei spre a se curma orice pricină dintre numitele, ca urmare a poruncii lui Alex. Suţu vv. din 1820. Partea cotropitoare va despăgubi pe cealaltă de tot venitul încasat pe nedrept din părţile împresurate, stabilit la preţul de atunci.

Ms 954, 128, f. 1-2; I.C. dos. 16773/832.

324. — **1833 sept. 18.** — In pricina dintre egum. Gavriil al m-rii Sf. Gheorghe Nou cu cavafii: Nicolae Dumitru, Dinu şi Radu Boboc, pentru construcţia unor prăvălii cu două caturi pe locul mănăstirii, luat de ei cu chirie prin aşezămîntul din 1805, în care se prevede clauza că numiţii cavafi au dreptul să reconstruiască acele prăvălii întocmai cum au fost, Inaltul Divan respinge cartea judecătoriei locale şi hotărîrea Divanului Civil prin care se încuviinţa numiţilor cavafi a construi şi al doilea cat, fapt ce ar ştirbi puterea de respectare a pravilei şi a unui aşezămînt şi hotărăşte: părţile prin bună învoială, să respecte acel aşezămînt, numiţii cavafi construind prăvăliile cu un singur cat; în caz contrar se va preţui costul prăvăliilor şi mănăstirea le va răscumpăra.

Ms 954, 129, f. 2-3 v; I.D. dos. 15432/833.

325. — **1833 sept. 20.** — In pricina dintre căpitanul de miliţie Dimitrie Haralambie cu mama sa clucereasa Roxandra Haralambie asupra foii de zestre, dată de numita fiicei sale Catinca, Inaltul Divan hotărăşte: 1) întrucît Catinca s-a căsătorit cu această foaie de zestre adeverită şi de Divan, rămîne bună şi neatacabilă dîndu-i-se şi sineturile moşiilor de zestre, 2) moşiile: Cetatea şi Ulmu din jud. Mehedinţi, pe care clucereasa le are de zestre şi pe care a vrut să le înstrăineze spre a depărta pe fiul său de la moştenire, vor fi stăpînite de numita fără drept de înstrăinare, iar după moartea ei să intre în posesia fiului său, 3) celelalte acareturi şi lucruri din zestrea cluceresei este liberă a dispune după voinţa sa, 4) pentru bijuteriile ce clucereasa le-a dat fiicei sale Sevastiţa în detrimentul celorlalte copile ale sale şi banii încasaţi de căpitan din venitul moşiei, se va începe proces separat.

Ms 954, 130, f. 4-5 v; I.D. dos. 15343/833.

326. — **1833 sept. 18.** — In pricina dintre fostul mare paharnic Radu Fărcăşanu cu Maria Vultureasca, pentru plata cheltuielilor şi darurile făcute la logodna ei cu fiul jeluitorului, şetrarul Dimitrie Fărcăşanu, în valoare de 1943,20 lei cu dobînda lor, Inaltul Divan întăreşte anaforaua veliţilor boieri din 1824 şi apără pe numita Vultureasca, actuala soţie a lui Mihai Măriuţeanu, de orice obligaţie faţă de numitul paharnic.

Ms 954, 131, f. 6; I.D. dos. 14490/832 şi 8217/837.

327. — **1833 sept. 18.** — In pricina dintre Fotache, ispravnic de curte, cu medelnicereasa Safta, soţia răposatului Grigore Argetoianu, în care numitul ispravnic cere a i se împlini de către Safta medelnicereasa 1400

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

lei, prețul imomelelor date soțului ei, numita arătînd că aceste imomele au fost luate de aga Teodor, care se află acum în Moldova, ca urmare anaforalei Depart. de Opt și a veliților boieri din 1833, Inaltul Divan hatărăște:

Marea Logofeție a Dreptății să întocmească raport către prezidentul acelui Departament pentru a se da «poruncă» la Moldova să îndatoreze pe numitul agă să raporteze adevărata situație, relativ la plata acestor imomele, ca pe marginea acestuia să se dea o hotărîre definitivă.

Ms 954, 132, f. 6-6 v.; I.D. dos. 14599/832.

328. — **1833 sept. 19.** — In pricina dintre Nicolae Chiropulu cu popa Sachelarie relativ la «rămasurile» preotului Iosif, ca urmare a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1832, Inaltul Divan hotărăște: preotul Sachelarie să fie scutit de a dovedi mărturia ce a făcut-o, că diata și catastihul răposatului preot Iosif s-ar afla la arhimandritul Hariton, deoarece chiar jeluitorul arată că numitul nu a fost nici epitropul averii răposatului preot, nici vreun act doveditor nu are, ci numai o simplă presupunere; Chiropulu este apărat de plata a 25 lei, ca unul ce a pornit proces pe baza scrisorii pîrîtului preot, cum că diata și catagrafia acelui popă Iosif s-ar fi aflînd la arhimandritul Hariton.

Ms 954, 133, f. 7-7 v; I.D. dos. 15382/833.

329. — **1833 sept. 20.** — In pricina dintre moșnenii Vernești cu slugereasa Elenca și Dumitrache Marghiloman, în care cei dintîi cer întărirea anaforalei veliților boieri din 1827 pentru stăpînirea moșiilor Vetreasca și Negreasca, ca moșii deosebite de trupul moșiei Vernești jud. Buzău și 252 stînjeni din moșia Vernești, după zapisul de învoială ce au făcut cu un Costea clucer și părtașii lui în 1811, Inaltul Divan repartizează judecarea acestei pricini judecătoriei județului, care va hotărî, pe baza zapisului de învoială și a hotărniciei din 1801, întărită de Grigore Ghica vv. în 1825, ca din cei 539 stj. și 2 și $^1/_2$ palme, stabilite prin acea hotărnicie a moșiei Vernești, în care erau înglobate Verneasca și Negreasca, se vor da moștenitorilor 252 stînjeni, iar restul să rămînă în stăpînirea răposatului sluger N. Greceanu, soțul Elincăi; anaforaua veliților boieri făcută cu doi ani în urma întăririi domnului, prin care se recunosc aceste două moșii părți de sine stătătoare, urmînd ca numai din moșia Vernești să li se dea 252 stj. nefiind întărită de domn, nu se poate lua în considerație; moșnenii pot să dea apelație la viitorul domn.

Ms 954, 134, f. 7v-9; I.D. dos. 14573/832; vezi și nr. 815.

330. — **1833 sept. 25.** — In pricina dintre slugereasa Ralița Corlăteanca cu Ioan, fiul răposatei stolnicese Ralu Razu, pentru plata a patru suflete țigani, ca urmare a hotărîrii Divanului Vremelnicesc din 1832, Inaltul Divan hotărăște: slugereasa Ralița va plăti fiului răposatei stolnicese, conform pravilei, pentru două suflete țigani cu munca lor 220 lei îndoiți, căci au trecut 10 ani, și 325 lei cu dobînda lor de la împlinirea sorocului pentru patru suflete țigani cumpărați de la răposatul stolnic, dar prin nimic dovedit că ar fi fost plătiți.

Ms 954, 135, f. 9-9 v; I.D. dos. 14621/832.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

331. — **1833 sept. 23.** — In pricina dintre Ghețu croitorul cu Ecaterina, soția răposatului Simeon bărbierul, ambii din București, Inaltul Divan respinge hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1832 și apără pe Ghețu de orice obligație față de pîrîtă pentru îndeplinirea lipsei de zestre, ca una ce a trăit în pace cu soțul ei și nu a vrut să dea vre-o socoteală lui Ghețu, chezașul ei, de vreo lipsă de zestre și pentru că atît ea cît și soțul ei nu s-au împotrivit timp de doi ani de la data cînd numitul s-a lepădat de acea chezășie; Ecaterina își va împlini lipsa de zestre din averea lăsată de bărbatul său.

Ms 954, 136, f. 10-11 v; I.D. dos. 15351/833 și 11710/836.

332. — **1833 sept. 29.** — In pricina dintre Stoica, fiul lui Stoica din satul Roata jud. Vlașca și clucerul Nicolae Trăsnea, epitropul serdarului Iancu Trăsnea, pentru moșia Roata, Inaltul Divan trimite pricina din nou spre cercetare Divanului Politicesc spre a se judeca și hotărî după cuprinderea sineturilor și a se vedea dacă părțile stăpînite de numitul serdar și pentru care nu are nici un act de proprietate sînt cotropite sau sînt dreapta lui stăpînire; partea nemulțumită are dreptul de apelație către Inaltul Divan.

Ms 954, 137, f. 11-12; I.D. dos. 15367/833.

333. — **1833 sept. 29.** — Inaltul Divan judecă pricina dintre medelnicereasa Elenca Brezoianca cu Anastasie arendașul, ca urmare anaforalei Logofeției Țării de Jos din 1829 și hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1830. Conform anaforalei și hotărîrii menționate era necesar pentru încredințarea spuselor medelniceresei că nu are nici un act cu Ioniță Burdeanu prin care să-i fi vîndut acestuia pădurea, livezile și cîrciuma de la casa lui Ion Pădurarul, ce ar da dreptul lui Burdeanu să ridice fînul și venitul cîrciumii în paguba numitului arendaș, ca Burdeanu să prezinte zapisul de cumpărare.

Inaltul Divan apără pe medelnicereasă de plata pagubelor pricinuite lui Anastasie întrucît Ioniță Burdeanu nu a putut dovedi stăpînirea sa, urmînd ca Anastasie să pornească judecată separată împotriva acestuia; numita medelnicereasă este obligată a plăti arendașului 367,20 lei, pentru a se desface de ele.

Ms 954, 138, f. 12-13; I.D. dos. 15376/833.

334. — **1833 sept. 30.** — In pricina dintre Stan boiangiul cu Lefter al treilea vistier și Gheorghe Borcești, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 14 dec. 1831, Inaltul Divan achită pe frații Borcești de orice cheltuieli și venit către numitul boiangiu, obligîndu-l pe acesta să plătească numiților frați 251 lei cheltuieli de judecată.

Ms 954, 139, f. 13-13 v; I.D. dos. 14455/832.

335. — **1833 sept. 30.** — In pricina dintre Costantin Cantacuzino, vornic de politie, cu serdăreasa Maria Butculeasca pentru răscumpărarea moșiei Măldăeni, care se învecinește cu moșiile Scrioștele și Roșorești din jud. Teleorman a numitului vornic și Măgureni a serdăresei, Inaltul Divan respinge hotărîrea Divanului Judecătoresc prin care se stabilea a se stăpîni de amîndoi, ca unii ce se învecinesc cu această moșie și hotărăște

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

ca vornicul Cantacuzino să stăpînească întreaga moşie Măldăeni, cumpărată de el de la vistier Andrei Teodoru, ca unul ce se învecineşte cu acea moşie în lung şi în lat, spre deosebire de serdăreasa a cărei moşie se învecineşte numai în lung.

Constantin Ştirbei, unul din membrii Divanului, se uneşte cu hotărîrea Divanului Judecătoresc.

Ms 954, 140, f. 13-15; I.D. dos. 15433/833.

336. — **1833 oct. 2.** — In pricina dintre serdăreasa Maria Butculescu cu Elenca Drugănescu, ca urmare cărţii Ispråvnicatului şi a hotărîrii Depart. de Opt, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc de a cerceta apelaţia numitei Elenca, deoarece a fost introdusă după împlinirea termenului şi împuterniceşte pe serdăreasă să stăpînească în pace moşiile Răuteasca şi Colţu, cumpărate de soţul său în 1813.

Ms 954, 141, f. 15-16; I.D. dos. 15359/833.

337. — **1833 oct. 2.** — Inaltul Divan judecă pricina dintre Florea, fiul lui Vlad, Pătraşcu, fiul lui Dumitru, Ştefan, Savu şi Dumitrana văduva, clăcaşi pe moşia Cotroceni, mah. Cişmeaua Mavrogheni, relativ la obligaţiile şi drepturile ce le au numiţii clăcaşi, ca urmare cărţii judecătoriei Ilfov şi hotărîrii Divanului Judecătoresc şi hotărăşte a se urma întocmirea după pravila pămîntului şi cuprinderea Reg. Organic; numiţii clăcaşi, neavînd un contract de învoială special, sînt obligaţi să răspundă toate obiceiurile moşiei către proprietar [1]).

Ms 954, 142, f. 16 v-17; I.D. dos. 15369/833.

338. — **1833 oct. 3.** — In pricina dintre Iordache şi Costandin, fiii răposatului polcovnic Mihai, cu postelnicel Atanasie Lambru, Inaltul Divan, urmînd întocmai hotărîrea Divanului Comercial, hotărăşte: pentru lichidarea socotelilor de tovărăşie dintre răposatul lor părinte şi postelnicel Lambru să se facă socotelile prin neguţători şi judecată, numiţii jeluitori nefiind obligaţi a continua această tovărăşie.

Ms 954, 143, f. 17-17 v; I.D. dos. 15371/833.

339. — **1833 oct. 4.** — Inaltul Divan, în pricina dintre medelnicereasa Zmaranda cu Maria, nora sa, fata lui Ianache Dacache, hotărăşte: Divanul Judecătoresc să ia jurămîntul cerut de pîrîtă în sensul ca jeluitoarea să declare dacă a fost avere, iar pîrîta tot prin jurămînt să încredinţeze toate «condeele» găsite cu cale de Divanul Judecătoresc în hotărîrea sa din 1832 nov. 18, după care această instanţă să dea o hotărîre pentru curmarea pricinii.

Ms 954, 144, f. 18; I.D. dos. 15334/833

340. — **1833 oct. 4.** — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1832, în pricina de hotare dintre egum. Gavriil al m-rii Sf. Gheorghe Nou şi îngrijitor al mănăstirii Gruiu cu vornicul Alex.

1) Clucerul Dinu, arendaşul acestei moşii încerca să supună pe jeluitori la clacă, socotindu-i ţărani, nu orăşeni, deşi ei susţin că au stradă şi numere la poartă.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Scarlat Ghica hotărăşte, la cererea jeluitorului, ca un hotarnic împreună cu el şi cu vechilul părţilor să meargă să pună semne hotare între moşiile Colceag sau Stăneşti şi Tătarul din jud. Prahova ale numitului vornic şi moşia m-rii Gruiu, întocmai după hotărnicia sa cea veche şi să pornească proces separat împotriva celorlalţi vecini.

Ms 954, 145, f. 18 v-19; I.D. dos. 14552/832.

341. — **1833 oct. 9.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Elenca, fosta soţie a lui Gheorghe Novac, sudit cesaro-crăiesc, cu Mihai calpaccibaşa pentru moştenirea lui Matei Gheorghe Novac. Ca urmare a hotărîrii Divanului Judecătoresc Elenca nu a vrut să încredinţeze prin jurămînt că numitul Mihai nu este fiu bun al lui Simeon, fratele lui Matei, a cărui avere o cer moştenire; din faptul că numitul Gheorghe dîndu-i acestuia jumătate din chiria unei case a răposatului Matei, rezultă că însuşi răposatul Gheorghe Novac l-a recunoscut pe Mihai comoştenitor la averea lăsată de Matei. Se hotărăsc următoarele: după ce se vor scădea datoriile şi cheltuielile de înmormîntare şi de pomenire ale lui Matei din averea lăsată, restul să se împartă în părţi egale între Mihai şi Elenca, soţia răposatului Gheorghe Novac.

Pentru pretenţiile Păunei, sora lui Gheorghe, ca moştenitoare la averea lui Matei, sau bănuiala Elincăi de tăinuirea unei părţi din averea lui Matei de către Mihai, se vor porni procese separate.

Ms 954, 146, f. 19-20; I.D. dos. 15410/833 şi 14257/835.

342. — **1833 oct. 9.** — In pricina dintre medelnicerul Diamandi Cica cu Atanasie Dimitriu, pentru stăpînirea a două pogoane vie cumpărate de medelnicer de la Nicolae Angheliu, ca urmare a hotărîrii Divanului Judecătoresc, Inaltul Divan împuterniceşte pe numitul Atanasie să răscumpere cu 125 lei preţul acelor două pogoane vie de la medelnicer, in baza dreptului de protimisis de vecinătate şi rudenie, deoarece acea vie, după însăşi reclamaţia medelnicerului, se învecineşte cu via dată de pîrît zestre fiicei sale, care este şi nepoata vînzătorului Angheliu.

Ms 954, 147, f. 20-20 v; I.D. dos. 15384/833.

343. — **1833 oct. 10.** — In pricina din Samoil Leibu, evreu sudit cesaro-crăiesc, cu Apostol hagi Vasiliu şi tovarăşul acestuia hagi Mihai Gheorghiu, ca urmare a hotărîrii Divanului Comercial, Inaltul Divan hotărăşte: pentru achitarea poliţei de 727 lei ce numitul Samoil are în contra pîrîţilor, va urmări numai pe Apostol hagi Vasiliu, ca unul ce s-a împrumutat în numele său şi nu pentru afacerile acelei tovărăşii; pentru socotelile şi împărţirea pagubelor şi cîştigului, spre desfacerea acelei tovărăşii, numiţii se vor adresa prin judecată separată Divanului Comercial.

Ms 954, 148, f. 21-21 v; I.D. dos. 15401/833.

344. — 1833 oct. 13. — In pricina dintre Costandin băcanul şi Ecaterina, soţia răposatului Bojîn tufecci̇başa, pentru o casă cumpărată la mezat de băcan în numele Ecaterinei, ca vechil al acesteia, dar pe care jeluitorul arată că, deoarece pîrîta nu i-a plătit întreaga sumă, a păstrat-o el, Inaltul Divan hotărăşte: Ecaterina să stăpînească casa din mah. Livedea Domnească, întorcînd preţul casei în schimbul sineturilor şi ana-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

foralei starostei de neguţători, întărită de Divanul Judecătoresc şi aflate în posesia lui Constantin băcanul.

Pentru îmbunătăţirile aduse acestei case de către jeluitor şi pentru preţul copacilor ce numitul i-a tăiat din grădina casei, precum şi stricăciunile ce se vor fi făcut din neglijenţa sa, Inaltul Divan împuterniceşte pe un boier al judecătoriei locale ca, împreună cu meimerbaşa şi calfa dulgherilor şi zidarilor, să stabilească datoriile ambelor părţi şi, scăzîndu-se unele din altele, să se precurme şi această pricină.

Ms 954, 149, f. 21 v-22 v; I.D. dos. 15430/833.

345. — **1833 oct. 13.** — In pricina dintre Nedelcu, fiul lui Petre cirapiul, cu Ilie bumbăcarul pentru plata a 110 testele ciorapi ce Nedelcu pretinde a le fi vîndut lui Ilie, ca urmare hotărîrii Divanului Comercial, Inaltul Divan apără pe numitul bumbăcar de orice datorie faţă de Nedelcu, ca unul ce nu are nici o dovadă temeinică, mai ales că acesta mărturiseşte că 25 testele din acei ciorapi au fost vînduţi de Ioancea, care locuieşte într-o odaie cu el.

Ms 954, 150, f. 23; I.D. dos. 15377/833.

346. — **1833 oct. 16.** — In pricina dintre Drăghici Borănescu cu logofăt Matache Coadă, pentru via de zestre a răposatei Ecaterina, soţia lui Drăghici, vîndută de soţ numitului logofăt şi pe care o pretinde acum ca unul ce a vîndut-o, deşi avea copii nevîrstnici cu Ecaterina, ca urmare hotărîrii Divanului Vremelnicesc, Inaltul Divan hotărăşte: numitul logofăt va întoarce lui Drăghici, în schimbul banilor, via împreună şi cu 9 pogoane tot vie, cumpărate de logofăt în baza dreptului de vecinătate cîştigat prin stăpînirea acestei vii, Drăghici fiind obligat a-i restitui banii încasaţi pe via sa, costul celor 9 pogoane şi cheltuielile de judecată, fiind iertaţi jeluitorul de plata dobînzii şi pîrîtul de rodul ce l-a cules din acea vie; pentru îmbunătăţirile aduse, un membru al Divanului Vremelnicesc va stabili la faţa locului cheltuielile făcute de logofăt ca, plătindu-le jeluitorul, să se sfîrşească orice pricină.

Logofătul Ştefan Bălăceanu şi logofătul Nestor sînt de părere că jeluitorul nu este obligat la răscumpărarea celor 9 pogoane vie şi nici la cheltuielile de judecată, vînzarea-cumpărarea dintre numiţii fiind făcută cu rea credinţă, împricinaţii ştiind că contractează asupra unui bun ce nu le aparţine.

Ms 954, 151, f. 23 v-24; I.D. dos. 15336/833.

347. — **1833 oct. 17.** — In pricina dintre stolniceasa Teodora Iacovache şi serdar Gheorghe Poenaru, pentru stăpînirea unei case din mah. Gorgani, cumpărată la mezat de serdar prin răposatul stolnic Iacovache, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc, Inaltul Divan întăreşte serdarului stăpînirea asupra acestei case întrucît dovezile aduse de stolniceasă, că pîrîtul serdar nu ar fi împlinit răposatului său soţ suma de 19.049 lei, depuşi de acesta la Stărostie cu ocazia cumpărării acestei case, sînt neîntemeiate din următoarele motive:

1) dacă răposatul stolnic nu ar fi primit bani de la serdarul Poenaru, ar urma ca zapisul de încredinţarea acestor bani, dat de Stărostie, să fie la mîna stolnicesei;

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

2) stolnicul nu ar mai fi plătit serdarului Poenaru în galbeni împărătești, datoria ce o avea către acesta de 6034 lei, fiind firesc a scădea acești bani din suma de 19.049 lei, ce o avea de primit de la serdar; iar încredințarea ce o cere jeluitoarea stolniceasă ca să o facă pîrîtul serdar, este de prisos fiindcă «unde sînt dovezi în scris, nu încape jurămînt».

Ms 954, 152, f. 24 v-25 v; I.D. dos. 15422/833.

348. — **1833 oct. 18.** — In pricina dintre Agnița, fosta soție a lui Toma Strelicovschi, cu aga Gr. Filipescu, Inaltul Divan întărește anaforaua veliților boieri din 7 apr. 1817 prin care se hotărăște ca numitul agă ori să primească jurămînt că s-a împrumutat, sau să plătească Agniței Strelicovschi cei 171 galbeni olandezi, împrumutați de soțul său după cum se încredințează de martori; de asemenea trebuie să înapoieze și pistoalele ce le-a luat de la numitul Strelicovschi și care încă nu au fost înstrăinate, sau să le plătească.

Ms 954, 153, f. 25 v-27; I.D. dos. 15437/833.

349. — **1833 oct. 18.** — In pricina dintre logofăt Iordache Ciupagea cu Pantazi Bacaloglu, supus cesaro-crăiesc, Inaltul Divan întărește cartea Judecătoriei Ilfov, făcută cu asentimentul tuturor membrilor, trecută și în condica adeverită de grefier și semnată de ambele părți că au luat cunoștință, luînd și copie și hotărăște a se urma întocmai, anulînd prima carte de judecată, nefiind semnată de toți boierii și neadeverită de grefier și respinge cererea lui Ciupagea de a i se admite introducerea apelului, deoarece a trecut termenul legal.

Ms 954, 154, f. 27 v-29; I.D. dos. 15388/833.

350. — **1833 oct. 18.** — In pricina dintre consilierul cavaler Grigore Cariboglu cu serdar Costantin Rătescu pentru datoriile ce le au de «împlinit» de la răposatul clucer Șerban Grădișteanu, ca urmare anaforalei Logofeției Țării de Sus din 1830, Inaltul Divan hotărăște: se va scoate la mezat averea lăsată de răposatul vornic Barbu Știrbei răposatului clucer Șerban și se va împlini mai întîi datoria de 15.500 lei îndoită, deoarece au trecut zece ani, numitul cavaler Cariboglu avînd amanet pe această avere, după cum rezultă din zapisul răposatului clucer din 1814; din rest se va plăti și datoria ce o avea de luat pîrîtul serdar, ca unul ce a avut «secfestru» pus în urma asigurării acelei averi de către Cariboglu.

Ms 954, 155, f. 30-31; I.D. dos. 15438/833.

351. — **1833 oct. 18.** — In pricina dintre Maria, soția răposatului Ștefan Șerban din satul Olteni, cu Ion Marcu din jud. Rîmnicu Sărat, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc și trimite din nou spre judecată pricina numitelor părți înaintea acestui Divan, această instanță fiind obligată, conform pravilei, a acorda jeluitoarei dreptul de a face apel în termen de 8 zile de la darea hotărîrii în lipsa ei.

Ms 954, 156, f. 31 v; I.D. dos. 15414/833.

352. — **1833 oct. 20.** — In pricina dintre Ianache limonagiul cu logofeteasa Ecaterina Miliceasca pentru stăpînirea unei case din mah. Do-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

brotesei pe pămîntul m-rii Radu Vodă, Inaltul Divan întăreşte cartea Judecătoriei Ilfov şi hotărăşte:

Ianache să stăpînească acea casă în baza zapisului din 1820, adeverit de egumenul m-rii Radu Vodă, numita logofetească ne mai avînd dreptul de a cere răscumpărarea acestei case în baza dreptului de protimisis ca vecină, deoarece Ianache a stăpînit-o cu bună credinţă mai mult de zece ani, de care timp numita a ştiut, asistînd şi la toate îmbunătăţirile ce Ianache a făcut acestei case ca proprietar, neputînd invoca motivul că a crezut că o stăpîneşte ca chiriaş.

Ms 954, 157, f. 32-32 v; I.D. dos. 14572/832.

353. — **1833 oct. 20.** — In pricina dintre clucerul Nicolae Trăsnea cu clucereasa Eleni Dudeasca prin fiul ei logofătul Iancu Văcărescu, pentru stăpînirea moşiei Suliman, ca urmare anaforalei veliţilor boieri din 1 iulie 1817, Inaltul Divan hotărăşte: clucerul Nicolae Trăsnea va stăpîni a treia parte din moşia Suliman şi din satul şi oamenii de pe acea moşie aşa cum a fost stăpînirea părintelui său Ioan Greceanu şi a lui personal pînă la 1814 pe baza răvaşelor ce le are de la Ecaterina Văcăreasca, recunoscute de răposatul ban Ianache Văcărescu şi de clucerul Alecu Văcărescu, soţul Elinei Dudeasca şi obligă pe numita clucereasă să întoarcă clucerului Trăsnea şi tot venitul luat de pe acea parte de moşie de la 1815 pînă acum, ce se va stabili la faţa locului prin carte de blestem de un boier al judecătoriei locale.

Ms 954, 158, f. 33-34 v; I.D. dos. 14575/832.

354. — **1833 oct. 21.** — In pricina dintre Ioan Jupaniotu cu Nicolae şi Niţu, moştenitorii lui Vasile Jupaniotu, ca urmare a hotărîrii Divanului Comercial, Inaltul Divan hotărăşte:

Numiţii moştenitori sînt apăraţi de orice plată către jeluitor, în ce priveşte partea venitului tovărăşiei de vamă ce a fost între jeluitor, Vasile Jupaniotu, tatăl moştenitorilor şi Ianache ceauş şi care venit, acesta l-a «sfeterisit»; jeluitorul trebuind să fi urmărit direct pe ceauş în cei 5 ani cît a mai trăit acesta, este obligat a plăti pîrîţilor cheltuielile de judecată.

Ms 954, 159, f. 34 v-35 v; I.D. dos. 15347/833.

355. — **1833 oct. 23.** — In pricina dintre vistier Alexandru Nenciulescu cu «dohtorul» Mihai Hristari, sudit britanic, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Politicesc prin care vistierul Nenciulescu este obligat a plăti «dohtorului» Hristari datoria ce numitul vistier o are către baron Meitani cu dobînda respectivă, plus plata vechilului «dohtorului», conform zapisului din 15 iul. 1831, adeverit de Logofeţia Ţării de Sus, prin care baron Meitani transmite această datorie în mîinile dohtorului, dîndu-i-se sineturile casei vistierului, ce o are amanet şi-l împuternceşte, în caz de nepiată, să scoată la mezat casele amanetate.

Ms 954, 160, f. 36; I.D. dos. 15374/833.

356. — **1833 oct. 24.** — In pricina dintre serdar Barbu Dănescu cu vornic Grigore Filipescu, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Judecătoresc, prin care se respinge ca tardiv apelul introdus de jeluitor, după trecerea termenului legal de 30 zile, neputîndu-se lua în considerație argumentul adus că ar fi primit comunicarea hotărîrii după 20 zile de la pronunțare, termenul de 30 zile pentru introducerea apelului curgînd de la data pronunțării.

Ms 954, 161, f. 36 v-37; I.D. dos. 15428/833.

357. — **1833 oct. 25.** — In pricina dintre Avedis Buiuclîoglu cu Artin și Mardiros, fiii lui Hardin Serchez Buiuclîoglu, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc prin care apelul la cartea judecătoriei Ilfov, introdus de Avedis, este respins ca nefiind introdus în termen legal, motivul adus de jeluitor că n-a știut acest soroc, «slujind la stăpîni», fiind neîntemeiat.

Ms 954, 162, f. 37-37 v; I.D. dos. 17942/833; vezi și nr. 642.

358. — **1833 oct. 25.** — In pricina dintre Iancu Papagheorghiu clucer de arie cu Dimitrie Ioan pentru arenda moșiilor Mihăilești și Briba din jud. Vlașca, luată în tovărășie pe doi ani, ca urmare a hotărîrii Divanului Vremelnicesc din 26 mai 1835, Inaltul Divan hotărăște: se va respecta contractul de tovărășie pe timpul celor doi ani, iar pentru dreptul ce are să ia dintr-acea tovărășie, Divanul Vremelnicesc să îndatoreze pe clucer a da socoteală de venitul acelor moșii, urmînd ca pentru datoria ce va rezulta că are de plată către Dimitrie să se pornească proces separat la Divanul Vremelnicesc.

Ms 954, 163, f. 37 v-38; I.D. dos. 15415/833.

359. — **1833 oct. 25.** — In pricina de datorie dintre polcovnicul Niculae cu vistier Niculae Ionescu, ca urmare hotărîrii Divanului Comercial din 1 iulie 1832, Inaltul Divan hotărăște: polcovnicul va plăti numai partea sa cu dobînda legală din cei 2400 lei datorați numitului vistier din «cercătura oeritului» județului Dîmbovița ca unul ce nu a chezășuit pe ceilalți tovarăși, după cum arată și zapisul din 4 ian. 1827 și însăși declarația vistierului la judecătoria Ilfov; polcovnicul este scutit și de plata cheltuielilor de judecată ca unul ce a pornit-o din cauza pretențiilor neîntemeiate ale vistierului.

Ms 954, 164, f. 38-39; I.D. dos. 15342/833.

360. — **1833 oct. 25.** — In pricina dintre Zamfira, soția răposatului Teodor Ciocan, cu Vasile Dimitriu, Inaltul Divan hotărăște: se dă în stăpînirea pîrîtului locul prăvăliei sale alegîndu-se de un boier al Divanului Vremelnicesc la fața locului stînjenii, «degetele» și «parmacele» întocmai după anaforaua din 1819 a marelui vornic.

Ms 954, 165, f. 39 v; I.D. dos. 15427/833.

361. — **1833 oct. 23.** — In pricina dintre Terezia, soția răposatului «dohtor» Mesiț, supusă cesaro-crăiască, cu vistier Alexandru Nenciulescu, ca urmare a hotărîrii Divanului Judecătoresc, Inaltul Divan hotărăște: vistierul Nenciulescu este recunoscut deplin stăpîn al casei pe care a cumpărat-o de la numita Terezia, după cum rezultă din zapisul de vînzare că

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

prețul casei a fost depus la «canțelaria» consulatului rusesc, zapis întărit atît de numitul consulat cît și de Logofeția Țării de Sus și care se află la «dohtorul» Hristari, depus ca amanet de către vistier pentru o datorie.

Ms 954, 166, f. 40-40 v; I.D. dos. 15373/833.

362. — **1833 oct. 31.** — In pricina dintre Elenca, soția polcovnicului Gheorghe Hiotu, cu Manda, soția lui Spirea vameșul, pentru tovărășia polcovniciei orașului Craiova, avută de răposații lor soți, Inaltul Divan infirmă anaforaua Depart. de Opt din 1829 și hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 16 ian. 1833, ca unele ce au admis judecarea unei acțiuni prescrise prin trecerea mai mult de cinci ani de la desfacerea tovărășiei pînă la întoarcerea judecății și apără pe polcovniceasă de orice pretenție din partea pîrîtei Manda.

Ms 954, 167, f. 41-41 v; I.D. dos. 15368/833 și I.C. 162/841.

363. — 1833 nov. 1. — In pricina dintre Anastasia, soția lui Niculae Mustacov, cu Panait Petrov, ca urmare anaforalei veliților boieri din 30 oct. 1827 și hotărîrii Divanului Principatului Țării din 1828, Inaltul Divan hotărăște: să se desemneze un «cilen» al judecătoriei locale, care va stabili la fața locului, prin carte de blestem, în ce stare se aflau namestiile, sădirile de pomi și livezile de fîn ale pîrîtului Panait, la data cînd au fost vîndute de Neculae Mustacov, soțul jeluitoarei, clucerului Chiriac; să se despăgubească pîrîtul de toate acestea împreună cu cheltuielile de judecată și plata vechilului său, scăzîndu-i-se 260 lei, bani ce Panait i-a luat împrumut de la Mustacov; motivul adus de soțul jeluitoarei și susținut de ea pentru neplata namestiilor și sădirilor, că pîrîtul nu ar fi respectat contractul avut, vînzînd în timpul răzvrătirii de la 1821, vin și rachiu la moșia Bănești, este neîntemeiat, deoarece trebuia să pornească imediat acțiunea, nu să aștepte atîția ani, pînă la vînzarea moșiei.

Ms 954, 168, f. 41 v-42 v; I.D. dos. 14473/832.

364. — **1833 nov. 1.** — In pricina dintre Manciu hagi Țolea de la Craiova cu Elenca Livezeanca, sora răposatului Constantin Livezeanu, pentru o datorie de 1400 lei ce fratele numitei o datora lui Manciu și pe care o cere de la Elenca ca moștenitoare a averii răposatului său frate, ca urmare anaforalei Depart. de Opt din 1831 și hotărîrii Divanului Judecătoresc, Inaltul Divan hotărăște în lipsa pîrîtei ca una care, deși a știut, nu a vrut să se prezinte la nici o instanță și nici nu a introdus apelație în termenul legal, izgonind și pe zapciu cu vorbe proaste, ca aceasta să plătească lui Manciu datoria fratelui ei îndoită, deoarece au trecut zece ani; va plăti și cheltuielile de judecată și plata vechilului; este scutită de plata zeciuielii desființată prin Reg. Organic.

Ms 954, 169, f. 42 v-43 v; I.D. dos. 14437/832.

365. — **1833 nov. 13.** — In pricina dintre moșnenii Romanești cu al treilea logofăt Constantin Frumușanu din jud. Gorj, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc, Inaltul Divan hotărăște: se va lua hotarnic de ambele părți, care va alege prin carte de blestem stînjenii pîrîtului, 15 de la teiul din deal din siliște și 15 pe unde este casa postelnicesei Zmaranda, soacra numitului logofăt; acești stînjeni fiind recunoscuți de am-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

bele părţi, urmează a se alege şi cei 100 stj. cumpăraţi de logofăt de la nepoţii lui Laţcu Prejbeanu, aşa cum se arată în foaia de împărţeală; prisosul sau lipsa stînjenilor din hotarul moşiei Romaneşti urmează să fie adăugat sau suportat de ambele părţi în raport cu numărul stînjenilor ce îi au în această moşie, dîndu-li-se şi carte de blestem. Impricinaţii sînt apăraţi de cheltuielile de judecată, fiind obligaţi a plăti numai hotarnicul, proporţional cu numărul stînjenilor măsuraţi.

Ms 954, 170, f. 43 v-45; I.D. dos. 15418/833.

366. — **1833 nov. 13.** — In pricina de tovărăşie dintre Ştefan băcanul cu Zamfir precupeţul, ca urmare a hotărîrii Divanului Comercial, Inaltul Divan hotărăşte:

Zamfir precupeţul este scutit de orice împărţire de cîştig cu jeluitorul, întrucît conform pravilei, prin moartea lui Baicu, al treilea participant la tovărăşia de miere şi prin retragerea capitalului pus de jeluitor, contractul de tovărăşie este desfiinţat; pentru acelaşi motiv pîrîtul nu poate fi obligat a contribui la pagubele suferite de jeluitor din vânzarea mierei cumpărate după retragerea din tovărăşie.

Ms 954, 171, f. 45 v-48; I.D. dos. 14556/832.

367. — **1833 nov. 14.** — In pricina dintre moşnenii Petreşti cu moşnenii Creţeşti din jud. Gorj infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei, Inaltul Divan hotărăşte: judecătoria locală va desemna la alegerea părţilor un hotarnic, care va merge la faţa locului şi prin carte de blestem, după hrisovul lui Matei Basarab din 1644, va întări aceste două moşii cu semne de hotar dealungul apei Pescenei, dînd împricinaţilor şi carte de hotărnicie.

Pentru părţile împresurate şi cheltuielile de judecată partea interesată va porni proces deosebit.

Ms 954, 172, f. 48-49 v; I.D. dos. 15417/833.

368. — **1833 nov. 3.** — In pricina dintre Constantin Lupoianu cu locuitorii de pe moşia Cătunu din jud. Dîmboviţa a stolnicului Ioan Cătuneanu pentru plata ierbăritului vitelor numiţilor locuitori, care au trecut pe moşia vecină Butimanu, stăpînită două treimi de Lupoianu şi o treime de stolnic Cătuneanu, ca urmare anaforalei Depart. de Şapte din 1828 şi hotărîrii Divanului Vremelnicesc din 1832, Inaltul Divan hotărăşte ca locuitorii să plătească ierbăritul jeluitorului. Se întăreşte şi hotărîrea Divanului Judecătoresc prin care se împuterniceşte un hotarnic ca, în primăvara viitoare, să aleagă partea stolnicului din moşia Butimanu de cealaltă parte a jeluitorului.

Motivul adus de pîrîţi şi susţinut de stolnic asupra dreptului de a-şi paşte vitele pe moşia Butimanu ca clăcaşi ai stolnicului, este neîntemeiat, întrucît numai clăcaşii de pe moşia respectivă au acest drept.

Ms 954, 173, f. 50-51; I.D. dos. 14615/832 şi 7526/838.

369. — **1833 nov. 15.** — In pricina de datorie dintre polcovnic Constantin cu Radu, fiul lui Nestor dorobanţul din Frasin jud. Dîmboviţa, Inaltul Divan, confirmînd anaforaua veliţilor boieri din 1827 iul. 18, obligă pe pîrît să plătească jeluitorului 172,20 lei plus 92 lei preţul ţevilor de

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

cazan ce spune că i le-ar fi luat pîrîtul; numitul polcovnic este îndatorat să înapoieze moşia amanetată pentru această datorie; pentru venitul luat de pe dînsa şi stricăciunile aduse de jeluitor să se facă cercetare la faţa locului de către judecătoria locală şi suma stabilită, împreună cu banii daţi lui Tudorache, fratele jeluitorului, se vor scădea din suma datorată de pîrît jeluitorului.

Ms 954, 174, f. 51-52; I.D. dos. 15400/833.

370. — **1833 nov. 17.** — In pricina dintre Joiţa, fata răposatului Alexandru Scrădeanu cu Petre Scrădeanu, epitropul ei, pentru desfacerea epitropiei, ca urmare a hotărîrii Divanului din 1832 şi cercetării la faţa locului de către judecătoria locală, Inaltul Divan obligă pe Petre Scrădeanu să dea numitei Joiţa cei 215 stj. moşie pe care numita îi are moştenire de la părintele şi unchiul ei împreună cu 5452,20 lei, avere părintească, plus 2978,01 lei ce au rămas din venitul acelei moşii de la 1813, după scăderea cheltuielilor cu întreţinerea ei, a fratelui ce a murit şi a ţiganilor de pe moşie, precum şi lucrurile rămase de la părinţi «un haimailîu de argint cu sfinte moaşte şi un lanţ de argint, o farfurioară cu linguriţă şi zece galbeni de salbă cu un galben mare»; numitul epitrop este obligat şi la cheltuielile de judecată.

Ms 954, 175, f. 52 v-53 v.

371. — **1833 nov. 18.** — In pricina dintre Gheorghe Romanescu cu logofăt Constantin Frumuşanu, Inaltul Divan respinge apelul jeluitorului, prin care pretinde de la pîrît 2000 lei cu care l-ar fi încărcat la răscumpărarea moşiei luată de la acesta, pentru că o hotărîre dată şi executată de ambele părţi închide acestora dreptul de a mai cere rejudecarea.

Ms 954, 176, f. 54-54 v; I.D. dos. 15436/833.

372. — **1833 nov. 18.** — In pricina dintre paharnicul Gheorghe cu maior Iacov Lef al «polcului graf Dibici za Balcanschi», ginerele răposatului N. Sachelarie, ca urmare anaforalei veliţilor boieri din 1824, Inaltul Divan hotărăşte ca jeluitorul paharnic să plătească numitului maior, conform zapisului din 18 iulie 1817, datoria de 25 galbeni împărăteşti îndoiţi, căci au trecut 10 ani.

Ms 954, 177, f. 54 v-55; I.D. dos. 14463/832.

373. — **1833 nov. 22.** — In pricina dintre fraţii Bratu şi Alexandru Corbi, moşneni din satul Fata jud. Olt, cu Dinu, fiul lui Voicu Dădănogi din jud. Teleorman, ca urmare anaforalei veliţilor boieri din 1827, întărită de Grigore Ghica vv., Inaltul Divan întăreşte fraţilor Corbi stăpînirea asupra 50 stj. din moşia Fata; pentru cealaltă moşie, împresurată de pîrîţi, să se desemneze un boier de la Divanul Vremelnicesc, care mergînd la faţa locului şi cercetînd pricina să raporteze de cele constatate.

Ms 954 178, f. 55-55 v; I.D. dos. 15441/833.

374. — **1833 nov. 22.** — In pricina dintre Alexandru Baruţ cu Maria ţiganca şi cei doi copii ai ei, robi ai răposatului sluger Gr. Stoenescu, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc, Inaltul Divan respinge cererea

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

lui Baruţ de a i se da în contul datoriei ce o are asupra numitului sluger această ţigancă cu copiii ei, deoarece în diata sa slugerul o desrobeşte lăsîndu-i moştenire o parte din via sa.

Ms 954, 179, f. 56; I.D. dos. 15407/833.

375. — **1833 nov. 24.** — In pricina dintre Anastasie Nascali, sudit rusesc, cu Niculae hagi Enuş, numitul Anastasie arătînd că pentru primirea datoriei de 2500 lei de la hagi Enuş a trebuit să cheltuiască cu judecata 12.780 lei, cerînd a i se restitui şi aceşti bani, Inaltul Divan hotărăşte: Hagi Enuş va plăti lui Anastasie 600 lei, atît cît s-a cheltuit din suma cerută exclusiv pentru judecată, mîncarea lui şi a calului, paguba suferită cu grîul şi porumbul stricat nefiind considerate cheltuieli de judecată.

Ms 954, 180, f. 56 v; I.D. dos. 14607/832 şi 4614/831.

376. — **1833 nov. 24.** — In pricina dintre Spiru Polizu cu Niculae Hagi Enuş, pentru arenda moşiilor Slătioara şi Ianuşeşti, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1832, Inaltul Divan împuterniceşte pe Pandeleon Zalich, dragomanul consulatului Franţei, ca arendaş al moşiilor Slătioara şi Ianuşeşti şi obligă pe Hagi Enuş să înapoieze jeluitorului Polizu 1200 galbeni primiţi în contul arenzii acestor moşii ca urmare desfacerii consensuale a contractului dintre ei.

In caz că Hagi Enuş nu poate să împlinească aceşti bani, se va vărsa a treia parte din venitul arenzii, plătită de dragoman pe numele lui Polizu, două părţi, conform hotărîrii Divanului Judecătoresc dîndu-se casei răposatului ban Gr. Brîncoveanu; după ce se va plăti datoria numitului ban, se va da întregul venit în mîinile lui Polizu pînă la împlinirea acestor 1200 galbeni; neînţelegerile dintre Hagi Enuş şi numitul dragoman se vor lichida prin deosebită judecată.

Ms 954, 181, f. 58-60; I.D. dos. 14514/832.

377. — **1833 nov. 24.** — In pricina de hotare dintre pităreasa Uţa Ghimpeţeasca cu Zamfirache Gănescu şi paharnic Ştefan Gănescu, Inaltul Divan hotărăşte: un «cilen» al judecătoriei locale va merge la faţa locului unde, prin carte de blestem, va alege, după hrisovul lui Matei Basarab din 1636, hotarele dintre moşiile Făureşti a pităresei şi Stanomireşti a numiţilor Găneşti din jud. Vîlcea ducînd linie dreaptă de la cele două semne pînă la lacul Fedeleşului, spre a deosebi cei 510 $^{1}/_{2}$ stj. ai lui Zamfirache de moşia paharnicului Gănescu şi de moşia pităresei. Cel care se va dovedi că a împresurat vre-o bucată din moşia lui Zamfirache, va întoarce acestuia întreg venitul de cînd s-a început judecata.

Cererea de răscumpărare a lui Zamfirache, pentru cei 215 stj. cumpăraţi de răposatul părinte al paharnicului, se va introduce la judecătoria locală ca o pricină ce nu a fost încă cercetată.

Ms 954, 182, f. 60 v-61 v; I.D. dos. 15435/833 şi I.C. 165/841.

378. — **1833 nov. 27.** — In pricina de moştenire dintre păhărniceasa Eleni Rătescu cu stolnic Răducanu Clinceanu, pentru averea răposatei Bălaşa Drăgănescu, păhărniceasa Eleni contestînd autenticitatea diatei, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1832, Inaltul Divan obligă

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

pe martorii Pavlache și Vasile, iscăliți în diată, ca, împreună cu proestosul Petre cel ce adeverește pe verso, să încredințeze prin jurămînt la Mitropolie următoarele:
1) că numiții martori au fost de față la întocmirea diatei;
2) că răposata păhărnicească era în toate facultățile mintale;
3) că cele arătate în diată sînt conform dorinței răposatei;
4) proestosul Petre să ateste că cele specificate de el în dosul diatei sînt adevărate.

In caz de neîncredințare a celor arătate mai sus, diata se anulează, venind la moștenire toate rudele, conform pravilei.

Ms 954, 183, f. 62-64 v; I.D. dos. 14614/832.

379. — **1833 nov. 27.** — In pricina dintre Maria Fîntîneanca și Tache Coșereanu (Coșerea) din Mehedinți, pentru autenticitatea unei adeverințe dată în 1826 la mîna pîrîtului de către jeluitor, ca urmare a hotărîrii Divanului Judecătoresc, Inaltul Divan respinge cererea Mariei Fîntîneanca recunoscînd ca adevărată acea adeverință, după cum arată Judecătoria locală și după cum rezultă și din încredințarea martorilor, pe care ocîrmuirea județului îi arată ca cei mai cinstiți neguțători din Cerneți fiind și «cileni ai maghistratului» și împuternicește pe Tache să stăpînească acea moșie, iar jeluitoarea să fie obligată la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 954, 184, f. 65-65 v; I.D. dos. 15412/833.

380. — **1833 nov. 28.** — In pricina dintre preoteasa Zmeada cu ginerele său Ilie logofețelul, Inaltul Divan confirmă anaforaua Depart. de Opt din 1826 și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1829 și hotărăște ca Ilie, ginerele preotesei, să stăpînească jumătate din locul de casă, după cum însăși jeluitoarea a declarat la Depart. de Opt, și casa clădită pe acel loc care a ars, fiind obligat a restitui jeluitoarei lucrurile arătate în anafora, iar aceasta să-i plătească lemnele luate din materialul casei arse ce fac parte din zestrea numitului.

Ms 954, 185, f. 66-67; I.D. dos. 15442/833.

381. — **1833 nov. 28.** — In pricina dintre popa Radu cu Gheorghe, fiul lui Anghel Morcov din jud. Săcueni, pentru răscumpărarea moșiei Homorîciu, vîndută prin silnicie de Dimache, tatăl jeluitorului, lui Zamfirache care a revîndut-o lui Anghel, tatăl pîrîtului, Inaltul Divan infirmă alegerea Isprăvnicatului și hotărîrea Divanului Vremelnicesc. Pe baza zapisului lui Teodorie, fiul lui Mihu din Văleni, din 1815, prin care arată că la Isprăvnicat jeluitorul a cerut «defăimarea» vînzării către Zamfirache și răscumpărarea de la Anghel Morcov pe bază de protimisis ca unul ce se învecinește cu acea moșie, avînd stăpînire în partea lui Iordache Homorîceanu, iar în hotărîrea lui Ion Gheorghe Caragea vv. din 1814 se arată că partea vîndută de Dimache se învecinește în sus cu Tudorache postelnicel și în jos cu Iordache Homorîceanu, Inaltul Divan hotărăște: se va trimite un «cilen» al judecătoriei locale la fața locului și dacă spusele jeluitorului preot sînt întemeiate, se va împărți acea moșie în două; numitul Gheorghe are și el dreptul de protimisis ca unul ce are stăpînire alături de partea lui Teodor postelnicel; li se va da și carte de alegere, jeluitorul întorcînd pîrîtului cei 900 lei, prețul a jumătate din

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

moşie. In caz de nedovedirea celor susţinute de jeluitor, pîrîtul va stăpîni întreaga moşie.

Ms 954, 186, f. 67-69 v; I.D. dos. 15405/833.

382. — 1833 nov. 29. — Ca urmare raportului lui Neofit episcopul Rîmnicului şi încredinţării protopopului Gheorghe al Craiovei că diata Zincăi, prin care lasă soţului său Alecu Doljanu întreaga avere, a fost făcută după dorinţa sa şi iscălită de ea, fiind în toate facultăţile sale mintale, Inaltul Divan întăreşte această diată şi respinge cererea Catincăi Buzoiancii, cumnata lui Alecu Doljeanu.

Ms 954, 187, f. 69 v-70 v.

383. — 1833 nov. 29. — In pricina dintre maghistratul oraşului Cîmpulung şi boierii şezători în acest oraş cu moşnenii Cîmpulungeni pentru stabilirea proprietăţii asupra munţilor şi moşiei, Inaltul Divan întăreşte moşnenilor stăpînirea asupra munţilor şi moşiei Cîmpulung aşa cum o au din moşi-strămoşi şi cum rezultă din «ocolnica» întărită în 1747 de Const. Niculae Mavrocordat vv. şi hrisoavele domneşti dintre anii 1292 al lui Negru Vodă şi 1646 al lui Matei Basarab, în care se recunosc ca stăpînitori numai moşnenii de baştină, nici un boier sau slugă domnească străin nu are dreptul să le stăpînească, moşnenii fiind obligaţi prin legămînt a le vinde tot la moşneni şi nu au dreptul nici boierii, nici maghistratul să ceară ca venitul acestor munţi să treacă în folosul oraşului.

Ms 954, 188, f. 72-73 v; I.D. dos. 14539/832.

384. — 1833 nov. 29. — In pricina dintre Dimitrie şi fraţii lui Sărdăreşti cu Ioan Giuvela, soţul sorei lor, din Urşani jud. Vîlcea, ca urmare hotărîrii sale din 1832, Inaltul Divan hotărăşte: Judecătoria locală va desemna un «cilen», care va merge la faţa locului şi va alege cei 36 stj. daţi soţiei lui Giuvela prin foaie de zestre din cei 180 stj. dobîndiţi de Dimitrie prin judecată; nu se admite dorinţa soţilor Giuvela, de a se da despărţiţi 18 stj. la o margine şi 18 stj. la alta, aceasta fiind contrar pravilei şi foii de zestre; se va socoti şi ce venit urmează să ia numitul Giuvela pe cei 36 stj. împresuraţi în caz că nu i s-au dat de jeluitor conform hotărîrii anterioare.

Ms 954, 189, f. 74-75; vezi şi nr. 47.

385. — 1833 nov. 29. — In pricina de datorie dintre Sorica evreica cu Andrei Şnel spiţerul, supus cesaro-crăiesc, ca urmare anaforalei Logofeţiei Pricinilor Străine, întărită de Grigore Ghica vv. în 1826, Inaltul Divan obligă pe pîrît să plătească jeluitoarei 445 lei cu dobîndă legală, restul din chiria casei, renunţînd Sorica la împlinirea de către pîrît a stricăciunilor aduse acelei case.

Ms 954, 190, f. 75 v-76; I.D. dos. 15431/833.

386. — 1833 dec. 2. — In pricina dintre clucereasa Anica Deşloaica cu căminăreasa Maria Drugăneasca, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Politicesc care, unită cu anaforaua Departamentului şi hotărîrea

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

judecătoriei, constată că pricina fiind numai pentru 158 galbeni împărătești = 4977 lei, nu poate fi supusă apelului către o instanță superioară.

Ms 954, 191, f. 76-76 v; I.D. dos. 15411/833.

387. — **1833 dec. 2.** — In pricina dintre cumpărătorii «cercăturii oeritului» reprezentați prin al doilea vistier Niculae Ionescu, cu slujbașii oieri, reprezentați prin Niculae Ciubuccescu, ca urmare anaforalei marelui vistier din 1827 și hotărîrii Divanului Vremelnicesc din 1832, Inaltul Divan respinge pretenția jeluitorilor cumpărători de a primi de la pîrîți 6000 lei, deoarece, din cercetarea Isprăvnicatului județului, se dovedește că nu sînt datori la nici o despăgubire și obligă pe jeluitori a întoarce pîrîților cheltuielile judecății în valoare de 2860 lei. Suma depusă de jeluitori «depoziton» 2% să se verse pe seama Temniților.

Ms 954, 192, f. 76 v-77 v; I.D. dos. 14545/832.

388. — **1833 dec. 3.** — In pricina de tovărășie dintre Ianache băcan cu Panait neguțătorul, ca urmare hotărîrii Divanului Comercial din 1832, Inaltul Divan hotărăște: se va urma întocmai «exoflisisului» din 1 iulie 1830, jeluitorul fiind obligat a plăti pîrîtului și datoria de 300 lei cu dobînda lor.

Ms 954, 193, f. 77 v-78; I.D. dos. 14561/832.

389. — **1833 dec. 2.** — In pricina de tovărășie dintre Dumitru măcelarul cu fiul său Ioniță, infirmînd hotărîrea Divanului Comercial din 1832, Inaltul Divan hotărăște: pîrîtul va fi recunoscut ca tovarăș cu jeluitorul făcîndu-se socotelile de cîștig și paguba rezultată din această tovărășie, de la desfacerea contractului dintre jeluitor cu Niculae Apostol, un alt tovarăș pînă la 1831, cînd jeluitorul s-a certat cu fiul său.

Faptul că Ioniță a fost copărtaș la negoț cu tatăl său, o dovedește: 1) zapisul de împrumut pentru trebuințele negoțului, semnat de amîndoi; 2) pitacul Logofeției Pricinilor Străine prin care erau chemați de Stărostie spre aranjarea socotelilor pentru retragerea din tovărășie a lui Matei Giurcu, un alt tovarăș; 3) mărturia lui Dumitru la Duhovnicescul Departament.

Ms 954, 194, f. 78 v-79; I.D. dos. 14547/832.

390. — **1833 dec. 8.** — In pricina dintre moșnenii Cloșani din jud. Mehedinți și stolnic Barbu Viișoreanu din jud. Gorj, pentru părțile de moșie vîndute stolnicului de unii din moșneni, jeluitorii susținînd că aceștia au vîndut mai mult decît partea lor, călcînd și dreptul de protimisis, ca urmare a hotărîrii Divanului Craiovei, Inaltul Divan hotărăște:

1) judecătoria locală va orîndui hotarnic care, mergînd la fața locului, prin carte de blestem, să aleagă partea stînjenilor dată zestre stolnicului, din această moșie de către armașul Sandu Degerățeanu conform zapisului de învoială din 1797, iscălit de 36 moșneni Cloșani și adeverit de judecătoria locală;

2) după sineturi se vor măsura părțile stăpînite de moșnenii care au vîndut stolnicului și numai acele părți pe care aceștia au fost deplini proprietari, se vor recunoaște ca părți vîndute fără a se ține seama de ce este specificat în cele 4 zapise de cumpărare;

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

3) partea cumpărată de la Simion Bueţ şi pe care Ioan Bueţ susţine că-i aparţine, în baza dreptului de protimisis, ca văr primar, dacă se vor dovedi cele susţinute, va intra în stăpînirea acestuia, în caz contrar, jumătate va rămîne stolnicului măsurîndu-se alături de partea ce o are în acea moşie, iar cealaltă jumătate se va întoarce moşnenilor devălmaşi, în schimbul preţului plătit pentru acea parte;

4) se va cerceta cît venit au luat moşnenii de pe partea stăpînită de ei din moşia stolnicului plus cheltuielile de judecată; în caz de nemulţumire se vor înfăţişa Divanului Craiovei.

Ms 954, 195, f. 79-80 v; I.D. dos. 15439/833.

391. — **1833 dec. 9.** — In pricina dintre Paraschiva, soţia lui Teodor năsturarul şi sora lui Pencea braşoveanul cu Pelaghia monahia pentru stăpînirea unui loc cu prăvălie de pe Uliţa Podului — Craiova, Inaltul Divan întăreşte cartea judecătoriei Dolj şi hotărîrea Divanului Craiovei din 1832, Pelaghia va lua în stăpînirea sa locul cu prăvălia, ca una ce, cu martori, prin jurămînt arată că este fata lui Niţu cismarul, fostul proprietar al locului; acest loc, conform zapisului iscălit de Vasile, cumnatul lui Niţu epitropul copiilor acestuia, a fost vîndut în 1803 lui Pencea braşoveanul; zapisul nefiind însă întărit, nu poate fi luat în consideraţie; pentru binaua construită pe acel loc să plătească Pelaghia jeluitoarei 1788,10 lei, costul ei, din care se vor scădea 348 lei, chiria locului pe 29 ani.

Ms 954, 196, f. 80 v-81 v; I.D. dos. 15434/833.

392. — **1833 dec. 11.** — In pricina dintre Iordache şi Constantin, fiii răposatului polcovnic Mihalache, cu Atanasie Lambru, ca urmare plîngerii jeluitorilor că la instanţele anterioare nu au desemnat pe Petre Zotovici să le apere interesele, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Comercial, motivînd că este lipsită de interes susţinerea inexistenţii mandatului numitului vechil, din moment ce jeluitorii se apără în acelaşi fel.

Ms 954, 197, f. 81 v-82.

393. — **1833 dec. 11.** — In pricina de hotare dintre moşnenii Băeşti din jud. Vîlcea-Gorj cu Gheorghe Străchinescu şi fraţii acestuia, stăpînii moşiei Budoiu, ca urmare raportului cerut de acest Divan şi întocmit de logofătul Vasile Mongescu, judecător la judecătoria locală, relativ la fixarea semnelor de hotar între cele două moşii, Inaltul Divan întăreşte stăpînirea numiţilor moşneni pe părţile de moşie stăpînite de ei din strămoşi, aşa cum rezultă din hrisovul lui Radu Mihnea vv., din 1612 şi după mărturia a 16 «lude» cu carte de blestem şi specificate în numita hotărnicie.

Intrucît din această cercetare s-a dovedit că moşnenii nu au stăpînit decît cele ce le aparţineau, cererea lui Gheorghe Străchinescu de a i se întoarce venitul pentru părţile împresurate şi plata copacilor tăiaţi se respinge.

Cheltuielile de judecată pretinse de moşneni urmează a se cerceta de judecătoria locală cu drept de apel la Divanul Politicesc al Craiovei.

Ms 954, 198, f. 82-83; vezi şi **nr. 157.**

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

394. — **1833 dec. 4.** — In pricina dintre aga Matei Cantacuzino cu Alexe Tulea, sudit britanic, arendaşul moşiei Drăgăneşti a jeluitorului, numitul arendaş pretinde că în mod samavolnic i s-ar fi luat cele două odăi şi pivniţa, prevăzute în contract şi din această cauză porumbul său depozitat în pătulul din curtea casei neputînd fi păzit, s-a irosit. Ca urmare cercetărilor făcute cu carte de blestem de procurorul acestui Divan, Iordache Florescu, din porunca Inaltului Prezident şi pe baza mărturiei lui Ene Grecu, dovedindu-se că cele susţinute de arendaş sînt adevărate, Inaltul Divan obligă pe aga Cantacuzino să despăgubească pe arendaş de pagubele suferite şi să respecte întocmai contractul de arendare, urmînd ca acestea să se stabilească de judecătoria locală şi să se raporteze în scris.

Ms 954, 199, f. 83 v-84 v; I.D. dos. 15440/833; vezi şi nr. 91.

395. — **1833 dec. 13.** — Inaltul Divan cercetează cererea fraţilor Mantu şi Gheorghe, supuşi englezi, feciorii lui Costea Hagi Ion, care solicită a se cerceta moştenirea lăsată de răposatul lor frate Ioan, fiului său Constantin Gogotopol; această avere, aşa cum rezultă din catastişele lăsate de defunctul lor frate, o parte provine din averea părintească, lăsată spre administrarea acestuia pînă la majoratul lui Gheorghe şi Harina, fratele şi sora sa; Inaltul Divan repartizează Divanului Judecătoresc această pricină spre a cerceta după zapise şi catastişe din ce constă averea părintească de aici din ţară şi din ţara turcească; aceasta se va deosebi de averea personală a numitului frate, cuvenită de drept fiului acestuia; se va împărţi cealaltă avere, după ce se vor scădea cheltuielile de administrare între toţi fraţii, Constantin Gogotopol venind la împărţeală ca moştenitor al părţii tatălui său.

Ms 954, 200, f. 85-86; I.D. dos. 15366/833

396. — **1833 dec. 13.** — In pricina dintre Ioan dulgherul cu Bănică al doilea armaş din Ploeşti, ca urmare a hotărîrii Judecătoriei, Inaltul Divan hotărăşte: se va respecta întocmai contractul dintre numiţii pentru construirea unei binale, neputînd numitul dulgher a cere mai mult decît suma specificată în contract. De asemenea mai este obligat a întoarce pîrîtului 617 lei ce reprezintă manopera lucrului neefectuat, întrucît din cauza izbucnirii epidemiei de holeră din iunie 1831, lucrările s-au sistat; admiţînd cererea armaşului, Inaltul Divan obligă pe jeluitor şi la plata sumei de 800 lei, pîrîtul revenind asupra renunţării de a o urmări, în faţa judecătoriei locale, deoarece jeluitorul nu a executat ci a atacat cartea judecătoriei locale; pentru plata celor 309 lei, pe care jeluitorul îi cere de la pîrît, se va porni proces separat la judecătoria locală.

Ms 954, 201, f. 86-87; I.D. dos. 15355/833.

397. — **1833 dec. 13.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Zmaranda, soţia răposatului «dohtor» Silivestru Filitis, cu «dohtorul» Costache, nepotul răposatului polcovnic Stavru, pentru plata porumbului luat de la moşia Măneşti din jud. Prahova a numitului polcovnic de către soţul acesteia. Ca urmare a raportului făcut de Costache Lipănescu împuternicit de judecătoria locală şi după mărturia cu jurămînt a lui Costache, omul răposatului dohtor, întrucît Costache, nepotul polcovnicului

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

nu are alte dovezi că răposatul dohtor Silivestru ar fi luat mai mult porumb, Inaltul Divan obligă pe Zmaranda să plătească dohtorului Costache cei 157,30 lei, sumă mărturisită de Costache, omul răposatului său soț, că i-ar fi rămas îndatorat polcovnicului pentru porumbul ridicat.

Ms 954, 202, f. 87-88 v; I.D. dos. 15332/833.

398. — **1833 dec. 16.** — In pricina de tovărășie dintre baronul Constantin Belu cu clucerul Niculae Trăsnea, relativ la aplicarea punctului al treilea din contract ca socotelile, rezultate din mărfurile cumpărate din țara turcească și vîndute în țara nemțească, să fie evaluate la cursul din acea vreme a fiorinului, ca urmare anaforalei Logofeției Pricinilor Streine, întărită de Grigore Ghica vv., Inaltul Divan hotărăște ca Divanul Comercial să socotească în fiorini numai «condeiele» prevăzute în contract, așa cum reiese din interpretarea contractului și cum au înțeles și instanțele anterioare.

Ms 954, 203, f. 89-92 v; I.D. dos. 15423/833.

399. — **1833 dec. 15.** — In pricina de împărțirea moștenirii lăsate de răposatul Teodosie Vrana, ca urmare a celor două rapoarte întocmite pe baza ofisului Inaltului Prezident din 1832, Inaltul Divan hotărăște: după ce se vor scădea datoriile defunctului, restul averii se va împărți în șase părți egale, cei patru copii ai defunctului luînd cîte o parte, a cincia parte dîndu-se soției ce a suportat cheltuielile înmormîntării și pomenirile soțului său, iar a șasea parte revine în uzufruct soției; partea care se cuvenea unuia dintre copiii răposatului Vrana și care a murit la Odesa în vîrstă de 15 ani, revine tot mamei, conform pravilei care arată că partea de moștenire a copilului, parte bărbătească, care a trecut de 15 ani, intră în deplina stăpînire a părintelui.

Ms 954, 204, f. 92 v-93 v; I.D. dos. 15445/833.

400. — **1833 dec. 15.** — In pricina dintre locuitorii de pe moșia Slătioara din jud. Romanați cu Niculae Hagi Enuș pentru nerespectarea din partea lui Zalic, dragomanul Franței, arendașul acestuia, a «privileghiurilor» locuitorilor, recunoscute prin hrisoavele domnești, Inaltul Divan luînd în cercetare aceste hrisoave, pe care le recunoaște și Niculae Hagi Enuș, hotărăște: numitul arendaș este obligat a respecta întocmai privilegiile recunoscute jeluitorilor în hrisoave. Această moșie fiind slobozie domnească, în 1804, Constantin Alex. Ipsilant vv. o dăruiește vornicului Ștefan Prișcoveanu, dînd și locuitorilor de pe acea moșie anumite privilegii și anume: claca să se plătească de casă cîte un zlot, dijma să se răspundă după «Pravilniceasca condică»; să fie liberi a vinde rachiu și vin din producția lor sau cumpărat, începînd de la culesul viilor pînă la Sf. Nicolae, fără a plăti vreo dare stăpînului; în schimbul sumei de 150 lei anual, plătiți acestuia, să aibă podul umblător peste Olt; aceste privilegii au fost recunoscute și de domnii următori și nedesființate prin Reg. Organic, cum susține numitul arendaș.

Aceste drepturi vor fi recunoscute numai locuitorilor care se trag din acei care le-au primit; ceilalți, așezați ulterior pe numita moșie, vor răs-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

punde toate «adeturile» după pravilă şi Reg. Organic, Niculae Enuş fiind obligat a prezenta arendaşului copie adeverită de Logofeţia Dreptăţii, prin care sînt identificate cele două categorii de locuitori.

Ms 954, 205, f. 94-95 v; I.D. dos. 15424/833; vezi şi nr. 645, 776.

401. — **1833 dec. 22.** — In pricina dintre Dumitru viziţiul şi Safta, soţia sa, Grigore Ion şi Dina, prin mama lor Dragomira, ţigani, cu vătaful Alecu Baruţ prin care jeluitorii cer să fie slobozi din robie după diata fostului lor stăpîn, slugerul Grig. Stoenescu ce hotărîse că numiţii sînt iertaţi de el, Inaltul Divan hotărăşte: pentru datoria ce numitul vătaf are de luat de la răposatul sluger se va despăgubi din averea lăsată de sluger, neputînd să se îndestuleze cu aceşti ţigani ca robi ai datornicului, întrucît diata este întocmită de sluger înainte de a-i rămîne dator şi prin iertarea numiţilor ei nu mai fac parte din averea acestuia, pentru a putea fi urmăriţi.

Ms 954, 206, f. 96-96 v; I.D. dos. 15416/833.

402. — **1833 dec. 8.** — In pricina dintre Ilarion, iconomul Episcopiei Buzău, cu polcovniceasa Ecaterina, soţia lui Ioan Odobescu, relativ la stăpînirea unei spiţerii cu casă deasupra, construită pe locul metohului episcopiei, ca urmare anaforalei Logofeţiei Pricinilor Streine şi hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1831, Inaltul Divan hotărăşte: se va respecta întocmai zapisul din 1817 al arhiereului Costandie prin care se recunoaşte că doctorul Const. Caracaş, părintele polcovnicesei poate să dea zestre fiicei sale Ecaterina acea spiţerie cu casă, plătind anual 200 lei chiria locului, stăpînire recunoscută şi de episcopii ce au urmat la acea eparhie pînă la 1830.

Deoarece, conform pravilei, lucrurile nemişcătoare stăpînite cu bună credinţă timp de 10 ani, nu mai pot fi atacabile, cererea numitului iconom nu poate fi luată în consideraţie.

Ms 954, 207, f. 96 v-97 v; I.D. dos. 14576/832.

403. — **1833 dec. 18.** — In pricina dintre Mihai Popescu al doilea vistier cu Grigore fiul clucerului Apostol pentru stăpînirea unei pătrimi din moşia Dărmăneşti jud. Muşcel ca urmare anaforalei starostei de neguţători, întărită de Grigore Ghica vv. prin care s-a vîndut la mezat acea parte de moşie numitului vistier în 1828, cu 15,3 lei stînjenul, orînduindu-se hotarnic Ilie logofăt pentru alegerea acelei părţi, Inaltul Divan împuterniceşte pe numitul hotarnic să aleagă acea parte de moşie, plătindu-se valoarea stînjenilor aleşi la preţul fixat prin hotărîrea domnească, dîndu-se şi carte de hotărnicie. Pentru venitul luat de Grigore de pe partea lui Mihai de cînd a cumpărat pînă acum, se va cerceta la judecătoria locală.

Ms 954, 208, f. 97 v-98 v; I.D. dos. 15444/833.

404. — **1833 dec. 22.** — In pricina dintre preotul Niţu Manasiescu şi fiul său diaconul Nicolae şi cetaşii lor cu preoţii Ion şi Ilie cu cetaşii lor, pentru stăpînirea părţilor din moşia Slătioara jud. Vîlcea, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei, Inaltul Divan hotărăşte: jeluitorii vor stăpîni în partea de mijloc cei 466 stj. aşa cum reiese din cartea de hotărnicie din 1739 şi din foaia de împărţeală, iar măgura, pădurea, locul de la apus, peste Cerna şi cele două delniţe vor fi stăpînite după cum se specifică

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

în cartea de hotărnicie din 1793; motivul adus de pîrît că prin hotărnicia din 1793 s-a măsurat întreaga moşie şi că vechea hotărnicie din 1739 nu s-a ţinut în seamă, este neîntemeiat, hotărnicia din 1793 specificînd că împricinaţii aveau carte de hotărnicie pentru părţile ce le stăpîneau dînşii şi ei nu au măsurat decît cele amintite în această carte.

Ms 954, 209, f. 99-100; I.D. dos. 15443/833.

405. — **1834 ian. 8.** — Inaltul Divan al Principatului Ţării Romîneşti confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 20 febr. 1833 prin care respinge apelul introdus de fostul mare hatman Costandin Bălăceanu contra sentinţei în procesul cu Barbu Catargiu ca nefăcut în termenul prevăzut de Reg. Organic — adică 3 luni de la luarea în cunoştinţă a hotărîrii, iar nu de la comunicarea ei, deşi primul adusese ca exemplu jurisprudenţa dată în procesul dintre moşnenii Mişchieni din jud. Dolj cu Niculae Buja de la Craiova.

Ms 955, 1, f. 1-1 v; I.D. dos. 17937/833; vezi şi nr. 877.

406. — **1834 ian. 15.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua Logofeţiei Pricinilor Streine din 1824 august 12 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 mai 19, potrivit cărora Petre Sapunov, supus rusesc, este obligat a plăti slugeresei Catinca Borăneasca datoria de 1600 lei, cu dobînzile legale, în termen de 4 luni; în caz contrar se vor vinde prin mezat viile cu care a fost asigurată slugereasa; nu se admite apelul jeluitorului Sapunov a se scădea datoria sa din datoria de lei 2145 ce slugereasa are către Ghiţă Matac, deoarece acesta se mulţumise cu şalul dat de slugereasă pentru «răfuirea» datoriei, iar pe de altă parte, Sapunov nu poate lua acel zapis fără ştirea şi încuviinţarea pîrîtei.

Ms 955, 2, f. 1 v-2 v; I.D. dos. 17928/833.

407. — **1834 ian. 15.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1833 mai 26 după care Procopie Canuş, supus cesaro-crăiesc, este îndatorat să lase slobodă porţiunea de loc folosită de mahalagiii pîrîţi ca vad pentru luare de apă din Dîmboviţa, întrucît din cercetare la faţa locului de către membrii Sfatului Orăşenesc şi boierii din Divanul Vremelnicesc, acest loc, situat lîngă Straje, a fost folosit întotdeauna de obşte şi se află pe porţiunea de teren cumpărată de soţia lui Canuş de la femeia Floarea pe moşia m-rii Sf. Sava, iar nu acela arătat de jeluitor.

Ms 955, 3, f. 2 v-3 v; I.D. dos. 15404/833.

408. — **1834 ian. 19.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Comercial din 1833 oct. 25 prin care respingînd apelul lui Grigorie Ioan care cerea să i se acorde un termen pentru adunarea dovezilor relative la furnizarea lemnelor către polcovnicul Iacomson şi fiindcă de la judecata primei instanţe şi pînă acum au trecut 6 luni în care timp putea să se adune aceste dovezi, obligă pe jeluitor să plătească banii cu dobînda legală din ziua sentinţei primei instanţe şi pînă la achitare, scăzîndu-i-se din suma de 244 stînjeni, 18 stînjeni lemne, furnizaţi numitului polcovnic.

Ms 955, 4, f. 3 v-4; I.D. dos. 17995/833.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

409. — **1834 ian. 22.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Comercial de la Craiova din 1833 ian. 19, potrivit căreia Stan Diianu este îndatorat să plătească lui Gheorghe Vlaston, postelnicul de la Cușmir, jud. Mehedinți lei 516 din venitul moșiilor Drincea și Braniștea, pe care le-au avut arendate în tovărășie, deși jeluitorul Stan susține că moșia Drincea a fost arendată numai pe seama lui Vlaston.

Ms 955, 5, f. 4 v-5; I.D. dos. 16242/832.

410. — **1834 ian. 22.** — Inaltul Divan cercetînd, după sineturi, pricina dintre frații Nestorești din satul Bala de Jos cu popa Ivan din Rodina jud. Mehedinți, hotărăște ca numitul preot să stăpînească 20 stînjeni moșie în satul Bala de Jos. Alegerea judecătoriei Mehedinți și hotărîrea Divanului Craiovei din 1833 iunie 20 dăduse numitului preot a treia parte dintr-un moș fără arătarea stînjenilor acelei părți și a venitului anual.

Ms 955, 6, f. 5-5 v.

411. — **1834 ian. 22.** — Inaltul Divan cercetează pricina moștenitorilor Vîrzobești cu moștenitorii Arvătești din satul Arvătești jud. Mehedinți; strămoșii acestora din urmă au fost chezașii strămoșilor Vîrzobeștilor pentru 100 lei luați cu împrumut în anul 1727 (7235) de la Ion Urdăreanu pe termen de un an cu legătură că de vor fugi, să fie rumîniți cu moșiile lor; aceștia fugind au trebuit să răspundă lui Ion Urdăreanu din banii împrumutați 50 lei, restul iertîndu-se, primind în schimb moșia Vîrzobeștilor să o stăpînească pînă cînd vor primi banii, achitați tocmai în 1816; în 1828 s-au ales de hotarnicii Vîrzobeștilor 21 stînjeni în moșia Pesceana; se infirmă hotărîrea Divanului Craiovei, care punea în stăpînire pe moștenitorii Arvăteștilor asupra unei părți din această moșie, iar partea ce li se cuvine lor din banii restituiți de Vîrzobești să și-i caute la acei Arvătești, care i-au primit.

Ms 955, 7, f. 5 v-7; I.D. dos. 17999/833.

412. — **1834 ian. 22.** — Inaltul Divan, în pricina dintre medelnicerul Petre Portărescu cu moștenitorii postelnicesei Manda Tîmneanca, Safta Tîmneanca și Bălașa Degerățeanca, întărește alegerea judecătoriei jud. Mehedinți care pune pe medelnicerul Petre în stăpînirea moșiei Albu, cumpărată de el cu zapisul din 1830 oct. 28 de la pîrîți; acestuia i se va răspunde datoria de 50000 lei din zălogirea moșiei și venitul moșiei luat prin silnicie; infirmă hotărîrile judecătoriei Dolj și a Divanului Craiovei, potrivit cărora pîrîții au intrat în stăpînirea moșiei Albu, aceste instanțe neavînd căderea a judeca, prima, cauza unei moșii și a unor locuitori ce țin de judecătoria Mehedinți, iar a doua, un apel nefăcut în termenul orînduit de lege.

Ms 955, 8, f. 7-9 v; I.D. dos. 17962/833.

413. — **1834 iun. 29.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Costandin fiul lui Gruia și Gheorghe Udrești și a lui Gheorghe Condescu, moșneni Răceni din jud. Gorj, cu sluger Dumitrache și Zamfir și Ioniță Urdăreni, pe temeiul pravilelor și a sineturilor ce le-au înfățișat, pîrîții, împuternicește pe Urdăreni să stăpînească moșiile Artanu și Stejaru pe apa Jiului și infirmă hotărîrile Divanului Craiovei, care se sprijineau pe

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

anaforalele boierilor caimacami şi a banului Craiovei, găsite mincinoase, fiind plăsmuite de jeluitorii Răceni.
Acte din: 1608 (7117) — 1816.

Ms 955, 9, f. 10-15 v; I.D. dos. 17926/833.

414. — Acest număr n-a fost întrebuinţat.

Ms 955, 10, f. 16.

415. — **1834 febr. 5.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Nicolae Roşca, Gheorghe Sîrma şi tovarăşii lor din satul Greci, jud. Vîlcea, cu pîrîtul preot Vasile din satul Cernădia jud. Gorj, pentru 105 stînjeni moşie din hotarul Cernădia — cu venitul lor — rămaşi de la Pescaru strămoşul jeluitorilor; acesta fiind fugar, Alexandru Scarlat Ghica vv. dă la 1768 carte Udreştilor, strămoşii pîrîtului, ca să stăpînească acea moşie pînă la venirea fugarului sau a urmaşilor acestuia; în 1805, urmaşii lui Pescaru aduc zece martori şi cer să li se slobodă moşia iar Isprăvnicatul jud. Gorj le dă dreptate. Udreştii fac apel la Divanul Craiovei care însă nu cercetează pricina. Inaltul Divan hotărăşte că dacă martorii care mai sînt în viaţă primesc blestem, recunoscîndu-i de urmaşi ai lui Pescaru, să intre moşia în stăpînirea lor. In ce priveşte venitul moşiei, aceasta fiind o cerere nouă, îşi vor căuta dreptatea la prima judecătorie a judeţului, iar de nu o vor primi să rămînă moşia mai departe în stăpînirea urmaşilor Udreşti.

Ms 955, 11, f. 16-17 v; I.D. dos. 16160/834.

416. — **1834 febr. 9.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Comercial din Craiova potrivit căreia urmează a se vinde prin mezat o prăvălie cu toată marfa sa aparţinînd moştenitorilor lui Hagi Paraschiva Leca de la Tîrnova-Bulgaria, pentru a se plăti datoria de 13200 lei pe care răposatul o are la Costandin Biţa, urmînd ca prisosul să se dea în mîini sigure, pe seama moştenitorilor, iar de nu va fi deajuns, jeluitorul îşi va căuta drepturile la moştenitorii numitului hagiu.

Ms 955, 12, f. 18-20; I.D. dos. 17960/833.

417. — **1834 febr.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Efrosina văduva şi Nicolae Doicescu cu Barbu Slătineanu, procurorul judecătoriei jud. Ialomiţa şi serdarul Ioan Rudeanu, membru al aceleiaşi judecătorii, scoate de sub orice învinuire pe acest procuror constatîndu-se că el nu ar fi necinstit prin vorbe pe Efrosina văduva; în ce priveşte serdarul Rudeanu care ar fi închis pe Doicescu atunci cînd a venit cu o jalbă la judecătorie, Inaltul Divan hotărăşte că pe drept a luat acea pedeapsă pentru purtare necuviincioasă faţă de judecători, în incinta judecătoriei; dacă prin cercetare la faţa locului se va constata că Doicescu nu a avut nici o vină, serdarul va fi îndatorat să plătească 250 lei la Cutia Milosteniei.

Ms 955, 13, f. 20 v-22; I.D. dos. 16161/834.

418. — **1834 febr.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Vremelnicesc potrivit căreia jeluitorii Ion şi Nicolae fraţi Ciobanogli, supuşi cesaro-crăieşti, trebuie să plătească păhărnicesei Maria Divani 1000

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

lei cu dobînzile cuvenite, diferență la arenda moșiei Simileasca și a viei de la Sărata din jud. Buzău, iar păhărniceasa să întoarcă jeluitorilor veniturile moșiei pentru timpul cît nu a fost în stăpînirea lor.

Ms 955, 14, f. 22 v-23 v; I.D. dos. 16264/832; vezi și nr. 491.

419. — **1834 febr. 12.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei, care dă dreptul pîrîtului diacon Dimitrie să stăpînească 10 stînjeni de moșie din hotarul Ciuperceni, cumpărați cu zapis de la Barbu, fiul lui Dragu, pe care și numitul Barbu îi cumpărase de la socrii jeluitorului Ștefan.

Ms 955, 15, f. 24-24 v.

420. — **1834 febr. 12.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Tănase fiul lui Mateiu Bold și fiul său Stan cu preotul Dumitrache și Ilie Bold pîrîți, întărește hotărîrea Divanului Craiovei, ca să stăpînească și mai departe împreună acea «curea» de moșie de 16 stînjeni după hotărnicia din 1741 (7250) nov. 12, deoarece acești stînjeni au fost nu numai ai lui Neagoe Bold, moșul tatălui lui Tănase, ci și a fraților acestuia, din care se trag pîrîții, preotul Dumitrache și Ilie Bold; să se plătească pîrîților cheltuielile judecății de la Craiova și București așa cum s-au învoit prin zapisul din 1833 martie 19.

Ms 955, 16, f. 24 v-25 v; I.D. dos. 16172/834.

421. — **1834 febr. 12.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Petre, fost vătaf de pescari cu postelnicelul Radu Dobrescu, pentru că jeluitorul nu a răspuns banii pe care i-a împlinit de la datornicii postelnicelului — după zapisele care i-au fost încredințate — întărește hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1833 aprilie 28, ca jeluitorul Petre să plătească pîrîtului jumătate din banii împliniți și cheltuielile de judecată și să-i întoarcă toate acele zapise de datorii.

Ms 955, 17, f. 25 v-27; I.D. dos. 17953/833.

422. — **1834 febr. 17.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Mihaiu Rădulescu, epitropul bisericii Sf. Vineri din București, cu Ghiță de la Pupezeni (Ialomița) pentru 500 stînjeni moșie pe cari îi are biserica la Pupezeni și pentru care s-a judecat cu Ghiță neavînd însă epitropul la mînă nici un act doveditor de suprafața moșiei, se dă de către Grigore Ghica vv. în 1826 hotărîre cu divan domnesc, ca să fie stăpînită acea moșie de către amîndouă părțile în jumătate. In urmă, găsind epitropul sinetul care arată că întreaga moșie aparține bisericii, Inaltul Divan hotărăște să-și caute biserica drepturile cu apelație la viitorul domn, întrucît nu se revine asupra unei hotărîri domnești.

Ms 955, 18, f. 27 v-28; I.D. dos. 17968/833; vezi și nr. 1155.

423. — **1834 febr. 17.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina moșnenilor Voitești, <jud. Gorj> pentru pămîntul pe care îl stăpînesc moșnenii Ciutești și pe care ei l-ar fi cumpărat de la moșnenii Glodeni și pentru hotărelul de moșie rupt din trupul moșiei Ciutei și dat lor prin hrisov domnesc de Gavrilă Movilă vv., întărește hotărîrea Divanului Craiovei

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

din 1818 febr. 4, ca moşnenii Ciuteşti să stăpînească şi mai departe moşia lor, iar Voiteştii să-şi caute dreptatea la moşnenii Glodeni. In ce priveşte acel hotărel din moşia Ciutei, să se facă o nouă hotărnicie la faţa locului şi de se va constata că una din părţi s-a întins asupra pămîntului celeilalte, să fie obligată a plăti venitul pe care l-a luat.

Ms 955, 19, f. 28 v-29 v.

424. — **1834 febr. 17.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei, din 1833 martie 7 ca pîrîtul Ioan, fiul diaconului Manu din jud. Vîlcea, să întoarcă cele 300 vedre de rachiu jeluitorului postelnicel Petrache Olănescu pe care i le-a luat prin silnicie şi să-i plătească cheltuielile de judecată, întrucît s-a dovedit că zapisul dat de pîrîtul Ion către jeluitor a fost făcut prin silnicie.

Ms 955, 20. f. 29 v-30; I.D. dos. 16174/834.

425. — **1834 febr. 12.** — Inaltul Divan cercetează pricina baronului Hristofor Sachelarie; acesta pierzînd un mare număr de boi află că la zalhanaua Palanga, Stavri Titopoleos tăiase 84 boi, înfieraţi cu marca sa, cumpăraţi de la clucerul Niţu Piteşteanu. Cerînd să se facă cercetare, Divanul Vremelnicesc în 1833 apr. 24 găseşte într-adevăr că acei boi au aparţinut numitului clucer şi hotărăşte ca baronul să-i plătească numai cheltuielile de judecată — punct pe care Inaltul Divan îl întăreşte. Cît despre boi, fiind numai o bănuială, nu se dă nici o urmare.

Ms 955, 21, f. 30 v-31; I.D. dos. 17951/833.

426. — **1834 febr. 19.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moşnenii Godeni cu moşnenii Coteşti din jud. Muşcel, întăreşte hotărîrea sa din 1832 şi alegerea medelnicerului Gr. Leurdeanu, care cercetînd la faţa locului şi găsind greşită hotărnicia moşiilor făcute de Ioan Greceanu, face o nouă alegere a moşiilor Godenilor, Coteştilor şi mănăstirii Aninoasa după hotărnicia a 24 boieri din 1749 (7257), pe care şi Inaltul Divan o întăreşte; fiindcă la această nouă alegere s-a găsit «împresurarea» din partea Coteştilor, Inaltul Divan hotărăşte să-şi caute Godenii la judecătoria întîia a judeţului, împlinirea cheltuielilor judecăţii şi venitul părţii de moşie ce li s-a împresurat; tot acolo se va stabili şi suma ce se va plăti medelnicerului Leurdeanu pentru hotărnicia făcută, precum şi 500 lei, osteneala sa, anulîndu-se, ca greşită, hotărnicia clucerului Greceanu.

Sentinţa Inaltului Divan nu este subscrisă de către C. Filipescu, deoarece medelnicerul Leurdeanu, în alegerea sa la faţa locului, nu a urmat instrucţiunile date prin hotărîrea Divanului din 1832 iulie 15.

Ms 955, 22, f. 31 v-35; vezi şi nr. 108.

427. — **1834 febr. 26.** — Inaltul Divan cercetează pricina orăşenilor din Roşii de Vede jud. Teleorman a căror strămoşi, fiind ostaşi au primit în stăpînire toată moşia Roşii, pe care însă în 1768 Alex. Scarlat Ghica vv. o face danie mănăstirii Sf. Spiridon Nou din Bucureşti cu orînduiala să plătească orăşenii cîte 15 parale clacă şi toate adeturile moşiei, iar călăraşii (cu pecetluituri roşii), ce locuiesc pe moşie, să fie scutiţi. La 1781, fiind domn Alex. Ipsilanti şi pornind strămoşii jeluitorilor jalbă, li

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

se despărțesc 600 stînjeni moșie pe cari îi stăpînesc pînă în 1820 iulie 1, cînd Alex. Suțu vv. hotărăște să ia mănăstirea și acei 600 stj. Deci cer jeluitorii să li se sloboadă partea lor de moșie, iar de nu se poate, să se strice cel puțin hotărîrea privitoare la clacă și la celelalte adeturi ale moșiei, care s-au întărit de Alex. Suțu vv. pînă la venirea altui domn. Inaltul Divan răspunde că aceasta fiind o hotărîre domnească, urmează a se păzi pînă la viitorul domn la care vor apela, iar în ce privește oprelîștea ce o face epitropul mănăstirii asupra cazanelor de făcut rachiu ale jeluitorilor și paguba făcută prin tăierea unei păduri, fiind puncte noi și necercetate de altă judecată, se vor adresa la judecătoria județului.

Ms 955, 23, f. 35 v-37; I.D. dos. 17996/833.

428. — **1834 febr. 26.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 sept. 17 ca să stăpînească și mai departe casa serdarului Polihronie via pe care a cumpărat-o de la bărbatul postelnicesei Hrisofia, întrucît numita nu are nici un sinet adeverit de vreo judecată, pentru această vie, pe care zice că i-a pus-o «andipricon» răposatul ei soț, la vînzarea unui loc din zestre; aceasta să caute a desface vînzarea acelui loc din zestre, care nu s-ar fi făcut după «pravila pămîntului».

Ms 955, 24, f. 37 v-38; I.D. dos. 16178/834, 8170/837.

429. — **1834 febr. 26.** — Inaltul Divan admite cererea moșnenilor Rădoșani din jud. Gorj ca să li se facă o nouă cercetare la fața locului pentru partea din moșia lor pe care au zălogit-o și apoi au vîndut-o slugerului Costin și pentru răscumpărarea căreia au întors slugerului o parte din bani, pentru că medelnicerul Bălteanu, trimis să facă cercetare în urma hotărîrii acestui Divan din 1832 febr. 8, a părtinit pe pîrît în dauna jeluitorilor, neurmînd instrucțiunile date prin acea hotărîre; se hotărăște ca, după ce moșnenii Rădoșani vor răspunde toate sumele cu care vor fi găsiți datori către pîrît, să rămînă moșia cu toate acareturile în desăvîrșita lor stăpînire; slugerul să plece cu totul de acolo, iar medelnicerul Bălteanu, pentru netrebnica sa faptă, să fie obligat a plăti părților cheltuielile de judecată.

Ms 955, 25, f. 38-41; I.D. dos. 16173/834; vezi și nr. 35, 639.

430. — **1834 febr. 26.** — Inaltul Divan, întărind alegerea judecătoriei Dolj, în pricina dintre C. Golumbeanu cu Luxandra Bucșeneasca, amîndouă părțile de la Căpreni jud. Dolj, pentru zestrea Luxandrei, din prima ei căsătorie cu fratele lui C. Golumbeanu, hotărăște: vistierul Radu Fratoștițeanu, prin jurămînt, să mărturisească cele cuprinse în foaia de zestre a pîrîtei, iar pîrîta, tot prin jurămînt, să mărturisească lucrurile mișcătoare și nemișcătoare rămase la moartea soțului său, după care să i se împlinească zestrea după foaia sa și a șasea parte, întrucît a viețuit cu bărbatul ei peste zece ani, iar prisosul să se dea în stăpînirea jeluitorului. Dacă însă Fratoștițeanu nu va voi să depună jurămînt, să i se dea pîrîtei numai «condeiele» trecute în catagrafia făcută de Brătășanu, trecînd în sarcina pîrîtei lucrurile stricate sau pierdute, obligată fiind a plăti jeluitorului, cheltuielile de judecată.

Ms 955, 26, f. 41-43 v; I.D. dos. 16175/834 și I.C. 177/841.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

431. — **1834 mart. 19.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina jeluitorului Iosif Velţ cu căminarul Vasilache Voinescu, epistatul casei lui Grigore Ghica vv., hotărăşte ca prima judecătorie a judeţului Ilfov, împreună cu maimarebaşa şi cu calfe vrednice, să cerceteze prin carte de blestem ce anume lucrări în plus a făcut Velţ la prefacerea bisericii din Colentina şi alte zidiri de acolo, contractate cu casa lui Grigore Ghica vv., ce materiale şi în ce valoare i-au rămas acolo, atunci cînd a trebuit să înceteze lucrul şi cît a mai trebuit să cheltuiască casa domnitorului pentru desăvîrşirea lucrărilor, întrucît cei orînduiţi de Divanul Judecătoresc în 1833 mart. 17 n-au cercetat întocmai aceste puncte, şi de va rămîne vreo parte nemulţumită, se va porni cu jalbă cerînd hotărîre definitivă în această pricină.

Ms 955, 27, f. 44-45; I.D. dos. 17934/833.

432. — **1834 mart. 19.** — Inaltul Divan cercetînd pricina dintre vătaf Ioan Valsamă şi Apostol Costandin (din Galipoli-Turcia) infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1833 nov. 17 şi hotărăşte, conform pravilei pămîntului, ca toată averea mişcătoare şi nemişcătoare, rămasă de la răposatul vistier Gheorghe Fotescu, să intre în stăpînirea lui Apostol Costandin, nepot de frate şi nu în stăpînirea lui Ion Valsamă, nepot de văr.

Ms 955, 28, f. 45-46 v; I.D. dos. 17998/834.

433. — **1834 mart. 23.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina moşnenilor Pogoneni din jud. Buzău cu boierii Urieni din Slatina, pentru alegerea moşiilor lor şi văzînd că nu s-a pus în lucrare hotărîrea dată «cu divan» de către Ioan Caragea vv. în 1815 iulie 12, hotărăşte a se urma întocmai cele cuprinse în această hotărîre, adică să se ia hotarnici care să aleagă partea de moşie a moşnenilor Pogoneni (hotărnicia din 1700 (7208) de către moşia cumpărată de boierii Urieni, cercetîndu-se dacă acei ce au vîndut pămînturi Urienilor, au fost într-adevăr stăpînii acelor pămînturi; apoi de vor fi mulţumite părţile cu această alegere, să se pună pietre hotare, iar de nu, să pună numai semne şi să vină părţile din nou în faţa Divanului pentru hotărîrea cu «izbrănire» a pricinii lor.

Ms 955, 29, f. 46 v-48; I.C. dos. 17052/834.

434. — **1834 mart. 22.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina vornicesei Zinca Goleasca cu baron Hristofor Sachelarie şi Constantin Jupaniotu, creditorii răposatului ei soţ Nicolae Golescu, întăreşte hotărîrea anterioară a acestui Divan şi a judecătoriei comerciale, ca să se împlinească vornicesei Goleasca lipsa din zestre şi din darurile dinainte de nuntă, să i se plătească banii din vînzarea pădurii de pe moşia Ueşti şi cheltuielile cu înmormîntarea răposatului vornic cu dobînda cuvenită, şi îndoit să i se răspundă suma de 5000 lei, primită de fiica sa Mariţa de la banul Radu Golescu; să stăpînească moşiile Mîrşa şi Popeasca din jud. Vlaşca, primite «andipricon» de la răposatul soţ; din suma rezultată din vînzarea prin mezat a averii răposatului vornic, ce va prisosi, după îndeplinirea «dreptăţilor» vornicesii şi a sumelor trecute în «perilipsis-ul» judecătoriei

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

comerciale pentru care va porni vorniceasa osebită judecată, se va da creditorilor; aceştia de nu vor fi îndestulaţi, vor putea căuta prin judecată orice altă avere a răposatului spre despăgubirea lor.

Ms 955, 30, f. 48-50; I.D. dos. 16168/834 şi 8168/837; vezi şi nr. 41.

435. — **1834 apr. 14.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina hatmanului Mihai Filipescu cu Athanasie Şainoiu (în lipsă) pentru pagubele ce răposatul Iancu Şainoiu, fratele pîrîtului, i-a făcut pe vremea cînd l-a avut epistat la moşia Cîndeşti şi pentru banii datoraţi scutelnicilor şi posluşnicilor hatmanului, cît şi pentru o bute cu vin, hotărăşte: pîrîtul să nu fie supărat cu plata sumei de bani datorată hatmanului, întrucît se află scrisoare doveditoare că răposatul Şainoiu i-a răspuns aceşti bani; să plătească scutelnicilor şi posluşnicilor «dreptăţile» lor cu dobînzile cuvenite după pravilă, dacă la cercetarea făcută de doi boieri orînduiţi de judecătoria Buzău, se va vedea că acestea nu le-au fost plătite, asemenea şi cu «condeiul» buţii cu vin. Pîrîtul Şainoiu va fi pus la arest trei zile pentru cuvintele defăimătoare cu care a necinstit pe hatmanul Filipescu.

Ms 955, 31, f. 50-52; I.D. dos. 17920/833; vezi şi nr. 436.

436. — **1834 iulie 6.** — Inaltul Divan respinge ca nefăcut în termen, apelul lui Athanasie Şăinoiu, contra hotărîrii acestui Divan din aprilie 14, dată în pricina sa cu Mihaiu Filipescu, întrucît, după Reg. Organic, el trebuia să se prezinte la Divan în termen de 8 zile după luarea de cunoştinţă a hotărîrii, pentru a arăta de ce a lipsit de la cercetarea pricinii sale; aşa fiind, Divanul întăreşte cu desăvîrşire hotărîrea din aprilie 14.

Ms 955, 32, f. 52; vezi şi nr. 435.

437. — **1834 iul. 14.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina jeluitorilor Stan, fiul lui Anghel şi Radu, fratele său, din satul Coca jud. Buzău, cu Sofronia, fata Mariei, pentru pămîntul pe care părintele lor l-a cumpărat de la bărbatul Mariei, întăreşte hotărîrea Divanului Vremelnicesc cu nr. 156, ca să rămîie neţinută în seamă acea vînzare, deoarece nu s-a făcut după pravilă, bărbatul nepunînd în locul pămîntului vîndut din zestrea soţiei alt acaret de acelaşi preţ, cu ştirea judecăţii; iar pentru banii ce i-au dat jeluitorii, să caute a se despăgubi din averea bărbatului.

Ms 955, 33, f. 53; I.D. dos. 16177/834.

438. — **1834 iulie 17.** — Inaltul Divan cercetînd pricina lui Barbu Berendei cu moşnenii Conteni, pentru 300 stînjeni moşie în hotarul Contea jud. Vîlcea, întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei ca să i se aleagă, cu hotarnici, numai stînjeni 158 şi jumătate, cîţi au fost găsiţi buni şi drepţi, după zapise şi să plătească jeluitorul cheltuielile pricinuite moşnenilor Conteni, cu judecăţile la Divanul Craiovei şi la Inaltul Divan, pentru că a «umblat cu sineturi rele».

Ms 955, 34, f. 53-54; I.D. dos. 16208/834 şi I.C. 10001/837.

439. — **1834 iul. 18.** — Inaltul Divan cercetează pricina lui Hristache Pashal, şi socrul său, şetrarul Băjescu, pentru neîmplinire de zestre; prin anaforaua boierilor veliţi, se hotărăşte să i se împlinească această

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

lipsă de zestre din vînzarea prin mezat a moşiei Dîrmăneşti din jud. Muşcel, pe care însă socrul său o pune amanet lui Franţ Colmaer, pentru o sumă de bani, luată împrumut; Inaltul Divan întăreşte acea anafora ca să se plătească din banii rezultaţi din vînzarea moşiei, întîi aceia datoraţi răposatei Tiţa Băjasca la cumpărarea moşiei, apoi lipsa de zestre a lui Hristache Băjescu şi după aceea datoria lui Franţ Colmaer, iar restul să fie dat moştenitorilor; în ce priveşte plîngerea acestora că au fost păgubiţi, moşia vînzîndu-se pe un preţ prea mic, fiind un punct nejudecat, rămîne ca ei să «pornească jalbă» din nou.

Ms 955, 35, f. 55-56; I.D. dos 17938/833.

440. — **1834 iul. 24.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Comercial în pricina dintre Maria văduva cu Petre fost staroste de işlicari pentru că avînd jeluitoarea de luat o sumă de bani de la Dumitru Cojocaru şi primind de la acesta un zapis de datorii, iscălit de el şi de nevasta sa, plus zapisul unei case ca amanet şi neputîndu-se despăgubi din acea casă întrucît ea aparţinea copiilor soţiei lui Dumitru Cojocaru, moştenire de la tatăl lor, primul ei bărbat, jeluitoarea nu poate să-şi obţină drepturile de la Petre, el nefiind chezaş pentru suma de bani datorată de D. Cojocaru, ci numai martor; jeluitoarea urmează să caute a se despăgubi din averea dreaptă a datornicului.

Ms 955, 36, f. 56-57; I.D. dos. 17993/833.

441. — **1834 iul. 16.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 iunie 20, ca Manolache Mălăescu, clironomul lui Păun Rumînescu, să răspundă cumnatului său Costandin Gelepu, zestrea soţiei sale după foaia lăsată prin diată de răposatul Păun, să aducă în bună stare via din care l-a izgonit pe jeluitor şi pe care a lăsat-o în paragină. In cazul cînd nu va voi, numitul Costandin să primească cei 1440 lei hotărîţi ca despăgubire de Divanul Judecătoresc, iar pentru rod să i se plătească cîte 100 lei pe an; i se va da şi stînjenii de moşie cu chiria caselor de clăcaşi aflate acolo şi venitul casei şi prăvăliei cu «dobînda pravilnică», întrucît de la Costandin Gelepul ar fi trebuit Manolache să aibă iscălitură de primirea zestrei şi nu de la sora sa, sau de la alţi martori, bărbatul fiind — după pravilă — singurul răspunzător de zestrea soţiei. Cît despre cheltuielile de judecată, pentru că nu se află nici o hotărîre anterioară asupra acestui punct, se va «porni jalbă» din nou la judecătoria judeţului.

Ms 955, 37, f. 57-59; I.D. dos. 16205/834.

442. — **1834 iul. 16.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1831 dec. 18, potrivit căreia Niţă Călinescu trebuia să întoarcă fostei sale soţii Luxandra Urlăţeanca, întreaga ei zestre şi întăreşte hotărîrea Inaltului Divan din 1833 ca să-şi piardă numita Luxandra, jumătate din zestrea ei, întrucît s-a făcut vinovată de adulter (Div. Criminalicesc 1833) cît şi darul dinainte de nuntă; să se scadă din jumătatea cuvenită cu lucrurile pe care le-a luat la plecarea ei din casa bărbatului, să întoarcă sufletele de ţigani ce se cuvin acestuia, răspunzînd şi munca lor pentru timpul cît i-a stăpînit pe nedrept, urmînd ca cealaltă jumătate să rămînă copiilor rezultaţi din această căsătorie, bărbatul avînd numai

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

uzufruct; să plătească Călinescu venitul jumătății de zestre cuvenit fostei lui soții pe timpul de cînd a plecat din casă și pînă i-o va preda.

Ms 955, 38, f. 59 v-61; I.D. dos. 16162/834.

443. — **1834 iul. 18.** — Inaltul Divan al Principatului Țării Romînești întărește hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1833 aug. 8 ca Nicolae Roșculeanu, supus cesaro-crăiesc, să întoarcă prăvălia și casa cumpărate de la Anastase geambașul, Uței, nepoata acestuia, fiind pămîntul și prăvălia moștenire de la tatăl său; în ce privește casa pe care Anastase geambașul a clădit-o acolo, să o răscumpere Uța pe bani, ea avînd drept de protimisis, Nicolae Roșculeanu neputînd cere despăgubiri pentru cheltuielile făcute cu prefacerea acelor clădiri, deoarece el, ca supus străin, nu avea dreptul de a cumpăra bunuri «statornice» în pămîntul țării și nici să le dărîme sau să le prefacă.

Ms 955, 39, f. 61-62; I.D. dos. 17974/833.

444. — **1834 iul. 31.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1833 sept. 18 hotărînd ca să fie apărat Dimitrie hagi Panaiot Sclivanitu, supus cesaro-crăiesc, de plata sumei de 5200 taleri, după zapisul ce-l deține Spiru Zerva, supus rusesc, epitrop al surorii sale Efrosina, supusă Porții, întrucît s-a cunoscut că Stavru Pashale, care a iscălit zapisul de datorie, nu a fost tovarăș nici împuternicit al Sclivaniților, ci numai rudă și slugă în prăvălia lor, cu atît mai mult că el nici nu numește firma ci iscălește numai Stavru Pashale și tovărășia și într-o socoteală a casei — ținută de el însuși — nici nu este trecut acest zapis de datorie. Deci Spiru Zerva să caute a-și împlini banii săi din averea personală a lui Stavru Pashale; în ce privește cheltuielile de judecată pe care le cere Sclivanitu, să «pornească jalbă» la judecătoria județului.

Hotărîrea nu este subscrisă de Ștefan Bălăceanu, care este de acord ca să nu fie obligat Sclivanitu a plăti această datorie, dar nu găsește justă constatarea că Stavru Pashale nu a fost tovarăș cu Sclivaniții, în anul din care datează zapisul.

Ms 955, 40, f. 62-65; I.D. dos. 17985/833 și I.C. 10021/837.

445. — **1834 iul. 24.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina lui Niculae Ionescu, contracciul acsisurilor pe 1833, cu Sfatul Orășenesc al Bucureștilor pentru sumele oprite de N. Ionescu drept despăgubire, hotărăște ca acesta să se prezinte la Agie pentru dovedirea dreptății sale împotriva acelor neguțători care, importînd tutun și tabac din străinătate, nu i-au plătit taxele și de nu se va putea, să fie scăzut din suma datorată de el prin contract Sfatului Orășenesc. Jeluitorul nu are însă dreptul să reclame plata taxelor încasate prin mutarea povernelor din oraș spre periferie, pentru evitarea incendiilor, întrucît, după contract, el urma să încaseze taxa numai de la buțile cu vin, rachiu și spirt ce trec prin bariere, la intrarea în oraș; de aceea N. Ionescu va plăti toate datoriile ce le are către Sfatul Orășenesc.

Ms 955, 41, f. 65-66; I.D. dos. 16202/834.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

446. — 1834 aug. 7. — In pricina păhărnicesei Luxandra Bălăceanca cu beizadea Costache Ghica, Inaltul Divan, de acord cu Divanul Judecătoresc din 1828 oct. 4, hotărăşte să arate jeluitoarea sineturile sale pentru a dovedi călcarea ce i s-a făcut de către pîrît cu zidul despărţitor dintre casele lor; fiindcă păhărniceasa nu are nici acum acele sineturi, ele fiind puse amanet, cu încuviinţarea amîndurora părţilor, Inaltul Divan hotărăşte ca un membru al judecătoriei Ilfov să facă «alegere» la faţa locului de pe sineturile pîrîtului şi de se va dovedi încălcare din partea acestuia să sloboadă imediat acel loc.

In ce priveşte zidul din spatele casei cu care i se opreşte păhărnicesei toată lumina, tinichelele care fac ca apa de ploaie să se scurgă în curtea şi puţul care a provocat igrasie casei sale şi i-a umplut pivniţa de apă, acestea fiind cereri nejudecate încă, se va adresa judecătoriei Ilfov.

Ms 955, 42, f. 66 v-67; I.D. dos. 17973/833.

447. — **1834 aug. 7.** — Inaltul Divan, judecînd în lipsa jeluitorului Costandin Popescu, pricina sa cu Apostol Popescu şi vameşul Iordache Dobrescu, amîndouă părţile din Giurgiu, întăreşte hotărîrea tribunalului Vlaşca şi a Divanului Comercial din 1833 febr. 6, ca jeluitorul să plătească pîrîţilor banii ce le datorează cu dobînda lor legală, de la termenul prevăzut în zapis şi pînă la achitarea sumei, cît şi cheltuielile de judecată, iar de nu va răspunde aceşti bani, să i se vîndă prin mezat averea pusă zălog, spre îndestularea creditorilor.

Ms 955, 43, f. 67-78; I.C. dos. 17053/834; vezi şi nr. 458.

448. — **1834 aug. 8.** — Inaltul Divan întăreşte Tarsiţei moaşa stăpînirea asupra casei cumpărate de la Tănasca armăşoaia prin serdarul Athanasie Xenocrat, deoarece acesta adevereşte prin jurămînt că a cumpărat acea casă de la Tănasca armăşoaia pentru Tarsiţa moaşa, iar nu pentru sine, aceasta fiind prima vînzare iar nu cum susţinea jeluitorul că serdarul Athanasie este cel ce a vîndut casa Tarsiţei; Inaltul Divan, socotind această vînzare făcută o singură dată, respinge cererea jeluitorului de a i se admite protimisis, întrucît nu a făcut cerere în termenul legiuit.

Ms 955, 44, f. 68-69; I.D. dos. 5280/831.

449. — **1834 aug. 17.** — Inaltul Divan, după învoirea Păunei, soţia răposatului Pena băcanul şi a lui Ovanes, protopopul armenesc, amîndouă părţile din Bucureşti, hotărăşte ca să fie ţinut la curent numitul protopop cu toate sumele cheltuite; jeluitoarea Păuna să facă înălţarea locului dinspre partea curţii sale şi mutarea hasnalei de lîngă grajd, conform instrucţiunilor din raportul arhitectului oraşului, menţionat în hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1833 noiembrie 23; dacă se va constata că şi după această lucrare vine apă în pivniţa protopopului, acesta să fie obligat a-i întoarce întreaga sumă cheltuită.

Ms 955, 45, f. 69-69 v; I.D. dos. 16169/834.

450. — **1834 aug. 18.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea judecătoriei Vlaşca şi a Divanului Comercial din 1833 nov. 29, ca jeluitorul Staicu din satul Pueni jud. Vlaşca să plătească lei 3400 cu care «s-a ales dator» faţă de Gheorghe Ionescu — datorie trecută asupra Epistimiei Greceanca —

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

la desfacerea tovărăşiei lor, prin zapis dat de bunăvoie, întrucît «pricinuirea» că a fost înşelat de către Ionescu, s-a găsit «deşartă»; va plăti şi cheltuielile de judecată. Suma fiind mai mică de 5000 lei, Divanul Comercial şi judecătoria Vlaşca au avut căderea să dea hotărîre definitivă care urmează a fi pusă în lucrare; jeluitorul Staicu va pierde şi lei 400 puşi «depoziton» la cancelaria Inaltului Divan, cîte 2% din suma de 20000 cu care pretindea că a fost păgubit de către Gheorghe Ionescu; aceşti bani vor trece, conform Reg. Organic, în folosinţa Temniţei Puşcăriei.

Ms 955, 46, f. 69-71; I.D. dos. 16215/834.

451. — **1834 aug. 8.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Vremelnicesc, în pricina dintre Istrate, fiul răposatului Manole Chisiloiu, cu fratele său vitreg Gheorghe, fiul răposatului Gh. Carabela, pentru «periusia» rămasă de la Gh. Carabela, hotărînd ca numitul Gheorghe, iertîndu-i-se nevîrstnicia, să ia din averea rămasă de la tatăl său toată zestrea mamei sale după copia foii de zestre ce are şi recunoscută de bună, cu precădere înaintea oricăror datornici, care foaie de zestre, fratele său vitreg, Istrate, nu voia să o ţie în seamă, declarînd-o «iconomicoasă».

Ms 955, 47, f. 71-72; I.D. dos. 16259/832.

452. — **1834 aug. 7.** — Inaltul Divan în pricina dintre Nicolae, Costache şi Dincă Vîlcănescu din Pieleşti jud. Dolj jeluitori cu Dumitrache şi Dumitru Vîlcănescu pîrîţi, infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1833 ian. 26, rămînînd să stăpînească şi mai departe jeluitorii moşia Bobolea ce-i zice şi Zmîrdeştii; această moşie fusese cumpărată de moşul jeluitorilor, Dumitraşcu, feciorul lui Radu Vîlcănescu, cu zapisul din 1730 aug. 15 şi nu de tatăl său Radu din care se trag pîrîţii, întrucît din zapisul de cumpărare a moşiei Ciumeşti din 1741 în care este menţionat Dumitraşcu, feciorul lui Radu Vîlcănescu, rezultă că şi cumpărătorul moşiei Bobolea este aceeaşi persoană, căci nu se putea ca în decurs de numai 11 ani să fi avut un fiu care la rîndul său să aibă şi el un fecior de vîrstă de a cumpăra o moşie şi cu atît mai mult că pîrîţii Dumitrache Vîlcănescu şi Dumitru, vărul său, nici n-au avut stăpînire asupra acestei moşii, ci au fost numai îngăduiţi, ca rude.

In ce priveşte cheltuielile de judecată, fiind cerere nouă, se vor adresa la judecătoria judeţului.

Ms 955, 48, f. 73-73 v; I.D. dos. 16195/834.

453. — **1834 aug. 3.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 iulie 23 şi anaforaua Logofeţiei Ţării de Sus ca să fie vîndute prin mezat casele cumpărate de slugerul Dumitrache Papazoglu de la sora sa Anastasia Mustacov, pentru a se împlini fostului mare căminar Ştefan Moshu banii pe care numitul sluger i-a furat de la acesta, neţinîndu-se seamă de zapisul pîrîtei Anastasia, nici de condiţiile cuprinse într-însul, întrucît s-a dovedit mincinos — fiind datat din anul 1825 cînd a fost scris pe o hîrtie ce a ieşit din fabrică în 1826 — purtînd întipărită în ea acea dată.

Ms 955, 49, f. 74-75 v; I.D. dos. 5272/831.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

454. — **1834 aug. 21.** — In pricina călcării de moşie dintre fostul clucer de arie Ioan Floru cu egumenul mănăstirii Sf. Ecaterina, Inaltul Divan hotărăşte ca judecătoria Teleorman să pună în lucrare hotărîrea dată cu divan domnesc în 1824 martie 21 de către Grigore Ghica vv., adică să ia în stăpînire clucerul Floru acel «codru» de moşie, ales la hotărnicia din 1820 şi oricînd va aduce mănăstirea sineturile sale, să pornească jalbă pentru a se orîndui alegerea din nou a moşiei Cacaleţi de către moşia Palie — a clucerului; de se va dovedi încălcare din partea mănăstirii, să fie obligată a răspunde clucerului tot venitul acelui «codru» de moşie, iar de se va dovedi pămînt al mănăstirii îl va întoarce clucerul Floru, împreună cu venitul pe care l-a luat de la intrarea în stăpînire şi pînă la acea hotărnicie.

Ms 955, 50, f. 75 v-76 v; I.D. dcs. 17991/833.

455. — **1834 aug. 27.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Comercial din 1833 febr. 20, urmînd ca să fie apărat jeluitorul polcovnic Dimitrache de datoria pe care o pretinde pîrîtul Nicolae Croitoru, întrucît acei 2000 lei, pe care pîrîtul i-a împrumutat cu zapis răposatului Ştefan, fostul tovarăş de negoţ al polcovnicului, i-au fost împrumutaţi acestuia personal, înaintea încheierii tovărăşiei dintre dînşii; faptul că acea sumă s-a găsit trecută în catastihul tovărăşiei, la partida răposatului, cu menţiunea că sînt împrumutaţi de la pîrît, nu poate obliga pe jeluitor a răspunde de ei, deoarece el nu este iscălit în zapisul de datorie: deci pîrîtul să caute să-şi împlinească acea sumă din averea personală a răposatului Ştefan.

Ms 955, 51, f. 77-77 v; I.D. dos. 17932/833.

456. — **1834 aug. 25.** — Inaltul Divan întăreşte «alegerea» judecătoriei judeţului Vlaşca şi hotărîrea Divanului Comercial, urmată de aceea a Inaltului Divan din acelaşi an 1834 august 7, ca să plătească jeluitorul Costandin Popescu lei 11600 cu dobînda lor legală, prevăzuţi în zapisul de datorie pe care l-a dat pîrîţilor Apostol Popescu şi vameşului Iordache Dobrescu, la desfacerea tovărăşiei ce au avut la prăvălia din Giurgiu, aşa cum s-au înţeles prin «exoflisis-ul» din 1831 dec. 2 şi cel din 1833 ian. 31; de nu va răspunde acea datorie, să i se vîndă prin mezat averea zălogită, urmînd a plăti pîrîţilor şi cheltuielile de judecată, pentru că a umblat cu «pricinuiri viclene».

Ms 955, 52 f. 77-79; vezi şi nr. 447.

457. — **1834 aug. 31.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina lui Crăciun şi Apostol Chitezeşti cu Ioana văduva, soţia lui Nicolae din satul Slăvuţa jud. Gorj, întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei din 1833 febr. 17, ca jeluitorii să întoarcă stînjenii de moşie cu venitul lor pe care i-au stăpînit pe nedrept, deoarece bărbatul pîrîtei, la fuga sa din sat, a vîndut cu zapis diaconului Dumitraşcu şi lui Dumitru Marinescu, numai via sa de 22 stînjeni, situată pe acea moşie, pe preţul de 45 taleri; de restul moşiei, temîndu-se să nu i se prăpădească pînă la întoarcere, a făcut un zapis «iconomicos» de 200 taleri; numitul Crăciun, «ridicîndu-se» cu drept de protimisis, a răscumpărat de la diaconul Dumitrescu numai via, plătind

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

numai cei 45 taleri, nu şi moşia. Jeluitorii trebuie să întoarcă şi pivniţa copiilor răposatului bărbat al Ioanei şi să răspundă pîrîtei Ioana şi cheltuielile cu judecăţile.

Ms 955, 53, f. 79-80; I.D. dos. 16219/834.

458. — **1834 aug. 28.** — In pricina dintre moşnenii Vălăreni din jud. Gorj cu vorniceasa Catinca Bibeasca din Craiova, Inaltul Divan infirmă «alegerea» judecătoriei Dolj şi întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei din 1833 sept 23, hotărînd ca numita vornicească să stăpînească muntele Vălarii, din gura plaiului, în sus, pînă la hotarul nemţesc, deoarece s-a dovedit că acest munte a fost pus zălog comisarului Obedeanu, pentru o datorie de lei 101 par. 20, prin zapisul din 1732 iunie 14 şi a rămas definitiv în stăpînirea lui, deoarece moşnenii n-au răspuns datoria «la soroc»; după aceea muntele menţionat a trecut în stăpînirea Bibeştilor prin zapisul de cumpărare din 1759 şi nu muntele Negrele cumpărat de către Bibeşti ce a aparţinut moşnenilor Frăţeşti pînă în 1775, cînd, sub domnia lui Alexandru Ipsilante vv., a fost cedat ungurenilor (adică nemţilor) şi deci nu putea fi folosit drept zălog de către moşnenii Vălăreni; numiţii moşneni sînt obligaţi să întoarcă venitul de pe acest munte luat prin silnicie, aşa după cum vor stabili la faţa locului «orînduiţii» judecătoriei Doljului; cît priveşte cheltuielile de judecată, să «pornească vorniceasa jalbă» din nou, întrucît acest punct n-a fost cercetat pînă azi.

Ms 955, 54, f. 80 v-82; I.D. dos. 16181/834.

459. — **1834 sept 21.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina lui Ştefan Bleau cu Maria văduva şi fetele ei, Marica şi Tiţa, amîndouă părţile din Craiova, pentru via de zestre pe care numita a dat-o jeluitorului, în urma hotărîrii Polcovniciei Craiovei, pentru datoria de 42 lei a răposatului bărbatului său, întăreşte «alegerea» judecătoriei şi infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc al Craiovei din 1833 febr. 24, întrucît stăpînirea jeluitorului a fost cu bună credinţă, deoarece Marica, fata pîrîtei, a recunoscut prin jalbă dată la tribunal, că mama sa a dat zapis pentru acea vie chiar dacă susţinerile pîrîtei că ar fi pornit judecată în 1817 şi că i-ar fi dat dreptate ar fi adevărate, stăpînirea fiind de bună credinţă şi deoarece de la data intrării în stăpînire (1795) şi pînă la data judecăţii (1817) a trecut sorocul de 10 ani, prevăzut de pravilă, rămîne ca via s-o stăpînească jeluitorul.

Vornicul Grigore Filipescu şi vornicul Grădişteanu nu subscriu această hotărîre, şi se unesc cu hotărîrea Divanului Craiovei, întrucît Maria văduva a «defăimat» acea jalbă pornită de fii-sa Marica şi deci stăpînirea este cu rea credinţă şi nici nu găsesc că era drept ca, pentru o datorie de 42 lei, să se fi dat o ipingea, un inel de aur şi 30 rînduri de vie cu cîtva pămînt ţelină.

Ms 955, 55, f. 82-84 şi 85 v-86; I.D. dos. 16190/834.

460. — **1834 sept. 17.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina jeluitorului Vlăduţ Crăsnaru cu vecinele sale de moşie, slugereasa Manda Crăsnăreasa şi părtaşii săi, Dragna Crăsnăreasa polcovniceasa şi Zamfira Crăsnăreasa, hotărăşte ca Divanul Civil al Craiovei să orînduiască un boier priceput, care, împreună cu un meşter morar cumpănitor de apă, să «facă

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

alegere» la fața locului, în prezența vecinilor de moșie, dacă jeluitorul cu moara pe care voiește a o construi, nu ar aduce stricăciuni moșiilor învecinate; «alegerea» să fie trimisă Inaltului Divan, pentru a putea da cuvenita hotărîre asupra acestei pricini, deoarece cercetarea «cumpănitorului» adus de jeluitorul Crăsnaru, în urma «alegerii» judecătoriei Doljului, s-a făcut în lipsa tuturor celor interesați; obiecțiunea jeluitorului că pîrîtele n-au făcut apelul contra acelei alegeri în sorocul cuvenit, este fără rost din moment ce el a primit a se judeca la Divanul Judecătoresc.

Ms 955, 56, f. 84 v-85 v; I.C. dos. 17049/834.

461. — **1834 sept. 18.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1833 ian. 10, apărînd pe pîrîtul Apostol, băcan din Craiova, de plata sumei de 1000 lei, pentru care a dat zapis fostei lui soții, Maria Bucureșteanca, în urma înțelegerii de a desface căsnicia lor; sînt socotite nule toate înscrisurile ce au făcut, ca nefiind urmate după lege, pîrîtul renunțînd la jumătatea din zestre, la care îi dă dreptul pravila pămîntului, deoarece biserica a desfăcut, în urmă, căsnicia lor, pentru adulter.

Ms 955, 57, f. 86 v-87; I.D. dos. 16216/834.

462. — **1834 sept. 18.** — Inaltul Divan întărește alegerea judecătoriei Doljului și hotărîrea Divanului Craiovei din 1833 nov. 15, potrivit cărora Diamandi Gheorghiu urmează a stăpîni via rămasă de la răposatul său frate Caranicola, răspunzînd lui Dumitru Croitoru, ginerele mortului, cheltuielile de înmormîntare și pomenire, legatul soacrei sale Nița, soția răposatului și cele orînduite de mort prin diată pentru sufletul său; de nu va voi numitul Diamandi a răspunde toate acestea, via să se vîndă la mezat urmîndu-se întocmai hotărîrea Divanului.

Ms 955, 58, f. 87-88.

463. — **1834 sept. 7.** — In pricina Licăi, soția lui Ion Cumpănașu, din Tg. Jiu cu șetrarul Chiriță Corbeanu, care fiind mereu judecător în acel județ și avînd un ginere condicar la dregătorii, niciodată n-a putut numita jeluitoare să-și afle dreptatea pentru siliștea de casă, pe care i-a închiriat-o și pe care șetrarul nu voia să i-o mai întoarcă, sub cuvînt că este a lui, făcută danie de către vistierul Ion Roșianu, Inaltul Divan hotărăște ca din acea siliște, lăsată Licăi cu diată de către Pavel Sîrbu, bucata de pămînt, care a fost zestre a soției lui Pavel, mătușa Licăi, să fie dată în stăpînirea jeluitoarei; celelalte două bucăți, cumpărate de răposatul Pavel, să fie stăpînite de Lica și de soția a doua a lui Pavel, cu copiii pe care aceștia i-au avut împreună; șetrarul să stăpînească numai acele palme de pămînt pe care le-a cumpărat cu zapis de la răposat, întrucît înscrisul de învoială pe care l-a făcut în numele jeluitoarei, nu este urmat după pravilă, nici stăpînire nu poate dovedi că a avut vreodată în acel loc; pîrîtul este obligat a plăti jeluitoarei și stricăciunile făcute gardului acelei siliști.

Ms 955, 59, f. 88-90 v; I.D. dos. 16220/834.

464. — **1834 sept. 17.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina lui Barbu, fiul lui Costandin Berendei, cu verii săi Nicolae și Dumitrache amîndouă părțile din jud. Olt, pentru partea ce o pretind pîrîții din cei 150 stînjeni

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

de moşie, cumpăraţi de tatăl jeluitorului împreună cu răposatul său frate, Răducanu, hotărăşte: de vreme ce Ioniţă, tatăl pîrîţilor, a primit la moartea fratelui său Răducanu alte lucruri în schimbul stînjenilor de moşie ce i-ar fi revenit din partea de moşie cumpărată de răposat, greşit a hotărît Divanul Vremelnicesc în 1833 iunie 5, ca să se facă şi urmaşilor lui Ioniţă parte din acea moşie, deoarece ea nu se cuvine decît urmaşilor lui Costandin.

Ms 955, 60, f. 90 v-92; I.D. dos. 16210/834.

465. — **1834 sept. 5.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Zinca şi Sultana, fetele lui Ioniţă Căpraru din Plopeni jud. Săcueni cu Bica, Aniţa şi Voica preoteasa, surorile acelui Ioniţă Căpraru, pentru că au «făcut zapt» averea rămasă jeluitoarelor, ce se aflau nevîrstnice la moartea tatălui lor, avere pentru care fuseseră numite îngrijitoare, spre a nu se înstrăina de către muma fetelor, care s-a remăritat, hotărăşte: părţile de moşie din hotarul moşului de din sus şi din hotarul Bărăgeştii-Scurţi cu venitul lor, în afară de partea vîndută de răposatul Ioniţă lui aga Grigore Filipescu, să fie date în stăpînirea jeluitoarelor, ele fiind în drept a moşteni averea dreaptă a tatălui lor, urmînd a răspunde acei bani rămaşi de la răscumpărarea moşiei Bărăgeşti, de care au fost apucate pîrîtele a-i plăti; în ce priveşte stînjenii din hotarele lui Balotă, a Boieştilor, a Piscului şi acei de pe cîmp, cît şi calul de călărie rămas de la tatăl lor, să se urmeze întocmai hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1833 nov. 15.

Ms 955 61, f. 92-94; I.D. dos. 16182/834.

466. — **1834 nov. 23.** — In pricina dintre Sevastiţa Filipeasca cu beizadea Costache Caragea, Inaltul Divan hotărăşte ca, potrivit cererii pârîtului, să se facă cercetare la faţa locului de către prima judecătorie a judeţului; de se va dovedi adevărată împotrivirea pîrîtului la punerea pe apă a podului ce-l au numiţii în tovărăşie, să se aleagă în scris suma stricăciunilor pricinuite acelui pod, prin ţinerea lui pe uscat, cît şi venitul pe care ar fi urmat să-l ia jeluitoarea spre împlinirea sumei pe care a cheltuit-o cu refacerea lui şi să răspundă pîrîtul acele sume jeluitoarei Sevastiţa, iar de nu va fi spre mulţumirea vreuneia din părţi să se înfăţişeze la Divanul Judecătoresc.

Ms 955, 62, f. 94 v-95 v.

467. — **1834 nov. 23.** — In pricina dintre moşnenii Sineşti din mahalaua Popeştii jud. Vîlcea, cu fiii protopopului Pleşoianu din acelaşi judeţ, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 febr. 26, urmînd a stăpîni pîrîţii Pleşoieni 400 stînjeni de moşie din hotarul Popeştii, cumpăraţi cu zapis de la Filcu Stan în 1823, întrucît moşnenii Sineşti, deşi le-a fost cunoscută vînzarea acelei moşii, nu au cerut protimisis în sorocul prevăzut de pravilă, 40 zile după luarea în cunoştinţă, lăsînd să treacă şi termenul de 10 ani, pentru stăpînirea prin bună credinţă; jeluitorii sînt îndatoraţi a plăti pîrîţilor cheltuielile de judecată întrucît au umblat cu pricinuiri zadarnice.

Cu această hotărîre a Inaltului Divan, nu se uneşte vornicul Scarlat Grădişteanu, ca neurmată după deslușirile lui Grigore Ghica vv.

Ms 955, 63, f. 95 v-96 v; I.D. dos. 16198/834.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

468. — **1834 nov. 28.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei din 1833 mai 23, în pricina dintre logofeteasa Zmaranda Brăiloaice cu Catinca Mirosloveanca, urmînd ca să aducă amîndouă prigonitoarele părţi, cîte un boier hotarnic care să aleagă la faţa locului partea de moşie a fiecăreia din ele, din hotarul Pometeşti după hotărnicia făcută medelnicerului Brăiloiu în 1752, de către 12 boieri; de se va dovedi călcare din partea logofetesei şi stricăciune adusă pădurii de pe locul încălcat, să se sorocească cu aceeaşi alegere la Divanul Craiovei, iar de se va dovedi că Mirosloveanca a stăpînit livedea de fîn a logofetesei, să i-o întoarcă împreună cu venitul ei.

Ms 955, 64, f. 97-98; I.C. dos. 17056/834; vezi şi nr. 1057.

469. — **1834 dec. 4.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc şi a judecătoriei de I-a cercetare, întăreşte Ioanei văduva din Piteşti stăpînirea averii lăsate prin diată de către răposatul ei soţ Niculae dulgherul, întrucît jeluitoarele Ilinca, sora mortului şi Anica şi Marica, nepoatele acestuia, s-au mulţumit la judecata isprăvnicatului cu încredinţarea prin jurămînt a celor trei martori aduşi de faţă care au recunoscut de adevărată diata lăsată de răposatul Niculae; numitele nu mai au nici un drept de a ataca suszisa diată, ele nefiind nici rude «de sus. nici de jos, ci de alături».

Ms 955, 65, f. 98-99 v; I.D. dos. 16200/834.

470. — **1834 dec. 17.** — In pricina bănesei Safta Brîncoveanca cu Marghioala Lăcusteanca şi Zamfira Măldăreasca, Inaltul Divan ia act de aşezămîntul făcut în 1778 de Barbu Boteanu, moşul pîrîtelor, prin care se arată ca numitul Barbu să stăpînească numai 200 stînjeni şi nu jumătate din moşia Sălcuţa jud. Dîmboviţa, moşie întretăiată de Drumul Sării; restul de 357 stj. urmează a fi stăpîniţi de fraţii Alexandru şi Manolache Boteni, care vînd acea moşie lui Ioniţă Rîmniceanu, iar acesta, la rîndul său, vornicului Manolache Brîncoveanu; se infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 iunie 22, rămînînd ca băneasa să stăpînească acea moşie.

In ce priveşte călcarea ce s-ar fi făcut pîrîtelor în aceşti 200 stj. de către Ianache Porumbaru prin tăierea pădurii, Inaltul Divan hotărăşte ca pîrîtele să ia pe cheltuiala lor un boier hotarnic, care, prin carte de blestem, să cerceteze la faţa locului două hărţi şi hotărniciile din 1785 şi 1787; de se va dovedi călcare din partea serdarului Porumbaru, acesta să fie obligat a întoarce pîrîtelor paguba ce le-a făcut, iar de va fi deşartă pricinuirea acestora, să întoarcă pîrîtele bănesei Brîncovencei cheltuielile de judecată, iar numitului serdar să-i răspundă suma orînduită prin alegere de către judecătoria judeţului, pentru pagubele pricinuite prin sechestrele ce le-au pus în două rînduri.

Ms 956. 66, f. 100 v-103; I.D. dos. 16218/834 şi I.C. 181/841.

471. — **1834 dec. 14.** — Inaltul Divan întăreşte alegerea judecătoriei jud. Vîlcea, unită cu părerea boierului Pană Băbeanu de la Divanul Craiovei, infirmînd hotărîrea numitului Divan din 1833 iunie 4, întrucît pricina de protimisis, pe baza rudeniei mai de aproape a Casandrei Copă-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

cencei, asupra celor 27 şi jumătate stj. moşie din hotarul Copăceni, nu poate fi luată în seamă, căci pîrîta Casandra, deşi a ştiut de acea vînzare, nu a făcut nici o întîmpinare în termenul legal de 30 zile.

Ms 955, 67, f. 103 v-104; I.D. dos. 16236/834.

472. — **1834 dec. 17.** — Cercetînd pricina lui Niculae, Costandin şi Stan Georoţeni cu mătuşa lor, Păuna Georoţeanca, amîndouă părţile din jud. Dolj, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei din 1832 iunie 10 ca să se urmeze stăpînirea asupra moşiilor Murta şi Colacu în jumătate, aşa cum s-a ales la hotărnicia din 1825, întrucît şi partea de moşie care a fost a lui Drăghici Murtaşu intră tot în trupul acestor moşii, ca nefiind enumerată deosebit în zapisul din 1764; în ce priveşte tăierea pădurii şi cheltuielile de judecată, cerute de pîrîta Păuna, acestea fiind puncte necercetate, se vor adresa judecătoriei judeţului; pricinuirile jeluitorilor cu moşnenii Amărăşti şi biserica Maicii Precista din Dud vor urma aceeaşi cale.

Ms 955, 68, f. 104 v-106; I.D. dos. 16164/834.

473. — **1835 ian. 8.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre serdar Constandin Bălăceanu şi Mihail Filipescu, fost mare hatman, pentru datorie de bani şi hotărăşte să se vîndă prin mezat zălogul pus de jeluitor pentru plata datoriei; se respinge cererea jeluitorului de prelungire a sorocului de plată, deoarece nu a dat dovadă că voieşte a-şi achita datoria.

Ms 956, 1, f. 1-1 v; I.D. dos. 16235/834.

474. — **1835 ian. 8.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei, în pricina dintre preotul Constandin din satul Budeşti jud. Vîlcea cu cumnata sa Păuna văduva pentru rămasul tatălui său Matei, fiul lui Andrei Olaru şi hotărăşte ca Păuna văduva să stăpînească partea de moşie a lui Matei, socrul său, după diata lui, cum şi rămasurile bărbatului ei, întorcîndu-i jeluitorului toate lucrurile ce i le-ar fi luat după zapisul lor de învoială.

Ms 956, 2, f. 1 v-2; I.D. dos. 17967/833.

475. — **1835 ian. 16.** — Inaltul Divan, în pricina dintre obştea săditorilor de pe moşia Ţintea a m-rii Mărgineni jud. Prahova cu Zaharia Tamaru, arendaşul moşiei, în ce priveşte aşezămîntul pentru dijmă ce au cu egumenul mănăstirii, hotărăşte să se cerceteze pricina de Divanul Vremelnicesc, unde fiecare parte va arăta documentele; pentru banii rezultaţi din vînzarea vinului, dovedindu-se că s-au întors de către arendaş după cuprinderea anaforalei Logofeţiei cu poruncă domnească, nu mai rămîne pentru aceasta nici o prigonire.

Ms 956, 3, f. 2 v-3; vezi şi nr. 816.

476. — **1835 ian. 11.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Nicolae Misinaz cu al doilea vistier Gheorghe Magheru din jud. Gorj pentru protimisis de vecinire a moşiei Cojani, hotărăşte: Gh. Magheru să stăpînească moşia Cojani şi jeluitorul Nicolae

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Misinaz predîndu-i toate sineturile moşiei cu zapisul de vînzare, dat de către vînzător, să primească 1470 galbeni, adevăratul preţ de cumpărare al moşiei depuşi la Marea Logofeţie; în ce priveşte cheltuielile îmbunătăţirilor făcute la moşie în sumă de 3141 lei, pretinse de jeluitor, acestea nu se admit întrucît zapisul nu era iscălit de cei cu dreptul de protimisis, numai atunci avea dreptul de a face îmbunătăţiri; pentru cheltuielile de judecată să se adreseze la prima instanţă.

Ms 956, 4, f. 4-5; I.D. dos. 16230/834.

477. — **1835 ian. 12.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului din Craiova în pricina dintre Stanciu Caloian cu moşnenii Burlani din jud. Gorj pentru moştenirea moşului Caloian; se hotărăşte să meargă la faţa locului, ca cercetători protopopul Constandin Căpreanu şi medelnicer Zamfir Bălteanu; aceştia, de faţă cu părţile, să pună semne şi pietre prin urmele ce sînt şi care se vor dovedi că au stăpînit moşnenii Burlani cît şi pîrîtul Caloian pînă la judecata Divanului Craiovei din anul 1827, dîndu-se cărţi de alegere. După aceea să se cerceteze tot prin cărţi de blestem ce venit a luat pîrîtul Caloian şi ce pagube a pricinuit pînă la judecata din 1826 şi, făcîndu-se alegere, să plătească pîrîtul Caloian jeluitorilor moşneni Burlani tot acest venit.

Ms 956, 5, f. 6-8; I.D. dos. 16184/834; vezi şi nr. 210.

478. — **1835 ian. 12.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Vasile Stănilă, supus cesaro-crăiesc, din satul Pilişca ţinutul Sibiu, cu medelnicer Alecu Bujoreanu din jud. Vîlcea pentru muntele Pîrcălabi din jud. Argeş ce fusese amanetat de Vasile Olănescu pentru 7000 lei lui V. Stămeală pe 99 ani, soroc neprevăzut în pravilă, şi apoi vîndut de Catinca, fiica lui V. Olănescu, fratelui ei Toma; se hotărăşte ca medelnicerul Alecu Bujoreanu să ia în stăpînirea sa acel munte împreună cu venitul lui de cînd s-au pus banii «depoziton» la judecătorie, iar jeluitorul să primească banii zălogirii după zapis; pentru alte pagube să-şi ia despăgubirea din averea lui Vasile Olănescu, tatăl Catincăi, ca unul ce a amanetat lucru străin.

Ms 956, 6, f. 8-9; I.D. dos. 16193/834 şi 14379/835.

479. — **1835 ian. 8.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului de Comerţ în pricina dintre Dimitrie Hagi Constandin cu Hristodor Gheorghiu pentru tovărăşia unui han şi hotărăşte: tovărăşia să se urmeze după contract şi jeluitorul să depună 1600 lei primiţi de la pîrît împreună cu dobînda lor de cînd s-au numărat, cît şi banii daţi de pîrît lui Macsizi şi apoi să-şi «paradosească» pîrîtul socoteala din toată «daravera» hanului de cînd s-au făcut tovarăşi şi luîndu-şi fiecare partea cuvenită, să urmeze tovărăşia pînă la împlinirea contractului.

Ms 956, 7, f. 9 v-10; I.D. dos. 16223/834.

480. — **1835 ian. 16.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Tiţa văduva, soţia lui Matei Brădiceanu, din Brădiceni jud. Gorj, cu cumnatu-său Naidin Sîrbu din Tg. Jiu pentru stăpî-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

nirea unei silişti de prăvălie, hotărînd ca stăpînirea siliştii să se urmeze întocmai după cuprinderea zapisului de învoială din 1831, adică jeluitoarea două părţi şi pîrîtul una, plătind jeluitoarea cheltuielile de judecată.

Ms 956, 8, f. 10 v-12; I.D. dos. 17966/833.

481. — **1835 ian. 9.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova în pricina dintre Matache al lui Nica Copăceanu din jud. Vîlcea cu unchiul său Constandin Copăceanu pentru dreptul de protimisis asupra unor stînjeni de moşie, cumpăraţi de tatăl jeluitorului de la Petrache, fratele lui Constandin. Se hotărăşte ca jeluitorul Matache să rămînă stăpîn pe acei stînjeni, întrucît este rudă şi devălmaş în acea moşie, iar Constandin unchiul său, frate cu jeluitorul dar fără avere acolo, să plătească cheltuielile de judecată.

Ms 956, 9, f. 12-13; I.D. dos. 16233/834.

482. — **1835 febr. 1.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre baronul Constandin Belu cu Lamba văduva, fosta soţie a lui Ilie Nedelcea, pentru dreptul de protimisis asupra stînjenilor din moşia Peretu şi Belitorii din jud. Teleorman; se hotărăşte menţinerea zapisului de vînzare, iscălit şi de Lamba şi adeverit de veliţii boieri, întrucît au trecut 17 ani de la cumpărarea şi stăpînirea acestei moşii; protimisisul este valabil numai pentru alte rudenii şi răzeşi, neavînd Lamba drept, deoarece a ştiut de înstrăinarea ei; aceasta trebuie să plătească 6000 lei cheltuieli de judecată.

Ms 956, 10, f. 13 v-15; I.D. dos. 14258/835.

483. — **1835 febr. 8.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Pătrana văduva lui Costea postelnicul din Uleşti jud. Vlaşca cu Gheorghe, fiul diaconului Gheorghe, pentru împotrivirea şi pagubele ce a zis Gheorghe că i-au pricinuit Costea şi Pătrana la partea sa de moşie din hotarul Brebu şi Coţăianca acelaşi judeţ, hotărăşte desfiinţarea hotărniciei din 1809 a moşnenilor Coţăeni prin care s-ar fi călcat moşia m-rii Văcăreşti; să se aleagă mai întîi partea mănăstirii, apoi ale moşnenilor în aceste două hotare, Brebu şi Coţăianca, apoi partea cuvenită lui Gheorghe, fiul diaconului Gheorghe, după hotărîrile domneşti şi în urmă să se cerceteze pricina de protimisis şi pagubele ce pretinde numitul Gheorghe că i-ar fi pricinuit Pătrana şi soţul ei.

Ms 956, 11, f. 15-16; I.D. dos. 16185/834.

484. — **1835 febr. 15.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova în pricina dintre moşnenii Frumuşei din jud. Gorj cu moşnenii Vierşani pentru hotarul moşiei Frumuşei de către al moşiei Vierşani şi hotărăşte ca moşnenii Vierşani să stăpînească capul moşiei despre răsărit după hotărnicia lor din 1786, urmată după hrisovul lui Radu vv. din 1612 (7120), pînă în matca Totii; judecătoria să orînduiască pe unul din membrii săi care să meargă la faţa locului şi cu carte de blestem să facă semne şi să pună pietre hotare despre Frumuşei; pen-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

tru despăgubirile ce au rezultat din împresurarea moşiei cît şi pentru cheltuielile de judecată, pretinse de Vierşani, să se adreseze la prima instanţă de judecată, nefiind cercetate.

Ms 956, 12, f. 16-19 v; I.D. dos. 16163/834.

485. — **1835 febr. 4.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre moşnenii Nenciuleşti din jud. Buzău cu Ştefan Moshu fost mare căminar pentru călcare de moşie; moşnenii cer să li se fixeze hotarele după ocolnica veche de 150 ani, potrivit căreia moşia lor se învecineşte cu moşnenii Lipieni şi nu cu a lui Ştefan Moshu, pe Valea Teişului, cum arată Constantin Papazoglu. Se hotărăşte să se dea jeluitorilor acei 1122 stînjeni cu două trăsuri după hotărnicia lor şi să meargă la faţa locului Athanasie Nenoveanu, hotarnicul căminarului care, împreună cu hotarnicul ce-şi vor lua şi Nenciuleştii, să facă prima trăsură la capul moşiei Sărata şi unde se vor împlini 1122 stînjeni despre Sărata, să fie hotar, iar nu peste Sărata; a doua trăsură să fie la mijloc, iarăşi după cuprinderea hotărniciei moşnenilor şi unde se vor împlini 1122 să pună şi pietre despărţitoare de către moşia căminarului şi să meargă apoi cu acea linie pînă la «slemnea» dealului, unde stau moşiile cu capetele, căci acolo urmează a fi şi piscul cu tufele roşii, după hotărniciile căminarului; se vor da şi «cărţi de alegere», să se facă cercetare de venitul părţii călcate, iar pentru bătaia oamenilor căminarului de către moşnenii Nenciuleşti să facă cercetare judecătoria ţinutului şi să înştiinţeze; se va cerceta şi plîngerea arătată în hotărîre ce au făcut moşnenii Lipieni, vecinii despre răsărit, împotriva căminarului.

Ms 956, 13 f. 20-25 v; I D. dos. 16246/832; vezi şi nr. 504.

486. — **1835 febr. 8.** — Inaltul Divan, în pricina dintre preotul Marin din Giurgiu cu moştenitorii răposatului preot Stoian din Bucureşti pentru un loc din Giurgiu din care jumătate a fost vîndut de popa Marin lui Dincă Pitişteanu braşoveanul la 20 iunie 1832, hotărăşte ca să stăpînească Const. Braşoveanu acel loc cumpărat de la popa Marin.

Ms 956, 14, f. 26-27; I.D. dos. 17965/833.

487. — **1835 mart. 1.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moşnenii Stăiniceni, ce se numesc şi Goideşti, din jud. Mehedinţi cu casa lui Alexandru Ghica vv. pentru osebirea şi împlinirea stînjenilor moşiei Cătunu din acest judeţ, luată de Domn prin schimb şi cumpărătură de la sluger Băleanu, Petre Gigîrtu, Maria şi Matei Şeinoiu — părţi alese prin hotărnicia din 1779 — hotărăşte: slugerul Nicolae Oteteleşanu, prezidentul Judecătoriei Gorj, să meargă la faţa locului, unde, de faţă cu moşnenii Stăiniceni, răzăşii şi cu vechilul casei măriei sale, să facă cercetare şi să dovedească lipsa stînjenilor moşiei Cătunu arătată în hotărnicia din 1827, în partea din sus despre Clinceanca unde se găseşte lipsa şi să facă alegere în scris ca să se dea apoi hotărîre desăvîrşită.

Ms 956, 15, f. 27 v-28; vezi şi nr. 127, 570, 597.

488. — **1835 mart. 1.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Radu Ciopi, Radu Bobeică şi Alexe Bobeică din Brativoeşti jud. Argeş, cu m-rea Cozia pentru partea de mosie din hotarul Brativoeşti, dăruită mănăstirii din

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

vechime de jupîneasa Caplea, soţia lui Albu căpitanul, cînd s-a călugărit, hotărăşte: mănăstirea Cozia să stăpînească moşia Brativoeşti după sinetarile şi hrisoavele domneşti ce are; în ceea ce priveşte scăzămîntul pentru clacă şi dijmă a celor ce se trag din locuitorii aflaţi pe moşie la închinare, potrivit cu hotărîrea lui Alex. Ipsilante vv. din 1779, aceasta desfiinţîndu-se prin Regulamentul Organic, locuitorii de pe moşia Brativoeşti sînt obligaţi ca şi ceilalţi locuitori a răspunde mănăstirii aceste obligaţii. In privinţa împotrivirii locuitorilor la răspunderea îndatoririlor către mănăstire, aceasta să se adreseze la prima instanţă spre cercetare[1]).

Acte: 1512 (7020), 1563 (7071), 1719 (7227), 1745 (7253).

Ms 956, 16, f. 28 v-30 v; I.D. dos. 16252/834.

489. — **1835 mart. 1.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Petre al lui Stancu Bunescu şi Barbu, vărul său din Stăneşti jud. Vîlcea, cu al doilea vistier Nicolae Giulescu pentru stăpînirea a 92 stînjeni, vînduţi de jeluitori lui Stan Nisipeanu prin zapis în anul 1820 de la care s-au răscumpărat cu protimisis şi i-au pus zălog la vistierul Ioniţă Stănescu pentru împrumut de bani, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei, hotărăşte: jeluitorii să stăpînească 46 stj. ce le-au rămas din cei 92 şi vistierul Giulescu să stăpînească ceilalţi 46 stj. ce i-a luat cu schimb de la vistierul Stănescu; pentru «defăimarea» ce fac jeluitorii zapisului de vînzare dat de Pătru vistierului Stănescu, să se judece la judecătoria locului şi să-şi caute dreptatea.

Ms 956, 17, f. 31; I.D. dos. 16167/834 şi I.C. 194/841.

490. — **1835 mart. 4.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Tănase Mircea din Copăcioasa jud. Gorj cu Ioan Bubatu, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca alegerea unui loc cu pruni să se facă de un preot şi doi mireni după zapisul de învoială din 1831; jeluitorul să plătească pîrîtului 149 lei cheltuieli de judecată.

Ms 956, 18, f. 32-33; I.D. dos. 16234/834.

491. — **1835 mart. 4.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Ioan Ciobanoglu, supus cesaro-crăiesc, şi fratele său Nicolae jeluitori cu păhărniceasa Maria Divani pîrîtă pentru venitul luat de la moara şi moşia Similească jud. Buzău de cînd s-a lipsit jeluitorul din arendă şi pînă la 10 iunie, cînd i se împlinea, hotărăşte: din 1610 lei parale 20, venitul moşiei, să se scadă 1000 lei arenda moşiei împreună cu dobînda lor, socotită de cînd a dat Ciobanoglu 4000 lei pînă în ziua ce-i va plăti, iar ceilalţi bani să-i plătească pîrîta cît mai neîntîrziat jeluitorului.

Ms 956, 19, f. 33-34; vezi şi nr. 418.

492. — **1835 mart. 8.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Răspopa Dinu şi părtaşii săi din Bărbăteşti jud. Gorj cu moşnenii Rogojeni pentru hotărnicie de moşie hotărăşte ca, potrivit hotărîrii Divanului Craiovei, să se facă cercetare la faţa locului de către un cilen de acolo şi hotarnicul Vîlce-

1. **Jeluitorii au pierdut judecata pentru că nu au putut prezenta actul de închinare al jupînesii Caplea, mănăstirea declarînd că nu-l are şi trebuia să-l aibă jeluitorii pentru justificarea aşezămîntului.**

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

leanu spre a se vedea dacă semnele din hotărnicia slugerului Crăsnaru din 1806, sînt adevărate; după acea cercetare nerămînînd mulţumită vreo parte, să se judece întîi la Divanul Craiovei şi de vor fi nemulţumiţi, atunci să vină la Inaltul Divan.

Ms 956, 20, f. 34.

493. — **1835 mart. 4.** — Inaltul Divan întărind hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Ioniţă şi Irimia, fiul lui Marin Breslaşu şi moşnenii Costandineşti de la Păroşi jud. Argeş cu moşnenii Păroşeni pentru stăpînirea părţilor de moşie din Păroşi, hotărăşte: hotarnicii aleşi de părţi să meargă la faţa locului şi faţă cu răzeşii vecini, să aleagă trupul moşiei Păroşi după care să-l facă în trei părţi din care două să le dea jeluitorilor moşneni Costandineşti şi a treia moşnenilor Păroşi cu cărţi de alegere, apoi să cerceteze venitul luat de jeluitori de la hotărnicia din 1805 trecută în hotărîrea Divanului Vremelnicesc, să-l plătească pîrîţilor, iar pentru cheltuielile de judecată, să înceapă cercetarea de la prima instanţă.

Ms 956, 21, f. 34 v-36; I.D. dos. 16199/834.

494. — **1835 mart. 13.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Obşteasca Epitropie cu maioreasa Ecaterina Haralambie, mama «nevîrstnicilor clironomi» ai răposatului clucer Dinu Oteteleşanu pentru moştenirea fiului său mort, Aristide, hotărăşte ca jeluitoarea să stăpînească pe lîngă partea ce i s-a «ales catahrisis» şi partea de avere cuvenită fiului său, mort după vîrsta de 14 ani, prevăzută în pravilă.

Ms 956, 22, f. 36 v-37; I.D. dos. 14271/835.

495. — **1835 mart. 22.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Craiovei din 1813 în pricina dintre moşnenii Maroteni ce se numesc şi Fîsticani din Redea jud. Romanaţi cu Nicolae Borozescu al lui Stoica postelnic pentru vînzarea de moşie, hotărăşte: pîrîtul Nicolae Borozescu să stăpînească moşia cumpărată de tatăl său Stoica de la Pătru şi Tudor conform hotărîrii Divanului Craiovei, rămasă neapelată de jeluitori; pentru cheltuielile de judecată pîrîtul să se adreseze la judecătoria de întîia cercetare.

Ms 956, 23, f. 37 v-38; I.D. dos. 14287/835.

496. — **1835 mart. 22.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Raliţa văduva din Ploeşti, soţia lui Pandele Şiştoveanu cu Tănase Sîrbu, fiul lui Iancu, pentru o datorie de 200 lei, hotărăşte: pîrîtul să plătească jeluitoarei acei bani cu dobînda după pravilă şi de nu are nici acuma banii trebuitori, să se vîndă la mezat partea din averea sa spre despăgubirea jeluitoarei; în ce priveşte cheltuielile de judecată, jeluitoarea să se adreseze la prima instanţă judecătorească.

Ms 956, 24, f. 38 v-39.

497. — **1835 mart. 13.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Andrei Dimitriu albanez, epitrop al lui

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Dimitrie Ion Stripela de la Meţova, cu Gheorghe Rafailă, vechilul Obşteştii Epitropii, pentru averea rămasă de la Dumitru brutarul şi soţia sa Zoiţa, hotărăşte: Matache, fratele Zoiţei şi unchiul lui Costache, fiul mort al lui Dumitru brutarul, să moştenească averea rămasă de la ei, fiind în gradul al treilea de rudenie, iar Dimitrie Ion Stripela, fiind în gradul al patrulea nu poate moşteni nimic, fiind văr cu Costache după sora lui Dumitru (brutarul).

Ms 956, 25, f. 39 v-40.

498. — **1835 mart. 20.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Luxandra Boiangioaica, Cost. Dănescu, Sandu logofătul, Ioniţă Boiangiu, Mihai Boiangiu din Ploeşti cu Teodor Mihalovici şi C. Anghel, supuşi prusieni, pentru «stricarea diatei» lui Hagi Nicola Cazacu, confirmînd anaforaua judecătoriei Prahova, hotărăşte: diata este bine făcută, Hagi Nicola fiind în întregimea minţilor deşi era bolnav de holeră şi este iscălită propriu şi de mai mult de trei martori, ceruţi de pravilă; averea lăsată la biserici să meargă acolo şi numai dacă va mai fi altă avere netrecută în diată, rudele au drept să o împartă.

Ms 956, 26, f. 40-41; I.D. dos. 17994/833.

499. — **1835 mart. 27.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Dositie egumenul m-rii Băbeni cu Theodosie Ioan pentu o datorie de zece mii lei, hotărăşte: întrucît pricina a fost rezolvată prin carte isprăvnicească din anul 1830, contra căreia mănăstirea nu a dat apelaţie, rămîne bun zapisul de învoire prin care mănăstirea arendează în contul acestei datorii schitul Bordeşti cu sforile de moşie pe timp de doi ani, plătind în plus arendaşul suma de 13400 lei.

Ms 956, 27, f. 41 v-42; I.D. dos. 14268/835.

500. — **1835 mart. 28.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre medelnicer Nicolae Fundăţeanu cu căminăreasa Luxandra Bujoreanca, cumnata sa, pentru ferestrele ce le-a deschis răposatul căminar cînd a făcut casa şi pentru streaşina casei de pe care curge ploaia şi zăpada pe locul pus fără «drept de robire» în curtea vecinului, nerespectînd distanţa de 12 palme; se hotărăşte: pîrîta să astupe cu banii săi ferestrele ce sînt în curtea jeluitorului şi să facă streaşină cu curgerea picăturilor pe locul medelnicerului.

Ms 956. 28, f. 42 v-43; I.D. dos. 17981/833.

501. — **1835 mart. 27.** — Inaltul Divan, în pricina dintre al doilea vistier Nicolae Ionescu cu Dumitru Stamu, supus britanic, pentru socotelile domeniului Giurgiu, dovedind pe pîrît că a luat bani şi nu a trecut în socoteală, hotărăşte: împricinaţii să se adreseze din nou Divanului de Comerţ, unde şi jeluitorul să arate dovezile sale după pravilă pentru «sfeterismosul» de banii luaţi de pîrît din domeniul Giurgiului, nearătaţi în socotelile date, iar pîrîtul dovada că a fost împiedecat de orînduitul numitului vistier la căutarea slujbelor domeniului; partea nemulţumită va apela la Inaltul Divan.

Ms 956. 29 f. 43 v-44; I.D. dos. 14260/835.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

502. — **1835 mart. 27.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 în pricina dintre Dumitraşcu, fiul lui popa Şerban, şi Niţu fiul lui Iancu, Niţă Bicu şi popa Radu, moşnenii Ciotîrleşti din Valea Rea jud. Mehedinţi, cu Toma Borontiş şi Toma Balaci din satul Căzăneşti pentru stăpînire în hotarul moşiei Căzăneşti după hotărnicia din 1759 a lui Ion Zătreanu şi Const. Burileanu pe trei moşi şi nu după împărţirea făcută în 1793 de medelnicerul Hagi Iordache, judecătorul judeţului, pe patru moşi, hotărăşte: pîrîţii să stăpînească moşia după alegerea făcută de medelnicerul Hagi Iordache în 1793 după care au stăpînit pînă acum timp de 30 ani; jeluitorii să plătească pîrîţilor cheltuielile de judecată.

Ms 956, 30, f. 44 v-45; **I.D.** dos. 14355/835.

503. — **1835 mart. 29.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Zmaranda văduva, fosta soţie a lui Radu Ceacîru rachierul, cu arhimandritul Gavriil, egumenul m-rii Sf. Gheorghe, pentru o sumă de bani datorată din rămăşiţa chiriei prăvăliilor rămase de la soţul său pe locul mănăstirii, hotărăşte ca, în baza hotărîrii din 1823 a lui Grigore Ghica vv., jeluitoarea să achite arhimandritului Gavriil Aghiorghiu, acele rămăşiţe întrucît nu are dovadă că le-a plătit.

Ms 956, 31, f. 45 v-46; I.D. dos. 16209/834.

504. — **1835 mart. 22.** — Inaltul Divan, în pricina dintre fostul mare căminar Ştefan Moshu cu moşnenii Nenciuleşti din jud. Buzău pentru hotărnicia moşiei Teişu din jud. Buzău, hotărăşte:

Tănase Nenoveanu să meargă la faţa locului unde, cu ajutorul judecătoriei judeţului, de faţă cu serdarul Andonescu, vecinul moşiei de la capul de sus în partea despre răsărit, cum şi cu moşnenii Lipieni, să întărească răzorul despărţitor cu punere de pietre hotare şi alte semne, după orînduiala hotărniciilor şi să dea căminarului carte de hotărnicie.

Ms 956, 32, f. 46 v-49; I.D. dos. 14272/835; vezi şi nr. 485.

505. — **1835 mart. 20.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1832 în pricina dintre Măriuţa cămărăşoaica din Craiova cu Safta şi Maria, fetele Cîrstinii văduva, pentru stăpînirea unui loc, găsindu-se neîntemeiate şi mincinoase arătările jeluitoarei, hotărăşte: «clironoamele» Cîrstinei să stăpînească în pace acel loc de zestre al mamei lor, nesupărate de «clironomii» cămăraşului Ene Alexiu, care să-şi caute banii daţi pe acel loc în averea soţului Cîrstinii, iar jeluitoarea să plătească cheltuielile de judecată după cercetarea ce se va face de prima instanţă de judecată.

Ms 956 33, f. 49 v-51; **I.D.** dos. 17982/833.

506. — **1835 mart. 27.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea dată de Divanul lui Grigore Ghica vv. din 1827, şi în baza anaforalei Logofeţiei Ţării de Jos, în pricina dintre Chiriachi Boränescu cu serdar Nicolae Giurescu şi soţia sa pentru stăpînirea şi venitul a 50 stj. din moşia Schei jud. Ialomiţa pe care jeluitoarea pretinde că i-a cumpărat tatăl ei, Mihai Minculescu, de la Gheorghe şi Ene Gavrilescu, hotărăşte: pe baza unei bănuieli din greşeală i s-a dat dreptul de judecăţile anterioare să stăpî-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

nească acei stînjeni de moşie. Pentru clarificarea situaţiei, judecătoria judeţului să facă cercetare la faţa locului, în faţa pîrîţilor prin alte dovezi decît cele prezentate şi prin carte de blestem, de va fi nevoie, dacă tatăl şi bărbatul jeluitoarei au stăpînit acei stînjeni de moşie şi au luat venitul lor, să înştiinţeze Divanul, iar de nu va putea dovedi, să rămînă serdăreasa Giureasca stăpînă a acestor stînjeni.

Ms 956, 34, f. 51 v-53; I.D. dos. 17971/833.

507. — **1835 apr. 17.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului de Comerţ din 1834 în pricina dintre Ştefan, fiul lui Mihai Cojocaru, cu Ghiţă, fiul lui Dragomir, pentru desfacerea tovărăşiei lor, hotărăşte: jeluitorul să întoarcă pîrîtului jumătate din suma de lei 1960 ce s-a dovedit că a luat mai mult după socoteala făcută, întrucît zapisul de tovărăşie n-a fost «spart» şi nici n-au avut vreun înscris de desfacere al tovărăşiei, cum pretinde jeluitorul Ştefan.

Ms 956, 35, f. 54.

508. — **1835 apr. 24.** — In pricina dintre serdar Gr. Algiu cu Ecaterina Naum Carila pentru achitarea unei datorii ce primul avea către pîrîtă şi pentru care fusese închis de doi ani, Inaltul Divan hotărăşte: deoarece destulă vreme a stat închis serdarul Algiu, în care timp nu s-a dovedit de către Ecaterina Naum nici o avere a acestuia spre a se despăgubi, nici avere mobilă tăinuită, presupusă din intervenţiile ce se făceau către dînsa de interpuşi, să fie lăsat liber cu chezăşie, iar Ecaterina oricînd va dovedi vreo avere a susnumitului serdar, să o ia în plata datoriei.

Ms 956, 36, f. 54 v-56; I.D. dos. 14292/835.

509. — **1835 apr. 15.** — In pricina dintre Zamfira, soţia lui Teodosie Scorţeanu din jud. Prahova, cu Ioniţă Streinu, numit şi Constandin, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 şi confirmă hotărîrea judecătoriei Prahova ca să fie apărată jeluitoarea de pretenţia la simbria pe 5 ani a numitului Ioniţă, întrucît acesta n-a avut nici o dovadă de neplata simbriei în calitatea sa de călăraş pentru ţiganii casei Brîncoveanu, unde soţul jeluitoarei era zapciu, şi din socotelile căruia s-a dovedit că i s-a achitat toată simbria, plus veniturile ce-i reveneau din calitatea ce o avea, crezîndu-se mai mult arătările stăpînului decît ale slugii sale.

Ms 956, 37, f. 56-57; I.D. dos. 16207/834.

510. — **1835 apr. 26.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc din anul 1834 în pricina dintre Iordache Ciupagea cu Cristina şi Neacşa, fetele lui Matei Puicescu de la Glodeni jud. Dîmboviţa, pentru livezile lăsate Cristinei de tatăl lor prin diata din 1830 şi moşia vîndută jeluitorului de fratele lor Marin, hotărăşte:

Pîrîtele să ia în stăpînirea lor, fără întoarcere de preţ, livezile împreună cu tot venitul lor de la jeluitor, iar în baza dreptului de protimisis recunoscut, să răscumpere, cu întoarcerea preţului şi dobînda banilor,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

părţile de moşie vîndute de fraţii lor Marin şi Nedelco jeluitorului, de la care să ia şi venitul acestor părţi, dovedit la faţa locului prin carte de blestem.

Ms 956, 38, f. 57; I.D. dos. 14267/835.

511. — **1835 apr. 19.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Pană Costescu, epitropul casei răposatului vornic Iordache Slătineanu, cu Obşteasca Epitropie şi cu stolnicul Dumitrache Psaltis, cumpărătorul părţii de moşie din Pociovaliştea jud. Gorj, partea copiilor răposatului vistier Iamandi Mehtupciu, pentru hotărnicia moşiei Pociovaliştea despre moşia Beliveni, hotărăşte: vornicul Pană Costescu să ia un boier hotarnic care, împreună cu clucerul Ion Şerbănescu cel ce a fost întîi hotarnic şi cu carte de blestem, să meargă la faţa locului, unde, împreună cu vornicul Costescu şi cu vechilul Obşteştii Epitropii şi cu stolnicul Dumitrache, să cerceteze prin martorii ce vor aduce, semnele din hotărnicia din anul 1765, sau măcar unele din ele, şi să facă arătare Divanului spre a se da hotărîre.

Ms 956, 39, f. 57 v-60; I.D. dos. 16189/834; vezi şi nr. 613.

512. — **1835 apr. 19.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Mihai Filipescu cu spătăreasa Eleni Roset, căminar Polizache şi serdar Costache Florescu pentru hotărnicia moşiei Brezoaia şi Drăgoiasca din jud. Ilfov şi Dîmboviţa, hotărăşte: părţile prigonitoare să-şi ia boieri hotarnici şi alegători la faţa locului şi să se caute prin orice mijloc semnele hotărniciei din anul 1752 a moşiei Brezoaia şi Drăgoiasca după care să facă arătare în scris cu întreaga «pliroforie», ca să se dea hotărîre de Inaltul Divan.

Ms 956, 40, f. 60 v-65; I.D. dos. 17983/833; vezi şi nr. 580. 861.

513. — **1835 apr. 29.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1833 în pricina dintre Moise David ovreiul cu eclesiarhul Luca de la Biserica Domnească din Curtea cea Veche, pentru stăpînirea unei şuviţe de loc ce a luat-o biserica prin schimb de la Gheorghe gramăticul, hotărăşte: întrucît atît răscumpărările şi vînzările cît şi schimbul sînt acte publice, cunoscute şi de jeluitor, numita biserică să stăpînească acea şuviţă de loc, iar pentru cheltuielile de judecată şi pagubele aduse, eclesiarhul Luca să se adreseze pentru cercetare la prima instanţă.

Ms 956, 41, f. 65 v-66.

514. — **1835 apr. 22.** — Inaltul Divan, în pricina dintre arhiereul Ioanichie Stratonichias, năstavnicul Bisericii Creţuleştilor, cu păhărniceasa Elenca Creţulescu şi Elenca Brezoianu pentru stăpînirea moşiilor din judeţul Prahova, Pestrea, Mileanca şi Cioranca numită şi Hătcărău (600 stînjeni), hotărăşte: Biserica Creţulescu să stăpînească cei 600 stînjeni aleşi de Serghie Vericeanu după sineturile ce are şi judecătoria să cerceteze la faţa locului venitul încasat de prigonitori; acest venit să fie întors bisericii, iar medelnicereasa Brezoianca, de crede că are dreptate a cere împărţirea din moşia Cioranii de Sus a Elencăi Creţulescu, să-şi caute drepturile prin judecată deosebită.

Ms 956, 42, f. 67-72; I.D. dos. 17969/833.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

515. — **1835 apr. 24.** — Inaltul Divan, în pricina dintre clironomii și creditorii răposatului dascăl Panait Calonduru (sic) cu arhimandritul Samuil, egumenul m-rii Vieroșu, pentru socoteala venitului arenzii și cheltuiala mănăstirii, precum și averea răposatului, hotărăște: să se orînduiască un «cilen» de la judecătoria județului care să meargă la fața locului, unde, împreună cu arhimandritul Samuil orînduit cinovnic din partea Logofeției Trebilor Bisericești, cu «clironomii» lui Panait Calonduru și creditorii săi, să facă cercetarea venitului și cheltuielilor mănăstirii de la 1817 pînă la data fugii lui Panait la Brașov și să înființeze apoi Divanul spre a se da hotărîrea de «izbrănire».

Ms 956, 43, f. 73-74; I.C. dos. 17046/834; vezi și nr. 1226.

516. — **1835 mai 3.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 în pricina dintre fostul mare paharnic Dimitrie Topliceanu cu dohtorul Constandin Istiotis pentru un loc cumpărat în mahalaua Popii Dărvași, în fața Bisericii Albe, al răposatei Sultana Comăneanca, hotărăște: jeluitorul Topliceanu să stăpînească locul și zidirile de pe dînsul după zapisul de cumpărătoare de la Comăneanca ce-l avea danie de la Colfescu, iar pîrîtul dohtor să țină locul hanului, prăvăliilor și alte zidiri, cumpărate de la domnița Ralu Caragea împreună cu locul hărăzit ei de tatăl său Ion vodă Caragea; paharnicul Topliceanu să slobozească dohtorului Istiotis locul călcat [1]).

Ms 956, 44, f. 75-77; I.D. dos. 16256/834 și 11689/836; vezi și nr. 273.

517. — **1835 mai 6.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din anul 1833, în pricina dintre Fotache Lazăr, nepotul și moștenitorul răposatului medelnicer Mihalache Dubaragiu și Elenca căpităneasa cu Zinca, soția răposatului Panait Disis, pentru datorie de bani cu emanet, hotărăște: pîrîta să plătească Elencăi 5000 lei cu dobînda «pravilnică», datorie rămasă de la soțul său; de nu va plăti, să se vîndă prin mezat emanetul și să se plătească datoria. Banii prisosiți se vor da în primirea «clironomilor» lui Disis împreună cu zapisul datoriei și în urmă să se cerceteze prigonirea dintre Fotache cu soția lui Disis. Pentru cheltuieli să pornească judecată jeluitoarea la prima instanță.

Ms 956, 45, f. 77 v-78; I.D. dos. 17980/833.

518. — **1835 mai 8.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova din anul 1834 în pricina dintre Ioan Caramzulea din Cerneți jud. Mehedinți cu Ioan Beicuș din satul Gîrnița Ghelmegioaiei pentru «protimisisul» unor stînjeni de moșie, ce s-au recunoscut de isprăvnicatul județului în 1825 a-i stăpîni numitul Caramzulea, hotărăște: Ioan Băicuș să aibă stăpînirea asupra acelor stînjeni cumpărați de

1. Hanul și locul hărăzit domniței Ralu se afla în fața Bisericii Albe, unde avea și club, alături de casele lui Iordache Colfescu Brezoianu, iar în colț cu strada Fîntîna Boului se afla o cișmea. Tot în acea parte fusese localul Poștii. Domnița Ralu a vîndut aceste acarete și loc doctorului Cost. Istiotis în anul 1830 dec. cu 1500 galbeni olandezi prin intermediul baronului Ștefan Meitani.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

tatăl său, să i se restituie de jeluitor zapisele luate la isprăvnicat, iar jeluitorul să-şi primească banii «depozitarisiţi» şi să plătească pîrîtului cheltuielile de judecată.

Ms 956, 46, f. 78 v-79; I.D. dos. 16240/834.

519. — **1835 mai 17.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 în pricina dintre Obşteasca Epitropie cu fostul mare comis Ioan Grădişteanu pentru 3500 lei şi cheltuieli de judecată, hotărăşte: casa răposatului pitar Ene Pană din Craiova să plătească comisului Ion Grădişteanu banii împreună cu dobînda lor, precum şi cheltuielile de judecată arătate în hotărîrea Divanului Craiovei, iar pentru zapisul dat răposatului medelnicer Ion Puroineanu sau soţiei sale, casa răposatului pitar Ene Pană, îşi va căuta prin nouă judecată.

Ms 956, 47, f. 79 v-80; I.D. dos. 14284/835.

520. — **1835 mai 24.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 în pricina dintre moşnenii Sălcieni din jud. Săcueni cu căminăreasa Anica Băbeanca prin vechil titularnicul sovetnic Petrovici, cel de al doilea soţ al ei, pentru protimisis de moşie, hotărăşte: căminăreasa Băbeanca să stăpînească stînjenii cumpăraţi cu cele 5 zapise de la numiţii moşneni; pentru ca să nu mai fie prigonire să-şi ia părţile boieri hotarnici care să aleagă stînjenii căminăresei de ai jeluitorilor moşneni prin semne şi punere de pietre după hotarnică, dîndu-le şi cărţi de alegere.

Ms 956, 48, f. 80-82; I.D. dos. 17945/833.

521. — **1835 mai 31.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova din 1833 în pricina dintre Ancuţa văduva şi frate-său Andrei, fiul lui Nicola Pădin, cu Uţa, fiica lui Anghel Vîlcu, amîndouă părţile din jud. Dolj, pentru partea de moşie Priseaca pusă zălog de Cîrstea Pădin cu două «lude» ale sale la Nicolae Pădin pentru 885 lei rămaşi «analogon» din cheltuielile judecăţii cu clucerul Barbu Prisiceanu în anul 1778; deoarece Nicolae Pădin tatăl jeluitorilor, este iscălit în zapisul de vînzare al acelui zălog dintre Barbu, feciorul Cîrstii, către Dumitru Trăistaru, nepotul său, primul bărbat al Uţei, reiese că acea datorie s-a «desfăcut»; de aceea se hotărăşte ca jeluitorul să plătească pîrîtei cheltuielile de judecată pentru purtare zadarnică în judecăţi.

Ms 956, 49, f. 82; I.D. dos. 14275/835.

522. — **1835 mai 17.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 în pricina dintre arhimandritul Parthenie, egumenul m-rii Tismana, cu Anastase Chintescu, arendaşul moşiei Măceşu a m-rii Arnota, pentru călcarea acestei moşii de către moşia Bistreţu a Tismanei, hotărăşte: întrucît în ocolnica moşiei Măceşu din jud. Dolj şi în aceea a moşiei Bistreţu din acelaşi judeţ, din 1656 (7164), la locul de prigonire nu este nici un semn, m-rea Tismana şi m-rea Arnota să-şi ia hotarnici care, mergînd la strîmtura bălţii în care arată sinetul domnesc al Tismanei că este semn hotar, să dovedească piatra şi să «dea linia moşiei» din semnul de la malul Dunării, unde ocolnica Tismanei cît şi cartea răposatului Cost. Şerban Vodă arată că este crucea din

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

vadul Ţibrului. Să se cerceteze venitul luat după împresurare, şi să se răspundă părţii nedreptăţite împreună cu cheltuielile de judecată.

Ms 956, 50, f. 83-85; I.D. dos. 16239/834.

523. — **1835 mai 10.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Logofeţiei Dreptăţii în pricina dintre Arghira Pală cu fostul mare căminar Costache Manu pentru 180 galbeni olandezi ce-i datora tatălui jeluitoarei, hotărăşte ca să plătească pîrîtul jeluitoarei acei bani împreună cu dobînda pravilnică conform anaforalei veliţilor boieri, întărită de Caragea vv.

Ms 956, 51, f. 85 v-87; I.D. dos. 16242/834.

524. — **1835 mai 17.** — In pricina dintre Costandin fiul lui Gh. Mănciulescu, cu moştenitorii Mănciuleştilor, pentru stăpînirea maidanului de la Puţul Spătarului din Bucureşti, Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc, hotărăşte: întrucît din cercetările făcute, se dovedeşte că acest loc nu a fost niciodată în stăpînirea Mănciuleştilor care nici nu ştiu ce loc cer, nici unde se află, iar locul ce pretind a fost totdeauna slobod pe seama obştii, jeluitorul, împreună cu părtaşii săi, moştenitorii Mănciuleşti, de cred că au dreptate, să ceară despăgubire pentru acel loc rămas nevîndut de la casa lui Costandin Mănciulescu, epitropul lor.

Ms 956, 52, f. 88.

525. — **1835 iun. 3.** — In pricina dintre Mitropolia din Bucureşti reprezentată prin Evghenie, iconomul, cu căminar Iordache Dedulescu şi clucereasa Bălaşa Leurdeanu pentru locul viran de lîngă Podul lui Şerban Vodă, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc, hotărăşte:

Mitropolia să stăpînească locul de lîngă Podul Şerban Vodă după «alegerea» făcută de Ion Cocorescu şi Grigore Grădişteanu, asemenea şi căminar Dedulescu şi clucereasa Leurdeanca.

Acte din 1668 şi 1767[1]).

Ms 956, 53, f. 89-90; I.D. dos. 16176/834.

526. — **1835 iun. 19.** — In pricina dintre arhiereul Lavrentie Hrisospoleos cu Panait şi Ioan Godeni pentru neapelarea la timp la Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1831 şi a Divanului Vremelnicesc din 1834, hotărăşte că jeluitorul nu mai poate porni apelaţie contra anaforalei Logofeţiei Ţării de Sus, pentru trecerea termenului de apelaţie, prevăzut în pravilă şi urmează ca desfacerea dintre pîrîţi şi jeluitor să se facă prin Obşteasca Epitropie, unul din pîrîţi fiind nevîrstnic.

Ms 956, 54, f. 91; I.D. dos. 16194/834.

527. — **1835 iun. 28.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 în pricina dintre Sanda văduva, soţia lui Lazăr Pescaru, cu Neaga, fiica lui Nica Dogaru, fraţii şi nepoţii săi din Ploeşti, pentru moştenirea rămasurilor răposatului Pantazi, hotărăşte: întreaga

---

1. Locul de care vorbeşte hotărîrea de mai sus se afla pe Slobozia Domnească, lîngă podul Şerban Vodă. Ca semn hotar era crucea lui Leon Vodă. Pe acest loc se făcea «dulap» la sărbătorile Paştelui.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

avere mişcătoare şi nemişcătoare rămasă de la răposatul Pantazi să se împartă deopotrivă între Sanda şi Neaga cu fraţii lor, vere bune cu răposatul, după ce se vor scădea cheltuielile făcute de Sanda cu pogribania şi pomenirile mortului; nepoţii Neagăi n-au drept la această moştenire.

Ms 956, 55, f. 91 v-92; I.D. dos. 16254/834.

528. — **1835 iun. 12.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 în pricina dintre stolnicul Petrache Pereţ cu moşnenii Brătieni ce îşi mai zic şi Şopîrleşti şi moşnenii Scurteni din jud. Vlaşca pentru stăpînire în moşia Scurteni, hotărăşte: să se facă măsurătoare după scrisori şi dovezi cum şi după vechea stăpînire, apoi, cercetînd prin martori cu carte de blestem, să dovedească semnele adevărate de la piatra din cîmpul Pîrlii şi pînă în vîlceaua Crevediei, la stejar; semnele dovedite să fie întărite de hotarnici cu movile şi pietre şi măsurînd stînjenii să facă înscris; după întărirea răzorului dintre Scurteni şi Şopîrleşti să dea şi suma stînjenilor numiţilor Brătieni-Şopîrleşti şi cîţi stînjeni vor rămîne în hotarul Onceasca să se dea în stăpînirea stolnicului Petrache Pereţ; se vor da părţilor şi cărţi de alegere.

Acte din 1701 (7209) — 1796.

Ms 956, 56, f. 92 v-95; I.D. dos. 16255/832 şi I.C. 130/841.

529. — **1835 iul. 17.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Daniil Apostol, sudit austriac, cu Obşteasca Epitropie pentru o datorie plătită către viconteie de Gramont şi banii ce are să ia de la casa defunctului Vrana, hotărăşte: întrucît datoria către conte s-a achitat viconteseі de Gramont, chestiunea e închisă, iar pentru banii ce are să ia de la casa defunctului Vrana, judecîndu-se numai la judecătorie, să se adreseze Divanului Judecătoresc şi în urmă, dacă va rămîne vreo parte nemulţumită, să facă «apelaţie» la Inaltul Divan.

Ms 956, 57, f. 95; I.D. dos. 17992/833.

530. — **1835 iun. 16.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1834 în pricina dintre Apostol polcovnic, epitropul moştenitorilor lui Panait Vasiliu, cu Hristea, fiul răposatului popa Costandin, sudit cesaro-crăiesc, pentru «pereusia» răposatului Panait şi cu Elena căpităneasa pentru două şaluri amanetate cu 300 lei defunctului de către fratele ei Grigore Arnăutu, hotărăşte: deoarece Hristea s-a declarat mulţumit cu judecata săvîrşită la Depart. Pricinilor Străine, să se vîndă averea defunctului Panait Vasiliu, afară de cele două şaluri şi să i se plătească datoriile, iar şalurile să fie păstrate pînă cînd fratele Elenei va plăti datoria şi i se vor înapoia; în ce priveşte Toma Panait, ce pretinde a fi fiu de suflet, neputîndu-se face dovadă, să aştepte pînă la facerea dovezilor, după care va porni judecată separată.

Ms 956, 58, f. 96-97; I.D. dos. 16183/834.

531. — **1835 iul. 20.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 în pricina dintre moşnenii Arefeni din plaiul Arefului jud. Argeş cu fostul mare vornic Iordache Filipescu pentru partea celui de al şaptelea moş, numit Ionicesc şi pentru trei înţărcători (Lunca, Paraginile şi Gura Cumpenii) întăreşte stăpînirea lui Iordache Filipescu asupra

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

munţilor şi înţărcătorilor după zapisele de vînzare ce le are; jeluitorii, de cred că le sînt călcate părţile nevîndute, să-şi aleagă un boier hotarnic care, prin carte de blestem, să facă alegerea acestor părţi. De vor fi mulţumiţi să pună pietre hotare, iar de nu, să facă numai semne, apoi să cerceteze pentru venitul ce pretind că li s-a luat de pe părţile nevîndute, spre a li se întoarce.

Hrisov din 1606 (7114).

Ms 956, 59, f. 98-101; I.D. dos. 14273/835.

532. — **1835 aug. 24.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 în pricina dintre căminarul Iorgu Văcărescu cu Ghica Vasiliu, supus cesaro-crăiesc, pentru cheltuielile făcute la moartea fiicei sale — 26427 lei — hotărăşte: întrucît foaia cheltuielilor prezentată de Vasiliu la judecătorie este făcută cu vicleşug, se ia drept bază cheltuielile făcute la moartea agăi Costache Manu, a cărui înmormîntare a fost mai împodobită ca cea a fiicei căminarului şi a costat 13900 lei, din care se scad 2900 lei cheltuieli ce nu s-au făcut; pîrîtul să fie răbdător pentru restul de bani neavînd probe, sau să se «desfacă» cu Baruţ căruia, zice pîrîtul, i-a încredinţat facerea acestor cheltuieli după vorba jeluitorului; să se adreseze la prima instanţă pentru judecare ca şi pentru cheltuielile de judecată ce pretinde numitul căminar.

Ms 956, 60, f. 101-102; I.D. dos. 14332/835.

533. — **1835 aug. 26.** — Inaltul Divan, în urma anaforalei Logofeţiei Dreptăţii, în pricina dintre Elenca preoteasa cu nora, fiica şi ginerele său pentru un loc de casă din mahalaua Tirchileşti, dat popii Costandin de către moşul său popa Nicolae, tatăl Elencăi, hotărăşte: Elenca să stăpînească acel loc în linişte, după «endiconorcom» — jurămînt — săvîrşit în Divan, ca moştenire ce i se cuvine de la tatăl său popa Niculae, deoarecare prin mărturiile depuse nu s-a putut dovedi că popa Niculae l-ar fi lăsat prin diată nepotului său popa Costandin.

Ms 956, 61, f. 103-104; I.D. dos. 16213/834.

534. — **1835 sept. 4.** — Inaltul Divan, în pricina reclamaţiei beizadelelor, banul Costache Ghica şi căpitanul de miliţie Scarlat Ghica, contra judecătorilor de la Trib. Ilfov sec. I. pentru abateri şi nepaza formelor în judecata cu colonelul Ioan Cîmpineanu ca epitrop a două minore ce le înzestrează Grigore Ghica vv. (hotărîre nepronunţată în şedinţă publică), hotărăşte: să se facă urmare întocmai art. 327 din Reg. Organic pentru judecătorii căzuţi în vină, iar în ceea ce priveşte prezidentul judecătoriei, care ar fi fost înşelat de grefier cu acea copie, iscălită, să-şi caute dreptatea prin deosebită judecată.

Doi membri nu semnează, nefiind de acord cu pedeapsa dată judecătorilor Trib. Ilfov, fiind prea aspră.

Ms 956, 62, f. 104-108; I.D. dos. 14342/835.

535. — **1835 sept. 9.** — Inaltul Divan, în pricina dintre clucerul Alex. Vlangali cu moşnenii Oteşti şi Oteşciori din jud. Olt pentru călcare de moşie şi cheltuieli, hotărăşte: întrucît pînă acum, din cauza îndărătniciei numiţilor moşneni nu s-a putut aduce la îndeplinire anaforaua veliţilor

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

boieri din 1827, să se fixeze un soroc cînd, cu hotarnicii ce-şi vor lua amîndouă părţile, să meargă la faţa locului, iar de nu va fi acolo una din părţi, hotarnicul celeilalte părţi să pună în lucrare hotărîrea veliţilor boieri din 1827 cu porunca domnească, fără de altă prelungire; să cerceteze din cauza cărei părţi nu s-a desăvîrşit pînă acum numita hotărîre spre despăgubirea celeilalte părţi şi să arate în scris alegerea făcută.

Ms 956, 63, f. 108-109; I.D. dos. 14314/835 şi I.C. 1907/840; vezi şi nr. 649.

536. — **1835 sept. 17.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Obşteasca Epitropie cu Athanasie Prima, supus cesaro-crăiesc, pentru arenda moşiei Măgureni din jud. Prahova luată cu contract de trei ani, iscălit de Grigore Colfescu, hotărăşte: Ath. Prima să stăpînească acea moşie pînă la îndeplinirea contractului; dovedindu-se că a achitat lui Colfescu arenda pe primul an, să dea la epitropie banii arenzii pe doi ani ce nu i-a plătit; nu se aprobă plata cheltuielilor de judecată şi pagubele pricinuite lui Prima fiindcă Epitropia şi-a împlinit datoria.

Ms 956, 64, f. 110; I.D. dos. 14329/835.

537. — **1835 sept. 18.** — Inaltul Divan, în pricina Zoiţei, soţia lui Ianache Serghiadis din Piteşti, cu egumenul bisericii Franciscanilor din Cîmpulung pentru răscumpărarea unei mori vîndută bisericii de mama şi fratele său şi pentru că întîia hotărîre n-a fost dată de faţă cu dragomanul cesaro-crăiesc, spre îndeplinirea formelor, hotărăşte: să se facă urmare întocmai după hotărîrea dintîi, iar dacă Zoiţa nu va putea face dovada că a pus banii răscumpărării «depoziton» la isprăvnicia judeţului, să plătească acest preţ bisericii cu dobînda lor pravilnică de la vînzare şi pînă cînd îi va număra.

Ms 956, 65, f. 111; vezi şi nr. 5.

538. — **1835 sept. 10.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre stolnicul Nicolae Pardalos cu polcovnicul Dinu Bolintineanu pentru dreptul de cumpărătoare la mezat din moşia Voineşti jud. Dîmboviţa de către cel dintîi şi clironomii celui din urmă, hotărăşte: să se facă hotărnicie şi după ce se vor scoate stînjenii de zestre, cumpărătoare şi dar, arătaţi în hotărnicia lui Vlastos, să se dea jeluitorului stînjenii ce vor rămîne pe care să-i plătească; alegerea lor să se facă de clucerul Ioan Şerbănescu, hotarnicul stolnicului Pardalos.

Ms 956, 66, f. 111 v-112; I.D. dos. 17927/833; vezi şi nr. 611, 967.

539. — **1835 sept. 18.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei în pricina Elencăi Grădişteanu, fiica lui Scarlat Grădişteanu, cu paharnicul Ştefan Gănescu soţul ei, pentru cheltuielile de întreţinere pe timpul despărţirii lor (ea fiind bolnavă la casa tatălui ei), hotărăşte: paharnicul Ştefan Gănescu este obligat să dea întreţinere numitei din ziua despărţirii lor pînă cînd, prin judecată bisericească, se vor uni din nou sau se vor despărţi, iar zestrea i se va face «teslim».

Ms 956, 67, f. 112 v-113; I.D. dos. 14316/835.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

540. — **1835 sept. 17.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Vasilache Vasilopol, ginerele răposatului Ioan Băltărețu, cu hatman Dimtrie Scarlat Ghica pentru datorie de 552 galbeni olandezi, hotărăște: pîrîtul să fie apărat de plata acestor bani, zapisul fiind «economicos», făcut în nevîrstnicia sa, să plătească numai marfa tîrguită de la prăvălia lui Băltărețu, care nu s-a plătit după adevăratul catastih cu dovadă din partea casei lui Băltărețu ori Vasilopol, că au trecut asemenea datorii ale prăvăliei în socoteala zestrei soției sale.

Ms 956, 68, f. 113 v-114; I.D. dos. 14294/835 și 8216/837.

541. — **1835 sept. 13.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 în pricina dintre arhimandritul Policarp, egumenul m-rii Zlătari, cu Ioan Nicolopolu, supus rusesc, pentru chiria unui apartament, care, după așezămînt, a expirat din 1832. Se hotărăște ca pîrîtul Nicolopolu să plătească mănăstirii chiria pe anii trecuți de la expirarea așezămîntului; mănăstirea găsind mușteriu de a închiria apartamentul pe un an, să comunice lui Nicolopolu prețul dobîndit și dacă acesta dă același preț să fie protimisit, dacă nu, mănăstirea e liberă să închirieze acel apartament cui va voi.

Ms 956, 69, f. 115-116; I.D. dos. 17990/833.

542. — **1835 sept. 21.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Politicesc în pricina dintre vornicul Grigore C. Filipescu cu C. Villara, tovarăș al lui Panait Cuia la arenda morilor jeluitorului de la Bucov jud. Săcueni pentru nerespectarea contractului, hotărăște: jeluitorul să ia în stăpînire acele mori cu venitul lor și să întoarcă pîrîtului ce i se va cuveni «cu analoghie» din cei 10000 lei, banii arenzii, la împlinirea contractului; din această sumă se scad 484 lei, ce a rămas a lua de la numitul arendaș din «cusurul» arenzii morilor cu dobînda «pravilnică» din ziua pornirii judecății; în privința pădurii tăiate să se cerceteze prin carte de blestem și cît se va dovedi că a tăiat, să plătească preț îndoit vornicului; pentru neprezentarea la judecată jeluitorul are drept de «apelație» la instanța superioară.

Ms 956, 70, f. 116-117; I.D. dos. 14346/835 și 8234/837.

543. — **1835 sept. 25.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Theodosie Ghica grămăticul cu Stana pentru casele de zestre ale numitei, cumpărate prin vicleșug de jeluitor, hotărăște: să rămînă desființată vînzarea, iar pîrîta Stana să întoarcă jeluitorului 3000 lei, prețul cumpărării împreună cu dobînda «pravilnică», din care să se scadă chiria de la vînzare și pînă acum; să se prețuiască îmbunătățirile făcute de Theodosie cît și stricăciunile de la vînzarea caselor și să plătească jeluitorului 795 lei, cheltuieli de judecată.

Ms 956, 71, f. 117 v-118; I.D. dos. 14277/835.

544. — **1835 oct. 1.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre serdarul Ioan Prijbeanu cu fostul mare logofăt Dimitrie Ralet pentru răscumpărarea cu protimisis a 126 stj. moșie pe lîngă satul Coroș jud. Dîmbovița, cumpărați de pîrît de la medelnicerul Ioan Giurescu.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Intrucît, în sorocul arătat de pravilă, jeluitorul nu şi-a arătat dreptul de protimisis, iar de la cumpărarea stînjenilor din 1827 şi pînă acum pîrîtul a stăpînit acei stînjeni luînd şi dijmă de la clăcaşii de pe acei stînjeni, Inaltul Divan hotărăşte ca jeluitorul nu are nici un drept a-i reclama.

Ms 956 72, f. 118-119; I.D. dos. 14340/835; vezi şi nr. 946.

545. — **1835 oct. 18.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil, în pricina de judecată dintre slugereasa Eufrosina Cuţarida cu căminar Pavel, pentru «protimisisul» asupra a două trupuri de moşie, Ştefăneşti şi Arzoaia din jud. Ilfov, cumpărate de pîrît de la unchiul jeluitoarei, stolnicul Ion Cătuneanu, hotărăşte: căminarul Pavel să stăpînească cele două trupuri de moşie, întrucît jeluitoarea a avut cunoştinţă de această vînzare şi n-a făcut cerere de «protimisis», lăsînd să treacă peste nouă ani.

Ms 956, 73, f. 119-120 v; I.D. dos. 14280/835.

546. — **1835 sept. 9.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Iordache Fărcăşanu cu m-rea Mărgineni pentru venitul unui codru de loc călcat de mănăstire din moşia jeluitorului şi cheltuielile din urmă cu judecata. Se hotărăşte ca mănăstirea Mărgineni să plătească jeluitorului 6452 lei 14 parale venitul locului călcat, care se găsesc depozitaţi la Marea Logofeţie, de unde jeluitorul urmează a-i ridica, precum şi 913 lei cheltuieli de judecată, ce s-au mai făcut în urmă.

Ms 956, 74, f. 120 v-121; I.D. dos. 16170/834 şi I.C. 146/842.

547. — **1835.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 în pricina dintre Elena doftoroaia Darvaris cu hatmanul Dimitrie Scarlat Ghica pentru un loc de casă din dreptul Bisericii Dintrozi şi hotărăşte: jeluitoarea să stăpînească acel loc după cum l-au stăpînit şi părinţii săi pînă în 1808, iar pentru «analogon» al chiriei ce i se cuvine pentru acest loc, să se facă urmarea ce se cuprinde în cartea de judecată a judecătoriei Ilfovului [1]).

Ms 956, 75, f. 121-125; I.D. dos. 17986/833.

548. — **1835 oct. 4.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Comercial în pricina dintre «gospodar» Alex. Simici cu epitropii casei răposatului Zisu Carapan pentru datoria lui Marcu Alşeh de 15300 fiorini în poliţe şi cheltuieli, hotărăşte: întrucît s-a făcut învoială cu urmaşii lui Alşeh pentru plata datoriei, nu mai poate acum jeluitorul să se întoarcă cu cerere ca să se despăgubească din emanetul luat de la Marcu Alşeh cînd l-a împrumutat.

Cu două opinii separate.

Ms 956. 76, f. 126-127; I.D. dos. 16212/834 şi 11627/836.

---

1. Locul cu pricina se afla pe calea Mogoşoaiei, în dreptul bisericii Dintrozi, între locul răposatului general Costache Ghica şi al lui Scarlat Ghica banul, pe care se afla o casă veche dărîmată la 1808 de generalul Miloradovici. Acest loc unindu-se cu al lui Dimitrie Ghica hatmanul, s-a lărgit maidanul şi se făcea pe el «ecsersiţia» şi în urmă s-a zidit clădirea Caraulei.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

549. — **1835 oct. 15.** — Inaltul Divan, confirmînd anaforaua veliţilor boieri din 1823 cu întărirea lui Grigore Ghica vv. din 1826 în pricina dintre moştenitorii lui Zamfirache şi Fotache, fraţi Prisiceni, cu răposatul vornic Barbu Ştirbei pentru două cîrciumi ale Prisicenilor de pe moşia Prisiceni jud. Vlaşca, stricate de către numitul vornic şi pagubele pricinuite, hotărăşte: refacerea celor două cîrciumi cu cheltuiala casei răposatului vornic şi restituirea pagubelor făcute de la dărîmarea lor pînă la refacere.

Ms 956, 77, f. 127 v-128.

550. — **1835 oct. 16.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea desfiinţatului Divan Comercial, în pricina dintre Gh. Prisiceanu fost mare vistier cu Gheorghe Velescu, fost clucer de arie, pentru tovărăşia avută la tăierea a două păduri de pe moşia Poenari a lui Apostol din jud. Dîmboviţa şi pentru nerespectarea legatului lăsat de răposatul Constandin Manu către Velescu, hotărăşte: să se urmeze legatul lăsat de aga C. Manu către Velescu şi să se dea Comitetului Filarmonic suma lăsată de răposat, iar pentru cheltuielile de judecată să fie apărat jeluitorul.

Ms 956, 78, f. 128 v-129; I.D. dos. 14334/835.

551. — **1835 oct. 8.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre pitarul Tache Zisu cu Vistieria pentru vama lînei luată de la păstorii ardeleni, la schela Cîineni, arendată de numitul pitar în anul 1830 şi hotărăşte: pitarul Tache Zisu să rămînă apărat de întoarcerea banilor luaţi pentru vama lînei şi Vistieria să întoarcă numiţilor păstori banii luaţi, întrucît în contractul încheiat vameşii aveau dreptul să ia vamă de la orice marfă ieşită din ţară fără nici o osebire. Păstorii ardeleni nu plăteau vamă pentru oile tunse lîngă hotar, plăteau însă pentru cele tunse în interiorul ţării, dacă nu puteau justifica provenienţa lînei, nefiind datoria vameşilor a cerceta şi păzi cuprinderea «tractatelor» şi aşezămintelor întocmite între împărăţii.

Ms 956, 79, f. 129 v-131; I.D. dos. 16250/832, 11717/836 şi I.C. 179/841.

552. — **1835 oct. 16.** — Inaltul Divan, în pricina de judecată dintre secretarul de gubernie Mihail Chefalov cu Gh. Rafailă pentru 168 galbeni împărăteşti luaţi cu împrumut de Gh. Rafailă de la jeluitor cu emanet două case din Bucureşti, confirmă alegerea Trib. Ilfov şi, infirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc, hotărăşte: pîrîtul Rafailă să răspundă datoria creditorului cu dobînda legală din care să se scadă pe cinci luni, plus cheltuielile de judecată, constatîndu-se intenţia rea a pîrîtului de a păgubi pe jeluitor.

Ms 956, 80, f. 131 v-133 v; I.D. dos. 14335/835.

553. — **1835 oct. 18.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Sanda văduva a lui Const. Rogojanu din satul Rogojina şi feciorii ei de suflet cu Ilinca, soţia lui Gheorghe Popescu din satul Săcele, jud. Gorj, pentru nişte stînjeni de moşie şi îmbunătăţirile făcute de dînşii, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova, hotărăşte: pîrîta Ilinca să stăpînească

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

acei stînjeni de moşie, fiind de zestre ai Dumitranei, sora sa şi soţia dintîi a lui Const. Rogojanu. Jeluitoarea să plătească pîrîtei şi cheltuielile de judecată.

Ms 956, 81, f. 134-134 v; I.D. dos. 14293/835; vezi şi nr. 910.

554. — **1835 oct. 18.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1831 nov. 23 în pricina dintre Ştefan Popovici cu Anastasia de la Adrianopol pentru restituirea lucrurilor de zestre ale Vitoriei, fiica pîrîtei şi soţia decedatului Simion Popovici, fratele lui Ştefan, moştenitorul său, hotărăşte: pîrîta Anastasia să primească zestrea decedatei fiicei sale, Vitoria, întrucît a depus jurămîntul în faţa mitropolitului de acolo, confirmat şi de patriarhul din Ţarigrad; se respinge mărturia depusă de jeluitor întărită de acelaşi mitropolit şi adeverită de consulatul rusesc de acolo, ca fiind silnică şi luată cu vicleşug.

Ms 956, 82, f. 135-136; I.C. dos. 16770/832.

555. — **1835 nov. 4.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc, în pricina dintre Ştefan Popovici, supus cesaro-crăiesc, cu căminarul Iorgu Văcărescu pentru o datorie de 55000 lei, hotărăşte: pîrîtul să plătească căminarului Văcărescu restul de datorie după scăderea sumei de lei 26427 parale 25, ce a dat-o căminarului prin omul său Ghica Vasiliu la «pogrebania» răposatei sale fiice, şi să i se restituie zapisul după achitarea datoriei.

Ms 956, 83, f. 136; I.D. dos. 14352/835.

556. — **1835 oct. 25.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre căpitanul de miliţie pămînteană Ioan Izvoranu cu vărul său Alecu Izvoranu pentru răscumpărarea prin protimisis a moşiei Bărcăneşti din jud. Olt, vîndută de mama jeluitorului lui Filip Lenj vornicul şi răscumpărată de pîrît, hotărăşte: căpitanul Ion Izvoranu să ia în stăpînirea sa numita moşie, întrucît el nu a avut cunoştinţă de această vînzare «nepravilnică», făcută de mama sa către vornicul Filip Lenj, iar vărul său a răscumpărat-o pe numele său de la numitul vornic fără vreun sinet doveditor. Jeluitorul să întoarcă pîrîtului preţul răscumpărării cu dobînda legală, iar acesta să-i predea sineturile moşiei şi venitul de cînd o stăpîneşte.

Ms 956, 84, f. 137-138; I.D. dos. 14283/835; vezi şi nr. 592.

557. — **1835 nov. 6.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din anul 1834, în pricina dintre Dreesler spiţerul, supus cesaro-crăiesc, cu clucereasa Catinca Ştefănescu pentru 330 lei şi 25 parale, datoria pentru nişte reţete de medicamente, hotărăşte: pîrîta Catinca este apărată de plata acestor reţete semnate de dînsa, doctoriile fiind cumpărate pentru soţul său, cel care mînca şi venitul zestrei şi doctoriile fuseseră luate pentru trebuinţa casei, o îndatorire a soţului. Jeluitorul rămîne apărat de cheltuielile de judecată, fiind în drept să o continuie, întrucît prima instanţă îi dăduse dreptate şi s-a crezut năpăstuit prin hotărîrea Divanului Craiovei.

Ms 956, 85, f. 138 v-139; I.D. dos. 16250/834.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

558. — **1835 nov. 12.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Ştefan Maiuga şi vorniceasa Catinca Bibescu pentru răscumpărarea cu protimisis a muntelui Gribile din jud. Gorj, cumpărat de răposatul ei soţ Dimitrie Bibescu de la moşnenii din Curteni, devălmaşi ai numitului jeluitor, hotărăşte: Ştefan Maiuga să întoarcă vornicesei Catinca preţul răscumpărării, întrucît jeluitorul a depus jurămîntul cerut de răposatul vornic, prevăzut în anaforaua veliţilor boieri din 1813, că a făcut apelaţie contra acestei vînzări în termen de 30 zile, cerut de pravilă. In privinţa venitului acestui munte şi a cheltuielilor de judecată, jeluitorul să se adreseze la instanţa de prima cercetare.

Ms 956, 86, f. 139 v-140 v; I.D. dos. 5285/831; vezi şi nr. 1167.

559. — **1835 nov. 12.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1832 şi a Divanului de Comerţ din 1833 în pricina dintre beizadea Costache Ghica cu Dimitrie hagi Anghel, supus cesaro-crăiesc, pentru dobînda la lei 68000 primiţi în anul 1831 de la fraţii Ciobanogli şi pentru cheltuieli de judecată, hotărăşte: jeluitorul să cerceteze şi să dovedească de cînd şi în ce vreme s-a achitat de către datornici suma de 68000 lei pentru a putea cere să i se dea şi dobînda banilor.

Ms 956, 87, f. 141.

560. — **1835 sept. 16.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre comisul Manolache Creţulescu cu Obşteasca Epitropie şi Gheorghe plugarul, pentru a i se întoarce, fără bani, un loc în mah. Broşteni din zestrea mamei sale, vîndut de tatăl său lui Ion fiul lui Martin şi de «clironomii» acestuia lui Gheorghe plugarul fără a pune «andipricon»; se hotărăşte că întrucît din averea tatălui jeluitorului nu a rămas nimic, nu este dator a răspunde datoriile ce au să ia creditorii; în puterea hotărîrii lui Caragea vv. din 1815, are însă dreptul să i se dea locul mamei sale fără să întoarcă banii, cu obligaţia să plătească îmbunătăţirile făcute pe acest loc întrucît tatăl său, la vînzare, nu a pus «andipricon». Gheorghe plugarul, cumpărătorul locului de la Ioan fiul lui Martin, să-şi ceară banii de la clironomii acestuia şi de va mai fi vreo «pereusie» pe seama creditorilor «să intre la analoghie» împreună cu ei, după cuprinderea hotărîrii domneşti.

Ms 956, 88, f. 142-143 v; I.D. dos. 14311/835.

561. — **1835 nov. 22.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834, în pricina dintre paharnicul Dimitrie Drugănescu cu moşnenii Surduleşti, ce le zic şi Bezneşti din jud. Teleorman, pentru hotărnicia moşiei Răteasca, hotărăşte: întrucît la hotărnicia făcută de slugerul Depărăţeanu nu s-au împlinit formalităţile cerute de pravila pămîntului, iar moşnenii s-au arătat nemulţumiţi, să se facă cercetare prin judecătoria locală, unde să se dovedească că adeverinţa de învoială, făgăduită de pîrîţii moşneni, este adevărată a lor şi că hotărnicia făcută este bună.

Ms 956, 89, f. 143 v-144 v; I.D. dos. 14319/835.

562. — **1835 nov. 27.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre arhimandritul Dorothei, egumenul m-rii Jitianu, cu Constandie ieromonah, supus grec, pentru 45 galbeni împărăteşti cu dobînda lor, trimişi de pîrît la Ţarigrad lui Nicandru, epitropul m-rii

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Sf. Pavel, precum și pentru cheltuielile făcute cu promisiunea dată de Nicandru că îl va numi egumen la m-rea Sf. Dimitrie din Galați, hotărăște: arhimandritul Dorothei și m-rea Jitianu însăși să fie apărată de cererea lui Constandie ieromonahul cu răspunderea celor 45 galbeni, întrucît numitul ieromonah nu s-a aflat orînduit egumen la m-rea Sf. Dimitrie din Galați, iar pentru banii dați lui Nicandru, să se despăgubească de la dînsul.

Ms 956, 90, f. 145-146; I.D. dos. 14301/835.

563. — **1835 dec. 7.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 în pricina dintre casa răposatului pitar Iane Pană prin Obșteasca Epitropie cu Constandin Braboveanu pentru tovărășia vînzării lumînărilor de seu în cele 5 județe de peste Olt, hotărăște: casa răposatului pitar Iane Pană este datoare să dea socoteală tovărășiei lui Const. Braboveanu spre a-și lua partea sa întrucît mărturiile date de Broșteanu, polcovnicul Solomon și Cernătescu adeveresc că a existat tovărășie verbală care are putere ca și cea scrisă, recunoscută în pravila pămîntului.

Ms 956, 91, f. 146-147; I.D. dos. 16238/834.

564. — **1835 dec. 9.** — Inaltul Divan, în urma «otnoșeniei» Logofeției Dreptății în pricina dintre paharnicul Ianache Arion cu baron Iordache Meitani, fratele și epitropul casei răposatului baron Ștefan Meitani, pentru călcarea moșiei Crovu din jud. Vlașca a jeluitorului de către moșia Șăineștį și Letca a casei pîrîtului, hotărăște: amîndouă părțile să meargă la fața locului la 15 aprilie viitor împreună cu hotarnicii lor și să stîlpească acele moșii conform anaforalei veliților boieri din 1816, adeverită de răposatul paharnic Petrache Gorneanu în 1817, iar dacă una din părți va lipsi, atunci cea prezentă să o aducă la îndeplinire.

Ms 956, 92, f. 174.

565. — **1835 dec. 7.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 în pricina dintre Costache Felie postelnic din orașul Slatina jud. Olt cu Costache Mihalovici de la m-rea Hurezu jud. Vîlcea, pentru stăpînirea moșiei Leotești din jud. Romanați, lăsată lui prin diată de popa Ioan Beldea, hotărăște: Costache Felie să stăpînească singur moșia Leotești, soacra sa fiind soră cu popa Ioan Beldea, căci diata prezentată de Costache Mihalovici, făcută de numitul preot în favoarea sa, s-a dovedit mincinoasă.

Ms 956, 93, f. 148-150 v; I.D. dos. 16191/834 și I.C. 175/841.

566. — **1835 dec. 10.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre comisul Mogîrdici Buiuclîoglu din Moldova cu căminar Iancu și Zamfirache Sihleanu, frați, pentru dreptul de protimisis asupra moșiei Căiata, vîndută de vorniceasa Marioara Iuliani din Moldova lui agi Manuc în 1806, iar de către acesta făcută danie mamei lui Mogîrdici, hotărăște: pîrîții frați Sihleni să ia în stăpînire moșia Căiata din jud. R. Sărat întorcînd comisului Mogîrdici prețul răscumpă-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

rării, neţinîndu-se seamă de schimbul acelei bolţi adăugat în zapisul vînzării moşiei, aceasta fiind meşteşugită şi neconformă pravilei. Venitul moşiei să fie considerat drept dobînda preţului vînzării.

Ms 956. 94, f. 150 v-153 v; I.D. dos. 14285/835.

567. — **1835 dec.** — Inaltul Divan, confirmînd anaforaua Departamentului din 1825, întărită de Grigore Ghica vv., şi anaforaua veliţilor boieri din 1827 în pricina dintre Dimitrie Docsache, sudit austriac, cu păhărniceasa Zmaranda Inimăroaia, pentru alegerea a 300 stînjeni din moşia Gagu jud. Ilfov şi pentru venitul şi stricăciunea pădurii împreună cu cheltuielile pricinuite, hotărăşte: jeluitorul Docsache să stăpînească capul moşiei despre apus întocmai după semnele trăsurii făcute de serdarul Teodor Paladi; judecătoria judeţului să orînduiască un «cilen» al său care să facă movilă la locul însemnat de hotarnicul Paladi şi să aşeze piatră hotar, apoi să cerceteze, prin carte de blestem, venitul şi stricăciunea pricinuită pădurii de o parte sau de alta, precum şi cheltuielile judecăţii cu urmare întocmai după hotărîrea Divanului din 1832, şi făcînd alegere în scris să o trimită la Divan spre a se face urmarea cuvenită.

Ms 956, 95, f. 153 v-157; vezi şi nr. 167, 922.

568. — **1835 dec. 10.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1833, în pricina dintre Zmaranda Constandin şi Gheorghe Cepleni cu Zamfir şi Alecu Broşteanu şi Marica Cepleanu, amîndouă părţile din jud. Gorj, pentru hotărnicia moşiei Ceplea, hotărăşte: amîndouă părţile să-şi ia hotarnici care, mergînd la faţa locului împreună cu părţile şi cu vecinii răzeşi ce vor fi, să facă cercetare cu carte de blestem, să dovedească semnele hotărniciei din 1777 după care să măsoare părţile Ceplenilor. Dacă aceste semne nu vor putea fi dovedite, atunci să se înceapă măsurătoarea din hotarul netăgăduit al moşiei Izvoarele a m-rii Strîmba şi după măsurătoarea făcută să se scoată partea cumpărată de Broşteanu (112 stj.) de la Roşiianu.

Ms 956, 96, f. 157 v-159 v; I.D. dos. 16203/834 şi I.C. 9036/838.

569. — **1836 ian. 15.** — Inaltul Divan al Principatului Ţării Romîneşti infirmă anaforaua veliţilor boieri întărită de Alex. Suţu vv. din 1819 şi întăreşte anaforaua Logofeţiei Ţării de Sus din 1829 şi hotărîrea Divanului tot din acel an, prin care se recunoaşte căminarului Ştefan Moshu deplină stăpînire asupra moşiilor Ştefăneşti şi Lipovăţ din jud. Ilfov, cumpărate la mezat de tatăl său vistierul Ioan Moshu în 1796 de la răposatul medelnicer Mihalache Ştefănescu, pentru acoperirea datoriilor acestuia; Iancu Ştefănescu, fiul răposatului medelnicer şi-a pierdut calitatea de moştenitor al acestor moşii prin vinderea lor la mezat iar vistierul Moshu nu are nici o învoială în scris cu casa răposatului medelnicer, prin care să i se recunoască dreptul de răscumpărare.
Acte din 1796-1834.

Ms 957, 1. f. 3-11; I.D. dos. 14348/835.

570. — **1836 ian. 27.** — Inaltul Divan, în pricina de împresurare dintre moşnenii Stăiniceni zişi şi Goideşti, cu casa lui Alex. Dimitrie Ghica vv. pentru moşia Cătunu din jud. Mehedinţi ce numitul domn o are schimb

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

şi cumpărătură de la slugerul Valeanu, pitarul Gigîrtu şi Marica şi Matei Şăinoiu, împuterniceşte pe slugerul Nic. Oteteleşeanu să hotărnicească moşia Cătunu în felul următor: să pornească de la ogaşul cel firesc dintre Cătunu de Jos şi moşiile Zăgojani şi Stroeşti, să măsoare în sus 325 stj. ai Stăinicenilor la care capăt urmează să fie piatra albă, de la care piatră în sus, 465 stj., se întinde moşia Cătunu pînă la piatra din curătura Nichitei; trăgînd semne din piatră în piatră, să se curme definitiv pricina de împresurare ce este între moşnenii Stăiniceni şi casa lui Alex. Dimitrie Ghica vv.; pentru cei 25 stj., împresuraţi de Zăgojeni, urmează ca jeluitorii moşneni să se răfuiască cu aceştia.

Ms 957, 2, f. 11 v-16 v; vezi şi nr. 127, 487, 597.

571. — **1836 febr. 28.** — Inaltul Divan întăreşte cartea de judecată a Divanului Craiovei din 4 dec. 1831, prin care protosinghel Tarasie, egumenul m-rii Căluiu din jud. Romanaţi, este obligat să plătească vistierului Iancu Rîmniceanu 6216,21 lei cu dobînda la 4000 lei, de cînd au fost depuşi la tribunal şi pînă îi va ridica, plus venitul morii şi al moşiilor cu cîrciumile din leat 1832; pentru cheltuielile de judecată, numitul vistier urmează să se adreseze primei instanţe de judecată.

Ms 957, 3, f. 16 v-17 v; I.D. dos. 17963/833.

572. — **1836 febr. 19.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua Depart. Pricinilor Streine din 23 dec. 1830, în pricina de împresurare a moşiei Bragadiru din jud. Teleorman a maiorului Cost. Herăscu de către moşia Zimnicea a lui Const. Ipsilant vv., împuternicind pe numitul moşier să-şi aleagă hotarnic pentru măsurarea moşiei; partea ce se va dovedi că a fost împresurată de către moşia răposatului domn Const. Ipsilant, să fie întoarsă împreună cu tot venitul luat de pe această bucată de loc şi să se dea maiorului Herescu şi carte de hotărnicie. Cele două hotărnicii, una din 1793 făcută de Ştefan Greceanu şi alta în 1805 de logofătul Belu, deşi unite şi întărite de doi domni, dar făcute fără ştirea răzeşilor megieşi, sînt nule.

Acte din 1732-1805.

Ms 957, 4, f. 17 v-21; I.D. dos. 5289/831; vezi şi nr. 627, 722.

573. — **1836 febr. 21.** — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 14 iunie 1835 şi jălbii moşnenilor Izvorani din jud. Olt, în pricina de hotare cu moşnenii Sămăreni din jud. Argeş, hotărăşte: fiecare parte să-şi aleagă hotarnici, care, după semnele vechi cuprinse în ocolnica lui Constantin vv. din 1692 (7200), să fixeze hotarele moşiei Sămărenilor şi să dea fiecăruia carte de hotărnicie spre a se curma astfel prigonirea dintre dînşii.

Ms 957, 5, f. 21 v-23; I.D. dos. 14372/835.

574. — **1836 febr. 3.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre cămărăşoaia Anastasia Ghica cu Barbu Catargiu pentru cheltuielile sale şi hotărăşte ca numita cămărăşoaie să stăpînească moşia Străoşti jud. Vlaşca, rămasă de la mama sa, clucereasa Catargioaica; nu se admite cererea Anastasiei de a i se restitui de către pîrît cheltuielile făcute cu aducerea de la Braşov a sineturilor cerute de

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

acesta la judecătoria Ilfov în anul 1832 febr. 24, doveditoare de drepturile ce numita cămărășoaie are asupra moșiei, fiind obligația reclamantei de a le aduce.

Ms 957, 6, f. 23-24; I.D. dos. 17952/833.

575. — **1836 mart. 6.** — Ca urmare anaforalei Logofeției Țării de Sus, întărită de Grigore Ghica vv. în 4 febr. 1823, și anaforalei veliților boieri din 21 nov. 1823, în pricina dintre moșnenii Merișești și Brebenari cu Tudora Guțiuleasa, fiica lui Hagi Cost. Stoenescu, și soțul ei Manole Guțiu, pentru stăpînirea trupurilor de moșie Baia de Aramă cu ocnele, Zgîndărești, Brebenu de Mijloc, Lupșa, două părți din Brebenii de alături și munții Pietrele Albe și Cracu lui Mihoc, Inaltul Divan hotărăște: întrucît numiții moșneni, în urma judecăților avute și întărite de domni, nu au mai adus nici un act doveditor de netemeinicia anaforalelor date, se întărește clucerului Ștefan Moshu deplină stăpînire asupra trupurilor de moșie și munților mai sus amintiți, cumpărate de acesta de la Tudora Guțiuleasa în schimbul moșiei Bălcești din jud. Gorj și a 2000 galbeni împărătești. Inaltul Divan împuternicește pe clucerul Ștefan Moshu să-și aleagă hotarnic, care să pună pietre de hotar acestor moșii și munți, dînd și carte de hotărnicie, spre a se curma definitiv pricinile cu numiții moșneni; hotarnicul să cerceteze și numărul copacilor tăiați din pădurea acestei moșii, spre a se împlini plata muncii făcute de săteni întocmai.

Ms 957, 7, f. 24-34 v; I.D. dos. 17935/833 și 14279/835; vezi și nr. 1392.

576. — **1836 mart. 13.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Adam Popa Nicolau și Anghel Avram, sudit cesaro-crăiesc, pentru uneltirile făcute de Anghel Avram spre a înlătura pe Adam din tovărășia ce au la arenda moșiei Lapoșu Nou cu pădure din jud. Săcueni, hotărăște: întrucît plîngerea lui Adam este întemeiată, se va respecta art. I din contractul de tovărășie al numiților, Anghel fiind obligat a împlini reclamantului venitul moșiei pe patru ani, cheltuielile făcute în contul moșiei plus 237 taleri, chiria cărăușilor, care veniseră să încarce haracii tocmiți de postelnicul Hariton și pe care Anghel nu a încuviințat să i se dea; Adam este obligat a restitui banii ce va fi primit din venitul moșiei.

Ms 957, 8 f. 34 v-37 v; I.D. dos. 14357/835.

577. — **1836 apr. 6.** — Inaltul Divan, ca urmare cărții de judecată a Judecătoriei jud. Dolj și a Divanului Politicesc al Craiovei din 3 sept. 1834, cercetează pricina dintre slugereasa Catinca Socoteanca și fiica sa Dumitrana Crăsnăreasa pentru moșia Cornetu, niște vite și patru țigani, pe care numita slugerească i-a păstrat pentru existența sa, din averea răposatului său soț, pitarul Crăsnaru, la facerea foii de zestre a fiicei sale și pe care fiica sa le pretinde ca moștenire de la tatăl său. Intrucît Dumitrana nu mai are alte dovezi pentru susținerea plîngerii ei și slugereasa dovedind că la moartea soțului său nu a putut să-și aleagă «lipsa de zestre» din averea soțului, întrucît acesta o avea devălmășie cu fratele său, slugerul Crăsnaru, iar Dumitrana, la a doua ei căsătorie, s-a mulțumit cu ceea ce era în foaia de zestre, de la prima căsătorie, se întărește

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

slugeresei Socoteanca stăpînirea asupra moşiei Cornetu cu vitele şi ţiganii specificaţi în foaia de zestre şi se şterge orice datorie de bani ce avea Dumitrana către mama sa.

Ms 957, 9, f. 37 v-41; I.D. dos 16253/834.

578. — **1836 apr. 13.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 13 nov. 1835, în pricina dintre Alexe Grecu, ginerele lui popa Preda din Negreşti jud. Muşcel, cu Dinu, fiul diaconesei Chiva tot de acolo, respingînd pretenţia numitului Alexe de a stăpîni jumătate din pămîntul Chivei diaconeasa din Zgripceşti, neputînd aduce acte doveditoare că ar fi «zestraş», şi obligîndu-l a plăti pîrîtului 250 lei, cheltuieli de judecată.

Ms 957, 10, f. 41-41 v; I.D. dos. 11645/836.

579. — **1836 mart. 13.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Judecătoresc din 6 febr. 1835, în pricina dintre stolnic Ioan Cătuneanu cu nevîrstnicii fii ai răposatei Luxandra Cătuneanu prin Obştească Epitropie a Sărmanilor, pentru datoria ce numita o avea către stolnic şi pe care o asigurase cu arenda pe trei ani din partea sa de moşie, hotărăşte: numitul stolnic pentru cei trei ani tocmiţi de Luxandra şi următorii trei ani învoiţi de Obşteasca Epitropie, va răspunde întocmai cum s-a hotărît de Divanul Judecătoresc (adică peste cei 900 lei fixaţi de Luxandra încă 600, în total 1500 lei anual), iar pentru timpul cît a stăpînit-o fără tocmeală, să plătească atît cît se va dovedi prin carte de blestem că s-a oferit pentru arendare, sau cît venit a ridicat numitul stolnic de pe acea moşie, scăzîndu-i-se cheltuielile.

In ce priveşte datoria tatălui nevîrstnicilor către stolnic, acesta să-l urmărească personal.

Ms 957, 11, f. 42-43; I.D. dos. 14306/835.

580. — **1836 apr. 17.** — In pricina dintre serdarul Costache Florescu cu hatman Mihăiţă Filipescu, pentru moşia Brezoaia din jud. Dîmboviţa, cumpărată de hatman de la spătăreasa Elena Rusetoaia şi pe care numitul serdar o revendică, în baza dreptului de protimisis, Inaltul Divan, ca urmare a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 23 sept 1835, întăreşte stăpînirea hatmanului Filipescu asupra moşiei Brezoaia, numitul serdar neputînd dovedi că nu a fost înştiinţat de această vînzare, care a fost făcută cu rizapazar [1]).

Ms 957, 12, f. 43 v-45; I.D. dos. 8230/837 şi I.C. 117/842; vezi şi nr. 512, 861.

581. — **1836 apr. 8.** — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii din 19 aug. 1833, în pricina dintre vornicul Scarlat Grădişteanu şi hatmanul Costache Bălăceanu, fiul răposatului ban Cost. Bălăceanu, pentru semnele de hotar ale moşiilor Strîmba deoparte şi Ioneasca şi Brăniştarii de alta, toate din jud. Vlaşca, hotărăşte: după cum reiese şi dintr-un sinet al vornicului şi cum arată şi hotarnicul hatmanului Bălăceanu, clucerul Şerbănescu, după mărturia ce i-au dat cu carte de blestem oamenii bătrîni, hotarul moşiei

1. «Judecătorii totdeauna să judece după pravilele ce s-au aşezat şi numai unde nu e pravilă, acolo să se întrebe domnul» (citat în cuprinsul hotărîrii).

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Strîmba se va întinde din hotarul Iaşilor, din locul ce se zice Fîntîna Purcarului care se află în gura văii Dracii, în vale sub pisc dinspre apa Călineştilor spre Călugăreni; pentru moşia Hulubeşti a Catincăi Şerboaica şi poprirea vînzării pădurii de pe moşia Hulubeşti, părţile să ceară deosebită judecată.

Doi boieri din Divan se abţin, fiind de părere ca mai întîi să se hotărnicească moşia Hulubeşti, care se află între rîurile Neajlovu şi Călineşti, pînă atunci fiecare stăpînindu-şi moşiile în vechile hotare.

Ms 957, 13, f. 45 v-49; I.D. dos. 16197/834; vezi şi nr. 290.

582. — **1836 mai 6.** — Inaltul Divan, ca urmare anaforalei Logofeţiei din 1830, a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1831 şi a Inaltului Divan din 1833, în pricina de hotare dintre polcovnic Iancu Cîmpineanu cu stolnic Ioan Donea, pentru moşiile Cîrligele şi Dălhăuţu jud. Rîmnicul Sărat, hotărăşte: pînă la 1 august hotarnicul numitului polcovnic, în baza sineturilor vechi, (după care numitul stolnic este obligat să dea cîte o copie legalizată) să facă măsurătoarea moşiilor arătate, urmînd ca stăpînirea lor să se urmeze întocmai. In caz că polcovnicul nu va aduce carte de hotărnicie la sorocul fixat, se va hotărî pricina numai după cuprinderea alegerii făcute de hotarnicii stolnicului, iar pînă atunci stăpînirea se va urma conform hotărîrii Inaltului Divan din 4 sept. 1833.

Ms 957, 14, f. 49 v-50 v; I.C. dos. 16078/835; vezi şi nr. 203, 302, 1047.

583. — **1836 mai 8.** — Ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 3 mai 1835, în pricina dintre Atanasie Costandin, arendaşul moşiei Hătcărău jud. Prahova, cu Gheorghe Pescaru, sudit cesaro-crăiesc, relativ la datoria ce o are numitul sudit pentru nişte oi cumpărate de la arendaşul menţionat şi pentru care datorie acesta i-a luat oile înapoi, Inaltul Divan hotărăşte: se va proceda conform zapisului al doilea, în care se fixează soroc pentru plata banilor şi nu se spune nimic de dreptul vînzătorului de a-şi lua oile în caz de neplată, urmînd ca numitul arendaş să restituie oile şi să primească plata datoriei plus dobînzile, care curg pînă la data cînd această sumă a fost depusă în depozit la judecătorie.

Ms 957, 15, f. 51-51 v; I.D. dos. 14323/835.

584. — **1836 mai 8.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 16 ian. 1833 în pricina de tovărăşie dintre Dumitrana, soţia răposatului Prima şi nepotul ei Ştefan Teodosiu, la arenda moşiei Piţigaia şi hotărăşte: se admite desfacerea acestei tovărăşii, după ce prin carte de blestem se va fixa venitul şi cheltuielile avute de Ştefan, în primul an cît a administrat moşia, şi ce venit şi cheltuieli a avut Dumitrana în al doilea an; Dumitrana refuzînd să-şi întărească socotelile prin carte de blestem, urmează ca pentru anul al doilea să se cerceteze la faţa locului.

Ms 957, 16, f. 51 v-53; I.D. dos. 8229/837.

585. — **1836 mai 15.** — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 13 sept. 1835, în pricina de hotărnicie dintre logofătul Iordache Ciupagea şi vorniceasa Zinca Goleasca, hotărăşte: să se dea vornicesei 200 stj. din moşia Popeasca din partea ce se mărgineşte cu

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

moşia Uiasca, cumpărată la mezat de Ciupagea şi pe care numita i-a avut «andipricon» pus de soţul său, raposatul vornic Nic. Golescu, urmînd ca pentru cheltuielile de judecată, venitul şi tăierea pădurii să se adreseze judecătoriei locale. Pentru prigonirea dintre Atanasie şi Const. Bolintineanu cu Ciupagea se va face cercetarea orînduită prin hotărîrea domnească.

Ms 957, 17, f. 53-54 v; I.D. dos. 14374/835 şi I.C. 183/841.

586. — **1836 mai 15.** — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Comercial din 22 dec. 1834, în pricina de tovărăşie dintre Harting arhitectonul, sudit cesaro-crăiesc, cu Toma Papahriso, hotărăşte: în contractul de tovărăşie pentru facerea unui caldarîm, dintre Sfatul Orăşenesc cu Toma Papahriso ca chezas şi Dumitru fiul lui Teodor ca executor, se va recunoaşte ca al treilea tovarăş şi arhitectul Harting, aşa cum rezultă din depoziţia serdarului Grigore Andronescu din 26 aug. 1834 şi mărturia cu jurămînt a lui Gheorghe şi Vanghele caldarîmgii, precum şi din «exoflisisul» lui Dumitru fiul lui Teodor, dat lui Toma, în care se vorbeşte şi de al treilea tovarăş şi obligă pe contractanţi să dea a treia parte din cîştig numitului arhitect.

Ms 957, 18, f. 54 v-56 v; I.D. dos. 14261/835.

587. — **1836 apr. 8.** — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Trib. Comercial din 31 aug. 1834, în pricina de tovărăşie dintre Costache Fre şi comisul Dimache, pentru arenda pe 3 ani a moşiei Gherghiţa, luată prin contract de la Mitropolie, hotărăşte: acuzaţiile aduse în contra lui Costache de vicleşug şi de tovărăşie tăinuită cu slugerul Olănescu la arenda unor cîrciumi, de netrecerea tuturor veniturilor în «perilipsisul» dat comisului, fiind lipsite de temei, contractul de tovărăşie rămîne în fiinţă, urmînd să se împlinească lui Costache atît capitalul ce-l are în această tovărăşie, cît şi cîştigul ce i se cuvenea, după cum dovedesc mărturiile aduse, iar de va fi nevoie, să se facă cercetări la faţa locului prin carte de blestem.

Pentru cheltuielile de judecată pretinse de reclamant, să se facă cerere separată la prima instanţă de fond.

Ms 957, 19, f. 57-62; I.D. dos. 17997/833.

588. — **1836 mai 25.** — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei din 28 ian. 1835, în pricina de stăpînire dintre Stancu, fiul lui Dinu căpitanul din Dioşti jud. Romanaţi cu unchiul său Voicu şi feciorii acestuia, Gheorghe şi Stan, hotărăşte: pentru fixarea sforii de moşie, a viei şi a pometurilor ce se cade a le stăpîni fiecare, cum le-au moştenit de la părintele şi bunicul lor, un hotarnic dintre cilenii judecătoriei judeţului cu carte de blestem să cerceteze la faţa locului mărturiile celor 13 «lude» şi alte 19, date la mîna lui Stancu fiul lui Dinu, şi mărturia celor de faţă, şi să aleagă partea ce se cuvine fiecăruia, dînd şi carte de hotărnicie.

Ms 957 20, f. 62-63.

589. — **1836 mai 11.** — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 3 mai 1833, cercetează pricina dintre Dumitrache Costan-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

din Chilişoiu şi logofătul Andrei Bozianu; numitul logofăt pretinde ca Dumitrache Chilişoiu să-i răspundă cei 540 fiorini, împrumutaţi prin el de la generăleasa Zeitali din Braşov, după cum se constată din adeverinţa de primire; Chilişoiu arată că a fost intermediar între logofăt şi stăpînul său, Manole Guţiu, şi cere ca stăpînul său să fie urmărit, iar logofătul să întărească cele declarate prin jurămînt; numitul logofăt admite cu condiţia ca Chilişoiu să depună suma datorată. Faţă de refuzul acestuia, Inaltul Divan hotărăşte ca Chilişoiu să-i plătească suma împrumutată plus cheltuielile de judecată, urmînd ca pentru amanetul dat să se pornească proces separat.

Ms 957, 21, f. 63 v-65 v; I.D. dos. 17936/833.

590. — **1836 mai 27.** — Inaltul Divan, ca urmare anaforalei veliţilor boieri din 30 iunie 1834, cercetează pricina de stăpînire dintre medelnicer Niculae Mihăescu cu moşnenii din Răscăieţi jud. Vlaşca şi Gheorghe Grecu, pentru pămînturile ce numitul medelnicer le-a cumpărat din acea moşie. Intrucît motivele invocate de moşneni şi numitul Gheorghe Grecu împotriva stăpînirii acestor pămînturi de către medelnicer, ca dreptul de protimisis, contestaţia dreptului de proprietar al vînzătorilor, sînt lipsite de temei, Inaltul Divan întăreşte dreptul de stăpînire al numitului medelnicer asupra pămînturilor cumpărate din moşia Răscăieţi.

Ms 957, 22, f. 65 v-67; I.D. dos. 16240/832.

591. — **1836 mai 1.** — Ca urmare hotărîrii Divanului Comercial din 26 aug. 1833, la cererea pitarului Tache Zisu şi a logofătului Ghiţă Donescu către Trib. Comercial, de a desface tovărăşia ce au avut la «huzmetul» vinăriciului şi dijmăritului în jud. Dolj, pe anul 1830, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea instanţei şi obligă pe numitul pitar să plătească lui Donescu 3750,33 lei plus cheltuielile de judecată. Pentru cei 8850 lei pe care Ghiţă Zisu, fratele pitarului, i-ar fi dat lui Donescu, pitarul să-i ceară acestuia adeverinţă; în caz contrar urmează ca numitul pitar să-şi «împlinească» aceşti bani de la fratele său.

Ms 957, 23, f. 67 v-69; I.D. dos. 17977/833.

592. — **1836 iun. 5.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea sa din 25 oct. 1835 în pricina dintre căpitan Ioan Izvoranu cu vărul său Alecu Izvoranu pentru moşia Bărcăneşti, vîndută la mezat vornicului Filip Lenj de Safta Izvoranu, mama căpitanului, şi pe care Alecu, în schimbul banilor oferiţi de vornic, a luat-o în stăpînire în baza dreptului de protimisis, al rudeniei şi al vecinătăţii; acest drept a fost recunoscut atît de vînzătoarea Safta cît şi de cumpărătorul Filip Lenj care, la hotărnicia ce s-a făcut la 8 dec. 1825 moşiei Bărcăneşti despre moşia Greci a vornicului Lenj, pentru fixarea unei pietre de hotar, nu au contestat dreptul de stăpînire a lui Alecu; în consecinţă, Inaltul Divan întăreşte acestuia deplina stăpînire şi să fie lăsat în pace de vărul său, căpitanul Ioan Izvoranu.

Unul din membrii Inaltului Divan face opinie separată deoarece vînzarea moşiei nu a fost legal făcută, iar căpitanul Ioan Izvoranu are dreptul de răscumpărare.

Ms 957, 24, f. 69 v-73 v; vezi si nr. 556.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

593. — **1836 iun. 12.** — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii bisericeşti şi a Divanului Craiovei din 23 mai 1834 admite despărţenia dintre Sterie Rafail Dumba din Craiova şi soţia sa Elisabeta; întrucît căsătoria se desface din vina soţiei, aceasta nu are drepturi la darurile dinaintea nunţii (un şal şi un inel cu diamant); pentru lucrurile de zestre se va urma întocmai hotărîrii Divanului Craiovei, rămînînd a primi cîte doi lei pe zi, pentru întreţinerea unei copile ce o au din căsătorie.

Iar pentru lucrurile ei de zestre să se citească «în auzul lui Sterie o carte de blestem» pe ponturile din hotărîre şi, de o va primi sau nu, să se urmeze întocmai.

Ms 957, 25, f. 74-74 v.

594. — **1836 iun. 19.** — Inaltul Divan, ca urmare cărţii de judecată a judecătoriei Ilfov şi hotărîrii Divanului Judecătoresc în pricina de lucruri şi bani, pe care Moise fiul lui David, fost staroste de ovrei, trebuie să-i restituie Soricăi, fosta lui soţie, ca urmare despărţeniei intervenite între dînşii, drept lipsa de zestre, «exoprică» şi daruri, hotărăşte ca numitul să urmeze întocmai anaforalei veliţilor boieri din 1814 şi să recunoască pe Sorica stăpînă asupra caselor de la Curtea Veche şi a chiriei lor, iar lipsa zestrei să i-o împlinească din cei 170 galbeni «secfestrarisiţi» de soţul său [1]).

Ms 957, 26, f. 74 v-77 v; I.D. dos. 16249/834.

595. — **1836 iun. 24.** — Inaltul Divan, în pricina de prigonire pentru linia răzorului despărţitor dintre moşia Suşiţa de Sus din jud. Mehedinţi a moşnenilor Boţuleşti şi moşia Borăscu din jud. Gorj a moşnenilor Săvoi, hotărăşte:

Se va împuternici un cilen a cerceta dacă răposatul clucer Glogoveanu a pus semne de hotar întocmai după anaforaua veliţilor boieri din **1827**, spre a se desăvîrşi hotărnicirea şi a se curma pricina de prigonire dintre părţi, după care Inaltul Divan va da hotărîrea.

Ms 957, 27, f. 78-81; I.D. dos. 14341/835; vezi şi nr. 674.

596. — **1836 iun. 26.** — In pricina de împresurare a unei livezi de fîn din moşia Paţa jud. Săcueni a serdarului Pîrvu Asan de către moşia Lipăneşti a lui Grigorie, Constantin şi Alexandru Lipănescu, spre a se putea da o hotărîre definitivă, Inaltul Divan împuterniceşte un cilen al judecătoriei judeţului Dîmboviţa să cerceteze la faţa locului dacă la hotărnicia făcută, s-a urmat întocmai instrucţiunilor anaforalei veliţilor boieri din 1799, întărită în 1800 de Const. Moruz vv., deoarece serdarul Pîrvu Asan afirmă că s-a făcut părtinire Lipăneştilor, unul din aceştia fiind procuror.

Ms 957, 28, f. 81-83; I.D. dos. 11721/836.

597. — **1836 aug. 1.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea sa din 27 ian. ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei din 1827, anaforaua veliţilor boieri din 1828 şi hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1829 pentru îndreptarea hotarelor dintre moşia Staicu jud. Mehedinţi a moşnenilor Stăiniceni zişi

1. Arderea tîrgului în anul 1804.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

şi Goideşti şi moşiile Cătunu de Sus şi de Jos ale casei lui Alex. Dimitrie Ghica vv. pe care le are prin vînzare şi schimb de la slugerul Văleanu, pitar Gigurtu, Marica şi Matei Şeinoiu; se hotărăşte să se facă urmare întocmai, moşnenii neputînd dovedi călcarea hotarelor [1]).

Ms 957, 29, f. 83 v-84 v; vezi şi nr. 127, 487, 570.

598. — **1836 aug. 7.** — In pricina dintre clucerul Pană Băbeanu şi şetrăreasa Luxandra Făgărăşanca din jud. Ialomiţa pentru o parte din moşia Rogoazele, cumpărată de bărbatul numitei şetrărese în taină de la răposatul Iordache Broşteanu cafegiul şi pe care clucerul o revendică în baza dreptului de protimisis de răzeş şi devălmaş, cerînd totodată a se arăta şi adevăratul preţ de vînzare, cel specificat în zapis bănuind a nu fi cel real, Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Depart. de Şapte, anaforalei veliţilor boieri din 1827 şi hotărîrii Divanului Judecătoresc, respinge dreptul de apelaţie al clucerului, nefiind introdus în termen legal şi hotărăşte: şetrăreasa Făgărăşanca să înapoieze clucerului numita moşie în schimbul sumei de 5554 lei, aşa cum a fost specificat în zapisul de vînzare [2]).

Ms 957, 30, f. 84 v-87 v; I.D. dos. 17949/833, 8232/837 şi I.C. 184/841.

599. — **1836 aug. 7.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din apr. 20, în pricina de vicleşug ce a arătat Chiriţă Săvescu către Ecaterina Smatritina, supusă rusească, în vînzarea unei case.

Ms 957, 31, f. 88; I.D. dos. 11676/836.

600. — **1836 aug. 5.** — Inaltul Divan, în pricina de tovărăşie dintre Stavri cofetarul cu Călin cofetarul, hotărăşte a se urma întocmai hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1 nov. 1835, întrucît acuzaţiile aduse de jeluitor că a fost nedreptăţit de pîrît la socoteala preţuirii mărfii, capital şi cîştig, s-au găsit neîntemeiate.

Ms 957, 32, f. 88 v-89; I.D. dos. 14362/835.

601. — **1836 aug. 11.** — In pricina dintre Elena polcovniceasa, soţia răposatului polcovnic Gheorghe Hiotu, cu Zamfira, soţia răposatului Comianache Bacraţa, pentru datoria de 10248 lei, din tovărăşia arenzii moşiei Poiana Lungă, pe care răposatul postelnic avea să-i dea soţului Zamfirei, conform catastişelor şi scrisorilor ce numita le are de la soţul său, Inaltul Divan respinge «apelaţia» polcovnicesei prin care acuză pe Bacraţa că ar fi distrus parte din catastişe ca neîntemeiată şi hotărăşte a se urma întocmai hotărîrea Divanului Judecătoresc din 17 nov. 1833.

Ms 957, 33, f. 89-90.

602. — **1836 aug. 17.** — Inaltul Divan, ca urmare cărţii de judecată a Judecătoriei Ilfov şi hotărîrii Divanului Judecătoresc în pricina dintre Radu Donicică şi soţia sa Floarea din mahalaua Broştenilor cu Tache

1. **Domnul lasă Inaltului Divan toată libertatea să judece pricina, fiind în discuţie moşiile sale.**

2. **Şetrăreasa mai invocă faptul că partea de moşie ce o are clucerul într-acel hotar ar fi a bisericii din Bucureşti unde a «plîns icoana», la care se află Băbeanu epitrop şi că bisericile nu ar avea protimisis a răscumpăra acareturi.**

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Lupea, hotărăşte ca Donicică să plătească chiria datorată lui Lupea, pentru casa ce o are aşezată pe locul acestuia, după cum dovedesc sineturile publice şi hotărnicia întărită de Alex. Ipsilant vv., căci pretinsul hrisov domnesc ce-l are Donicică, prin care locuitorii aşezaţi în mahalaua Broşteni sînt scutiţi de orice chirie, fiind slobozie domnească, nu este adeverit şi nu se ia în consideraţie.

Ms 957, 34, f. 90 v-91; I.D. dos. 14300/835.

603. — **1836 aug. 14.** — In pricina de desfacerea tovărăşiei dintre Marin Ghiorghiu, sudit cesaro-crăiesc cu Gheorghe Sava din jud. Buzău, asupra clauzei «timp de o lună» înserată în al doilea compromis, prin care trei judecători urmează a fixa socotelile pentru cîştig şi cheltuieli făcute de cei doi tovarăşi în vederea lichidării acestei tovărăşii, Inaltul Divan admite hotărîrea Divanului Judecătoresc care stabileşte că dacă timp de o lună de la încheierea compromisului, Prasa, al patrulea judecător, ales prin primul compromis, nu se prezintă, ceilalţi trei neguţători judecători au dreptul să hotărască.

Ms 957, 35, f. 91-93 v; I.D. dos. 14353/835.

604. — **1836 aug. 25.** — In pricina dintre moşnenii din Bobăiţa jud. Mehedinţi cu Mihai Izvoranu pentru 50 stj. moşie, Inaltul Divan întăreşte cartea de judecată a judecătoriei şi respingînd hotărîrea Divanului Craiovei, hotărăşte: pentru ca moşnenii să intre în stăpînirea celor 50 stj. pe care Mihai Izvoranu i-a cumpărat în taină de la nişte rude ale acestora, fugite în ţara turcească, să înapoieze lui Izvoranu preţul vînzării şi să îndatoreze pe martori să încredinţeze mărturiile aduse prin jurămînt, după care Inaltul Divan va da hotărîrea cuvenită.

Ms 957, 36, f. 93 v-94; I.D. dos. 17979/833.

605. — **1836 aug. 24.** — In urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 21 aug. 1835, în pricina dintre polcovniceasa Stanca Tîrnoveanca din jud. Dolj cu Petre şi Mitrică Gărnari, fraţi, din Giurgiţa jud. Dolj, pentru revendicarea unor stînjeni de moşie, pe care aceştia pretind că polcovniceasa i-ar fi cumpărat fără ştiinţa lor, Divanul Judecătoresc obligîndu-i să dovedească cu jurămînt, Inaltul Divan hotărăşte:

Intrucît polcovniceasa, după încredinţarea vechilului Episcopiei Rîmnicului a oprit pe pîrîţi de la jurămînt, făcînd în acest sens chiar un act de învoială semnat de ambele părţi, a pierdut procesul fără drept de apelaţie, fiind obligată a restitui pîrîţilor cheltuielile de judecată şi venitul acelor stînjeni de moşie, de la data facerii actului de învoială.

Ms 957, 37, f. 94 v-95 v; I.D. dos. 14380/835.

606. — **1836 aug. 19.** — Ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 15 iulie şi a cărţii bisericeşti de despărţenie dintre serdar Costache Filitis de Anica Clinceasca, fosta lui soţie, relativ la suma ce este îndatorat să o plătească pîrîtei, pentru întreţinerea ei şi a unei copile a lor, pe timpul de la părăsirea domiciliului pînă la darea sentinţei de despărţenie, întrucît zestrea soţiei a fost administrată de el luîndu-i şi uzufructul,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Inaltul Divan stabileşte să se plătească 12 lei pe zi în loc de 15, cum hotărîseră celelalte instanţe. scăzîndu-se 3 lei, ce reprezintă întreţinerea copilei care s-a dovedit că a fost sub îngrijirea tatălui.

Ms 957, 38, f. 96-96 v; I.D. dos. 14356/835.

607. — **1836 sept. 1.** — In pricina dintre Păuna, soţia răposatului Sava cîrciumarul, cu Tudorache Nedelcu pantofarul, sudit prusienesc, pentru înapoierea unei flori cu diamantele, ce a fost pe o cruce cu diamante pe care Păuna şi soţul său au dat-o amanet lui Tudorache pentru 120 galbeni împrumutaţi şi pe care nu i-a înapoiat-o, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil şi anaforaua Trib. Ilfov din 1835, hotărăşte: în baza zapisului de împrumut din sept. 1820, adeverit de Depart. de Şapte, în care se specifică că această cruce a fost înmînată pîrîtului cu floarea cu diamantele, acesta este obligat să restituie floarea sau să plătească valoarea ce o va fixa giuvaergiubaşa.

Pentru cheltuielile de judecată numita cîrciumăreasă să se adreseze judecătoriei de întîia cercetare.

Ms 957, 39, f. 96 v-98; I.D. dos. 4605/831, 14366/835.

608. — **1836 sept. 12.** — Ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 23 mart. 1833, în pricina dintre Gheorghe Boldescu şi slugereasa Profira, cumnata sa, cu Ioniţă cojocarul, prin care aceştia cer să li se recunoască dreptul de stăpînire asupra unei vii a numitului cojocar, pentru datoria ce acesta nu şi-a împlinit-o conform anaforalei Logofeţiei din 1823 întărită de Ghica Vodă şi pe care a vîndut-o lui Gheorghe Dimitriu neguţător, Inaltul Divan hotărăşte: se vor scoate la mezat casele, pe care Ioniţă cojocarul le-a vîndut fără drept, fiind sechestrate pentru datorie; dacă din preţul lor, după ce se va scădea zestrea soţiei cojocarului, se va putea împlini datoria, rămîne via în stăpînirea cumpărătorului Gh. Dimitriu; în caz contrar, se va scoate la vînzare urmînd ca atît cumpărătorul casei cît şi al viei, să-l urmărească pe Ioniţă prin judecată osebită pentru împlinirea banilor şi a pagubelor.

Ms 957, 40, f. 98-99.

609. — **1836 sept. 15.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Hristea Visarion din Piteşti şi căminar Ioan Mavrodroglu, hotărăşte:

1). pentru preţul rachiului, al cazanelor şi rămăşiţelor din moşia Băjeşti jud. Muşcel, se va urma întocmai hotărîrii acestui Divan din 18 iulie 1832;

2). respinge plata părţii din arenda moşiei Băjeşti, cerută de jeluitorul Hristea de la numitul căminar, neexistînd contract de tovărăşie;

3). de asemenea pentru unsprezece «mărunte condeie», neavînd dovezi;

4). respinge cartea de judecată a judecătoriei Muşcel şi admite plata a încă 34516 oca porumb peste cele 41806 oca, pe care numitul căminar are să lea dea jeluitorului pe baza catagrafiei din 1823 şi mărturiei cu jurămînt a lui Răducanu postelnicel şi Dincă Laţcu, oamenii căminarului.

Ms 957, 41, f. 99 v-101 v; I.D. dos. 14373/835 şi I.C. 178/841; vezi şi nr. 112.

610. — **1836 sept. 22.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Craiovei nr. 75/835 şi cartea isprăvnicatului Mehedinţi din 1826, confirmă

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

lui Ioan Butoescu stăpînirea asupra părții din moșia Butoești moștenire de la căpitan Const. Butoi și obligă pe jeluitorii Stan Picior și Andrei fiul lui Andrei de acolo să plătească cheltuielile de judecată pentru revendicările lor neîntemeiate.

Ms 957, 42, f. 102; I.D. dos. 14367/835 și 7545/838.

611. — **1836 sept. 21.** — In pricina dintre stolnicul Niculae Pardalos cu polcovnic Dinu Bolintineanu pentru deosebirea a 215 stj. și un cămin de casă moștenire de la Cristina Voinescu cuveniți polcovnicului din moșia Voinești jud. Dîmbovița și cumpărați de numitul stolnic, Inaltul Divan împuternicește pe clucerul Ioan Șerbănescu hotarnic, să aleagă acești 215 stj. din partea de sus a moșiei unde nu se află clădiri cumpărate de stolnic sau ridicate de el.

1). Pentru pomii ce se găsesc pe locul de casă numitul stolnic să fie obligat de a planta alții de același soi;

2). clăcașii, găsiți pe moșie la data cumpărării, se vor repartiza lui Bolintineanu, parte din ei în raport cu numărul stînjenilor, urmînd ca pentru casele acestora stolnicul să-i despăgubească în bani sau să le clădească altele asemenea;

3). asupra făcăului de moară cu două roate, ce le au în tovărășie, Bolintineanu va avea toate drepturile dacă va împlini stolnicului cheltuielile;

4). în pricina tăierii de pădure se vor judeca deosebit, întrucît această pricină n-a fost judecată la prima instanță.

Ms 957, 43, f. 102 v-105; I.C. 1924/840; vezi și nr. 538, 967.

612. — **1836 sept. 21.** — In pricina dintre Agapie postelnicel și Ivana văduva, pentru o căscioară ce s-ar afla în curtea caselor cumpărate de Agapie de la Petre ceaprazarul, fiul Ioanei și care numita pretinde că n-a fost vîndută odată cu casele, Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 29 aprilie 1835, hotărăște: dacă numita nu primește a răscumpăra casele de la cumpărătorul Agapie sau a primi costul materialului acelei căscioare, atunci i se va da chiar acel material, urmînd ca Agapie să rămînă deplin stăpîn pe acele case.

Ms 957, 44, f. 105 v-106 v; I.D. dos. 14321/835.

613. — **1836 sept. 9.** — In pricina de hotare dintre Pană Costescu, epitropul casei răposatului vornic Iordache Slătineanu și stolnicul Dimitrie Psaltis, cumpărătorul moșiei Pociovaliștea din jud. Gorj, ce a fost a copiilor răposatului vornic Diamandi Mehtupciu, Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii din 19 apr. 1835, împuternicește pe serdar Teodor Palade și clucerul I. Șerbănescu să aleagă hotarul dintre moșia Beliveni a răposatului vornic Slătineanu și moșia Pociovaliștea după cartea de alegere din 1765 și mărturia cu carte de blestem a oamenilor bătrîni punînd și semne de hotar; de asemenea obligă pe stolnicul Psaltis a despăgubi casa răposatului vornic Slătineanu de venitul și tăierea pădurii din partea de moșie Beliveni stăpînită de el fără drept; pentru cheltuielile judecății, partea prigonită să se adreseze către politiceasca judecătorie a Ilfovului.

Ms 957, 45, f. 106 v-109 v; I.C. dos. 182/841; vezi și nr. 511.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

614. — **1836 oct. 12.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1 iul. 1835, în pricina dintre Dinu Burdușanu cu căminăreasa Marghioala Colceachina, relativ la tăierea de pădure după moșia ce a avut-o în arendă și care lemne nu sînt rod al moșiei de peste an.

Ms 957, 46, f. 110; I.D. dos. 14343/835 și 7509/838.

615. — **1836 oct. 13.** — Inaltul Divan, în pricina de moștenire dintre Maria, soția lui Caracostea Cișmegiu cu Dima pietrarul, vărul primar al răposatului său soț și popa Paraschiva, hotărăște: numita, dacă persistă a-și căuta dreptate cu numitul preot, să se adreseze la judecătoria de întîia cercetare a județului, iar pentru drepturile lui Dimitrie pietrarul la moștenirea bărbatului ei, să facă deosebită apelație.

Ms 957, 47, f. 110 v-111; I.D. dos. 16204/834.

616. — **1836 oct. 16.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moștenitorii răposatului Ștefan Balotă cu Arghira, sora Gherghinei, a doua soție a lui Balotă, confirmînd hotărîrea Divanului Politicesc nr. 17/835, hotărăște: se va da o treime din locul de zestre al Gherghinei, copiilor lui Balotă și două treimi Arghirei, din care se vor scădea cheltuielile pomenirii; pentru casa, ce numitele surori o au în părți egale de la mama lor, partea Gherghinei se va împărți: o treime copiilor și două treimi surorii sale Arghira plus venitul părții a treia, ce se va socoti de la moartea Gherghinei. Pentru cheltuielile de judecată și stricăciunile casei se va porni proces separat.

Ms 957, 48, f. 111-112; I.D. dos. 14338/835.

617. — **1836 aug. 25.** — In pricina dintre Stoian boiangiul din Craiova cu Raicu Pavlovici, pentru două căscioare cu un loc de vie, cumpărate de numitul boiangiu și pe care Raicu le pretinde în baza dreptului de protimisis ca vecin, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 15 ian. 1835 și întărește lui Stoian boiangiul stăpînirea asupra acelui loc, a viei și a caselor ridicate pe el; se hotărăște că R. Pavlovici pierde dreptul de protimisis ce-l avea ca vecin, fiindcă a știut de această vînzare după cum a mărturisit și nu a pornit judecată în sorocul legal de 40 zile.

Ms 957, 49, f. 112-113; I.D. dos. 11622/836.

618. — **1836 oct. 19.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 29 apr. în pricina dintre Moise Orenștean ovreiul, staroste de sudiții prusienești, cu Sosa, soția răposatului Lupu sticlarul și moștenitorii lui Mitu șelarul, relativ la niște lucruri pe care Lupu sticlarul le-a pus zălog lui Mitu șelarul pentru niște bani împrumutați și care lucruri împreună cu zapisul de împrumutare, moștenitorii numitului șelar pretind că ar fi fost vîndute lui Moise ovreiul.

Ms 957, 50, f. 113 v-114; I.D. dos. 11682/836.

619. — **1836 oct. 16.** — In pricina lui Niculae Chiru cu egumenul m-rii Cotroceni relativ la pretenția lui Chiru de a i se plăti de către mănăstire 5000 lei, bani pe care răposatul Iosif ieromonahul îi are la mănăstire conform zapisului ce numitul îl posedă, în contul datoriei ce răposatul iero-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

monah avea să-i plătească, Inaltul Divan respinge această cerere nerecunoscînd nici o valoare juridică acestui zapis, întrucît nu l-a prezentat nici în 1817, nici în 1823 cînd s-a făcut cercetarea zapiselor de datorie ale mănăstirii.

Ms 957, 51, f. 114-115 v; I.D. dos. 11669/836 și 7552/838.

620. — **1836 oct. 20.** — In pricina dintre Gheorghe Udrea, ce-i zice și Pietroșan, de la Dolj și soacra sa Ioana cu epitropul moștenitorilor răposatului polcovnic Ioan Bălșanu, pentru partea din moșia Bărbărești, jud. Romanați, ca urmare anaforalei Depart. de Patru din 1821 și hotărîrii Divanului Craiovei din 29 dec. 1821, Inaltul Divan o întărește pe seama moștenitorilor polcovnicului și împuternicește pe epitropul numiților să ia hotarnic pentru alegerea acestei părți de moșie, luînd și carte de hotărnicie; jeluitorul Udrea urmează să plătească tot venitul, ce se va afla din partea de moșie stăpînită fără drept, de el sau de soacra sa, cît a fost în viață [1]).

Ms 957, 52, f. 115 v-117; I.D. dos. 14278/835.

621. — **1836 oct. 6.** — In pricina dintre aga Grigorie Filipescu cu Ioan Burdeanu și Nicolae Făgărășanu, arendașii morii sale de pe moșia Broșteni din jud. Ialomița, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc cu nr. 59/835, hotărăște: se va plăti numiților arendași, prin «analoghie» venitul morii, de cînd numitul agă a poprit-o pentru reparație, după cum reiese din înscrisul dat de agă din 7 iul. 1834, plus venitul încasat din măciniș de al treilea «obraz», numit de agă la punerea în funcțiune a morii; pentru cheltuielile făcute în urma ruperii zăgazului, a celor de judecată și cele făcute fără nici un temei de al treilea «obraz», urmează a se porni osebită judecată.

Ms 957, 53, f. 117 v-119 v; I.D. dos. 14349/835 și 7534/838.

622. — **1836 nov. 10.** — In pricina de stăpînire dintre frații Alexandru și medelnicer Iorgu Gianoglu cu medelnicereasa Eleni Ciocîrlănoaia, soția medelnicerului Nicolae Ciocîrlan, pentru o casă din mah. Radu Vodă a răposatului protosinghel Neofit Tismăneanu, ca urmare a anaforalei Depart. de Opt din 2 mart. 1831 și a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 24 sept. 1835, Inaltul Divan hotărăște ca medelnicereasa Eleni Ciocîrlănoaia să fie lăsată să stăpînească în pace acea casă, dacă numiții jeluitori nu vor putea încredința cele afirmate în prima instanță, că sînt moștenitori ai numitului protosinghel, pretinzînd acea casă în baza dreptului de protimisis.

Pentru cererea de a li se da socoteală de avutul părintesc, urmează să se adreseze prin osebită judecată.

Ms 957, 54, f. 119 v-120 v; I.D. dos. 14360/835.

623. — **1836 nov. 2.** — Ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 11 ian. 1833, în pricina dintre vornicul Alex. Scarlat Ghica și postelnic Costache Suțu, relativ la moșiile Măcrești, ce-i zice și Friguroasa și Călimănești, cumpărate de numitul postelnic, prima de la serdar Mihălcică Arion și a doua de la Zăgănești, conform anaforalei din 1820 și 1831 și

1. **Arderea Craiove de Cîrjalii în 1802.**

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

pe care numitul vornic pretinde să le răscumpere în baza dreptului de protimisis ca vecin, prin moşia sa Dudeasca ce-i zice şi Maraloiu, dincolo de apa Buzăului în partea Focşanilor, jud. Rîmnicul Sărat, Inaltul Divan întăreşte postelnicului Suţu stăpînirea asupra moşiilor cumpărate, întrucît din mărturia hotarnică a lui Stănescu şi a pitarului Alexe Niculescu încredinţată de Nicolae Caragea vv. reiese că moşia Dudeasca nu se întinde dincoace de apa Buzăului, spre a se învecina cu moşiile vîndute, iar locul ce-l stăpîneşte numitul vornic în moşia Măcreşti nu se bazează pe nici un drept; afară de aceasta, moşia Tăriciori, ce-i zice şi Suţeştii a postelnicului, după cartea de hotărnicie din 1741 «se loveşte cap în cap cu moşia Măcreşti».

Trei membri ai Divanului nu se asociază la hotărîrea dată, susţinînd dreptul de protimisis al vornicului pe motivele: acele hotărnicii nu au fost făcute pentru moşia Dudeasca ci pentru moşia Perieţi a schitului Vărzăreşti şi deci nu i-au măsurat decît lăţimea; locul stăpînit în moşia Măcreşti îl are prin învoială de la serdar Arion, fostul ei stăpîn şi deci este întemeiată această stăpînire, precum şi pretenţia dreptului de protimisis [1]).

Ms 957, 55, f. 120 v-126; I.D. dos. 17931/833 şi 7531/838.

624. — **1836 oct. 12.** — Ca urmare cărţii de judecată a Divanului Craiovei din 17 febr. 1826, în pricina de datorie dintre Matei fiul pitarului Stanciu Săşescu din Tg. Jiu cu «clironomii» răposaţilor fraţi Nanu, Inaltul Divan hotărăşte: pentru datoria de 27000 lei împrumutaţi de tatăl lui Matei Săşescu de la Hagi Enuş Costa şi neplătiţi în sorocul fixat de patru luni, cum reiese din zapisul de împrumut din 1819, contrasemnat şi de Matei şi întărit prin scrisorile lui din 1823-1825, prin care recunoaşte ca bună acea datorie cerînd numai o amînare de plată, se vor scoate la mezat acareturile puse amanet plătindu-se moştenitorilor casei Nanu, datoria plus dobînda timp de patru luni la întreaga sumă atît la capete, cît şi la dobînda cuvenită, conform pravilei, iar ce va prisosi se va da jeluitorului.

Trei din «cilenii» Divanului se abţin, neadmiţînd a se lua dobîndă la dobîndă, lucru motivat de ei prin partea 3-a cap. 10 din pravilă şi că greşit a fost interpretat articolul din pravilă invocat de Divan: «cîte datorii hotărăşte judecata pînă se vor plăti, să plătească dobîndă la toată suma, atît a capetelor cît şi a dobînzii».

Ms 957, 56, f. 129 v-132 v; I.D. dos. 14304/835.

625. — **1836 nov. 17.** — Ca urmare a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 18 oct. 1836, în pricina de moştenire dintre Suzana, Ecaterina şi Elena, fiicele răposatului Zisu Carapan, cu executorii testamentari serdar N. Vasilescu, Ioan Ştamu şi Iane Zoe, Inaltul Divan respinge cererea jeluitoarelor de anulare a diatei pretinse, întrucît neatacînd în timpul legal «exoflisisul» dat de bărbaţii lor prin care primesc «legaturile lăsate de tatăl lor», au recunoscut implicit această diată, întărită şi adeverită cu iscălituri de martorii ceruţi de pravilă şi de către consulul rus şi sînt obligate a veghea ca numitul testament să fie îndeplinit întocmai.

---

1. «Călcarea nu are paragrafie, ci oricînd se întoarce stăpînului de la care s-a luat».

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Asupra nerecunoaşterii semnăturii din «exoflisis» a unuia din bărbaţi, urmează a se face osebit proces.

Ms 957, 57, f. 133-140; vezi şi nr. 802.

626. — **1836 dec. 4.** — In pricina de datorie dintre Petrache Zotovici şi clucerul Niculae Băleanu, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 12 iunie 1836, Inaltul Divan hotărăşte că pentru plata a 500 galbeni ce Zotovici o avea către căminarul Iorgu Văcărescu şi pe care acesta a trecut-o în mîinile clucerului Băleanu, întrucît sorocul de plată a trecut, se vor scoate la mezat casele din mah. Lucacilor ale răposatei sărdărese Cacip pe care numitul Zotovici le-a cumpărat la mezat, plătindu-se numitului clucer atît datoria cît şi dobînda cu cheltuielile de judecată. Dacă datornicul va putea acoperi aceste sume se va renunţa la vînzare.

Ms 957, 58, f. 140 v-141 v; I.D. dos. 11707/836.

627. — **1836 dec. 9.** — In pricina de împresurare dintre casa răposatului Const. Ipsilant vv. cu colonelul Const. Herăscu pentru moşia Voivodeşti şi Bragadiru din jud. Teleorman a numitului colonel de către moşia Zimnicele a măriei sale, Inaltul Divan întăreşte hotărnicia făcută de vornicul Cocorăscu cu harta întocmită de inginer Teodor Paladi din 1815, după mărturia oamenilor bătrîni cu carte de blestem urmînd întocmai hotărniciile din 1732 a clucerului Merişanu, din 1793 a lui Ştefan Greceanu şi din 1805 a lui Ştefan Belu; împuterniceşte pe colonelul Herăscu să stăpînească cei 974 stj. din moşia Bragadiru împresuraţi de moşia casei răposatului domn, iar pentru venitul acestei părţi obligă casa numitului domn să împlinească colonelului Herăscu 44396 lei, iar de la cumpărătorii Bragadirului 38872 lei.

Ms 957, 59, f. 141 v-150 v; I.D. dos. 4136/839; vezi şi nr. 572, 722.

628. — **1836 dec. 15.** — In pricina dintre Maria Mosculeasa cu pitarul Manolache Piersiceanu, ginerele său, Inaltul Divan confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc nr. 32/836, hotărăşte: ca urmare mărturiei agăi Grigore Filipescu, se încuviinţează Mariei Mosculeasa de a locui în casele «ce stă în această prigonire», fără a fi supărată nici de ginere, nici de fiică, neavînd dreptul să le înstrăineze, ginerele avînd dreptul să le «meremetisească» fără a îndepărta din casă pe jeluitoare.

Ms 957, 60, f. 150 v-151 v; I.D. dos. 11671/836.

629. — **1836 oct. 5.** — In pricina dintre Grigorie Hagi Ioan, sudit cesaro-crăiesc, cu fraţii Niculae şi Ştefan Golescu, Inaltul Divan respinge ca neîntemeiată cererea jeluitorului Grigorie, care pretinde că părintele fraţilor Goleşti i-ar fi rămas dator cu 200 galbeni dintr-o datorie mai veche, amanetarisind sineturile moşiei Ştefăneşti, fapt pentru care a scăzut această sumă din arenda moşiei Goleşti şi hotărăşte a se urma întocmai hotărîrea Divanului Judecătoresc din 7 dec. 1834.

Ms 957, 61, f. 151 v-153 v; I.D. dos. 14276/835.

630. — **1836 dec. 8.** — In pricina dintre Ioniţă Pălcău şi soţia sa Ilinca din Davideşti jud. Muşcel cu diaconul Gheorghe şi Sandu Mazilu,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

moşneni Davideşti, ca urmare anaforalei veliţilor boieri din 2 ian. 1826, întărită de Grigore Ghica vv., Inaltul Divan respinge cererea lui Ioniţă Pălcău, prin care «defaimă» cumpărăturile de moşie ce le au Davideştii de la neamul Pălcăilor şi întăreşte acestor moşneni stăpînirea asupra acestor părţi de moşie, pe care le deţin de 148 ani.

Ms 957, 62, f. 153 v-156; I.D. dos. 11678/836.

631. — **1836 aug. 5.** — In pricina de vicleşug dintre pitarul Manolache Bălăceanu cu polcovnicul Antonie Moshone care arendează prin Gheorghe Riga, sudit cesaro-crăiesc, moşia Tecuci din jud. Teleorman a numitului pitar, ca urmare a hotărîrii Divanului Judecătoresc din 25 iulie 1832, Inaltul Divan hotărăşte: întrucît din cercetările la faţa locului, prin care s-a dovedit că pădurile şi branişteIe interzise accesului locuitorilor, cum rezultă din contractul de arendare, se află pe celelalte sfori de moşie, Balaciu, Sitişeasca, Pădureţu şi Tutăneasca, se consideră că acest contract a fost făcut pentru toate trupurile de moşie întocmai tocmelii ce au avut-o cu Riga şi nu numai pentru moşia Tecuci, cum cu rea credinţă susţine pitarul Bălăceanu şi-l obligă să dea în stăpînirea lui Moshone şi celelalte părţi de moşie spre a le încasa venitul pe trei ani de acum înainte; pentru cheltuielile de judecată şi pagubele suferite, Moshone se va adresa judecătoriei de întîia cercetare.

Ms 957, 63, f. 156 v-161; I.D. dos. 16252/832.

632. — **1837 ian. 15.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 sept. 25, urmată după pravila pămîntului, care prevede că fratele este acela care trebuie să aibă grijă de averea şi de căsătoria fetei rămase nemăritată la moartea tatălui, cu desluşirea că de vreme ce fraţii Merişeşti nu vor să primească îngrijirea averii părinteşti şi a măritişului surorilor lor, Elena şi Elisaveta, această sarcină să fie dată prin Obşteasca Epitropie, căminăresei Marghioala Arionoaia, sora lor mai mare, care, împărţind cu dreptate averea rămasă şi făcînd foaie de zestre la căsătoria fiecăreia dintre surori, va merge cu acele foi la Obşteasca Epitropie, spre a le adeveri.

Ms 958, 1, f. 1-3 v; I.D. dos. 16255/834.

633. — **1837 ian. 18.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc al Craiovei din 1834 aug. 24, dînd dreptate Dumitranei şi Mariei fiica sa, să răscumpere cu protimisis locul din Craiova, pe care jeluitorul Pencea Braşoveanu l-a cumpărat de la clucerul Ioan Sandulache; deoarece pîrîtele n-au avut cunoştinţă şi nu au iscălit zapisul vînzării, acestea sînt obligate să întoarcă însă lui Pencea banii pe care i-a plătit după încredinţarea prin jurămînt a clucerului Ioan, împreună cu banii cheltuiţi la facerea prăvăliei de pe acel loc; jeluitorul să răspundă pîrîtelor cheltuielile de judecată.

Ms 958, 2, f. 3 v-5.

634. — **1837 ian. 26.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1835 iun. 14, dînd dreptate lui Silivestru, egumenul schitului Strihareţul din jud. Olt, ca să stăpînească casele şi prăvăliile sale din Slatina, întrucît s-a dovedit că el a dăruit răposatului său fiu, la

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

căsătoria sa cu pîrîta Elenca, numai capitalul de 12000 lei, nu şi casele şi prăvăliile în care răposatul a făcut negoţ.

In ce priveşte cererea egumenului de a se lua de sub îngrijirea pîrîtei, nevîrstnica fiică a răposatului, pentru a o îndepărta de la relele urmări ale mamei sale, Inaltul Divan hotărăşte ca jeluitorul să se adreseze Obşteştii Epitropii, care, alegînd partea de avere a fiicei nevîrstnice, să o administreze pe seama ei, iar copila să rămînă sub îngrijirea mamei sale pînă la vîrsta de 8 sau 9 ani.

Ms 958, 3, f. 5-8; I.D. dos. 11722/836.

635. — **1837 febr. 1.** — In pricina stolnicului Ioan Socolescu din jud. Argeş, cu moşnenii din satul Mălaia, plaiul Loviştei, acelaşi judeţ, pentru muntele vîndut de pîrîţi lui Costandin Robescu şi răscumpărat cu protimisis de numitul jeluitor, de la care, la rîndul lor zic pîrîţii, că l-ar fi răscumpărat mai tîrziu, Inaltul Divan hotărăşte: de va primi numitul stolnic jurămîntul «evanghelicesc», încredinţînd că banii pe care i-a primit de la pîrîţii moşneni, au fost pentru arenda muntelui, iar nu pentru răscumpărarea lui, să stăpînească nesupărat acel munte aşa după cum a fost hotărîrea Tribunalului; neprimind jurămînt, să se urmeze întocmai hotărîrea Divanului Judecătoresc, trecînd muntele în desăvîrşita stăpînire a moşnenilor Mălăeni.

Ms 958, 4, f. 8-13 v; I.D. dos. 11651/836.

636. — **1837 febr. 8.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1835 martie 4, apărînd pe moşnenii Cărbuneşti de plata către moşnenii Duţeşti a unei părţi din venitul bîlciului ce se face pe moşia Cărbuneşti jud. Gorj. Micşorîndu-se numărul vitelor aduse în bîlci, jeluitorii nu pot fi ţinuţi a răspunde acea parte de venit ce o dădeau pîrîţilor ca mulţămită pentru că numărul vitelor fiind foarte mare şi neîncăpînd pe moşia Cărbuneştilor treceau şi pe moşia Duţeştilor; acest venit era, de altfel, acordat de bună voie şi fără a fi făcut vre-o neînţelegere. Cererea lui Ioniţă Crăsnaru şi Vlăduţ Gălăcescu pentru o parte din acest venit, care a scăpat din vedere Tribunalului, să şi-o caute prin osebită judecată.

Ms 958, 5, f. 13-15.

637. — **1837 febr. 5.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 mai 27, întărind stăpînirea căminăresei Marghioala Drugăneasca asupra întregii moşii Retevoeşti din jud. Muşcel, aşa cum a primit-o răposatul ei soţ, Gheorghe Drugănescu, de la fratele său Dumitrache, în schimbul moşiei Drugăneşti din acelaşi judeţ, potrivit hotărîrii lui Ioan Vodă Caragea; pîrîtul Costache Arion, ginerele lui Grigore Drugănescu, cumnatul căminăresei nu are dreptul de a cere partea de moşie, cumpărată de răposatul stolnic Drugănescu de la moşnenii Găneşti şi alipită moşiei Retevoeşti, neputînd fi vorba de călcare de moşie din partea căminăresei. Moşia Retevoeşti nemărginindu-se cu moşia Găneşti, dată de zestre lui Costache Arion, între ele aflîndu-se moşia moşnenilor Găneşti, nici cererea de moştenire nu poate fi luată în seamă de Divan, ca nefiind făcută în termenul de 30 ani, prevăzut de pravilă — de la moartea stolnicului Scarlat Drugănescu fiind trecuţi mai mult de 40 ani, — iar din 1801, dată cînd stolniceasa Drugăneasca a făcut împărţirea averii rămase de la

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

răposatul stolnic, între fiii săi, iarăşi fiind trecuţi peste 30 ani, termen în care nici socrul, nici soacra pîrîtului Arion n-a făcut cerere de moştenire; de aceea Inaltul Divan îndatorează pe Costache Arion să plătească jeluitoarei şi cheltuielile de judecată.

Ms 958, 6, f. 15-25; I.D. dos. 11675/836.

638. — **1837 febr. 19.** — Inaltul Divan întăreşte anaforaua boierilor veliţi din 1815 ian. 29 dînd dreptate moşnenilor Bîrcoveni din Buzduc jud. Romanaţi, să stăpînească părţile de moşie, pentru care sînt în prigonire cu slugerul Viişoreanu din Craiova, întrucît moşnenii Piţurleşti, de la care stolnicul Viişoreanu tatăl jeluitorului, pretindea că ar fi cumpărat partea lor de moşie, au primit jurămîntul, «defăimînd zapisele de cumpărătoare de la mîna stolnicului (afară de soţia lui Nicula Piţurlea, care nici nu s-a cuvenit, muiere fiind, a să pune la jurămînt)», întrucît amîndouă părţile prigonitoare s-au mulţumit cu anaforaua din 1815, întărită de Ioan Caragea vv., pe care au şi iscălit-o; slugerul urmează a plăti cheltuielile de judecată ale moşnenilor Bîrcoveni, iar de se crede nedreptăţit, potrivit pravilei, să caute a-şi afla dreptatea cu vechilul său, care a iscălit acea anafora împotriva intereselor părţii pe care trebuia s-o apere.

Ms 958, 7, f. 25 v-29; I.D. dos. 16237/834.

639. — **1837 febr. 9.** — Cercetînd pricina moşnenilor Rădoşani, din jud. Gorj, cu slugerul Costin Rădoşanu, tot de acolo, pentru părţile de moşie din hotarul Radoşii, vîndute şi zălogite acestuia de numiţii jeluitori, Inaltul Divan hotărăşte să se facă urmare după hotărîrile sale anterioare (din 1832 şi 1834); moşnenii Rădoşani să răspundă lei 2059, parale 2, cît s-a stabilit la faţa locului, de către medelnicerul Zamfirache Bălteanu, că ar mai fi datori slugerului Costin, pentru răscumpărarea moşiei lor pe care s-o stăpînescă cu toate acareturile şi îmbunătăţirile aduse de sluger.

Ms 958, 8, f. 29 v-33; I.D. dos. 11674/836 şi I.C. 150/844; vezi şi nr. 35, 429.

640. — **1837 mart. 10.** — Inaltul Divan cercetează pricina serdarului Niculae Vasilescu şi Ioan Stamu, îndeplinitorii diatei răposatului Zisu Carapan şi a căminarului Ştefan Ogrăzeanu, casierul poştelor din vremea lui Grigore Ghica vv. cu Obşteasca Epitropie, sub a cărei îngrijire se află casa răposatului Theodosie Vrana, pentru cîştigul unei a cincea părţi din venitul Casei Poştelor; bazîndu-se pe corespondenţa şi pe înscrisurile înfăţişate de epitropii casei lui Vrana, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea din 1835 febr. 23 a Divanului de Comerţ, obligînd pe îndeplinitorii diatei răposatului Carapan să plătească casei lui Vrana suma acelui cîştig, cu dobînzile legale; se va scădea casa lui Carapan de suma banilor ce arată că are să ia de la casa cumnatului său Vrana; hotărîrea este motivată întrucît se dovedeşte că numitul Carapan, fiind împuternicit de Vrana a-i prinde loc în tovărăşia Casei Poştelor şi a semna în numele său, a urmat cu înşelăciune, încasînd pe seama sa partea de cîştig datorată acestuia; căminarul Ştefan Ogrăzeanu, casierul Casei Poştelor, să fie apărat de cele urmate între numitul Carapan şi cumnatul său, răposatul Vrana.

Cu această hotărîre nu se unesc trei dintre membrii Divanului pentru că, după moartea lui Theodosie Vrana, vicontesa Arghira Gramont, fireasca epitroapă a nevîrstnicilor copii, rămaşi de pe urma răposatului prin «exo-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

flisis»-ul ce a dat, a desfăcut pe Carapan de orice datorie față de dînsa; urmează ca moștenitorii lui Vrana să se despăgubească de la aceasta ca una ce i-a păgubit prin greșeala sa.

Ms 958, 9, f. 33 v-48 v; I.D. dos. 14302/835.

641. — **1837 febr. 24.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc și hotărăște ca jeluitorul Simion cuțitarul să întoarcă fostei sale soții Ioana numai locul de casă și pogonul de vie pe care le-a vîndut din zestre, fără a pune «andipricon», fără a mai restitui lucrurile mișcătoare, întrucît singură pîrîta a recunoscut că i-au fost întoarse odată și că le-a pierdut cu ocazia «răzvalei» turcilor, întîmplare pentru care bărbatul n-ar putea fi tras la răspundere, chiar de ar fi avut zestrea soției în grija sa; cheltuielile de judecată, fiind punct nou, Inaltul Divan nu-l ia în cercetare.

Ms 958, 10, f. 48 v-51; I.D. dos. 11635/836.

642. — **1837 febr. 10.** — In pricina fraților Asadur Mogîrdici și Carabet, fiii lui Chircor Buiucliu, cu Artin și Mardiros, fiii lui Sarchez Buiuclîoglu, Inaltul Divan hotărăște să se pună în lucrare «alegerea» Trib. Ilfov, întărită de Divanul Politicesc și de însuși acest Divan în 1835. Jeluitorii să plătească partea lor din suma aleasă de tribunal drept datorie față de pîrîții Buiuclîoglu, întrucît fratele lor mai mare, Avedis, care s-a prezentat singur la judecata tribunalului, deși nu a fost orînduit vechil din parte-le, nu a făcut apel împotriva acelei alegeri, în termenul cuvenit, astfel că jeluitorii să caute a se despăgubi de la acesta.

Ms 958, 11, f. 51-52 v; vezi și nr. 357.

643. — **1837 ian. 20.** — In pricina baronului Hristofor Sachelarie cu păhărniceasa Luxandra Bălăceanca pentru galbenii împrumutați cu amanet răposatului paharnic Bălăceanu, Inaltul Divan hotărăște să se pună în lucrare anaforaua boierilor veliți din 1828 aprilie 10; adunîndu-se toate rămasurile răposatului paharnic, să se răspundă mai întîi lipsa de zestre a numitei păhărnicese și după aceea, să se plătească și datoria baronului, urmînd ca păhărniceasa Bălăceanca să stăpînească cei 3200 stînjeni din moșia Bereasca și casele de pe Podul Mogoșoaiei, puse «andipricon» de răposatul paharnic Bălăceanu la vînzarea moșiilor de zestre: Brebina jud. Mehedinți, Zîmbreasca jud. Teleorman și Balaciu, Zmiorenii, Băietenii și Siliștea, întrucît nu poate fi vorba de «iconomie» în dauna baronului, actele de punere de «andipricon» (începînd cu 1805) fiind cu mult anterioare zapisului de împrumut (1820), baronul este îndatorat să întoarcă și sineturile ce i-au fost lăsate amanet.

Ms 958, 12, f. 52 v-60; I.D. dos. 17959/833.

644. — **1837 ian. 22.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului de Comerț din 1832 nov. 5 și alegerea Trib. Comercial ce îndatorează pe jeluitorul Theoharie Dimitriu să răspundă tovarășului său de negoț, vistierului Alex. Nenciulescu, lei 70003, aleși de boierii orînduiți de Costandin Ipsilant vv. prin negutători desemnați anume, după falimentul din 1805 al numitului Theoharie; în caz contrar urmează a i se vinde cu mezat orice avere ce se va dovedi că are pentru despăgubirea creditorului, întrucît

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

numitul Theoharie n-a putut dovedi cu nimic încredinţarea ce a făcut cum că vistierul Nenciulescu ar fi luat marfa poprită în ţara turcească.

Ms 958, 13, f. 60-63 v; I.D. dos. 16263/832.

645. — **1837 ian. 13.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina dintre Hristodor Carianopolu, epitropul clironomilor răposaţilor fraţi Nani, cu unii din locuitorii de pe moşia Slătioarele din jud. Romanaţi, hotărăşte: locuitorii de pe sus-zisa moşie, care se trag din strămoşii cărora, în 1749, Grigore Ghica vv. le-a acordat privilegiul de a fi apăraţi de dijmă, să-şi păstreze privilegiile dobîndite de la alţi domni, să plătească claca stabilită, un zlot pe an de familie, să ţină în stăpînire podul umblător de peste Olt, plătind stăpînilor moşiei cîte 150 lei pe an şi să aibă dreptul de a vinde rachiu tot timpul anului; să vîndă vin de la culesul viilor pînă la Sf. Nicolaie (cu condiţia de a vinde numai în cîrciumă, avînd dreptul la o singură cîrciumă, faţă de două sau trei ori două faţă de şase ale stăpînilor moşiei, dacă familiile de privilegiaţi sînt mai puţine decît cei supuşi la drepturile moşiei şi la preţul stabilit de stăpînii moşiei). Inaltul Divan consideră aceste privilegii ca nişte drepturi cîştigate de jeluitori prin judecăţi, iar nu ca nişte mile acordate de domni, în decursul vremilor, în schimbul privilegiului de a fi apăraţi de dijmă, pierdut de locuitorii Slătioreni în 1777, cînd moşia Slătioarele a fost dăruită de Alexandru Ipsilant vv. vornicului Ştefan Prişcoveanu şi cînd domnul le-a oferit altă moşie slobodă domnească la Slatina.

La această hotărîre se opun trei membri ai Divanului — deoarece, zic ei — după regulament s-au desfiinţat toate hrisoavele date de stăpînire şi se stabilesc drepturile şi datoriile între proprietari şi săteni şi deoarece în pravila pămîntului se prevede că nimeni nu are dreptul de a vinde rachiu pe moşia stăpînului, fără a se tocmi cu el, să răspundă drepturile către stăpînul moşiei ca toţi locuitorii ţării.

Ms 958, 14, f. 64-76; I.D. dos. 11650/836, 11626/836; vezi şi nr. 400, 776.

646. — **1837 mart. 22.** — In pricina dintre pitarul Manolache Bălăceanu cu Obşteasca Epitropie, pentru banii împrumutaţi cu amanet de numitul pitar, Inaltul Divan respinge cererea acestuia de a i se vinde moşia Tecuciu, scoasă de el la mezat, în locul moşiei amanetate Scăenii şi, întărind hotărîrea Divanului Civil, îndatorează pe jeluitor să răspundă lei 42180 cîţi au mai rămas din datorie, cu dobînda lor «pravilnică», plus cheltuielile de judecată şi plata vechilului angajat de Epitropie, iar în caz contrar să se vîndă cu mezat moşia amanetată, spre despăgubirea Obşteştii Epitropii.

Ms 958, 15, f. 76 v-78; I.D. dos. 11714/836.

647. — **1837 apr. 30.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei ce apără pe pîrîtul Costandin Lăcusteanu de plata celor 128 tufani, tăiaţi din pădurea stăpînită de acesta în devălmăşie cu alţi părtaşi; obligă pe jeluitorul Barbu Izvoranu ce pretinde că tufanii au fost tăiaţi din partea sa de pădure, după ieşirea din devălmăşie, să plătească

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

pîrîtului cheltuielile de judecată, întrucît hotărnicia făcută în 1833 după acea tăiere, din cauza opunerii jeluitorului la achitarea adaosului de plată, pretins de hotarnic, a rămas neîntărită.

Ms 958, 16, f. 78-79 v; I.D. dos. 11729/836.

648. — **1837 febr. 12.** — In pricina paharnicului Ianache Arion cu epitropii casei răposatului baron Ştefan Meitani, pentru călcarea moşiei Crovu din jud. Vlaşca de către moşia Şeineşti şi Letca sau Clejănei (ce a trecut în stăpînirea prinţului Serbiei), Inaltul Divan întăreşte anaforaua veliţilor boieri din 1816 de cuprinsul căreia au rămas mulţumite amîndouă părţile. Se hotărăşte ca, întrucît sus-zisa anafora nu prevede semnele din care să înceapă măsurătoarea moşiei Clejănei, să se urmeze după povaţa pravilei, adică măsurătoarea să înceapă din hotarul moşiei Mariuţa, unde sînt semne de hotare netăgăduite şi stăpînite cu linişte, iar nu din hotarul moşiei Crovu, pentru care a fost prigonire şi între răposatul paharnic Dinu, socrul jeluitorului, cu răposatul ban Costandin Filipescu, cu atît mai mult cu cît prisosul stînjenilor rămaşi după măsurătoarea celor 2687 ai baronului (măsuraţi cu stînjenul răposatului Şerban Vodă) va trebui să se alăture la moşia Crovu; după măsurarea ambelor moşii şi statornicirea cu pietre şi movile, să se dea carte de hotărnicie fiecăria, iar în caz de nemulţumire să se pună numai semne şi să se sorocească pentru judecată.

Ms 958, 17, f. 80-86; I.D. dos. 14331/835.

649. — **1837 mart. 15.** — In pricina clucerului Alex. Vlangali cu moşnenii Oteşti şi Oteşciori din jud. Olt, Inaltul Divan întăreşte «alegerea» judecătoriei Olt şi hotărnicia făcută de medelnicerul Greceanu, ca numitul clucer să stăpînească moşia sa — Cepturarii — împreună cu acei 366 stînjeni de moşie, cumpăraţi cu zapis din 1696 de către pitarul Barbu Fărcăşanu, statornicindu-se cu pietre şi movile hotărnicia făcută, întrucît s-au recunoscut de adevărate semnele după care s-au urmat, de către martori, cu carte de blestem; moşnenii vor răspunde pîrîtului cheltuielile de judecată. Cît despre tăierea pădurii şi chezăşia ce cere clucerul de la moşneni că nu-i vor face vreun rău, după cum s-au lăudat, fiind puncte necercetate încă, acesta se va adresa judecătoriei judeţului [1]).

Ms 958, 18, f. 86 v-95 v; vezi şi nr. 535.

650. — **1837 ian. 18.** — In pricina serdăresei Zambeta din Chişinău cu epitropii casei răposatului paharnic Dimitrie Zaman, pentru 10000 lei, luaţi cu zeciuială pe seama Hătmăniei de către medelnicerul Hristache Greceanu, din banii împliniţi de serdăreasa după zapisele de detorie date de casa Zaman în schimbul datoriei de 32000 lei, Inaltul Divan hotărăşte: epitropii casei paharnicului luîndu-şi înapoi toate zapisele, care n-au putut fi împlinite din cauza lipsei de stare a datornicilor, să răspundă serdăresei acei 10000 lei luaţi de Hătmănie, pe baza poruncii pravilei, întărită şi de Grigorie Ghica vv, care dă Hătmăniei dreptul de a lua a treia parte

---

1). **Moşnenii s-au arătat cu împotrivire, pornind cu gîlceavă asupra martorilor, îmbrîncindu-i şi rupîndu-le hainele, pentru care lucru tribunalul, «pentru a lor frînare», hotărîse să se pedepsească cu 25 beţe, «spre pilda şi a altora».**

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

de zeciuială din toate pricinile Zămăneştilor cu creditorii lor, ca unii ce au căzut la învoială, înainte de a ajunge în faţa judecăţii, întrucît serdăreasa Zambeta a dovedit prin acte, că răposatul ei soţ apucase a pune sechestru pe averea răposatului Zaman, înaintea încheierii acelei învoieli cu creditorii.

Ms 958, 19, f. 96-99; vezi şi nr. 1, 947.

651. — **1837 mai 12.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina moşnenilor Căciulăteşti jud. Dolj, cu arhimandritul Hrisant Hurezeanu, fostul egumen al schitului Roaba, pentru un vad de moară şi trei zile de pivă, ce le are schitul în hotarul Căciulăteasca, întăreşte stăpînirea schitului asupra acelei mori şi pive, cum prevede alegerea judecătoriei Dolj şi hotărîrea Divanului Craiovei, întrucît pîrîtul arhimandrit a dovedit, prin sineturi, drepturile schitului asupra acestora. Urmează ca jeluitorii moşneni să răspundă şi cheltuielile de judecată şi veniturile cum au fost stabilite de cele dintîi instanţe; cît despre venitul de la data hotărîrii Divanului Craiovei şi pînă la aceea a Inaltului Divan, să se aleagă la faţa locului, răspunzîndu-se şi acesta numitului arhimandrit.

Ms 958, 20, f. 99 v-102; I.D. dos. 11666/836.

652. — **1837 mai 14.** — In pricina fostului mare ban Costache Ghica, maior Scarlat Ghica şi Grigore Ghica, fiii răposatului Grigore Ghica vv. din întîia sa căsătorie, cu doamna Efrusina Ghica, a doua soţie a domnitorului şi polcovnic Ioan Cîmpineanu, epitropul fiicelor nelegitime ale răposatului domn, Inaltul Divan hotărăşte:

1). să se desfiinţeze diata răposatului domnitor ca nefiind urmată după pravilă;

2). moşia Orbeasca din jud. Teleorman, dar dinainte de nuntă, de acord cu părerea preşedintelui şi a unuia din membri Divanului Civil să rămînă în stăpînirea doamnei Ghica; bănuiala Divanului Civil că acea moşie ar fi primit-o după nuntă, este nefondată, deoarece Marea Logofeţie n-ar fi adeverit zapisul acelei moşii, dacă darul s-ar fi făcut după nuntă;

3). să se desfiinţeze înscrisurile Marghioalei şi Elencăi, fiicele nelegitime ale răposatului domn, deoarece luate ca foi de zestre sînt nepravilnice, înzestrarea urmînd a se face numai la căsătorie, de faţă cu amîndouă părţile interesate, cîtă vreme copilele sînt încă nevîrstnice. Luate ca daruri sînt iar nepravilnice, fiind făcute fiicelor domnului, pe care le numeşte domniţe», cînd de fapt ele nu sînt ale sale din căsătorie şi nici de suflet nu pot fi luate, domnul fiind căsătorit şi cu copii legitimi; de aceea toate cele cuprinse în aceste înscrisuri să treacă în «periusia» răposatului domn, împreună cu sineturile respective;

4). să rămînă şi mai departe desfiinţată epitropia polcovnicului Cîmpineanu, ne mai avînd nici un rost după desfiinţarea acestor înscrisuri;

5). moşia Colentina, «afierosită» bisericii Colentina pentru întreţinerea bisericii clădite de numitul domn, a palatului, parcului şi celorlalte acareturi, să rămînă şi mai departe acesteia, fără drept de a se înstrăina ceva din ea, menţinîndu-se sub epitropia beizadelei Grigorie, iar în continuare a clironomilor acestuia, cu dreptul de a lua o parte din prisosul veniturilor, pentru osteneala depusă;

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

6). să se lase doamnei Ghica din darurile dinaintea nunții și lucrurile de exoprică, acelea pentru care martorii vor da încredințare că sînt ca atare, iar celelalte să treacă în «periusia» răposatului;

7) să nu se țină seamă de bănuiala nedovedită a beizadelelor că s-ar fi tăinuit din averea părintelui lor, ci făcîndu-se masă toată «periusia» răposatului domn, să se plătească mai întîi datoriile rămase, să se înzestreze fiica din a doua căsătorie (Alexandrina) după rangul său, iar din rest să se facă 8 părți din care una, partea sufletului, să se lase în îngrijirea fiilor săi, 6 părți să se dea beizadelelor din întîia și a doua căsătorie, iar o parte să se dea doamnei Efrusina «catahrisis». Atît partea beizadelei Nicolae (din a doua căsătorie), cît și partea domniței Alexandrina, să se dea în îngrijirea Obșteștii Epitropii, sub «privigherea» mamei lor, urmînd ca venitul să-l ia aceasta pentru întreținerea nevîrstnicilor, iar prisosul să se strîngă la Obșteasca Epitropie, pe seama lor.

Ms 958, 21, f. 102-115; I.D. dos. 8156/837.

653. — **1837 mai 30.** — In pricina lui Alecu Greceanu cu serdarul Iordache Politimos pentru răscumpărarea moșiei Beșteloaia din jud. Dîmbovița a răposatei sale sore Catinca Bujoreanca, vîndută pîrîtului serdar, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 dec. 10, și dă dreptate lui Greceanu să răscumpere acea moșie cu protimisis, deși zapisul de vînzare a fost adeverit, deoarece s-a «urmat iconomie», trecîndu-se prețul de 50000 lei și o vie în loc de 43000 și via, cu cît s-a făcut vînzarea de fapt; jeluitorul să întoarcă serdarului Politimos prețul real al vînzării plus al acareturilor și îmbunătățirilor aduse moșiei. Indatorează pe pîrîtul serdar să răspundă jeluitorului venitul luat de pe moșie și cheltuielile de judecată.

Ms 958. 22, f. 116-121; I.D. dos. 14295/835; vezi și nr. 650.

654. — **1837 iun. 4.** — Inaltul Divan întărește anaforaua Departamentului Pricinilor Străine și hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1835 febr. 11, ca jeluitoarea Agnița, soția răposatului Toma Strelicovschi să răspundă Iohanei, văduva răposatului spițer Rot și lui Franț Colmaer doctorul, supus cesaro-crăiesc, sumele de bani prevăzute în zapisele de datorie, întrucît nici ea acum, nici răposatul său soț, la judecata Departamentului, n-au tăgăduit iscăliturile din acele zapise.

Ms 958, 23, f. 121-122; I.D. dos. 14313/835.

655. — **1837 iun. 4.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina vistierului Alex. Nenciulescu, epitropul nevîrstnicului Grigore Colfescu, cu păhărniceasa Zoița Caramanloaica, Sevastia monahia și medelnicereasa Elenca Brezoaica, moștenitoarele răposatului paharnic Cănuță, hotărăște ca numitele moștenitoare să ia în «zaptul» lor «periusia» răposatului paharnic, pe temeiul rudeniei mai apropiate. Vor răspunde însă cu averea lor personală dacă la judecarea pricinii neorînduielilor urmate de răposatul paharnic Cănuță în dauna nevîrstnicului Colfescu, pe timpul cînd a fost epitrop al acestuia, se va dovedi dreptatea Colfescului și dacă averea

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

«clironomisită» se va risipi între timp şi nu va fi deajuns spre despăgubirea sa, ca unele ce s-au grăbit a intra în stăpînirea acelei averi, deşi nu era «desfăcută» încă de pretenţiile celui epitropisit.

Cît despre plata avocatului şi a taxei cerute de clironoame, rămîne să se cerceteze după judecarea pretenţiilor nevîrstnicului Colfescu.

Ms 958, 24, f. 122 v-123 v; I.D. dos. 8161/837

656. — **1837 febr. 9.** — In pricina Marghioalei Lenj, fostă Bengescu, cu clucer Alex. Samurcaş, primul ei bărbat, Inaltul Divan hotărăşte următoarele: să se întoarcă jeluitoarei arenda moşiei Braloştiţa din jud. Dolj, încasată de numitul clucer de la data despărţirii lor bisericeşti; să i se plătească cu dobîndă cei 4000 lei din venitul moşiei Bengeşti jud. Gorj, dacă şi jeluitoarea se angajează să plătească dobîndă la sumele alese pe seama clucerului; să i se dea înapoi cele 82 suflete de ţigani din zestre, afară de cei pe care i-a vîndut jeluitoarea, iar cei 6 — «spor» — să fie daţi clucerului, după povaţa pravilei; să se urmeze întocmai după hotărîrea Divanului Craiovei în ce priveşte via de la Drăgăşani şi grădina din Craiova, darurile dinaintea nunţii, cheltuielile de judecată şi preţuirea clădirilor şi a «meremetului» caselor din Craiova; să i se înapoieze sineturile pe care le deţine clucerul, obligat fiind a presta jurămînt pentru acelea care nu se află la dînsul; îndreptăţeşte pe clucer să ia de la jeluitoare lei 11327,24 pentru îmbunătăţirile aduse moşiei Salcia din jud. Dolj; îl apără de întoarcerea moşiilor Osica din jud. Romanaţi şi ţiganii cu venitul lor (moştenite de la răposatul vornic Ştirbei), deoarece cu preţul căpătat din vînzarea lor, clucerul a răscumpărat partea din moşia părintească Bengeştii a jeluitoarei, ce fusese vîndută; în ce priveşte cheltuielile făcute în judecăţile pentru moşia Cotinii, numitul clucer să le ceară de la Petrache Copăceanu; pentru răvaşele de datorii ale serdăresei Păuna, moaşa jeluitoarei şi ale clucerului Oteteleşanu, să-şi caute dreptate cu clironomii acestora; îndatorează pe jeluitoare să plătească 5082 lei pentru hotărnicia Bengeşti, pentru care a dat înscris după despărţirea bisericească şi hotărăşte să fie jeluitoarea nesupărată de cererea clucerului, de a i se da a patra parte din averea jeluitoarei, «catahrisis».

Ms 958, 25, f. 124-132; I.D. dos. 14383/835.

657. — **1837 mai 7.** — Inaltul Divan, de acord cu alegerea judecătoriei judeţului şi cu hotărîrea Divanului Civil, întăreşte stăpînirea pîrîtului Hristache Mariuţeanu asupra caselor răposatei Cuţovschina, luate cu schimb de la stolnicul Urlăţeanu, întrucît după pravilă, vînzarea lucrurilor nemişcătoare numai atunci este săvîrşită cînd vînzătorul, primind preţul sau încredinţarea pentru preţul lucrului vîndut, dă cumpărătorului zapisul vînzării. Iar jeluitorul sluger Panait Vuţopolu nu are un atare zapis, ci numai o înţelegere cu răposata, pe cînd era în viaţă, de a-i vinde acele case, pentru care a şi dat arvună 500 taleri. De aceea jeluitorul Vuţopolu să-şi caute dreptul cu clironomii răposatei Cuţovschina, căci Hristache Mariuţeanu are zapis adeverit de Marea Logofeţie, şi să plătească pîrîtului 126 taleri, banii taxei.

Ms 958, 26, f. 132-134; I.D. dos. 17929/833; vezi şi nr. 279.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

658. — **1837 mai 12.** — In pricina lui Gheorghe Nicolau, jeluitor supus prusienesc, cu Dimitrie Halepleoglu, supus francez, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Civil, obligînd pe jeluitor să răspundă pîrîtului 6560 taleri pentru marfa de piei oprită de Iovciu, dovedit ca tovarăş de negoţ al jeluitorului, cît şi suma cheltuită cu aducerea lui Iovciu din ţara turcească, plata taxei şi a avocatului.

Ms 958, 27, f. 134 v-136; I.D. dos. 11679/836.

659. — **1837 iun. 2.** — In pricina lui Manolache Faca jeluitor cu logofăt Dimitrache Hrisoscoleu, Inaltul Divan hotărăşte că, deoarece împărţirea moşiei Făurei din jud. Buzău, stăpînită de părţi de-a valma, s-a făcut de serdarul Paladi, orînduit de M. Faca, fără ştirea logofătului Dimitrache, să se trimită din nou hotarnici din partea fiecărui devălmaş; acesta împărţind, după povaţa pravilei, moşia Făurei, să pună pietre, dacă părtaşii vor rămîne mulţumiţi, iar de nu, să pună numai semne, şi să-i orînduiască din nou la Divan, urmînd ca fiecare din părţi să-şi mute pe cheltuiala sa clăcaşii care vor cădea la împărţeală pe partea altui devălmaş, iar satul ce a fost adunat de răposatul tată şi stăpînit mulţi ani, să rămînă în stăpînirea logofătului.

Ms 958, 28, f. 136-139; I.D. dos. 8182/837 şi I.C 174/841.

660. — **1837 iun. 23.** — In pricina logofetesei Zmaranda Brăiloaica de la Craiova cu Hristodor Carianopolu, epitropul «clironomilor» fraţilor Nani, Inaltul Divan întăreşte anaforalele veliţilor boieri din 1827 şi hotărîrea domnească din acelaşi an prin care vînzarea la mezat a moşiilor Padea şi Dranicu jud. Dolj a rămas nestrămutată iar sineturile deţinute de numiţii Nani, au fost date clironomilor pitarului Ianache Pană, cumpărătorul moşiilor. Hotărîrea este motivată astfel: răposatul Hagi Enuş, numit epitrop al averii răposaţilor boieri Brăiloiu, urmînd a vinde moşiile Padea şi Dranicu pentru despăgubirea creditorilor, printre care se număra cu suma cea mai mare, le-a luat pe seama sa, pentru 60000 lei. A reţinut în primul rînd, suma integrală ce i se datora, iar cu restul a plătit în acelaşi mod, alţi creditori, deşi înţelegerea dintre creditori şi logofeteasa Zmaranda prevedea ca toate datoriile boierilor Brăiloi să se plătească scăzîndu-se cu 20% şi cu dobînda anului de jale; rămînînd astfel preţul acelor moşii neachitat în întregime, n-a avut nici un drept răposatul Hagi Enuş să le dea medelnicerului Ioan Anastasiu în schimbul părţii sale din tovărăşia la negoţ. Urmează ca numitul medelnicer şi clironomii Nani să-şi caute dreptatea cu casa Hagi Enuş, iar logofeteasa, pentru cheltuielile de judecată, să se adreseze judecătoriei judeţului.

Ms 958, 29, f. 140-152; I.D. dos. 11730/836 şi I.C. 114/841.

661. — **1837 iun. 30.** — Inaltul Divan întăreşte stăpînirea moşnenilor Sohodoleni din jud. Gorj asupra muntelui Sturu şi o jumătate din muntele Şerba, stăpînit în devălmăşie cu pîrîţii moşneni Izvărnari din acelaşi judeţ, pe baza zapisului de învoire din 1806. Se hotărăşte ca judecătoria judeţului să orînduiască un hotarnic, care să aleagă, la faţa locului, muntele Sturu şi Şerba de către muntele Măneasa, stăpînit de moşnenii Izvărnari în devălmăşie cu mănăstirea Tismana, căruia numiţii pîrîţi pretind

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

că i s-ar fi făcut încălcare, zicînd că muntele Sturu ar fi de fapt în ţinutul cesaro-crăiesc; punînd pietre, să dea ambelor părţi carte de hotărînicie, iar de nu vor fi mulţumiţi, să-i sorocească din nou la Divan; cît despre egumenul mănăstirii Tismana, care s-a înfăţişat şi el în Divan, să se adreseze la judecătoria de prima cercetare.

Ms 958, 30 f. 152-157; I.D. dos. 8157/837; vezi şi nr. 1096.

662. — **1837 iul. 18.** — In pricina moşnenilor Băneşteni din jud. Prahova cu mănăstirea Mărgineni pentru moşia Băneşti, Inaltul Divan întăreşte anaforaua veliţilor boieri din 1814 şi cartea isprăvnicească din 1816 ian. 20, de cuprinsul căreia sînt mulţumiţi jeluitorii şi care a rămas întărită, fără drept de apel şi hotărăşte ca mănăstirea Mărgineni să stăpînească şi mai departe moşia Băneşti — căreia în vremea veche i se mai zicea şi Cîrlomăneşti — în puterea hrisoavelor domneşti din 1635 şi 1753. Sătenii Băneşteni să răspundă claca, dijma şi toate adeturile moşiei după pravilă, întrucît nici hrisovul dat în 1624 strămoşului lor Miroslav şi care se referă la moşia Cîrlomăneşti din jud. Buzău, nici copia de ocolnică, care se referă la alegerea moşiei Telega a mănăstirii, n-au putut dovedi cu nimic dreptul moşnenilor asupra moşiei Băneşti, recunoscînd ei înşişi că n-au avut stăpînire nici ei, nici strămoşii lor.

Ms 958, 31, f. 157 v-162 v; I.D. dos. 11629/836.

663. — **1837 iun. 21.** — Inaltul Divan, în pricina dintre jeluitorii Guguleşti Costandin şi Radu, din jud. Săcueni cu Nicolae Gulie, Costandin şi Petre Predescu, de acord cu hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 martie 12, cu care s-au mulţumit şi jeluitorii prin vechilul lor, întăreşte stăpînirea pîrîţilor asupra celor 222 stînjeni, palme 5 din moşia Voineşti împreună cu moara. Aceşti stînjeni fuseseră răscumpăraţi cu protimisis de către pîrîţi de la un Andrei, protimisis la care jeluitorii pretind că au avut mai multe drepturi, în calitate de rude cu vînzătorul, dar la sorocul fixat de Divanul Judecătoresc nu s-au prezentat la Inaltul Divan cu martorii spre a-şi dovedi dreptatea; jeluitorii sînt obligaţi la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 958, 32, f. 166-168; I.D. dos. 16201/834.

664. — **1837 iun. 30.** — In pricina jeluitorului Athanasie Popovici cu Sava Dobrovici, pentru capitalul investit în tovărăşia ce au avut la pădurea de pe moşia Radovanu din jud. Ilfov, Inaltul Divan infirmă anaforaua Divanului Civil din 1836 sept. 26 şi hotărăşte să se urmeze după învoiala încheiată între împricinaţi la judecata primei instanţe; pîrîtul Sava Dobrovici să prezinte catastihul de sumele încasate din venitul pădurii şi de cele cheltuite în interesul tovărăşiei; sumele rămase pe seama sa să se scadă din capitalul adus în tovărăşie şi să i se răspundă de jeluitor «cusurul» rămas, fără dobîndă, spre a stăpîni singur acea pădure, întrucît Athanasie Popovici nu putea să desfacă pe pîrîtul Sava din tovărăşie, înainte de primirea acelui catastih, neputînd cunoaşte «cusurul» rămas de achitat tovarăşului său.

Ms 958, 33, f. 168-168 v; I.D. dos. 11718/836.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

665. — **1837 iun. 18.** — In pricina Ioanei văduva, soţia răposatului Nicolae dascălul din Craiova, cu Velea Petrovici, epitropul bisericii Sf. Gheorghe-Vechi pentru casa lăsată bisericii prin diată de Mihai dascălul, fratele lui Nicolae, Inaltul Divan hotărăşte: întrucît diata s-a desfiinţat, nefiind pravilnică şi casa s-a împărţit în trei părţi din care două s-au dat celor doi fraţi, Barbu şi Nicolae răposatul, iar una fraţilor soţiei aceluia pe locul de zestre pe care s-a zidit casa, iar numita Ioana, împreună cu cumnatul său Barbu, au răscumpărat partea fraţilor soţiei, achitînd ea singură banii acelei părţi, urmează să se scoată casa la mezat fără a se vinde; din preţul ieşit să se scadă costul îmbunătăţirilor aduse de jeluitoare acelei case, iar restul să se împartă în 3 părţi: una, a lui Barbu, donată bisericii, din care să se scadă cheltuielile de judecată, iar Ioana văduva să stăpînească celelalte două părţi.

Ms 958, 35, f. 168 v-171; I.D. dos. 11694/836.

666. — **1837 iun. 30.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Gheorghe şi Grigore Dănicel de la Răscăeţi jud. Vîlcea cu Elenca, soţia răposatului vistier Vasile Dobroneanu din jud. Teleorman, pentru răscumpărarea a 185 stj. de moşie din hotarul Dănicei, vînduţi de unchii jeluitorilor medelnicerului Niculi care, la rîndul său, i-a vîndut numitului vistier. Jeluitorii se vor despăgubi cu a zecea parte din preţul vînzării, prevăzut de pravilă, de la ispravnicii care au adeverit zapisul acelei vînzări şi care aveau datoria de a o face cunoscută celor cu cădere de protimisis, deoarece vînzătorul era mort la acea dată, iar stăpînirea numitei vistieresе asupra acelor stînjeni de moşie rămîne nestrămutată.

La această hotărîre se opun trei dintre boierii Divanului; aceştia, pe temeiul că jeluitorilor nu li s-a făcut cunoscută vînzarea şi deci nu le-a trecut termenul pentru protimisis, sînt de părere că, după pravilă, jeluitorii au dreptul nu numai la despăgubirea de a 10-a parte la care este obligată casa răposatului medelnicer Niculi, dar şi la răscumpărarea acelor stînjeni de moşie, pe baza rudeniei şi a vecinătăţii.

Ms 958, 35, f. 171 v-174; I.D. dos. 11685/836; vezi şi nr. 876.

667. — **1837 mai 10.** — In pricina lui Nicolae, logofătul Sf. Mitropolii, cu şetrar Dimitrie şi Iancu fratele său, fiii răposatului paharnic Fărcăşanu, pentru a şasea parte din «periusia» răposatei Ecaterina Dărăboaica, cea de a doua soţie a paharnicului, Inaltul Divan infirmă anaforaua Divanului Civil şi hotărăşte ca jeluitorul să rămînă apărat de pretenţiile fraţilor Fărcăşani ca unul ce a executat întocmai cele cuprinse în diata lăsată de răposata Dărăboaica, împărţind mănăstirilor şi altor locuri toată averea rămasă pentru pomenirea sufletului său; răposatul paharnic nu are drept la a şasea parte din averea rămasă, deoarece nu are copii, iar răposata soţia sa, a lăsat diată adeverită şi urmată după toate formele, îndatorîndu-i pe pîrîţi şi la plata banilor taxei.

La această hotărîre se opun doi boieri ai Divanului, deoarece, după părerea lor, pravila nu prevede să se dea bărbatului a şasea parte din

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

«periusia» soției cu care a viețuit peste zece ani fără a avea copii, în cazul cînd aceasta a murit fără diată [1]).

Ms 958, 36, f. 174-176; I.D. dos. 11719/836.

668. — **1837 iun. 23.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre H. Carianopolu, epitropul clironomilor Nani, cu postelniceasa Sevasti Arghiropolu, pentru «şferturile» scutelnicilor şi posluşnicilor răposatului postelnic, încasate după 1827 de casa Nanilor în dauna postelnicesei Arghiropolu, autorizată prin hotărîrea domnească din 1827 să le ia pentru împlinirea lipsei de zestre, se hotărăşte ca numita casă să întoarcă postelnicesei Sevastii, toată suma cu dobînda «pravilnică» încasată după 1827 cînd Grigore Ghica vv. a revenit asupra hotărîrii sale din 1826, prin care dădea Nanilor dreptul de a strînge acele «şferturi» în contul datoriilor postelnicului către dînşii. Intrucît lipsa de zestre se protimiseşte faţă de orice alte datorii, vînzîndu-se şi locul de casă, rămas de la răposatul postelnic, să se împlinească toată lipsa de zestre de 47920 taleri, precum şi aceea ce se va mai dovedi la cererea postelnicesei, iar prisosul să se dea casei Nanilor; jeluitorul Carianopolu să plătească pîrîtei postelnicese taleri 11448 pentru cheltuielile de judecată şi pagubele pricinuite prin încasarea ilegală a acelor «şferturi».

Ms 958, 37, f. 176 v-186 v; I.D. dos. 11732/836.

669. — **1837 aug. 4.** — In pricina lui Alecu Săvescu cu soţia sa Maria Săveasca, pentru siguranţa zestrei sale, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 febr. 3 şi, neţinînd seama de afirmaţia jeluitorului că n-ar fi primit acea zestre, îl îndatorează să asigure soţiei sale Maria toate cele cuprinse în foaie, pe care, sau numita Maria, sau martorii cu mărturiile ce au dat înscris, s-o recunoască pravilniceşte; jeluitorul încasînd veniturile acelei averi de zestre, să plătească soţiei cîte 6 lei pe zi, pentru întreţinerea ei şi a copiilor de la data cînd s-au separat şi pînă cînd se vor împăca sau se vor despărţi bisericeşte.

Ms 958, 38, f. 187-188; I.D. dos. 8175/837.

670. — **1837 aug. 10.** — In pricina dintre Maria cofetăreasa din Piteşti cu Elena şi Dumitrana nepoatele răposatului Nicola, bărbatul dintîi al jeluitoarei, pentru partea din «periusia» numitului răposat moştenită de pîrîtă, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 iul. 18, rămînînd acea parte din avere nepoatelor, deoarece jeluitoarea a dat înscris de mulţumire pe cartea de «alegere» a judecătoriei în ce priveşte împărţirea averii. Intrucît copilul născut înainte de cununie, în numele căruia jeluitoarea cere partea moştenită de nepoatele răposatului ei soţ, nefiind lăsată diată pentru acea «periusie», este îndepărtat de pravilă de la moştenire, copilul nelegitim nemoştenind pe tatăl său sau rudele din sus, nici tată-său pe dînsul sau rudele din jos, numai pîrîtele de vor găsi cu cale pot să împărtăşească pe acel copil cu ceva din partea lăsată lor pentru căutarea sufletului răposatului.

Ms 958, 39, f. 188 v-190 v; I.D. dos. 17964/833.

---

1. **Diata prevedea a se acoperi biserica de pe moşia Coeni din jud. Ilfov a răposatului paharnic.**

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

671. — **1837 aug. 10.** — In pricina dintre Paraschiva argintarul din Tîrgu Jiu, cu cumnata sa Stanca, soţia răposatului Gheorghe Popescu din Popeşti jud. Mehedinţi şi fetele acestuia Ilinca, Luxandra şi Zmaranda, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil din Craiova, din 1835 ian. 26 şi întăreşte alegerea judecătoriei de întîia cercetare, după cum urmează: jeluitorul să stăpînească cei 50 stînjeni de moşie din hotarul Iupca de Sus, ce-i zice şi Siliştea, primiţi de el prin zapisul de învoială al pîrîtei Stanca drept despăgubire în locul celor 50 stînjeni din cei 100 din Văeni, vînduţi de răposatul Gheorghe şi răscumpăraţi de jeluitor dar care i-au fost luaţi prin judecată de către un popă Ştefan, întrucît diata răposatului Gheorghe s-a dovedit neadevărată, iar copiilor răposatului nu li se aducea nici o pagubă prin acea învoială.

Ms 958, 40, f. 190 v-192 v; I.D. dos. 14351/835.

672. — **1837 iun. 30.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1836 martie 13 în pricina dintre Pătru şi Dinu Zbongheci şi cetaşii lor cu Nicolae şi Pătru Rusuleşti şi cetaşii lor din jud. Dolj pentru două părţi de moşie din hotarul Lăcustenii şi Muşătoiu, date prin hotărnicia din 1731 în păstrarea strămoşilor Rusuleştilor, déoarece strămoşii Zbonghecilor, stăpîni ai acelor pămînturi, se aflau fugiţi în ţară, ca să le ţină pînă la întoarcerea lor sau a urmaşilor lor. Pîrîţii Rusuleşti urmează să stăpînească acele două hotare de moşie, cum le-au stăpînit în curs de 106 ani, în care timp au trecut toate «soroacele» orînduite de pravilă pentru orice fel de stăpînire; jeluitorii sînt obligaţi să plătească pîrîţilor şi cheltuielile de judecată, lăsînd la bunăvoinţa pîrîţilor să împărtăşaescă pe jeluitori dintr-acele hotare de moşie de vor găsi cu cale.

La această hotărîre se opun trei dintre boierii Divanului, pe motivul că sorocul de 30 de ani de la data lăsării în păstrarea cuiva a unui lucru, este «orînduit» de pravilă numai pentru acele tocmeli pentru care nu s-a fixat termen. Ori în această pricină aflîndu-se trecut de hotarnic punctul că moşia urmează a se întoarce oricînd se va înfăţişa cineva dintr-acel neam, iar de la înfăţişarea jeluitorilor nefiind trecuţi 30 de ani, urmează că aceştia au dreptate în cererea ce fac, cu rezerva de a dovedi că se trag dintr-acei strămoşi stăpînitori ai moşiilor de prigonire.

Ms 958, 41, f. 193-195; I.D. dos. 11673/836 şi I.C. 185/841.

673. — **1837 sept. 1.** — In pricina moşnenilor Orodeleni din jud. Mehedinţi cu hatmanul Costandin Brăiloiu, pentru călcarea moşiei Orodelu de Jos, prin măsurătoarea făcută moşiei Caraula a hatmanului, Inaltul Divan întăreşte «alegerea» judecătoriei Mehedinţi ca să se ia un hotarnic, acceptat de amîndouă părţile, care să aleagă în prezenţa tuturor vecinilor prin orice dovezi şi chiar prin carte de blestem, semnele de hotar dintre Orodelu de Sus şi Orodelu de Jos. Să se măsoare mai întîi moşia Orodelu de Jos după semnele ce se cuprind în hrisovul dat de Ştefan Racoviţă vv.; întărindu-se hotarul cu pietre şi movile, să se facă carte de hotărnicie în scris, întrucît moşnenii avînd hrisov cu semne şi suma stînjenilor, după «povaţa pravilei», urmează a li se împlini mai întîi lor acei stînjeni şi după aceea să se măsoare şi moşia Caraula a hatmanului în ale cărui sineturi nu se află trecută suma stînjenilor.

Ms 958, 42, f. 195 v-197 v; I.D. dos. 14330/835.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

674. — **1837 sept. 21.** — In pricina moşnenilor Boţuleşti din satul Suşiţa jud. Mehedinţi, cu moşnenii Săvoi din satul Borăscu jud. Gorj, pentru răzorul despărţitor al moşiei Suşiţa de Sus de către hotarul Borăscu, Inaltul Divan întăreşte alegerea acestui răzor făcută la faţa locului de către Ştefan Burileanu, «cilenul» judecătoriei judeţului Mehedinţi şi hotărăşte ca acel răzor despărţitor să se statornicească prin pietre şi movile cum s-a ales de numitul cilen, potrivit cu anaforaua veliţilor boieri, cu care s-au mulţumit amîndouă părţile, întrucît alegerea făcută de clucerul Glogoveanu nu s-a urmat după instrucţiunile acelei anaforale.

Ms 958, 43, f. 198-200 v; I.C. dos. 150/841; vezi şi nr. 595.

675. — **1837 sept. 29.** — In pricina jeluitorului Răducanu Ion cu Gheorghe cofetarul şi soţia acestuia, Maria, pentru o datorie de bani, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 aug. 31, potrivit căreia pîrîta urmează a se despăgubi de lipsa de zestre înaintea jeluitorului, deşi foaia sa de zestre nu este adeverită de Logofeţie, întrucît părinţii pîrîtei, fiind locuitori ai satului Colentina — după Regulament — nici nu erau supuşi la formalităţile legiuite pentru zălogiri şi foi de zestre

Ms 958, 44, f. 201-201 v; I.D. dos. 11708/836.

676. — **1837 oct. 1.** — In pricina slugerului Nicolae Vlădescu cu Arghira Poenăreanca pentru o datorie de bani, Inaltul Divan hotărăşte să se vîndă cu mezat, în termen de 60 zile lucrul pus amanet şi să se despăgubească numitul sluger cu suma ce are să ia, răspunzîndu-i-se şi taxa, întrucît pîrîta Poenăreanca nu a plătit la «soroc» cei 2400 lei aleşi — la cererea sa — prin hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1835 sept. 22, potrivit căreia, în schimbul «cusurului» ce mai rămînea din datorie după achitarea celor 2400 lei, pîrîta dădea jeluitorului în folosinţă casa sa pe termen de cinci ani.

Ms 958, 45, f. 202-202 v; I.D. dos. 14370/835.

677. — **1837 sept. 22.** — In pricina dintre Mihalache tufecciul cu Sofia vaduva, mama sa vitregă, pentru diata tatălui său, Inaltul Divan, confirmînd anaforaua Divanului Civil, hotărăşte ca pîrîta Sofia să stăpînească căsuţa lăsată moştenire de răposatul ei bărbat Nedelcu tufecciul, fără să o înstrăineze cît va trăi, sau să o lase moştenire altcuiva; jeluitorul să-i răspundă din cei 1500 lei, lăsaţi prin diată de răposat pentru înmormîntare şi pomenirea sufletului, atît cîţi va rămînea după scăderea sumei cheltuite de jeluitor pentru acestea, dovedită cu martori, şi recunoscută de jeluitoare, jeluitorul să-i răspundă şi 2000 taleri, lăsaţi de răposat prin diată, cu dobînda lor «pravilnică» de la data «alegerei» primei instanţe, deoarece n-a putut dovedi cu nimic că ar fi răspuns pîrîtei 526 taleri, bani pe care aceasta neagă că i-a primit; jeluitorul să plătească şi cheltuielile de judecată şi banii taxei.

Ms 958, 46, f. 203-204 v; I.D. dos. 14269/1835; vezi şi nr. 81, 1082.

678. — **1837 sept. 27.** — In pricina arhimandritului Efrosin Poteca, năstavnicul mănăstirii Motru, cu paharnicul Petrache Obedeanu şi cu boierii Argintoieni, pentru călcarea moşiei Colibaşii-Boceşti a mănăs-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

tirii, Inaltul Divan, de acord cu hotărîrea Divanului Craiovei şi cu alegerea tribunalului, hotărăşte ca boierii Argintoieni să stăpînească moşia lor Argintoaia după cartea de hotărnicie şi semnele puse în 1781 de hotarnicul Ioan vistierul, obligînd pe năstavnic la plata cheltuielilor de judecată, a avocatului şi a taxei; dacă pîrîtul va găsi călcarea moşiei mănăstirii, peste semnele acelei hotărnicii, să se adreseze din nou judecăţii întrucît boierii Argintoieni stăpînindu-şi moşia cu carte de hotărnicie şi cu sinet adeverit, pricina nu poate fi categorisită drept călcare de moşie, căci este stăpînire cu bună credinţă, iar de la 1781, data hotărniciei, a trecut termenul de 10 ani fixat de pravilă pentru pornire de jalbă.

Ms 958, 47, f. 204 v-208 v; I D. dos. 8159/837.

679. — **1837 iun. 28.** — In pricina Maricăi, nepoata de fată a lui Andrei Stîngăceanu şi soţul său Ioan din Răşina jud. Gorj şi alţi moşneni Lumezani de acolo cu State şi Costandin, fraţi Stolojani, pentru diata răposatului Andrei Stîngăceanu prin care lasă 120 stînjeni moşie fraţilor Stolojani, iar restul de avere nurorii sale Păuna şi fratelui acesteia, Inaltul Divan hotărăşte următoarele: din periusia lui Andrei Stîngăceanu, mort fără moştenitori de sus sau de jos, să se completeze mai întîi lipsa de zestre a răposatei Păuna, soţia răposatului său fiu (pe seama clironomilor acesteia); să se dea Maricăi jumătate din averea rămasă, ea fiind ruda cea mai apropiată; moşnenii Lumezani să stăpînească cei 120 stînjeni de moşie din hotarul Znagovu după învoiala ce au avut-o cu răposatul Stîngăceanu ca, în schimbul lor, să ridice o biserică pentru pomenirea sa; stînjenii cîţi vor mai rămînea, să se dea în stăpînirea fraţilor Stolojani, după înscrisul ce-l au la mînă, pentru ridicarea aceleiaşi biserici, urmînd a întoarce moşnenilor Lumezani — atît din cheltuiala făcută de aceştia cu ridicarea acelei biserici, pe care au clădit-o fără ajutorul Stolojanilor — după numărul stînjenilor ce vor fi primit. Diata răposatului Andreiu rămîne neţinută în seamă, ca una ce nu este urmată după pravilă, deoarece răposatul Andreiu, avînd nepoată de fată, trebuia să lase acesteia jumătate din avere şi numai după aceea, să împartă cealaltă jumătate cum ar fi dorit.

Ms 958, 48, f. 208 v-213; I.D. dos. 14322/1835.

680. — **1837 sept. 17.** — In pricina dintre Dimache comisul şi slugerul Hristodor Marinoglu, supus britanic, pentru un zapis de 8000 taleri dat de Marinoglu lui Dimache la 18 dec. 1820 la ieşirea acestuia din slujba de capuchehae la Silistra cînd s-a desfăcut de comis pentru slujba de grămătic al său şi pentru vînzarea arenzii moşiei Măgurelile a mănăstirii Radu Vodă, a grîului şi meiului cumpărat de comis de la sătenii din plasa Lichireşti, venitul unei mori şi nişte zapise de datorii ce avea să ia comisul de la nişte turci, totul preţuit în aceşti 8000 taleri, pe care pîrîtul nu i-a răspuns, Inaltul Divan, în urmarea hotărîrii domneşti din 1827 şi a Logofeţiei Pricinilor Străine din 1829, condamnă pe slugerul Marinoglu să despăgubească pe comisul Dimache de cei 8000 taleri cu dobînda lor şi cheltuielile de judecată, întrucît pîrîtul nu a dat jalbă în termen de 30

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

zile că n-a primit de la comis lucrurile şi zapisele de datorii, cum a declarat în cele două zapise de desfacere a socotelilor dintre ei, vînzarea socotindu-se bună.

Ms 958, 49, f. 213-216 v; I.D. dos. 16235/832.

681. — **1837 febr. 19.** — In pricina lui Dimitrie Haleplioglu cu Anton Fatuta, supus austriac, pentru contractul de cumpărare a 10.000 ocă lînă ce pîrîtul pretinde că a fost călcat de jeluitor prin nepredarea «la soroc şi la locul cuvenit» a acelei cantităţi de lînă, Inaltul Divan hotărăşte ca acest contract să fie desfăcut, întrucît pîrîtul a primit cantitatea de 8070 ocă; obligă pe pîrît să despăgubească pe jeluitor pentru pierderea suferită la acea cantitate pe care i-a refuzat-o sub cuvînt că nu este lînă ţigaie (prin scăderea ei în greutate, prin paguba la preţ şi pierderea încercată din cauza cîntarului care arăta mai puţin decît greutatea reală), cum şi la plata avocatului şi a taxei; pentru cheltuielile de judecată, necercetate de altă instanţă, jeluitorul să se adreseze Tribunalului de Comerţ.

Ms 958, 50, f. 216 v-221 v; I.D. dos. 14296/835.

682. — **1837 sept. 20.** — In pricina logofătului Ioan Gărdăreanu de la Cerneţi jud. Mehedinţi cu Sofia Chinteasca din Craiova, pentru 336 stînjeni din moşia Siseştii de Sus, acelaşi judeţ, făcuţi danie de Manda Vlădoianca lui Antonie Scordilă, părintele pîrîtei, spre a înzestra pe fetele sale, Luxandra şi Safta, vînduţi cu mezat pentru acoperirea datoriei către stăpînire a numitului Scordilă şi cumpăraţi de logofătul Gărdăreanu, Inaltul Divan hotărăşte ca această vînzare să rămînă bună dacă din «periusia» răposatului Scordilă se vor putea cumpăra alţi 168 stj. pentru pîrîta Safta; în caz contrar numitul logofăt să întoarcă partea sa din moşia cumpărată, împreună cu tot venitul şi dobînda «pravilnică», întrucît înscrisul Mandei Vlădoianca prevedea ca atunci cînd tatăl va vinde acei stînjeni, să cumpere alţii în loc; pentru îmbunătăţirile aduse părţii de moşie a pîrîtei, dacă acea parte va trebui să fie restituită, să se urmeze după cuprinsul hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1834 iun. 1, obligînd pe jeluitor şi la plata cheltuielilor de judecată; cît despre dreptul de protimisis al Saftei asupra părţii de stînjeni a răposatei sale surori, Luxandra, vînzarea fiind făcută la o dată cînd ea se afla nevîrstnică, Divanul nu ia în seamă cererea sa, iar pentru problema că ea ar fi trebuit să «clironomisească» partea surorii sale, care a murit după părinţii săi, să se adreseze judecătoriei judeţului.

Ms 958, 51, f. 222-225 v; I.D. dos. 16225/834, 4122/839 şi I.C. 129/843.

683. — **1837 sept. 24.** — In pricina jeluitoarei Ecaterina Ţigveanca, fiica clucerului State Bucşănescu, cu paharnicul Ioan Budişteanu şi părtaşii săi, pentru călcarea moşiei Negovanii din jud. Argeş a jeluitoarei de către moşia Budeasa, Inaltul Divan întăreşte anaforaua veliţilor boieri din 1817 iul. 13. Se hotărăşte ca numiţii Budişteni să sloboadă partea din moşia Negovanii pe care au împresurat-o prin dregerea sinetului lor în care fiind scris că hotarul trebuie să meargă «pe» apa Argeşului, ei au dres «peste» apa Argeşului, încălcînd astfel prin hotărnicia din 1792, moşia jeluitoarei; întrucît prin jurămînt s-a dovedit că hotarul între aceste

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

două moşii era matca veche a rîului Argeş, pe unde curgea acesta în 1734, cînd s-a făcut statornicirea acelor moşii, iar nu matca iazului Scăunelu, după cum au arătat pîrîţii la hotărnicia din 1792.

Ms 958, 52, f. 225 v-231; I.D. dos. 11649/836.

684. — **1837 oct. 6.** — Inaltul Divan, cercetînd pricina Ianei văduva, sora răposatului Panait Manciu din Ploeşti, cu soţia acestuia Luxandra pentru două prăvălii ce i-au fost lăsate prin diată de răposat, confirmă hotărîrea Divanului Civil nr. 72/834, ca pîrîta Luxandra să stăpînească toată «periusia» decedatului său soţ, «pe chipul copilei sale», care s-a născut după moartea acestuia, întrucît în pricina de moştenire a copilului născut după moartea tatălui său, pravila prevede «stricarea» diatei, copilul moştenind averea rămasă.

Ms 958, 53, f. 231-232; I.D dos. 16245/834.

685. — **1837 oct. 2.** — In pricina lui Pancu Arnăucheanu şi a celorlalte rude ale răposatului Zanea Diamandi bogasierul cu Ivancea Cealîcu, epitropul nevîrstnicului Alecu şi cu Gheorghe Rafailă, avocatul Obşteştii Epitropii, pentru «periusia» lui Zanea, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1835 nov. 4 şi înlătură pe nevîrstnicul Alecu de la acea moştenire, întrucît el n-a fost făcut fiu de suflet cu ştirea şi adeverirea judecătorilor locului, sau prin diată, aşa cum prevede pravila, jalba fiind făcută în acest scop la judecătorie, dar aceasta nu s-a pus în lucrare din cauza morţii sale. Se hotărăşte ca acea «periusie» să o moştenească rudele cele mai apropiate ale decedatului.

Ms 958, 54, f. 232 v-233 v.

686. — **1837 oct. 18.** — In pricina moşnenilor din satul Cheea jud. Vîlcea cu Drăghici, fiul lui Stoian Zavricea (Zavracea) din oraşul Rîmnic, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei din 1836 febr 23 ca pîrîtul Drăghici să stăpînească partea de moşie din hotarul Cheea, care a fost a tatălui său Stoian Zavricea, întrucît prin cartea de hotărnicie făcută în anul 1781 şi prin martori cu carte de blestem, jeluitorii au dovedit că nu toţi Zavriceştii şi-au vîndut părţile de moşie schiturilor Sărăcineşti şi Ezerul (ale Episcopiei Rîmnicului), ci unii au continuat să aibă stăpînire în acel hotar pînă în vremea «apostasiei», cînd tatăl pîrîtului a fost tăiat de turci.

Ms 958, 55, f. 233-236; I.D. dos. 8193/837; vezi şi nr. 1048.

687. — **1837 aug. 4.** — In pricina lui Dimitrie Gheorghiu din Ploeşti, cu Nicolae băcanul din Bucureşti, pentru depunerea sumei de bani ce datorează pîrîtul către jeluitor, Inaltul Divan hotărăşte ca Nicolae băcanul să plătească lui Dimitrie Gheorghiu datoria de 2232 taleri ce la rîndul său are să ia de la jeluitor, cu dobînda «pravilnică» de la data hotărîrii şi pînă cînd îi va răspunde, întrucît amîndouă părţile îndatorate, fiind puse să jure pentru încredinţarea înscrisurilor lor de datorie, pîrîtul băcan nu a primit a depune suma de 2232 taleri, după «povaţa» pravilei, care zice că atunci cînd se cere jurămîntul pentru sume de datorii, întîi să se

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

depună sumele la judecătorie şi după aceea să se meargă la jurămînt; pentru socoteala mărfii ce mai cere pîrîtul, să şi-o caute prin judecată deosebită.

Ms 958, 56, f. 236-237 v; I.D. dos. 14303/835.

688. — **1837 iun. 12.** — In pricina cluceresei Elenca Fărcăşanca din jud. Vîlcea cu clucerul Alexandru Vlangali pentru împresurarea moşiei Zevedeni de pe apa Oltului de către moşia Cîmpul-Mare de dincoace de Olt a pîrîtului clucer, Inaltul Divan hotărăşte ca Vlangali să stăpînească acel codru de loc care s-a dovedit a fi al său, fiind rupt de apa Oltului din trupul moşiei Cîmpul Mare, şi nu a provenit din măcinătura care, după pravilă, s-ar fi cuvenit cluceresei Fărcăşanca. Această hotărîre este dată în urma alegerii făcute la faţa locului de un cilen al judecătoriei locale cu încredinţarea a 20 martori prin carte de blestem conform anaforalei Depart. de Şapte întărită de Grigore Ghica vv. din 1827 şi cu care ambele părţi au fost mulţumite. Cît pentru cheltuielile de judecată şi venitul luat de jeluitoare de pe acel codru, nefiind cercetate, să se adreseze pîrîtul la prima judecătorie.

Ms 958, 57, f. 237 v-242; I.D. dos. 16228/834.

689. — **1837 oct. 6.** — In pricina lui Ioan Hagi Tudorache şi tovărăşia cu Pandele Nicolau, supus cesaro-crăiesc şi cu ceilalţi creditori ai acestuia, pentru datoria ce cere să ia înaintea celorlalţi creditori, pe temeiul dreptului ce îl dă sechestrul pus înaintea falimentului, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 sept. 26 şi îndatorează pe jeluitor, ca, urmînd şi el după pravilă, să lase pîrîtului sorocul de 5 ani pentru plata datoriei, soroc la care au consimţit ceilalţi creditori, mai mulţi la număr şi cu sume mai mari de luat, întrucît sechestrul pus de jeluitor, s-a urmat după acela făcut de Gheorghe Pestriţu, fratele numitului Pandele, cînd deja acesta era declarat în stare de faliment.

Ms 958, 58 f. 242-244; I.D. dos. 11723/836 şi 4126/839.

690. — **1837 sept. 21.** — In pricina lui Ioan Mohanul, Andreiu Piloiu şi cetaşii lor din Bumbueşti jud. Argeş cu diaconeasa Serafima pentru alegerea a trei delniţe de pămînt în Bumbueşti, pe care pîrîta şi neamul său le-au stăpînit pînă la hotărnicia din 1817, Inaltul Divan hotărăşte ca Serafima să ia un inginer, care, împreună cu un cilen al Tribunalului, să aleagă acele trei delniţe nu înfundate cum au cerut jeluitorii ci dintr-un cap al moşiei pînă în celălalt, cu suma stînjenilor după cum vor arăta sătenii că numita şi neamul ei au stăpînit, punîndu-se pietre de hotare şi făcîndu-se şi carte de alegere în scris. Se va alege şi venitul părţilor cotropite din 1817 şi pînă se vor da în stăpînirea pîrîtei, cît şi cheltuieile de judecată, în afară de cazul cînd pîrîta va fi de acord să primească acei 120 stînjeni, aleşi de hotarnicul Carada, lîngă acei pe care îi are la Boişoara, cînd nu va mai fi nevoie de inginer ci numai de membrul judecătoriei, care să aleagă veniturile şi cheltuielile de judecată. Jeluitorii vor despăgubi pe aceia ale căror părţi de moşie vor fi căzut în bucata de pămînt dată pîrîtei.

Ms 958, 59, f. 244-249; I.D. dos. 8149/837.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

691. — **1837 oct. 22.** — In pricina isnafului butarilor cu Vasile Stătescu, pentru pagubele aduse pîrîtului de butari prin nerespectarea contractului ce făcuse cu dînşii pentru încărcatul şi mutatul buţilor cu vin din cuprinsul oraşului, în baza contractului ce şi acesta avea cu Sfatul Orăşenesc, Inaltul Divan, de acord cu hotărîrile anterioare, obligă pe jeluitorii butari la plata sumelor pe care pîrîtul va putea dovedi că ar fi trebuit să le ia; îi mai obligă şi la despăgubirea pentru pagubele ce i se vor fi pricinuit la uneltele pe care le-au folosit, întrucît Sfatul Orăşenesc i-a desfiinţat contractul pentru că ei — neţinîndu-se de tocmeală — nu au avut oamenii cu ajutorul cărora să-şi îndeplinească îndatoririle; de asemenea pravila prevede că acel ce nu va respecta contractul sau o parte din contract, este dator «paguba celuilalt»; iar pentru faptul că ei ar fi fost îndemnaţi la nerespectarea contractului, de către isnaful cîrciumarilor, să se judece cu acesta.

Ms 958, 60, f. 249 v-252 v; I.D. dos. 8220/837.

692. — **1837 nov. 15.** — In pricina epitropilor clironomilor răposaţilor fraţi Costa Nani, pentru executarea hotărîrii în pricina ce a avut casa Hagi Enuşăştilor cu locuitorii din satele Bistreţul, Plosca, Cîrna, Boicea şi Bîrca jud. Dolj, pentru pagubele pricinuite de către aceştia moşiei Bîrca în timpul răzvrătirii din 1821, spre a se pune în lucrare hotărîrea Divanului Craiovei din 1824, împotriva căreia numiţii săteni n-au făcut apelaţie, Inaltul Divan hotărăşte ca aceştia să rămînă apăraţi de plata oricărei despăgubiri, întrucît Divanul Craiovei fără cuviinţă a intrat în cercetarea acestei pricini; pentru pagube pricinuite în atari împrejurări obşteşti niciodată nu s-au plătit nimănui despăgubiri şi de se vor îndatora pîrîţii locutori la asemenea despăgubiri vor cere despăgubiri toţi cei ce au suferit asemenea pagube în vremea răzvrătirii. Dacă li s-au pricinuit pagube în 1822 sau 1823, după liniştirea răzmeriţei, să-şi caute dreptate prin judecată deosebită.

Ms 958, 61, f. 253-254 v; I.D. dos. 14345/835.

693. — **1837 oct. 29.** — In pricina dintre Constantin Brătăşanu şi părtaşii săi Brătăşanii din Caracal cu Bica, fiica lui Drăghici Dobriceanu pentru 100 stînjeni moşie din hotarul Leoteşti jud. Romanaţi, moştenire a Bicăi de la mama sa Luxandra, fiica lui Iordache Brătăşanu, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei ca pîrîta Bica să moştenească acel pămînt părintesc, pentru care mama sa a întors boierilor Brătăşani preţul răscumpărării, sorocul nefiind încă trecut. Obligă pe jeluitori să plătească cheltuielile de judecată.

Ms 958, 62, f. 255-257; I.D. dos. 11712/836.

694. — **1837 nov. 26.** — In pricina polcovnicesei Zoiţa (Zinca) Strîmbeanca din Craiova cu mama sa căpităneasa Catinca Cacaleţeanca din Cacaleţi jud. Dolj pentru a şasea parte din «periusia» răposatului Ioan Drăghicioiu lăsată prin diată jeluitoarei, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei din 1835 nov. 9, ca pîrîta Cacaleţeanca să sloboadă fiicei sale Zoica a şasea parte din averea răposatului său frate cu venitul respectiv, cît şi cheltuielile de judecată. Jeluitoarea va întoarce mamei sale

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

cheltuielile făcute cu pomenirile și cu achitarea datoriilor mortului, proporțional cu partea sa, întrucît diata mortului fiind urmată după pravilă, Catinca Cacaleţeanca n-a avut cuvînt să ceară a scoate pe fiica sa din întîia căsătorie de la acea moștenire și să o pretindă numai pentru ea și pentru copiii ei din a doua căsătorie.

Ms 958, 63, f. 257 v-260; I.D. dos. 11641/836.

695. — **1837 sept. 29.** — In pricina lui Costandin Nicoliţa Iovipale, cu nepoţii săi Elena, Catinca şi Costandin, fiii lui Nicolae Nicoliţă Iovipale, pentru averea «clironomisită» de numiţii pîrîţi și rămasă sub epitropia jeluitorului din cauza nevîrstniciei lor, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 aug. 24 ca jeluitorul Costandin să răspundă nepoților săi toată «periusia» ce le-a fost lăsată prin dieţile bunicii și mamei lor, împărțită așa după cum se cuprinde în aceste dieți, cît și oricare altă moștenire ce li s-ar mai fi «coborît» în urmă, scăzîndu-se cu ceea ce va fi primit fiecare, întrucît prin bilanţul din 1830, jeluitorul s-a desfăcut de către pîrîţi numai pentru marfa ce rămăsese în prăvăliile moștenite.

Ms 958, 64, f. 260-263; I.C. dos. 126/841.

696. — **1837 nov. 11.** — In pricina lui Theodor Basarabescu din jud. Teleorman cu serdăreasa Păuţa Brăiloaica pentru călcarea contractelor de arenda moșiei Ciocănești din jud. Romanați și tăierea pădurii de pe acea moșie, arendă pe care jeluitorul n-a răspuns-o în întregime pentru că a fost oprit de vecini la tăierea unei părți de pădure sub cuvînt că le face călcare moșiei lor, Inaltul Divan hotărăște: să se facă o nouă cercetare la fața locului de către un cilen al judecătoriei județului prin martori și cu carte de blestem, unde se găsește moșia, spre a se dovedi dacă într-adevăr numitul Basarabescu a avut cunoștință pînă unde se întinde cu stăpînirea, ce pagube a încercat din «poprirea» ce i-au făcut vecinii de a tăia pădurea mai departe, de a păzi toate condițiile din contract și de i-a pricinuit și serdăreasa pagube. După constatările «cilenului» să se judece la judecătoria județului, urmînd a face apelație «treptelnic» în caz de nemulțumire, întrucît cercetarea la fața locului, orînduită de Divanul Craiovei prin boieri ceruţi de împricinaţi (în urma căreia s-a hotărît ca jeluitorul Basarabescu să stăpînească numai arenda moșiei, pînă la soroc, iar contractul pentru tăierea pădurii să fie desfăcut), nu s-a făcut cu paza formelor legale, la cercetare neluînd parte și «cilenul» judecătoriei județului.

Ms 958, 65, f. 263-265 v; I.D. dos. 11656/836; vezi și nr. 863, 929.

697. — **1837 nov. 17.** — In pricina lui Dumitru Tudor măcelarul, cu Ioniță măcelarul, fiul său, pentru desfacerea tovărășiei ce au avut la negoț, Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 ian. 26, ca Dumitru Tudor, care a încasat toate cîștigurile acelui negoț, pentru care Ioniță a făcut încredinţare prin jurămînt, să dea jumătate fiului său, după socoteala făcută acelei tovărășii de către Divanul de Comerț, răspunzîndu-i și cheltuielile de judecată.

Ms 958, 66, f. 265 v-267; I.D. dos. 8183/837.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

698. — **1837 dec. 3.** — In pricina lui Matache şi Costandin Robeşti cu moşnenii Lăzureni şi Cîrstoi din jud. Argeş, pentru împărţirea muntelui Robu, ce îl stăpînesc în devălmăşie, Inaltul Divan, pe lîngă cele cuprinse în hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 iun. 12, mai cere să se facă cercetare la faţa locului şi dacă se va dovedi că într-adevăr moşnenii au mai băgat vite străine la păşune în înţărcătorile de devălmăşie după hotărîrea lui Costantin Ipsilant vv., prin care au fost iertaţi de osînda ce le făcuse Alexandru Moruzi vv., să li se împartă acele înţărcători.

Ms 958, 67, f. 267 v-268; I.D. dos. 11706/836 şi I.C. 77/842.

699. — **1837 dec. 8.** — In pricina dintre maghistratul oraşului Ploeşti cu Bălaşa văduva, pentru un colţ de loc, Inaltul Divan hotărăşte ca judecătoria judeţului să orînduiască cercetare la faţa locului prin martori cu carte de blestem. De se va dovedi că acel loc a fost stăpînit de pîrîta Bălaşa înainte de a se pune în lucrare Reg. Organic, să-l ţină şi mai departe, urmînd ca maghistratul să-i plătească şi cheltuielile de judecată, iar de se va dovedi că n-a fost stăpînit de nimeni pînă la Regulament, să fie trecut pe seama oraşului, în folosinţa Sfatului Orăşenesc.

Ms 958, 68, f. 268 v-269; I.D. dos. 14310/835.

700. — **1837 dec. 10.** — In pricina slugerului Alexandru Dinculescu din jud. Vîlcea cu Preda Dinculescu (Diiculescu) şi părtaşii săi pentru un vad vechi de moară, în susul căruia slugerul a clădit o moară nouă, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei din 1835 mart. 22 atît în ceea ce priveşte robirea precurmată de pîrîţi prin «pornirea» în judecată cît şi cheltuielile de judecată la care este obligat jeluitorul a le plăti; pîrîţii nu sînt datori să se învoiască cu moşnenii Goruneşti asupra împlinirii sorocului de 10 ani de cînd slugerul a clădit moara ca ei să aştepte cu facerea morii celei noi pînă la săvîrşirea pricinii. Judecătoria judeţului urmează să cerceteze dacă într-adevăr vadul cel vechi cade pe moşia slugerului aşa după cum arată hotărnicia făcută cu ocazia acestei prigoniri.

Ms 958, 69, f. 269 v-270.

701. — **1837 dec. 10.** — In pricina lui Gheorghe, nepotul Doichiţii din plaiul Pîrscovului jud. Buzău, cu popa Gheorghe, popa Grigorie şi alţii, pentru pămîntul ce l-ar fi avut Doichiţa în Băluneşti, Inaltul Divan întăreşte anaforaua veliţilor boieri din 1823 şi hotărăşte ca pîrîţii să stăpînească moşia lor, întrucît cei 250 stînjeni ce i-a avut neamul Doichiţei în Băluneşti, au fost vînduţi unui oarecare Lefter Cîrlova, care la rîndul său i-a dat danie schitului Alunişul, cu care urmează să-şi caute jeluitorul dreptate, în cazul cînd numita Doichiţa nu ar stăpîni întreaga parte de moşie ce i se cuvine.

Ms 958, 70, f. 270 v-271 v; I.D. dos. 11633/836 şi I.C. 13206/836.

702. — **1837 dec. 7.** — In pricina locuitorilor din mahalaua Vergului de pe locul numit «Doamna Ancuţa», proprietatea logofătului Barbu Ştirbei, cu polcovnicul Niculaie Herişescu şi cu Constantin Ioan, cumpărătorii acelui loc, Inaltul Divan, de acord cu hotărîrile Tribunalului

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

şi Divanului Civil, întăreşte stăpînirea cumpărătorilor asupra acelui loc. Locuitorii din mahalaua menţionată nu pot fi socotiţi stăpîni prin bună credinţă ai acelui loc pe care şi-au clădit case cu 25 de ani în urmă, deoarece nu au nici un înscris de tocmeală, ci numai răvaşe de plata chiriei către stăpînul locului şi un zapis de vînzare de casă între dînşii, în care se specifică pentru cumpărător că urmează a plăti chiria locului ca şi ceilalţi. Ei nu se pot folosi de sorocul de 10 ani, orînduit de pravilă şi nici de temeiul stăpînirii prin rea credinţă al cărui soroc de 30 de ani nu a trecut, pînă la introducerea acţiunii pîrîţilor.

Ms. 958 71, f. 271 v-273; I.D. dos. 8239/837.

703. — **1837 sept. 26.** — In pricina lui Gheorghe Nuţu cu căminăreasa Zoiţa Braţa, pentru arenda moşiei Piersica din jud. Ilfov, Inaltul Divan întăreşte anaforaua Divanului Civil din 1836 febr. 3 ce hotărăşte ca numita căminăreasă luîndu-şi în stăpînire moşia, să întoarcă banii arenzii, primiţi de la jeluitor, al cărui contract se desface; jeluitorul să răspundă venitul moşiei de la data luării în stăpînire şi pînă cînd o va întoarce căminăresei, stricăciunile pricinuite acelei moşii şi cheltuielile de judecată, întrucît n-a păzit contractul, neachitînd la soroc banii pentru arendă, pe care neprimindu-i căminăreasa, nu i-a depus nici la judecătorie, după cum povăţuieşte pravila.

Ms 958, 72, f. 273-276; I.D. dos. 8172/837.

704. — **1837 nov. 19.** — In pricina păhărnicesei Elenca Creţuleasca cu logofăt Ştefan Bălăceanu, pentru alegerea moşiei Berceni de către moşia Cozleciu din jud. Prahova, Inaltul Divan întăreşte hotărnicia din 1740 a 6 boieri, deoarece moşia Cozleciu merge pînă în matca veche iar nu pînă în apa Teleajenului. Hotărăşte ca părţile cu hotarnici şi în prezenţa tuturor vecinilor să statornicească la faţa locului hotarul dintre aceste două moşii, după semnele trecute în hotărnicia ce are logofătul Bălăceanu şi după încredinţările martorilor, cu carte de blestem, de va fi nevoie, făcîndu-se «alegere» în scris. Se va alege păhărnicesei şi acea crivină pentru care logofătul n-a putut arăta vreun sinet spre a-şi dovedi stăpînirea, aceasta neputînd fi aşteptată pînă ce se vor judeca pricinile ce le are cu alţi vecini, întrucît acelea nu au nici o legătură cu pricina de faţă. Pentru cheltuielile de judecată, pîrîtul logofăt să se adreseze judecătoriei judeţului.

Ms 958, 73, f. 276-281 v; I.D. dos. 8189/837.

705. — **1837 dec. 13.** — Inaltul Divan cercetează pricina logofătului Dimitrie Ralet cu Gheorghe Giurescu, nevîrstnicul fiu al medelnicerului Ioan Giurescu, privind cheltuielile de judecată pentru cei 126 stînjeni de moşie din zestrea mamei nevîrstnicului Gheorghe, cumpăraţi de jeluitor, despre care cheltuieli în hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 mart. 19 nu se pomeneşte nimic. Se întăreşte stăpînirea numitului logofăt asupra acelor stînjeni care s-au vîndut de către medelnicerul Giurescu cu paza tuturor formelor cerute de pravilă şi se hotărăşte ca nevîrstnicul Gheorghe de va avea vreo pretenţie în privinţa acelor stînjeni, să-şi caute cu tatăl

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

său, medelnicerul, iar logofătul Ralet să adreseze cererea sa pentru cheltuielile de judecată la prima instanță.

Ms 958, 74, f. 282-283; I.D. dos. 8180/837.

706. — **1837 dec. 19.** — In pricina moșnenilor Cireșani cu moșnenii din Valea Largă jud. Săcuieni care cer să se pună în lucrare hotărîrea Divanului Civil din 1836 nov. 16, Inaltul Divan întărește acea hotărîre cu dreptul de a i se da săvîrșire întrucît moșnenii Lărgeni au pierdut «sorocul» legiuit pentru apelație.

Ms 958, 75, f. 283 v-284; I.D. dos. 14317/835.

707. — **1837 oct. 20.** — In pricina Uței văduva din București, cu Anastasia monahia, mama sa vitregă și cu Hristache și Mihalache, frații săi vitregi, Inaltul Divan hotărăște să se urmeze întocmai anaforaua Divanului Vremelnicesc privind lipsa de «exoprică» și lipsa din zestrea mamei jeluitoarei, partea ce i se cuvine din moștenirea tatălui său și condeiele trecute în foaia sa de zestre ce nu i s-au răspuns de către tatăl său; în ce privește casele clădite de tatăl său pe locul de zestre al răposatei sale mame, din care i s-a dat jumătate la măritiș, să se urmeze de asemenea anaforaua Divanului Vremelnicesc; să se prețuiască de «maimarebașa» și calfe pricepute partea de casă stăpînită de frații vitregi și să se scadă prețul materialului din acareturile ce se aflau pe acel loc de zestre al mamei sale folosit la clădirea acelei case; jeluitoarea să răspundă fraților vitregi acea sumă luînd toată casa în stăpînirea sa; pentru «meremetul» casei, pîrîții să se judece cu bărbatul jeluitoarei (de care este despărțită bisericește), întrucît pravila prevede că bărbatul este dator a plăti cheltuielile făcute pentru paza lucrurilor de zestre.

Ms 958, 76 f. 284-285; I.D. dos. 11716/836.

708. — **1837 dec. 1.** — In pricina lui Alexandru Notara cu Tudorache, fiul medelnicerului Ioniță Cerchez, din Moldova, pentru 400 stînjeni de moșie din hotarul Vlăduleasca jud. R. Sărat, Inaltul Divan hotărăște ca Alexandru Notara să stăpînească numai cei 299 stînjeni asupra cărora s-a înțeles prin învoiala făcută cu pîrîtul Tudorache, întrucît Divanul socotește bună atît vînzarea cu zapisul din 1779 a celor 400 stînjeni, făcută de preotul Ioan către grămăticul Costandin Notara, cît și răscumpărarea lor de către medelnicerul Ioniță Cerchez (care avea alți 45 stj. lîngă acești 400) de la Panaiotache Notara, urmînd ca pîrîtul Cerchez să plătească banii taxei; pentru cheltuielile de judecată și venitul acelor 299 stj., de cînd i s-au luat din stăpînire și pînă cînd i se vor înloarce, jeluitorul să se adreseze judecătoriei.

Ms 958, 77, f. 285-290 v; I.D. dos. 11700/836.

709. — **1837 dec. 10.** — In pricina lui Mihail Dilberovici cu Tudorache Nicolau, pentru tovărășie la arenda moșiilor Măgureni și Edera, închiriate de la marele postelnic Costache Cantacuzino, Inaltul Divan infirmă anaforaua Divanului Judecătoresc și întărește alegerea judecătoriei, apără pe Mihail Dilberovici de răspunderea părții pîrîtului din venitul acelor moșii pentru anul al doilea de arendă, întrucît pîrîtul nici n-a răspuns

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

partea sa de capital ce trebuia s-o depună în contul anului al doilea din tovărăşia la arendă, nici n-a «căutat» de veniturile acelor moşii, după cum era învoiala, îndatorînd pe pîrît şi la plata taxei; cît despre cheltuielile de judecată, să se lămurească după orînduială de judecătoria judeţului, fiind punct necercetat.

Ms 958, 78, f. 290 v-292; I.D. dos. 8237/837 şi I. C. 5204/839.

710. — **1837 dec. 10.** — In pricina apelaţiilor Radei din Hodivoaia şi a lui Ion Politis, numita Rada încredinţînd că a renunţat la apelaţia sa şi a dat adeverinţă de mulţumire pe anaforaua Divanului Civil, Inaltul Divan întăreşte această anafora şi hotărăşte să se facă urmare întocmai după cuprinsul acesteia, întrucît, prin martori cu jurămînt, s-a dovedit ca numita Rada este soră bună cu răposatul Dumitru bulugbaşa, deşi acesta nu era trecut în pomelnicul acesteia de la biserică, nici la vii nici la morţi şi îndatorează pe numitul Politis la plata avocatului şi a taxei.

Ms 958, 79, f. 292 v-293; I.D. dos. 11638/836.

711. — **1837 nov. 2.** — In pricina dintre «dipotaţii» mahalalelor din Giurgiu cu Gheorghe şi Uţa, fiica Păunei Cotăreasa, pentru un loc şi casă pe care le cereau jeluitorii în calitate de epitropi ai bisericii din Giurgiu ca danie de la Iane, soţul Paraschivii, muma Păunii, fără să aibă nici o dovadă pentru aceasta, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc şi anaforaua Tribunalului Vlaşca, ca pîrîţii Gheorghe şi Uţa, clironomii Păunii, să stăpînească locul şi casa, dovedite a fi fost al mamei lor Păuna ca moştenire de la Paraschiva soţia lui Iane, pentru care aceasta a avut multe judecăţi cu Gheorghe Gogoaşă, care cu ajutorul gavazilor turci i-ar fi luat toate sineturile acestui loc.

Pentru cheltuielile de judecată, pîrîţii se vor adresa judecătoriei locale.

Ms 958, 80, f. 293-294; I C. dos. 8164/837.

712. — **1837 nov. 23.** — In pricina lui Matei Vîlcioiu (moşnenii Bălţaţi) din satul *Bălţaţi jud. Teleorman*, cu serdarul Marin Butculescu şi vistierul Costandin pentru alegerea moşiei Bălţaţi a jeluitorilor, cît şi a moşiilor celorlalte două părţi, Inaltul Divan hotărăşte ca judecătoria judeţului să îndatoreze pe hotarnicii tuturor părţilor ca, împreună cu toţi împricinaţii, să pună la faţa locului în lucrare hotărîrea întărită de Grigore Ghica vv., şi aceea a Inaltului Divan din 1832, căreia nu i s-a dat săvîrşire din cauza neprezentării serdarului Butculescu la faţa locului, desăvîrşind hotărnicia acelor moşii după cartea din 1794, dînd fiecăruia carte de alegere în scris, după orînduială; cît despre cheltuielile de judecată şi venitul ce vor fi luat prin încălcare unii de pe partea altora, să se cerceteze de judecătorie, de faţă cu jeluitorii, Alecu Izvoranu, ginerele serdarului Butculescu, căruia i-a revenit ca zestre moşia acestuia şi cu vistierul Costandin, şi cel care se va găsi vinovat se va îndatora să le plătească, punîndu-se în lucrare acea alegere, dacă părţile vor da adeverinţă de mulţumire în scris. In caz de nemulţumire se vor îndruma la instanţa următoare.

Ms 958, 81, f. 295-296 v; I.D. dos. 11667/836; vezi şi nr. 879, 974, 1156.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

713. — **1837 dec. 17.** — Inaltul Divan cercetează pricina moşnenilor Stoeneşti din jud. Vlaşca cu stolnicul Petrache Periţ pentru partea de moşie cumpărată de acesta de la Gheorghe Singureanu şi pentru care jeluitorii cereau drept de protimisis. Divanul Judecătoresc hotărîse ca moşia Stoeneşti, aparţinînd la trei moşi, din care unul murind sterp, să se împartă pe jumătate, o parte revenind lui Singureanu; iar moşnenii pretindeau că moşia a fost pe patru moşi şi să se împartă pe trei. Inaltul Divan hotărăşte ca un membru al judecătoriei locale să meargă la faţa locului cu hotarnicii părţilor şi împreună cu vecinii şi prin carte de blestem să statornicească vechea stăpînire pînă la vînzarea către stolnic, punînd şi pietre dacă părţile vor fi mulţumite, iar de nu, să le sorocească la tribunalul local unde să se cerceteze şi cheltuielile părţii ce va avea dreptate. Cererea de protimisis a jeluitorilor este respinsă, întrucît pravila prevede că «la vînzările ce se fac prin mezat, protimisis nu încape».

Ms 958, 82, f. 297-299; I.D. dos. 17930/833 şi I.C. 130/843.

714. — **1837 dec. 1.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre epitropii clironomilor răposaţilor fraţi Costa Nani şi Nicolae Athanasiu Guma, epitropul unora din clironomii răposatului Astriano, pentru «defăimarea» zapisului de învoială făcut de serdarul Polihronie Costa Nani şi fraţii săi cu pîrîtul Guma; numiţii Nani, potrivit acestui zapis, urmau să restituie 140000 lei din cei 242139, cît rămăseseră datori prin bilanţul din 1817 numitului Astriano, dar n-au făcut «teslim» lui Guma sineturile moşiilor Bîrca, Negoiu şi Pădureţu după învoială şi nici banii nu i-au răspuns la termenele prevăzute; în afară de aceasta prin bilanţul din 1824, făcut la încheierea noii tovărăşii de la Sibiu, au trecut că ar fi datori 332836 lei, deci au urmat cu vicleşug în învoiala făcută. Inaltul Divan, de acord cu hotărîrea Curţii de Revizie din 1835, hotărăşte să rămînă desfiinţat zapisul de învoială, întrucît a fost călcat de jeluitori şi urmat cu vicleşug.

La această hotărîre se opun Gh. Filipescu şi Ştefan Bălăceanu, care cer să se achite banii din învoială şi să se despăgubească clironomii Astriano.

Ms 958, 83, f. 299 v-304; I.D. dos. 16243/834 şi 11661/836.

715. — **1837 nov. 12.** — In pricina logofătului Sc. Mihălescu cu moştenitorii răposatului clucer Manolache Lahovari pentru măsurătoarea moşiei Ulmeni a generalului Varlaam, cumpărată la mezat de jeluitor, dar care fusese zălogită Lahovareştilor, Inaltul Divan hotărăşte ca numitul Mihălescu să răspundă pîrîţilor şi restul de bani ce mai datorează cu dobînda lor pentru acea moşie, cît şi dobînda preţului depus la Stărostie pentru preţul moşiei împreună cu cheltuielile judecăţii şi pagubele pricinuite Lahovareştilor, care n-au putut intra în posesia banilor deoarece nu s-a dat săvîrşire măsurătorii moşiei din cauza nemulţumirii logofătului Mihălescu, care voia ca în trupul moşiei Ulmeni să înglobeze şi trupurile Găvanu-Greci, Vătăşani, Ologi şi Sărăcioaia, iar prin hotărnicia lui Depărăţeanu, la vînzarea prin mezat, se arăta că este formată din mai multe trupuri. Hotarnicii ambelor părţi să măsoare moşia după hotărnicia lui Depărăţeanu dînd şi carte de alegere în scris, vînzarea rămîne bună după arătarea Curţii de Revizie întrucît a fost urmată cu paza tuturor formelor.

Ms 958, 84, f. 304-309 v; I.D. dos. 11668/836.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

716. — **1837 nov. 20.** — In pricina apelaţiilor lui Anastasie Alexiu, Petre Gheorghiu şi Domnica, soţia sa, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc nr. 20 din 1836 martie 22, de care nu au fost mulţumite părţile şi hotărăşte ca să nu se ţină în seamă înscrisul de datorie pe care răposata Maria Angheli l-ar fi dat ginerelui său Petre, ca fiind urmat de către acesta cu înşelăciune. Anastasie Alexiu, nepotul de fată al răposatei Maria, să primească jumătate din «periusia» răposatei pe temeiul pravilei, care dă drept la moştenirea părintească atît fiilor şi fiicelor ce sînt în viaţă, cît şi copiilor acelora care au murit întrucît, prin diata moartei, nu i se pune în sarcină nici o vină care, potrivit pravilei, l-ar putea îndepărta de la acea moştenire.

Ms 958, 85, f. 310-313 v; I.D. dos. 8181/837.

717. — **1837 dec. 16.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Ioan Militar, Gheorghe, fratele său şi Mihai, vărul lor, toţi din satul Pîrscovu jud. Romanaţi, cu diaconul Ştefan Băloiu din Zănoaga jud. Dolj pentru 200 stj. moşie în hotarul Strîmba jud. Romanaţi, ai lui Vastie, strămoşul jeluitorilor; aceşti stînjeni, prin hotărnicia din 1794, au fost daţi de stăpînire moşnenilor Stroeşti (80 stj.) şi lui Ioan Băloiu, moşul pîrîtului diacon (120 stj.) drept zălog pentru că au răspuns plata hotărniciei acelor stînjeni, deoarece urmaşii lui Vasile se înstrăinaseră de prin acele locuri. Inaltul Divan hotărăşte ca să nu se ţină seamă de învoiala prin care Matei, fiul lui Rafailă, renunţa la acei 200 stj. lăsîndu-i în stăpînirea diaconului Ştefan, ci jeluitorii să-i împartă între ei împreună cu orice alţi urmaşi de ai lui Vastie, scăzîndu-se numai partea ce se va cuveni vărului lor Matei, pe care s-o stăpînească diaconul după învoială. Acesta a răspuns moşnenilor Stroeşti şi pîrîtului banii plătiţi de ei pentru hotărnicie, întrucît prin judecata pornită în 1814 de ieromonahul Rafailă, s-a «precurmat» sorocul de 30 ani, orînduit de pravilă, pentru stăpînirea prin rea credinţă.

Ms 958, 86, f. 314-317; I.D. dos. 11659/836.

718. — **1838 ian. 24.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1835 în pricina dintre slugerul Panait Vuţopolu cu Zoiţa Titopoleos pentru o danie de bani ce i s-a împlinit de Agie de la jeluitor ca acei 227 (277) lei plătiţi de jeluitor lui Bănică serdarul după răvaşul pîrîtei, fără să ia de la acesta înscris, jeluitorul notînd această plată în dosul răvaşului, să-l arate pîrîta moştenitorilor serdarului Bănică, care, primindu-l, să fie jeluitorul scăzut, iar de nu, răspunzător. Dobînda pretinsă de pîrîtă la banii depuşi de jeluitor la Agie nu se admite, întrucît hotărîrea Divanului Judecătoresc nu a fost desăvîrşită, făcîndu-se apelaţie.

Ms 959, 1, f. 1-1 v; I.D. dos. 14324/835.

719. — **1838 ian. 26.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Ştefan, fiul lui Theodosie Prima, cu Păun şi Matei Gheorghiu, fraţi, pentru datorie de bani, hotărăşte ca să se vîndă prin mezat zălogul luat de jeluitor spre a se despăgubi de datorie cu

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

dobînda pravilnică, iar în privința scăderii din datoria cuvenită lui Păun, a pagubei ce i-a pricinuit sechestrul pus de jeluitor, să se adreseze la prima instanță de judecată.

Ms 959, 2, f. 1 v-2 v; I.D. dos. 8184/837.

720. — **1838 febr. 1.** — Inaltul Divan, în pricina dintre păhărniceasa Mariei Ttăăranca, mama Ecaterinei Exarhîna, cu clucerul C. Burchi pentru moșia dată de zestre, confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1834, întrucît apelația Exarhinei nu a fost făcută în termen de 30 zile, ci după o zi de la împlinirea lui.

Ms 959, 3, f. 2 v-3; I.D. dos. 16187/834; vezi și nr. 1003, 1115.

721. — **1838 ian. 31.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Catinca Bibescu din Craiova cu moșnenii Ursați, ce le zic și Ursăței din jud. Gorj și Șt. Renghea cu cetașii lui, moșneni Renghetici, pentru împresurare de moșie și neluare în seamă a înscrisurilor vechi ce au moșnenii Ursați, confirmă anaforaua Divanului Craiovei și hotărăște să se facă hotărnicia după cartea din 1763 cu deosebirea că trăsura din mijloc să se facă pe lîngă apa Șușiții, pe unde se va dovedi că a fost atunci, pînă în Lelești și la punctul ce va ieși suma stînjenilor 1000 să se pună piatră despărțitoare între Ursați și Lelești, ținînd seamă de hotărnicia din 1787, întrucît aceste două hotărnicii n-au fost contestate.

Acte din: 1566 (7074), 1696 (7204), 1763, 1787, 1814 și 1832.

Ms 959, 4, f. 3 v-7; I.D. dos. 11670/836.

722. — **1838 febr. 8.** — Inaltul Divan, în pricina dintre polcovnicul Const. Herescu cu Elisabeta Ipsilante pentru stînjenii găsiți lipsă la vînzarea prin mezat a moșiei Bragadiru, hotărăște să se facă o nouă măsurătoare și prin locurile pe unde nu au putut umbla boierii hotarnici din cauza bălților; de va rămînea vreo parte nemulțumită să nu se pună pietre de hotar, ci să se înfățișeze părțile la Divan ca să se dea hotărîre desăvîrșită.

Ms 959, 5, f. 7-9; I.D. dos. 8249/837; vezi și nr. 572, 627.

723. — **1838 febr. 2.** — Inaltul Divan întărește judecata Divanului Craiovei din 1835 în pricina dintre Ioan Gîngu din satul Băești jud. Vîlcea cu Niculae Pleșoianu și Ioan Piciu pentru ca jeluitorul să intre părtaș la vadul de moară și două bucăți pămînt din hotarul Dobricii, pe care moșnenii Băești l-au vîndut tatălui lui Pleșoianu după zapisul din 1792 ce l-a avut mama sa Ilinca. Intrucît jeluitorul nu poate face dovadă de stăpînire și cererea sa de a se da jurămînt moșnenilor și unui Nicola că a avut și el parte la acea moară, nu este admisă și rămîne bună hotărîrea Divanului Craiovei.

Ms 959, 6, f. 9-10; I.D. dos. 11640/836.

724. — **1838 febr. 22.** — Inaltul Divan, în urma judecății Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Zisu Grecu Dimitriu și Alecu Poenaru cu Spiridon și Nicolae Căplescu pentru 1000 lei, ce datorează pîrîților din

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

contractul de arendă al unui «codru» de loc, hotărăşte ca Zisu Dimitriu să plătească pîrîţilor acei bani cu dobînda lor «pravilnică» pînă în ziua ce se vor împlini, precum şi taxa şi plata avocatului, iar în urmă să se socotească cu tovarăşul său Alecu.

Ms 959, 7, f. 10-11; I.D. dos. 16214/834.

725. — **1838 ian. 28.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre stolnicul Răducanu Clinceanu cu nora sa Maria Clinceanu pentru lipsă de zestre din averea rămasă în urma morţii soţului ei Costache Clinceanu şi hotărăşte să se opereze «desfacerea de dat şi luat» între jeluitor şi pîrîtă după catagrafia întocmită, neţinîndu-se seamă de unele lucruri mărunte scăpate, iar dacă stolnicul va putea dovedi un alt condei, tăinuit prin ştiinţa şi vicleşugul pîrîtei, atunci să-l ceară şi s-o «osîndească» la jurămînt.

Ms 959, 8, f. 11-15; I.D. dos. 8211/837; vezi şi nr. 875.

726. — **1838 ian. 21.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Ana văduva şi Stanca fiica lui Stoica cu Ioan Prislopeanu ceauşul din Vlădeşti-Pămînteni jud. Muşcel pentru stăpînirea unor părţi de moşie vîndute pîrîtului de Manolache, soţul Stancăi, fără a pune «andipricon» şi de Arsenie, fiul Anei văduva şi se hotărăşte ca Stanca să stăpînească partea vîndută pîrîtului de soţul ei Manolache fără întoarcere de bani, fiind averea sa părintească; să stăpînească pîrîtul partea de moşie cumpărată de la Arsenie, fiul Anei văduva, fiind făcută cu ştiinţa ei şi termenul de protimisis aproape trecut.

La această hotărîre nu se asociază trei membri ai Divanului pe motiv că termenul de protimisis nu a fost respectat şi zapisul nu este iscălit de mama lui Arsenie vînzătorul.

Ms 959, 9, f. 16-17; I.C. dos. 79/842.

727. — **1838 mart. 1.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Răducanu Berechet din Filipeşti jud. Prahova cu moşnenii Dumbrăveşti pentru moşie, confirmă anaforaua isprăvnicească din 1824 ca neapelată de numiţii moşneni în sorocul cerut de pravilă, deoarece la acea judecată ei n-au adus anaforaua veliţilor boieri din 1813, cînd li s-a dat dreptate.

Doi membri ai Divanului nu se unesc cu această hotărîre întrucît jeluitorul nu făcuse apel către domn contra anaforalei din 1813, iar isprăvnicatul a dat anaforaua sa în necunoştinţa acesteia şi nu a fost citită în faţa părţilor, spre a se vedea nemulţumirea vreuneia. Cer Divanului să intre în cercetarea pricinei.

Ms 959, 10, f. 17-18; I.D. dos. 8150/837 şi I.C. 196/841.

728. — **1838 febr. 12.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Iordache Florescu aga cu Tribunalul de Comerţ pentru neaplicarea «secfestrului» de 240 galbeni, datoria lui Mihalache şi Anica Racoviţă către jeluitor asupra contractului de arendare pe anii 1840-1843, ci numai pe cel de pe anii 1837-1840, hotărăşte:

Prezidentul şi judecătorul numitului Tribunal, aplicînd «secfestru» numai pe primul contract, nu au făcut abatere cu rea credinţă, şi rămîn apăraţi de pretenţiile jeluitorului.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Trei membri ai Divanului nu se unesc cu această hotărîre pentru motivul că numitul tribunal nu trebuia să legalizeze al doilea contract pînă nu se asigura răspunderea acelor galbeni către jeluitor de către logofătul Racoviță, propunînd să se prelungească contractul al doilea pînă la achitarea acestei datorii cu dobînda «pravilnică».

Ms 959, 11, f. 19-21; I.D. dos. 11625/836.

729. — **1838 febr. 11.** — Inaltul Divan, în pricina dintre protopopul armenesc Ohan cu Elisabeta Varvarnali pentru «rămasuri» părintești, hotărăște: întrucît pîrîta a recunoscut că a primit de la protopop 4000 lei, cît s-au socotit acele lucruri, jeluitorul rămîne nesupărat de către pîrîtă plătindu-i aceasta și taxa legiuită.

Doi membri ai Divanului se opun la această hotărîre pentru următoarele motive: deoarece celelalte instanțe obligă pe jeluitor să plătească toate drepturile pîrîtei între care și suma de lei 4000, nu se înțelege că cu acești bani s-au desfăcut și de «clironimia» părintească (o vie de 24 pogoane în dealul Văcărești, un loc și un mărgăritar, un inel cu diamante și altele); jeluitorul este dator să o desfacă și de «clironomia» părintească, iar în privința înscrisului dat de pîrîtă la mîna jeluitorului, fiindcă n-a fost îndeplinit de jeluitor, rămîne desființat.

Ms 959, 12, f. 21-23v; I.D. dos. 8173/837 și I.C. 192/841.

730. — **1838 febr. 25.** — Inaltul Divan întărește anaforaua Divanului Civil din 1837 în pricina dintre Gh. Gamulea, supus cesaro-crăiesc, cu Calinic starețul m-rii Cernica și Policarp ieromonah pentru desființarea unui contract de închiriere a unor prăvălii după Calea Tîrgului de Afară și hotărăște ca să se strice acel contract întrucît așezămîntul nu a fost urmat cu plata chiriei la «sorocul» convenit, și să ia Policarp acele prăvălii în stăpînirea sa, plătind jeluitorul numai taxa.

Ms 959, 13, f. 23v-26; I.D. dos. 8209/837.

731. — **1838 febr. 26.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1835 în pricina dintre moșnenii Turturei și Cîrcoteni din Stănești jud. Vilcea cu patru «lude» din moșnenii Popești și Chinești din Craiova pentru stăpînirea moșiei Bratcoiu și Dejoiu de Jos, hotărăște ca jeluitorii să stăpînească numai pe cei doi moși mari, Prodea și popa Radu, iar pe Stanciu pe care ei vor să-l numească «moș» cu partea cumpărată de la Stana lui Dobroslav, netăgăduită de pîrîți, să-l stăpînească cu ce li se va fi ales din partea Stanei după hotărnicia din 1834, conform anaforalei Depart. de Patru din 1810. Jeluitorii să plătească lui Filcu 1600 lei, iar pentru venitul și pagubele moșiei precum și pentru pretențiile de cheltuială ale pîrîților să se adreseze la prima instanță de judecată, nefiind cercetate.

Ms 959, 14, f. 26-28; I.D. dos. 11648/836.

732. — **1838 ian. 26.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833, confirmă anaforaua Depart. de Opt din 1831 în pricina dintre Toma Mazilu, fiul lui Preda postăvarul din satul Dîrvari jud. Ilfov, cu medelnicerul Alecu Borănescu pentru răscumpărarea cu pro-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

timisis a moşiei cumpărată în 1820 de la Zoiţa Strîmbeanca şi a 50 stj. de moşie din hotarul Teşila, ce îi zice şi Dărvari, pe care Toma îi stăpînea în devălmăşie cu mama sa vitregă; aceşti stînjeni fuseseră cumpăraţi de medelnicer de la mama lui Toma Mazilu fără ştirea sa. Se hotărăşte ca Toma Mazilu să întoarcă medelnicerului Borănescu preţul cumpărării acelor stînjeni şi al moşiei Strîmbenii, cumpărată fără ştirea sa, preţ ce se află «depoziton» la fosta Hătmănie încă din 1831.

Ms 959, 15, f. 28-30; I.D. dos. 16166/834.

733. — **1838 mart. 11.** — In pricina dintre Sinesie Apostoleanu, epitropul mănăstirii Cotroceni, cu Teodor Anghelescu arendaşul moşiilor Pietrile, Goştinari şi Daia din jud. Vlaşca, proprietăţile mănăstirii, fiindcă nu a făcut «apelaţie» în termen de opt zile la judecătorie şi de două luni la Divanul Judecătoresc, din care cauză hotărîrea judecătoriei a rămas definitivă şi mănăstirea condamnată, Inaltul Divan întăreşte anaforaua judecătoriei de prima cercetare.

Ms 959, 16, f. 30 v-32; I.D. dos. 8247/837.

734. — **1838 febr. 28.** — Inaltul Divan, în pricina dintre casa lui Barbu Mardale, fiul Marinei Enescu şi a fraţilor săi Constantin şi Vasile din jud. Mehedinţi cu Iacov Săvoiu, numit şi Biţă, pentru împresurarea moşiei ce o are de la unchiul jeluitorilor, întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei din 1832 şi hotărăşte ca Iacov Săvoiu să stăpînească acea moşie întrucît jeluitorii încă din 1833 s-au învoit cu pîrîtul recunoscînd că n-au dreptate şi să-i ierte de cheltuielile pricinuite. Divanul obligă pe jeluitori să plătească pîrîtului 500 lei cheltuieli de judecată.

Ms 959, 17, f. 32-33 v; I.D. dos. 8153/837.

735. — **1838 febr. 28.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Enache Bărbieru cu Stancu Troceanu pentru un loc cu vie şi hotărăşte ca pîrîtul Troceanu să stăpînească acea vie după alegerea făcută la faţa locului; jeluitorul, al cărui zapis pentru aceeaşi vie, s-a dovedit iconomicos şi nu a lăsat pe martori să jure, este obligat să plătească pîrîtului cheltuielile de judecată.

Ms 959, 18, f. 33 v-34; I.D. dos. 8208/837.

736. — **1838 mart. 5.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc în pricina dintre păhărniceasa Tiţa Văcărescu cu vorniceasa Sevastiţa Filipescu pentru tăierea pădurii din satul Maia, hotărăşte ca amîndouă părţile să-şi ia cîte un boier mare care să cerceteze la faţa locului prin carte de blestem: 1) dacă tăierea pădurii a fost făcută de jeluitoare, a întrebuinţat-o sau s-a împrăştiat prin vînzări, sau de satele băjenărite în 1821, sau de armata rusească în 1828; 2) dacă pentru tăierea copacilor şi căratul lor, a dat drept plată crăcile copacilor, copaci cu tulpină sau bani; 3) dacă au tăiat locuitorii de acolo, sau cei din satele împrejuraşe cu voia jeluitoarei, cam ce sumă a fost şi de ce feluri precum şi preţul; toate acestea să le comunice în scris Divanului cu desluşire şi încredinţarea martorilor în dosul cărţii de blestem, ca să se hotărască stăpînirea în devălmăşie.

Ms 959, 19, f. 34 v-37 v; I.D. dos. 11684/836; vezi şi nr. 818.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

737. — **1838 mart. 2.** — In pricina divictarului Barbu Catargiu, fiul și clironomul păhărnicesei Tița Văcărescu, cu fostul mare logofăt Costache Cantacuzino pentru stăpînirea și hotărnicia moșiei Voevoda, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc nr. 60/837 și hotărăște ca hotarnicii, împreună cu părțile, să facă măsurătoarea la fața locului la două «punturi» din linia răzorului despărțitor dintre moșia Piatra și Voevoda către Drumul Turcilor; la trăsura de la mijloc și la a treia, cea de lîngă Drumul Țintii din jud. Prahova, să se îndrepte lipsa stînjenilor făcută de Vlad logofăt. După ce se va împlini acea lipsă, dacă va rămîne măgura pietrei în trupul moșiei Piatra, să se statornicească linia răzorului despărțitor dintre moșii de la vadul Stejereilor pînă la movila de lîngă drumul Țintii și să se dea carte hotarnică. Dacă, după măsurătoare, măgura pietrei va rămîne în afara hotarului moșiei Piatra, să se măsoare după sineturile ce le au părțile și în urmă să se hotărască și moșia Voevoda.

Un membru al Divanului se opune hotărîrii deoarece Divanul avea drept să judece numai problema de prigonire, cuprinsă în hotărîrea Divanului Civil, nu și cea de lipsă de stînjeni și încă alte 3 puncte.

Sc. Grădișteanu se opune pentru faptul că hotărnicia logofătului Vlad nu este datată precum și pentru semnele de unde au început trăsurile.

Ms 959, 20, f. 38-47 v; I.D. dos. 8250/837.

738. — **1838 ian. 26.** — In pricina lui Constantin Drăgăescu logofețel din Ploești cu Paraschiva văduva, cumnata sa, pentru lipsă de zestre, Inaltul Divan hotărăște ca logofețelul Constandin, clironomul averii fratelui său, să plătească cumnatei sale lucrurile de zestre ce a încredințat că-i lipsesc, iar ea să întoarcă acestuia lucrurile luate din casa soțului său, arătate în cartea Tribunalului, deoarece nu a avut copii, iar de nu le are, să fie prețuite în starea în care au fost și să se scadă din suma zestrei; pentru cheltuielile de judecată, cerute de Paraschiva în sumă de 4230 lei parale 20, nefiind cercetate de nici o judecată, să se adreseze primei instanțe.

Ms 959, 21, f. 47 v-49 v; I.D. dos. 14361/835.

739. — **1838 mart. 21.** — In pricina dintre Calinic arhimandritul Cernicanu și al doilea vistier Gh. Hristodolu, părtașii moșiei Cîmpina, cu Maria văduva, soția răposatului Rizea dascălul, pentru un cămin de casă înfundat pe care a făcut prăvălie de «alișveriș», aducînd pagubă drepturilor proprietăricești, Inaltul Divan, în unire cu hotărîrea lui Caragea vv. din 1814 și a veliților boieri din 1824, hotărăște: clironomii lui Rizea dascălul să stăpînească acel loc și casă după cuprinderea zapisului stolnicului Lupoianu fără a face nici un fel de «alișveriș».

Ms 959, 22, f. 50-52; I.D. dos. 14270/835.

740. — **1838 apr. 11.** — In pricina dintre Gh. Ioan și Iana, soția sa, clironomii răposatului Ciocea brutarul, cu preotul Dimitrie Gușă pentru o datorie de 24000 taleri, Inaltul Divan întărind hotărîrea Divanului Jude-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

cătoresc, decide ca jeluitorii, în soroc de 4 luni, să plătească datoria[1]). iar de nu vor plăti să li se vîndă acaretul amanetat. In privința scăderii de 7000 taleri să se adreseze la judecătoria de primă instanță și pentru siguranța lor că nu vor avea de unde să se despăgubească, pîrîtul preot să pună pentru acea sumă «amanet» sau să-i «depoziteze» la tribunal pînă la hotărîre.

Ms 959, 23, f. 52 v-54; I.D. dos. 7500/838.

741. — **1838 apr. 11.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Craiovei din 1835 în pricina dintre Niță Temeli și Anastasia, soția defunctului Dincă Temeli din orașul Rîmnicu-Vîlcea, cu Zoița Hristu preoteasa din Ianina și mama sa Crustala pentru o cîrciumă și băcănie din orașul Rîmnic ce hotărăște ca moștenitorii lui Dincă Temeli să stăpînească cîrciuma cumpărată de la Lazăr, ginerele Crustalei, conform zapisului de vînzare, pînă cînd pîrîtele vor face dovadă «destoinică» că nu a avut Lazăr acea cîrciumă de zestre; pentru înșelăciunea ce a suferit-o Niță Temeli de la Zoița prin vînzarea prăvăliei și apoi a cîrciumei, să-și caute dreptate la prima instanță de judecată.

Trei membri ai Divanului fac opinie separată, bazată pe interpretarea actelor prezentate, cerînd să se facă cercetare la fața locului cu carte de blestem și în urmă să se dea hotărîre.

Ms 959, 24, f. 54-61; I.D. dos. 14347/835 și I.C. 131/843.

742. — **1838 apr. 15.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre Stan și Nicolae Ciovîrnache și cetașii lor, moșnenii Bălțești din jud. Mehedinți cu Barbu și Iordache, fiii lui Ioan Nițulescu, pentru stăpînirea în devălmășie a 340 stînjeni de moșie, hotărăște ca moșnenii Mițulești să stăpînească împreună cu moșnenii Ciovîrnichești pe din două cei 340 stj. moșie precum i-au stăpînit de la 1823, obligînd pe jeluitori să plătească pîrîților și taxa legiuită.

Ms 959, 25, f. 61-63; I.D. dos. 11681/836.

743. — **1838 apr. 17.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Stan Nisipeanu din satul Nisipe jud. Vîlcea cu moșnenii Stănești pentru stăpînirea a 92 stînjeni moșie, hotărăște ca Stan Nisipeanu să ia în «zaptul» și stăpînirea sa jumătate din acei stînjeni după cuprinderea condițiilor din așezămîntul încheiat în 1826, prin care pîrîții au răspuns 432 lei și au pus «soroc» pentru restul de bani pe care însă nu i-au întors; în privința lui Popa Ioan, fiul lui Popa Marin Bîrcănescu, care pretinde răscumpărarea stînjenilor cu protimisis și cu care s-a judecat în 1834, acesta să se judece de-a dreptul cu jeluitorul.

Ms 959, 26, f. 63-64; I.D. dos. 11646/836.

---

1. La partea a 3-a din pravilă, cap. 8, parag. 11, se spune: «Cînd se va trage la judecată un datornic ce n-a plătit datoria sa și va cere soroc, atunci, de va fi bogat în lucruri, să i se dea soroc de patru luni, dar de va fi sărac și fără a avea mijloace de plată, să i se dea puțin soroc și să se precurmeze judecata în grab».

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

744. — **1838 mart. 16.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Nicolae Velicu din Giurgiu cu Athanasie Popovici pentru călcarea contractului de tovărăşie la arenda moşiei Băneasa, de către acesta din urmă, acuzat de furt şi restituirea a 9497 taleri imputaţi de jeluitor şi hotărăşte: acuzaţia adusă de jeluitor pîrîtului se respinge, dovedindu-se el călcător al contractului; se va urma întocmai hotărîrea Divanului Judecătoresc şi sentinţa Trib. Vlaşca.

Ms 959, 27, f. 64 v-66; I.D. dos. 8171/837.

745. — **1838 mart. 15.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre moşnenii Zloteşti numiţi şi Drăceşti şi Poporătşi cu Ioan, fiul lui popa Mincu, Ion Zlotescu şi alţi moşneni Zloteşti, pentru prigonire de moşie şi hotărăşte ca să se urmeze cartea veliţilor boieri din 1797 făcută cu hotarnici luaţi de amîndouă părţile şi pe care moşii jeluitorilor au dat mulţumire, întrucît nu mai poate fi valabilă cartea de judecată a răposatului mitropolit Daniil şi a răposaţilor veliţi boieri din anul 1724 (7232), aceasta fiind anulată prin lucrările făcute în urmă. Pentru celelalte cumpărături sau prigoniri, urmate de atunci încoace între părţi, să se adreseze la prima instanţă de judecată. Jeluitorii să plătească pîrîţilor cheltuielile de judecată şi taxa legiuită.

Ms 959, 28, f. 66-67 v; I.D. dos. 11726/836; vezi şi nr. 1220.

746. — **1838 apr. 29.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre şetrarul Stamate din Piteşti cu Uţa, Casandra şi Manda, fiicele răposatului Petcu, pentru cotropirea unui loc, hotărăşte ca jeluitorul să stăpînească locul şi casa cumpărată de el de la Dima cu zapisul din 1800, iar prisosul de loc să-l stăpînească pîrîtele ca un loc slobod ce a fost cuprins de tatăl lor Petcu cu facerea unei colibe; cercetarea venitului şi preţuirea să se facă după mijlocul ales de Divan.

Jeluitorul să plătească pîrîtelor taxa legiuită, iar pentru cheltuielile de judecată, pretinse de pîrîte, să se adreseze la prima instanţă de cercetare.

Ms 959, 29, f. 68-69 v; I.D. dos. 8202/837.

747. — **1838 mart. 15.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1832 în pricina dintre fiii şi moştenitorii lui Dobrilă şi Nica, moşneni Muşceleni din Muşcelu-Dării jud. Buzău, cu al treilea logofăt Matei Muşceleanu, Costache, fiul şi clironomul medelnicerului Săndulache, moştenitorii răposatului Nica Muşceleanu, pentru stînjenii din moşia Muşcelu-Dării, hotărăşte ca părţile prigonitoare să ia cîte un boier hotarnic să meargă la faţa locului unde, după alegerea din 1780, să «dezgrădinească» acel hotar de moşie de către vecinii răzeşi după hotărnicia lui Colceag. După aceea să facă împărţirea stînjenilor pe trei moşi, scoţînd cei 657 stj. (ai lui Enache Muşceleanu aleşi de Isprăvnicie), să se ceară de la Muşceleni toate zapisele de cumpărături făcute de neamul lor de la neamurile jeluitorilor de la alegerea din 1780, şi să se dea în «zaptul» şi stăpînirea numiţilor acolo unde au fost acele cumpărături. Prisosul să se dea jeluitorilor şi acelora ce se trag din neamul lor şi dacă părţile

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

sînt mulțumite, să pună pietre hotare, iar de nu, să facă numai semne și să-i «sorocească» la Divan.

Ms 959, 30, f. 69 v-72 v; I.D. dos. 16251/832 și I.C. 76/842.

748. — **1838 mai 11.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moșnenii Corneni din jud. Prahova cu Costache Dobrogeanu pentru prigonirea moșiei Cornu, hotărăște ca C. Dobrogeanu să stăpînească părțile de moșie după hotărîrea din 1826 a hotarnicului Giurescu și numai pentru greșeala ce a făcut-o acesta la țidula ce le-a dat-o cînd a ales și împărțit moșia pe 8 moși mari, Trib. județului să orînduiască un membru al său care, de față cu moșnenii Corneni și cu polcovnicul C. Dobrogeanu, să îndrepteze acele greșeli fără să facă vreo altă urmare.

Ms 959, 31, f. 73-74 v; I.D. dos. 11672/836 și I.C. 160/844; vezi și nr. 255.

749. — **1838 mai 4.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1835 în pricina dintre medelnicerul Scarlat Măinescu cu al treilea vistier Nicolae Rusănescu din Craiova pentru răscumpărarea a 20 stj. moșie din Ciumești jud. Dolj, hotărăște: Nic. Rusănescu să stăpînească acei stînjeni din Ciumești prin întoarcerea banilor, iar jeluitorul să fie obligat să-i plătească cheltuielile de judecată. Pentru cererea ce a făcut-o jeluitorul prin tacrirul său ca să se îndatoreze pîrîtul a arăta în ce chip a răscumpărat cei 10 stînjeni din Vîlcănești, prin judecată sau prin înscris din partea tatălui său Radu Măinescu, să dea jalbă la judecătoria de întîia cercetare.

Ms 959, 32, f. 75-76 v; I.D. dos. 8200/837.

750. — **1838 ian. 24.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Anastase, calfa de dulgheri, cu pităreasa Zinca Bălceasca pentru banii datorați de la «adăugirea unei case» precum și sporul lucrărilor ce a făcut în plus peste contractul avut cu soțul ei, hotărăște ca pîrîta să fie obligată a depune la Trib. Ilfov 1000 lei, banii sporului, cît și banii ce a rămas să mai ia jeluitorul după prețuirea făcută de «maimarebașa» și apoi Tribunalul să cerceteze pricina.

In privința cererii că «maimarebașa» ar fi încărcat-o la socoteală, să-și ceară despăgubirea chiar de la el, pentru că stăpînirea l-a orînduit în această slujbă ca om credincios care să urmeze după dreptate, iar nu să facă părtinire.

Ms 959, 33, f. 77-78; I.D. dos. 11690/836.

751. — **1838 apr. 25.** — Inaltul Divan, în pricina dintre postelnicul Constantin Plaghiano cu Anița Dătculeasa și fiul ei Constandin din jud. Rîmnicu-Sărat pentru călcarea a 212 stj. din moșia Tîmboești, hotărăște ca boierii ceruți de părți să aleagă la fața locului stînjenii postelnicului C. Plaghiano, după cartea de hotărnicie din 1761, de moșia moșnenilor Tîmboești, apoi să cerceteze unde cad locurile date schimb de moșneni lui Plaghiano și dacă nu sînt tot acei 212 stj. dați de moșneni clucerului Catargiu, unde mai înainte au făcut vînzarea lui Ioniță Datcu, precum a arătat Dătculeasa, sau sînt în moșia ce au mai avut moșnenii neînstrăinată; admite cererea lui Plaghiano ca logofătul Arghiropolu să facă și

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

alegerea moşiei Cîndeşti ce e învecinată cu moşia Tîmboeşti după hotărniciile şi sineturile ce are; dacă părţile rămîn mulţumite să pună pietre de hotar, iar de nu, să pună numai semne şi să arate în scris prigonirile ce se vor ivi.

Acte din: 1781, 1785 şi 1786.

Ms 959, 34, f. 78 v-84; I.D. dos. 7491/838; vezi şi nr. 840.

752. — **1838 mai 18.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837 în pricina dintre Uţa, fiica lui Ştefan vameşul, cu Petrovici pentru o poliţă de 50 lei şi cheltuielile pricinuite şi hotărăşte ca slugereasa Bica Văleanca să stăpînească acei stînjeni iar prisosul ce va mai fi într-acel trup de moşie, cotropit de slugerească, după adeverinţa moşnenilor şi pentru a cărui călcare n-a fost făcută cercetare pînă acum, să se facă cercetare prin judecătoria locală. Dacă se va dovedi cererea jeluitoarei neîntemeiată, atunci se vor îndatora moşnenii cu despăgubirea cheltuielilor pricinuite pîrîtei; se încuviinţează jeluitoarei dreptul de a se numi «clironoamă» a tatălui său, întrucît nici o instanţă nu i-a interzis acest drept.

Ms 959, 35, f. 84 v-86; I.D. dos. 7490/838.

753. — **1838 mart. 18.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1825 în pricina dintre Petre Iliovici Gîrlişteanu cu Dimitrie Petrovici pentru o poliţă de 500 lei şi cheltuielile pricinuite şi hotărăşte ca Dimitrie Petrovici să fie apărat de plata acestei poliţe, întrucît s-a dovedit achitată şi păstrată de jeluitor cu vicleşug peste 14 ani. Jeluitorul este obligat numai la plata taxei; cît priveşte pretenţia lui Dimitrie de a i se plăti cheltuielile pricinuite cu «străgănirea» prin judecăţi, să se adreseze la prima instanţă de judecată, nefiind încă cercetată.

Ms 959, 36, f. 86-87 v; I.D dos. 8227/837.

754. — **1838 iun. 15.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre fostul mare logofăt Iancu Văcărescu cu vistierul Rudolf Jipa, supus austriac, pentru datoria de 40000 lei cu «emanet» moşia Văcăreşti din jud. Dîmboviţa şi hotărăşte:

1. jeluitorul să plătească pîrîtului datoria de 40000 taleri în lei, nu în monedă austriacă;

2. în privinţa achitării dobînzii banilor, judecătoria locală să desemneze un cilen care să cerceteze ce venit a luat Jipa pe fiecare an, precum şi cel de la scutelnici şi posluşnici, care să se scadă din dobînda «pravilnică» de un leu la 10 pe an;

3. nu se ia în consideraţie cererea pîrîtului că jeluitorul prin depunerea banilor împrumutaţi la tribunal i-ar fi pricinuit pagube şi că l-ar fi scos afară de pe moşie; jeluitorul nu poate fi acuzat de dosire de acte pentru prelungirea judecăţii;

4. cilenul orînduit de judecătorie să cerceteze şi stricăciunile făcute de arendaş, să dea acareturile în starea în care le-a primit;

5. pentru «secfestrul» pus neaducîndu-se jeluitorului nici o pagubă de către pîrît ci numai o asigurare a sa contra pretenţiilor ridicate de Cotopulea, alt creditor al jeluitorului, rămîne pîrîtul Jipa apărat.

Ms 959, 37, f. 87 v-100; I.D. dos. 16231/834.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

755. — **1838 iun. 1.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre moşnenii din satul Bîlta jud. Gorj cu schitul Strîmba pentru stăpînire de moşie, clacă şi dijmă ca schitul să stăpînească moşia Brădiceni, ce-i zice şi Bîlta, obligînd pe jeluitori a face clacă conform Reg. Organic, neţinîndu-se în seamă vechile aşezăminte decît numai pentru clădiri şi sădiri.

Ms 959, 38, f. 100-101 v; I.D. dos. 8235/837.

756. — **1838 mai 30.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre căminarul Mihalache Darvari, soţul Elenei Buzeasca, cu clucereasa Aristiţa Grădişteanu şi căminăreasa Buzeasca, mama lor, pentru averea părintească şi hotărăşte: deoarece pricina a trecut prin toate treptele de judecată şi este întărită de Orînduirea Vremelnicească pentru scăparea sorocului de apelaţie, se menţine hotărîrea Divanului Domnesc, neputîndu-se ajuta cu nimic jeluitoarea cu «nepaza» paragrafului pravilei. De aceea, căminăreasa Buzeasca pe lîngă cele 2 moşii ale sale să mai ia şi cîte lucruri va dovedi că sînt ale sale pe lîngă cele ce vor fi în fiinţă. Aristiţa clucereasa să ia parte numai din avutul ce a rămas soţului ei la moarte, după plata datoriilor, neavînd dreptul asupra moşiei Berbeşti şi a ţiganilor vînduţi, deoarece nu-i era moşia dată de zestre, ci a făcut parte din averea soţului său care a fost vîndută pentru plata datoriilor. Hotărîrea e întărită de fostul plenipotent generalul Kiselev prin ofisul de la 31 oct. 1830 şi în soroc de 60 de zile nu s-a făcut apelaţie.

Doi membri ai Divanului nu se unesc cu această hotărîre pentru faptul că generalul Kiselev a întărit hotărîrea numai în ce priveşte respectarea formelor nu şi a fiinţei ei şi cer ca Divanul să intre în cercetarea pricinii.

Ms 959, 39, f. 101 v-106; I.D. dos. 7504/838.

757. — **1838 mart. 2.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina stolnicesei Elena Hiotu şi Tarsiţa Creţeanca cu moşnenii Ghizdăveşti pentru protimisisul răscumpărării moşiei Ghizdăveşti şi hotărăşte ca stolniceasa Elena Hiotu şi Tarsiţa Creţeanca să întoarcă pîrîţilor moşneni preţul cumpărării moşiei de la mama lor, fiind în drept a se bucura de protimisis mai întîi dînsele, ca fiice; se socoteşte bun termenul de 6 ani de la achitarea preţului, iar nu cel de la începerea vînzării. Nu se iau în considerare semnăturile soţilor în zapis sau răvaş, neavînd vechilimea din partea lor pentru aceasta.

Trei membri ai Divanului nu semnează hotărîrea de faţă pentru motivele: jeluitoarele n-au dovedit că n-au ştiut de această vînzare, deşi soţii lor au semnat zapisele. Moşnenii Ghizdăveşti au răscumpărat acea moşie cu ştirea acestora, ca nişte epitropi ai soţiilor lor. Jeluitoarele, de se consideră păgubite de către bărbaţii lor care au ştiut de vînzare, urmează să se despăgubească de la dînşii ca nişte epitropi ai lor.

Ms 959, 40, f. 106-108 v; I.D. dos. 8207/837.

758. — **1838 iun. 15.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1837 în pricina dintre serdarul Nicolae Nica jeluitor cu fostul mare vornic Scarlat Grădişteanu pentru datoria de 8133 lei şi

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

hotărăşte ca din suma depozitată de vornicul Grădişteanu la Logofeţia Dreptăţii să se scadă suma de 8133 lei din zapisul de lei 12500, împreună cu dobînda lor «pravilnică» din ziua în care i-a primit serdarul de la baronul Meitani pînă la desfacere. Restul rămas din datoria din zapisul al doilea de lei 25070 a arătat fiul numitului serdar că a fost «răfuit» de vornicul Grădişteanu cu Obşteasca Epitropie.

Cheltuielile de judecată şi banii rezultaţi din secfestru cu dobînda lor şi care întrec suma ce avea să ia serdarul Nica, să fie daţi vornicului, fiind secfestraţi fără dreptate.

Ms 959, 41, f. 108 v-111; I.D. dos. 8204/837.

759. — **1838 mai 20.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1837 în pricina dintre moşnenii Dragosloveni din satul Dragoslavele jud. Muşcel cu logofătul Nicolae Rucăreanu, pentru călcarea contractului de arendare a munţilor numiţilor moşneni, hotărăşte: nu se pot lua în seamă arătările moşnenilor că ei nu pot arenda sau vinde aceşti munţi, bazaţi pe hotărîrea lui <Constantin> Ipsilant vv. din 1806, înşişi ei cerînd aceluiaşi domn învoirea de a arenda pe cîte trei ani, ca pe urmă să arendeze lui Rucăreanu pe termene mai mari. Nu se ia în considerare nici arătarea că numitul logofăt nu are dreptul a cumpăra părţi în munţii lor, căci, prin zapisul lor, îl declară devălmaş şi nici că acesta nu le-ar fi răspuns plata arenzii, întrucît ei înşişi n-au respectat termenele, pornind judecată; urmează ca pîrîtul să stăpînească arenda acestor munţi după contract.

Ms 959, 42, f. 111-113; I.D. dos. 8186/837 şi I.C. 91/841.

760. — **1838 iun. 15.** — Inaltul Divan întăreşte hotărîrea sa din 1832 în pricina dintre marele ban Gh. Filipescu cu răposatul paharnic Răducan Fărcăşanu pentru răzorul despărţitor dintre părţile lor de moşie ca hotarnicii părţilor împreună cu părţile şi cu toţi vecinii părţilor de peste Argeş ai moşiei Coeni din jud. Ilfov şi avînd în faţă cartea de hotărnicie din 1757 [1]), să hotărască la faţa locului punînd pietre de hotar. Cine se va dovedi că a făcut vreo călcare, să plătească venitul luat după acea călcare şi toate cheltuielile de judecată, conform şi cu hotărîrea din 1832.

Ms 959, 43, f. 113 v-116 v; I.D. dos. 17958/833 şi I.C. 1904/840; vezi şi nr. 88.

761. — **1838 mart. 24.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Sultana Lehli şi medelnicereasa Elenca Brezoianu cu aga Grigore Filipescu pentru călcarea moşiei Vlădeni din jud. Ialomiţa, hotărăşte ca din pietrele liniei despărţitoare dintre mănăstirea Sf. Gheorghe şi aga Filipescu să se tragă spre Alecseni în sus stînjeni 400 şi unde se vor împlini să pună pietre hotar la fiecare trăsură după «orînduiala hotărniciilor»; pentru cheltuielile şi pagubele cerute de jeluitoare, să se adreseze la instanţa de primă cercetare.

Constantin Gr. Ghica nu se uneşte cu această hotărîre pentru că Divanul nu trebuia să ia în cercetare sineturile prezentate de părţi, ci să fi urmat hotărîrea Curţii de Revizie, cu trimiterea hotarnicilor la faţa

1. **In hotărnicie sînt date semne hotare: din drumul lui Şerban Vodă pînă în hotarul Mitropoliei, în drumul Mocanilor cel vechi, la crucea de la stejar.**

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

locului iar jeluitoarele trebuiau să facă dovada cîţi stînjeni li se cuvin după sineturi şi aceea să li se dea; neputîndu-se dovedi, ambele părţi, să urmeze vechea stăpînire.

C. Cornescu nu semnează hotărîrea deoarece a fost şi la cercetarea făcută de Curtea de Revizie.

Acte din: 1674 (7182), 1692 (7200), etc.

Ms 959, 44, I.D. dos. 8169/837, I.C. 1863/840 şi 197/841.

762. — **1838 mai 13.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1837 în pricina dintre Elenca, soţia răposatului doctor Panaiotache, cu vistierul Hristea Condeescu pentru călcarea hotarului moşiei Stoeneasca despre Epureasca din judeţul Ialomiţa şi hotărăşte ca Elenca «dohtoroaia» şi pîrîtul vistier să-şi ia hotarnici care să măsoare moşia Epureasca a pîrîtului şi părtaşilor săi, după hotarnica din 1794. Prisosul de stînjeni, stăpîniţi cu vicleşug de pîrîţi, să se alăture moşiei Stoeneasca a jeluitoarei cu semne despărţitoare. Să cerceteze asemenea şi venitul acestor stînjeni călcaţi precum şi stricăciunile făcute pădurii de pîrît.

Cheltuielile de judecată, atribuite pîrîtului de Divanul Vremelnicesc să le întoarcă jeluitoarei.

Ms 959, 45, f. 128 v-133 v; I.D. dos. 8223/837 şi I.C. 127/843.

763. — **1838 iun. 8.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Bălaşa fiica lui Matei Rumînescu cu Anica, fosta soţie a lui Ioniţă Rumînescu din Cîmpulung Muşcel, pentru protimisis de moşie, hotărăşte ca Bălaşa să stăpînească moşia stăpînită de soţul pîrîtei cu titlul de arendă întorcîndu-i-se venitul luat pe nedrept; pe bază de protimisis ce ar fi avut tatăl jeluitoarei şi nesemnat în acel zapis, aceasta să mai stăpînească şi jumătate din partea de moşie cumpărată de tatăl pîrîtei de la unchiul jeluitoarei, cu întoarcerea de jumătate preţ.

Trei dintre «mădularele» Divanului nu sînt de acord cu această hotărîre ci cu a Divanului Vremelnicesc, ca jeluitoarea să stăpînească acea moşie, întrucît soţul pîrîtei a stăpînit-o numai cu titlul de arendă, nu cu zapis de vînzare.

Ms 959, 46, f. 133 v-138; I.D. dos. 11733/836; vezi şi nr. 900.

764. — **1838 sept. 5.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1837 în pricina dintre medelnicerul Mîrzea de la Vălenii de Munte jud. Săcuieni cu medelnicerul Nicolae Alexandrescu pentru datoria de 9000 lei şi hotărăşte ca jeluitorul să plătească banii datoraţi medelnicerului Alexandrescu cu dobînda lor de la data zapisului pînă la desfacere, împreună cu taxa şi onorariul de avocat; pentru celelalte socoteli, ce are cu casa căminarului Ştirbei, să se judece cu clironomii răposatulu căminar.

Ms 959, 47, f. 138 v-139; I.D. dos. 7525/838.

765. — **1838 febr. 21.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre căminarul Ştefan Bibescu cu Ecaterina Ciumbrovschina pentru răscumpărarea moşiei pe bază de protimisis, cumpărată de Fratoştiţeanu fără ştirea sa de la cumnata sa Elenca Bibeasca

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

şi fiul ei Dumitrache în 1830, hotărăşte: căminarul să întoarcă 35300 taleri preţul vînzării moşiei trecut în zapis şi să o ia în stăpînire, iar nu 29000 taleri, cît zice că a dovedit că s-a vîndut această moşie; pentru că are bănuială asupra preţului, dacă are vreo dovadă temeinică, să se adreseze primei instanţe.

Trei din «mădularele» Divanului nu se unesc cu această hotărîre ci sînt de părere că, în baza gradului de rudenie, are dreptate pîrîta să stăpînească acea moşie după înscrisul vistierului Fratoştiţeanu, primul cumpărător al moşiei.

Ms 959, 48, f. 139-142 v; I.D. dos. 11725/836; vezi şi nr. 943, 1128.

766. — **1838 iun. 27.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1833 în pricina dintre moşnenii Tranteşti din satul Bălteni cu moşnenii Copăceşti jud. Gorj pentru stăpînirea moşiei Butiana, ca stăpînirea moşnenilor Tranteşti de către moşnenii Copăceşti ce le zic şi Bălteni, despre Vlăduleni, Cilibii şi Păcurei să se urmeze după «alegerea» stolnicului Preda Săulescu, stăpînind numai jumătate din moşia Butiana; «alegerea» serdarului Monţescu să rămînă desfiinţată fiind împotriva hotărîrii Divanului de mai înainte, cît şi împotriva «fiinţii» acestei pricini.

Ms 959, 49, f. 142 v-148; I.D. dos. 8245/837.

767. — **1838 iun. 1.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1837 în pricina dintre fostul mare stolnic Ioan Cătuneanu cu consilierul Ignatie Iacovenco pentru o datorie, cu «emanet» moşia Cătunu din jud. Dîmboviţa, hotărăşte: fiindcă stolnicul Cătuneanu a pus «emanet» un lucru ce nu-i aparţinea, înşelînd instanţa, să fie obligat a lua hotarnic care să aleagă stînjenii puşi «andipricon» pentru fiul său, paruciucul Cătuneanu, avere rămasă de la mama sa, precum şi acei ai celorlalţi copii ai săi, iar ce va mai rămînea să se vîndă la mezat. Dacă suma rezultată nu va ajunge să acopere datoria, să se vîndă şi cealaltă avere a sa. Se va cerceta dacă judecătorii Trib. Dîmboviţa au făcut cercetare cînd au legalizat actul de împrumut şi găsindu-se vinovaţi, se va aplica Regulamentul.

Pentru cererea pîrîtului de a se popri arenda acestei moşii pe al cincilea an, aceea făcută în urmă de Ştefan Popovici, Anghel Teodoru că şi ei ar fi creditori şi a paruciucului Cătuneanu pentru despăgubiri din averea mamei sale, la mijloc neexistînd o hotărîre judecătorească, să se adreseze instanţei de prima cercetare.

Ms 959, 50, f. 148-153.

768. — **1838 aug. 12.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre Ioan Vasiliu cu Gh. Nuţu, pentru arenda în tovărăşie a moşiei Cîrciuma Domnească din jud. Dîmboviţa ca jeluitorul să răspundă pîrîtului paguba pricinuită după cartea de «erotocrisie» (arbitraj) făcută între dînşii şi să plătească şi 500 lei cheltuieli de judecată.

Ms 959, 51, f. 153 v-155 v; I.D. dos. 8198/837.

769. — **1838 iun. 1.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre moşnenii Bălteni cu Gh. Caracostea, Ioan

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

din Şerbăneşti din jud. Olt pentru răscumpărare de moşie cu protimisis, hotărăşte ca Gheorghe Caracostea să stăpînească moşia cumpărată de la Florea, întrucît numiţii moşneni au avut cunoştinţă de această cumpărare şi n-au făcut «apelaţie» în termen.

Ms 959, 52, f. 156-158; I.D. dos. 14364/835 şi I.C. 1829/840.

770. — **1838 sept. 9.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Ioan, nepotul lui Ioan Guran, cu Ilinca, soţia lui Stanciu Ţuţoiu, pentru stăpînire de moşie în hotarul Curva şi hotărăşte ca pîrîta să stăpînească moşia din numitul hotar, întrucît jeluitorul nu a putut arăta zapisul prin care moşul său Ioan Guran şi Ion Orbea, tatăl soţului pîrîtei, au cumpărat împreună acea moşie şi nici stăpînirea paşnică de 30 ani, urmînd ca el, împreună cu cetaşii săi, să stăpînească numai 35 stînjeni şi trei cirte după zapisul de învoială din 1821 şi să plătească pîrîtei cheltuielile de judecată.

Ms 959, 53, f. 158-159; I.D. dos. 14281/835.

771. — **1838 sept. 9.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1834 şi a Isprăvnicatului Săcuieni în pricina dintre Ioan, fiul lui Coman Tudorică din jud. Săcuieni, cu Dumitru Băcanu pentru «periusia» lui Coman, tatăl său şi hotărăşte ca pîrîtul şi soţia sa să stăpînească lucrurile date prin foaia de zestre de socrul său Coman, iar pentru că jeluitorul, fără dreptate, l-a tras prin judecată, să-i plătească lei 786 cheltuieli de judecată şi plata avocatului. In privinţa cheltuielilor ce pîrîtul afirma că le-a făcut pe la isprăvnicie, să se adreseze primei instanţe.

Ms 959, 54, f. 159-160; I.D. dos. 16211/834.

772. — **1838 sept. 7.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 în pricina dintre Dimitrie Teodoru cu Costea Foru pentru lucrurile sale şi ale mamei sale hrăpite de pîrît prin Agie, se hotărăşte ca pîrîtul să întoarcă jeluitorului lucrurile luate şi din suma de 2343 lei, ce e obligat pîrîtul să întoarcă, să se scadă 305 lei preţul pietrelor de diamant, pe cît s-a putut face dovadă că au preţuit, pentru care însuşi jeluitorul s-a îndatorat prin învoirea din 1823; pîrîtul să-i răspundă banii ce vor rămîne cu dobînda lor şi 200 lei cheltuielile de judecată.

Ms 959, 55, f. 160v-161; I.D. dos. 11705/836.

773. — **1838 sept. 12.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1837 în pricina dintre Elenca Săuleasa, soţia răposatului Nicolae Săulescu al treilea logofăt, cu Catinca Vieroşanca pentru 1500 fiorini specificaţi în zapisul lui Radu Mazăre ce-l are de la răposatul logofăt şi hotărăşte ca jeluitoarea să fie apărată de această datorie întrucît, după adeverinţa arătată, banii au fost plătiţi din 1822, iar pentru «cusurul» de dobînda ce pretinde că îl mai avea, nu putea să lase să treacă atîta timp fiind trecut în protocolul Satului-Lung din ţinutul Braşovului.

Ms 959, 56, f. 161-164; I.D. dos. 16232/834.

774. — **1838 sept. 13.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1837 în pricina dintre serdar Nic. Nica cu Hristache

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Atanasiu zaraful pentru un zapis de datorie, hotărăşte ca jeluitorul să plătească pîrîtului 256,70 lei,capetele din zapis cu dobînda prescrisă de pravilă de cînd se va dovedi că a luat banii din vînzarea ţiganilor pînă cînd îi va înapoia, precum şi cheltuielile de judecată.

Ms 959, 57, f. 164-166; I.D. dos. 7510/838.

775. — **1838 oct. 7.** — Inaltul Divan, de acord cu hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 în pricina dintre Răducanu, fiul lui Anghel Mazîlu din satul Cernădia jud. Gorj cu Costea Negreanu şi Pătru fratele său pentru stăpînirea părţii de moşie a răposatului protopop Dumitru, hotărăşte ca atît jeluitorul cît şi pîrîţii să stăpînească moşia în părţi egale după zapisul de vînzare din 1808, dacă se va dovedi că acea moşie a fost zălogită în anul 1799 de către Anghel fiul lui Calotă Lădoiu la tatăl jeluitorului care la 1808 a vîndut-o atît către protopopul Dimitrie, cît şi către Anghel Mazilu, ce o avusese zălogită.

Ms 959, 58, f. 166-167 v; I.D. dos. 11624/836.

776. — **1838 oct. 4.** — Inaltul Divan, în pricina dintre locuitorii privilegiaţi de pe moşia Slătioara, jud. Romanaţi a casei răposaţilor fraţi Nani cu Hristodor Carianopolu, epitropul moştenitorilor acelor răposaţi, pentru «adeturi» de moşie, hotărăşte ca privilegiile să rămînă pentru toţi ce se trag din acei ce au avut acest dar, însă numai pentru partea bărbătească, neputîndu-se «ajutora» epitropul moştenitorilor Nani cu partea femeiască, întrucît prin anaforaua lui Ipsilante vv. din 1797 darul ce li s-a făcut de a nu da dijmă, a fost dat locuitorilor ce aveau privilegii dinainte; în 1804 şi 1817, prin hrisov domnesc, li s-a statornicit acest dar fără nici o deosebire, iar prin hotărîrea Inaltului Divan din 1833, întărită de domn, se mărginesc aceste daruri numai la acei care se trag din privilegiaţi.

Doi din membrii Divanului nu se unesc cu această hotărîre pentru că nu poate fi socotit ca privilegiu după pravila lui Ipsilante, ci mai degrabă ca o legiuire a preţului celor 12 zile de clacă.

Ms 959, 59, f. 168-171 v; I.D. dos. 7535/838; vezi şi nr. 400, 645.

777. — **1838 mai 18.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moşnenii Sibieşti din jud. Săcuieni cu Costea Iconomu pentru protimisis de moşie, hotărăşte ca moşnenii Sibieni să stăpînească acei stînjeni de moşie fără întoarcerea banilor, după înscrisul din 1827 şi să plătească 3500 lei cheltuieli făcute cu judecăţile ce au avut loc pînă acum, iar pentru a se «curma» pentru totdeauna «prigonirile şi smăcinările» prin judecăţi şi pentru liniştirea obştii, Costea Iconomu să fie îndepărtat din sat.

Ms 959, 60, f. 171 v-175 v; I.D. dos. 8166/837; vezi şi nr. 257.

778. — **1838 sept. 30.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Dumitru Ionovici din Tg. Jiu cu Neagoe Staresin pentru stricarea «erotocrisiei» făcută între dînşii şi hotărăşte ca jeluitorul să plătească pîrîtului 6525 lei parale 38 ce s-au ales de judecătorii

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

propuşi de părţi după bilanţul ce l-au dat sub iscălitură, nefiind intemeiate arătările jeluitorului că acea adeverinţă de desemnarea judecătorilor din partea sa ar fi dat-o din închisoare.

Ms 959, 61, f. 175 v-177; I.D. dos. 14318/835.

779. — **1838 sept. 20.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre comisul Iancu Grădişteanu cu Bălaşa, soţia lui Dumitrache Hărgotă, pentru un vad de moară de pe apa Huzmiţii din hotarul Tîmna, zestre de la mama sa Safta Urdăreanca-Tîmneanca, hotărăşte:

Un «mădular» de la Tribunalul local, după hotărîrea domnească din 1824, să facă cercetare la faţa locului, în prezenţa părţilor. De se va dovedi că au primit Tîmnencile acea a patra parte într-alt loc pentru folosul lor, să fie apărat jeluitorul; însă dacă acea moară căzuse în partea Tîmnencilor şi jeluitorul pe nedrept a luat-o în stăpînirea sa şi dacă se va dovedi că nu s-a «fărîmat» pomenita moară din vina sa, să întoarcă pîrîtei moara în bună stare şi venitul ei, plus cheltuielile de judecată.

Ms 959, 62, f. 177-179: I.D. dos. 7522/838.

780. — **1838 oct. 29.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1835 în pricina dintre pitarul Const. Anghelescu cu clucerul Grigore Obedeanu pentru stăpînirea moşiei Tămăşasca din jud. Vlaşca, cumpărată de Const. Anghelescu de la schitul Ţigăneşti cu 13000 lei şi hotărăşte ca pitarul să stăpînească moşia Tămăşasca de la Vadu Lat, după zapisul de cumpărătoare de la schitul Ţigăneşti şi să i se plătească cheltuielile de judecată.

Ms 959, 63, f. 179-181; I.D. dos. 14333/835.

781. — **1838 sept. 5.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre arhiereul Himara Paisie, năstavnicul mănăstirii Nucetu, cu aga Iorgu Văcărescu pentru hotarul dintre moşia Pierşinari a pîrîtului şi moşia Nucetu a mănăstirii cu acelaşi nume şi hotărăşte ca stăpînirea moşiilor să se urmeze după linia care pleacă din casa lui Ioniţă Pleşea în Cuibul Berzei şi de aici în nucul cu 4 fraţi, cum s-a dovedit din cercetările făcute la faţa locului, cu carte de blestem. Pentru preţuirea venitului şi tăierea pădurii de pe acel «codru» de loc călcat, se va urma hotărîrea Divanului Civil.

Acte din 1742 (7250).

Ms 959, 64, f. 181-187; I.D. dos. 7497/838 şi I.C. 93/845.

782. — **1838 oct. 12.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Mihalache Paciurea cu serdarul Cost. Rătescu pentru un «făcău» de moară pe apa Răstoacii, la Tomşani şi trei vaduri de cîrciumă, confirmă hotărîrea Divanului Civil ca jeluitorul, pe lîngă arenda cuvenită pîrîtului pe doi ani în urmă şi despăgubirile hotărîte de instanţele anterioare, să mai plătească 527 taleri şi cheltuielile pricinuite, iar pînă la împlinirea «sorocului» să strîngă tot venitul moşiei după contractul ce are şi de se va dovedi că s-a luat ceva de numitul serdar din zilele de clacă sau din orice alt venit, pîrîtul să fie dator a întoarce jeluitorului.

Ms 959, 65, f. 187-189; I.C. dos. 9023/838.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

783. — **1838 oct. 10.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Petre, fostul vătaf de pescari, cu Stan Poenaru pentru chiria unei prăvălii din București, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1833 ca jeluitorul să plătească chiria pe anii cît a stat în acea prăvălie după zapisul încheiat precum și reparațiile celor două odăi și să despăgubească pe pîrît de taxă și plata avocatului.

Ms 959, 66. f. 189-190; I.D. dos. 17925/833.

784. — **1838 sept. 16.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre Dimitrie Stoianovici cu Ecaterina, fosta soție a baronului Burberi (Budberg) și comisul Costache Racoviță pentru pagubele și cheltuielile pricinuite prin darea sa afară din arenda moșiei Peșceana jud. Gorj și hotărăște ca pentru pagubele suferite, jeluitorul, dacă crede că are dreptate, să-și caute cu moștenitorii baronului iar nu cu baroneasa; prelungirea contractului pe încă un an nu poate fi primită, neavînd jeluitorul nici o tocmeală în plus sau vreo dare de bani.

Ms 959, 67, f. 190 v-192 v; I.C. dos. 5375/831.

785. — **1838 febr. 4.** — Inaltul Divan, în pricina dintre parucicul Alex. Brătășanu, sora sa Efrosina Brătășanca și Sultana Brătășanca, soția răposatului Nicolae Brătășanu cu cumnata lor Marița, soția răposatului Scarlat Brătășanu, pentru «periusie părintească», hotărăște:

1) din toată «periusia» să se plătească datoriile părinților;

2) din rest să se facă trei părți pentru trei frați;

3) din partea cuvenită lui Scarlat să se asigure întreținerea cumnatei lor Marița, după care, ce va mai rămîne, adunată cu părțile celor doi frați, să se împărtășească și sora lor Efrosina;

4) pentru pretenția lipsei de zestre a Sultanei, soția Carnetului Nic. Brătășanu, să se adreseze primei instanțe.

Gh. Filipescu se opune acestei hotărîri, fiind de părere că din întreaga avere să se plătească datoria toată, iar restul «periusiei» să se împartă în trei părți pentru cei trei frați. Din părțile acestor frați să fie înzestrate cele două surori, Zinca, măritată în 1815 și Efrosina nemăritată, după care să fie despăgubită și Obșteasca Epitropie din averea lui Scarlat și Marița, soția sa. Un alt membru, Alex. Nenciulescu, e de părere ca din toată averea să se scoată zestrea Eufrosinei, potrivit cu aceea ce s-a dat Zincăi, apoi «periusia» să se împartă în trei părți după anaforaua velitilor boieri din 1825 și dacă Scarlat, epitropul, va fi rămas dator către frați, atunci să se despăgubească mai întîi frații lui din partea sa potrivit cu «spusa pravilei» și apoi lipsa de zestre a soției sale.

Ms 959, 68, f. 193-201 v; I.D. dos. 11693/836.

786. — **1838 oct. 31.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre serdarul Tache Fărcășanu, fiul răposatului paharnic Fărcășanu cu Marghioala Vultureasca pentru 1943 lei parale 20, cheltuieli făcute la logodnă și hotărăște scutirea pîrîtei de datoriile ce are față de jeluitor.

Ms 959, 69, f. 202-202 v.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

787. — **1838 nov. 4.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre Gh. Velcea cu clucerul Eftimie pentru stăpînirea moşiei Hobaia din jud. Vlaşca şi hotărăşte ca clucerul Eftimie să stăpînească moşia Hobaia şi cele 10 suflete de ţigani; jeluitorul nu are nici un drept la vînzările ce au rămas din partea serdarului Constantin Ogrezeanu, fratele său şi nici să ceară socoteală clucerului de «răspunderea» banilor căci din anaforalele Stărostiei se face dovadă că banii s-au «răspuns» prin Stărostie la epitropia mortului. De se va dovedi că mai prisosesc ceva bani din vînzarea moşiei şi a ţiganilor pentru plata datoriilor, fraţii şi surorile să se adreseze cu cerere la epitropie.

De asemenea clucerul să rămînă nesupărat din partea jeluitorului referitor la hotărnicia moşiei.

Acte din 1706 (7214).

Ms 959, 70, f. 203-204 v; I.D. dos. 8151/837.

788. — **1838 nov. 1.** — Inaltul Divan, în pricina dintre slugereasa Catinca Sîmboteanu, fiica răposatului paharnic Const. Almăjanu, cu stolniceasa Elenca Condurat, sora sa, pentru avere părintească, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1837 ca acestea să împartă frăţeşte averea rămasă de la tatăl lor paharnicul Almăjanu. Catinca Sîmboteanu nu are nici un drept la averea mamei sale, care se socoteşte numai pe seama Elencăi Conduratu, dovedită singură moştenitoare a acestei averi.

Aceasta să plătească jeluitoarei plata avocatului şi taxa legiuită, iar pentru celelalte cheltuieli pretinse de jeluitoare, nefiind cercetate, să se adreseze primei instanţe.

Ms 959, 71, f. 204 v-207 v; I.D. dos. 8212/837 şi 4149/839.

789. — **1838 oct. 3.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Civil al Craiovei din 1837 în pricina dintre moşnenii Mîrşani din jud. Romanaţi cu moşnenii Marotineni, pentru stăpînirea moşiei Mîrşani, hotărăşte ca un «cilen» al judecătoriei locale să cerceteze la faţa locului prin carte de blestem; dacă se va dovedi că moşnenii Mîrşani au avut stăpînire în acel hotar după hotărnicia din 1786 timp de 10 ani fără nici un fel de reclamaţie din partea pîrîţilor, să rămînă stăpîni, iar dacă moşnenii Marotineni au apucat să stăpînească 10 ani fără reclamaţii din partea jeluitorilor în baza hotărniciei din 1813, să rămînă dînşii stăpîni ai acelor stînjeni. Dacă «prigonitoarele» părţi vor rămîne mulţumite de alegerea «cilenului» orînduit, acesta să dea raport în scris şi să se trimită la Divan spre a se desăvîrşi hotărîrea.

Acte din: 1613 (7121), 1615 (7123), 1714 (7222), 1786, 1813, 1832.

Ms 959, 72, f. 207 v-211; vezi şi nr. 950.

790. — **1838 sept. 30.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1837 în pricina dintre Stoian Tonea, nobil sîrb, cu D. Anagnosti, sudit britanic pentru simbrie şi 7200 lei ce i s-au luat pîrîtului de răposatul baron Meitani, arendaşul ocnelor de sare şi hotărăşte ca Stoian Tonea să fie apărat de pretenţiile de simbrie ale lui Anagnosti întrucît s-a dovedit că el a fost slujbaş al Eforiei Ocnelor iar nu grămătic al jeluitorului, precum şi de banii ce s-au luat lui Anagnosti din ladă de baronul Meitani; pîrîtul să fie dator a da socoteală de banii luaţi de el de la «feţele» la

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

care a fost trimis de jeluitor, iar suma ce se va dovedi că a rămas bună asupra lui să o dea lui Stoian.

Tot pîrîtul să plătească 126 lei taxa şi avocatul.

Ms 959, 73, f. 211-214; I.D. dos. 11688/836.

791. — **1838 oct. 10.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil al Craiovei, în pricina dintre Vlăduţ Crăsnaru cu slugereasa Manda Crăsnăreasa şi părtaşii săi pentru clădirea unei mori pe apa Gilortului, ce trece prin moşia sa Jupîneşti jud. Gorj şi hotărăşte, în lipsa pîrîţilor, ca jeluitorul să stăpînească moara ce o va face întrucît, după cercetările făcute, ea nu aduce nici un prejudiciu vecinilor prin înecăciunea morilor şi moşiilor acestora; pîrîţii, pentru că au căutat să-l «şicaneze» prin «tărăgănarea» judecăţilor, să plătească jeluitorului 3817 lei şi 256 taleri.

In privinţa venitului morii şi pagubei pricinuită materialului să se adreseze la prima instanţă de judecată, cu drept de apelaţie.

Ms 959, 74, f. 214-216; vezi şi nr. 843.

792. — **1838 nov. 14.** — Inaltul Divan, în pricina dintre medelnicereasa Manda Portăreasca cu colonelul Solomon şi părtaşii săi, moşneni Pleşoeni, pentru stăpînirea moşiei Pleşoiu, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca jeluitoarea să stăpînească numai 440 stj. din moşia Pleşoiu de Sus, ce-i are de schimb de la Cîrstoveşti, cu semnele şi movilele puse de hotarnicul Oteteleşanu, neputînd trece cu lungimea nici peste Crăişani, nici peste chinga Milovanului, după învoiala făcută între părţi şi alegerea de la faţa locului; jeluitoarea, pe lîngă suma de 8781 lei parale 30, aleasă de Divanul Craiovei, să mai plătească pîrîtului încă 618 lei, cheltuieli de judecată.

Ms 959, 75, f. 216-223; I.D. dos. 7501/838.

793. — **1838 oct. 28.** — Inaltul Divan, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1834 şi cartea de judecată a tribunalului local în pricina dintre Gheorghe, fiul popii Stoica, cu Ilie lumînărarul pentru diata Luxandrei, pe care jeluitorul voieşte a o «defăima» pe motivul că numita nu era în mintea ei şi hotărăşte:

1) diata e făcută conform pravilei deoarece jeluitorul nu a putut face dovadă că moarta era ieşită din minţi ci numai căzută în patima beţiei; 2) diata rămîne bună, căci liber este omul, dacă nu are rude din sus sau din jos, să-şi lase avutul oricărui om cinstit.

Părţile «împricinate» sînt obligate să plătească pe jumătate cheltuielile de judecată şi taxa legiuită.

Ms 959, 76. f. 223-224; I.D. dos. 16224/834.

794. — **1838 oct. 28.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Matei Irizan din Cîmpulung cu Nic. Boncănescu pentru protimisisul unei case, vîndută de Maria, sora pîrîtului, confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837 ca pîrîtul Boncănescu să restituie lui Matei Irizan banii vînzării acelei case şi să ia casa în stăpînirea sa, plătindu-i pe lîngă 250 lei şi 140 lei împreună cu taxa legiuită. Apoi, dacă Matei va socoti că are drept de despăgubire în puterea adeverinţei date lui de fratele vînzătoarei, să-şi caute dreptatea cu acela. In pricina deosebită ce s-a văzut din raportul

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

judecătoriei că s-a ivit în urma acestei prigoniri între pîrît și Petre cu cetașii săi tot pentru protimisisul casei, să se judece la toate instanțele.

Ms 959, 77, f. 224 v-226; I.D. dos. 8236/837.

795. — **1838 nov. 4.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea sa din 1833 în pricina dintre m-rea Mihai Vodă cu Chiriachița, soția răposatului Bazaca, pentru un loc din mahalaua Sf. Ioan Nou și hotărăște ca unul din boierii de la Judecătoria jud. Ilfov să măsoare stînjenii locului cafenelei după zapisul ce există, apoi să măsoare locul Ologului și apoi al lui Gheorghiță cîntărețul, «coborît» prin vînzare de la răposata clucereasă Ghiorghițoaia la răposatul Manuc Bei și de la aceasta la mănăstire. Prisosul ce va rămîne este locul lui Bazaca. Apoi, dacă se va mai ivi ceva, să se judece de-a dreptul cu Maria Gheorghiu la prima instanță, iar pentru locul ulicioarei să se «păzească» învoiala dintre ei.

Ms 959, 78, f. 226-229; I.D. dos. 8218/837; vezi și nr. 244.

796. — **1838 nov. 1.** — Inaltul Divan, în pricina dintre medelnicerul Gh. Măcescu cu casa răposatului agă Gh. Rasti pentru o datorie de bani, hotărăște ca medelnicerul Măcescu să fie apărat de cererea spătarului Racoviță sau a «clironomilor» răposatului aga Rasti, întrucît datoria a fost plătită banului Barbu Văcărescu. Deci nici acesta, nici «clironomul» lui Rasti nu mai au dreptul de a o cere; dacă spătarul Racoviță sau clironomii răposatului Rasti vor avea pretenții pentru acele zapise, între ei sau cu casa banului Văcărescu, să-și caute dreptatea între dînșii.

Ms 959, 79, f. 229-231; I.D. dos. 17976/833; vezi și nr. 307.

797. — **1838 nov. 22.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Const. Pantazi cu moșnenii Bunești, Bărăști și Voichicești din jud. Teleorman pentru răscumpărarea celor 97 stj. moșie în hotarul Maldăru, confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc ca Pantazi Const. să stăpînească stînjenii de moșie cumpărați cu zapis de la Radu, fiul lui Marin, în 1824, deoarece moșnenii nu pot invoca dreptul de protimisis căci au fost anunțați prin zapciii Isprăvnicatului și nu s-au prezentat la vînzare. Pîrîții sînt obligați să plătească «taxa judecății».

Ms 959, 80, f. 231-232 v; I.D. dos. 7503/838.

798. — **1838 nov. 22.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre moșnenii Roșcioreni, ce le zic Epurani, cu moșnenii Teișani din jud. Olt pentru moșie și hotărăște ca moșnenii Teișani să stăpînească moșia pe baza actelor de învoială făcute între dînșii, unul din 1798 și altul din 1811 și a hotărniciei din anul 1811, după care s-a stăpînit moșia de atunci și pînă la 1837. Moșnenii Roșcioreni să plătească moșnenilor Teișani legiuita taxă, iar pentru celelalte cheltuieli să se adreseze la judecătoria de primă cercetare.

Acte din 1660 (7168).

Ms 959, 81, f. 233-234; I.D. dos. 11702/836.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

799. — **1838 nov. 15.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre Maria văduva din mah. Scaunele cu fratele ei State argintarul pentru stăpînirea unei prăvălii din acea mahala, cumpărată de tatăl lor cu banii ei de zestre, hotărăşte: să se urmeze întocmai anaforaua Depart. de Şapte din 1831 şi hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1833, întrucît jeluitoarea nu se poate prevala de adeverinţa mamei sale din 1831, prin care i s-ar fi lăsat ei acea prăvălie, deoarece la judecăţile anterioare n-a arătat-o, şi a tăgăduit-o atît ea, cît şi mama sa.

Ms 959, 82, f. 234-236; I.D. dos. 17984/833.

800. — **1838 oct. 18.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre medelnicerul C. Sterian din oraşul Rîmnic cu Grigore Lăceanu din Craiova pentru o datorie de 3000 lei şi condamnă în lipsă pe jeluitor să plătească pîrîtului suma de 3000 lei precum şi taxa avocatului.

Ms 959, 83, f. 236-237 v; I.D. dos. 11695/836.

801. — **1838 aug. 22.** Inaltul Divan, în pricina dintre Matache, fiul vistierului Lefter Borcescu, cu al treilea logofăt Gheorghiţă Urlăţeanu pentru stăpînirea a două părţi de moşie din hotarul Fundăneasca jud. Săcuieni, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1837 ca Matache Borcescu să stăpînească părţile de moşie cumpărate de la Ghioculeşti după zapisele de cumpărătoare ce le are de la Urzeşti şi după vechea stăpînire, confirmată prin hotărnicia celor 4 boieri şi a celor 5 megieşi din 1741; Urlăţenii, ce se trag din Ghioculeşti şi Serghieşti, să stăpînească cele două părţi de moşie din acelaşi hotar, care, încep din partea lui Nica Orza pînă în hotarul Stînceancăi.

Pîrîţii să plătească cheltuielile de judecată pentru care să se adreseze primei instanţe de fond.

La această hotărîre se opun: Scarlat Grădişteanu pentru că nu s-a urmat hotărîrea Divanului Civil de a se face cercetare la faţa locului şi Ştefan Bălăceanu, fiindcă s-a pus bază pe sineturile noi, înlăturîndu-se cele vechi asupra cărora existau hotărîri de judecată şi hotărnicii făcute de hotarnicii orînduiţi de domnie şi asupra cărora nu s-a găsit nici o reclamaţie din partea Orzeştilor. Admite stăpînirea Urlăţenilor asupra a două părţi şi a Orzeştilor asupra unei părţi după hotărnicia serdarului Greceanu din 1804, făcută la faţa locului cu carte de blestem şi «cilen» judecătoresc.

Acte din: 1635 (7143), 1643 (7151), 1650 (7158), 1661 (7169), 1713 (7221), 1741 (7249), 1796, 1804.

Ms 959, 84, f. 237 v-249; I.D. dos. 8190/837.

802. — **1838 nov. 11.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moştenitoarele răposatului Zisu Carapan cu serdarul Nicolae Vasilescu, Ioan Stancu şi hagi Iane Zoe pentru averea sa părintească, hotărăşte ca executorii testamentari ai răposatului Carapan să dea socoteală de averea rămasă la moartea acestuia de toate cheltuielile şi legatele executate precum şi de banii ce li se datoresc lor pînă la începerea judecăţii. In urmă, ceea ce va rămîne, să fie adus la masa comună împreună cu legatele moştenitoarelor şi după împărţirea ce se va face acestora să se dea şi legatele

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

testamentare în raport cu cele trecute în testament, spre a scăpa de paguba care se «protimiseşte la ochii pravilei mai mult decît cererea legaturilor, ce este pentru cîştig».

Ms 959, 85, f. 249-252; I.D. dos. 11703/836 şi 8231/837; vezi şi nr. 625.

803. — **1838 nov. 28.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului de Comerţ în pricina dintre casa răposatului Teodosie Vrana cu îndeplinitorii diatei răposatului Zisu Carapan şi căminar Ştefan Ogrădeanu pentru partea de cîştig din «otcupul poştiilor» pe anii 1822-1827, hotărăşte: casa răposatului Carapan să despăgubească pe copiii răposatului Vrana de a cincea parte din tot cîştigul «otcupului poştelor» de la începutul tovărăşiei pînă la «sorocul» contractului, ca unul ce fusese însărcinat de către jeluitor ca epitrop la «madeaua» poştelor, nefiindu-i de nici un folos scrisoarea lui Vrana din 1825 prin care cerea lui Carapan să se îngrijească numai de partea sa fără a se amesteca la partea lui Vrana. «Indeplinitorii» diatei au arătat în apărarea casei lui Vrana că nici după acea scrisoare Carapan nu a încetat cu amestecul în partea jeluitorului şi primeşte a se desface cu casa pentru trei părţi din patru, împărţind şi pe a patra parte, aceea a lui Vrana, iar în cele din urmă, s-a silit, în tot chipul, de a depărta pe Vrana din tovărăşie.

Ms 959, 86, f. 252 v-256; I.D. dos. 7546/838 şi 4160/839.

804. — **1838 nov. 28.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Răducanu Şoimănescu cu preotul Constandin pentru tovărăşia la moşiile Chitila, Fîntînenile şi Clinceanca din jud. Ilfov, hotărăşte ca să se urmeze hotărîrea Judecătoriei şi a Divanului de Comerţ care a obligat pe jeluitor să plătească îndoit cîştigul acelor moşii pe cei doi ani din urmă, întrucît a căutat să modifice contractul în dauna pîrîtului, din care cîştig să se scadă banii ce se cuprind în adeverinţa din 1834 plus 155 lei dobînda recunoscută de părţi.

Ms 959, 87, f. 256-257; I.D. dos. 14350/835.

805. — ***1838 nov. 15.*** — *Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului* Craiovei şi admiţînd pe a Tribunalului Dolj în pricina dintre Bălaşa ceauşoaica din Craiova cu Constandin, fiul lui Constandin Şeicaru, pentru un loc de casă, infirmă hotărîrea Divanului Craiovei şi admite pe cea a Tribunalului Dolj ca jeluitoarea să stăpînească locul de casă după actele publice prezentate la tribunal şi mărturia din 1834 dată de cei patru martori, că acel loc este de la tatăl său popa Ispir şi stăpînit de dînsa. Pîrîtul să plătească pe lîngă cei 94 lei aleşi de tribunal şi 1200 lei cheltuieli cu judecata la Divan, precum şi taxa legiuită.

Ms 959, 88, f. 257 v-259; I.D. dos. 8214/837.

806. — **1838 nov. 15.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre Efpracsia, stareţa schitului Pasărea, cu Ancuţa, soţia lui Enache din Tămădău, pentru stăpînirea unei sfori de moşie din moşia Tudoreanca, lăsată schitului de Vasile Diiconescu prin diată şi hotărăşte ca schitul Pasărea să stăpînească acea sfoară de moşie conform diatei care, după mărturiile depuse, s-a dovedit că a fost făcută de răposat cu voia

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

sa şi iscălită de el în timpul cînd era în toate minţile. Pentru cheltuielile de judecată să fie apărată pîrîta, ca una ce a făcut apelaţie pe mărturiile nedrepte depuse la prima instanţă. Ambele părţi să plătească taxa legiuită pe din două. Iar dacă vreo parte va mai face apelaţie în urma acestei hotărîri, atunci aceea care va pierde, să plătească şi cheltuielile de judecată.

Ms 959, 89, f. 259-262; I.D. dos. 17950/833.

807. — **1838 dec. 23.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Antonie Baronschi, sindicul mesei lui Gh. Hristu, sudit cesaro-crăiesc, cu medelnicerul Gh. Sterianopolu de la Piteşti pentru 220 galbeni împărăteşti cu dobînda lor, ce pretinde că i-a depus la poştă de unde au fost furaţi, confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1836 ca pîrîtul să răspundă acei bani jeluitorului şi 1766 lei cheltuieli de judecată deoarece, prin «tertipuri», el nu a lăsat pe jeluitor să ia parte la judecată, hoţul presupus a fost eliberat din închisoare înainte de judecată şi lui Hristu i-a cerut să tacă.

Ms 959, 90, f. 262-264 v; I.D. dos. 11713/836; vezi şi nr. 832.

808. — **1838 nov. 16.** — Inaltul Divan, în pricina dintre vistiereasa Lucsandra Grădişteanca şi răposatul stolnic Dumitrache, creditorii căminarului Polizache, pentru avere, hotărăşte ca vistiereasa să ţină acel zapis împreună şi cu celelalte şapte ce are să ia de la Iane. Căminarul Polizache să plătească 16000 lei împreună cu dobînda şi cheltuielile, cum şi lei 25000 ai casei răposatului stolnic Dumitrache, ca unii ce fuseseră netăgăduiţi de căminar, scăzîndu-se cu ceea ce va fi dat din datorie; cumpărarea cu mezat a moşiei Berteşti, fiind lucru străin, nu le poate fi de nici un ajutor creditorilor, întrucît cartea mezatului este pe numele lui Dumitrache, fiul căminarului. In privinţa prăvăliilor vîndute nu se poate face obiecţiune căminarului, întrucît banii au fost luaţi de cei însărcinaţi cu deslegarea datoriilor, nu de către căminar, la fel şi cu prăvălia din pescărie. Pentru moştenirea tatălui său, după cum s-a arătat în Divan, lăsînd mai mult decît se cuvenea să moştenească, să se urmeze cum se arată prin «înscrisurile pravilnice». Asupra casei, jeluitorii nu pot avea pretenţie deoarece casa, prin diată, este lăsată lui Dumitrache. Pentru locul ce nu-l ştie căminarul, rămîne a se face dovadă «pravilnică» şi de se va dovedi că a fost tăinuit de căminar, acel loc să-l ia pentru despăgubirea lor. Cît priveşte pentru vii, marfă şi ţigani, întrucît se văd date tot acelor ce au fost însărcinaţi cu plata datoriilor căminarului, să se urmeze la fel cu prăvăliile, iar ţiganii să fie cuprinşi pe seama lipsurilor de zestre a căminăresei, cum şi pentru alte lucruri şi dobitoace. De au vreo bănuială de «iconomie» din partea căminarului, «volnici» sînt să dea jalbă şi să-şi caute dreptatea prin judecată osebită.

Ms 959, 91, f. 264 v-273; I.D. dos. 8226/837 şi I.C. 163/841.

809. — **1838 nov. 18.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Ecaterina Manega cu slugerul Gheorghe Baldovin pentru nişte bani cuprinşi în două zapise, confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc ca pîrîtul să întoarcă jeluitoarei jumătate din cei 6000 lei scoşi din zapisul episcopului de la Buzău cu dobînda lor de la primirea banilor şi pînă la desfacere, iar zapisul de 8000 lei să-l restituie jeluitoarei «poprindu-şi» el suma de lei

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

370, «analogonul» ce i se cuvine din 1000 lei, ce au scos din «sinfonia» arătată de părţi că au avut. Pîrîtul să plătească jeluitoarei 1168 lei, cheltuieli de judecată, în care se cuprinde taxa legiuită şi plata avocatului.

Ms 959, 92, f. 273-275; I.D. dos. 8160/837.

810. — **1839 ian. 9.** — Ca urmare la anaforaua Divanului Civil din 24 sept. 1838 în pricina dintre arhimandritul Theofan, egumenul m-rii Cotroceni, cu marele ban Mihai Ghica pentru hotarul şi călcarea moşiei Şerpăteştii a mănăstirii dinspre moşia Costeasca <jud. Vlaşca> a acestuia, Inaltul Divan, pe baza documentelor aduse de banul Ghica cu privire la hotarele moşiei sale, hotărăşte ca acesta să stăpînească moşia Costeasca de către moşia mănăstirii Cotroceni pe linia stabilită de hotarnic şi inginer din calea Peştelui, ce este în cîmpul Velicului, pînă în marginea pădurii Şerpăteştilor şi de acolo pînă în piscul Grindul Socilor, cum s-a dovedit prin carte de blestem.

Ms 960, 1, f. 1 v-3; I.D. dos. 7549/838.

811. — **1839 ian. 10.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din Craiova în pricina dintre Hrisofia, soţia răposatului Dima baraictarul, cu pitarul Nicolae Zota, ambii din Craiova, pentru un loc din care jumătate era al ei iar jumătate al soţului şi pe care jeluitoarea îl cere de la pîrît împreună cu cheltuielile de judecată, fiind cumpărat de acesta de la Pavel Teodoran, căruia îl vînduse soţul jeluitoarei, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei şi a Judecătoriei Dolj, ca Hrisofia să ia în stăpînire locul de zestre, plătind pîrîtului clădirile făcute pe el, iar acesta să-şi ceară despăgubirile de la cel în drept; cît despre locul soţului, pe care Hrisofia pretinde că acesta l-a cumpărat cu protimisisul locului de zestre, jeluitoarea nu are drept să-l ceară deoarece au trecut 25 ani de la cumpărare.

Potrivit pravilelor, pîrîtul să ceară despăgubire pentru preţul locului de zestre de la vînzător, care fără nici un drept îi vînduse lucru străin. Pentru îmbunătăţirile făcute pînă în 1836, la începerea procesului, Hrisofia să plătească lui Zota cheltuielile pentru clădirile care aduc folos, iar celelalte să fie ridicate de acesta cu cheltuiala sa, liberînd jeluitoarei partea ei de loc, fără restituirea banilor; pentru clădirile zidite de la începerea procesului, părţile împricinate să se înţeleagă între ele.

Ms 960, 2, f. 3-5; I.C. dos. 142/841 şi 127/844.

812. — **1839 ian. 20.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1838 sept. 6 şi anaforaua Tribunalului de întîia cercetare, în pricina dintre Marcu Hagi Stoicov, supus sîrbesc, cu Ecaterina Furculescu, care nu recunoaşte zapisul şi datoria ce are la jeluitor şi amanetarea unui inel, pentru care a mai primit încă 500 lei peste vechea datorie, Inaltul Divan, pe baza mărturiilor depuse sub blestem de martorii jeluitorului, că pîrîta este datoare lui Marcu şi că de bună voia ei i-a dat zapisul şi a amanetat inelul pentru 500 lei, confirmă anaforaua judecătoriei de întîia cercetare şi hotărăşte să se urmeze întocmai după cuprinderea ei.

Ms 960, 3, f. 5 v-6 v; I.D. dos. 7542/838.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

813. — **1839 ian. 23.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei, în pricina dintre Blagoie Melencovici din Obidin-Serbia, maior rusesc, cu Ivan Dimitrovici, zis Melencovici, fiul său vitreg, pentru 6000 lei cu dobînda lor, pe care acesta din urmă îi cere maiorului sub cuvînt că au rămas de la tatăl său dintîi în păstrarea celui de al doilea, care a dat înscris de primirea lor, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, ca Blagoie să plătească lui Ivan Melencovici 10700 lei, capetele cu dobînda cuvenită de la majoratul lui Ivan pînă la hotărîrea Divanului Craiovei și cheltuielile de judecată. Maiorul Blagoie Melencovici să mai plătească lui Ivan și dobînda acestor bani de la data hotărîrii Divanului Craiovei pînă acum, împreună cu taxa după proiect; pentru casa din Serbia, pe care jeluitorul zice că i-o stăpînește Ivan Melencovici și pentru cheltuielile ce a făcut cu creșterea celor trei copii ai soției sale, Elisabeta, din orașul Simendro, mama lui Ivan, rămîind păgubit cu 3700 lei, jeluitorul să se judece deosebit, deoarece pretențiile sale nu au fost încă cercetate de nici o judecătorie.

Ms 960, 4, f. 6 v-9; I.D. dos. 7512/838.

814. — **1839 ian. 23.** — Ca urmare la anaforaua Depart. de Opt din 1826 iun. 16, întărită de Divanul Judecătoresc în 1829 oct. 27, în pricina dintre serdarul Costache Lipănescu și aga Grigore Filipescu pentru călcarea moșiei Meteleu din jud. Ialomița, pentru care serdăreasa Ana Colfeasca se judecase cu aga Filipescu, dovedindu-se coîropirea din partea acestuia, Inaltul Divan confirmă hotărîrea instanțelor de mai sus. Se hotărăște ca această moșie să fie dată în stăpînirea serdarului Lipănescu, împreună cu despăgubirea pentru venitul acelei cîrciumi, socotit la 344,20 lei. Pentru călcarea ce ar face-o numitul serdar în moșia agăi Filipescu și pentru nemulțumirea celui dintîi în urma hotărniciei făcută de Filipescu, Inaltul Divan hotărăște că aceasta fiind o pricină necercetată încă de vreo instanță judecătorească, serdarul Lipănescu să se judece cu aga Filipescu la judecătoria de întîia cercetare, după ce va fi despăgubit mai întîi de acesta pentru cîrciumă și suhat.

Ms 960, 5, f. 9-12; I.D. dos. 17954/833.

815. — **1839 ian. 24.** — Ca urmare la hotărîrea Inaltului Divan din 1833 sept. 20 în pricina dintre moșnenii Vernești cu slugereasa Elena și Dumitrache Marghiloman pentru stăpînirea și împărțirea moșiei Vernești și în urma înfățișării la Divan în 1837 dec. 15 și 1838 mart. 7 a moșnenilor Vernești cu casa răposatului sluger Nicolae Greceanu, Dumitru Marghiloman și Iancu Criteanu, numiți Cîrlovești, Inaltul Divan cercetează documentele înfățișate și confirmă anaforaua veliților boieri din 1827 mai 29 în sensul că hotărnicia din 1801 a răposatului logofăt Belu să rămînă desființată, deoarece cuprinde și trupurile deosebite, Vetreasca și Negreasca ale moșnenilor Vernești, pentru care nu avea ordin, precum și sfoara de moșie Sîrbeasca a lui Ioan Vernescu fost al treilea logofăt; hotarnicii moșnenilor Vernești și Cîrlovești să aleagă moșia Vernești dinspre Săseni, Negreasca și Vetreasca după zapisele și anaforaua de mai sus. In ce privește cheltuielile pretinse de Vernești de la Cîrlovești, să se judece la întîia instanță.

Ms 960, 6, f. 12-16 v; I.D. dos. 8195/837 și I.C. 145/842; vezi și nr. 329.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

816. — **1839 ian. 31.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1836 oct. 31 în pricina dintre obştea locuitorilor de sădiri şi nămestii de pe moşia Ţintea a m-rii Mărgineni din jud. Prahova cu arhimandritul Ioachim egumenul acelei mănăstiri, pentru sădirile şi nămestiile ce au pe acea moşie cu aşezămîntul în scris de la egumenii dinainte, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Vremelnicesc ca aşezămîntul dintre obştea locuitorilor şi m-rea Mărgineni să se păzească întocmai. Fiindcă acele sădiri de pomi nu sînt deosebite unele de altele, hotărăşte ca judecătoria judeţului să cerceteze la faţa locului şi să dea relaţii Divanului cu privire la locuitorii de pe acea moşie sau străini care au făcut sădiri în urma aşezămîntului, fără voia şi ştirea mănăstirii, fiind prevăzut că acest fel de sădiri cad în stăpînirea mănăstirii, arătînd şi cine stăpîneşte sădirile acelora dintre ei, care s-au mutat pe alte moşii.

Ms 960, 7, f. 17-18 v; I.D. dos. 16226/834.

817. — **1839 febr. 1.** — Ca urmare la anaforaua Divanului Vremelnicesc din 2 mai 1838 în pricina dintre serdarul Petrache Prejbeanu cu Dumitrache Pariano pentru călcarea moşiei Popeşti din jud. Vlaşca, cumpărată de serdarul Petrache de la Bălaşa Popeasca şi pentru că nu există sineturi doveditoare nici pentru lungimea moşiei Popeşti nici pentru lungimea moşiei Curăteşti a lui Pariano, Inaltul Divan hotărăşte ca hotarnicii ambelor părţi să cerceteze la faţa locului, şi pe baza documentelor moşiilor învecinate cu Popeştii şi Curăteştii şi prin carte de blestem, de va fi nevoie, să aleagă capetele acestor două moşii, acolo unde se vor dovedi şi capetele moşiilor celorlalţi părtaşi din Curăteşti şi Popeşti, punînd şi pietre de hotar. In caz de nemulţumire a uneia din părţi, să se pună numai semne şi să se raporteze rezultatul la Divan pentru hotărîre.

Ms 960, 8, f. 18 v-20 v.

818. — **1839 febr. 3.** — Ca urmare la anaforaua Divanului Craiovei din 14 mai 1837, în pricina dintre Maria fiica Ilincăi Butoiasca şi fratele ei Ioan Butoi, pe care, după 13 ani de la căsătoria ei, îl acuză că nu i-a dat foaie de zestre, Inaltul Divan, pe baza martorilor aduşi de pîrît care au adeverit că acesta a dat jeluitoarei zestrea cuvenită, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, ca Maria să plătească fratelui său 932 lei cheltuieli de judecată şi alţi 250 lei pentru cheltuieli cu taxa legiuită.

Ms 960, 9, f. 20 v-22; I.D. dos. 8243/837.

819. — **1839 febr. 14.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1834 nov. 28, în pricina dintre Maria, soţia lui Vasile Cozma, cu fostul mare clucer Eftimie pentru capul din moşia Hobaia, cumpărată de clucer Eftimie la mezat şi învecinată cu moşia Cătunu a jeluitoarei Maria Cozmoaia, Inaltul Divan, cercetînd anaforaua Logofeţiei Ţării de Sus din 1827 mart. 20 cu întărirea lui Grigore Ghica vv. şi răspunsurile împricinaţilor, hotărăşte să se dovedească prin carte de blestem şi să se întărească semnele acelui cap de prigonire dinspre Cătunu după hotarnica din 1706 (7214) a moşiei Hobaia, deoarece hotărnicia moşiei Hobaia, făcută de răposatul stolnic Ianache Stănescu, a fost găsită inexactă şi împotriva hotărniciei a 6 boieri, respinsă de clucerul Eftimie şi desfiinţată de

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

instanțele dinainte. Partea vinovată să despăgubească pe cealaltă atît pentru cheltuielile pricinuite, cît și pentru «secfestrul» pus, iar taxa legiuită să fie plătită acum de fiecare în parte.

Ms 960, 10, f. 22 v-26 v; I.D. dos. 14263/835 și I.C. 1929/840.

820. — **1839 febr. 16.** — In urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din Craiova în pricina dintre Dincă Pietreanu și Dimitrie Opricescu din Morunești jud. Romanați cu Dimitrie Gîrlescu pentru 25 stj. moșie din Morunești pe care jeluitorii spun că i-au cumpărat de la Ioan fiul Despinei văduva, cumnatul pîrîtului, Inaltul Divan, pe baza dovezilor aduse de Gîrlescu, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei în sensul ca cei 25 stj. stăpîniții de Despina, sora lui Dumitru Gîrlescu, să rămînă mai departe în stăpînirea moștenitorilor ei. Jeluitorii să-i despăgubească de venitul stînjenilor ce se vor dovedi cotropiți de ei pe timpul stăpînirii pe nedrept și să plătească atît 500 lei cheltuielile de judecată fixate de Divanul Craiovei, cît și 473 lei cueltuieli pricinuite pîrîtului cu începere de la acea dată.

Ms 960, 11, f. 27-28 v; I.D. dos. 14262/835.

821. — **1839 febr. 21.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 21 dec. 1837 în pricina dintre Atanasie postelnicel cu pităreasa Anica Ipăteasca și sora ei, Marghioala, pentru moștenirea răposatului cîrc serdar Anastasie, tatăl lor, asupra căreia Atanasie postelnicel s-a făcut epitrop fără nici un drept, tăinuind diata răposatului în care nu se vorbea nimic de el și vînzînd casele cu prăvăliile acestuia lui Simion Armeanu, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc în sensul că Atanasie să încredințeze prin jurămînt ce avere se afla în casa răposatului cîrc serdar în momentul amestecului său în acea epitropie și să dea socoteală la Judecătoria Ilfov de măsurile luate, ținîndu-se în seamă numai cele legale. Averea rămasă după îndeplinirea legaturilor din diata răposatului să se dea moștenitorilor de drept și casele vîndute în mod ilegal să se restituie moștenitorilor, iar cumpărătorul să fie despăgubit de Atanasie, care va plăti moștenitorilor cheltuielile de judecată și taxa legiuită, primind de la aceștia numai banii ce se vor dovedi că au fost cheltuiți de el pentru îndeplinirea legaturilor averii răposatului serdar. Inaltul Divan mai adaugă ca Atanasie, ce a înșelat stăpînirea și pe cumpărător, să plătească cheltuielile pricinuite cumpărătorului caselor, taxa după proiect și cheltuiala pităresei Ipăteaschii, unică moștenitoare a cîrc serdarului Anastasie, prin moartea sorei ei Marghioala.

G. Ghica, Ștefan Bălăceanu și Ioan Vlădoianu se opun hotărîrii Inaltului Divan arătînd că epitropia s-a făcut prin știrea judecătoriei, că vînzarea caselor s-a făcut cu toate formele și arătarea diatei și deci vînzarea rămîne bună, urmînd ca Atanasie să despăgubească pe moștenitoare dacă a făcut vicleșug în paguba ei, și de vreme ce a fost scos din epitropie, să fie îndatorat a «paradosi» socoteala.

Ms 960, 12, f. 28 v-32 v; I.D. dos. 7511/838.

822. — **1839 febr. 22.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 29 mai 1837 în pricina dintre Milea Dimitriu de la Pitești cu serdar Pascale Tămășescu, pentru banii ce îi cere acesta din arenda unei

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

moşii şi moara de pe Argeş în Goleşti şi pentru pagubele ce zice jeluitorul că i le-a adus pîrîtul serdar prin tăierea unui zăgaz ş.a., Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Judecătoriei Muşcel din 1835 sept. 2 şi a Divanului Civil numai în ceea ce priveşte obligaţia jeluitorului de a plăti serdarului Tămăşescu banii ce îi datorează cu dobînda lor «pravilnică». Pentru celelalte pretenţii ale lui Milea, Inaltul Divan apără pe pîrît. Relativ la zăgaz, dregerea morii şi podul pe care Milea s-a obligat prin contract să le dea în bună stare, Inaltul Divan întăreşte cartea Judecătoriei Muşcel şi hotărăşte ca această judecătorie să ia măsuri pentru preţuirea pagubelor aduse de Milea şi despăgubirea serdarului Tămăşescu. Acesta să mai primească de la jeluitor 470 lei, taxele de la cele trei instanţe de judecată, avocatul şi plata buletinului de sechestru. Pentru celelalte cheltuieli din cursul judecăţii, pe care pîrîtul Tămăşescu le pretinde jeluitorului Milea, judecătoria judeţului va face cuvenita cercetare.

Ms 960, 13, f. 32 v-35; I.D. dos. 8233/837 şi I.C. 1859/840.

823. — **1839 febr. 24.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Costandin Bălan, Giurcă Bălan, Barbu Bălan şi Ioan din satul Brădetu jud. Mehedinţi cu Dima Viezure, Ioan Turturea, Mincu Trotea şi popa Ioan Bălan pentru un laz de vie al acestora din moşia Brădet, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 26 mai 1837 de a se urma întocmai cu vechea stăpînire în devălmăşie, deoarece în obşteasca hotărnicie a acelei moşii, nu se pomeneşte nimic de stăpînirea jeluitorilor asupra acelui laz de vie. Jeluitorii să plătească pîrîţilor pe lîngă cei 273 lei, fixaţi de Divanul Craiovei pentru cheltuielile de judecată şi suma de 328 lei fixaţi de acest Divan, în care intră şi taxa legiuită.

Ms 960, 14, f. 35 v-37 v; I.D. dos. 8210/837.

824. — **1839 febr. 24.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 11 oct. 1837 în pricina dintre Marin Hagi Andreovici cu Costandin Voinea pentru cele două prăvălii ale acestuia din oraşul Giurgiu, din care una de 90 stj. pătraţi a vîndut-o lui Marin Andreovici, iar cealaltă de 4 şi 12 stj. pătraţi a opri-o pentru el. Se va măsura locul celor două prăvălii şi dacă a doua prăvălie cu nr. 204 se va găsi cuprinsă în cei 90 stj. ai prăvăliei cu nr. 205, vîndută lui Marin Hagi Andreovici, să rămînă în stăpînirea acestuia, dar dacă acei 4 şi 12 stj. ai prăvăliei nr. 204 se vor găsi în plus, atunci aceasta să rămînă asupra lui Voinea, căruia jeluitorul va trebui să-i mai plătească 448 lei cheltuieli de judecată şi taxa legiuită.

Ms 960, 15, f. 38-39; I.D. dos. 8238/837.

825. — **1839 febr. 28.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Dimitrie Portărescu şi Zamfira Ioan, soacra sa, pentru 32000 lei, rest din zestrea fiicei pîrîtei, cu dobînda lor «pravilnică» şi cheltuielile de judecată, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 13 dec. 1838 ca Zamfira să plătească ginerelui său datoria arătată, cu deosebirea însă ca dobînda cuvenită s-o achite de la data zapisului lor de învoială şi nu de la împlinirea termenului de 6 luni, fixat pentru achitarea acelor bani, cum hotărîse Divanul Civil, sau să se vîndă hanul amanetat de pîrîtă pentru despăgubirea jeluitorului. Pîrîta Zamfira va fi datoare să mai plătească ginerelui său, în

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

afară de cheltuielile fixate de Divanul Civil în sumă de 2556 lei, încă 128 lei şi 135 sfanţi taxa şi cheltuielile fixate de acest Divan.

Ms 960, 16, f. 39 v-41; I.D. dos. 4127/839.

826. — **1839 febr. 28.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil din 1833 oct. 4 în pricina dintre serdăreasa Efrosina Cuţarida şi fiul ei Costache cu paharnicul Manolache Lahovari, fiul răposatului vornic Manolache Lahovari, pentru două inele şi o carte domnească de zece sălaşe de ţigani, puse împreună cu alte lucruri sub epitropia răposatului Lahovari pe cînd era vornic al Cutiei Obştirilor şi care nu li s-ar fi restituit de căminarul Polizache odată cu celelalte, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil ca serdăreasa Cuţarida să fie despăgubită pentru acele lucruri de căminarul Polizache şi hotărăşte ca valoarea de atunci a inelelor şi cartea domnească pentru cele zece sălaşe de ţigani, nu şi ţiganii înşişi, cum fără temei pretinde serdăreasa, să i se restituie împreună cu cheltuielile de judecată de casa răposatului vornic, iar aceasta să se judece separat cu casa căminarului Polizache pentru pretenţiile ce ar avea asupra ei.

Ms 960, 17, f. 41-43; I.D. dos. 17988/833.

827. — **1839 mart. 1.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moşnenii Buiceşti din jud. Gorj cu Costache Negreanu postelnicel, Dinu Gheban şi Ion fiul popii Ivan, clironomii unchiului lor Petru, fratele protopopului Dumitru din Cernădia, pentru un «codru» de moşie din Poborăşti, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 19 ian. 1837 ca moştenitorii protopopului Dumitru să stăpînească moşia din Poborăşti cu partea cuvenită din plaiul Gruiul Mare, după cuprinsul zapiselor de cumpărare. De asemeni să primească de la jeluitori despăgubirile cuvenite pentru pădure şi livezi, împreună cu cheltuielile pricinuite cu începere de la hotărîrea Divanului Craiovei, afară de cele fixate de acel Divan şi de taxa legiuită; hotărîrea se va aduce la cunoştinţa părţii condamnate, pentru ca în termen de opt zile să facă apel la Inaltul Divan.

Ms 960, 18, f. 43-44 v; I.D. dos. 8213/837.

828. — **1839 mart. 6.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din nov. 1837 în pricina dintre Trandafir Drăgulescu din Tohani jud. Săcuieni cu Vineţeana, soţia lui Petcu croitorul tot de acolo, pentru pretenţia acesteia ca jeluitorul să-i restituie cele 5 pogoane pămînt de zestre vîndute de soţul ei, deşi la judecătoria locală primise ca să i se dea în schimb altele asemănătoare, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil şi decide ca în termen de trei luni, Trandafir Drăgulescu să dea pîrîtei Vineţeana, cinci pogoane de pămînt asemenea celor de zestre. In caz de neîndeplinire, va restitui pîrîtei chiar pogoanele ei de zestre, conform hotărîrii Divanului Civil.

Trei din membrii Divanului găsesc cu cale că pogoanele de mai sus fiind date ca zestre, nu se puteau înstrăina şi trebuie înapoiate pîrîtei, împreună cu cheltuielile de judecată, fără ca ea să restituie cumpărătorului banii vînzării sau al zidirilor făcute pe ele.

Ms 960, 19, f. 44 v-46 v; I.D. dos. 8248/837.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

829. — **1839 mart. 7.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Sfatul Orăşenesc şi comisul Costache Racoviţă pentru un loc cu o şatră pe el, lipită lîngă zidul grădinii caselor răposatei vornicese Dămăroaie, ce i-a rămas moştenire, stricată de acel Sfat în vederea lărgirii şi îndreptării uliţei, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1827 nov. 29 numai în ceea ce priveşte plata acelui loc şi hotărăşte ca Sfatul Orăşenesc să plătească comisului preţul locului cu dobînda legiuită, scutindu-l de chiria pretinsă pentru şatră care a fost dărîmată în mod legal, spre folosul obştesc.

Ms 960, 20, f. 46 v-48; I.D. dos. 7496/838.

830. — **1839 mart. 7.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Safta, soţia lui Hristodor Craiu din Tîmboeşti jud. Rîmnicu Sărat cu Robe Damian, epitropul averii răposatului Dimitrache Bragă, unchiul jeluitoarei, pentru lucrurile rămase din zestrea mamei sale şi lipsă din zestrea sa personală, infirmă hotărîrea Divanului Civil din 1837 febr. 10 ca pîrîtul să împlinească Saftei lipsa din zestrea mamei ei, din care să se scadă doar adaosul trecut în foaia de zestre a jeluitoarei. Bazat pe nepotrivirile de dată şi iscăliturile din cele două foi de zestre, precum şi înscrisul soţului jeluitoarei Safta că renunţă la ceea ce mai avea de primit din zestre şi altele de la Dimitrache Bragă, Inaltul Divan întăreşte cartea de judecată a Judecătoriei Rîmnicu Sărat, cu deosebire că dacă jeluitoarea nu va fi primit de la soţul ei, cît a fost în viaţă, lipsa de zestre, să fie despăgubită din averea acestuia şi să plătească lui Robe Damian şi cheltuielile de judecată.

Ms 960, 21, f. 48-49; I.D. dos. 8167/837.

831. — **1839 mart. 9.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 17 febr. 1837 în pricina dintre slugereasa Maria Paraschiveasca, soţia răposatului sluger Costache Paraschivescu din Focşani jud. Rîmnicu Sărat, cu spătăreasa Mariţa Ghica pentru vînzarea la mezat a moşiei Ciorăşti, proprietatea răposatului vornic Văcărescu, Inaltul Divan găseşte că această vînzare către răposatul sluger Paraschivescu nu a fost făcută după formele «pravilnice» şi că slugerul a luat pe nedrept în stăpînirea sa acea moşie, tărăgănînd hotărnicia ordonată şi tăinuind restul de bani ce mai avea de dat. De aceea se confirmă hotărîrea Divanului Civil, unită cu hotărîrea Judecătoriei Rîmnicu Sărat, menţinînd şi deosebirea pe care Divanul Civil o face, ca spătăreasa Mariţa Ghica să nu restituie vornicesei Luxiţa Văcăreasca banii arătaţi în cartea de judecată, deoarece moşia Ciorăşti nu era zestrea acesteia, ci averea soţului ei, care a revenit spătăresei Mariţa Ghica. Aceasta din urmă să plătească epitropilor casei răposatului sluger Paraschivescu cei 10000 lei daţi la mezat, cu dobînda lor şi să ia moşia în stăpînirea sa, primind, la rîndul său, de la epitropi venitul acelei moşii, dovedit prin carte de blestem şi socotit pentru tot timpul stăpînirii nedrepte, cu cheltuielile de judecată.

Gh. Filipescu, C. Ştirbei şi St. Bălăceanu opinează că vînzarea moşiei Ciorăşti a fost făcută după formele «pravilnice» şi că nu se poate strica, urmînd să se facă hotărnicia ordonată şi achitarea restului din banii vînzării datoraţi de casa răposatului sluger Paraschivescu, cu dobînda respectivă şi fără cheltuieli de judecată.

Ms 960, 22, f. 49 v-54; I.D. dos. 11653/836 şi 7515/838.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

832. — **1839 mart. 10.** — Ca urmare la hotărîrea sa din 23 dec. 1838, în pricina dintre medelnicer Gheorghe Steriopolu, care nu s-a prezentat, cu Antonie Baronschi, sindicul casei lui Gheorghe Hristu, Inaltul Divan găsește că motivele invocate de medelnicer Steriopolu și Petrache Zotovici, vechilul său, pentru a explica neprezentarea repetată la termenele fixate pentru proces, sînt neîntemeiate avînd ca scop prelungirea pricinii și întărește hotărîrea anterioară ca o judecată definitivă; medelnicerul Steriopolu poate face jalbă către domn, dacă se socotește nedreptățit.

Ms 960, 23, f. 54 v-55; vezi și nr. 807.

833. — **1839 mart. 17.** — Ca urmare la anaforaua Divanului Civil din 1834 nov. 24, Inaltul Divan cercetează pricina dintre Ghermano, egumenul schitului Lespezile din jud. Prahova cu marele postelnic Gheorghe Bibescu pentru stăpînirea unei cîrciumi și a muntelui Piscu Cernica. Pe baza hotărniciei moșiei Comarnic a marelui postelnic din anul 1799 și a hrisovului de întărire a lui Moruz vv., din care nu reiese că stăpînirea schitului Lespezi s-ar întinde și dincolo de apa Prahovei, care formează hotarul acelei moșii, ci numai dincoace de ea, asupra muntelui Pleșa. fără a se pomeni ceva de Piscu Cernica și prin care cîrciuma este înglobată în ocolul moșiei Comarnic, se confirmă hotărîrea Divanului Civil ca marele postelnic Bibescu să stăpînească moșia și munții pînă în apa Prahovei. Socotește stăpînirea schitului asupra acelei cîrciumi ca o încălcare de moșie, și obligă pe împricinați să plătească fiecare în parte numai taxa legiuită.

Ms 960, 24, f. 55-58 v; I.D. dos. 14259/835 și I.C. 118/842.

834. — **1839 apr. 3.** — Inaltul Divan, ca urmare la anaforaua Divanului Craiovei din 1827 ian. 18 și a Judecătoriei Dolj în pricina dintre Bălana, popa Vasile, tatăl acesteia, Ion și Maria sora sa, cu Dimitrie Petrovici pentru părțile lor de moșie — 9 litre — din Batoți jud. Mehedinți, arendate de Bălana pîrîtului Petrovici și cerute acum înapoi de tatăl și sora ei și pentru protimisisul pretins de aceștia în calitate de devălmași cu Bălana asupra părților ei de moșie. Se hotărăște ca zapisul de arendă al Bălanei către pîrît, fiind încheiat după toate formele, să rămînă în vigoare. Cele 50 dramuri ale Mariei și 50 dramuri ale popii Vasile fiind arendate de Bălana lui Petrovici fără știrea sorei și a tatălui său, să fie luate înapoi de jeluitori, împreună cu venitul lor, iar arendașul să fie despăgubit de Bălana, care a arendat lucru străin. Cît pentru protimisisul cerut de popa Vasile și Maria asupra arenzii părților de moșie ale Bălanei, fiind pornit după doi ani de la arendare, nu se mai poate lua în seamă, pîrîtul Petrovici rămînînd stăpîn pe acea arendă pînă la expirarea termenului din contract.

Ms 960, 25, f. 58 v-62; I.D. dos. 8194/837.

835. — **1839 apr. 10.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Alexandru Scarlat Ghica mare vornic și casa răposatului Chiriac pentru călcarea moșiei Bragadiru din jud. Ilfov. Se ia în cercetare pricina dintre acesta cu clucereasa Eleni Hristopolu pentru o bucată de loc, care, prin schimbarea mătcii Argeșului, aparține moșiei Cornetu sau Măicănești din

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

jud. Vlaşca, zestre luată de vornicul Ghica de la şetrarul Polizu, învecinată cu moşia Mihăleşti a răposatului clucer Chiriac, cumpărată de la serdăreasa Mardagioaica; jeluitorul cere ca hotarul dintre cele două moşii să fie stabilit la vechea matcă a Argeşului, după învoiala încheiată între şetrarul Polizu şi serdăreasa Maria Mardagioaica. Inaltul Divan hotărăşte ca hotarnicii ambelor părţi să cerceteze la faţa locului semnele puse de Nicolae postelnicel la alegerea făcută de el în 1797; apoi, prin carte de blestem, să dovedească vechea matcă a Argeşului, stabilită de acelaşi Nicolae postelnicel între cele două moşii, jumătate în partea moşiei Cornetu şi jumătate în partea moşiei Mihăleşti şi însemnată de el la mijloc printr-un bolovan. Inaltul Divan mai hotărăşte ca totodată să se facă cercetare şi pentru acel «codru» de loc pe care apa Argeşului l-ar fi dat lîngă moşia Mihăleşti a răposatului clucer Chiriac, spre a se stabili dacă este rupt din partea vîndută de State Popescu. Despre toate acestea să se raporteze Divanului pentru a da cuvenita hotărîre.

Ms 960, 26. f. 62-65 v.

836. — **1839 apr. 11.** — Ca urmare la jalbele către domn date de vornicul Scarlat Grădişteanu şi de fiii şi moştenitorii răposatei Luxandra Greceanu, fata serdarului Mihai Greceanu împotriva paharnicului Dimitri Greceanu pentru călcarea moşiei lor Grecii şi la jalba moştenitorilor Luxandrei Greceanu cu privire la cotropirea părţilor de moşie de către serdarul Mihai Greceanu, moşul lor, Inaltul Divan, cercetînd documentele aduse în această pricină, hotărăşte ca hotarnicii ambelor părţi să măsoare din nou moşia Grecii din pietrele schitului Balamuci pînă în moşia Căldăruşanca din jud. Ilfov şi moşiile învecinate, pe urma trăsurilor stolnicului Petre. Dacă suma stînjenilor se va dovedi aceeaşi, atunci să se deosebească atît partea paharnicului Greceanu de 1050 stj.. cît şi partea jeluitorilor de 784 stj. după figura moşiei. Dacă vor ieşi stînjeni în plus între pietrele Balamucilor şi Căldăruşanca să fie daţi paharnicului Greceanu pentru cei 250 stj. ceruţi de el după hrisov, iar dacă vor fi în minus, atunci hotarnicii să cerceteze şi celelalte două părţi ale schitului Balamuci şi ale medelnicerului Ioniţă cu Brezoianca pînă în Borteasca; dovedindu-se că în acele hotare nu sînt mai mulţi stînjeni decît cei notaţi în hotărniciile stolnicului Petre, să se cerceteze semnele dinspre moşiile Căldăruşanca şi moşiile învecinate, cuprinse în hotarele de mai sus, spre a se afla din sineturile acelor megieşi dacă se urmează stăpînirea după acele hotărnicii, înştiinţîndu-se Divanul pentru hotărîre.

Ms 960, 27, f. 66-70 v; I.D. dos. 7528/838; vezi şi nr. 905, 1143.

837. — **1839 apr. 14.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Ştefan Dimitriu, supus elinesc şi sluger Panait Vuţopolu pentru simbria pe care jeluitorul o pretinde de la pîrît sub cuvînt că acesta este adevăratul său stăpîn, nu baroneasa, se confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1838 apr. 13 ca Ştefan Dimitriu să restituie slugerului Panait banii pe care acesta i-a dat să-i schimbe şi pe care i-a oprit motivînd că slugerul îi datorează simbria. Pentru restul cuvenit din leafă, să se socotească cu baroneasa, de la care recunoaşte că a primit 22 icosari, iar pentru necinstea şi obrăznicia arătate faţă de sluger, să fie bătut la spate cu 25 lovituri.

Ms 960, 28. f. 71-72; I.D. dos. 7527/838.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

838. — **1839 apr. 17.** — Inaltul Divan, ca urmare la anaforaua Divanului Civil din 1837 dec. 21 şi a cărţii de judecată a tribunalului local din 1835 dec. 14, cercetează pricina dintre moşnenii Sibiceni din jud Săcuieni cu moşnenii Colţeni pentru întinderea moşiei Sibiciu pînă dincolo de apa Bîscii către Colţeni. Pe baza hrisoavelor de la Radu Vodă şi Şerban Vodă, din care nu reiese că acea moşie ar trece şi dincolo de apa Bîscii, se confirmă hotărîrile instanţelor de mai sus, care spun că moşia Sibicenilor merge numai pînă în apa Bîsca şi hotărăşte să se urmeze întocmai, iar jeluitorii să plătească pîrîţilor 300 lei cheltuielile de judecată cu taxa legiuită.

Alexandru Nenciulescu şi Iordache Florescu, în opinie separată, consideră că moşia de mai sus este a Sibicenilor iar Colţenii nu pot intra în vechea stăpînire a acestora, şi găsesc cu cale că hotarnicii ambelor părţi să se facă cercetare la faţa locului, iar cheltuielile să se plătească de partea vinovată.

Ms 960, 29, f. 72-76 v; I.D. dos. 7508/838 şi I.C. 195/841.

839. — **1839 apr. 26.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea sa din 1832 aug. 24, unită cu anaforaua veliţilor boieri din 1828, în pricina dintre Joiţa, fata pitarului Matei Poenaru şi Gheorghe, ginerele răposatei Sofia, sora Joiţei, cu clucerul Răducanu Clinceanu pentru moşia Poenari din jud. Dîmboviţa, hotărăşte ca serdarul Paladi, în calitate de hotarnic al ambelor părţi, sau, împreună cu cel ales de clucerul Clinceanu şi pe baza mulţumirii dată de ambele părţi la anaforaua veliţilor boieri din 1826 şi a hotărniciei a 12 boieri, să dovedească la faţa locului prin carte de blestem adevăratele semne ale moşiei Poenari; să deosebească 430 stj. ai lui Apostol pîrcălabul din Poenari între moşia Cojocăreanca şi 999 stj. 6 şi jumătate palme partea Poenarilor; să împlinească 1323 stj. cumpăraţi de Apostol pîrcălabul despre hotarele m-rilor Snagov şi Golgota, punînd semne despărţitoare între Apostol şi hotarele celor două mănăstiri. care urmează a fi între Malu Roşu şi siliştea Pitea. Dacă siliştea şi casa clucerului vor cădea pe partea Poenarilor, să le lase clucerului şi să dea Poenarilor în celelalte două trupuri «analogul» stînjenilor ce lipsesc acolo. Cumpărăturile făcute în urma hotărniciei a 12 boieri de la Ralea logofăt şi Maria Poenăreanca, să se socotească din locul împlinirii stînjenilor lui Apostol părcălabul înainte şi să se dea părţilor cărţi de alegerea făcută. Aceiaşi hotarnici vor cerceta şi venitul călcării şi tăierea pădurii pentru despăgubirile cuvenite celor în drept de la vinovaţi.

Ms 960, 30, f. 77-82 v; vezi şi nr. 152.

840. — **1839 apr. 26.** — Inaltul Divan, în urmarea hotărîrii sale din 1838 apr. 25, în pricina dintre fostul mare postelnic Costandin Plaghiano cu Aniţa Dătculeasa, fiul ei Costandin şi moşnenii Tîmboeşti pentru împresurarea moşiei Tîmboeşti din jud. Rîmnicu Sărat a numitului postelnic şi nemulţumirea pîrîţilor de hotărnicia acelei moşii făcută de logofătul Manolache Arghiropolu, cercetînd documentele acestei pricini, o împarte în cinci puncte: 1) dezgrădirea întregului hotar al moşiei Tîmboeşti despre răzeşii vecini; 2) alegerea celor 952 stj. din acel hotar, cumpăraţi de Catargiu de la moşnenii Tîmboeşti şi mai tîrziu de postelnicul Plaghiano de la casa răposatului Catargiu; 3) cumpărarea a 212 stj. de către

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Datcu de la numiţii moşneni, în urma cumpărării lui Catargiu şi a hotărniciei din 1761; 4) schimbul a două bucăţi de pămînt pe care moşnenii Tîmboeşti le dau răposatului Catargiu ca să-i scutească de otaştina viilor din trupul celor 952 stj. ai acestora şi 5) pămîntul din acele vii pentru care moşnenii se învoiseră cu răposatul Catargiu prin aşezămînt ca să plătească otaştină şi hotărăşte:

1). deoarece măsurătoarea făcută de logofătul Arghiropolu s-a dovedit corectă, dezgrădirea moşiei se va urma după această alegere, fără nici un drept de împotrivire din partea Dătculesei şi a moşnenilor Tîmboeşti, iar alegerea paharnicului Bagdat să rămînă pentru totdeauna desfiinţată şi nevalabilă;

2). semnele puse pentru despărţirea celor 952 stj. fiind fixate de logofătul Arghiropol după vechea hotărnicie, să se întărească cu pietre hotare;

3). cu privire la cei 212 stj. cumpăraţi de Datcu în cuprinsul celor 952 stj. ai lui Catargiu, Inaltul Divan hotărăşte să rămînă în stăpînirea moştenitorilor lui Datcu, deoarece postelnicul Plaghiano nu a putut să arate vreo reclamaţie făcută de Catargiu împotriva anaforalei din 1786 prin care se dă drept de protimisis cumpărăturilor lui Datcu asupra schimburilor lui Catargiu, iar bucăţica de loc a lui Datcu cuprinsă în cei 952 stj ai lui Catargiu să fie dată postelnicului Plaghiano şi Dătculeasa să se despăgubească de la moşneni cu o altă bucată de loc asemenea;

4). pentru schimburile făcute de Catargiu cu moşnenii în 1785, Inaltul Divan hotărăşte că deoarece moşnenii vînduseră din moşia lor 952 stj. lui Catargiu şi apoi din aceeaşi stînjeni vînduseră lui Datcu 212 stj. iar din moşia ce le mai rămăsese dăduseră două bucăţi lui Catargiu cu schimbul pentru otaştina unor vii în care schimb era şi ceva pămînt pomenit în zapisul lui Datcu, producîndu-se astfel încurcături din vina lor, moşnenii să dea lui Datcu bucăţica de loc stăpînită de el cu titlul de cumpărător în cei 952 stj. ai lui Catargiu; să mai dea postelnicului tot atîta loc pentru bucata de pămînt stăpînită de Datcu în schimburile dintre Catargiu şi moşneni, iar viile din moşia postelnicului să rămînă moşnenilor, în locul acelor schimburi, după învoiala de mai sus;

5). după anaforaua veliţilor boieri din 1786 şi după învoiala făcută să se măsoare locul cu viile date moşnenilor de răposatul Catargiu, pentru cele două bucăţi de pămînt; dacă nu se vor găsi vechile semne, atunci să se dea moşnenilor acele 103 pogoane menţionate în alegerea paharnicului Bagdat că le au în locul acelor schimburi.

Ms 960, 31, f. 83-91 v; I.D. dos. 4140/839; vezi şi nr. 751.

841. — **1839 mai 3.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Machea, soţia lui Chivorc, cafegiul armean, cu preotul Samoil, supus britanic, pentru întîietatea drepturilor jeluitoarei din averea sechestrată a soţului ei, faţă de datoria ce are de primit pîrîtul preot, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1835 dec. 13 ca din averea lui Chivorc armeanul să se plătească în primul rînd dreptul preotului Samoil, din care să se scadă chiria datorată de acesta pe timpul şederii sale în prăvălia lui Chivorc, deoarece jeluitoarea, neavînd foaia de zestre cerută de legile acestei ţări, nu poate avea întîietate în averea soţului ei, sub motiv că la armeni este interzisă înzestrarea fetelor la căsătoria lor.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Scarlat Grădişteanu şi Alexandru Nenciulescu fac opinie separată, găsind că trebuia plătită mai întîi zestrea sau «exoprica» jeluitoarei şi apoi creditorul soţului său.

Ms 960, 32, f. 92-93 v; I.D. dos. 11644/836 şi I.C. 204/841.

842. — **1839 mai 5.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1838 ian. 11 în pricina dintre medelnicerul Gheorghe Măcescu cu Mitropolia şi m-rea Văcăreşti pentru vadul de moară strămoşesc aşezat împotriva vadului de moară de la Stăneşti jud. Ilfov al m-rii Văcăreşti, Inaltul Divan hotărăşte ca pe baza documentelor anterioare din care rezultă că Mitropolia nu a cerut niciodată mai mult decît cele două vaduri de la Uscaţi şi Vasilaţi jud. Ilfov, iar m-rea Văcăreşti nici un alt vad afară de cel de pe moşia sa Stăneşti şi că nu s-au opus niciodată ca jeluitorul să-şi stăpînească vadul cerut şi pe baza mulţumirii dată de ambele părţi, medelnicerul să-şi stăpînească vadul de mai sus.

Ms 960, 33, f. 93 v-95; I.D. dos. 7513.838 şi I.C. 203.841.

843. — **1839 mai 5.** — Inaltul Divan, ca urmare a hotărîrii sale din 1838 oct. 10, în pricina dintre Vlăduţ Crăsnaru cu slugereasa Manda Crăsnăreasa şi părtaşii ei pentru moara pe care Vlăduţ avea s-o facă pe Gilort în moşia Jupîneşti jud. Gorj, întăreşte definitiv hotărîrea de mai sus, dată în lipsa pîrîţilor care, în afară de Ioniţă Crăsnaru, fiul şi moştenitorul slugeresei Manda, nu au voit nici să semneze adeverinţa, nici să primească copie de pe acea hotărîre. Jalba polcovnicesei Dragna Crăsnăreasa şi Zoiţa Crăsnăreasa către domn, prin care cer ca Ioniţă să plătească lui Vlăduţ cheltuielile pricinuite sub cuvînt că nu s-a prezentat nici la judecată şi nici pe ele nu le-a încunoştiinţat de lucrările anterioare, rugîndu-se totodată ca această jalbă să fie considerată şi ca apelaţie împotriva hotărîrii Divanului, nu poate fi luată în seamă, deoarece nu cer să se judece cu jeluitorul în termen de opt zile şi nu aduc nici un argument temeinic, dovedind numai că vor să prelungească judecata şi cheltuielile jeluitorului.

Ms 960, 34, f. 95 v-96; vezi şi nr. 791.

844. — **1839 mai 9.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Vasile Iarca din Coteşti jud. Rîmnicu Sărat şi Nicolae, Costandin şi Matache, fraţi Tănăseşti pentru via părintească, cumpărată de jeluitor de la mama pîrîţilor, şi pe care acum o cer înapoi, dovedind că vînzarea nu fusese pravilnică; se confirmă anaforaua Divanului Civil ca fraţii Tănăseşti să ia via părintească, fără a restitui banii vînzării şi să-şi ridice suma depusă la judecătorie pentru acea vie. Jeluitorul Vasile să dea socoteală, prin carte de blestem, de venitul, cheltuielile şi acareturile ce va fi făcut acolo, urmînd ca din suma ce se va stabili la faţa locului să se scadă preţul acareturilor de la vînzarea viei. Prisosul de bani să se restituie lui Vasile Iarca pe care-l scuteşte de cheltuielile pretinse de fraţii Tănăseşti, deoarece această cerere a lor nu a mai fost făcută la celelalte judecătorii, iar via a fost stăpînită de jeluitor pe baza zapisului de cumpărare.

Ms 960, 35, f. 96 v-98 v; I.D. dos. 8206/837.

845. — **1839 mai 12.** — Inaltul Divan cercetează, ca urmare la anaforaua Divanului Vremelnicesc din 1834 sept. 4, pricina dintre slugerul

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Manolache Riciu cu Iordache Ciupagea, al treilea logofăt pentru 10028 lei. Pe temeiul dovezilor aduse de Ciupagea, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc că Manolache Riciu este dator să plătească acea sumă, deoarece chezăşia dată de Jupaniotu lui Ciupagea a fost ştiută şi cunoscută de el înainte chiar de a da adeverinţă pentru suma de mai sus.

Trei membri ai Divanului, Gh. Filipescu, Ştefan Bălăceanu şi Alex. Nenciulescu, fac opinie separată dînd dreptate slugerului Riciu; între motive, chezăşia lui Riciu n-a fost primită de Hătmănie şi de desfiinţata Logofeţie.

Ms 960, 36, f. 98 v-102 v; I.D. dos. 16244/834.

846. — **1839 mai 12.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre casa răposatului serdar Diamandi cu Vasilache Vasilopolu şi soţia sa Eufrosina, moştenitorii răposatului Ioan Băltăreţu (ginere şi fiică) pentru o jumătate de prăvălie în faţa hanului lui Şerban Vodă; unchiul serdarului Diamandi, Mihai Ioan, fratele lui Mantu, stăpînise acea prăvălie în contul datoriilor ce avea de luat de la acesta, trecînd apoi ca moştenire pînă la numitul serdar, care vinde lui Băltăreţu pentru datoria de 15000 lei ce avea la el după ce mai înainte îi dăruise cealaltă jumătate pentru prefacerile aduse în repetate rînduri acelei prăvălii în valoare de 12880 taleri.

Inaltul Divan confirmă hotărîrea lui Ioan Caragea vv. din 1818 iulie 27 în pricina dintre Băltăreţu cu Panait, fiul lui Costandin Ţuţulea, nepotul de frate şi moştenitorul lui Mantu, prin care întăreşte stăpînirea lui Băltăreţu şi a moştenitorilor lui asupra acelei prăvălii şi a binalelor ce va fi făcut cu cheltuiala sa, deoarece vînzarea a fost făcută după toate formele. Moştenitorii lui Mantu să se judece cu moştenitorii lui Diamandi, unchiul şi epitropul lor, pentru acea prăvălie dacă se vor socoti în drept. Fiindcă Panait nu a lăsat pe Diamandi să dovedească sub jurămînt cheltuielile făcute pentru prăvălie, după cum găsise cu cale Comitetul Divanului Ţării Romîneşti, Inaltul Divan hotărăşte ca Frusira, născută Băltăreţu, să stăpînească această prăvălie, ca o zestre dată de tatăl său cu acte publice, arătate la judecată şi fiecare din împricinaţi să plătească în parte numai legiuita taxă.

Ms 960, 37, f. 102 v-107 v.

847. — **1839 mai 22.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil al Craiovei din 1836 în pricina dintre Gheorghe Vorvoreanu cu Vasile Hristu, ambii din Craiova, pentru nişte seu dat de jeluitor lui Costea şi Eftimie, orînduiţi de pîrît să-l primească în contul contractului dintre el şi Vorvoreanu, Inaltul Divan infirmă părerea celor doi membri ai Divanului Craiovei care au dat hotărîrea de mai sus, prin care Vorvoreanu trebuie să-şi ceară banii de la cei doi oameni ai pîrîtului şi confirmă părerea separată a clucerului Otetelişanu ca jeluitorul să fie despăgubit de Vasile Hristu, iar acesta să se judece deosebit cu Costea şi Eftimie pentru socotelile dintre ei.

Ms 960, 38, f. 107 v-108 v; I.D. dos. 11657/836.

848. — **1839 mai 23.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc, Despărţirea Vremelnicească, în pricina dintre Iancu buhurdangiul din jud. Rîmnicu Sărat cu Sterie Ioan, supus britanic, tot de acolo, pentru «defăi-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

marea» unui zapis de 7800 lei, pe care jeluitorul fusese osîndit să-l achite pîrîtului, Inaltul Divan, în urma dovezilor aduse că acest zapis nu este de împrumutare, ci cumpărat de Sterie de la logofătul Teodorache al Croitoriței și în urma refuzului său de a jura că datoria jeluitorului este bună, hotărăște:

Jeluitorul să fie apărat de pretențiile pîrîtului și să-și ia înapoi suma de 1738 lei, 10 par. pe care o depusese la cancelaria Divanului; pîrîtul să-i restituie 150 icusari și 30 par. pe care recunoscuse că-i datorează jeluitorului, zapisul său să se anuleze și să mai înapoieze lui Iancu buhurdangiul jumătate din venitul pădurii, potrivit contractului lor de tovărășie. Dacă această chestiune nu se va putea rezolva între ei, jeluitorul să facă cerere la judecătoria județului de întîia cercetare.

Ms 960, 39, f. 108 v-110; I.D. dos. 7529/838 și I.C. 193/841.

849. — **1839 mai 24.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Petre, vătaf de pescari cu m-rea Sf. Gheorghe Nou pentru prăvălia de pescărie din Tg. Cucului a numitului Petre, confirmă anaforaua veliților boieri din 3 ian. 1827 ca Petre să deosebească pe cheltuiala sa, prăvălia mănăstirii de prăvălia lui, să-i pună scară la loc și s-o restituie mănăstirii fără a mai cere bani pentru îmbunătățirile aduse. Pentru restul de chirie și embatic de 2987 lei, ce mai are de dat mănăstirii se socotește lichidat, deoarece mănăstirea i-a iertat această datorie, urmînd ca pe viitor să plătească regulat embaticul de 180 lei pe an pentru locul prăvăliei unde nu are drept să vîndă vin; taxa legiuită să fie plătită de fiecare dintre împricinați.

Ms 960, 40, f. 110 v-111 v; I.D. dos. 17921/833.

850. — **1839 mai 31.** — In pricina dintre Alecu Greceanu și cumnatul său, paharnicul Gh. Politimos, pentru răscumpărarea moșiei Beșteloaia din jud. Dîmbovița, vîndută cu 50000 lei de pîrît pe care jeluitorul îl acuză însă că adevăratul preț al vînzării ar fi de 43000 lei și că banii nu s-ar fi dat prin Tribunalul de Comerț, Inaltul Divan infirmă hotărîrea sa din 1837 prin care paharnicul Politimos e osîndit să primească de la Greceanu banii pentru acea moșie și s-o dea în stăpînirea acestuia și confirmă hotărîrea Divanului Civil, raportul Logofeției din 1837 și al Sfatului Consultativ din 1838 care apără pe pîrîtul Politimos de această osîndă hotărînd ca acesta să stăpînească moșia Beșteloaia, deoarece vînzarea a fost făcută după toate formalitățile, prețul cunoscut de jeluitor și banii dați prin Tribunalul de Comerț; Alecu Greceanu să plătească pîrîtului pe lîngă 1500 lei hotărîți de Divanul Civil, încă 1112 lei pentru cheltuielile pricinuite și deosebit plata avocatului, după proiect.

Costandin G. Ghica și Ștefan Bălăceanu, nu aprobă această hotărîre, ci pe cea din 1837 mai 30.

Ms 960, 41, f. 112-113 v; I.D. dos. 7518/838; vezi și nr. 653.

851. — **1839 mai 31.** — Inaltul Divan, în pricina dintre stolnicul Galanti, supus elen și praporgicul Manolache Bălăceanu pentru 1090 galbeni, împrumutați de acesta cu zapis de la jeluitor, confirmă cele două hotărîri ale Judecătoriei Săcuieni, prin care pîrîtul este obligat să plătească jeluitorului banii cu dobînda lor și 1513 taleri cheltuieli de judecată, deoarece s-a dovedit prin mărturia pitarului Ioan Bălăceanu, fratele și mar-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

torul iscălit în zapisul de împrumut al lui Manolache Bălăceanu, că datoria acestuia este adevărată şi hotărăşte ca pîrîtul Manolache să mai plătească încă 872 lei cheltuieli de judecată pînă la acest Divan.

Ms 960, 42, f. 114-115; I.D. dos. 16227/834.

852. — **1839 mai 31.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1838 dec. 14 în pricina dintre Uţa căpităneasa, văduva răposatului căpitan Ene de la Herăstrău cu slugerul Iordache Rădulescu, tatăl şi «clironomul» răposatului serdar Bănică, pentru 10350 taleri, pe care jeluitoarea îi datora serdarului Bănică şi pe care îi luase în urma zapisului de 5000 lei, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Judecătoriei Ilfov şi a Divanului Civil. Jeluitoarea nu se poate apăra de această datorie, deoarece s-a dovedit că zapisul de 10350 taleri este adeverit de Marea Logofeţie cu toate formele legale şi că această datorie este făcută în urma celei de 50000 taleri care se lichidase cu arenda acareturilor din anii trecuţi.

Ms 960, 43, f. 115-116 v; I.D. dos. 4131/839.

853. — **1839 iun. 2.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre paharnicul Scarlat şi serdarul Gheorghe Urlăţeanu cu serdarul Gh. Rafailă, avocatul Obşteştii Epitropii, sub îngrijirea căruia se află copiii Marghioalei şi ai lui Ştefan Muşceleanu, ginerele răposatului pitar Grigore Urlăţeanu, pentru datoria de 9090 lei cu dobînda lor. Jeluitorii au de luat aceşti bani de la casa răposatului pitar şi o cer de la orfanii mai sus pomeniţi pe baza zapisului răposatului Ştefan Muşceleanu, tatăl lor, că va achita această datorie din cele dintîi lucruri ale socrului său, care vor fi vîndute, avînd precădere însă drepturile soţiei sale, Marghioala. Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1833 mai 19 şi anaforaua Logofeţiei Ţării de Jos din 1830 iunie 9 ca din întreaga avere mişcătoare şi nemişcătoare a răposatului pitar Grigore Urlăţeanu să se scoată mai întîi drepturile Marghioalei, soţia lui Ştefan Muşceleanu şi din rest să se plătească ceilalţi creditori. Intre aceştia intră şi paharnicul Scarlat şi serdarul Gheorghe Urlăţeanu cu datoria de 9090 lei şi dobînda respectivă de la 9 iulie 1830 pînă la data achitării. De nu va ajunge averea răposatului pitar Urlăţeanu, jeluitorii să fie despăgubiţi din averea mişcătoare şi nemişcătoare a lui Ştefan Muşceleanu. Hotărîrea nu este semnată de hatmanul Vlădoianu, unul din membrii Divanului, decedat între timp.

Ms 960, 44, f. 116 v-119 v; I.D. dos. 17972/833.

854. — **1839 iun. 7.** — In pricina dintre stolniceasa Bica Lahovari (condamnată în lipsă) şi Zamfirache Caluda din Cerneţi pentru călcare de moşie şi stabilirea semnelor de hotar dintre moşiile Hotărani şi Cioroboreni, Inaltul Divan infirmă anaforaua Trib. Mehedinţi prin care se dădea dreptate ambelor părţi, fără să se observe că trimisul pentru cercetare la faţa locului îşi călcase îndatorirea, ocupîndu-se şi de alte semne în afară de cele cuprinse în zapisul din 1775, asupra cărora se învoiseră părţile. Confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 10 apr. 1835, prin care se dovedeşte că jeluitoarea nu a voit să se înfăţişeze la cele două chemări din urmă şi că cercetarea acelui Divan la faţa locului s-a făcut pe baza zapisului din 1775 şi a hotărniciilor moşiilor vecine; se confirmă

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

şi hotărîrea Trib. Mehedinţi, în partea prin care pîrîtul este îndreptăţit să-şi stăpînească moşia după semnele din acel zapis. Hotărăşte ca jeluitoarea să plătească pîrîtului atît cei 3000 taleri fixaţi de Divanul Craiovei, cît şi 3130 lei, cheltuielile pricinuite pînă la această hotărîre şi venitul locului cotropit. Urmează ca judecătoria judeţului să trimită un împuternicit al său să stabilească locul cotropit şi să statornicească pietrele de hotar.

Gh. Filipescu, preşedintele Divanului, arată că hatmanul Vlădoianu nu a iscălit hotărîrea, din cauza morţii, survenită între timp.

Ms 960, 45, f. 119 v-122 v.

855. — **1839 iun. 13.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc şi a judecătoriei locale cercetează pricina dintre serdăreasa Sultana Turnavita cu aga Costandin Belu pentru 500 stj. de zestre din moşia Popeşti jud. Ilfov. Jeluitoarea pretinde că soţul ei Iordache Turnavitu a vîndut aceşti stînjeni răposatului logofăt Belu fără ştirea ei şi fără a-i pune alţii în loc; pe baza dovezilor aduse că în zapisul de vînzare numita serdăreasă este iscălită alături de soţul şi de tatăl ei şi că a fost de faţă cînd Iordache Turnavitu a făgăduit că va lua altă moşie în locul celei de zestre, ceea ce a făcut prin cumpărarea moşiei Brînceni, Inaltul Divan confirmă hotărîrile celor două instanţe de mai sus, ca aga Costandin Belu, fiul şi moştenitorul răposatului logofăt Belu, să-şi stăpînească cei 500 stînjeni, iar jeluitoarea care putea să pretindă atunci despăgubirea celor 500 stj. de zestre, nu peste 23 ani, să plătească 126 lei taxă şi 600 lei «osteneala» avocatului.

Ms 960, 46, f. 123-124 v; I.D. dos. 7541/838.

856. — **1839 iun. 16.** — In pricina dintre Haica (Haita) Bercovici, evreica din Bucureşti cu titularnic sovetnic Ştefan Cîrjanovschi pentru o datorie de 530 taleri pe care acesta o pretindea de la jeluitoare şi pe care sus-numita n-o recunoaşte sub cuvînt că iscălitura din zapis nu este a ei, ci a fostului ei soţ, Inaltul Divan, pe baza cercetării grafice făcută de patru evrei neguţători şi scriitori, între care şi un haham, aduşi în Divan, ca şi pe baza celorlalte mărturii, infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc, care condamnă pe jeluitoare să plătească acea datorie, dacă nu va primi jurămîntul cel mare în legea ei; se confirmă hotărîrea Judecătoriei Ilfov şi opinia separată a unuia din boierii judecători ai Divanului Judecătoresc, prin care jeluitoarea este apărată de pretenţiile pîrîtului, deoarece s-a dovedit că iscălitura din zapis nu este a ei. Pîrîtul Cîrjanovschi urmează să ceară despăgubire de la soţul jeluitoarei Haita, după cuprinderea înscrisului ce are de la el; de asemenea se respinge şi cererea de alt soroc pentru aducerea de dovezi ca «pricinuiri deşarte» ca să mai «prăstăvălească» darea hotărîrii de către Divan.

Se menţionează că hotărîrea Divanului este neiscălită de hatmanul Vlădoianu, unul din membrii care a participat la această judecată, din cauza morţii sale, întîmplată între timp.

Ms 960, 47, f. 124 v-127 v; I.D. dos. 4141/839 şi I.C. 78/842.

857. — **1839 iun. 16.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil şi a Judecătoriei Prahova în pricina dintre Ioan şi Costache Creţu-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

lescu cu medelnicereasa Elena Brezoianca pentru plata celor 150 stj. moșie, cumpărați la mezat de răposata păhărnicească Crețuleasca, mama jeluitorilor, din 600 stj. ai moșiei Ciorani, Inaltul Divan confirmă hotărîrile instanțelor de mai sus, prin care jeluitorii sînt obligați să plătească pîrîtei banii datorați pe acei stînjeni împreună cu cheltuielile fixate de acel Divan, precum și taxa înfățișării la Inaltul Divan.

Ms 960, 48, f. 127 v-128 v; I.D. dos. 17969/833; 14371/833 și 4144/839.

858. — **1839 iun. 19.** — In pricina dintre slugerul Dumitrache Urdăreanu cu doctorul Filip Foct, supus prusian, pentru stricarea logodnei și darurile primite de fiica jeluitorului de la pîrît, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca slugerul Urdăreanu, fiindcă a stricat logodna fiicei sale cu pîrîtul Foct fără motiv și fără să aștepte ca acesta să termine pregătirea ce făcea în vederea botezării sale, să-i restituie darurile ce mai avea la el, împreună cu valoarea lor în bani, fără nici o obligație pentru cele primite înapoi de la pîrît. Va trebui să mai plătească pe lîngă 1054 taleri, fixați de Divanul Craiovei, 1148 taleri cheltuieli de judecată; jeluitorul este scutit însă de cei 3250 lei pretinși de Foct pentru vizitele ce ar fi cîștigat de la bolnavi, asemenea lucruri nefiind cuprinse în pravilele țării. Cît pentru plata datoriilor, cura soției și fiicei slugerului și 2 galbeni, reparația unei rochii, ambele părți să se judece deosebit, iar jeluitorul să plătească și taxa legiuită de 126 lei.

Ms 960, 49, f. 129-130 v; I.D. dos. 7547/838.

859. — **1839 iun. 19.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc și anaforaua din 1821 a desființatei Spătării, în pricina dintre Nița, soția lui Hagi Ivan și Chiru Toma cu Gheorghe Mălăndroiu pentru plata unor podini și urși, luați de la polcovnicul Costi fără voia lui, pentru reparația podului din mahalaua Gorgani. Jeluitorii sînt obligați să plătească banii cu dobînda lor «pravilnică», pe care pîrîtul Mălăndroiu îi va fi dat polcovnicului Costi pentru acel pod, deoarece nu au putut dovedi că Mălăndroiu era atunci epistatul acelui pod cu datoria de a plăti banii strînși de la mahalagii în acest scop și n-au înfățișat la nici o judecată și nici acum zapisul pe care se obligă să-l aducă de la Brașov pentru stabilirea acestui lucru. Totodată jeluitorii să mai plătească de asemenea și 300 taleri, cheltuieli de judecată, fixate de acest Divan și 126 taleri, taxa legiuită.

Ms 960, 50, f. 131-132; I.D. dos. 8192/837.

860. — **1839 iun. 19.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1838 nov. 1 în pricina dintre Ecaterina Xenu, sora răposatului căminar Mihai Xenu cu Panait Xenu, nepotul acestuia, pentru unele ștersături și adausuri de sume în valoare de 25000 lei, din diata numitului căminar, făcută în favoarea lui Panait, pe baza dovezilor aduse că pîrîtul nu se afla atunci în București, că acele modificări au fost făcute chiar de răposat după cum reiese din însemnarea făcută de autorități în catagrafia lucrurilor sale și că după ce și-a pierdut cunoștința nu s-a mai putut face nici o schimbare în diată, deoarece autoritățile au pecetluit lucrurile mortului, pînă la ivirea moștenitorilor. In acest sens decide să se urmeze întocmai, cu deosebirea însă ca partea sufletului să fie luată de toți moș-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

tenitorii, frați și nepoți dintre care numai unul, cel cu purtări mai bune și cu locuința în orașul unde este îngropat mortul, să-i facă pomenirile pînă la 7 ani și să dea socoteală celorlalți moștenitori de aceste cheltuieli. Împricinații să plătească fiecare în parte numai taxa legiuită, fiind apărați de cheltuielile judecății cerută de însăși natura pricinii.

Teodor Văcărescu și Alexandru Nenciulescu, nu se unesc cu această hotărîre dar sînt de aceeași părere cu Divanul Civil, cu plata legaturilor, a cheltuielilor sufletului ș.a., să se urmeze după sumele cuprinse în diată, care se pot înțelege, deși sînt șterse și îndreptate.

Ms 960, 51, f. 132-136 v; I.D. dos. 4125/839 și I.C. 89/843.

861. — **1839 iun. 23.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea sa pregătitoare din 19 apr. 1835 în pricina dintre hatmanul Mihai Filipescu, cumpărătorul moșiei Brezoaia din jud. Dîmbovița și Drăgoiasca din jud. Ilfov de la spătăreasa Elenca Ruset, cu marele logofăt Barbu Știrbei și ceilalți vecini de moșii și anume vistiereasa Luxița Grădișteanca, fostă căminăreasă Bujoreanu, serdarul Costache Florescu și clucerul Ioan Greceanu, vechilul noului oraș Alexandria și proprietarul moșiei Cărămideștilor a răposatului căminar Polizache pentru hotarele moșiei Drăgoiasca, după hotarnica din 1752 a moșiei Brezoaia și împlinirea stînjenilor cuveniți după acea hotărnicie. Inaltul Divan confirmă și hotărîrea Divanului Judecătoresc din 28 dec. 1833 în pricina dintre spătăreasa Rusetoaia cu vornicul Știrbei pentru călcarea moșiei acesteia, Brezoaia și Drăgoiasca. Se decide să se facă cercetare la fața locului și după alegerea clucerului Ioan Vlădoianu, împuternicitul Divanului, să se dea numitei spătărese 395 stj., cuveniți la întîia trăsură a moșiei Drăgoiasca, 101 stj. la a doua și 870 stj. la a treia trăsură a acelei moșii, împietrindu-se aceste semne de hotar, cît și lățimea moșiei și capetele despărțitoare de moșia Florești a serdarului Florescu, potrivit cu mulțumirea dată de spătăreasa Rosetoaia și vecinii ei, căminarul Polizache, vornicul Barbu Știrbei, căminăreasa Luxandra Bujoreanca și serdar Florescu. In ceea ce privește cererea spătarului pentru cheltuieli și venitul moșiei cotropite și cererea logofătului Știrbei pentru despăgubire de la hatmanul Filipescu tot pentru venit și cheltuieli, Inaltul Divan hotărăște să se judece deosebit la întîia judecătorie, deoarece aceste cereri n-au fost cercetate de nici o instanță.

Ștefan Bălăceanu și Scarlat Grădișteanu, fac opinie separată, primul este de acord cu hotărîrea Inaltului Divan din 1835 apr. 19 și al doilea găsește că și de data aceasta, ca și mai înainte, logofătul Filipescu trebuia să fie primit personal la judecată, iar C. Cornescu arată că se unește cu anaforaua din 1835.

Ms 960, 52, f. 136 v-144 v; I D. dos. 14365/835; vezi și nr. 512, 580.

862. — **1839 iun. 28.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Efrosina, fiica portarului Alecu Galino, cu soțul ei Ioniță Costandin de la Pitești, pentru zestre și alte drepturi ale sale, infirmă hotărîrea Divanului Civil din 1836 ca pîrîtul să plătească soției sale pe lîngă lipsa zestrei și cheltuielile de judecată, încă un leu pe zi pentru hrana și îmbrăcămintea ei de la data despărțirii bisericești, pînă la achitarea drepturilor ei. Se confirmă anaforaua Tribunalului din 10 dec. 1833, ca Ioniță Costandin să plătească

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

jeluitoarei atît lipsa zestrei cu dobînda ei «pravilnică» de la despărţirea bisericească pînă la desfacerea lor, cît şi cheltuielile de judecată în valoare de 2694 lei, din care să se scadă 360 lei luaţi de Niculae Coculescu şi 705 lei, 20 par., valoarea unor lucruri primite de jeluitoare de la pîrît. De asemeni pîrîtul să mai plătească soţiei sale pe lîngă 1106 lei, 10 par. cheltuieli de judecată hotărîte de Tribunal, încă 600 lei pentru cheltuielile pricinuite de atunci pînă acum şi taxa de la Divanul Civil şi de la acest Divan.

Ms 960, 53, f. 144 v-146.

863. — **1839 aug. 19.** — Ca urmare la hotărîrea sa pregătitoare din nov. 1837 în pricina dintre Teodor Basarabescu cu serdăreasa Pauţa Brăiloaica împotriva cărei hotărîri acesta a făcut apelaţie, Inaltul Divan decide ca un trimis al judecătoriei locale să execute la faţa locului întocmai punctele cuprinse în hotărîrea de mai sus şi să dea alegere în scris pentru fiecare punct. Va fixa totodată prin tribunalul local, termen de înfăţişare la Inaltul Divan pentru hotărîrea definitivă a acestei pricini.

Ms 960, 54, f. 147-147 v; I.C. dos. 5188/839; vezi şi nr. 696, 929.

864. — **1839 aug. 19.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre Stan Nisipeanu din jud. Vîlcea cu Gheorghe Urianu, al treilea logofăt pentru 100 (150) stj. din moşia Băbeni, vînduţi de pîrît jeluitorului cu un preţ mai mic, din care a primit 4000 lei la facerea zapisului, iar restul după măsurătoarea moşiei şi pentru care pretindea apoi un preţ mai mare, după cum se vede din înscrisul către pitarul Ioan Pleşoianu, Inaltul Divan hotărăşte, de acord cu Judecătoria locală şi dorinţa jeluitorului, ca pîrîtul să-i restituie îndoit acei 4000 lei şi cheltuielile pricinuite, apoi 900 lei cheltuieli de judecată, hotărîte de Divanul Craiovei, 700 taleri socotiţi de acest Divan şi 8 galbeni împărăteşti, taxa legiuită. Pîrîtul are drept de jalbă la Divan în termen de 8 zile, sau la domn, în timp de o lună.

Ms 960, 55, f. 147 v-149 v; I.C. dos. 10002/837; vezi şi nr. 1255.

865. — **1839 aug. 21.** — Inaltul Divan confirmă anaforaua Divanului Vremelnicesc din 1838 mart. 1 în pricina dintre Dumitru Toneanu cu Constanda pentru 80 stj. moşie din hotarul Tonea jud. Ialomiţa, moştenire de la mama Constandei şi vînduţi de tatăl acesteia jeluitorului Toneanu, deoarece vînzarea a fost făcută în timpul nevîrstniciei Constandei, fără îndeplinirea formalităţilor legiuite şi pentru că mai tîrziu, Constanda s-a învoit cu Ioan Murat de la care a primit 2000 lei, în schimbul dreptului de judecată şi stăpînire asupra acelor stînjeni fără nici o pretenţie din partea ei, în caz că procesul va fi cîştigat. Mai hotărăşte ca jeluitorul să plătească lui Murat 126 lei, taxa legiuită. Pentru cererea de protimisis asupra acestor stînjeni în calitate de vecin şi devălmaş, jeluitorul Toneanu să înceapă deosebită judecată.

Ms 960, 56, f. 150-151; I.D. dos. 7519/838.

866. — **1839 aug. 21.** — Ca urmare la anaforaua Divanului Civil din 1837 dec. 21, în pricina dintre Raliţa Pandeloaia din Ploeşti cu Ileana, soţia lui Tănase sîrbul, pe care jeluitoarea o acuză că nu a avut foaie

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

de zestre şi cere ca să fie despăgubită înaintea pîrîtei, din vînzarea averii lui Tănase, soţul acesteia, Inaltul Divan, pe baza mărturiilor aduse de Sfetcu din Listov, fratele Ilenii, că, la căsătoria ei, i-a dat 2000 lei şi lucrurile arătate în foaie şi pe baza jurămîntului făcut de Ileana la Mitropolie în această privinţă, confirmă anaforaua Divanului Civil şi cartea de judecată a Tribunalului local ca din vînzarea averii lui Tănase, să se plătească mai întîi 4414 lei şi 20 par. lipsa zestrei pîrîtei Ileana. Vînzarea însă se va face cu ştirea şi în prezenţa jeluitoarei, spre înlăturarea oricărei bănuieli din partea acesteia, iar de cheltuieli şi taxă să fie scutite ambele părţi, deoarece pricina era de natură judecătorească.

Ms 960, 57, f. 151-152 v; I.D. dos. 14291/835 şi 7495/838.

867. — **1839 sept. 4.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre arhimandritul David, iconomul Mitropoliei, cu Teodor Orăşanu, pentru arenda moşiei Tămăşani de pe apa Sabarului pe anul 1837, Inaltul Divan, pe baza dovezilor aduse de pîrît că în urma pagubelor pricinuite prin revărsarea Sabarului, Logofeţia Dreptăţii l-a scutit de fînul datorat prin contract către Mitropolie pe acel an, confirmă hotărîrea de mai sus ca pîrîtul Orăşanu să stăpînească moşia arendată pînă la expirarea contractului. Jeluitorul va plăti pîrîtului toate pagubele ce se vor stabili la faţa locului, prin carte de blestem, de împuternicitul judecătoriei, că i s-au pricinuit acestuia prin îndepărtarea sa din stăpînirea acelei moşii împotriva ordinului Mitropoliei şi cheltuielile de judecată şi taxa legiuită.

Ms 960, 58, f. 152 v-155 v; I.D. dos. 4142/839.

868. — **1839 sept. 5.** — In pricina dintre Sterie Cumpitis cu arhimandritul Ambrozie, egumenul m-rii Sf. Ecaterina pentru călcarea de loc la casele sale din mahalaua Sf. Ecaterina pe podul Şerban Vodă şi pe baza cercetării făcute prin care s-a descoperit atît vechea stăpînire a lui Altintof asupra acelui loc, cumpărat apoi de jeluitor, cît şi cotropirea locului mănăstirii de către acesta, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc ca stăpînirea lui Sterie să se întindă şi de acum înainte tot despre faţa podului, iar de acolo înainte pînă în faţa podului să stăpînească mănăstirea Sf. Ecaterina.

Ms 960, 59, f. 155 v-156 v; I.D. dos. 7548/838.

869. — **1839 sept. 12.** — In pricina dintre Florea Urşanu vechil din partea moşnenilor Zăvoieni, cu Dimitrie Sărdărescu şi fraţii săi, Gheorghe şi Petre, toţi din jud. Vîlcea pentru 180 stj. din moşia Urşani cu venitul lor, cuvenit lui Petru şi Vlad Zăvoieni din cei 840 stj. vînduţi moşnenilor, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Domnesc din 1828 iun. 18, unită cu anaforaua veliţilor boieri din 1826 nov. 18, întărirea lui Grigore Ghica vv. din 1826 dec. 3, şi anaforaua Logofeţiei Ţării de Sus din 1828. Hotărăşte ca Dimitrie Sărdărescu şi fraţii săi să stăpînească cei 180 stj. după zapisul Zăvoenilor şi cartea de judecată a Divanului Craiovei din 1781, împreună cu ceilalţi stînjeni de cumpărătură şi zestre, deosebiţi de serdarul Hristodor şi împietriţi de slugerul Manolache Măl-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

dărescu la 1829 aug. 28, care a stabilit şi venitul cuvenit pentru acei stînjeni. Florea Urşanu cu părtaşii săi Zăvoeni să plătească pîrîţilor 2276,20 lei cheltuieli de judecată.

Ms 960, 60, f. 156v-158v; I.D. ,dos. 11691/836.

870. — **1839 sept. 12.** — In pricina dintre Lambru Plăvălescu şi fosta sa soţie Zoiţa, fiica medelnicerului Ghiţă Mărăcineanu din jud. Buzău, pentru pretenţiile ce are unul asupra altuia, cercetînd hotărîrile instanţelor anterioare, Inaltul Divan hotărăşte:

1). chestiunea locuinţei celor doi soţi, nu mai poate fi pusă, deoarece sînt despărţiţi bisericeşte din anul 1832;

2). medelnicerul Mărăcineanu să plătească ginerelui său toate cheltuielile ce se vor dovedi şi cheltuielile Zoiţii şi ale copilei ei de la plecarea lor din casa jeluitorului, deoarece pîrîtul nu s-a prezenat la proces, împiedicînd astfel ca martorii lui Plăvălescu să depună jurămîntul;

3). să plătească de asemenea lui Plăvălescu suma cuvenită pentru 800 vedre vin, luate din via de zestre;

4). medelnicerul Mărăcineanu să încredinţeze prin jurămînt cîte vedre de vin au fost oprite de el în 1827 de a fi vîndute şi să plătească jeluitorului Plăvălescu acea sumă cu dobînda «pravilnică», iar dacă nu va primi jurămîntul, să-i plătească 1800 vedre, după mărturia lui Dumitrache Ioan, care tocmise acel vin cu Lambru Plăvălescu;

5). să plătească jeluitorul diferite datorii în valoare de 176,23 lei;

6). cu privire la via de zestre şi toate ale ei, Divanul apără pe pîrît de pretenţiile lui Plăvălescu;

7). să se facă cercetare la faţa locului prin diferite dovezi şi carte de blestem pentru venitul moşiei Ghizdita, dată de zestre jeluitorului şi cît se va dovedi că a fost luat de pîrît să restituie ginerelui său cu dobînda «pravilnică», iar în caz contrariu, să fie apărat, precum şi de fînul dăruit de Lambru prin răvaşul său;

8). pentru vitele de zestre, pe care medelnicerul nu a voit să le dea, să-i plătească lui Lambru venitul cuvenit din anul căsătoriei pînă la divorţ, scăzîndu-se cheltuiala acelor vite;

9). medelnicerul să plătească ginerelui său 2150 lei preţul caleştei, cu dobînda «pravilnică», iar acesta să restituie medelnicerului caleaşca împreună cu cealaltă zestre şi «exoprică» ce are asupra lui, rămînînd apărat de vasele de cositor pe care nu le-a primit de la socrul său;

10). cu privire la cei 4 telegari din foaia de zestre, împricinaţii rămîn apăraţi unul de către altul, doarece medelnicerul nu i-a dat ginerelui său;

11). idem pentru o rochie de plisă neagră;

12). medelnicerul rămîne apărat de «fermeneaua» din foaia de zestre, care s-a dovedit că a dat-o lui Lambru;

13). pentru tăvile şi «spenţerul» nedate de medelnicer, amîndouă părţile rămîn apărate;

14). pentru 4 rochii albe, pîrîtul rămîne apărat, în urma dovezilor ce a făcut că le-a dat;

15). Lambru să fie dator a înapoia cerceii de diamant şi celelalte, pe care a recunoscut că le-a primit;

16). medelnicerul nu este dator să plătească lui Lambru 5609 lei paguba cu dobînda lor, pentru «secfestrul» ce pretindea acesta că i-a pus pe moşie, neavînd nici o dovadă în acest sens;

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

17). Lambru Plăvălescu nu este obligat să plătească socrului său 900 lei, lucrul viei din 1825, înainte de a i-o fi dat de zestre;

18). va plăti însă socrului său suma cuvenită pentru lucrul viei de zestre pe 1826 şi 1827, dovedit prin carte de blestem; în caz contrariu, jeluitorul va rămîne apărat;

19). pentru 25 lei, banii doicei şi 138 lei ce ar fi fost daţi lui Lambru de paharnicul Politimos şi plătiţi de medelnicer, să rămînă jeluitorul apărat, deoarece socrul său nu are dovezi temeinice;

20). cererea medelnicerului ca Lambru să-i restituie 25 lei ce i-a dat pentru baciul de la căşăria sa din 1827, cît şi cererea lui Lambru pentru 250 lei de la medelnicer luaţi de un turc după un suhat de vite de pe moşia sa Căldăreşti, rămîn desfiinţate din lipsă de probe ale ambelor părţi;

21). pentru siguranţa şi lipsa zestrei, Inaltul Divan hotărăşte ca părţile împricinate, în caz că nu se vor putea înţelege între ele, să facă jalbă la judecătoria de întîia cercetare.

Ms 960, 61, f. 159-164; I.D. dos. 17961/833.

871. — **1839 sept. 13.** — Ca urmare la anaforaua Divanului Civil din 1837 iulie 9, în pricina dintre Apostol şi Ioan, fraţi Racoviceni cu pitarul Costandin Moraitu, al cărui hotarnic nu ar fi respectat hotărnicia banului Golescu din 1780, înglobînd în acel ocol şi trupul Iozile din jud. Argeş al jeluitorilor, Inaltul Divan hotărăşte ca un trimis al său să cerceteze, la faţa locului prin carte de blestem, dacă hotărnicia de mai sus a fost urmată întocmai de hotarnicul pîrîtului. De asemenea va stabili tot prin carte de blestem şi venitul părţii ce se va dovedi călcată, raportînd rezultatul la Divan. Dacă nu se va constata nici o abatere, să întocmească hartă potrivit acelei hotărnicii şi împreună cu raportul să se trimită la Divan.

Ms 960 62, f. 164 v-165 v; I.C. dos. 10022/837; vezi şi nr. 965, 1304.

872. — **1839 sept. 15.** — In pricina dintre Nicolae fost căpitan de dorobanţi cu Ilarion, episcopul Argeşului, pentru 7000 taleri din arenda moşiei Bogata pe al treilea an, pe care jeluitorul pretinde că i-a achitat, Inaltul Divan, cercetînd şi dovedind că suma de mai sus nu se găseşte trecută în condica Episcopiei, confirmă anaforaua Divanului Civil din 1839 luna februarie şi aceea a Tribunalului ca jeluitorul să plătească Episcopiei numai dobînda la suma de 7000 taleri pe care i-a achitat Episcopiei în urma cărţii de judecată a tribunalului. Pentru ceilalţi 7000 taleri pe care s-a obligat să-i plătească dacă afirmaţia lui se va dovedi neadevărată, Inaltul Divan hotărăşte să-i răspundă spitalului Iubirei de Oameni drept pedeapsă «spre învăţătură şi înfrînarea altor asemenea următori».

Ms 960, 63, f. 166-167; I.D. dos. 4138/839.

873. — **1839 sept. 18.** — Inaltul Divan, în pricina dintre stolniceasa Elenca Socoteanca şi Marghioala, Catinca şi Elenca, moştenitoarele răposatului Ştefan Coţofeanu, pentru 20000 lei luaţi cu zapis în 1823 de soţul jeluitoarei de la tatăl pîrîtelor, confirmă hotărîrea Divanului Civil al Craiovei din 1834 mart. 24 ca stolniceasa Socoteanca să plătească pîrîtelor suma de mai sus după cuprinderea înscrisului răposatului stolnic,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

din care să se scadă însă 12000 lei şi dobînda lor «pravilnică» achitaţi mai înainte. Pentru cheltuieli şi plata avocatului, jeluitoarea să plătească pe lîngă 300 lei fixaţi de Divanul Craiovei încă 1200 lei socotiţi de acest Divan, avînd voie ca în termen de opt zile, de la primirea acestei hotărîri, să facă apel la Inaltul Divan, sau către domn în timp de o lună.

Ms 960, 64, f. 167-168 v; I.D. dos. 11631/836.

874. — **1839 sept. 19.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moşnenii Chiojdeni, numiţi şi Ceata Boierească, din plaiul despre Buzău jud. Săcuieni cu casa răposatului vornic Iordache Slătineanu, care le-ar fi luat un «codru» de moşie, numit Valea Scrăzii, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1835 sept. 27 şi cartea de judecată a Judecătoriei Săcuieni, întrucît s-a dovedit, prin cercetarea serdarului Manolache Papadat, că acea bucată de moşie a fost totdeauna în stăpînirea casei răposatului vornic Slătineanu — potrivit anaforalei veliţilor boieri, întărită de domn în 1803 şi 1804 şi altor sineturi — şi că moşnenii fără drept au pretenţie asupra ei. Pentru cheltuielile de judecată pricinuite vornicului, Inaltul Divan hotărăşte ca judecătoria de întîia cercetare să facă raport scris după care, partea nemulţumită, să facă apel la instanţele superioare.

Ms 960, 65, f. 168 v-171; I.D. dos. 14377/835.

875. — **1839 sept. 19.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Maria Clinceanca cu clucer Răducanu Clinceanu pentru adeverirea averii rămasă de la răposatul ei soţ, confirmă hotărîrea sa din 1839 ian. 28 ca numita Clinceanca să rămînă pentru totdeauna apărată de osînda acelui jurămînt, deoarece din anul 1836 şi pînă acum, socrul său nu a dovedit că pîrîta ar fi tăinuit ceva din averea fostului ei soţ.

Ms 960, 66, f. 171-172; I.D. dos. 4162/839; vezi şi nr. 725.

876. — **1839 sept. 19.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Gheorghe şi Grigore, fraţii Dănicei din jud. Vîlcea, cu vistiereasa Elenca, soţia vistierului Vasile Dobroneanu pentru 185 stj. moşie din hotarul Dănicei, vînduţi acestuia de medelnicerul Nicolae, unchiul Dăniceilor, fără ca ei să fi fost înştiinţaţi de această vînzare, confirmă hotărîrea sa din 30 iun. 1837 ca jeluitorii Dănicei să restituie vistieresii 2590 lei, preţul cumpărării acelor stînjeni pe care să-i ia în stăpînirea lor, pe baza dreptului de protimisis ce au ca nepoţi ai vînzătorului şi răzeşi cu locul vîndut, precum a găsit cu cale şi judecătoria locală. Pentru a zecea parte din preţul lucrului vîndut, jeluitorii să se socotească cu moştenitorii vînzătorului, după cum găseşte cu cale în această privinţă şi Divanul Civil.

Doi membri ai Divanului fac opinie separată.

Ms 960, 67, f. 172-174 v; I.D. dos. 4163/839; vezi şi nr. 666.

877. — **1839 sept. 25.** — Ca urmare la hotărîrea sa din ian. 1834, pricina dintre paharnicul Barbu Catargiu cu fostul mare logofăt Costandin Bălăceanu pentru 400 galbeni pe care jeluitorul avea să-i ia de la pîrît, se consideră definitiv încheiată şi Inaltul Divan întăreşte alegerea Judecătoriei de Ilfov şi hotărîrea Divanului Judecătoresc. Pentru nedare de apelaţie în termen din partea hatmanului Bălăceanu şi deoarece acesta zice că datoria de 400 galbeni a depus-o la Logofeţia Dreptăţii cu dovadă

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

iscălită de casier, iar paharnicul Catargiu pretinde peste aceşti bani încă 562 lei ce ar mai avea de luat de la pîrît, Inaltul Divan hotărăşte ca Judecătoria de întîia instanţă să trimită dosarul acestui proces împreună cu dovada casierului de banii primiţi de la hatmanul Bălăceanu şi de cei daţi paharnicului Catargiu la Tribunalul Ilfov sect. I, pentru ca acest Tribunal, pe baza hotărîrii de mai sus, să achite pe datornic de banii pe care jeluitorul Catargiu îi mai avea de luat de la el.

Ms 960 68, f. 174 v-175 v; I.D. dos. 8221/837; vezi şi nr. 405.

878. — **1839 sept. 26.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre Iancu Movilă şi Dosithie, numit egumen la schitul Băbeni din Rîmnicu Sărat pe timp de 6 ani, cu obligaţia de a repara mănăstirea şi a-i achita datoriile în timp de 3 ani, de la numirea lui acolo, în care scop a luat tovarăş pe Movilă pentru 4 ani cu începere de la 23 apr. 1836, Inaltul Divan, cercetînd «prigonirea» dintre ei pentru această tovărăşie şi 10000 lei, primiţi de jeluitor de la pîrîtul egumen, hotărăşte ca tovărăşia dintre împricinaţi să se considere desfiinţată, de vreme ce Dosithie a fost scos din egumenie cu 4 luni înainte de a intra în vigoare contractul încheiat între ei. Rămîne însă obligat să plătească jeluitorului cei 630 galbeni daţi de acesta în scopul tovărăşiei cu dobînda lor «pravilnică», socotită de la data depunerii lor de Movilă, nu de la data din înscrisul egumenului, scăzîndu-se din cei 10000 taleri cu dobînda lor, primiţi înainte de Movilă. Pîrîtul să mai plătească 256 lei, taxa achitată numai de jeluitor.

Ms 960, 69, f. 175 v-178 v; I D. dos. 4133/839.

879. — **1839 sept. 27.** — Ca urmare la hotărîrea sa pregătitoare din 1837 nov. 23 în pricina dintre Manolache Vîlcioiu, fiul răposatului Matei şi cetaşii săi, moşnenii Bălţaţi din jud. Teleorman cu al doilea vistier Costandin, casa ăposatului serdar Marin Butculescu şi serdar Alecu Izvoranu pentru călcarea hotarului moşiei Bălţaţi şi pagubele pricinuite moşnenilor de pîrîţi prin luarea unor clăcaşi, a unor cîrciumi şi prin tăierea pădurii, Inaltul Divan hotărăşte următoarele: hotarnicii, împreună cu «cilenul» judecătoriei locale, să meargă la faţa locului şi prin carte de blestem, pe baza hotărîrii din 1794 şi de faţă cu vechilul Mitropoliei, să dovedească punctul numit locul cu Părul, despărţitor între răzorul rupt din moşia Bălţaţi şi dăruit schitului Dideşti, metohul Mitropoliei şi moşia vistierului Constantin. De acolo să măsoare la vale 325 stj. ai Mitropoliei şi mai departe 675 stînjeni ai vistierului Constantin, 464 stînjeni ai moşnenilor şi 584 stînjeni ai serdarului Izvoranu. Dacă acel semn nu se va dovedi bun, să înceapă cu măsurătoarea de la lacul lui Dragie, sau de la punctul numit Muchea văii Pleşu, dînd fiecăruia stînjenii cuveniţi. In ceea ce priveşte celelalte pretenţii ale moşnenilor pentru călcarea moşiei, clăcaşi, cîrciuma şi tăierea pădurii, să se urmeze întocmai după anaforaua veliţilor boieri din ian. 1826 şi hotărîrea Divanului din 1837.

Ms 960, 70, f. 178 v-181 v; vezi şi nr. 712, 974, 1158.

880. — **1839 sept. 29.** — In pricina dintre Vlăduţ Crăsnaru din jud. Gorj cu Dragna Crăsnăreasa pentru 112 stj. moşie din hotarul Jupîneştii, cheltuielile pricinuite cu răscumpărarea moşiei de la vistierul Frumu-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

șanu și judecățile pentru un han clădit de pîrîtă pe moșie și dărîmat de unii dintre moșneni, Inaltul Divan decide ca judecătoria locală să facă cercetare și alegere în scris cu privire la cheltuieli pentru despăgubirea jeluitorului de către pîrîtă. In privința siliștei din trupul acelor 112 stj. și a călcării ce ar face pîrîta în moșia lui Vlăduț, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1836 apr. 17, ca jeluitorul să plătească Dragnei 250 lei cheltuieli deoarece nu a putut dovedi că acea siliște, cumpărată de amîndoi, ar fi stăpînită numai de pîrîtă și să-și hotărnicească partea cumpărată de la Luxandra și soțul ei, Ioniță Crăsmaru, din care jumătate să se dea pîrîtei, iar jumătate să rămînă jeluitorului.

Ms 960, 71, f. 181 v-183; I.D. dos. 11701/836.

881. — **1839 oct. 3.** — In pricina dintre Constantin Strîmbeanu cu Dinu vornicel pentru despăgubirile ce pretinde de la acesta, pe baza contractului prin care numitul Dinu se obligă să fie răspunzător în caz că jeluitorul va fi oprit de comisul Crețulescu, proprietarul moșiei Preoteștii, de la a doua tăiere a heleșteului de pe acea moșie, Inaltul Divan, pe baza dovezilor aduse de jeluitor, hotărăște ca pîrîtul să despăgubească pe Strîmbeanu cu banii ce va dovedi că i-a luat pe peștele din prima tăiere a acelui heleșteu și 100 taleri, avocatul și taxa legiuită, urmînd ca pîrîtul Dinu să se socotească apoi pentru pagube și cheltuieli cu stăpînul acelei moșii.

Trei membri ai Divanului fac opinie separată, unindu-se cu hotărîrea Divanului Civil din 1838 ca Dinu vornicel să fie apărat de cererea lui Strîmbeanu.

Ms 960, 72, f. 183 v-185 v.

882. — **1839 oct. 9.** — In pricina dintre Ștefan Carimu cu paharnicul Gheorghe Anagnosti și Stan logofăt pentru niște porumb ce i s-a luat în anul 1822, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1827 și anaforaua Logofeției Pricinilor Streine din 1826 nov. 29 ca pîrîții să fie apărați de despăgubirile pretinse de jeluitor sub cuvînt că hîrtiile ce s-au dat argatului său Tănase pentru acel porumb au fost luate apoi de paharnicul Anagnosti, odată ce însuși jeluitorul cere prin jalbă către domn în 1828 ca despăgubirea să i se dea de la Vistierie și recunoaște înaintea Divanului că acel porumb fusese ridicat din ordinul stăpînirii și trimis jumătate la magazie și jumătate la poștă, eliberîndu-i-se cuvenitele chitanțe.

Ms 960, 73, f. 185 v-187; I.D. dos. 7505/838.

883. — **1839 oct. 9.** — In pricina dintre Pesia evreica, soția răposatului Hascal evreul cu Moișe Natan Levi, pentru o prăvălie și o casă din Lipscani, dăruită de răposata Șaina prin înscrisul din 1794 lui Avram, fiul lui Șain, fratele ei și socrul jeluitoarei, iar mai tîrziu, prin înscrisul din 1832, dăruită tot de acea Șaina lui Marcu Alșeh nepotul și datornicul pîrîtului Moiși, care o scoate la mezat pentru datoria ce avea de luat de la Marcu, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 24 sept. 1835 și cartea judecătoriei de întîia cercetare. Inscrisul Șainei din 1794 rămîne desființat, deoarece ea nu este iscălită acolo după cerințele pra-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

vilei, urmînd ca jeluitoarea să achite lui Moişi numai 126 lei, taxă legiuită, iar pentru celelalte cheltuieli, moştenitorii lui Marcu să se judece cu Moişi, nu cu Pesia.

Ms 960, 74, f. 187-188v; I.D. dos. 14359/835.

884. — **1839 oct. 9.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1839 în pricina dintre Theodora Iacovachina cu doctorul Ioan Rasti pentru un zăgaz de pe moşia Bărbăteaschii, luată ca zestre de numitul doctor, Inaltul Divan, pe temeiul hotărniciilor răposatului clucer Gorneanu, din care se vede că acest zăgaz este statornicit pe moşia Bărbăteaschii, nu pe moşia Baloteşti a jeluitoarei clucerese, a cărei întindere se vede din aceleaşi hotărnicii că merge pînă la muchea acelui zăgaz, confirmă hotărîrea de mai sus ca doctorul şi urmaşii săi să stăpînească zăgazul; jeluitorul va plăti pagubele ce se vor dovedi de judecătoria locală prin carte de blestem şi cheltuielile arătate.

Ms 960, 75, f. 189-191; I.D. dos. 4152/839.

885. — **1839 oct. 10.** — In pricina dintre moşnenii Carteşti din jud. Mehedinţi cu Nicolae Retezeanu tot de acolo, cumpărătorul celor 31 stj. şi cu vînzătorii lor, pentru răscumpărarea acestor stînjeni pe baza dreptului de protimisis, pretins de jeluitori ca vecini şi devălmaşi, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca pîrîtul să fie slobod a vinde acei stînjeni deoarece jeluitorii nu au nici un drept de răscumpărare, odată ce singuri mărturisesc că zapisele acestei vînzări către Retezeanu le-au văzut rupte mai înaintea cererii lor de răscumpărare. Urmează ca jeluitorii să plătească pîrîtului 791 taleri, hotărîţi de Divanul Craiovei din care 676 lui Nicolae Retezeanu, iar 115 moşnenilor vînzători, 700 lei tot lui Nic. Retezeanu în afară de legiuita taxă şi 200 lei pîrîţilor moşneni pentru cheltuielile de judecată cu începere de la hotărîrea Divanului Civil.

Ms 960, 76, f. 191 v-192 v.

886. — **1839 oct. 18.** — In pricina dintre «paruciţa» Mariţa Călinescu şi fostul mare vornic Pană Costescu pentru 2950 lei cu dobînda lor, pe care jeluitoarea avea să-i ia din vînzarea caselor răposatului Mihalache Andronescu, ale căror sineturi se aflau zălogite de Smaranda Slătineanu, mama nevîrstnicilor copii ai răposatului Slătineanu, la arhimandritul Stratonichie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 13 febr. 1839 ca pîrîtul vornic, epitropul acelor copii, să rămînă apărat de restituirea sumei de mai sus, pe care jeluitoarea o cere de la el, deoarece s-a dovedit cu răspunsul său către Marea Logofeţie că banii sînt oricînd asupra lui şi-i va da cînd i se vor înapoia sineturile casei zălogite la arhiereul Stratonichie. Inaltul Divan mai hotărăşte ca împricinaţii să plătească fiecare numai taxa legiuită, iar jeluitoarea să fie scutită de achitarea cheltuielilor, deoarece cererea ei a fost pornită numai din cauza răspunsului greşit al vornicului către Marea Logofeţie.

Ms 960, 77, f. 192 v-194 v; I.D. dos. 4137/839.

887. — **1839 oct. 24.** — In pricina dintre Mihai Mogoş din satul Vişina jud. Vlaşca cu Grigore şi Coman fraţi, tot de acolo, pentru o parte

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

din moşia Vişani, cumpărată de Mogoş de la protopopul Pană şi revendicată de cei doi fraţi în calitate de rude mai apropiate cu vînzătorul decît cumpărătorul şi de devălmaş, cu stînjenii vînduţi, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 26 apr. 1831 în sensul că Grigore şi Coman să restituie lui Mogoş preţul cumpărării şi să ia în stăpînire acei stînjeni plătind fiecare în parte taxa legiuită.

Ms 960, 78, f. 195-196; I.D. dos. 7523/838 şi I.C. 114/842.

888. — **1839 oct. 24.** — Inaltul Divan, în pricina dintre arhiereul Calinic cu clucereasa Catinca Găneasca şi fiul ei paharnicul Ştefan Gănescu pentru arenda unor moşii luate cu contract din 1828 de către acel arhiereu şi ca urmare la cererea Obşteştii Epitropii de a se înfăţişa cu paharnicul Gănescu, întăreşte hotărîrea desfiinţatului Divan al Craiovei din 20 iunie 1831, întrucît paharnicul nu a făcut apelaţie în termen împotriva sentinţei prin care este obligat să plătească jeluitorului 39435 lei cu dobînda lor şi toate cheltuielile pricinuite acestuia prin repetata şi nemotivata sa neprezentare la cercetarea ce trebuia făcută la faţa locului. Din această sumă se va scade restul de porumb datorat de arhiereul Calinic pentru arendă, fără ca pîrîtul să aibă drept să ceară despăgubire pentru povarna arsă şi stricăciunile ce zice că i-a pricinuit arhiereul odată ce nu a voit să meargă la cercetarea cerută de acesta. Numitul arhiereu, la rîndul său, este obligat să plătească pîrîţilor banii cu care va fi găsit dator şi dobînda lor «pravilnică».

Ms 960, 79, f. 196-198; I D. dos. 14297/835 şi I.C. 153/844.

889. — **1839 oct. 25.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837 dec. 22 în pricina dintre popa Manea din oraşul Rîmnic cu Şerban Meiroşu din satul Surdila acel judeţ pentru moşia Liscoteanca din jud. Brăila, Inaltul Divan împarte pricina în două părţi:

1). pierderea termenului de apelaţie de către Meiroşu împotriva hotărîrii Divanului Vremelnicesc, prin care se dă dreptate popei Manea şi

2). învoirea ce zice acel Divan că a fost încheiată de Vernescu cu Şerban Meiroşu şi părtaşii săi înpotriva cărţii de judecată, în care numitul Vernescu este iscălit ca «cilen» al Judecătoriei de întîia cercetare.

Hotărăşte că acea carte a Judecătoriei Brăila să fie definitiv întărită şi îndeplinită întocmai, deoarece Meiroşu a pierdut termenul de apelaţie din neglijenţa sa şi a vechilului său nu din motive pravilnice; iscălitura lui Vernescu din acea hotărîre judecătorească nu poate fi defăimată pe motiv că mai tîrziu ca particular, a făcut acea învoială cu pîrîţii, întrucît pravila nu interzice ca un fost judecător, în urma îndepărtării sale din acea funcţie, să fie oprit de a se învoi cu cei pe care i-a judecat pentru aceeaşi chestiune, sau să le fie avocat.

Ms 960, 80, f. 198v-200; I.D. dos. 7507/838 şi I.C. 141/842.

890. — **1839 oct. 25.** — In pricina dintre Efrosina Potoceanca şi marele logofăt Manolache Arghiropolu pentru vînzarea moşiei Căzăneşti din jud. Ilfov către acesta, de la care a fost răscumpărată apoi de beizadea Costache Ghica pe baza dreptului său de protimisis ca vecin, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil din 1838 mart. 14 şi 1832 aug. 22. Se decide ca jeluitorul să primească de la beizadea Ghica arvuna de

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

7000 lei, pe care o dăduse Efrosinii Potoceanu și dobînda lor «pravilnică». Moșia să rămînă în stăpînirea lui C. Ghica, urmînd ca acesta să dea jeluitoarei Potoceanca restul de bani din zapisul vînzării. In ceea ce privește cheltuielile de judecată, Arghiropol nu are drept să le ceară jeluitoarei, deoarece vînzarea moșiei Căzănești nu a fost stricată din pricina acesteia, ci din motive pravilnice.

Doi membri ai Divanului fac opinie separată găsind justă cartea de judecată a Judecătoriei Ilfov și hotărîrile Divanului Civil ca Efrosina Potoceanca să plătească lui Arghiropol arvuna de 7000 lei îndoită și cheltuielile de judecată, iar moșia Căzănești să rămînă în stăpînirea acesteia fiind zestre a ei.

Ms 960, 81, f. 200 v-204; I.D. dos. 7543/838 și I.C. 75/842.

891. — **1839 nov. 1.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre clucerul Răducanu Clinceanu și Ioan Manu pentru un loc de lîngă casele acestuia, cuprins între alte două locuri din mahalaua Boteanu ale clucerului Clinceanu, pe care le-a vîndut împreună cu casele de pe ele răposatului vornic Manu pentru 55086 taleri; dovedindu-se că atît vînzătorul, cît și cumpărătorul știau de existența acelui loc, zis de zestre, între celelalte două și că jeluitorii nu au făcut plîngere pentru acea vînzare în termenul legal, ci tocmai după 10 ani, confirmă hotărîrea Divanului Civil ca aga Ioan Manu să stăpînească și de acum înainte acele case cu tot cuprinsul lor ca și pînă acum. Clucerul Clinceanu să plătească pîrîtului cheltuielile de judecată hotărîte de Divanul Civil și 1616 lei, taxa legiuită și taxa avocatului.

Doi membri ai Divanului fac opinie separată.

Ms 96, 82, f. 204-207.

892. — **1839 nov. 6.** — Inaltul Divan, ca urmare la anaforaua Divanului Vremelnicesc din 1838 iun. 12, cercetează pricina dintre Elenca, mama lui Costandin fiul lui Zamfir din Cîmpulung-Mușcel și Nicolae Ioan, al doilea soț al ei cu Costandin fiul lui Zamfir, fiul Elenchii din prima sa căsătorie, pentru averea rămasă acestuia de la tatăl său Zamfir și pentru o prăvălie, cumpărată de Nicolae Ioan cu protimisis de vecinătate. Constatînd că Elenca nu a făcut catagrafia cerută de pravilă asupra averii rămasă copilului de la tatăl său, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Tribunalului local și alegerea Tribunalului de Comerț cu privire la moștenirea de la răposatul Zamfir și venitul ei, cheltuielile nevîrstnicului Constantin, cîștigul mărfii de brașovenie, și dreptul Elenchii la a treia parte din averea primului ei soț. In privința prăvăliei, deoarece Nicolae nu a vrut să arate zapisul de cumpărare sau altă dovadă că acea prăvălie a cumpărat-o înaintea căsătoriei sale cu mama lui Costandin, dovedind astfel că a cumpărat-o după căsătorie, Inaltul Divan hotărăște ca numitul Costandin să restituie tatălui său vitreg banii dați pe acea prăvălie și s-o ia în stăpînirea sa.

Trei membri ai Divanului fac opinie separată, fiind de părere ca Nicolae și soția sa să plătească lui Costandin cele două părți rămase din averea tatălui său, în sumă de 3764 lei cu dobînda lor.

Ms 960 83, f. 207-209; I.D dos. 7540/838.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

893. — **1839 nov. 13.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Maria, soţia lui Frîncu tăbăcarul cu cumnatul sau Gheorghe, fiul lui Tudosie din Păcuruţi jud. Săcuieni pentru zestrea răposatei Tudora, sora ei, confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc, unită cu cea a Judecătoriei de întîia cercetare, ca pîrîtul Gheorghe să stăpînească cele lăsate prin diată de soţia sa. Jeluitoarea să stăpînească la rîndul ei moştenirea rămasă de la Elenca, nepoata sa, fiica Tudorei şi a lui Gheorghe şi să plătească acestuia 210 lei şi 30 par. cheltuiţi de pîrît cu îngroparea şi pomenile copilei lui.

Ms 960, 84, f. 209 v-210; I.D. dos. 14286/835.

894. — **1839 dec. 1.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Solomon Halfon cu serdarul Nicolae Vasilescu pentru o datorie de 14000 galbeni, din care 3000 îi primise mai înainte, confirmă hotărîrea Divanului Civil împreună cu cea a Tribunalului, în sensul ca, pentru restul de 11000 galbeni, Judecătoria Comercială Ilfov să scoată la mezat moşia Sfinţeşti şi alte trupuri din jud. Teleorman, casele din Bucureşti şi cele şase prăvălii amanetate de serdarul Vasilescu pentru acea datorie şi să se vîndă pe rînd, pînă la acoperirea sumei de mai sus, cu dobînda cuvenită şi 309 galbeni plata avocatului şi taxa legală. In ceea ce priveşte scăderea preţului de vînzare prin schimbarea pitacelor făcute de Tribunalul de Comerţ, pîrîtul Vasilescu să facă cerere la întîia Judecătorie, dacă se va socoti nedreptăţit.

Ms 960, 85, f. 210 v-212 v; I.D. dos. 4164/839.

895. — **1839 dec. 1.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1837 dec. 2, se cercetează pricina dintre Marica preoteasa şi popa Gheorghe, soţul său, cu Andrei Burnaz pentru o prăvălie cumpărată de acesta şi revendicată de jeluitori sub cuvînt de protimisis. Pe baza dovezilor aduse, că în zapisul de vînzare al acelei prăvălii este iscălitura preotului Gheorghe prin care renunţă la casă, din a cărei vînzare mărturiseşte că a primit şi el de la socrul său 500 taleri ce mai avea de luat zestre, revenind cu pretenţii tocmai după şase ani, Inaltul Divan hotărăşte ca pîrîtul Burnaz să stăpînească acea prăvălie. Jeluitorii să-i plătească 126 taleri taxa legiuită şi 100 lei pentru avocat.

Ms 960, 86, f. 212 v-214; I.D. dos. 7494/838.

896. — **1839 dec. 4.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1834 ian. 22 în pricina dintre Stoica Popa, Grigore şi Costandin, fiii popii Vasile din satul Lipia jud. Buzău, cu Stan fiul lui Dumitru Turculescu tot de acolo pentru moşie, Inaltul Divan decide ca hotarnicii ambelor părţi să cerceteze la faţa locului cu carte de blestem, cîte pămînturi sau stînjeni de moşie se cuvin Turculeştilor. Din acestea să dea mai întîi jeluitorilor, cumpărăturile ce se vor dovedi după cercetarea din 1833, deosebindu-le cu semne despărţitoare de la un cap la altul. Restul de stînjeni sau pămînturile să se dea pîrîtului Stan Turculescu, de asemenea, deosebite prin semne, primind fiecare parte împricinată cuvenitele cărţi de hotărnicie.

Ms 960, 87, f. 214-217; I.D. dos. 8187/837.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

897. — **1839 dec. 4.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre clucerul Iancu Grădişteanu cu serdăreasa Profira Recuti pentru protimisisul moşiei Ileana din jud. Ilfov şi un vad de cîrciumă. Deoarece cu privire la prima chestiune a moşiei, însuşi jeluitorul declară că nu mai are nici o pretenţie rămînînd în stăpînirea pîrîtei serdărese, în cea de a doua chestiune, referitoare la cîrciumă, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil şi anaforaua Trib. Ilfov ca jeluitorul clucer să plătească serdăresei Profira 291 lei şi 10 par. paguba pricinuită prin tăierea acelei cîrciumi, 800 lei venitul anual cu începere de la 1833 şi cheltuielile de judecată, deoarece s-a dovedit la faţa locului prin carte de blestem, că acea cîrciumă se află pe moşia serdăresei, cu vad vechi la drumul mare al Bucureştilor.

Doi membri ai Divanului fac opinie separată, fiind de părere că un trimis al Tribunalului Ilfov să facă o nouă cercetare la faţa locului prin carte de blestem, dacă acel vad de cîrciumă avea o vechime de 30 ani şi dacă acel drum merge la oraş ori la schelă sau se înfundă prin sate, urmînd ca după aceea, Inaltul Divan să dea hotărîrea.

Ms 960, 88, f. 217-219 v; I.D. dos. 4153/839.

898. — **1839 dec. 8.** — In pricina dintre popa Gheorghe cu cetaşii săi, moşneni Mititei de la Petreşti jud. Gorj cu stolnicul Preda Săulescu pentru moşia Ghermani şi Moţeşti, Inaltul Divan hotărăşte ca hotarnicii părţilor împricinate să aleagă prin carte de blestem şi să stîlpească stînjenii cuveniţi stolnicului, adică 210 stj. din vadul Dîrstii spre răsărit şi 103 stj. spre apus; de asemenea să aleagă siliştea de la Ruginoasa, unghiul de peste Gilort şi 21 şi ½ stînjeni, de la Moţeşti spre răsărit şi cîte 11 la mijloc şi la apus; totodată hotarnicii să cerceteze şi venitul călcării moşiei Ghermani şi a celor 11 stj. din Moţeşti, pentru care, ca şi pentru cheltuielile de judecată ce au mai cerut jeluitorii, să se adreseze judecătoriei locale pentru cercetare şi alegere în scris.

Ms 960, 89, f. 219 v-228; I.D. dos. 17924/833.

899. — **1839 dec. 20.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1839 mai 31, în pricina dintre stolnicul Nae Hiotu, rudă şi epitrop orînduit din partea Anichii sora răposatului Pîrvu Lăcusteanu şi a rudelor ei cu Elenca Lăcusteanca, soţia lui Pîrvu, serdarul Nicolae Nica, creditor amanetar, şetrarul Ioniţă Serghiescu, creditor fără amanet al casei răposatului Pîrvu Lăcusteanu şi serdarul Ghiţă Rafailă, avocatul Obşteştei Epitropii, pentru zestrea pe care clucerul Topliceanu nu ar fi dat-o Elenchii, după suma cuvenită şi pentru împărtăşirea Anichii, sora răposatului Lăcusteanu, cu jumătate din averea părintească, sub cuvînt că fratele său nu s-a îngrijit s-o căsătorească, Inaltul Divan hotărăşte:

1). Din averea răposatului Pîrvu Lăcusteanu, care se va vinde la mezat, Elenca să-şi ia zestrea în valoare de 54380 lei cu dobînda «pravilnică» de la data hotărîrii primei instanţe pînă la achitare, deoarece însuşi soţul ei recunoaşte pe foaia de zestre că a primit de la clucerul Topliceanu toate cele cuprinse în acea foaie.

2). Pentru jumătate din averea părintească, cerută de epitrop pentru Anica, sora răposatului Pîrvu, Inaltul Divan, de acord cu Divanul Civil, hotărăşte ca din totalul acestei moşteniri, să se scoată 10000 taleri cu

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

dobînda lor, pentru întreținerea și îngrijirea Anicăi pe care fratele ei nu a putut-o căsători fiind «zmintită de minte» și în vîrstă, iar după moartea ei, să se plătească mai întîi cheltuielile doctorului, doctoriile, înmormîntarea și căutarea sufletului, iar restul de bani să revină la moștenirea răposatului ei frate, pentru despăgubirea creditorilor acestuia.

3). Pentru 17577 lei pe care Elenca spune că i-a cheltuit cu înmormîntarea și pomenile soțului ei, cu îngrijirea Anichii, plata caldarîmurilor și simbria slugilor, Inaltul Divan hotărăște ca întîia instanță să facă cercetare pe baza dovezilor ce va arăta Elenca pentru fiecare sumă în parte și să i se plătească de moștenitorii răposatului Pîrvu, cu dobînda «pravilnică» de la data hotărîrii Tribunalului, scăzîndu-se venitul pe care Elenca va dovedi că l-a primit din averea soțului ei, tot de la hotărîrea Tribunalului pînă la vînzarea prin mezat. Din ceea ce va mai rămîne, după ce se vor plăti drepturile zestrale și ale creditorilor, cu sau fără amanet, să se dea rudelor în drept, iar a treia parte să se dea Elenchii, după cum a găsit cu cale și Divanul Civil, deoarece aceasta are copii cu răposatul ei soț.

Ms 960, f. 228-231 v; I.D. dos. 4156/839.

900. — **1839 dec. 20.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Anica, fosta soție a lui Ioniță Rumînescu și Bălașa, fiica lui Matei Rumînescu, pentru o parte de moșie părintească a numitei Bălașa, stăpînită pe nedrept de soțul Anichii și pentru altă moșie, cumpărată de acesta de la Bîrcă, unchiul Bălașei și învecinată cu moșia ei părintească, pentru care motiv Bălașa o cere cu protimisis în stăpînirea ei. Inaltul Divan întărește hotărîrea sa din 8 iunie 1838, dată în lipsa Anichii, deoarece aceasta nu a putut înfățișa nici zapisul prin care Matei, tatăl Bălașei, arendează lui Ioniță Rumînescu partea lui de moșie, alături de a fratelui său Bîrcă, cumpărată de Ioniță, motivînd că acest zapis s-a pierdut cînd i-au spart hoții casa după moartea tatălui ei; pe de altă parte, la cererea Bălașei, unul din martorii iscăliți în acel zapis, a primit jurămînt, dar pravila nu admite însă o singură mărturie care, fiind dată după tăgăduirea făcută mai înainte la Mitropolie, nu poate fi ținută în seamă. Pentru cheltuiala pretinsă de Bălașa, întîia instanță va face cercetarea cuvenită.

Ms 960, 91, f. 231 v-233 v; vezi și nr. 763.

901. — **1840 ian. 8.** — In pricina de împresurare dintre moșia Drăgășani din jud. Vîlcea a Episcopiei Rîmnic și moșiile Drăculești și Dimitrești ale paharnicului Olănescu, ca urmare cărții de judecată a Divanului Civil din 1835, se hotărăște să se cerceteze «locul pe unde curgea Oltul pe acea vreme, spre a se trage linie despărțitoare între numitele moșii», după mărturia cu carte de blestem a celor bătrîni și cartea de hotărnicie a celor 6 boieri din 1724, prin care s-a dovedit că Sf. Episcopie a intrat cu stăpînirea în moșiile paharnicului.

Episcopia este obligată a despăgubi pe acesta de tot venitul luat pe nedrept din părțile împresurate, hotărnicia fiind admisă și semnată și de Episcopie.

Inaltul Divan întărește această carte de judecată din 1835 și anaforaua Divanului Judecătoresc din 1836 și respinge cererea de amînare a

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

hotărîrii cerută de Episcopie, judecînd în lipsă cu drept de apelație în soroc de o lună către Domn.

Doi membri ai Divanului nu se unesc cu această hotărîre în sensul că trebuia să se aştepte sosirea vechilului Episcopiei, mai ales că el a venit înainte de redactarea hotărîrii.

Ms 961, 1, f. 1-3 v; I.C. dos. 3204/836; vezi și nr. 928.

902. — **1840 ian. 10.** — In pricina de moştenire dintre Elena Bacaloglu şi Grigore Ioanidis, clironomii răposatului Chiriță Pălăceanu, cu Iancu supus rusesc şi serdarul Costache, fiii răposatului Mihale Pălăceanu, pentru îndeplinirea sumelor ce fiii răposatului Chiriță au dreptul din moştenirea unchiului lor, deoarece prăvălia și o bina ale numitului unchi au fost construite pe un loc al lui Chiriță tatăl lor, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Comercial şi hotărăşte ca suma de 107855 taleri să se împartă în două, între moştenitorii lui Chiriță şi ceilalți, datoriile răposatului Chiriță fiind împlinite de către Mihale.

La această hotărîre trei din membrii Divanului fac opinie separată în sensul că plata datoriilor răposatului Chiriță, de către Mihale, să fie suportată de toți moştenitorii în părți egale sau scăzută din «periusie», urmînd ca suma rămasă să se împartă moştenitorilor.

Ms 961, 2, f. 4-9 v; I.D. dos. 17957/833, 11711/836 și 11724/836.

908. — **1840 ian. 12.** — In pricina dintre Elenca, prin soțul său Iancu bărbierul, cu sora sa Mavrichia monahia pentru averea rămasă de la mama lor Zmaranda şi fratele lor Dinu bărbierul, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc şi întărind înscrisul de învoială dintre Iancu bărbierul şi soția sa Elenca cu Zmaranda, hotărăşte: din averea rămasă se va da cîte 200 lei anual Mavricăi și 500 lei schitului Țigănești. Pentru cheltuielile ce va face cu înmormîntarea și pomenirea morților, Elenca să stăpînească casele din mahalaua Biserica Amzei și prăvăliile fratelui său de pe Podul Mogoşoaiei. Mavrichia pierde dreptul de apelație pentru anularea învoielii, deoarece a trecut termenul legal de un an.

Ms 961, 3, f. 10-12; I.D. dos. 8188/837.

904. — **1840 ian. 24.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Catinca Bîrlădeanca din Focşani cu Matache, fiul răposatului Vasile blănarul, pentru stăpînirea moşiei Crîngu Ursului pe care numita o cere în stăpînirea sa avînd-o prin foaie de zestre. Pîrîtul blănar neputînd dovedi ca neadevărată acea foaie de zestre, iar actul de vînzare al acestei moşii fiind iscălit de Ioniță Copcea, soțul reclamantei și neadeverit de judecătorie, Inaltul Divan nu le poate lua în considerație și obligă pe cumpărătorul blănar să restituie Catincăi moşia, fiind zestrea ei, urmînd ca banii să și-i scoată de la vînzător.

Pentru cheltuielile de judecată și pădurea tăiată, reclamanta se va adresa judecătoriei de întîia cercetare.

Ms 961, 4, f. 12-13 v; I.D. dos. 7498/838.

905. — **1840 ian. 24.** — In pricina dintre vornicul Scarlat Grădişteanu și moștenitorii răposatei Luxandra Greceanu cu aga Dimitrie Greceanu,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

pentru stăpînirea moşiei Greci, după hotărnicia făcută de Gheorghe Măcescu şi harta inginerului Carol, luîndu-se în consideraţie cartea de hotărnicie a stolnicului Petre, prin care se alege hotarul între moşiile Greci, Căldăruşani şi Balamuci, Inaltul Divan împuterniceşte pe numitul vornic şi pe fiii răposatei Luxandra Greceanca să stăpînească moşia Greci. Aga este obligat a-i despăgubi de tot venitul luat pe nedrept, el fiind îndreptăţit a stăpîni după cartea de hotărnicie a stolnicului Petre 1050 stj. din silişte, 994 stj. în partea despre mijloc spre moşia Gagu şi 741 stj. spre Colceagu, întocmai cărţii de hotărnicie a stolnicului Petre.

Neînţelegerile dintre vornic şi fiii Luxandrei se vor îndrepta la judecătoria de întîia cercetare.

Ms 961, 5, f. 13 v-16 v; vezi şi nr. 836, 1143.

906. — **1840 ian. 24.** — In pricina dintre Enache Tonea cojocarul din Călăraşi şi paharnicul Scarlat Urlăţeanu pentru stăpînirea a 140 stj. din moşia Tonea jud. Ialomiţa, ce au fost ai fratelui său Stoica şi ai mătuşei sale Zamfira şi pe care îi stăpîneşte paharnicul Scarlat Urlăţeanu în baza unui protimisis, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc şi anulează vînzarea acelei moşii către căminarul Stoenescu, tatăl paharnicului, bazîndu-se pe înscrisul de desfacerea acestei vînzări, dat de însuşi căminarul, pentru neîndeplinirea condiţiei de a da vînzătorilor, şi rangul boieriei de neam. Vînzarea nu este valabilă pentru că vînzătorii erau nevîrstnici.

De asemenea întăreşte stăpînirea jeluitorului pe 140 stj. partea lui şi a răposatului său frate; pentru partea mătuşii sale, apelaţia nefiind introdusă în termenul legal, îşi pierde dreptul de moştenire.

Ms 961, 6, f. 17-18 v; I.D. dos. 4157/839.

907. — **1840 febr. 7.** — In pricina de hotare dintre moşia Recea a agăi Ştefan Bibescu cu moşiile Drincea şi Oprişoru din Mehedinţi, ale marelui logofăt Barbu Ştirbei, ca urmare cererii numitului agă şi a Divanului Craiovei, Inaltul Divan hotărăşte:

Aga Bibescu să-şi aducă hotarnic la faţa locului care, împreună cu hotarnicul marelui logofăt, să cerceteze după «ocolnica» din 1760 şi să însemneze hotarul dintre moşii. Dovedindu-se hotărnicia serdarului Grigore Oteteleşanu din 1833 urmată după semnele din «ocolnică», să se urmeze întocmai acestei cărţi; în caz contrar, partea care se va dovedi că a împresurat moşia celeilalte, va împlini pagubele suferite şi cheltuielile de judecată.

Ms 961, 7, f. 19-20 v; vezi şi nr. 953.

908. — **1840 febr. 7** — In pricina de hotare dintre surorile Joiţa şi Neaga şi fiii lor, Tudorache şi Anghel, cu paharnicul Ioan Ruset pentru moşia Hărăboru din jud. Ialomiţa, în care numitul paharnic are 450 stj. ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1838, Inaltul Divan hotărăşte a se desemna un hotarnic pentru alegerea hotarelor. Pentru cererea lor de a răscumpăra de la paharnic cei 450 stj. din moşia Hărăboru, în baza dreptului de protimisis, să facă judecată deosebită.

Ms 961, 8, f. 20 v-21 v; I D. dos. 7544/838, vezi şi nr. 1040.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

909. — **1840 febr. 7.** — In pricina baronului von Miler şi soţia sa Elisabeta cu logofătul Iordache Florescu pentru datoria de 156 galbeni, pe care primul o are către al doilea ca urmare a jalbei şi cererii verbale a numitei baronese, Inaltul Divan hotărăşte: se va ridica «secfestrul» de pe moşia Coţăeni din jud. Dîmboviţa a numitei baronese cu care a fost asigurat împrumutul, aceasta fiind obligată a plăti începînd de la 1 mai al anului în curs, cîte 200 lei anual pînă la împlinirea datoriei cu dobînzile şi 3320 lei, cheltuieli de judecată.

Ms 961, 9, f. 21 v-22 v; I.D. dos. 4145/839.

910. — **1840 febr. 14.** — In pricina unter-ofiţerului Iancu Luţă şi fratele său Mihai din Rogojina, jud. Gorj cu Sanda, a doua soţie a unchiului lor Constantin Rogojanu, Inaltul Divan anulează hotărîrea Tribunalului local, a Divanului Craiovei şi a acestui Divan din 1835, relativ la întoarcerea în stăpînirea Ilincăi, a unor stînjeni din moşia Rogojeni rămaşi de la sora sa Dumitrana, prima soţie a lui Constantin, şi hotărăşte: Ilinca să stăpînească cei 16 şi 1/2 stj. cît cuprinde foaia sa de zestre, iar ceilalţi 16 şi 1/2 stj. ai răposatei Dumitrana, un «cilen» al judecătoriei locale să-i impartă pe 6 fraţi, cîţi erau la moartea Dumitranei, dîndu-se jeluitorilor trei părţi cumpărate cu 2 zapise de unchiul lor Constandin, iar restul celorlalţi fraţi sau moştenitorilor lor.

De se va găsi că au fost numai 4 fraţi, să se împartă acei stînjeni tot în felul de mai sus.

Ms 961, 10, f. 22 v-25; I.D dos. 7506/838; vezi şi nr. 553.

911. — **1840 mart. 4.** — In pricina dintre Maria Meganiţa din Mehedinţi cu serdarul Ion Jianu, relativ la «defăimarea» testamentului Tiţei făcut către soţul ei, răposatul Ştefan Jianu, tatăl pîrîtului, Inaltul Divan respinge apelaţia dată de Meganiţa nefiind făcută în termen legal şi fiindcă dovezile aduse de ea pentru dreptul la moştenirea Tiţei au fost înlăturate prin însăşi mărturia mamei sale, răposata Dumitrana Meganiţa, care arată că ea a fost înlăturată de la stăpînirea moşiei odată cu moartea soţului său, Inaltul Divan, în unire cu hotărîrea Divanului Craiovei din 1837, decide ca Maria Meganiţa să stăpînească cei 50 stj. lăsaţi moştenire de mătuşa sa Stanca şi 16 stj. cumpăraţi de la Nicolae Prăşneanu şi daţi ei tot de mătuşa sa, cum se va hotărî prin cartea de hotărnicie, în Prăşneni sau Budăneşi, drepturi recunoscute şi prin diata Tiţei, iar Iancu Jianu să stăpînească celelalte «condee» din diata de mai sus.

Ms 961, 11, f. 25-v-29; I.C. dos. 10007/837.

912. — **1840 mart. 11.** — In pricina dintre Dinu Roşu, Bratu şi Jipa din satele Frăţileşti şi Bădeni jud. Ialomiţa cu Iancu şi Teodor Orăşanu, pentru moşie, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Vremelnicesc şi împuterniceşte pe fraţii Orăşani să stăpînească acea moşie, deoarece, atît după zapisele de cumpărătură, cît şi după mărturia celor bătrîni, cu carte de blestem, se arată ca stăpîn tatăl pîrîtului, răposatul Ştefan

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Orăşanu. Jeluitorii şi-au pierdut dreptul la apelaţie, deoarece nu au introdus-o în timpul legal[1]).

Ms 961, 12, f. 29-30 v; I.D. dos. 7551/838.

913. — **1840 martie 13.** — In pricina dintre Ioan Hagi Teodorache şi Caluda Comboti, pentru o poliţă de bani, întrucît numitul hagiu intentează proces înainte de împlinirea termenului de plată, iar Caluda arată că a înapoiat acea datorie, fapt întărit prin tăcerea jeluitorului timp de 18 luni, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc şi obligă pe hagi Teodorache să plătească pîrîtului Caluda, pe lîngă cei 2394 lei hotărîţi de Divanul Judecătoresc, încă 1748 lei, pentru plata taxei la Divan, cheltuielile de judecată şi onorariul vechilului lui Caluda.

Pentru insulta adusă, Caluda se va adresa judecătoriei de întîia cercetare.

Ms 961, 13, f. 30 v-31 v; I.C. dos. 1821/840.

914. — **1840 mart. 18.** — In pricina dintre Nicolae Romanovschi şi Ioniţă Craioveanu cu fraţii Ilie, Gheorghiu, Dimitrie şi Constantin, pentru moştenirea mătuşii lor Liţa, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 şi hotărăşte ca locul de prigoană să se împartă în părţi egale între jeluitori şi pîrîţi fiind comoştenitori. Dacă în partea pîrîţilor va cădea vreo clădire, aceştia vor da jeluitorilor valoarea şi venitul acelor clădiri fără drept de a opri nici un ban, binalele fiind ridicate cu banii jeluitorilor, iar dacă în partea jeluitorilor va fi un loc ce va fi produs un venit, prin însuşi situaţia lui, atunci să se dea pîrîţilor venitul, oprindu-şi prin «analoghie» cheltuielile făcute cu înmormîntarea mătuşii lor, jeluitorii fiind obligaţi să plătească şi cheltuielile de judecată.

Ms 961, 14, f. 31 v-33; I.D. dos. 4121/839.

915. — **1840 mart. 18.** — In pricina dintre stolniceasa Elenca Socoteanca cu «clironomii» răposatului Ştefan Coţofeanu pentru o datorie de 20000 taleri, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc, recunoscînd ca plătită de numita stolnicească numai suma de 12000 taleri cum rezultă din zapisul dat de soţul său în 1823 şi adeverit de Divanul Craiovei. Celelalte sume ce pretinde că a cheltuit cu întreţinerea copiilor răposatului Coţofeanu şi altă sumă dată acestuia cînd era în viaţă, nu se iau în consideraţie, nefiind întemeiate.

Ms 961, 15, f. 33-33 v.

916. — **1840 mart. 27.** — In pricina dintre clucerul de arie Dumitrache Sărăţeanu cu Dumitrache Vernescu, ginerele său, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Judecătoresc. Prin aceasta se respinge cererea numitului clucer de anulare a cărţii Isprăvniciei, întrucît apelul său nu a fost introdus în termenul legal. Motivul că nu a avut cunoştinţă de alegerea isprăvnicească nu este întemeiat, iar apelaţia introdusă de gine-

---

1). Dreptul de apel: 3 ani lucruri mobile, 10 ani lucruri imobile, 20 ani pentru persoana aflată în străinătate.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

rele său în termen legal, nu poate fi luată în considerație și la «condeele» la care a fost el nemulțumit.

Ms 961. 16 f. 34-35; I.D. dos. 4134/839.

917. — **1840 mai 6.** — In pricina dintre logofătul Gr. Filipescu și Anica Băbeanca, soția răposatului căminar Alecu, pentru moșia Lăpușu jud. Săcuieni, pe care banul Alecu Văcărescu a cumpărat-o în taină cu banii căminarului Alecu prin zapisul din 1811 de la unchiul numitului logofăt, și pe care acesta o pretinde în baza dreptului de protimisis, ca nepot de soră împotriva numitei căminărese, Inaltul Divan infirmă anaforaua Depart. de Șapte și hotărîrea Divanului Judecătoresc. Urmînd pitacul lui Caragea vv. din 1813 și legiuirea țării din 1818, relativ la dreptul de protimisis, împuternicește pe Grigore Filipescu de a răscumpăra numita moșie. Anica Băbeanca este obligată a-i da o zecime din prețul moșiei, ca una ce a stăpînit-o pe nedrept.

Pentru clădirile și îmbunătățirile aduse moșiei, numitul logofăt va întoarce pîrîtei valoarea lor după prețurile aflate în «proiectul de prețuri» de la judecătoria locală.

La această hotărîre doi membri ai Divanului fac opinie separată, arătînd că sorocul de introducerea acțiunii fiind trecut, numitul logofăt își pierde dreptul de apelație. Alt membru se abține fiind absent la dezbaterea procesului.

Ms 961, 17, f. 35 v-44; I.C. dos. 164/841.

918. — **1840 iun. 19.** — In pricina dintre păhărniceasa Tița Văcăreasca și vorniceasa Sevastița Filipeasca, pentru tăiere de tufani din pădurea ce au în devălmășie pe moșia Maia, la raportul agăi Iorgu Văcărescu și apoi al lui Gheorghe Dedulescu, bazate pe mărturia locuitorilor satelor vecine, prin carte de blestem, Inaltul Divan hotărăște:

Pentru lemnele tăiate din pădure de păhărniceasă și trimise la Răsimnicea și Jilava, fără a se putea dovedi dacă au fost vîndute sau dăruite, numita este obligată, nefiind luate pentru propria-i folosință, să plătească vornicesei prețul lor. Faptul că ar fi fost tăiate de satele băjenare în timpul revoluției din 1821 [1]), sau de armata rusească în 1828 nu putea avea temei, întrucît de atîta timp urmele copacilor tăiați nu s-ar mai putea recunoaște.

Ms 961, 18, f. 44 v-47; I.D. dos. 7553/838 și I.C. 119/842; vezi și nr. 736.

919. — **1840 iun. 21.** — In pricina dintre Mitropolie și beizadelele Constantin și Dimitrie Gr. Ghica pentru hotarul dintre moșia Puțintei a Mitropoliei și Mîrsăneasca (Mîrzănești) din jud. Teleorman a numiților, Inaltul Divan întărind cartea Judecătoriei locale și anaforaua Divanului Politicesc din 20 decembrie 1839, hotărăște:

Mitropolia să despăgubească pe beizadele de venitul părților împresurate din moșiile acestora, Mîrzănești și Gabrovu după cum rezultă din cartea de hotărnicie din 1818. Motivul adus de Mitropolie că ar exista o hotărnicie mai veche din 1736 dar nedovedită, este înlăturat prin zapisul

---

1). **Mărturia lui Nicolae Filitis că la 1821 băjenarii din cinci sate au tăbîrît în pădure făcînd mîgle de lemne și le dădeau foc.**

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

de schimb al mănăstirii Cotroceni cu Ceacîroglu dîndu-i acei 300 stj. din moşia Mîrzănească, danie de la doctorul Notara şi cumpăraţi la mezat în 1819 de Grigore Ghica; în acest zapis se specifică că numitul Ceacîroglu cere a i se da hotarnic pentru alegerea semnelor de hotar, întrucît nu există o carte de hotărnicie.

Ms 961, 19, f. 47-48 v; I.C. dos. 1846/840; vezi şi nr. 925, 926, 1227.

920. — **1840 iun. 24.** — In pricina dintre căpitanul Costache Cornescu zis Olteniceanu, şi vistier Const Roşca, ca urmare anaforalei Divanului Politicesc din 1827, Inaltul Divan hotărăşte:

Costache Cornescu va plăti vistierului datoria de 900 galbeni, pentru casa cumpărată de la acesta cu zapisul din 1836 oct. 23.

Din zapis reiese că, suma plătită nu se poate socoti ca o arvună cu drept de a o retrage sau pierde, ci suma de împlinit se socoteşte ca o datorie cu amanet cu termen de plată şi dobîndă fixată; dacă jeluitorul nu va putea împlini acea datorie cu dobînda şi taxele de judecată, să se scoată acea casă la mezat. Dacă nici din preţul ei nu se poate îndestula pîrîtul creditor, acesta are dreptul a-l urmări şi în cealaltă avere.

Ms 961, 20 f. 49-50; I.C. dos. 1835/840.

921. — **1840 iun. 26.** — In pricina dintre fraţii căpitani Costache şi Panteleon Cerchez cu vornicul Teodorache Văcărescu, serdarul Serezli şi Mitropolie pentru hotarele moşiei Belciugatu din jud. Ilfov a numiţilor fraţi, ca urmare anaforalei veliţilor boieri, întărită în 1816 de Caragea vv., Inaltul Divan hotărăşte ca numiţii fraţi să stăpînească moşia părintească Belciugatu, conform cărţii de hotărnicie din 1816 a pitarului Iancu Stănescu, după care s-a judecat această pricină de către veliţii boieri şi la care Mitropolia s-a arătat mulţumită.

Pentru pagubele suferite de fraţii Cerchezi din partea Mitropoliei se va face o evaluare la faţa locului de către un cilen al judecătoriei.

Ms 961, 21, f. 50-52.

922. — **1840 iun. 26.** — In pricina dintre Dimitrie Docsache, sudit cesaro-crăiesc şi pitarul Dimitrie Merişescu pentru călcarea moşiei Gagu din jud. Ilfov de către ultimul ca urmare hotărîrii acestui Divan din 1835, întărită de domn în 1836, se va alege de către paharnicul Teodorache Dîrzeanu, «cilen judecătoresc», pe baza cărţii de hotărnicie a medelnicerului I. Giurescu şi mărturiei oamenilor bătrîni, hotarele moşiei Gagu despre moşia lui Merişescu şi veniturile încasate de numitul de pe partea împresurată pe timp de 13 ani, raportînd Divanului rezultatul.

Ca urmare a acestui raport, Inaltul Divan hotărăşte:

Pitarul Merişescu va plăti lui Docsache suma de 25260 lei rămaşi după scăderea venitului încasat de Docsache din o bucată de pădure a lui Merişescu, stăpînită pe nedrept.

Pentru evaluarea clădirilor şi semănăturilor aflate pe partea împresurată se va desemna un «cilen» al judecătoriei, pentru a cerceta şi raporta ţinînd seamă de preţurile oficiale spre a se plăti pitarului suma echivalentă.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Cererea lui Merişescu de revizuirea procesului este respinsă; hotarîrea fiind întărită de domn, rămîne definitivă.

Ms 961 22, f. 52 v-59; I.C. dos. 13219/836 şi 103/842; vezi şi nr. 167, 567.

923. — **1840 aug. 16.** — In pricina de datorie dintre fraţii serdari Nicolae şi Gheorghe Oteteleşanu cu Malciu hagi Ţolea, ca urmare anaforalei Divanului Craiovei din 1839, Inaltul Divan hotărăşte: fraţii Oteteleşani sînt obligaţi a plăti lui Malciu datoria de 1200 galbeni cu dobînda lor legală plus cheltuielile de judecată şi drum, din care se va scădea 6173 taleri, calculaţi cu dobînda respectivă, pe care numiţii îi plătiseră lui Malciu în contul datoriei. Motivele aduse de Oteteleşani de a suspenda procesul pînă la clarificarea situaţiei moşiei Robăneşti din jud. Romanaţi, cu care era asigurat împrumutul, că nu pot să o vîndă fiindu-le interzis prin hotărîrea judecătorească în baza dreptului de protimisis ce are asupra ei căpitanul Scordelie, şi celălalt motiv de a li se amîna procesul pînă li se va fixa ce moştenire le-a rămas de la mama lor, spre a putea să acopere din ea datoria, sînt respinse ca nişte motive aduse cu scopul de tărăgănare a procesului.

Ms 961, 23, f. 59-60; I.C. dos. 5175/839.

924. — **1840 aug. 19.** — In pricina dintre serdarul Nicolae Nica şi Eforia Şcoalelor Naţionale, pentru pagubele aduse morilor Eforiei de pe moşia Fundu Pîrîului a mănăstirii Glavacioc de către moara clădită de serdar pe moşia sa Mizuleşti, fără a ţine seamă de «cumpăna cuviincioasă», Inaltul Divan hotărăşte: numitul serdar este obligat a despăgubi îndoit pagubele pricinuite Eforiei prin cheltuielile de judecată. Deoarece suma hotărîtă de Divanul Civil nu corespunde cu cea arătată în acest Divan de vechilul Eforiei, se va alege un boier din partea ambelor părţi, care va stabili la faţa locului adevăratele pagube, urmînd ca în baza acelui raport să fixeze suma ce trebuie să o împlinească numitului serdar.

Ms 961, 24, f. 60-62.

925. — **1840 aug. 23.** — In pricina dintre Mitropolie cu beizadelele Constantin şi Dimitrie Ghica, pentru împresurare de moşie şi despăgubirea datorată de către Mitropolie, Inaltul Divan admite a se lua din nou în cercetare, arătîndu-se ca motivată neparticiparea vechilului Mitropoliei la această hotărîre.

In urma motivelor nejustificate ale Mitropoliei, cerînd ca beizadelele să aducă toate dovezile în original, şi ca să fie consideraţi stăpîni numai pe partea de moşie ce a cumpărat-o la mezat răposatul lor tată, motiv respins prin faptul că fiind cumpărată la mezat «cu toptanul» este transmisă cu «orice alte drepţăţi a avut şi va avea». Inaltul Divan întăreşte hotărîrea sa cu nr. 19 şi obligă Mitropolia a o urma întocmai. Incuviinţează pe vechilul Mitropoliei, ca pentru actele ce beizadelele le au copie după originalele aflate la Arhiva Statului, să se adreseze Spătăriei spre a se încredinţa de adevărul cuprins în ele.

Ms 961, 25, f. 62 v-65; vezi şi nr. 919.

926. — **1840 sept. 3.** — In pricina dintre sindicatul obştei creditorilor casei Ştefan Moshu cu banul Gheorghe Filipescu pentru moşia Padina

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

din jud. Buzău a numitului ban ce se mărgineşte cu moşia Bora, zisă şi Macovei, a căminarului, ca urmare cărţii Judecătoriei Buzău şi hotărîrii Divanului Civil, Inaltul Divan întăreşte banului Filipescu stăpînirea asupra moşiei Padina, în suprafaţă de 700 stj. Stăpînirea rezultă din zapisul Păunei Mănescu din 1723 (7231) prin care se arată că numita a donat mănăstirii Văcăreşti 700 stj. din moşia Padina, care, prin schimb luată de familia Filipeştilor şi zapisul din 1753 (7261) al stolnicului Scarlat prin care arată că moşia Padina e deosebită de moşia Bora a numitului căminar. Se respinge ca neîntemeiată cererea sindicatului de a se amîna procesul pînă se va aduce o condică ce este în posesia baronului Sina şi care ar conţine sineturi relativ la moşia Bora, căci dacă ar fi fost adevărat, numitul căminar s-ar fi folosit de ele în pricinile de împresurare, avute cu vecinii de moşie.

Ms 961, 26 f. 65 66 v; I C. dos. 1862/840; vezi şi nr. 1227.

927. — **1840 sept. 3.** — In pricina de datorie dintre Marghioala Lenj cu Maria Manicati, «clironoma» răposatului hagi Constantin Pop din Sibiu, Inaltul Divan respinge hotărîrea Divanului Craiovei din 8 mai 1835 apărînd pe Marghioala de plata a 800 taleri, luaţi în 1822 şi 440 fiorini din 1826, împrumutaţi de către primul ei soţ, clucerul Samurcaş, în lipsa ei din ţară şi fără ştiinţa ei cu amanetarea moşiei sale de zestre Bengeşti. Inaltul Divan obligă pe Maria Manicati să o despăgubească de cheltuielile de judecată şi taxă, înapoindu-i moşia Bengeşti cu toate sineturile, urmînd ca pentru plata acelei datorii să fie urmărit clucerul Samurcaş.

Ms 961, 27, f. 66 v-68; I.C dos. 16084/835; vezi şi nr. 940.

928. — **1840 sept. 4.** — In pricina de împresurare dintre moşia Drăgăşani a Episcopiei Rîmnic cu moşiile Drăculeşti şi Dumitreşti, ale paharnicului Olănescu, Inaltul Divan respinge motivul Episcopiei de nereprezentare la judecarea procesului ca nefiind prevăzut în pravilă şi întăreşte hotărîrea sa cu nr. 1 din 8 ianuarie 1840.

Ms 961 28, f. 68-69; I C. dos. 155/841; vezi şi nr. 901.

929. — **1840 sept. 9.** — In pricina dintre Teodor Basarabescu şi serdăreasa Brăiloaica pentru pădurea de pe moşia Ciocăneşti jud. Romanaţi a numitei serdărese, luată în arendă de Basarabescu pe timp de 7 ani, întrucît în urma raportului «cilenului» Judecătoriei Romanaţi, se arată că numitul Basarabescu a urmat întocmai condiţiile contractului de arendare, iar serdăreasa a desfăcut acest contract cu 4 ani înainte. Inaltul Divan împuterniceşte pe Basarabescu de a stăpîni şi exploata pădurea pe aceşti 4 ani începînd de acum. Serdăreasa va plăti numitului 22070,20 lei şi 7388 lei răzeşilor cu dobînda lor, pentru pagubele pricinuite. De asemenea şi Basarabescu va plăti serdăresei datoria de 7191 lei cu dobînda legală. Pentru cheltuielile de judecată se va adresa judecătoriei locale.

Ms 961 29, f. 69-72; vezi şi nr. 696, 863.

930. — **1840 sept. 10.** — In pricina dintre popa Iancu din Craiova cu Teodora Guţulescu şi Elenca, fata răposatei Catinca, sora Teodorei.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

pentru un loc de danie dat lui de către numitele surori, Inaltul Divan respinge hotărîrea Divanului Craiovei şi împuterniceşte pe numitul preot să stăpînească acel loc, respingînd cererea de apelaţie a jeluitorului ca nefiind introdusă în termenul legal. Pentru cheltuielile de judecată numitul preot se va adresa judecătoriei de întîia cercetare.

Ms 961, 30, f. 72 v-74; I.C. dos. 17057/834.

931. — **1840 sept. 20.** — In pricina dintre Matei Isărescu din Pătule jud Mehedinţi cu vorniceasa Catinca Bibescu, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei, bazîndu-se pe hotărnicia din 1816. Imputerniceşte pe Isărescu să stăpînească părţile de moşie din Mostiştea, adică o cincime din partea Ioanei preoteasa şi o cincime ce i se dă prin foaie de stăpînire din cei 218 stj. şi o palmă ce revin moştenitorilor lui popa Ioan Surdan. Restul pînă la suma de 218 stj. îl vor lua ceilalţi moştenitori, vorniceasa fiind împuternicită a-şi alege aceşti stînjeni din moşia Mostiştea, zisă şi Pătule.

Ms 961, 31, f. 74 v-75 v; I.C. dos. 1852/840.

932. — **1840 sept. 20.** — In pricina dintre fraţii Nicolae şi Gheorghe Oteteleşani cu casa fraţilor Nani, pentru o datorie, pe care răposatul clucer Const. Oteteleşanu, tatăl acestora, o avea către acea casă, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei şi hotărăşte:

Reclamanţii vor împlini casei Nani din averea părintească, datoria răposatului lor tată, cum s-a procedat şi pentru ceilalţi creditori, întrucît după actul dat în 1831 starostei de neguţători de răposata lor mamă, aceasta recunoaşte că va acoperi cu zestrea ei datoriile răposatului ei soţ, vînzîndu-se în acest scop moşiile Casova şi Şoimu ce-i zice şi Richita din jud. Gorj, reclamanţii nemai putînd invoca motivul că numita şi-a cerut după moartea soţului, împlinirea zestrei.

Ms 961, 32, f. 76-79; I.C. dos. 10006/837.

933. — **1840 sept. 24.** — In pricina dintre moşnenii Tabeşti din Lipia, jud. Buzău cu Dobra şi feciorii ei Radu, Ion şi Gheorghe pentru părţile ce le au fiecare din moşiile Ţinteasca şi Mătuşasca, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc şi a Divanului Domnesc din 1831, Inaltul Divan întăreşte stăpînirea moşnenilor Tabeşti şi a părtaşilor lor pe jumătate din moşia Ţinteasca şi Mătuşasca, iar Dobrei şi părtaşilor ei cealaltă jumătate, aşa după cum rezultă din contractul de arendare dintre Bela Sîrbu şi Nicolae Tabescu şi din diata din 1785 a lui Neagoe Potop.

Ms 961, 33, f. 80-81 v; I.C. dos. 1827/840, 167/841.

934. — **1840 sept. 24.** — In pricina dintre m-rea Vatopedi-Basarabia cu Grigore Ulescu pentru părţile ce le stăpîneşte fiecare din moşia Largu-Ialomiţa ca urmare hotărîrilor Tribunalului şi a Divanului Vremelnicesc, Inaltul Divan împuterniceşte să-şi ia fiecare parte hotarnic. Aceştia, să aleagă la faţa locului, cei 1900 stj. ce formează moşia Largu, din care se vor da Doiceştilor ca partaşi în această moşie 317 stj. după cartea lor de hotărnicie, apoi 825 stj. ce au cu carte de hotărnicie de la comisul Barbu stăpîniţi de Ulescu, iar prisosul se va da în stăpînirea mănăstirii,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

ca una ce nu-şi are cartea de hotărnicie. Hotarnicul Alexandrescu al numitei mănăstiri, dînd «pricină de zmăcinare», este obligat a plăti lui Ulescu cheltuielile de judecată şi taxa la acest Divan.

Ms 961, 34. f. 81 v-83; I.C. dos. 1892/840.

935. — **1840 oct. 15.** — In pricina de arendarea unei moşii, dintre slugerul Atanasie Răioşanu şi Ioana, soţia răposatului Ioniţă Gheorghiu de la Jugăreni jud. Vlaşca, ca urmare hotărîrii Divanului Judecătoresc, Inaltul Divan decide:

Numita Ioana va împlini slugerului ceeea ce se va arăta că a mai rămas de plată cu dobînda legală, după zapisul soţului său din 1836, scăzîndu-se pîrîta atît de banii daţi prin Lerescu, cît şi «analoghia» pe doi ani din suma de 3200 lei, pentru facere de bine, adică 2133 lei cu dobînda lor. Reclamantul va fi despăgubit şi de plata venitului şi de cheltuielile cu punerea şi ridicarea «secfestrului».

Ms 961, 35, f. 83-84; I.C. dos. 1864/840.

936. — **1840 oct. 18.** — In pricina de moşie dintre Achim Mărculescu, Radu Dălciulescu şi Radu Mărculescu din Bălţaţi, jud. Mehedinţi cu Joiţa văduva, Inaltul Divan respinge apelaţia numitei, ca nefăcută în termen. Intăreşte hotărîrea Divanului Craiovei din 1833, ce obligă pe jeluitor să plătească Joiţei pe lîngă celelalte cheltuieli şi taxa dată de numita la Divan.

Ms 961, 36, f. 84-85; I.C. dos. 9038/838.

937. — **1840 oct. 25.** — In pricina dintre vornicul Alexandru Filipescu cu băneasa Zinca Văcărescu uzufructuară şi ginerele acesteia, aga Alecu Belu, ca proprietar, pentru împărţirea moşiei Jilava din jud. Ialomiţa cu tot ce se află pe ea şi pe care o stăpînesc în devălmăşie, Inaltul Divan hotărăşte:

Fiecare parte îşi va alege hotarnic, care va împărţi acea moşie şi satele care nu sînt înserate în catastivul din 1798 în două, trăgînd şi semne de hotar. Celelalte acareturi, sate şi clăcaşi să fie stăpînite întocmai după zapisul din 1798 al răposatului vornic Ştefan Văcărescu, a cărui parte a fost cumpărată de vornicul Alexandru Filipescu.

Pentru pagubele şi cheltuielile pricinuite numitul vornic să se adreseze judecătoriei de întîia cercetare.

Ms 961, 37, f. 85-90 v; I.C. dos. 1882/840.

938. — **1840 oct. 30.** — In pricina dintre Elena Darvari, stolnicul Costache Niculescu şi mănăstirea Cotroceni cu Eforia Caselor Făcătoare de Bine, recte cu Sevasta Mavru, cumpărătoarea de la acea Eforie a moşiei Cucuruzu din jud. Vlaşca, pentru împresurarea acestei moşii, de către moşiile învecinate ale numiţilor reclamanţi, întrucît stolnicul Niculescu şi mănăstirea Cotroceni s-au declarat mulţumiţi de hotărnicia făcută de clucerul Şerbănescu în 1839 după hotărnicia serdarului Greceanu din 1801 şi a polcovnicului Orăscu din 1806, Inaltul Divan întăreşte stăpînirea fiecăruia între hotarele fixate, fiind scutiţi de plata cheltuielilor de judecată.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Inaltul Divan încuviinţează cererea Elenei Darvari de a se desemna un «cilen judecătoresc» pentru a se încredinţa dacă în hotărnicia sa, clucerul Şerbănescu a urmat întocmai semnele trasate de serdarul Greceanu între moşia Cucuruzu şi moşia Pitaru a numitei, dacă numita nu se va prezenta însă la termen, să fie recunoscută hotărnicia numitului clucer.

Ms 961, 38, f. 91-93; I.C. dos. 5161/839.

939. — **1840 nov. 4.** — In pricina dintre pitarul Hristache Băjescu cu Grigore Apostolescu, pentru împlinirea zestrei din venitul unei părţi din moşia Dărmăneşti jud. Muscel înainte de a se împlini lui Franţ Colmaier datoria asigurată prin acea moşie, luată de numitul pitar de la socrul lui Grigore, Inaltul Divan dispune judecarea acestei pricini de Divanul Judecătoresc, urmînd ca pe marginea hotărîrii acestuia, să decidă

Ms 961, 39, f. 93-94; I.C. 88/842.

940. — **1840 nov. 4.** — In pricina dintre Marghioala Lenj, născută Bengescu cu primul ei soţ, clucerul Alex. Samurcaş, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei şi a raportului Sfatului Consultativ, Inaltul Divan hotărăşte:

1. pentru lucrurile, argintăria şi banii dispăruţi, nefiind chestiunea de competenţa Tribunalului Craiovei, se respinge acţiunea, numitul clucer nefiind obligat a redeschide acel proces;
2. pentru moşia Osica, ce o are «exoprică», şi pe care fostul său soţ a vîndut-o, acesta este obligat a-i întoarce preţul de 7575 lei;
3. sporul de 6 suflete de ţigani, proveniţi din numărul ţiganilor daţi numitei ca zestre, se încuviinţează a rămîne în stăpînirea clucerului;
4. cheltuielile făcute de către clucer cu hotărnicia părţii din moşia Bengeşti a numitei, se vor împlini de către Marghioala, în sumă de 5088 lei;
5. se vor elibera numitei sineturile moşiei Bengeşti «secfestrate» de casa răposatului Hagi Const. Popa din Sibiu pentru banii împrumutaţi clucerului urmînd ca numita casă să se despăgubească şi la aceasta, conform hotărîrii nr. 27 a acestui Divan.

Gheorghe Filipescu şi Ştefan Bălăceanu, nu sînt de părere ca numitul să întoarcă preţul vînzării moşiei Osica, aceasta fiind făcută cu ştiinţa Marghioalei Lenj.

Ms 961, 40, f. 94-96 v; I.C. dos. 5211/839; vezi şi nr. 927.

941. — **1840 nov. 12.** — In pricina dintre Costea Goga şi Eftimie lumînărari de la Craiova cu Vasile Hristu pentru o datorie de bani întrucît numiţii jeluitori au murit, numai unul dintre ei rămînînd cu moştenitori — soţie şi copil nevîrstnic — ce nu s-au prezentat la proces, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei, Inaltul Divan judecă în lipsă şi hotărăşte: se va împlini datoria de 17318 lei pe care numiţii lumînărari o aveau către Vasile Hristu pentru cumpărare de seu, din lucrurile «secfestrate» şi cealaltă stare a lor, datorie recunoscută de pîrîţi, neintroducînd apel la acea hotărîre.

Prisosul ce va rămîne din vînzarea bunurior acestora, se va da soţiei răposatului Costea Goga.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Numitul are dreptul la apel față de această hotărîre dată în lipsă, în termen de 8 zile la instanța ce a dat-o și 60 zile la instanța superioară.

Ms 961, 41, f. 97-98; I.C. dos. 9005/838.

942. — **1840 nov. 13.** — In pricina de hotar dintre moșnenii Crăiniceni și Sărdănești cu moșnenii din Bala de Jos, jud. Mehedinți, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei, Inaltul Divan hotărăște ca un «cilen» al judecătoriei locale împreună cu locuitorii din satele vecine, prin carte de blestem să identifice la fața locului Poiana Giurești, de unde începe capul despărțirilor dintre moșiile în cauză și dealul Stalovului, unde se termină celălalt cap de hotar trăgînd linie dreaptă; de cele constatate să raporteze Inaltului Divan ca să dea hotărîre definitivă, specificîndu-se și cheltuielile de judecată.

Ms 961, 42, f. 98-100; I.C. dos. 16077/835; vezi și nr. 1101.

943. — **1840 nov. 13.** — Inaltul Divan, în pricina dintre aga Ștefan Bibescu și Ecaterina Cimbrovschi, pentru moșia Vărbița din jud. Mehedinți, prin hotărîrea sa nr. 48/838 împuternicea pe Ștefan Bibescu să răscumpere acea moșie de la numita întorcîndu-i prețul de 35300 lei. Prin aceeași hotărîre trei dintre membri dădeau dreptul Cimbrovschinei să stăpînească acea moșie după zapisul vistierului Răduț Fratoștițeanu, dacă se va dovedi că între ea și numitul vistier nu a fost întrebuințat nici un vicleșug. Ca urmare acestei hotărîri și a ofisului domnesc nr. 302, întrucît numitul agă contestă buna credință a pîrîtei arătînd că a voit să-l îndepărteze de la protimisis prin zapise făcute «cu economie» cu numitul vistier, Inaltul Divan deleagă un «cilen» al judecătoriei locale, să cerceteze la fața locului cu carte de blestem, dacă vistierul Fratoștițeanu a stăpînit acea moșie în calitate de proprietar sau arendaș de la 1833, ca, pe marginea acestui raport, Inaltul Divan să decidă.

Ms 961, 43, f. 100-101v; vezi și nr. 765, 1128.

944. — **1840 nov. 19.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Dimitrie Dimitrovici și Vasile Vîlcu, supus rus din Brăila, pentru plata pagubelor aflate cu carte de blestem la fața locului, și alte pagube pricinuite de pîrît in 35 zile în lipsa jeluitorului din han. Fiindcă pîrîtul Vîlcu a împiedicat pe jeluitor de la jurămînt pentru fixarea pagubelor săvîrșite, după pravilă aceasta echivalînd cu acceptarea lui Vîlcu a celor arătate de jeluitor, Inaltul Divan confirmă anaforaua Judecătoriei și infirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc ca neconformă pravilei, admițînd judecarea unor motive care nu fuseseră aduse în cercetarea primei instanțe.

Ms 961, 44. f. 101 v-102 v; I.C. dos. 9046/838.

945. — **1840 nov. 19.** — In pricina dintre Dimitrie Dimitrovici cu Vasile Vîlcu, supus rus de la Brăila, ca urmare hotărîrii Divanului Civil din 1838, Inaltul Divan obligă pe pîrît a plăti suma vedrelor de vin pierdut prin spargerea buții, din care se va scădea prețul spirtului ieșit din vinul stricat, plus 48 lei deosebite cheltuieli dovedite prin catastihul hanului. Jeluitorul va plăti pîrîtului chiria hanului cu dobînda ei legală

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

de la soroc pînă la desfacerea contractului, rămînînd apărat de celelalte «condeie».

Cheltuielile de judecată nu vor fi imputate, întrucît natura pricinii, nu se putea rezolva decît pe această cale.

Ms 961, 45, f. 102 v-103 v; I.C. dos. 9047/838.

946. — **1840 nov. 26.** — In pricina dintre paharnicul Ioan Prejbeanu cu logofătul Dimitrie Ralet, pentru răscumpărarea a 126 stj. cumpăraţi de acesta de la medelnicerul Ioan Giurescu care se mărginesc cu moşia Cocoşu a logofătului şi cu moşia Slobozia din jud. Dîmboviţa a paharnicului, ca urmare a hotărîrii Divanului Civil, a raportului Sfatului Con sultativ, pe baza măsurătorii căminarului Solomon şi a întocmirii unor hărţi admise de proprietari, ca bune, Inaltul Divan, potrivit pravilei hotărăşte:

D. Ralet să stăpînească cei 126 stj. moşie, în baza dreptului de protimisis, pentru că moşia sa se învecineşte cu aceea a medelnicerului Giurescu de-a lungul, iar cu a paharnicului numai în colţ.

Gheorghe Filipescu face opinie separată, cerînd ca toţi vecinii ce se află de-a lungul moşiei medelnicerului, să poată răscumpăra partea din dreptul proprietăţii lor, aşa cum rezultă din harta întocmită.

Ştefan Bălăceanu îşi menţine părerea din hotărîrea acestui Divan nr. 72 din anul 1835.

Ms 961, 46, f. 103 v-105; I.C. dos. 5135/839; vezi şi nr. 544.

947. — **1840 nov. 27.** — In pricina de datorie dintre serdăreasa Zambeta din Chişinău cu casa răposatului Dimitrie Zaman, Inaltul Divan hotărăşte ca numitei creditoare, pe baza zapiselor de împrumut, să i se împlinească de către epitropi acea datorie cu dobînda ei legală, iar aceştia să ridice de la Logofeţie şi Hătmănie zapisele depuse şi cei 10000 lei popriţi de Hristache Greceanu, din porunca domnească, la Hătmănie şi care nu au fost înaintaţi serdăresei în contul datoriei.

Ms 961, 47, f. 106-108 v; I.D. dos. 11667/836 şi I.C. 5195/839, 104/842; vezi şi nr. 1, 650.

948. — **1840 dec. 2.** — In pricina dintre serdarul Alex. Duculescu cu Ferdinand Fombaur, supus rus, ca urmare a hotărîrii Trib. Vîlcea, a Divanului Craiovei şi a raportului Sfatului Consultativ, întrucît numitul serdar a pus sechestru pe pădurile Cernei şi Băloiu fiind încredinţat că aparţin lui Erbut englezul, datornicul său, Inaltul Divan apără pe numitul serdar de orice pretenţie din partea neguţătorului Fombaur. Acesta, pentru pagubele suferite prin sechestrarea fondului său de comerţ, să tragă la răspundere judecătoria care a admis punerea de sechestru pe un lucru fără să cerceteze cine îi este proprietar.

Ms 961, 48, f. 108 v-111; I.C. dos. 5186/839.

949. — **1840 dec. 16.** — In pricina dintre Efrosina Lahovari şi polcovnicul Drăghici Bozianu, arendaşul moşiei sale Drăgăneşti din jud. Vlaşca, pentru pagubele şi datoria ce are să le ia numitul de la mama jeluitoarei, stolniceasa Teodora Iacovaschina, ca urmare cărţii Judecă-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

toriei din 1838 şi a hotărîrii Divanului Judecătoresc, Inaltul Divan hotărăşte:

Stolniceasa va împlini datoria de 6885 lei plus pagubele de 6400 lei, făcute prin nerepararea hanului şi a morii şi toate cheltuielile de drum şi de judecată.

Cererea jeluitoarei de a amîna plata pînă se va dovedi cele arătate de arendaş, şi motivul invocat de stolnicească de neprezentarea la judecarea procesului în faţa Judecătoriei şi a Divanului Judecătoresc fiind aduse după darea acestei hotărîri, nu mai pot fi luate în consideraţie.

Ms 961, 49, f. 111 v-112 v; I.C. dos. 1897/840.

950. — **1841 ian. 15.** — In pricina dintre moşnenii Mîrşani şi Marotineni din jud. Romanaţi pentru stăpînire de moşie, întrucît judecătorul de la Judecătoria locală, n-a respectat dispoziţia prevăzută în anaforaua Divanului, cu nr. 72 din 1838 de a face cercetare cu oameni «adiafori» prin carte de blestem, cum părţile căzuseră de acord, Inaltul Divan hotărăşte:

Ambele părţi să ia cîte un hotarnic, care, împreună cu alt judecător de acolo, să facă cercetarea conform anaforalei de mai sus şi alegerea ce vor face s-o trimită la Divan în scris spre a se da hotărîrea definitivă.

Ms 962, 1, f. 1-4; vezi şi nr. 790.

951. — **1841 apr. 18.** — Inaltul Divan cercetează judecata dintre medelnicerul Costache Măldărescu cu suditul austriac Dumitru Costea pentru cheltuielile cauzate pîrîtului cu judecăţile, în vremea apostasiei, în calitate de sameş al zaherelii la jud. Gorj ar fi indicat la 1821 lui Silictar aga să ia porumbul numitului sudit pentru armatele împărăteşti, avînd «vrăşmăşie» pe el, Inaltul Divan hotărăşte să se urmeze întocmai hotărîrea domnească din 1824 ca jeluitorul să plătească pîrîtului 9388 lei cheltuieli de judecată, scăzîndu-se 1800 lei primiţi de pîrît la Haţeg, plus 1372 lei cheltuieli făcute de pîrît de la acea judecată pînă acum.

Gh. Filipescu şi Theodor Văcărescu nu se unesc cu hotărîrea de mai sus pentru că dezvinovăţirea medelnicerului Măldărescu e bazată pe cercetarea la faţa locului cu carte de blestem şi este apărat de plata zaherelei luată de armatele împărăteşti, iar nu pentru trebuinţa sa. Fiind apărat de plata zaherelii nu putea fi osîndit la cheltuieli pe o simplă bănuială, spusă de el, că Dumitru Costea ar fi fost apostat. Pentru aceasta se unesc cu hotărîrea veliţilor boieri din 1822, prin care medelnicerul este apărat de orice vină; să întoarcă pîrîtul acei 1800 lei ce medelnicerul i-a plătit prin silnicie pe cînd era în închisoare, precum şi cheltuielile de judecată.

Ms 962, 2, f. 4-8 v; I.C. dos. 5201/839.

952. — **1841 apr. 28.** — In pricina dintre baronul Hristofor Sachelarie şi Teodorache Costiescu pentru plata ceairului poştii Călmăţui aflat pe moşia Gomoeşti jud. Buzău şi a dreptului «proprietaricesc» pentru surugiii aflaţi pe acea moşie care este proprietatea lui T. Costiescu, Inaltul Divan hotărăşte ca Hristofor Sachelarie să plătească ceairul cuvenit pe 472 pogoane şi 12 prăjini de păşune (cum s-a stabilit la a doua cer-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

cetare la fața locului) și nu pe 420 pogoane; de asemenea va plăti lui T. Costiescu dreptul proprietății pentru cele 17 familii de surugii, așezate pe moșia Gomoești și cheltuielile de judecată.

Ms 962, 3, f. 8 v-10 v; I.C. dos. 9012/838.

953. — **1841 mai 9.** — In pricina dintre Barbu Știrbei mare logofăt și aga Ștefan Bibescu, pentru hotarul dintre moșiile Drincea și Oprișoru ale logofătului și moșia Recea a agăi, Inaltul Divan hotărăște:

Se fixează un ultim soroc pentru înfățișarea părților cu hotarnicii lor la fața locului, pentru alegerea hotarelor, deoarece la sorocul anterior nu s-a înfățișat aga Bibescu pentru că nu a avut timpul necesar, cum arată prin jălbi către domn, Divan și Logofeție. La cercetare va asista un alt «cilen» al Judecătoriei Mehedinți; se va întrebuința și carte de blestem de va fi nevoie, conform instrucțiunilor Divanului din anaforaua pregătitoare din 7 febr. 1840. Venitul locului de prigonire va fi pus de Judecătoria locală la o a treia mînă pînă la hotărîrea definitivă.

Ms 962, 4, f. 11-12; I.C. dos. 5151/839; vezi și nr. 907.

954. — **1841 mai 23.** — In pricina dintre Gr. Fănescu praporgic și fratele său pitarul Fănescu cu Alecu Niculescu pentru moștenirea și protimisisul unei vii, cumpărată de tatăl jeluitorului în 1809 de la arhimandritul Iacov Colerghie, Inaltul Divan, de acord cu hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1840 și cea a Judecătoriei, hotărăște:

Pîrîtul Niculescu rămîne apărat de pretențiile jeluitorilor, întrucît cumpărarea viei de tatăl său a fost făcută cu știrea mamei jeluitorilor ca epitroapă a lor, care a semnat că renunță la protimisis. In privința moștenirii ce pretind jeluitorii de la unchiul lor, polcovnicul Ioniță, fiind trecuți 30 ani, nu li se mai poate da dreptate, întrucît nu s-a făcut nici o cerere de moștenire în acest timp, frații Fănești să plătească pîrîtului și cheltuielile de judecată.

Ms 962, 5, f. 12-15; I.C. dos. 95/841.

955. — **1841 mai 28.** — In pricina dintre Robe Damian «îngrijitorul rămasurilor» de la răposatul Dumitrache Bragă și Ecaterina, soția acestuia, pentru avere, Inaltul Divan hotărăște:

Din averea rămasă să se aleagă mai întîi zestrea primei soții a lui D. Bragă — cu care are un copil — și numai după completarea lipsei zestrei să se dea și Ecaterinei uzufructul unei pătrimi din averea rămasă (și nu o treime cum cere ea), iar după moartea acesteia să rămînă moștenitorului întreaga avere. Judecătoria locală va hotărî cheltuielile de judecată ce urmează a le plăti Robe Damian.

Ms 962, 6, f. 15-16; I.C. dos. 5147/839.

956. — **1841 iun. 4.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre serdarii Nicolae și Gheorghe Oteteleșani, cu căpitanul Mihail Scordilie, care cerea răscumpărarea cu protimisis a moșiilor Robănești și Scurtăturile din jud. Romanați, vîndute de unchiul său paharnicul Ion Scordilie lui Ștefan Popa din Craiova și răscumpărate de clucereasa Smaranda Oteteleșanca, mama jeluitorilor, cu protimisisul moșiei sale Lăcrița. Divanul Craiovei

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

dăduse cîștig de cauză pîrîtului cu obligația ca în termen de 40 zile să întoarcă jeluitorilor prețul răscumpărării, plus cel al îmbunătățirilor făcute pe acele moșii.

Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei și confirmă pe a Judecătoriei Dolj, deoarece pîrîtul nu a putut dovedi că este nepot de frate bun al lui Ion Scordilie de la Atena, ci de frate vitreg, și obligă pe pîrît a se conforma învoirii avută cu jeluitorii, că va plăti toate cheltuielile de judecată în cazul că va pierde dreptul de protimisis.

Ms 962, 7, f. 16-22v; I.C. dos. 1828/840.

957. — **1841 iun. 4.** — Ion Lahovari stolnic, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 1838, în procesul cu răposatul paharnic Nicolae Vasilescu și Ioan Stamu, creditorii răposatului căminar Polizache, pentru o datorie de 107570 lei plus dobînda 44257 lei, cere a se lua în seamă anaforaua veliților boieri din 1827 oct. 29, semnată numai de doi boieri, care îi dăduseră dreptul a se socoti din nou și să plătească ce se va constata datorie adevărată.

Inaltul Divan cerînd jeluitorului să mai prezinte și alte anaforale semnate numai de 2 boieri veliți pe care prezentîndu-le și constatîndu-se că completul Divanului era socotit format și din cinci și din trei membri și luînd de «pravilnică» hotărîrea din 1827, hotărăște să se urmeze dispozițiilor ei.

La această hotărîre a Inaltului Divan se opun doi membri ai săi pentru motivul că anaforaua din 1827, semnată numai de doi boieri, nu este pravilnică, completul Divanului fiind atunci de opt membri și mai rar de cinci membri. Se unesc cu hotărîrea Divanului Craiovei și cu a Depart. de Șapte.

Ms 962, 8, f. 22v-26; I.C. dos. 9040/838.

958. — **1841 iun. 18.** — In pricina dintre clucereasa Stanca hagiica, soția răposatului Dumitru Săndulache de la Craiova, și clucereasa Domna, soția răposatului Niță Săndulache pentru moșia Bîrza, pe care o stăpînea pîrîta în baza unei diate a hagiicăi din 1817, către soțul pîrîtei, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1841 și a Judecătoriei Dolj. Motivele infirmării sînt: diata a fost stricată fiind urmată de alte două dieți, dintre care prima calificată «dar»; în zapisul răposatului Niță Săndulache ce arată că moșia este a mătușii sale jeluitoarea Stanca, iar el o ține în arendă; moșia ar fi fost a lui dacă nu murea înaintea jeluitoarei, care făcuse diata în favoarea sa. Inaltul Divan hotărăște ca jeluitoarea să stăpînească moșia Bîrza cu venitul ei de la satului Niță Săndulache se arată că moșia este a mătușii sale jeluitoarea

Doi membri nu se unesc cu această hotărîre deoarece jeluitoarea, în calitate de epitroapă a soțului său, lăsase moșia Bîrza lui Niță Săndulache după povața lui și nu mai avea drept să facă diată pe lucru străin. Pentru achitarea celor 7000 lei, împrumutați de la soțul pîrîtei prin zapis adeverește că i-a dat toate lucrurile lăsate prin diată; zapisul lui Niță Săndulache din 1824 nu trebuia luat în seamă, find ras din el un rînd întreg, nu patru slove. Cei doi membri se unesc cu hotărîrea Divanului Craiovei și a Judecătoriei Dolj.

Ms 962, 9, f. 26-31; I.C. dos. 1848/840, 125/843.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

959. — **1841 iun. 20.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moşnenii Miceşti şi serdarul Costache Arion pentru stăpînire în moşia Miceşti din jud. Muşcel, hotărăşte:

Serdarul C. Arion să stăpînească toate delniţele din Miceşti şi Pădureţi, foste ale Predei Drăgănescu (de la care moşteneşte C. Arion), după hotarele vechi, aşa cum dovedeşte prin sineturi. Moşnenii, care nu aduc probe scrise, «rămîn de lege», urmînd a plăti şi cheltuielile de judecată.

Ms 962, 10, f. 32 v-34; I.C. dos. 1936/840.

960. — **1841 iun. 25.** — Inaltul Divan, în pricina dintre paharnicul Const. Argentoianu şi pitarul Const. Braboceanu pentru 19126 lei datoraţi de primul către al doilea, cu amanet moşia Iaşul din jud. Gorj, jeluitorul cerînd o amînare de un an peste sorocul fixat de el în zapis ca să plătească datoria din arenda moşiei sale Romaneşti, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei de a se vinde moşia amanetată, întrucît au fost depăşite şi termenele cerute de jeluitor şi cel prevăzut de pravilă, fără a achita datoria. Din preţ se va achita această datorie plus cheltuielile de judecată. Hotărîrea fiind dată în lipsa apelantului, acesta are drept de apel în soroc de opt zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 962, 11, f. 34-35 v; I.C. dos. 1817/840.

961. — **1841 aug. 22.** — In pricina dintre Voicu Robu, fratele său Drăgoiu şi nepotul lor Iancu din satul Pielea jud. Vlaşca, cu moşnenii Vrabeţi, pentru stăpînirea moşiei Vrabeţi din jud. Dolj, pretinsă de jeluitori de la moşneni, ca fiind a moşului lor Dumitraşco Bălan, dar pierdută de ei din cauza îndelungatei lor pribegii de acolo şi a pierderii hrisovului de la Brîncoveanu, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea lui Ion Caragea vv. din 1817 aug. 22 prin care jeluitorii nu au drept de stăpînire asupra acelei moşii, deoarece n-au acceptat stăpînirea asupra unei cincimi, apoi asupra unei pătrimi din Vrabeţi — cu condiţia de a nu mai lungi procesul — şi-au cerut întreg hotarul, deşi nu aveau sineturi doveditoare. Prin prelungirea procesului pierd şi dreptul asupra unei pătrimi din moşie, oferită de moşneni cu această condiţie.

Ms 962, 12, f. 35 v-37; I.C. dos. 13213/836.

962. — **1841 aug. 22.** — In pricina dintre polcovnicul Gheorghe Muşceleanu şi medelnicerul Săndulache Muşceleanu pentru nişte stînjeni din moşia Dara jud. Buzău, ceruţi de primul de la al doilea, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1830 sept. ce dovedeşte că Săndulache are dreptul de stăpînire de la tatăl său Nica, care a cumpărat de la Mihalache, tatăl lui Gheorghe şi drepturile acestuia, cum dovedeşte cu zapis. Polcovnicul Gheorghe nu mai are drept de apel, fiind trecut sorocul de 60 zile, prevăzut de pravilă.

Ms 962, 13, f. 37-38; I.C. dos. 5197/839.

963. — **1841 sept. 2.** — In pricina dintre aga Iancu Manu şi serdarul Teodor Penilov pentru o datorie de 13035 lei, Inaltul Divan de acord cu Divanul Vremelnicesc hotărăşte: serdarul să achite banii datoraţi agăi

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

prin zapis, plus dobînda legiuită şi taxele depuse de aga I. Manu la Tribunal şi la Divanul Vremelnicesc, drept cheltuieli de judecată. Serdarul T. Penilov are dreptul de apel în opt zile la Inaltul Divan şi în timp de o lună la domn, sentinţa fiind dată în lipsa sa.

Ms 962, 14, f. 38 v-39 v; I.C. dos. 9034/838.

964. — **1841 sept. 5.** — In pricina dintre Mihalache Orumuglu şi Gheorghiţa, soţia lui Radu Chiovici, pentru banii ce are a lua primul din averea rămasă de la Radu Chiovici, Inaltul Divan hotărăşte:

Din vînzarea la mezat a averii lui Radu Chiovici se va asigura mai întîi zestrea soţiei sale, «exoprica» şi darurile primite înaintea nunţii, a căror valoare se va stabili prin acte şi prin jurămîntul ce va depune Gheorghiţa în afară de jurămîntul făcut de mama ei, şi numai după aceasta se va împlini banii lui M. Orumuglu şi a celorlalţi creditori. Jeluitorul este obligat a plăti cheltuielile de judecată.

Ms 962, 15, f. 39 v-41; I.C. dos. 1820/840.

965. — **1841 sept. 10.** — In pricina dintre pitarul Const. Moraitu şi fraţii Racoviceni — Apostol şi Ioan — pentru despărţirea moşiilor Mărgineanca şi Racoviţă din jud. Argeş ale pitarului de a Racovicenilor, Inaltul Divan hotărăşte:

Pînă la 15 oct. al anului curent ambele părţi, cu hotarnici şi cu un «cilen» al Judecătoriei, vor alege la faţa locului moşia pitarului după hotarnica veche făcută de banul Golescu şi cu carte de blestem şi cei 260 stînjeni cumpăraţi de pitar de la Pantazi Băjescu şi care merg pînă în pietrele Bogoslovii. In cazul cînd va exista o parte încălcată, «cilenul Judecătoriei» să facă şi cercetarea venitului acelei părţi, pentru a se da hotărîrea definitivă.

Ms 962, 16, f. 41-43; vezi şi nr. 871, 1304.

966. — **1841 sept. 17.** — In pricina dintre domniţa Maria Ghica şi casa căminarului Ştefan Moshu pentru încălcarea moşiei Măneasca, a domniţei, de către moşia Macoveiu (sau Bora) a căminarului, Inaltul Divan hotărăşte: fiecare să stăpînească moşia sa pînă la «Calea din Miezi» şi «stîlpul lui Vasilache», care sînt date ca puncte de hotar încă din 1625 (7134) nov. în hrisovul lui Alexandru vodă şi în hotarnica lui Şerbănescu din 1834. Casa căminarului Moshu va plăti 720 lei cheltuieli de judecată.

Ms 962, 17, f. 43-44 v; I.C. dos. 133/841.

967. — **1841 sept. 23.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre clucerul Nicolae Pardalos cu slugerul Diamandi Cărpenişanu pentru împărţirea moşiei Voineşti din jud. Dîmboviţa ce n-a putut fi pusă în lucrare conform hotărîrii sale cu nr. 43 din 1836 şi întărită de domn, moşie ce fusese cumpărată de jeluitor la mezat de la paharnicul Ştefan Voinescu după hotarnica pitarului Vlastos. Constată că hotarnica clucerului Ion Şerbănescu nu este conformă hotărîrii judecătoreşti decît numai la trăsura a treia de la lacul cu Rogojina, unde e prigonirea între moşia Voineşti şi moşia Hodobeşti a logofătului Iorgu Bibescu, şi hotărăşte

ca împreună cu împricinații clucerul Șerbănescu să facă împărțirea stînjenilor după hotarnica lui Vlastos cu trăsuri piezișe. Prisosul sau paguba pînă la 1151 stj. se va «analoghisi» pe stînjenii fiecăruia. Stînjenii lui Cărpenișanu să se dea pe din sus, după satisfacerea părților. Pardalos să urmeze cu plata după suma stînjenilor ce i se va alege. Cît pentru sădiri să se urmeze ultimei hotărîri a Inaltului Divan.

Doi membri ai Divanului fac opinie separată pentru motivele: 1) Divanul nu mai trebuia să judece pricina întrucît hotărîrea sa din 1836 fusese întărită de domn. 2). Cercetarea logofătului Suțu la fața locului fiind făcută după hotarnica lui Vlastos, urma ca hotarnicul Șerbănescu să pună pietre despărțitoare între părțile prigonitoare. Reclamația lui Pardalos pentru alte lucruri de pe moșie nu trebuia luată în seamă deoarece nu fusese judecată la nici o instanță pînă acum.

Ms 962, 18, f. 44 v-50; I.C. dos. 123/842; vezi și nr. 538, 611.

968. — **1841 oct. 15.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre moșnenii Cireșani din jud. Vîlcea cu Const. Nicoliță Iovipale și alții pentru 611 stînjeni moșie, cumpărați de Ioniță, fratele pîrîtului, în moșia Cereșu de la unii moșneni în 1810 și pentru protimisisul a 582 stînjeni, de asemenea cumpărați de pîrîți cu zapise dintre 1811-1820. Jeluitorii moșneni arată că aceste cumpărături au fost făcute prin vicleșuguri de la oameni străini de sat sau de la moșneni care nu mai aveau moșie de vînzare, sau prin prefaceri de zapise și asupra cărora atît judecătoria Vîlcea cît și Divanul Craiovei dăduseră cîștig de cauză pîrîților. Inaltul Divan, avînd în vedere că în urma cercetării la fața locului se constatase că Iovipaleşti cumpăraseră numai 77 stj. moșie și nu 611, în zapisele din 1819 și 1820 (acte publice) moșnenii recunoșteau vînzarea acelor 611 stj., că cei 582 stj. vînduți, numai din viclenia jeluitorilor n-au putut fi hotărniciți, iar mărturiile fiind mincinoase, hotărăște:

Amîndouă părțile să-și ia hotarnici să aleagă pe lîngă cei 611 stj., cei 582 stj. vînduți în 1819 care vor trece în stăpînirea pîrîților împreună cu prunii și casele cumpărate pînă la 1819. Stînjenii cumpărați după această dată să se dea pîrîților cu venitul lor luat de moșneni după 1830; iar pentru datorii să se urmeze hotărîrea tribunalului.

Gh. Filipescu se opune acestei hotărîri pentru următoarele motive: 1), din 189 zapise de vînzare a 582 stj. numai 21 sînt adevărate; 2) asupra acestor cumpărături Iovipaleștii n-au avut stăpînire liniștită; 3) din cercetarea făcută la fața locului s-a constatat că s-au vîndut numai 44 stj., iar restul au fost vînduți de oameni străini de moșie. De aceea să se recunoască Iovipaleștilor numai acești 44 stj., iar venitul de pe ceilalți să se dea jeluitorilor de la vînzare pînă la 1830. Pentru plata datoriilor arătate de Tribunal, acestea n-au fost judecate și nici cercetate pînă acum.

Nicolae Suțu de asemenea se opune cerînd următoarele: 1) din zapisul celor 611 stj. să se scoată părțile celor 29 vînzători, iar restul să rămînă moșnenilor. De asemenea hotărnicia acestor stînjeni nu s-a făcut cu cercetarea zapiselor vînzătorilor de au avut și ei acea sumă de stînjeni sau nu; 2) «mulțumirea dată în dosul zapiselor» a unora dintre moșneni să fie numai pentru părțile vîndute de ei iar nu și pentru ale altora, care n-au semnat și nici vechilet n-au dat; 3). moșnenii au făcut multe jălbi către domn și căimăcămie contra Iovipaleștilor, deci nu poate fi vorba

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

de paşnică posesie şi nu s-a ţinut în seamă cercetarea făcută la faţa locului cu carte de blestem.

Ms 962, 19, f. 50-58; I.C. dos. 18812/833, 148/843.

969. — **1841 oct. 21.** — In pricina dintre Ivancea Ştefanovici, supus sîrb, cu Nicola, soţia lui Marin Filipovici, pentru 6500 lei pretinşi de Ivancea de la Nicola, sub cuvînt că i-ar fi rămas dator soţul acesteia din nişte arenzi de moşie, Inaltul Divan hotărăşte:

Nicola, soţia lui Marin, nu are să plătească nimic lui Ivancea, acesta refuzînd cartea de blestem pentru el şi pentru martorii lui; jeluitorul va plăti pîrîtei 316 lei cheltuieli de judecată.

Ms 962, 20, f. 58 v-59; I.C. dos. 86/841, 149/843.

970. — **1841 nov. 4.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre moşnenii Dobreşti şi Mărculeşti cu Moshuleştii. (Nec. Moshul şi Alex. Dimitrie Ghica vodă, acesta devenit proprietar în moşia Moshuleştilor printr-un schimb cu unul din devălmaşi, căruia i-a dat moşia Gorgani din jud. Romanaţi) pentru hotărnicia moşiei Bărca din jud. Dolj şi anume, pentru un răzor, cumpărat de Moshuleşti din spre Goicea, ce începe din semnele Sadovii. Se hotărăşte să se întărească hotarnica făcută, deoarece ea arată semnele moşiei Sadovii — cele din spre Goicea — la fel cu cele din hotarnica din 1816, care hotarnică a fost primită încă de atunci de ambele părţi ca bună. Hotărîrea fiind dată în lipsa moşnenilor, ei au dreptul a apela la Divan în timp de 8 zile şi către domn în soroc de o lună.

Ms 962, 21, f. 59 v-62; I.C. dos. 5184/839.

971. — **1841 nov. 5.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Alecu Iarca vistier al doilea şi Stanca, soţia răposatului hagi Anastasie, ambele părţi din jud. Buzău, pentru 188 icusari vechi (2726 lei lei) datoraţi de Iarca lui hagi Anastasie, care bani însă, pretinde jeluitorul că i-a plătit lui Alex. Ghica vistier, în contul datoriei ce ar fi avut Iarca către Ghica (din arenda moşiei Cîndeşti. Se hotărăşte ca Alecu Iarca să plătească Stancăi, soţia lui Anastase, datoria de 188 icusari, întrucît nu poate dovedi că a avut dispoziţii de la răposat de a plăti, în numele lui, datoria către Ghica vistier, iar din însemnarea de pe contractul de arendă vistierul arată că a primit direct de la hagi Anastasie întreaga arendă şi martorii lui Iarca s-au dovedit a fi rude cu el.

Jeluitorul va mai plăti şi 1928 lei şi 20 parale, cheltuieli de judecată.

Ms 962, 22, f. 62 v-64; I.C. dos. 1905/840.

972. — **1841 nov. 5.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Manole Guţu şi soţia sa Teodora cu Maria, soţia răposatului Zaharia Bozoulu şi creditorii emanetari ai acesteia, hotărăşte:

Divanul Civil n-a avut căderea a judeca pricina fiind în această privinţă hotărîre domnească din 1826, ce urmează a fi pusă în aplicare cu următoarea deosebire: să se vîndă la mezat moşiile Lăturoasa şi Cîrligii din jud. Mehedinţi şi Băiceşti din jud. Gorj pentru plata datoriilor, dacă moşiile se vor dovedi ale sale. Cele 15 buţi cu vin din viile sale din jud. Prahova sau Săcueni fiind vîndute de Guţu, soţia sa rămîne apărată. Maria

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Bozoulu se va despăgubi de la Guţu înaintea creditorilor săi după împlinirea zestrei soţiei acestuia, banii zestrei sale fiind trimişi de unchiul său Neacşu de la Braşov. Propunerea vornicului Teodor Văcărescu de a se cerceta sameşii Hătmăniei, Logofeţiei şi Stărostiei pentru sumele rezultate din vînzările la mezat ale lucrurilor falitului Guţu nu poate fi luată in seamă de Divan, ci Logofeţia Dreptăţii să ordone această cercetare, iar bniai să se dea creditorilor după hotărîrea domnească din 1826. Afirmaţia sa că nu cunoaşte săvîrşită vînzarea cu mezat a moşiilor Zărneşti şi Măneşti din jud. Argeş, nefiind judecată, urmează a se adresa judecătoriei de întîia cercetare.

Ms 962, 23, f. 64 v-69 v; I.C. dos. 13218/836.

973. — **1841 nov. 11.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Elefterie Papa-Ioan şi Murat Serapion, pentru un loc cu binale din Brăila. Acest loc fusese moştenit de Murat de la tatăl său dar era stăpînit de Elefterie pe motiv că binalele au fost făcute de el din tovărăşia ce a avut cu tatăl pîrîtului, în negustorie cu peşte. Se confirmă hotărîrea Divanului Civil sec. II, ca Murat Serapion să stăpînească locul moştenit de la tatăl său, iar Elefterie să plătească cheltuielile de judecată şi amenda (dată de Tribunalul Criminal) de 1800 lei pentru plastografia unui înscris. Dacă jeluitorul socoteşte că are catastişe, care pot dovedi că din tovărăşia acestei negustorii a clădit binalele, să se adreseze la Judecătoria de Comerţ.

Ms 962, 24, f. 69 v-70 v; I.C. dos. 1839/840.

974. — **1841 nov. 11.** — Inaltul Divan, în pricina dintre vistiernicul Constantin, serdarul Alecu Izvoranu şi moşnenii din Bălţaţi jud. Teleorman cu casa răposatului serdar Marin Butculescu pentru delimitare de moşie, hotărăşte:

Deoarece «cilenul» judecătoriei locale nu a executat hotărîrea pregătitoare a Divanului în a face cercetare la faţa locului, părţile vor merge din nou acolo cu hotarnici şi martori de credinţă, cu carte de blestem şi un «cilen» al Judecătoriei Argeş, faţă fiind şi vecinii răzeşi; aceştia vor alege hotarele moşiei, după care raportul «cilenului» şi a hotarnicilor să se trimită la Inaltul Divan, pentru «punere la cale».

Ms 962, 25, f. 71-72; vezi şi nr. 712, 879, 1158.

975. — **1841 nov. 12.** — Inaltul Divan, în pricina dintre protopopul Zamfir din Piteşti, Maria soţia preotului Muşat şi Mira preoteasa, cumnata sa, pentru moştenirea rămasă de la Stana diaconeasa, întăreşte hotărîrea Divanului Civil prin care şi cumnata Mira intră în moştenire deopotrivă cu ceilalţi moştenitori, pentru a opta parte din avere, plătindu-i-se şi cheltuielile de judecată.

Ms 962, 26, f. 72-72 v; I.C. dos. 13199/836.

976. — **1841 nov. 14.** — Inaltul Divan, în pricina dintre pitarul Ioan Caragic cu postelniceasa Sevastiţa Arghiropolu pentru 4300 oca porumb — în preţ de 1290 lei — luat de pitar de la moşia Logriştea din jud.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Dolj a postelnicesei, peste 10000 oca porumb ce i-a vîndut aceasta prin contract, hotărăşte: postelniceasa Arghiropolu nu poate dovedi că suma de 10 galbeni, luaţi de ea ca arvună, s-ar fi scăzut din preţul total al contractului încasînd în loc de 55 galbeni numai 45 galbeni şi nici pitarul neputînd dovedi că porumbul luat peste contract ar fi cu ştirea postelnicesei; de aceea pitarul rămîne dator a-i restitui în natură porumbul luat peste contract, fără a mai fi obligat şi la plata celor 10 galbeni.

Ms 962, 27, f. 73-74; I.C. dos. 16092/835.

977. — **1841 nov. 14.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Fîlcu Stancu şi medelnicerul Ioan Urianu, pentru o vie şi un loc sterp în dealul Sasului la Vîlcăneşti, jud. Dolj, hotărăşte:

Fîlcu va stăpîni via şi locul ce-l are prin schimb de la schitul Lainici (care şi el îl are danie de la Saru, din 1785) deoarece s-a dovedit că Boţoiu, socrul medelnicerului, de la care acesta o avea de zestre, a încălcat via schitului (acesta fiind la depărtare şi neîngrijindu-şi via). De asemenea, via pe care a sădit-o socrul lui Urianu pe locul schitului, va trece tot în stăpînirea lui Fîlcu — ca sădită pe loc străin — fără a fi despăgubit medelnicerul. Hotărîrea fiind dată în lipsa lui Fîlcu, acesta are dreptul a apela la Divan în 8 zile şi la domn, în timp de o lună.

Ms 962, 28, f. 74 v-75 v; I.C. dos. 13197/1836.

978. — **1841 nov. 19.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Bratu, Vlad, Ilie şi alţi moşneni Poenari cu Răducanu, popa Gheorghe, Matei dascălul şi alţi «clironomi» ai lui Tîrcă ceauşul pentru împărţirea moşiei Cacaleţi şi Poiana de mijloc — «moşia Satului» — din jud. Ialomiţa, hotărăşte:

In unire cu hotărîrea lui Ion Caragea vodă din 1817, Bratu cu ai lui vor lua 335 stj. din moşia Cacaleţi, iar moşia Satului să se împartă, luînd «clironomii» ceauşului 303 stînjeni plus 43 stînjeni ce sînt ai altor trei moşneni de-ai lor; la alegere şi împărţeală vor fi de faţă toţi părtaşii.

Ms 962, 29, f. 75 v-77 v; I.C. dos. 1847/840.

979. — **1841 nov. 19.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Alecu Dîtcoveanu şi alţii cu Andrei Fotescu, fiul Stanei şi al lui Marin, pentru nişte livezi de fîneaţă vîndute de căpitan Stancu, unchiul lui Alecu, către Stana, mama lui Andrei, şi care livezi sînt cerute de Alecu Dîtcoveanu sub cuvînt că în zapis este vîndută numai moşia, nu şi fîneţele, hotărăşte: livezile rămîn în stăpînirea lui A. Fotescu deoarece nu s-a putut dovedi că zapisul de vîrzare a fost falsificat (aşa cum susţine Alecu Dîtcoveanu) prin cuvinte adăugate după veleat. Rîndurile adăugate în zapis fiind de aceeaşi mînă şi scrise deasupra iscăliturii, rămîne valabil acel zapis de vînzare, iar Alecu Dîtcoveanu cu ai lui vor plăti şi cheltuielile de judecată.

Ms 962, 30, f. 77 v-78 v; I.C. dos. 18817/833.

980. — **1841 nov. 26.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Hristodor Filitis şi Gheorghe Lăseanu, cu hagi Anastase al treilea logofăt pentru nişte prăvălii de pe moşia Săseni jud. Buzău, pe care Filitis cere a le răscumpăra cu protimisis de la hagi Anastase, hotărăşte: în unire cu hotărîrea

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Curții de Revizie, hagi Anastase rămîne stăpînitor al ziselor prăvălii, ca drepte moșteniri de la unchiul său hagi Const. Rizu. Pentru partea din moșia Săseni, care s-ar fi încălcat prin acareturile prăvăliilor, să cadă la învoială hagi Anastase (proprietarul prăvăliilor) cu H. Filitis, actualul proprietar al moșiei Săseni.

Ms 962, 31, f. 79-79v; vezi și nr. 144.

981. — **1841 dec. 3.** — Inaltul Divan, în pricina dintre serdarul Hristodor Filitis, proprietarul moșiei Săseni din jud. Buzău, cu Stanca soția lui hagi Anastasie pentru dijma unei case cu livadă ce are acesta pe moșia serdarului, hotărăște:

Stanca este scutită de clacă și de dijma ce o cere serdarul, deoarece locul pe care este clădită casa ei a fost danie încă din 1813 de la proprietarul de atunci al moșiei, M. Trestianu, iar cele 7 pogoane de loc ce le are alături sînt dania Mariei Săseanca, (devălmașă în acea moșie) către soțul ei hagi Atanasie, cum dovedește cu zapis. Pentru cheltuielile de judecată se vor adresa judecătoriei locale.

Ms 962, 32, f. 80-81; I.C. dos. 5207/839.

982. — **1841 dec. 16.** — Inaltul Divan, în pricina dintre marele logofăt Constantin Suțu și polcovnic Grigore Popovici pentru stăpînirea moșiei Putineiu din jud. Vlașca, pe care pîrîtul cerea să o răscumpere cu protimisis susținînd că ar fi fost a unchiului său, slugerul Ștefanache, hotărăște: întrucît moșia a fost cumpărată la mezat de Hagi Iordan prin vechilul său slugerul Ștefanache nu poate fi vorba de protimisis, cum greșit au judecat judecătoria locală și Divanul Civil, căci slugerul Ștefanache n-a stăpînit deloc acea moșie; se respinge și jurămîntul propus a face polcovnicul Popovici, urmînd ca logofătul Suțu, care a cumpărat acea moșie de la Hagi Iordan, să o stăpînească, pîrîtul nefiind rudă nici cu primul nici cu al doilea vînzător.

Ms 962, 33, f. 81-83; I.C. dos. 123/841.

983. — **1842 ian. 13.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina de judecată dintre arhimandritul Efrosin Poteca, egumenul m-rii Motru, cu Const. Poenaru pentru stăpînirea moșiei Dobra și Zlașoma din jud. Mehedinți, hotărăște:

M-rea Motru să stăpînească din moșiile Dobra și Zlașoma partea dinspre miazănoapte a moșiei Drăgoicea și Poenaru, partea de moșie dinspre miază-zi a moșiei Vlădaia conform hotărîrii din 1763, partea moșului său Radu Poenaru și a opta parte din jumătatea de hotar a mănăstirii, partea șetrarului Gheorghe Poenaru, neputîndu-se sprijini jeluitorul pe stăpînirea lui de 70 ani întrucît prin cererea vechilului de a stăpîni jumătate din moșie precum și prin actele mănăstirii se dovedește că a stăpînit cealaltă jumătate prin călcare.

Jeluitorul să plătească pîrîtului 350 lei, aleși de Divanul Craiovei, plus 1718 lei, aleși de Inaltul Divan, pentru cheltuielile de judecată.

Ms 963, 1, f. 1-3; I.C. dos. 5164/839.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

984. — **1842 ian. 27.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 în pricina dintre praporcic Ioan Scărişoreanu cu m-rea Bucovăţul pentru datorie de arendă, hotărăşte: să se scadă din suma de lei 6300 ce o datorează jeluitorul către pîrîta mănăstire lei 916 «aleşi» de Tribunal, iar restul de 5084 lei jeluitorul să-i plătească cu dobînda cuvenită de la facerea contractului pînă la desfacerea lui.

In ce priveşte lei 600 ceruţi de jeluitor pentru ghinda mîncată de vitele mănăstirii, întrucît mănăstirea recunoaşte că avea venit din ghindă, să se facă cercetare la faţa locului şi venitul rezultat să se scadă din suma de lei 5084. Jeluitorul să plătească 4 galbeni taxa legiuită şi avocatul. In privinţa jălbii dată de jeluitor către Depart. de Patru pentru nesupunerea locuitorilor după moşia Perişoru, nereferindu-se la contract, nu se ia în vedere.

Ms 963, 2, f. 3 v-5; I.C. dos. 5138/839.

985. — **1842 ian. 31.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1853 în pricina dintre Apostol Constantin cu Th. Iota pentru răscumpărarea cu protimisis a moşiei Urzicuţa, hotărăşte: pîrîtul Iota să stăpînească acea moşie după zapisul vistierului Fotache din 1828 şi să-i plătească 1469 lei cheltuieli de judecată. Jeluitorul nu poate contesta zapisul de învoială, deoarece, conform pravilei, la pricini politiceşti, cînd părţile prigonitoare sînt în judecată şi se învoiesc, li se întăreşte zapisul de către judecătorie.

Ms 963, 3, f. 5 v-7 v; I.C. dos. 18819/833.

986. — **1842 febr. 6.** — Inaltul Divan, confirmînd anaforaua Depart. din 1801 în pricina dintre stolnicul Dumitrache şi Toma, fraţi Urieni din Cîmpulung-Muşcel, cu cîţiva locuitori din acel oraş pentru stăpînirea unor locuri, hotărăşte: să stăpînească cei 7 orăşeni 25 pogoane din Cîmpul Mişeilor, iar Urienii celălalt loc întocmai după hotărniciile din 1797, 1800, 1801 mai 1, şi 1801 aug. 24, arătate şi făcute cu carte de blestem la faţa locului, întrucît «au dat mulţumire pe anaforaua» Departamentului întărită de Alex. Moruz vv. în 1801. Dacă vor mai avea vreo nemulţumire de călcare, împotriva acelor hotărîri cuprinse în anafora, să o cerceteze prin judecată osebită. De asemenea pentru venitul călcării şi cheltuielile de judecată cerute de Urieni, pe baza anaforalei Logofeţiei Ţării de Jos din 1810, să se adreseze la judecătoria de întîia cercetare.

Ms 963, 4, f. 8-11 v; I.C. dos. 13194/836.

987. — **1842 febr. 6.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1841 în pricina dintre N. Ciubucescu din Ciocăneşti jud. Muşcel cu Elenca, soţia logofeţelului Badea Teiuşanu, pentru datoria de 365 galbeni, făcută cu zapis şi amanet, hotărăşte: jeluitorul să se despăgubească din venitul lucrurilor amanetate, conform pravilei, care spune că rodul zestrei este al soţului, întrucît lucrurile sînt zestrea soţiei revenite ei din averea primului ei soţ Lazăr după diata acestuia din 1828 şi zălogite de pîrît fără ştirea soţiei.

Th. Văcărescu, Şt. Bălăceanu şi Gh. Florescu nu se unesc la această hotărîre pentru motivele:

1). Elenca nu a înfăţişat foaia de zestre.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

2). Lucrurile i s-au coborît moştenire de la primul ei soţ şi era liberă să amaneteze.

3). Trebuia să plătească datoria de 240 lei şi ce rămînea să-şi constituie zestre.

4. Zapisul de datorie este iscălit şi de Elenca prin punere de deget, deci a ştiut de amanetare.

Ms 963, 5, f. 12-15; I.C. dos. 124/841.

988. — **1842 febr. 10.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1818, întărită de Grigore Ghica vv. în 1823, în pricina dintre postelnicul Costache Avrămescu din Gorj cu Gheorghe, fiul lui Apostol Ciocăzeanu, şi cetaşii săi pentru stăpînire de moşie şi hotărăşte: ambele părţi să stăpînească în mod egal moşia mătuşii lor Safta, jeluitorul să stăpînească şi cele două locuri din moşia Obîrşia Ulmetului alese de hotarnicul Drăgoescu după întărirea dată prin oprirea martorilor de la jurămînt.

Pîrîtul este obligat a plăti venitul după partea Saftei şi după cele două locuri din Obîrşia Ulmetului ce le stăpîneşte în silnicie precum şi 8 galbeni taxă de judecată.

Pentru că pîrîtul a lipsit la darea hotărîrii e liber a se arăta cu ceilalţi din nou la Divan în termen de 8 zile, din ziua ce va primi copie după hotărîre, ca să arate de ce nu a venit la celelalte chemări, sau să dea apelaţie către domn în «sorocul» de o lună de zile.

Ms 963, 6, f. 15-16 v; I.C. dos. 13203/836; vezi şi nr. 1008.

989. — **1842 febr. 11.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre vistierul Andrei Deşu cu Obşteasca Epitropie pentru pagubele pricinuite de acesta la moşia Breasta din jud. Dolj pe timpul cît a avut-o în arendă, hotărăşte: jeluitorul să rămînă apărat de această cerere a Obşteştii Epitropii, întrucît din răspunsul ei se constată că atît casele şi via, cît şi podul plutitor de pe apa Jiului au fost deteriorate maj dinainte de a fi jeluitorul arendaş şi stricate apoi în urma cutremurului şi a potopului din 1838.

Ms 963, 7, f. 17-18 v; I.C. dos. 103/841.

990. — **1842 febr. 17.** — Inaltul Divan, în pricina dintre serdarul Petrache Prejbeanu cu Dumitrache Parianos pentru călcarea moşiei Popeşti a lui Prejbeanu din jud. Vlaşca de către moşia Curăteasca a Mitropoliei şi Parianos, hotărăşte: să se orînduiască hotarnici, care, mergînd la faţa locului, prin dovezi şi prin carte de blestem, de va fi nevoie, de faţă cu vecinii răzeşi, să descopere semnele arătate în cartea de hotărnicie a stolnicului Stănescu din 1813, cînd a cumpărat jeluitorul moşia Popeasca de la Bălaşa armăşoaia Popeasca şi pe care a stăpînit-o timp de 17 ani. Fixînd semnele prin linii drepte să dea carte de alegere. Apoi, tot prin carte de blestem să afle şi venitul realizat prin călcarea făcută de serdar, obligîndu-l ca pe lîngă cheltuielile alese de Divanul Vremelnicesc să mai plătească încă 2600 lei, aleşi de Inaltul Divan.

Ms 963, 8, f. 19-22; I.C. dos. 9025/838.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

991. — **1842 febr. 20.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre fraţii Greceni (serdar Costache şi pitar Andonie) cu clucerul Iordache Urdăreanu, prin care împuternicise pe numitul clucer să stăpînească moşia Burnaz din jud. Buzău de către jeluitorii fraţi Greceni, hotărăşte: să se cerceteze de către judecătoria locală prin toate dovezile şi prin carte de blestem dacă locul din moşia Bălţaţi vîndut prin mezat de serdar Costache Greceanu, este de zestre sau a fost al tatălui său şi de l-a avut cînd a vîndut moşia Burnaz. Adevărul aflat să-l facă cunoscut Divanului trimiţînd şi carte de blestem, adeverită după orînduială, ca să se facă hotărîre desăvîrşită.

Ms 963, 9, f. 22-24; I.C. dos. 5157/839; vezi şi nr. 1135.

992. — **1842 febr. 25.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1835 în pricina de judecată dintre Amuza, fiul lui Petre Străulescu din satul Bivoliţa jud. Teleorman, cu Dimitrie Cîrlova din satul Cetatea pentru răscumpărarea cu drept de protimisis a 60 stj. moşie, hotărăşte: jeluitorul să răscumpere acei stînjeni de moşie prin întoarcere de bani în baza dreptului de protimisis; pentru că hotărîrea a fost dată în lipsă, Ioan Zisu, epitropul pîrîtului Dimitrie Cîrlova, are drept de apel la Divan în soroc de 8 zile din ziua primirii copiei de pe hotărîre ca să spună din ce motive nu s-a prezentat — nu este primit a da numai apelaţie — sau «către domn» în soroc de o lună.

Ms 963, 10, f. 24 v-26; I.C. dos. 16079/835.

993. — **1842 febr. 25.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 în pricina dintre păhărniceasa Zmaranda Jianca cu căminăreasa Ecaterina Buzeasca pentru contractul soţului pîrîtei în privinţa unui loc de prăvălie şi clădirea unei binale de pe dînsul, hotărăşte: jeluitoarea Jianca, ca o moştenitoare a soţului, este datoare a clădi prăvălia pe acel loc şi să o dea în stăpînirea pîrîtei, plătindu-i şi cheltuielile de judecată în sumă de lei 2368.

Doi dintre membrii Divanului se opun la această hotărîre întrucît pretenţia pîrîtei pentru locul de prăvălie a fost ridicată după 48 de ani şi că păhărniceasa Jianca să rămînă apărată de pretenţia căminăresii Buzeasca.

Ms 963, 11, f. 26-32; I.C. dos 9016/838.

994. — **1842 febr. 25.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei şi a ofisului domnesc din 1839 în pricina dintre rudele răposatului Diamandi Zane bogasierul cu Ivancea Cealîcu, epitropul nevîrstnicului firesc Alecu, pentru «iodezia» sa făcută de către Zane, hotărăşte: întrucît «iodezia» nu a fost desăvîrşită din cauza morţii lui Zane se consideră bună după încredinţarea dată în formă a vechilului prezidentului Judecătoriei Ilfov.

Trei din membrii Divanului nu se unesc la această hotărîre pentru că «iodezia» nu s-a săvîrşit cu toate formele, ci numai printr-o jalbă. (In judecată nu s-a înfăţişat Zane cu copilul şi cu rudele cele mai apropiate).

Ms 963, 12, f. 33 v-35; I.D. dos. 11623/836 şi I.C. 5214/839.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

995. — **1842 febr. 27.** — Inaltul Divan, întărind hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina de judecată a egumenului m-rii Căluiu cu armăşoaia Uţa Vlădoaica pentru călcarea moşiei din hotarul Lipovu jud. Dolj, hotărăşte: amîndouă părţile să-şi ia hotarnici care să dea mănăstirii a şasea parte din moşie după cele două hrisoave din 1570 (7078) şi 1668 (7176) şi alte sineturi şi să statornicească partea mănăstirii cu punere de pietre; pentru paguba cauzată de această călcare ce se va dovedi, se îndatorează mănăstirea a despăgubi pe pîrîta armăşoaia de acel venit cu începere din anul 1794 cînd s-a dat hotărîrea Divanului Craiovei plătindu-i-se cheltuielile de judecată în sumă de lei 2600.

Ms 963, 13, f. 35-37 v; I.C. dos 5144/839.

996. — **1842 febr. 27.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina dintre Mitropolie cu serdarul Constantin Lipănescu pentru călcarea moşiei Meteleu din jud. Ialomiţa, hotărăşte: amîndouă părţile sa-şi ia boieri hotarnici care, mergînd la faţa locului să măsoare de faţă cu împricinaţii trupul moşiei Meteleu începînd din părţile Căldăruşanilor pînă în semnele despărţitoare între Meteleu şi Rătunda şi împlinind suma stînjenilor după actul răposatului mitropolit Grigore să dovedească cei 100 stj. ai Mitropoliei.

Dacă se dovedeşte călcarea acelor stînjeni de serdar, urmează a se despăgubi Mitropolia; dacă însă se dovedeşte că stăpînirea cu rea credinţă a serdarului a fost peste 50 de ani, Mitropolia nu mai poate avea pretenţie de stăpînire deoarece s-au preacurmat toate paragrafiile atingătoare de stăpînirea lucrurilor nemişcătoare. Cercetarea făcută să fie comunicată Inaltului Divan pentru darea hotărîrii definitive.

Ms 963, 14, f. 38-40; I.C. 8996/838; vezi şi nr. 1223.

997. — **1842 mart. 10.** — In pricina dintre Ioan, fiul lui Constantin Cepoiu din Vînjuleşti jud. Mehedinţi, cu Nedelcea ceauşul, ginerele lui Mihai Perin, Pătru Ursu şi Diicu Giurescu cu Nec. Căluţoiu pentru un codru de loc, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1825 ca fiind nepravilnică, deoarece exista o hotărîre a Divanului şi deci nu mai era în cădere a mai cerceta acea pricină, ci după pravilă trebuia îndreptată «cu apelaţie» către domn.

La această hotărîre Iancu Ralet şi Nicolae Suţu se opun pe motiv că, după pravilă, rămînînd întărită hotărîrea Divanului Craiovei din anul 1825 aug. 10 pentru nedare de apelaţie, să se urmeze întocmai.

Ms 963, 15, f. 40-42; I.C. dos. 9992/837.

998. — **1842 mart. 10.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1840 în pricina dintre Ştefan Voiculeţ cu moşnenii Muceşti pentru stăpînirea moşiei din jud. Rîmnicu-Sărat, hotărăşte ca moşnenii să stăpînească moşia întrucît hrisovul cumpărat de jeluitor de la un sîrb se referă la moşia Muceşti din Buzău, cum însuşi el declară; jeluitorul să plătească pîrîţilor cheltuielile de judecată.

Ms 963, 16, f. 42-44; I.C. dos. 1901/840.

999. — **1842 mart. 13.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1842 în pricina dintre Bălaşa, fiica de suflet a răposatului

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Iorgu Bou, cu Anastasia soția acestuia pentru zestre și hotărăște ca jeluitoarea să intre în posesia zestrei după moartea mamei sale vitrege, pe ceea ce va rămîne și cu care nu se poate aduce vreo vătămare la al treilea obraz sau creditorilor ei.

Pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa pîrîtei, aceasta are voie a face apelație la acest Divan în soroc de 8 zile din ziua primirii copiei de pe hotărîre, arătînd motivele ce au împiedecat-o de a se prezenta. Nu poate da apelație fără să se prezinte, dar se poate îndrepta cu apelație în soroc de o lună la domn.

La această hotărîre nu se alătură doi membri deoarece, conform Regulamentului, foaia de zestre e bună și temeinică, iar jeluitoarea are dreptul de a intra în posesia zestrei sale.

Ms 963, 17, f. 44v-47 v; I.C. dos. 131/841.

1000. — **1842 mart. 14.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina dintre slugerul Alex. Diiculescu cu Pătru Marcu din Craiova pentru pagubele pricinuite la moșia arendată, prin stricarea acareturilor și hotărăște: jeluitorul nu are dreptul să mai ceară despăgubire întrucît s-a învoit cu pîrîtul pentru banii ce îi pretinde, primind chiar suma de 400 lei după cum rezultă din răspunsul arhiereului Evosiadis, arătat în anaforaua Divanului Craiovei și din tacrirul dat de jeluitor în Divan, oprind și martorii de la jurămînt, căci nu putea jeluitorul să nu se fi învoit cu pîrîtul înainte de a primi suma de 400 lei.

Ms 963, 18, f. 47 v-49; I.C. dos. 5045/839.

1001. — **1842 mart. 14.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina de judecată dintre slugerul Alex. Diiculescu cu Pătru Marcu pentru pagubele pricinuite unei păduri și hotărăște ca pîrîtul să plătească 164 lei stricăciunile pădurii și 750 lei cheltuielile de judecată.

Pentru că această hotărîre a fost dată în lipsa pîrîtului, acesta are dreptul să se prezinte în persoană, cu apelație, în termen de 8 zile spre a arăta motivele ce l-au împiedecat să vină sau, în termen de o lună, să facă apelație la domn.

Ms 963, 19, f. 49-50 v; I.C. dos. 5187/839.

1002. — **1842 mart. 18.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Răducanu Plopșoreanu din Semărinești jud. Mehedinți cu sora sa Păuna Cîrjoaica pentru zestre și hotărăște ca pîrîta să stăpînească jumătate din stînjenii moșiei Plopșoru ce a avut-o tatăl ei la facerea foii de zestre dînd venitul pe 7 ani; fiindcă s-au mai cumpărat stînjeni de către tatăl ei și de către jeluitor, după ce i-a făcut foaia de zestre, să se facă socoteală scăzîndu-se acel venit și din ceea ce va rămîne pe fiecare an, jeluitorul să-l răspundă pîrîtei pe jumătate. Să-i plătească avocatul și taxa în sumă de 381 lei, plus 790 lei, aleși de Inaltul Divan.

Ms 963, 20, f. 50 v-51 v; I.C. dos. 1937/840.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1003. — **1842 mart. 20.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1838 în pricina dintre slugerul Const. Burche cu păhărniceasa Maria Tătăranca pentru despărțirea moșiei lor Rușii lui Asan din jud. Vlașca de către moșia Severinu a Luxandrei Condinoaia și alegerea părții fiecăruia, hotărăște: părțile prigonitoare să meargă la fața locului unde cu hotarnici aleși, cu un «cilen» de la judecătorie, cu vecini răzeși și Luxandra Condinoaia, cu sineturile, să se cerceteze semnele moșiei Severinului după zapisul din 1705 (7213) ținînd seamă de hotărîrea Divanului întărită de domn și, de va fi nevoie și prin carte de blestem și apoi rezultatul să se înainteze Divanului spre hotărîre.

Ms 963, 21, f. 52-54; I.C. dos. 102/841; vezi și nr. 720, 1115.

1004. — **1842 mart. 20.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1840 în pricina dintre Ghiță Solomon din Buzău cu Athanasie Prima pentru arenda moșiei Hărboica, hotărăște: pîrîtul Prima să întoarcă banii cu dobînda «pravilnică» din ziua cînd i-a primit și pînă cînd îi va răspunde; se infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc ca pîrîtul să întoarcă banii îndoiți, deoarece banii au fost pentru o tocmeală ce nu s-a desăvîrșit prin contract și nu ca o arvună de vînzare.

Ms 963, 22, f. 54-55v; I.C. dos. 1888/840.

1005. — **1842 apr. 1.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre serdarul Gh. Capeleanu de la R. Vîlcea cu vistierul Gh. Vlădescu pentru moștenire, hotărăște:

Jeluitorul Capeleanu să stăpînească vadul de moară și cu locurile lui pe din două cu pîrîtul Vlădescu, după alegerea polcovnicului St. Bîrsescu; pîrîtul să întoarcă și venitul după acea jumătate parte; celelalte locuri să le stăpînească după alegerea și hotărîrea din 1797 «pe care au dat mulțumire». Să mai stăpînească jeluitorul și locurile din capul orașului Rîmnic ce se stăpînesc de postelnicul Nicolae Vlădescu. Pentru «izbrănirea» pricinii un «cilen» al judecătoriei va merge și împărți aceste locuri după alegerea postelnicului Ivan, «pe care părțile au dat mulțumire». Pîrîtul Vlădescu va da lui Capeleanu și 443 lei cheltuieli de judecată.

Ms 963, 23, f. 56-60; I.C. dos. 1913/840.

1006. — **1842 apr. 7.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre stolniceasa Sultana Lehli cu răposatul comis Hristea pentru pagubele pricinuite la moșia Alecseni din jud. Ialomița, arendată acestuia, hotărăște: să se urmeze întocmai hotărîrea Divanului Civil în privința celor 8 ponturi și anume: jeluitoarea nu mai poate cere despăgubire, întrucît se dovedește că a luat banii pentru stăpînirea acelor locuri pe timp de 6 luni după contract. Stăpînul moșiei este obligat a despăgubi pe arendaș pentru orice pagubă adusă cu luarea din trupul moșiei; pîrîtul să plătească tăierea crîngului Brezoianca, ca unul ce nu are dreptul de a tăia fără știrea stăpînului; nu este dovadă pentru tăierea a 600 tufe din pădurea Redea și doi rîmători; să rămîie apărat pentru cele 100 care mărăcini dacă acestea sînt din locul slobod, la fel și pentru oile, caprele și caii ce s-ar fi pus de comis la adăposturile pădurii de la Redea; pentru suhaturi întrucît patru s-au dat comisului și patru s-au

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

primit la împlinirea sorocului, să se cerceteze prin carte de blestem spre despăgubirea stolnicesei cu cinci capete de bivoli ce i s-au prăpădit prin neîngrijirea comisului.

Pentru cheltuielile judecății de 1260 lei să rămîie apărate amîndouă părțile, deoarece au avut dreptate să pornească judecată.

Ms 963, 24, f. 60 v-62 v; I.C. dos. 1903/840.

1007. — **1842 mai 20.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre Dumitrache postelnic, Sotir Anastasiu, Zisu Costea și alți plăieși, locuitori din Craiova, cu Toma Carapancea pentru un loc înfundat cu sădiri de vii din moșia Fotești, cumpărată de pîrît, hotărăște:

Toma Carapancea, pîrîtul, să stăpînească moșia Fotești, cumpărată la mezat, după hotărnicia lui Oteteleșanu ce este următoare vechilor hotărnicii, obligînd pe jeluitorii plăieși a răspunde otaștina viilor ce au sădit pe acel loc, de cînd s-a cumpărat de pîrît pomenita moșie. Relativ la cererea lui Carapancea ca să i se plătească cheltuieli de judecată, să fie apărate amîndouă părțile, întrucît jeluitorii au avut dreptul de a începe judecata deoarece au avut cumpărat acel loc prin zapis de bună credință, iar pîrîtul, după cartea mezatului, trebuia să-și ia stînjenii săi pe deplin, după hotărnicie.

Ms 963, 25, f. 63-64 v; I.C. dos. 10035/837.

1008. — **1842 mai 26.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil, întărită de domn, în pricina dintre Gheorghe, fiul lui Apostol Ciocăzeanu, și cetașii săi din jud. Gorj cu postelnicul Costache Avrămescu pentru stăpînirea de moșie în Obîrșia Ulmetului și Ciocadea, hotărăște:

Costache Avrămescu să stăpînească cele două locuri înfundate din trupul moșiei Obîrșia Ulmetului și Ciocadea, obligat fiind jeluitorul a plăti pîrîtului 320 lei parale 30, cheltuieli de judecată.

Ms 963, 26, f. 65-66 v; vezi și nr. 988.

1009. — **1842 mai 29.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Nicolae Mihail cu Tița Sîrba, pentru plata unui loc și a îmbunătățirilor făcute pe el, hotărăște:

Judecătoria locală să orînduiască un «cilen» de al său care, de iznoavă, mergînd la fața locului, să cerceteze, prin carte de blestem toate «condeiele» arătate în hotărîrea judecătoriei, față cu părțile și cu desluşirea cuvenită pentru fiecare «condei», să arate în scris Divanului ca să se dea hotărîre «desăvîrșită».

Ms 963, 27, f. 67-68; I.C. dos. 1916/840.

1010. — **1842 iun. 5.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre moșnenii Verșani din Gorj cu moșnenii Soceni pentru călcare de moșie, și hotărăște ca amîndouă părțile să stăpînească acei stînjeni de moșie pînă la semnele în care s-a așezat piatra de hotarnicii orînduiți. Piatra scoasă din mejdina cu grajdul, un hotarnic orînduit s-o așeze din nou acolo. Jeluitorii să mai plătească pîrîților Soceni 500 lei pe lîngă cheltuielile hotărîte de celelalte judecătorii.

Ms 963, 28, f. 68 v-70; I.C. dos. 1855/840.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1011. — **1842 iun. 5.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1839 în pricina dintre Elenca Filipescu cu Manolache Florescu pentru despărţirea capetelor moşiilor Costieni şi Letca din jud. Vlaşca, hotărăşte: să se urmeze hotărnicia din 1787, făcută după zapisul din 1758, la care hotărnicie se vede că a fost de faţă şi vechilul, orînduit din partea proprietarilor moşiei Letca şi răzeşi vecini, după cum se arată în hotărnicie şi în contra căreia nu se vede nici o «defăimare», hotarul începînd din răscrucea drumului Tîrnavei în linie dreaptă, prin semne pînă în Crîngul Frumos.

Ms 963, 29, f. 70 v-72; I.C. dos. 5180/839.

1012. — **1842 iun. 9.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre pitar Ioan Pashal cu polcovnic Ioan Cîmpineanu pentru arenda moşiei Cîrligele din Rîmnicu-Sărat şi hotărăşte ca jeluitorul să fie îndepărtat din contractul de arendă pentru că l-a călcat prin nelucrarea viilor la vreme, fiind obligat şi la plată de despăgubiri. Ioan Cîmpineanu să numească alt arendaş pentru că jeluitorul s-a purtat aspru cu locuitorii satelor, după dovada arătată de Departamentul Vorniciei şi a fost dat de locuitori în judecata Divanului Criminalicesc.

Ms 963, 30, f. 72 v-74; I.C. dos. 10010/837.

1013. — **1842 iun. 16.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Athanasie Curbanov din Craiova, supus cesaro-crăiesc, cu serdăreasa Catinca Brăiloaica pentru arenda moşiei Salcia din Mehedinţi, pe care acesta o are drept «exoprică», dată în îngrijirea soţului ei ca şi zestrea, hotărăşte: jeluitorul Curbanov să stăpînească în arendă moşia Salcia de la Sf. Gheorghe viitor 1843, timp de 3 ani conform contractului, fiind obligat a întoarce banii arenzii după acel contract pînă la împlinirea sorocului, iar pîrîta să plătească jeluitorului lei 2000 cheltuieli de judecată.

Arendaşul de acum, care a călcat dreptul lui Curbanov, să se judece cu cel care i-a arendat moşia.

Ms 963, 31, f. 74 v-75 v; I.C. dos. 1932/840.

1014. — **1842 iun. 17.** — In pricina dintre copiii şi fetele răposatelor 7 văduve Tămnence din Mehedinţi cu răposatul medelnicer Petre Portărescu de la Craiova pentru moştenire, Inaltul Divan, în baza ofisului domnesc şi a hotărîrii Inaltei Curţi de Revizie, confirmă hotărîrea Sfatului Consultativ din 1838, întemeiată pe pravilă şi dreptate, ca medelnicereasa Portărescu şi fiul ei pitar Dimitrie Portărescu să fie scoşi de la moştenirea răposatului ei soţ, întrucît la soroacele puse spre înfăţişare, nu s-au prezentat la judecată şi au trimis răspuns că renunţă la moştenire şi datorii.

Ms 963, 32, f. 75 v-77; I.C. dos. 1832/840.

1015. — **1842 iun. 19.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1840 în pricina dintre Tănase Dimitriu, Jitcu şi Adam Bogză cu Ene Rotaru şi Dragomir pentru vînzarea unui vad cu casă de moară,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

hotărăşte: pentru banii cumpărării morii să se scadă jeluitorii cu banii ce nu li s-au răspuns de către pîrîţi, dovediţi prin adeverinţă încheiată; pentru acei bani întrebuinţaţi la facerea casei morii, fierărie şi cherestea precum şi plata dulgherilor să se cerceteze de judecătoria locală la faţa locului cu carte de blestem de faţă cu părţile şi cît se va dovedi, să li se plătească pîrîţilor de către jeluitori, precum şi cheltuielile de judecată de 1876 lei.

Relativ la adeverinţa prezentată să se cerceteze la faţa locului şi de va fi adevărată iscălitura lui Adam Bogzea, să-şi aibă urmarea, iar de se va tăgădui, se va proceda şi cu partea lui Adam ceea ce este hotărît şi pentru ceilalţi.

Ms 963, 33, f. 77-78 v; I.C. dos. 1843/840.

1016. — **1842 iun. 19.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre serdarul Hristache Băjescu cu Grigore Apostolescu pentru a patra parte din venitul moşiei Dîrmăneşti din jud. Muşcel ce i se cuvine ca lipsă de zestre, hotărăşte: moştenitorii serdarului Băjescu, renunţînd la averea părintelui lor prin înscrisul dat în Divan, serdarul Hristache să se poată despăgubi pentru lipsa sa de zestre.

Pîrîtul Apostolescu se îndatorează ca, pe lîngă cheltuielile hotărîte de celelalte instanţe judecătoreşti, să mai plătească jeluitorului 448 lei.

Ms 963, 34, f. 79-81; I.C. dos. 1874/840, 113/844.

1017. — **1842 iun. 26.** — Inaltul Divan, în pricina dintre stolnic Constantin Niculescu cu clucerul Dimitrie Cruţescu pentru alegere de moşie, hotărăşte: părţile să-şi aleagă cîte un boier hotarnic, care, mergînd la faţa locului, să urmeze instrucţiile din anaforaua veliţilor boieri din 1803, întărită şi de domn şi pe care au acceptat-o ambele părţi şi alegînd jeluitorului acei 20 stj. să-i deosebească, dîndu-le şi «alegere» la mîinile lor; dacă una din părţi este nemulţumită, să-i sorocească la Divan spre a li se da hotărîre.

Ms 963, 35, f. 81 v-82; I.C. dos. 1891/840.

1018. — **1842 aug. 21.** — In pricina dintre Gheorghe logofătul şi Călina, soţia diaconului Dumitru din Dioşti jud. Romanaţi, pentru 167 stj. moşie cumpăraţi de diaconul Dumitru, soţul jeluitoarei Călina şi pentru alţi 10 stj. cumpăraţi tot de acesta în 1818 de la Gh. Theodor şi răscumpăraţi de Voicu, tatăl lui Gheorghe logofăt, cu drept de protimisis pentru vecinătate, Inaltul Divan confirmă anaforaua veliţilor boieri din 1824 şi a Depart. de Patru ca jeluitorul să ia, cu întoarcere de bani, cei 167 stj. dovediţi că se află printre două curele de moşie ale sale, deoarece Dumitru diaconul, soţul pîrîtei, s-a constatat că nu era nici vecin, nici rudă cu vînzătorii acestor stînjeni.

Hotărîrea Divanului Civil Craiova din 1840 rămîne desfiinţată, întrucît această pricină fusese judecată de veliţii boieri, iar numitul Divan depăşise atribuţiile sale.

Ms 963, 36, f. 82 v-84 v; I.C. dos. 1914/840.

1019. — **1842 sept. 2.** — In pricina dintre Teodora Toma din Craiova cu Anastasia cumnata sa, soţia răposatului Iorga Radu din Rîmnicu

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Vîlcea, pentru lipsă de zestrè, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, hotărăşte: judecătoria să cerceteze prin carte de blestem spre a dovedi şi lămuri atît averea răposatului Ioniţă Pleşoianu, cît şi a Teodorii, mătuşa lui Iorga şi Dincă şi Teodora, fraţi şi, făcînd catagrafie de toate lucrurile mişcătoare şi nemişcătoare, să orînduiască epitrop căruia să-i dea catagrafia, apoi să îndatoreze pe Teodora a preda epitropului socoteala de tot venitul ce au luat din averea lui Pleşoianu de la moartea lui Iorga şi pînă va da socoteală epitropului; să predea socoteală şi de venitul averii Teodorii, mătuşa lor, scăzîndu-se cheltuielile ce au urmat. Apoi epitropul alcătuind capitalul epitropiei să plătească creditorii lui Ioniţă Pleşoianu precum şi a răposatei. In urmă să facă 3 părţi:

Una pe seama răposatului Iorga, soţul pîrîtei Anastasia, alta lui Dincă, fratele lui Iorga şi a treia Teodorei, jeluitoarea, căreia să-i dea două părţi, adică partea ei şi a lui Dincă, cuvenită tot ei. Partea lui Iorga, unind-o cu altă avere a lui, de va fi rămas ceva, să urmeze astfel: să plătească creditorilor lui Iorga datoriile cîte vor fi dinaintea zestrei soţiei sale, să plătească lipsa zestrei Anastasiei, soţia sa, după preţuirea făcută; să achite creditorilor lui Iorga datoriile cîte vor fi în urma zestrei soţiei sale.

Ms 963, 37, f. 85-87 v; I.C. dos. 1840/840.

1020. — **1842 sept. 4.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre moşnenii Băşeni din Teleorman cu slugerul Sandu Depărăţeanu pentru stăpînirea a 273 stj. călcare şi protimisis şi hotărăşte ca slugerul Sandu Depărăţeanu să stăpînească aceşti 273 stj. moşie, cumpăraţi de la unii din moşneni; ca să nu mai fie pricină pentru călcare de hotare, amîndouă părţile să-şi aducă hotarnici la faţa locului, care să măsoare după hotărnicia din 1815 şi fără a pune pietre hotar să înştiinţeze Divanul. In urmă, prin carte de blestem, să cerceteze felurimea copacilor tăiaţi de jeluitorii moşneni din pădurea de pe moşia slugerului, cît şi preţul de atunci cînd s-a făcut tăierea. Deoarece moşnenii nu au dat jalbă pentru protimisis, să rămîie slugerul apărat.

Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorilor, aceştia pot veni cu apelaţie în termen de 8 zile spre a se dezvinovăţi de lipsa lor la judecată.

Ms 963, 38, f. 87 v-89.

1021. — **1842 sept. 18.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Craiovei din 1836 în pricina dintre moşnenii Negruşani din Mehedinţi cu moşnenii Podeni pentru cotropire şi călcare de moşie, hotărăşte: judecătoria locală să desemneze un «cilen», care, împreună cu hotarnicii ce îşi vor lua părţile prigonitoare şi cu fostul hotarnic Grigore Oteteleşanu, să hotărnicească la faţa locului după hrisovul lui Mircea Vodă cu care stăpînesc moşnenii Negruşani trupul moşiei Mirceşti ce calcă moşia Ciclovita a Podenilor, după care să înştiinţeze Divanul pentru a da hotărîrea desăvîrşită.

Ms 963, 39, f. 89-90.

1022. — **1842 sept. 18.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moşnenii Pogoneni cu fraţii Urieni din jud. Olt pentru călcarea moşiei fraţilor

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Urieni, hotărăşte: hotarnicii luaţi de amîndouă părţile să meargă la faţa locului şi citind toate cărţile ce au moşnenii în hotărnicia din 1701 (7209) să deosebească, prin măsurătoare toţi stînjenjii de moşie ce se vor dovedi că au Urienii şi să pună pietre de hotar. Pentru cheltuielile de judecată cerute de vechilul fraţilor Urieni să se adreseze la prima instanţă de judecată.

Ms 963, 40, f. 90 v-93 v.

1023. — **1842 sept. 22.** — Inaltul Divan, în pricina dintre m-rea Sf. Gheorghe Nou cu m-rea Sf. Ioan din Focşani pentru călcarea ce se face la moşia Frasinu de către moşia Băneasa din jud. Vlaşca, hotărăşte: amîndouă părţile să-şi ia hotarnici care să măsoare la faţa locului tot cu stînjenul lui Cost. Brîncoveanu de la semnul numit Viişoara cu moviliţa ce este hotar despărţitor între moşiile Frasinu şi Băneasa, la capul de la malul Dunării, care, la hotărnicia din 1801, nu s-a putut face din pricina apelor mari. Apoi să cerceteze prin carte de blestem şi stăpînirea m-rii Sf. Ioan la moşia Frasinu spre a dovedi de a trecut peste semnul numit Viişoara la capul cel de la malul Dunării şi cîtă vreme a stăpînit. In urmă să înainteze Divanului desluşirea făcută, spre a se da hotărîrea desăvîrşită.

Ms 963, 41, f. 94-95; vezi şi nr. 1327.

1024. — **1842 sept. 28.** — Inaltul Divan, în pricina dintre popa Daniil din satul Cioara jud. Teleorman cu vistierul Andrei Deşu din Ruşii de Vede pentru folosul unei bălţi de peşte de pe moşia Salcia, stăpînită în devălmăşie de logofătul Cost. Cantacuzino şi Alecu Izvoranu de la care o au cu arendă părţile prigonitoare, hotărăşte: să se facă cercetare la faţa locului de un «cilen» al judecătoriei locale şi prin carte de blestem, de va fi nevoie, spre a se dovedi ce cantitate de peşte au vînat amîndouă părţile din acea baltă, cu ce preţ l-au vîndut şi ce cheltuială a făcut fiecare la vînzarea acelui peşte. In urmă adunînd folosul agonisit şi scăzînd cheltuielile, ceea ce va prisosi să se împartă pe din două, frăţeşte.

La această hotărîre doi membri se opun fiind de părere să se cerceteze la faţa locului pentru peştele din bălţile Dunării între devălmaşii moşiilor alăturate cu acele bălţi şi, după cum se va dovedi obiceiul, să se hotărască şi această pricină întrucît pravila nu pomeneşte nimic de această chestiune.

Ms 963, 42, f. 95 v-98; I.C. dos. 16080/835.

1025. — **1842 sept. 30.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1834 în pricina dintre moşnenii Hîrseşti din Teleorman cu casa răposatului serdar Marin Butculescu pentru stăpînirea moşiei Hîrseasca şi Batiu, hotărăşte: cererea moşnenilor jeluitori este «precurmată» şi stinsă pentru totdeauna întrucît hotărnicia din 1816 este făcută după mulţumirea obştii moşnenilor Hîrseşti pe acele două numiri de hotare Hîrseasca şi Batiu, după care s-a urmat stăpînirea liniştită în curs de 18 ani. Moşnenii să plătească casei răposatului serdar 8 galbeni taxa ce a plătit-o el.

Ms 963, 43, f. 98 v-99; I.C. dos. 16076/835.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1026. — **1842 sept. 30.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea sa din 1833 în pricina dintre Pavlache Izbăşoiu, Lepădat, Stan Abeaboier şi cetaşii lor cu arhiereul Samuil Sinadon, egumenul m-rii Vieroşu, pentru moşiile Uricheşti, Zălogii şi Cicănei din jud. Rîmnicu Sărat, hotărăşte: pîrîtul arhiereu să stăpînească acele 3 moşii ca nişte lucruri drepte ale sale, deoarece jeluitorii nu au putut dovedi că au avut stăpînire asupra acestor moşii în timp ce pîrîtul a înfăţişat zapis de vînzare de la Manolache către Tătăranu, iscălite şi de doi din jeluitori, adică de Stan Abeaboier şi Dinu fiul lui Pavlache. Dacă aceste moşii nu ar fi fost ale lui Manolache, zapisul de vînzare nu ar fi iscălit de el; jeluitorul Visarion cu ceilalţi tovarăşi ai săi, de se socotesc înşelaţi vor da apelaţie la viitorul domn.

Ms 963, 44, f. 99-101; I.C. dos. 9003/838; vezi şi nr. 320.

1027. — **1842 oct. 2.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1841 în pricina dintre m-rea Tismana cu schitul Stăneşti, metohul m-rii Zlătari, pentru stăpînirea a jumătate din balta Bistreţului, hotărăşte: schitul Stăneşti să stăpînească acea baltă după hrisovul lui Gavril Vodă din 1619 (7127), întărit şi de Ştefan Cantacuzino în 1714 (7222), iar m-rea Tismana să plătească cheltuielile de judecată şi venitul acelei jumătăţi de baltă de cînd a intrat în stăpînire pînă se va slobozi, după cercetarea ce se va face la faţa locului de Tribunalul local.

Ms 963, 45, f. 101-102; I.C. dos. 172/841, 137/844.

1028. — **1842 oct. 5.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1836 în pricina dintre Ene Beianu din Mihuleşti jud. Vlaşca cu casa răposatului polcovnic Gheorghe Hodivoianu pentru nişte bani, hotărăşte: jeluitorul Ene Beianu să plătească 7196 lei parale 13 casei răposatului polcovnic Hodivoianu cu dobînda «pravilnică», socotită de la 1831 aprilie 7, de cînd a pornit pîrîtul cerere de judecată spre a i se împlini dreptul de la Beianu, iar pentru lei 1995 parale 20 se hotărăşte ca, pe cîtă sumă va încredinţa jeluitorul prin carte de blestem că a luat din veniturile moşiei, atît să plătească pîrîtului împreună cu dobînda «pravilnică», precum şi 400 lei plata vechilului şi taxa legiuită.

Ms 963, 46, f. 102 v-103 v.

1029. — **1842 oct. 6.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moşnenii Buseni din Mehedinţi cu Cîrstea Constantin şi Ioan, moşneni Matiişeşti, pentru o parte din moşie din hotarul Giorcotinu şi Zmadoviţa, hotărăşte: moşnenii Matiişeşti să stăpînească din hotarul Giorcotinu şi Zmadoviţa a treia parte,, deoarece nu se poate pune bază pe zapisul de învoire, invocat de jeluitor, iar Ştirbuleştii şi Glogoştenii să stăpînească celelalte două părţi, după anaforaua veliţilor boieri din 1816, întărită de Ion Caragea vv. In privinţa cheltuielilor de judecată, nefiind cerute la nici o instanţă de judecată, să se adreseze la prima instanţă de fond.

Ms 963, 47, f. 103 v-106 v; I.C. dos. 10014/837, 13220/836.

1030. — **1842 nov. 4.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre Enache Vardaca cu Constantin, fiul lui Ioan Mateuşescu şi Constantin, fiul lui Dumitru, pentru stăpînirea unor stînjeni de moşie, hotărăşte: pîrîţii să stăpînească acei stînjeni

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

de moşie, dar pe lîngă preţul de 620 lei ce au dat la procurorul judecătoriei pentru 95 stj. să răspundă încă lei 968 fără dobîndă, în soroc de 40 zile preţul a 124 stj. cumpăraţi cu alte 3 zapise, deoarece jeluitorul s-a folosit de venitul acelor stînjeni.

Jeluitorul să plătească pîrîţilor cheltuieli de judecată pe lîngă 468 lei încă 500, «aleşi» de Inaltul Divan. Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorului, acesta are dreptul a apela în termen de 8 zile la Divan, sau de o lună la domn.

Ms 963, 48, f. 107-107 v; vezi şi nr. 1080.

1031. — **1842 nov. 4.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Mihai Măciuceanu, Nicolae, fiul lui Enache, Ştefan, fiul lui Iordache, cu cetaşii lor de la satul Măciuca jud. Vîlcea cu Gheorghe Fărtat, Ion Fărtat, Mihai Fărtat din satul Duţeşti pentru stăpînirea unui vad de moară de pe apa Cernei şi scaun de vite, hotărăşte: jeluitorii să stăpînească moara făcută de dînşii în vadul ce a căzut de partea lor de moşie de la împărţeala din 1826 şi pîrîţii să le plătească lei 813, cheltuieli de judecată.

La această hotărîre nu se alătură doi dintre membrii Inaltului Divan, deoarece sînt de părere să se facă cercetare la faţa locului de un «cilen» al judecătoriei prin carte de blestem întrucît zapisul de împărţeală din 1826 nu se poate desfiinţa fără a se baza pe vreun «cap de pravilă», cum a făcut judecătoria.

Ms 963, 49, f. 108-110; I.C. dos. 10025/837.

1032. — **1842 nov. 6.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre pitarul Matei şi Spiridon, fraţi Portăreşti, cu pităreasa Maria Stoeneasca pentru moşie prin care se dăduse dreptate pîrîtei, hotărăşte:

Jeluitorii Portăreşti să stăpînească moşia, deoarece nu are drept pîrîta la protimisis, obligînd totodată pe pîrîtă a plăti jeluitorilor pe lîngă lei 526 încă 1800 lei cheltuieli de judecată; pentru că la darea hotărîrii pîrîta a fost lipsă, are dreptul a se prezenta la Divan cu apelaţie în termen de 8 zile sau în soroc de o lună la domn.

Ms 963, 50, f. 111 v-113; I.C. dos. 1910/840.

1033. — **1842 dec. 11.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836 în pricina dintre Petrişor şi Gheorghe Scopescu, împreună cu 70 familii din satul Mogoşeşti din jud. Olt cu serdar Ioan Deleanu pentru un codru de moşie, hotărăşte: să se urmeze stăpînirea acestui codru de moşie după hotărnicia făcută din porunca domnească în 1826 cînd s-a împietrit moşia Deleanului după mulţumirea ce se arată pe acea alegere; cheltuieli de judecată.

Ms 963, 51, f. 113-113 v; I.C. dos. 13201/836.

1034. — **1842 dec. 11.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre polcovniceasa Maria Hristofi cu Ioana, soţia lui Niţă bărbierul din Craiova pentru o vie din dealul Cîrcii, hotărăşte: pîrîta să ia în stăpînire acea vie ca moştenire ce i se cuvine de la mama sa, deoarece soţul ei nu are dreptul de a vinde acea vie fără ştirea soţiei sau fără a pune ceva în loc. Iar pentru că hotărîrea s-a

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

dat în lipsa jeluitoarei, este liberă să dea apelaţie în termen de opt zile la Divan spre a putea arăta motivele pentru care nu s-a prezentat sau, în timp de o lună, la domn.

Ms 963, 52, f. 114-114 v; I.C. dos. 16082/835.

1035. — **1842 dec. 8.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Judecătoresc din 1836 în pricina dintre Ioan, fiul lui Tudorache din Gimbăşani, Zaharia, ginerele Bălaşei din Slobozia, Iancu, fiul lui Călin din Gura Balii jud. Ialomiţa şi Gheorghe fiul lui Tudor, vechilul lor, cu moşnenii Gimbăşani pentru moşie, hotărăşte:

Primii trei să urmeze întocmai învoiala săvîrşită, iar ceilalţi să urmeze hotărîrea domnească din 1825, adică jeluitorii, prin judecătoria judeţului, să-şi primească stînjenii lor cu venitul ce se va dovedi că au luat pîrîţii de pe ei, de cînd s-au luat din stăpînirea casei paharnicului Cerchez şi pînă se vor da în a lor stăpînire; pîrîţilor să li se plătească de către jeluitori banii răscumpărării acelor stînjeni cu dobîndă de cînd i-au primit şi pînă cînd i-au răspuns precum şi «analogonul» din cheltuielile ce vor dovedi iarăşi prin cercetarea judecătoriei cu carte de blestem. Pentru cheltuielile judecăţii ce au cerut jeluitorii prin osebită jalbă a lor, în urma hotărîrii, fiindcă nu s-au văzut cercetate, să se adreseze la prima instanţă de judecată.

Ms 963, 53, f. 115-119; I.C. dos. 13211/836.

1036. — **1843 ian. 11.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil din 1838, în pricina dintre Theodor Cerchez cu Gheorghe fiul lui popa Gavril Paladi pentru o parte de moşie din Vlăduleasca, jud. Rîmnicu Sărat, confirmă hotărîrea Judecătoriei Rîmnicu-Sărat şi a Divanului Civil, ca vînzarea celor 292 şi jumătate stînjeni din moşia de mai sus să rămînă fără tărie şi neţinută în seamă, deoarece după însăşi mărturia pîrîtului, vînzarea a fost făcută de acesta şi de fraţii lui în timpul minorităţii lor; de asemenea Inaltul Divan confirmă şi părerea a doi membri din Divanul Civil, unită cu anaforaua judecătoriei, ca Paladi şi fraţii lui să ia în stăpînirea lor de la Cerchez, stînjenii de mai sus, împreună cu venitul cuvenit de cînd au fost scoşi de pîrît din stăpînirea lui Notara şi pînă ce se vor da jeluitorilor, după cum se va dovedi prin cercetarea judecătoriei locale şi prin carte de blestem, dacă va fi nevoie; jeluitorii să plătească lui Cerchez banii vînzării şi «analogul» de judecată dintre acesta şi Notara pentru dezrobirea moşiei ce se vor dovedi prin carte de blestem; pîrîtul să restituie jeluitorilor sineturile moşiei lor; iar pentru cheltuielile cerute de Paladi de la Cerchez să se adreseze judecătoriei de întîia cercetare; pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa lui Cerchez, acesta are drept de apel la Inaltul Divan în timp de opt zile, sau către domn în soroc de o lună de la prezenta hotărîre.

Ms 964, 1, f. 1-2v; I.C. dos. 9017/838.

1037. — **1843 ian. 12.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Gheorghe Davidescu din plaiul Pîrscovului jud. Buzău, vechilul tatălui său, Nicolae postelnic, cu Maria fiica lui popa Vasile din Lipia acelaşi judeţ, pentru a treia parte cuvenită Mariei din averea răposatului ei soţ, confirmă ho-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

tărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837 mai 24, ca învoiala dintre Maria, mama lui Manolache, soțul pîrîtei Maria și aceasta cu privire la a treia parte din averea răposatului pe care soacra sa i-o dă ei ca despăgubire, să se urmeze întocmai și judecătoria locală să cerceteze prin carte de blestem venitul celor 80 stj. ai pîrîtei din moșia Pîrscov, stăpîniți pe nedrept de jeluitor; iar acesta să plătească Mariei și cheltuielile de judecată.

Ms 964, 2, f. 2 v-3; I.C. dos. 9998/837.

1038. — **1843 ian. 13.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre sluger Iordache Harnav cu Ioniță Mărculescu și Haritina, călugărița din Focșani, pentru moștenirea lui Marcu postelnic, fostul soț al Haritinei, a cărui diată este bănuită de jeluitor că nu ar avea anul exact; dovedindu-se că bănuiala este neîntemeiată și că diata este făcută după toate formele pravilei, confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc, unită cu cartea judecătoriei locale, prin care pîrîții sînt apărați de cererea și pretențiile jeluitorului sluger, iar acesta este obligat să plătească pîrîților cheltuielile de judecată.

Hotărîrea de față fiind dată în lipsa slugerului Harnav, i se dă drept de apel către Inaltul Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună de la primirea copiei.

Ms 964, 3, f. 3 v-5; I.C. dos. 1876/840.

1039. — **1843 ian. 20.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, în pricina dintre Grigore Läceanu cu pităreasa Efrosina Zahariano și soțul ei, Dimitrie Zahariano, pentru lipsa de zestre a pităresei și datoria de neguțătorie în valoare de 22135 lei, pe care jeluitorul o cere pîrîtului, cercetînd dovezile aduse, hotărăște ca «prigonirea» dintre jeluitorul Lăceanu și pitarul Zahariano, să se judece deosebit, deoarece nu a fost cercetată de Divanul Civil. In privința zestrei pităresei Efrosina, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei și apără pe pîrît de jurămîntul cerut de jeluitor, deoarece dovezile aduse de acesta cu privire la data alcătuirii foii ei de zestre și la ajutorul dat de la căsătoria ei sînt pe deplin întemeiate și hotărăște ca întreaga avere a pitarului Zahariano cu casele și locul, prețuite la 29796 lei, să rămînă jeluitoarei pentru despăgubirea zestrei sale; restul de 23298 lei să-l ia pităreasa Efrosina cînd soțul său va dobîndi stare; dacă se va dovedi că acesta mai are altă avere afară de cea arătată, atunci tot pităreasa să fie despăgubită în primul rînd de banii ce-i mai lipsesc din zestre și în al doilea rînd creditorii soțului ei; jeluitorul Lăceanu să plătească 450 lei cheltuieli de judecată.

Ms 964, 4, f. 5-8; I.C. dos. 1880/840.

1040. — **1843 ian. 20.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Civil cercetează pricina dintre clucer Ioan Ruset cu m-rea Căldărușani pentru o bucată din moșia Cioroiu jud. Ialomița a clucerului, dăruită mănăstirii de moșul acestuia, banul Crețulescu; în urma constatărilor făcute că hotărîrea judecătoriei locale din 1837, a Divanului Civil din 1838 și a Inaltului Divan din 1840 nu au nici o legătură cu cea de mai sus, referindu-se numai la «prigonirea» dintre Zoița și Neaga și fiii

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

lor cu numitul clucer pentru călcare de moşie, hotărăşte ca această pricină să se întoarcă la Divanul Civil; această instanţă întăreşte hotărîrea Tribunalului Ialomiţa ca să se facă măsurătoarea părţilor din moşia Cioroiu, stăpînite de clucer, m-rea Căldăruşani şi cele două femei, adăugînd că hotarnicii să întrerupă lucrarea în cazul cînd s-ar ivi vreo hotărnicie făcută asupra moşiei Hărăboru în urma hotărîrilor domneşti din 1765 şi 1784 ale clucerului; în acest caz toate părţile împricinate vor fi chemate la a doua hotărîre şi numai în caz de apelaţie a vreuneia din părţi, această pricină să fie cercetată şi de Inaltul Divan.

Ms 964, 5, f. 8 v-9 v; I.C. dos. 196/842; vezi şi nr. 908.

1041. — **1843 ian. 22.** — Inaltul Divan, în pricina dintre răposatul clucer Dimitrie Slătineanu cu Episcopia Rîmnicului, de la care jeluitorul cere nişte ţigani, pe temeiul hotărîrii din 1806 a lui Constantin Ipsilante vv., confirmă această hotărîre, spre a se urma întocmai adică: Departamentul de Cremenalion să cerceteze şi să stabilească data cununiei celor trei ţigănci în chestiune, urmînd ca Episcopia să le dăruiască lui Slătineanu cu bărbaţii şi copiii lor, dacă se va dovedi că au fost cununate în urma «pravilniceştii condici»; dacă vor fi fost mai înainte, atunci jeluitorul să dea schimb Episcopiei numai pentru ţigance şi prăsila lor, parte femeiască; fiindcă hotărîrea a fost dată în lipsa Episcopiei, aceasta are drept de apel în termen de opt zile, la Inaltul Divan şi către domn în timp de o lună de la prezenta hotărîre.

Ms 964, 6, f. 9v-11; I.C. dos. 16083/835; vezi şi nr. 1053.

1042. — **1843 ian. 23.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre moşnenii Buzeşti — coborîtori din moşul Cîrstea şi Stoian — cu Petru Cotorogea şi cetaşii lui şi Moga pentru moşia Buzeşti, jud. Gorj; jeluitorii moşneni acuză pe Cotorogea că, pe baza unei foi de cheltuieli şi două cărţi ale jeluitorilor avute în păstrarea lui, le-a tăinuit partea moşului Cîrstea, însemnîndu-l pe acel Moga, pe care ei nu l-au pomenit în acel hotar, silindu-i totodată, prin bătăi şi închisoare, ca hotarnicii neprimiţi de ei să le aleagă pămîntul pe care Matei Drăgoescu zice că este cumpărat de fratele său Dinu; se întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, unită cu anaforaua Tribunalului Gorj, prin care se hotărăşte ca, în urma cărţii de blestem cerută de jeluitori şi primită de pîrîţi, stăpînirea moşiei Buzeşti să se urmeze potrivit alegerii hotarnice din 1836, iar jeluitorii să plătească pîrîţilor venitul ce se va dovedi la faţa locului că au luat de pe moşia acestora de la 1836 încoace şi cheltuieli de judecată.

Ms 964, 7, f. 11 v-12; I.C. dos. 10018/837.

1043. — **1843 ian. 27.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1836, cercetează pricina dintre moşnenii Covurluieni şi Horbăneşti din jud. Buzău cu Petrică postelnic pentru vînzare de moşie în hotarul Covurlui şi Horbănesc şi protimisis asupra acelei vînzări; jeluitorii moşneni susţin că le-au făcut în silă şi că pîrîtul a luat de la unii din ei mai multă moşie decît aveau, fără să le dea nici banii pe deplin. Pe baza învoielii încheiată prin care jeluitorii spun că pentru acea moşie nu mai au nici o pretenţie unii asupra altora şi că acei dintre ei, care vor mai porni vreo judecată, să plătească toate cheltuielile, consideră

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

această pricină terminată pentru totdeauna și hotărăște ca jeluitorii să plătească pîrîtului 600 lei din suma cerută de acesta; pentru protimisis, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc ca pricina să fie cercetată mai întîi de judecătoria de întîia cercetare, urmînd ca partea nemulțumită să facă apelație.

Ms 964, 8, f. 13-14; I.C. dos. 13208/836.

1044. — **1843 febr. 3.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moșnenii Moșoeni din jud. Teleorman cu moșnenii Hînțești tot de acolo, învinuiți de cei dintîi pentru cotropire de moșie, confirmă hotărîrea Divanului Civil din anul 1836 ca moșnenii Hînțești să stăpînească, pe baza sineturilor ce au, acel «codru» de loc din capul moșiei lor, deoarece moșnenii Moșoeni nu mai au nici un drept acum, odată ce nu s-au înfățișat la Divanul Domnesc în termenul fixat prin anaforaua isprăvnicească din anul 1823 și nici apelație nu au făcut, lăsînd să treacă peste 12 ani, fără a avea vreun motiv pravilnic pentru aceasta.

Ms 964, 9, f. 14 v-15 v; I.C. dos. 13209/836.

1045. — **1843 febr. 5.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1840, în pricina dintre medelnicer Toma Leurdeanu cu vornicul Iordache Golescu pentru călcare de moșie, Inaltul Divan, pe baza cererii medelnicerului Leurdeanu ca din acel «clin de loc» în prigonire din valea Pietroasei, să i se dea numai viile pe care le are cu zapise și pe baza cererii ambelor părți ca pe temeiul vechii cărți de hotărnicie din 1764, să li se aleagă părțile cuvenite fiecăruia, hotărăște ca hotarnicii ce vor fi ceruți de împricinați împreună cu inginerul, de va fi nevoie, să îndeplinească întocmai cuprinsul acelei hotărnicii, dînd fiecăruia și «cărțile de alegere» ce se vor face.

Ms 964, 10, f. 15 v-17; I.C. dos. 1884/840.

1046. — **1843 febr. 8.** — Inaltul Divan, în pricina dintre slugereasa Sabina Băleanca din jud. Olt cu Maria Burculeasca și ginerele ei postelnic Costandin Bănuțescu pentru moara acestora de pe apa Vezii, confirmă hotărîrea Inaltei Curți de Revizie din 1833, unită cu hotărîrea acestui Divan din 1832, prin care spune că pricina de față este încă de atunci precurmată și decide ca moara jeluitoarei Maria Burculeasa și a ginerelui ei să rămînă definitiv desființată, fără drept de a o preface, deoarece singuri au declarat că nu o pot muta mai în vale și nici pîrîta să nu fie obligată să-și mute moara ei mai în sus pe apa Vezii, după cum cereau jeluitorii; aceștia să plătească slugeresei Băleanca 3028 lei despăgubire pentru cheltuielile de judecată și pentru paguba morii și a moșiei; fiindcă hotărîrea a fost dată în lipsa lor, jeluitorii au drept să facă apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună de la primirea copiei prezentei hotărîri.

Ms 964, 11, f. 17-18; I.C. dos. 10016/837; vezi și nr. 123.

1047. — **1843 febr. 10.** — Inaltul Divan, ca urmare a altei hotărîri a sa din 1836 mai 6, cercetează pricina dintre polcovnicul Ioan Cîmpineau cu stolnic Ioan Donea pentru hotarul despărțitor între moșia Dălhăuțu a stolnicului despre moșia boierilor Cîmpineni, a cărei hotărnicie

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

a fost «defăimată» în anul 1803 de Constantin Ipsilant vv., deoarece numitul polcovnic nu s-a înfățișat la termenul fixat cu alegere în scris de la hotarnicul său, după cum prevedea hotărîrea de mai sus; conform aceleeași hotărîri, se întărește hotărnicia stolnicului Ioan Donea, ca să se urmeze întocmai; pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa polcovnicului Cîmpineanu, acesta are drept la apel la Inaltul Divan în termen de opt zile și către domn în timp de o lună de la primirea copiei prezentei hotărîri.

Ms 964, 12, f. 18-19; vezi și nr. 203, 302, 582.

1048. — **1843 febr. 10.** — Inaltul Divan, ca urmare la o hotărîre a sa din 1837, în pricina dintre moșnenii de la Cheia cu Drăghici fiul lui Stoian Zavricea pentru 14 locuri de moșie din cele 21 stăpînite de Zavricea, tatăl jeluitorului în acel hotar pînă la moartea sa, în 1821, hotărăște ca pitarul Grigore Pleșoianu, hotarnicul jeluitorilor Zavricea, care a ales partea acestora în 13 fălci și 894 stj. pătrați din care însă, unele se află stăpînite de alții prin cumpărare cu zapise, să cerceteze la fața locului împreună cu un «cilen» al judecătoriei Vîlcea sineturile acelora care stăpînesc cele 14 locuri ale lui Zavricea, raportînd în scris Divanului atît asupra cuprinderii sineturilor, cît și asupra timpului stăpînirii fiecăruia în parte.

Ms 964, 13, f. 19 v-20 v; vezi și nr. 686.

1049. — **1843 febr. 12.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 în pricina dintre Stan și Zamfir, frați Giorogeni, cu Elenca Livezeanca pentru moștenirea răposatului Răducanu Giorogeanu, Inaltul Divan, bazat pe «temeiurile» pravilei, că prigonitorii s-au dovedit deopotrivă rudenie cu mortul, hotărăște ca averea acelui răposat să fie moștenită de prigonitori după cap, nu după familie; pentru cheltuielile judecății, pretinse pîrîtei prin deosebită jalbă, pentru venitul moșiei Pleșoiu, pe care jeluitorii pretind că l-a luat numai pîrîta pentru pădure și țiganii care ar fi fost vînduți de Elenca Livezeanu, de asemenea hotărăște ca numiții frați să-și ceară despăgubirea de la întîia judecată; fiindcă hotărîrea a fost dată în lipsa pîrîtei, aceasta are drept să facă apel la Divan în termen de opt zile și la domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 964, 14, f. 20 v-22; I.C. dos. 9042/838.

1050. — **1843 febr. 13.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 iun. 22, în pricina dintre Stan Giorogeanu din Dolj cu polcovniceasa Păuna Giorogeanca pentru venitul unei păduri după partea de moșie a morii de la Giorogeni, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei pentru că s-a dovedit prin zapisul de cumpărare și mărturia jeluitorului că locul de prigonire se stăpînește de-a valma; se hotărăște ca și venitul respectiv să se împartă deopotrivă de numiții prigonitori din orice cîștig de pe acea parte de moșie, iar jeluitorii să plătească pîrîtei nu numai venitul pe anii de nedreaptă poprire, ci și cheltuiala judecății.

Ms 964, 15, f. 22-23 v; I.C. dos. 10023/837.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1051. — **1843 febr. 13.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre căminar Ştefan Moshu cu locuitorii oraşului tîrgului Baia de Aramă, pe care îi acuză că nu au respectat un aşezămînt care este un fel de dar către orăşeni, făcut în 1780 febr. 1 de hagi Costandin Stoenescu, vechiul proprietar al moşiei Baia, aflată acum, prin cumpărare, în stăpînirea jeluitorului, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca pîrîţii orăşeni să-şi urmeze stăpînirea şi negoţul în acel oraş; vitele să fie slobode a păşuna în lunca cea mică şi să ia lemne de foc după cuprinderea zapisului de învoială; pentru pagubele pricinuite de jeluitor, oprindu-i din negoţ, prin închiderea oraşului şi pentru banii ce le-a luat prin fel de fel de cereri, împotriva înscrisului, să se adreseze judecătoriei locale; căminarul să mai plătească pîrîţilor şi cheltuielile pricinuite. Atît pîrîţii, cît şi jeluitorul să-şi plătească unii altora cheltuielile făcute peste cuprinderea aşezămîntului; jeluitorul să mai plătească pîrîţilor şi cheltuielile de judecată; pentru pagubele dinaintea cumpărării cerute de căminar, care pretinde că a luat moşia cu toate pricinile de judecăţi, rămîne să se stabilească pe baza sineturilor ce vor înfăţişa, dacă are drept să se judece deosebit.

Ms 964, 16, f. 23 v-24; I.C. dos. 10034/837.

1052. — **1843 mart. 3.** — Inaltul Divan, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei din 1836 iun. 23, cercetează pricina dintre slugerul Alexandru Diiculescu din jud. Vîlcea cu Uţa Zătreanca şi fiul ei Grigore; Divanul Craiovei osîndise în lipsă pe sluger să plătească lui Grigore şi Iordache, fraţi Zătreni o datorie de 2800 taleri, cu dobîndă = 5600 lei, scăzîndu-se sumele arătate în cartea de judecată a Tribunalului Ilfov tot cu dobînda lor şi cheltuielile de judecată; slugerul spune că a primit în păstrare, aceşti bani la rugămintea Zătrencii pînă la majoratul Mandei, fiica răposatului Ioniţă Zătreanu, după cum dovedeşte cu scrisoarea jeluitoarei Uţa din 23 mai 1826. Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca jeluitorul să plătească şi dobîndă la acei bani, odată ce din toate hotărîrile judecătoreşti, înfăţişate în acest proces, s-a dovedit că numitul sluger nu a fost îndatorat de vreo judecată să primească acei 2800 lei şi nici nu s-a obligat să plătească dobîndă; se hotărăşte ca slugerul Diiculescu să restituie pîrîţilor suma de mai sus fără dobîndă, scăzîndu-se banii ce se vor dovedi că i-a răspuns între timp, iar pîrîţii să plătească jeluitorului cheltuielile de judecată.

Ms 964, 17, f. 25-26; I.C. dos. 10040/837.

1053. — **1843 mart. 10.** — Inaltul Divan, ca urmare a unei alte hotărîri a sa din 1843 ian. 22, cercetează pricina dintre Episcopia Rîmnic cu moştenitorii răposatului clucer Dimitrie Slătineanu pentru nişte ţigance a căror cununie s-a dovedit, prin cercetare făcută la faţa locului de Divanul Craiovei din poruncă domnească, precum şi după vîrsta lor, că este săvîrşită înaintea «pravilniceştii condici»; pentru că Episcopia nu a dat apelaţie în termen împotriva anaforalei veliţilor boieri, întărită de Constandin Ipsilant vv. în 1806 şi a Departamentului de Cremenalion, Inaltul Divan confirmă hotărîrea de mai sus, ca Episcopia Rîmnic să dea moştenitorilor lui Slătineanu schimburi pentru acele ţigance şi fetele lor, iar pentru

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

munca ţigancelor şi cheltuielile de judecată, cerute de moştenitorii lui Slătineanu, să se adreseze pentru cercetare la întîia judecătorie.

Ms 964, 18, f. 26 v-27; vezi şi nr. 1041.

1054. — **1843 mai 5.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Matei, fiul lui Cincă din satul Almăju jud. Dolj, cu Ion fiul lui Ion tot din acel judeţ, pentru 1995,22 lei, rest din datoria de 11112 lei, dovedindu-se din zapisul pe care pîrîtul îl are de la jeluitor, că acesta a plătit numai 9116,30 lei, rămînînd dator încă 1995,22 lei şi că martorii săi nu s-au înfăţişat nici la Divanul Craiovei nici acum, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 ca jeluitorul Matei să plătească pîrîtului Ion restul de 1995,22 lei cu dobînda lor pravilnică şi cheltuielile de judecată; hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile şi la domn în termen de o lună de la primirea copiei prezentei hotărîri.

Ms 964, 19, f. 22 v-28 v; I.C. dos. 9022/838; vezi şi nr. 1078.

1055. — **1843 mai 12.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre moşnenii Gueşti din jud. Teleorman cu Iorga Ciorăceanu şi fratele său Stan diaconul tot de acolo, pentru 160 stj. de moşie a acestora din hotarul Ciobani; dovedindu-se din învoiala încheiată în 1813 febr. 6 între moşnenii Gueşti şi Ciorăceni ca cei din urmă să stăpînească funia de 160 stj după vechea stăpînire pînă în hotarul Mărunţeilor, unde au şi pămînturile lor, că Gueştii se obligă să plătească Ciorăcenilor hotarnici pentru acei stînjeni şi cheltuielile de judecată, dacă cineva dintre ei va mai porni pricină, iar jeluitorul neputînd dovedi că acea învoială a fost silită, se confirmă anaforaua veliţilor boieri din 1823 iul. 23, prin care se hotărîşte ca pîrîţii Ciorăceni să stăpînească acea funie de 160 stj. în hotarul Ciobani pe unde au stăpînit-o din vechime, iar Gueştii să le plătească şi cheltuielile de judecată. Cît pentru pămîntul Ciorăcenilor cu livedea de fîn care a căzut pe partea Gueştilor, pe a căror moşie Ciorăcenii şi-au făcut alte pometuri, să plătească Gueştilor cuvenita dijmă; Gueştii să plătească pîrîţilor cheltuielile de judecată.

Ms 964, 20, f. 29-30 v, I.C. dos. 13192/836.

1056. — **1843 mai 14.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 cercetează pricina dintre moşnenii Spahii şi Şipoteni din jud. Dolj cu schitul Polovraci, metohul m-rii Hurezul, pentru călcarea a 104 stj. de moşie; moşnenii Spahii susţin că au stăpînit aceşti stînjeni între moşia Cîineasca şi moşia schitului după cum se vede din planul ridicat de serdarul Oteteleşanu; totuşi din hotărnicia a 12 boieri din 1712 (7220) nu reiese că le-ar fi rămas vreun stînjen între aceste două moşii cu care să fi putut face călcare, se hotărăşte ca hotarnicii ambelor părţi să cerceteze la faţa locului, prin diferite dovezi şi carte de blestem, dacă va fi nevoie, mai întîi semnele şi pietrele din cartea de hotărnicie a 12 boieri şi aflîndu-le, să cerceteze apoi dacă în adevăr au avut acolo moşnenii Spahii acei 104 stj.; dacă se va dovedi acest lucru, să-i deosebească de partea schitului, ca şi partea paharnicului Costandin, arătată în acea hotărnicie şi scăzînd acei stînjeni din suma totală, ceea ce va mai rămîne, să-i deosebească pe seama schitului din spre moşnenii Şipoteni;

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

dacă toţi vor fi mulţumiţi, să pună semne şi pietre, dînd prigonitorilor cărţi de alegere iar în caz contrariu, să se raporteze la Divan.

Ms 964, 21, f. 31-32 v.

1057. — **1843 mai 25.** — Inaltul Divan, ca urmare la o hotărîre pregătitoare a sa din 1834 cercetează pricina dintre răposata logofeteasă Zmaranda Brăiloaica şi răposata polcovnicească Ecaterina Miroslăveanca, a cărei moştenitoare este Ecaterina Pîrîianca, pentru călcarea moşiei Pometeşti din jud. Dolj a Miroslăvencii de către moşia Negoeşti a logofetesei Brăiloaica; Inaltul Divan, bazat pe faptul că hotarnicul logofetesei Brăiloaica a lăsat tot nelămurită situaţia părţii de moşie în prigonire, iar hotarnicul Miroslăvencii, împiedecat de Brăiloaica, nu a putut face măsurătoare la faţa locului, ci a ridicat doar planul, dovedind totuşi cotropirea moşiei Pometeşti din spre Negoeşti şi avînd în vedere hotărîrea pregătitoare de mai sus, hotărăşte:

Hotarnicii de atunci ai împricinaţilor să meargă din nou la faţa locului unde vor dovedi semne netăgăduite după zapisul de învoire din anul 1752, pe care ambele părţi prigonitoare «au dat mulţumire» în Divan în 1834, acolo să pună şi pietre hotar; cartea de blestem s-o întrebuinţeze numai la dovedirea semnelor bănuite şi tăgăduite pe care să le statornicească cu pietre şi semne, dînd carte de alegere împricinaţilor; pentru cheltuielile de judecată cerute serdarului Brăiloiu de moştenitorii Miroslăvencii, se pot adresa judecătoriei locale, în urma cercetării de mai sus.

Ms 964, 22, f. 33-34 v; vezi şi nr. 468.

1058. — **1843 mai 28.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1841, cercetează pricina dintre moşnenii Băleni — Motorăşti şi Popîrţeşti din jud. Teleorman cu moşnenii Căcărezeni şi Cochineşti tot de acolo pentru călcare de moşie; pe baza sineturilor jeluitorilor Băleni, din care se vede că pe lîngă partea lor avută prin hotărîri judecătoreşti au mai cumpărat 7 funii de la fraţii Brătăşeni, rămînînd în stăpînirea lor tot trupul moşiei Băleni, precum şi pe temeiul hotărniciei serdarului Negulescu din anul 1833, hotarnicul pîrîţilor, care le-a împărţit moşia «pe moşi», lucrare întocmai cu sineturile jeluitorilor Băleni şi în urma «mulţumirii dată» de ambele părţi prigonitoare trecută în anaforaua Divanului din 1835 nov. 6, prin care moşnenii Băleni sînt liberi să stăpînească întreaga moşie împreună şi cu partea moşului Şerbu, pretinsă de pîrîţi din moşia Băleni, socoteşte pricina încheiată şi hotărăşte:

Hotarnicii ambelor părţi să îndeplinească la faţa locului hotărnicia din 1833, statornicind cu pietre semnele cuprinse în ea; pentru partea moşului Şerbu, să se judece deosebit, iar pîrîţii să plătească jeluitorilor cheltuieli de judecată.

Ms 964, 23, f. 35-36 v; I.C. dos. 10013/837.

1059. — **1843 mai 29.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1837, Inaltul Divan cercetează pricina dintre medelnicereasa Zmaranda Coţofeanca cu Dumitru Costea din Tg. Jiu, supus cesaro-crăiesc, pentru 2000 lei; Dumitru Costea cerînd aceşti bani în baza unui zapis de la numita medelnicerească, Divanul Craiovei i-a cerut să jure că în adevăr zapisul a fost găsit în cărţile tatălui său Costea şi că răposatul medelnicer

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Coţofeanu nu i-a achitat această datorie; constatînd că pîrîta nu a făcut apelaţie împotriva acestei hotărîri, iar jeluitorul, prin protestul dat în urmă, a spus că primeşte jurămîntul, dacă mai întîi medelnicereasa Coţofeanca va depune banii cu dobînda lor şi cheltuielile de judecată, Inaltul Divan hotărăşte:

Pîrîta Coţofeanca să depună la judecătoria locală suma de mai sus, apoi să se dea jeluitorului carte de blestem şi dacă o va primi, să i se elibereze de judecătorie datoria cuvenită cu dobînda şi cheltuielile de judecată, iar dacă va refuza jurămîntul pîrîta să-şi ridice banii depuşi. Pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa Coţofencii, aceasta are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună de la primirea copiei prezentei hotărîri.

Ms 964, 24, f. 37-38; I.C. dos. 8991/838.

1060. — **1843 iun. 2.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre fraţii Stolojeni cu Costandin Săvoiu zis Surcel şi cetaşii săi din satul Borăscu jud. Gorj, învinuit de cotropirea moşiei celor dintîi; pe baza dovezilor aduse de ambele părţi asupra judecăţilor ce au avut loc între moşnenii Turceni cu moşnenii Boroşteni din satul Borăscu pentru călcarea moşiei Turceni de către Boroşteni reieşind că hotărnicia clucerului Glogoveanu din 1819 a rămas «defăimată», deoarece este tăgăduită atît de pîrîţii moşneni Boroşteni cît şi de jeluitorii Turceni, Inaltul Divan hotărăşte: hotarnicii ambelor părţi să cerceteze la faţa locului prin diferite dovezi şi carte de blestem, de va fi nevoie, atît obîrşia Suşiţei cît şi ogaşul Ivoicii, unde spun jeluitorii că au avut şi moara şi de unde singuri pîrîţii au cerut Departamentului de Patru în 1806 să li se înceapă măsurătoarea, precum şi alte semne din sineturi vechi ce vor mai avea, atît ei cît şi vecinii şi mulţumindu-se amîndouă părţile, să le statornicească şi să dea cărţi de alegere; în caz de nemulţumire, să se înştiinţeze Divanul spre a se da atunci hotărîre asupra acestei pricini, a cheltuielilor, a venitului călcării şi a pagubelor pricinuite; hotărnicia din 1825 rămîne cu totul desfiinţată, fiind tăgăduită de jeluitori, necercetată de nici o instanţă şi fără legătură cu pricina.

Ms 964, 25 f. 38 v-41.

1061. — **1843 iun. 2.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei, în pricina dintre pitar Petrache Bîrsescu şi praporcic Manolache Bîrsescu cu fratele lor cel mare, Statache Bîrsescu pentru moştenire, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, unită cu a judecătoriei, ca învoirea încheiată între Statache şi mama lor în 1833, fiind nepravilnică, să rămînă desfiinţată; averea răposatului pitar Petrache Bîrsescu, unchiul lor, să se unească cu averea polcovnicului Ştefan Bîrsescu, tatăl împricinaţilor şi să se împartă în patru părţi egale, fiind la mijloc şi o soră nevolnică, Marghioala; partea ce se va dovedi că a fost luată în plus de Statache peste hotărîrea din 1833 a Divanului, să fie restituită de susnumitul scăzîndu-i-se cheltuielile făcute cu îngrijirea Marghioalei; partea acesteia de avere să se deosebească de a celorlalţi fraţi şi să fie dată celui mai bun dintre ei ca să îngrijească de bolnavă pînă la moartea ei. Statache să stăpînească partea lui de avere. Clădirile vechi să fie reparate de cei care le-au stăpînit şi din a căror neglijenţă s-au stricat, iar ceilalţi fraţi să restituie lui

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Statache banii cheltuiţi de acesta cu clădirile făcute de el din nou, ce vor cădea pe partea fraţilor săi.

In privinţa Marghioalei, care nu poate fi căsătorită din cauza boalei, judecătoria locală să hotărască locuinţa acesteia pe viitor şi cele necesare hranei şi îmbrăcăminţii ei, la care vor contribui anual cei trei fraţi pe tot timpul vieţii ei, urmînd ca averea tatălui şi unchiului lor să se împartă numai în trei părţi; iar Statache să mai plătească fraţilor săi şi cheltuielile de judecată socotite de acest Divan.

Ms 964, 26 f. 41 v-43; I.C. dos. 100/843.

1062. — **1843 iun. 4.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1838, Inaltul Divan cercetează pricina dintre moşnenii Cerbuleşti cu moşnenii Croitoreşti, zişi şi Vîlculeşti din jud. Mehedinţi, pentru 500 stj. în lat şi 200 stj. în lungime din moşia Runcu a jeluitorilor; pîrîţii au adăugat aceşti stînjeni la moşia lor, Dîlma, prin ştergerea semnelor din hotărnicia Dîlmii făcută în 1794 de Hagi Iordache şi prin hotărnicia şi planul din 1836 a lui At. Nenoveanu, care a băgat acel codru de loc în hotarul Dîlma al pîrîţilor; Inaltul Divan hotărăşte ca pînă la sfîrşitul lunii octombrie hotarnicii ambelor părţi să cerceteze la faţa locului, prin diferite dovezi şi carte de blestem, de va fi nevoie, unde a fost acel ştiubei cuprins în cartea Ispravnicatului din 1794, precum şi semnele despărţitoare dintre prigonitori pe baza sineturilor răzeşilor vecini spre a le deosebi şi statornici. Dacă nu vor putea dovedi acel ştiubei şi nici alte semne, atunci tot prin carte de blestem să descopere pe unde a fost vechea stăpînire şi pînă acolo să însemne răzorul despărţitor cu semne şi pietre, dînd cărţi de alegere împricinaţilor. Dacă unul din hotarnici nu va veni la termenul fixat, atunci celălalt să facă lucrarea, fără să se mai ia în seamă pricinuirile celeilalte părţi.

Ms 964, 27, f. 43-44 v; I.C. dos. 9011/838.

1063. — 1843 iun. 5. Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1838 în pricina dintre moşnenii Vîrlăneşti din jud. Buzău cu Elisaveta ceauşoaia pentru 300 stj. moşie din hotarul Pleşcoiu, cumpăraţi de ceauş Gheorghe, soţul pîrîtei, de la moşnenii Curculeşti, Inaltul Divan, pe temeiul dovezilor aduse şi al refuzului jeluitorilor de a primi carte de blestem, confirmă hotărîrea Divanului Civil, unită cu anaforaua Depart. de Opt din 1831 mart. 10, ca un boier hotarnic, ales şi plătit de ambele părţi, să meargă la faţa locului şi să aleagă, după zapise, tot trupul moşiei Pleşcoiu, din care să se deosebească apoi cei 842 stj. de zestre ai pîrîtei ceauşoaie, apoi să cerceteze prin diferite dovezi şi carte de blestem, de va fi nevoie, vechea stăpînire a Vîrlăneştilor şi a Curculeştilor, alegînd şi deosebind părţile tuturor, iar părţile Curculeştilor să le dea ceauşoaii de care au fost cumpărate. In caz de nemulţumire a vreuneia din părţi, să vină la Divan şi cel care va pierde procesul, va plăti cheltuielile, iar pentru cele dinaintea Divanului Civil să se adreseze la judecătoria locală.

Ms 964, 28, f. 44-45v; I.C. dos. 9033/838.

1064. — **1843 iun. 5.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1837, în pricina dintre Marin, Florea şi Ion, moşneni Soriceşti, cu Luxan-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

dra, soţia răposatului Sorici şi Badea, fratele lui, pentru părţile de moşie din hotarul Bîscoveni şi Curte, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Judecătoriei Teleorman din 1833, ca cei trei fraţi jeluitori să stăpînească deopotrivă cu Stoica şi Badea acei 130 stj. din Bîscoveni şi 200 stj. din hotarul Curte, care să se împartă în cinci părţi egale, iar cei trei fraţi să restituie celorlalţi «analoghia» banilor daţi pe acele răscumpărări de la pitarul Ioniţă Bîscoveanu şi pentru cheltuieli; pentru venitul celor 60 stj. din hotarul Curte, pe care jeluitorii spun că l-au luat Stoica şi Badea, să se facă cercetare la faţa locului prin carte de blestem pentru descoperirea celui care a luat acel venit, de asemenea pentru bucate şi altele şi care din fraţi se va dovedi vinovat să restituie celorlalţi partea de venit cuvenită fiecăruia; pîrîţii să plătească jeluitorilor cheltuielile de judecată.

Ms 964, 29, f. 46-48; I.C. dos. 10026/837.

1065. — **1843 iun. 5.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Stan Grînaru, Nedelcu, fratele său, Petru Grînaru şi Mitrică, fratele său, cu polcovniceasa Stanca Tîrnoveanca, toţi din jud. Dolj, pentru împărţirea moşiei Georgiţa şi Curmătura; deoarece jeluitorii pretind că partea lor este lipsită de apă, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1837, unită cu a Tribunalului, ca pîrîta să facă pe cheltuiala sa, două fîntîni pe partea jeluitorilor în schimbul altor două fîntîni ce li se cuvenea pentru a treia parte a lor de moşie din cele şase fîntîni căzute pe moşia pîrîtei; fîntînile să fie întocmai ca ale acesteia şi cu apă suficientă; în ceea ce priveşte cei 113 stj. şi 3 palme, dezrobiţi de pîrîţi de la neamul lor şi care se cercetează de instanţe mai înalte, să se urmeze după hotărîrea ce se va da, iar jeluitorii să plătească pîrîtei şi cheltuielile de judecată.

Ms 964, 30, f. 48-50; I.C. dos. 8992/838.

1066. — **1843 iun. 7.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1841, în pricina dintre serdar Nicolae Ruset cu Gheorghe postelnicel şi vărul său Badea, Vulpeşti, de la Piteşti, pentru 80 stj. din hotarul Ciorîndeasca sau Vulpeştii de Jos, Inaltul Divan, pe baza mulţumirii dată de ambele părţi înaintea sa o întăreşte şi hotărăşte ca pînă la sfîrşitul lunii septembrie, hotarnicii aleşi de prigonitori să cerceteze la faţa locului prin diferite dovezi şi carte de blestem, de va fi nevoie, semnele despărţitoare după hotărnicia din 1782, atît la partea Ciorîndeştilor şi a lui Mihu, cît şi la partea lui Corlăţeanu; dacă stăpînirea se va fi urmat întocmai, atunci cei 80 stj. ceruţi de serdar după hotarnica lui Pătraşco căpitan din 1786, să rămînă fără urmare; dacă se va dovedi însă că au avut mai mult, atunci cei 80 stj. să se alăture de ceilalţi 127 ai serdarului Roset, urmîndu-se despărţirea semnelor după constatările de la faţa locului. Hotarnicii vor mai cerceta prin carte de blestem şi venitul călcării ce se va dovedi făcută, precum şi venitul părţii dată în stăpînirea jeluitorului serdar, de la hotărnicia serdarului Hristache Greceanu pînă acum, pentru ca fiecare să plătească ceea ce datorează. In caz de mulţumire să primească şi cărţi de alegere, în caz contrariu să vină la Divan, cînd se va da hotărîre şi cu privire la cheltuielile de judecată.

Ms 964, 31, f. 50 v-51 v.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1067. — **1843 iun. 7.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1838, în pricina dintre Mihail Mușceleanu cu Pană Glodeanu din jud. Buzău pentru moșia pîrîtului din Mușcelul-Brînzesc, în afară de 50 stj. dați zestre surorii acestuia și pentru alți 80 stj. pe care jeluitorul pretinde că fac parte din moșia Mușcelul-Brînzesc, iar pîrîtul susține că fac parte din trupul deosebit al moșiei Mușcelul-Sărății, Inaltul Divan, pentru stabilirea acestor două chestiuni nedeslușite de judecățile anterioare, hotărăște: hotarnicii ambelor părți, împreună cu trimisul judecătoriei locale, să cerceteze la fața locului prin diferite dovezi și carte de blestem, la nevoie, din care trup de moșie fac parte cei 80 stj. și să mai dovedească tot prin carte de blestem, dacă pîrîtul a mai stăpînit și alți stînjeni în afară de cei 50 dați de zestre sorei sale, soția serdarului Sărățeanu și de rezultat să raporteze la Divan.

Ms 964, 32, f. 52-52 v.

1068. — **1843 iun. 8.** — Confirmînd în parte hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837 în pricina dintre Luxandra Băsărăbeasca și Nicolae Anastasiu pentru protimisisul unei păduri, dată acestuia prin contract de tatăl jeluitoarei și ca urmare la declarația acesteia, dată în Divan că nu mai are nici o pretenție, deoarece pîrîtul s-a învoit cu tatăl jeluitoarei și i-a restituit pădurea, Inaltul Divan consideră această pricină stinsă pentru totdeauna; în privința cheltuielilor infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc prin care jeluitoarea era obligată să depună la judecătorie toți banii după contract și apoi prin deosebită judecată să-și ceară despăgubirea cuvenită pentru banii plătiți de pîrît pentru tăierea acelei păduri și hotărăște ca amîndouă părțile să rămînă apărate de plata cheltuielilor.

Ms 964, 33, f. 53-53 v; I.C. dos. 10024/837.

1069. — **1843 iun. 16.** — Infirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839, în pricina dintre serdăreasa Zmaranda Paraschivescu și fiica sa Catinca Vlădoianca cu maioreasa Haritina Gigîrtu, fiica răposatului Stavru Sclivanitu pentru protimisisul moșiei Poroșna din jud. Teleorman, Inaltul Divan confirmă anaforaua Judecătoriei de întîia cercetare a jud. Teleorman din 1833 aug. 29 și hotărăște ca jeluitoarea, căpităneasa Catinca Vlădoianca, soră bună cu răposata slugereasă Ruxandra Boroglu, proprietara moșiilor Poroșna și Guzoieni scoase la mezat pentru plata datoriilor, să stăpînească moșia Poroșna cu tot ceea ce se va dovedi la fața locului, că a avut în 1828 la vînzarea către răposatul Sclivanitu și să restituie pîrîtei maiorese Haritina 30000 lei, banii vînzării, iar aceasta să plătească jeluitoarei cheltuielile de judecată.

Ms 964, 34, f. 54-56 v; I.C. dos. 5215/839.

1070. — **1843 iun. 19.** — In pricina dintre conțipistul Pîrvu Florovici cu pitar Andrei Prejbeanu pentru niște rămășițe de condiții neîndeplinite la moșia Știrbei, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1842, ca să se respecte înscrisul de învoire din 1838 iulie 1 și pîrîtul pitar să fie apărat de toate pretențiile lui Florovici, plătindu-i-se și cheltuielile de judecată, iar Nicolae Costea să plătească jeluitorului jumătate parte din acele condiții neîndeplinite, potrivit obligației luată prin acea

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

învoire. In ceea ce priveşte pretenţia pîrîtului ca jeluitorul Florovici să plătească toţi banii arenzii din 1837 şi să i se elibereze zapisul de la Manciu hagi Ţolea, după înscrisul din 1837 sept 10, Inaltul Divan hotărăşte ca această pricină să fie cercetată de judecătorie, iar dacă vreo parte va rămîne nemulţumită, să facă apelaţie la Divan cu precădere de înfăţişare.

Ms 964, 35, f. 56-58 v; I.C. dos. 108/842

1071. — **1843 iun. 21.** — In pricina dintre Costandin fost clucer de arie cu Dimitrie hagi Marchidis pentru socoteli de arenda moşiei Dudeştii de Baltă a m-rii Sinaia, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837, unită cu a judecătoriei ca totul să se urmeze întocmai, cu deosebire ca jeluitorul să plătească pîrîtului tot ceea ce judecătoria obligă pe Bănică Chiţoiu să plătească aceluia; jeluitorul, în urma îndepărtării pîrîtului Marchidis să-şi ceară la rîndul său despăgubirea de la egumenul m-rii Sinaia şi de la Bănică Chiţoiu, numit arendaş al moşiei; pentru orice abateri săvîrşite de Bănică, să se înţeleagă cu el, nu cu pîrîtul, căruia îi va plăti şi arenda anului al doilea cu dobînda «pravilnică», neachitată încă, după însuşi mărturisirea lui şi cheltuielile de judecată; pîrîtul să plătească jeluitorului, la rîndul său, 864 lei, banii peştelui şi 5 lei rămăşiţă din arenda anului al doilea cu dobînda «pravilnică». Deoarece hotărîrea este dată în lipsa Saftei cămărăşoaia, soţia răposatului jeluitor, aceasta are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună.

Ms 964, 36, f. 58 v-59 v; I.C. dos. 10037/837, 101/845.

1072. — **1843 aug. 31.** — Ca urmare la anaforaua Divanului Craiovei din 1826 în pricina dintre Dumitrache Carianopolu, vechilul comisiei casei fraţilor Nani cu Dinu Ciutacu, Şerban Epure, Manea Epure şi popa Ivan Epuran, toţi din satul Teiuşul jud. Olt, pentru datoria de bani şi ca urmare la declaraţia vechilului casei Nanilor că toţi ceilalţi datornici şi-au plătit datoria afară de Dinu Ciutacu, Inaltul Divan confirmă anaforaua de mai sus numai în ceea ce priveşte pe numitul Dinu, obligîndu-l ca pe lîngă achitarea sumei datorate de lei 1234 să mai plătească şi taxa legiuită către Divan; pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa pîrîtului, acesta are drept să facă apel la Divan în timp de opt zile, sau către domn în timp de o lună.

Ms 964, 37, f. 60-60 v; I.C. dos. 8994/838.

1073. — **1843 aug. 31.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1838, în pricina dintre moşnenii din satul Dumbrăviţa jud. Mehedinţi cu pitar Marin Chintescu pentru moşie, Inaltul Divan hotărăşte ca pîrîtul Chintescu să-şi ia hotarnic pe cheltuiala sa, iar jeluitorii, dacă vor voi, să-şi ia şi ei deosebit hotarnic; aceştia să cerceteze la faţa locului cu ajutorul judecătoriei locale, în prezenţa împricinaţilor şi a celorlalţi răzeşi, prin diferite dovezi şi carte de blestem, de va fi nevoie, cumpărăturile pîrîtului în acel hotar şi să le deosebească prin semne şi pietre, dînd cărţi de alegere împricinaţilor; în caz de nemulţumire, să se facă numai semne şi să vină cu toţii la Divan.

Ms 964, 38, f. 61-62.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1074. — **1843 sept. 1.** — In pricina dintre Hristodor Gheorghiu din jud. Olt cu slugerul Bălan, iar acum cu Hristodor Caracostea şi Gheorghe Caracostea pentru moşia Momiceni, Inaltul Divan, avînd în vedere mulţumirea dată de ambele părţi înaintea lui ca să-şi ia hotarnici, precum şi învoiala încheiată în anul 1817 iunie 1 între slugerul Gh. Bălan şi Gh. Hristodulo cu privire la împărţirea moşiei Floru, luată în întregime de numitul sluger cu o parte din Momiceni şi a moşiei Momiceni, luată în cea mai mare parte de Gh. Hristodulo, hotărăşte: hotarnicii ambelor părţi să deosebească la faţa locului prin semne şi pietre, partea cuvenită moştenitorilor slugerului Bălan de către moşia Momicenilor ce rămîne moştenitorilor lui Gh. Hristodulo, arătînd Divanului cîţi stînjeni se dă fiecăruia; apoi să se socotească banii ce datorează fiecare împricinat din partea sa şi venitul locului luat în fiecare an de moştenitorii lui Bălan, după locul ce se va dovedi că stăpînesc în partea de moşie a moştenitorilor lui Gh. Hristodulo, înfăţişîndu-se la Divan, care va da atunci hotărîre şi pentru cheltuielile părţii ce va avea dreptate.

Ms 964, 39, f. 62-65 v.

1075. — **1843 sept. 7.** — In pricina dintre Alexe Alexiu din Argintoaia jud. Mehedinţi cu medelnicer Costandin Argintoianu pentru 700 stj. moşie din Berbeşti sau Ulu jud. Romanaţi, pe care pîrîtul a vîndut-o jeluitorului cu 2300 galbeni austrieci, primind încă o vie cu pometul ei şi alte două pometuri cu pruni din moşia Argintoaia, drept schimb, dovedindu-se că această vînzare este săvîrşită după toate formele legale, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1838, ca jeluitorul Alexe să plătească pîrîtului medelnicer 100 galbeni împărăteşti cu dobînda lor «pravilnică», rest din preţul vînzării şi cheltuielile de judecată; stăpînirea moşiei, a viei şi a pometurilor să urmeze după zapisul vînzării ca şi pînă acum; hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorului, acesta are drept de apel la Divan în soroc de opt zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 964, 40, f. 65 v-67; I.C. dos. 9051/838.

1076. — **1843 sept. 10.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1838 în pricina dintre Răducanu Notara cu Catinca Ştirboaica pentru pagubele pricinuite prin călcarea contractului moşiei Strîmba, luată în arendă de jeluitor, Inaltul Divan hotărăşte:

Un «cilen» al judecătoriei locale să cerceteze la faţa locului prin diferite dovezi şi carte de blestem, dacă va fi nevoie, în prezenţa ambelor părţi, mai întîi dacă moara şi cîrciuma din zapisul arendării au fost în stare proastă, aşa încît arendaşul nu s-a putut folosi de ele şi al doilea, cîtă pagubă s-a pricinuit acestuia din această cauză şi să le preţuiască după preţul din acel an, raportînd Divanului pentru hotărîre.

Ms 964, 41, f. 67-68.

1077. — **1843 sept. 17.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1836 în pricina dintre diaconul Şerban din Vîlcele, Dinu din Comana şi ceilalţi cetaşi din jud. Olt cu Mihalache Cioflan, fiul şi moştenitorul lui Zamfirache Cioflan pentru călcare de moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Judecătoresc, unită cu cea a judecătoriei, ca să se

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

urmeze întocmai îndatorîndu-se jeluitorii să plătească pîrîtului şi cheltuielile de judecată, plata avocatului şi taxa după proiect, deoarece s-a dovedit după hotărîrea lui Mavrogheni vv. din 1787 că tot trupul acelei moşii este al pîrîtului Cioflan, iar neamul jeluitorului a avut acolo numai o vie, pe care a vîndut-o apoi chiar pîrîtului prin zapis, neputînd fi deci socotită stăpînirea acestuia, bazată pe un sinet public, drept o călcare de moşie.

Ms 964, 42, f. 68-69; I.C. dos. 10000/837.

1078. — **1843 sept. 17.** — Ca urmare hotărîrii sale din 1843 mai 5, dată în lipsa lui Matei, fiul lui Cincă din Almăju jud. Dolj, în pricina cu Ion fiul lui Ion din Simnic pentru datorie de 1995 lei 22 par. pretinşi de pîrît, Inaltul Divan, pe baza noilor dovezi aduse acum de jeluitor, infirmă hotărîrea sa de mai sus unită cu cea a Divanului Craiovei prin care îl osîndeau şi confirmă anaforaua Judecătoriei Dolj din 1837 dec. 4, ca jeluitorul Matei, care a arătat prin mărturia a trei oameni că a achitat toţi banii pretinşi de pîrît, să rămînă apărat de cererea acestuia iar pîrîtul Ion să plătească cheltuielile de judecată; pentru pagubele pricinuite din cauza sechestrului pus de pîrît, jeluitorul să facă cercetare la Judecătoria de întîia cercetare.

Ms 964, 43, f. 69-70 v; vezi şi nr. 1054.

1079. — **1843 sept. 21.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 în pricina dintre Ene Pană cu paharnic Athanasie Xenocrat pentru banii ce datora acestuia şi pentru că de la hotărîrea Divanului Craiovei, unită cu cea a judecătoriei şi pînă la acest Divan, jeluitorul nu a putut dovedi că a plătit datoria de mai sus, sau că zapisele nu sînt ale răposatului pitar Pană, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei prin care jeluitorul este osîndit să plătească pîrîtului numai cheltuielile de judecată, deoarece datoria de mai sus cu dobînda ei «pravilnică» s-a primit de la judecătorie.

Doi membri ai Divanului fac opinie separată, unindu-se cu hotărîrea dată prin jurnalul din 3 sept. 1843, că paharnicul Xenocrat nu poate cere plata zapiselor răposatului pitar pînă nu va înfăţişa înscrisul de desfacerea datoriei, fiind obligat să restituie şi banii primiţi fără drept de la judecătorie, iar osînda casei răposatului pitar de a plăti cheltuielile în care intră şi avocatul după proiectul din 1836 nu este justă, deoarece proiectul nu a fost întărit şi pus în lucrare.

Ms 964, 44, f. 71-72 v; I.C. dos. 9049/838.

1080. — **1843 sept. 22.** — Ca urmare la o hotărîre a sa din 4 nov. 1842 în pricina dintre Chiriac Vardache (în lipsă), fratele răposatului Ianache Vărdache, cu Costandin fiul lui Ion Mateeşescu şi vărul său Costandin fiul lui Dumitru, toţi de la Cerneţi jud. Mehedinţi, pentru răscumpărarea unor stînjeni de moşie ceruţi de pîrîţi de la jeluitor cu protimisis şi pe baza dovezilor aduse de pîrîţi că la termenele fixate, jeluitorul nu a fost bolnav în Craiova, după cum se sileşte să dovedească prin înscrisul doctorului Perin de acolo şi al doctorului Carol din Cerneţi, şi a fost plecat din acel oraş la moşie pentru interesele sale, nevoind să se înfăţişeze la judecată, Inaltul Divan consideră desfiinţat înscrisul doctorului

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Perin şi întăreşte hotărîrea sa din 4 nov. 1842, unită cu a Divanului Craiovei din 1837 mart. 15, prin care se dă pîrîtului Costandin Mateeşescu drept de răscumpărare asupra stînjenilor ceruţi.

Ms 964, 45, f. 72 v-74 v; vezi şi nr. 1030.

1081. — **1843 sept. 22.** — In pricina dintre Milco Jiroveanu, Barbu Jiroveanu şi Costandin Gologan din satul Jirov jud. Mehedinţi cu Luxandra Bălteanca din Brăneşti jud. Gorj pentru nişte stînjeni de moşie, vînduţi jeluitorilor de Bălăceasca, soacra pîrîtei şi de cei doi feciori ai ei, Bărbuceanu şi Mihalache, soţul pîrîtei, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 prin care jeluitorii sînt condamnaţi în lipsă, fără să arate dacă li s-a adus la cunoştinţă termenul de judecată, avîndu-se în vedere că la cele anterioare s-au prezentat regulat; se confirmă însă anaforaua Judecătoriei Mehedinţi din 1834. Dovedindu-se că în 1826, soţul jeluitoarei scria în zapisele jeluitorilor că a primit de la mama sa banii cuveniţi pe partea sa de moşie şi iscăleşte ca jeluitorii să stăpînească după cuprinderea lor şi că martorii au fost doi, Dumitrache şi Ion Rovinaru, dintre care ultimul a scris cele de mai sus după spusele lui Mihalache şi a mamei sale, se hotărăşte prin această anafora ca jeluitorii să stăpînească stînjenii cuprinşi în zapise, iar Mihalache, dacă nu şi-a primit partea sa, cum pretinde acum, să-şi ceară despăgubirea cuvenită de la casa mamei sale, Maria Bălăceasca; hotărîrea fiind dată în lipsa pîrîtei, aceasta are drept de apel la Divan în termen de opt zile şi către domn în timp de o lună.

Ms 964, 46, f. 75-77; I.C. dos. 9050/838.

1082. — **1843 sept. 28.** — In pricina dintre Sofia văduva cu fiul său vitreg Mihalache Tufecciu pentru «defăimarea» dieţii tatălui său Nedelco şi ca urmare hotărîrii sale din 1837 sept. 22 şi a raportului Sfatului Consultativ din 1838 sept. 10, Inaltul Divan hotărăşte următoarele:

1). Se infirmă hotărîrea Sfatului Consultativ şi se confirmă hotărîrea sa din 1833, unită cu a celorlalte instanţe, prin care, casele lăsate de Nedelco soţiei sale, sînt numai ca să trăiască, nu în deplină stăpînire.

2). Pentru cheltuielile îngropării, pomenilor şi banii lăsaţi de Nedelco soţiei sale, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Sfatului Consultativ, cu deosebire ca cei 790 lei, cheltuieli de înmormîntare, să rămînă pe socoteala lui Mihalache, fiul răposatului; pomenile să se scadă din cei 1500 lei, lăsaţi de Nedelco în acest scop, iar restul de bani să se dea Sofiei.

3). Pentru dobînda sumei de 2.000 lei lăsaţi de răposat soţiei sale, Inaltul Divan infirmă observaţiile Sfatului Consultativ şi confirmă hotărîrea sa din 1837 ca Mihalache să plătească dobîndă de la hotărîrea instanţei de întîia cercetare, nu de la moartea dietaşului.

4). Mihalache să plătească Sofiei 8 galbeni taxa către Divan, plătită numai de jeluitoare.

5). Mihalache este dator să plătească mamei sale suma de 600 lei, chiria casei şi prăvălioarei acesteia, deoarece tăgăduieşte că i-a primit de la chiriaş, dar refuză să primească jurămînt în acest sens, dovedindu-se astfel vinovat.

Ms 964, 47, f. 77-78; I.C. dos. 5206/839; vezi şi nr. 81, 677.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1083. — **1843 sept. 28.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, în pricina dintre Comisia casei fraţilor Nani cu clucereasa Catinca Ştefănescu pentru datoria de bani din zapisele cu data de 12 sept. şi 2 dec. 1821, în care scop au fost zălogite către acea casă moşiile Slobozia şi Văcarea, Inaltul Divan dovedind că atît împrumutarea cît şi zălogirea nu au fost făcute după cuprinderea pravilei, hotărăşte ca cele două moşii de zestre ale pîrîtei să rămînă slobode, iar casa Nanilor să restituie sineturile respective şi să-şi ceară despăgubirea din alt avut al răposatului clucer Ştefănescu. «Gherlanta» să fie socotită ca avere a acestuia, deoarece soţia sa nu a putut dovedi că este dar dinaintea nunţii şi numita clucereasă să facă jalbă pentru lipsa de zestre la Judecătoria de întîia cercetare, iar casa Nanilor să plătească pîrîtei cheltuielile de judecată.

Ms 964, 48, f. 78 v-79; I.C. dos. 5209/839.

1084. — **1843 sept. 28.** — In pricina dintre moşnenii Grigoreşti-Frăsineni şi Iancu cu fraţii lui din jud. Vlaşca cu moşnenii Coşoeşti pentru 2254 stj. cotropiţi din trupurile moşiilor Măceşti, Stănceasca, Cîrtojani şi Călăreşti, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Judecătoriei Vlaşca din 1837 şi pentru că aceasta nu a fost pusă în lucrare, hotărăşte: hotarnicii şi inginerul ambelor părţi, în prezenţa acestora şi a vecinilor răzeşi, să aducă la îndeplinire acea anafora şi dacă hotarnica celor 12 boieri din 1713 (7221) după care trebuie să se facă măsurătoarea, nu va fi arătată, atunci măsurătoarea trupurilor de moşie Stănceasca şi Cîrtojani să se facă după «canoanele hotărniciilor» cu 3 trăsuri în lat cu lungimea din apa Zglavaciocului pînă în valea Călăreştilor, iar celelalte două trupuri, Măceştii şi Călăreştii tot cu 3 trăsuri în lat cu lungimea din Valea Călăreştilor pînă în apa Cîlniştii; după ce vor afla suma stînjenilor acestor 4 moşii, să cerceteze sineturile şi stăpînirea fiecărei părţi în aceste moşii, iar în caz de nemulţumire a uneia din părţi, să se facă numai semne şi cu alegerea în scris, să se înfăţişeze la Divan pentru hotărîre.

Ms 964, 49, f. 79 v-82 v.

1085. — **1843 oct. 5.** — In pricina dintre moşnenii Severineşti din jud. Mehedinţi cu moşnenii Ciotîrleşti şi Ciuşani din Căzăneşti tot acel judeţ, pentru un codru de moşie, numit Cerveniţa, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, unită cu a Judecătoriei Mehedinţi bazată pe vechile sineturi ale pîrîţilor şi cercetarea făcută în urmă la faţa locului de pitarul Carada şi hotărăşte ca pîrîţii moşneni Căzăneşti să stăpînească acel codru de moşie Cerveniţa, după semnele şi cuprinderea hotărniciei lor din 1759, iar jeluitorii Severineni să plătească pîrîţilor şi cheltuielile de judecată pînă la Tribunalul Craiovei.

Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorilor, aceştia pot să facă apel la Divan în termen de 8 zile, sau către domn în timp de o lună.

Ms 964, 50, f. 83-83 v; I.C. dos. 5152/839.

1086. — **1843 oct. 6.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1841, în pricina dintre slugerul Alexandru Diculescu cu moşnenii Diiculeşti pentru călcare de moşie, Inaltul Divan hotărăşte ca hotarnicii

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

ambelor părţi să cerceteze la faţa locului, în prezenţa acestora, semnele despărţitoare ale moşiei Budeşti şi Băbeni după hotărnicia lui Străchinescu din 1816 şi dovedindu-le să le statornicească; după aceea să cerceteze tot în prezenţa împricinaţilor şi a vecinilor răzeşi şi partea jeluitorului sluger în Diiculeşti, moştenire sau cumpărare, din care să se scadă mai întîi acei 140 stj. cumpăraţi de Diiculescu şi acel hotar cu zapis din 1812, de la vistiereasa Anica, lipindu-i la Budeşti şi Băbeni; ceilalţi stînjeni pe care-i va mai avea în Diiculeşti, să-i aleagă după sineturile şi dovezile jeluitorului şi să-i deosebească după «canoanele hotărniciilor», dînd fiecăruia partea ce i se cuvenea; în caz de nemulţumire a uneia din părţi, să se facă numai semne despărţitoare, fără să se împietrească şi să se înfăţişeze din nou la Divan.

Ms 964, 51, f. 84-86 v.

1087. — **1843 oct. 6.** — In pricina dintre m-rea Cîmpulung cu clucer Dimitrie şi maior Costache, fraţi Fălcoeni, pentru nişte ţigani, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 ian. 16, ca pîrîţii Fălcoeni să ia în stăpînirea lor de la m-rea Cîmpulung pe Stanca ţiganca şi fiul ei Anastase, cu tot rodul şi folosul lor, ca şi pe bărbatul Stancăi şi pe ţiganca lui Anastase, de a căror cununie mănăstirea va fi obligată să facă dovadă, odată ce numiţii fraţi şi-au găsit ţigăncile în ţigănia mănăstirii, căsătorite cu ţiganii acesteia. De asemenea, mănăstirea va plăti pîrîţilor şi banii taxei, după care casa răposatei păhărnicese Herasca să se socotească separat cu clucereasa Marghioala Rusetoaia pentru schimbul pomenit în anaforaua isprăvnicească, cererile mănăstirii pentru mai multe soroace, dovedindu-se fără temei rămîn deşarte şi neţinute în seamă.

Ms 964, 52, f. 86 v-87 v; I.C. dos. 5146/839.

1088. — **1843 oct. 12.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre Zinca Lăcusteanca din jud. Dolj cu Vancu Lubici pentru nişte ţigani ai bisericii din Lăcusteni, pe care pîrîtul îi cere pentru biserică, pe baza unei diate a lui Tudorache, fratele lui Ion Lăcusteanu, soţul Zincăi şi a răvaşului din 1830 al acestuia, ambele contestate de jeluitoare ca neadevărate, Inaltul Divan hotărăşte ca cei doi martori din adeverinţa lui Ion Lăcusteanu să fie cercetaţi de judecătoria locală prin jurămînt, dacă acel înscris este în adevăr al soţului jeluitoarei Zinca şi dacă iscăliturile din zapis sînt ale lor. Totodată să se cerceteze dacă diata răposatului Tudorache a fost văzută de vreo judecătorie după desfacerea zestrei soţiei sale, fiica lui Nicolae Amărăscu, deoarece polcovnicul Nicolae Gioroceanu, care ar fi avut diată după împlinirea zapiselor, a răspuns judecătoriei că nu ştie nimic despre aceasta, iar rezultatul să se raporteze la Divan.

Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitoarea are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în soroc de o lună.

Ms 964, 53, f. 88-89 v.

1089. — **1843 oct. 12.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1842, cercetează pricina dintre serdar Grigore Tănăsescu cu Dimitrie Hagi Anghel, sudit cesaro-crăiesc, pentru o datorie de 200 galbeni împărăteşti; zapisul acestei datorii netăgăduit de pîrît, se

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

aflä în mîna jeluitorului; pentru că asupra învoielii încheiată între împricinaţi în 1833 cu privire la 125 galbeni, din care pîrîţii ar fi achitat 25, iar pentru 100 galbeni ar fi dat zapis «cu nume deschis», cerînd de la jeluitor să-i restituie cele două argintării, sau măcar una ca s-o vîndă, pîrîtul nu are altă dovadă mai temeinică în afară de răvaşul său către stolnicul Cătuneanu, care, la cererea Judecătoriei Ialomiţa, refuză să dea încredinţarea cerută, că a fost mijlocitor în această împăciuire, Inaltul Divan hotărăşte ca pîrîtul Dimitrie Hagi Anghel să plătească restul de 200 galbeni din datoria de 300 galbeni după zapisul său cu dobînda lor «pravilnică» şi cheltuielile de judecată, iar jeluitorul serdar să întoarcă pîrîtului argintăria.

Ms 964, 54, f. 89 v-92; I.C. dos. 93/843.

1090. — **1843 oct. 19.** — In pricina dintre Tarsiţa Brădeasca cu Şrache Coşărin din Cerneţi pentru 147 stj. vînduţi pîrîtului de moşnenii Poroineni şi ceruţi de jeluitoare cu protimisis de vecinătate, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1836, ca pe baza zapisului de vînzare încheiat între moşneni şi pîrît şi a hotărniciei făcute în urma acelui zapis, pîrîtul să stăpînească în pace stînjenii arătaţi pînă la vale despre moşia Bistriţa; jeluitoarea nu poate pretinde să-i răscumpere cu protimisis de vecinătate, deoarece moşia cealaltă, nevîndută desparte pe pîrît de moşia Dadoviţa jud. Dolj, unde soţul jeluitoarei spune că aceasta are partea sa de zestre; jeluitoarea să plătească pîrîtului cheltuielile de judecată şi, pentru că hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitoarea Tarsiţa are drept de apel la Divan în termen de opt zile, iar către domn în timp de o lună.

Ms 964, 55, f. 92-93; I.C. dos. 9995/837.

1091. — **1843 oct. 19.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, în pricina dintre moşnenii Orodeleni din jud. Mehedinţi cu m-rea Căluiu pentru călcarea moşiei Orodelu de Jos a jeluitorilor, despre moşiile Pleniţa şi Păstaia ale mănăstirii prin alegerea făcută de hotarnicul acesteia, paharnicul Oteteleşanu, Inaltul Divan hotărăşte ca, pe baza mulţumirii dată acum de împricinaţi, hotarnicii şi inginerul lor să cerceteze la faţa locului prin diferite dovezi şi carte de blestem dacă ar fi nevoie, în prezenţa prigonitorilor şi a vecinilor răzeşi, semnele despărţitoare, apoi să dea mai întîi jeluitorilor suma stînjenilor cuprinşi în hrisovul ce-l au de la Ştefan Racoviţă vv., deoarece m-rea Căluiu nu are sineturi cu suma de stînjeni, iar din locul unde se vor împlini stînjenii jeluitorilor, să statornicească răzorul despărţitor între moşiile prigonitorilor; în caz de nemulţumire a vreuneia din părţi să facă numai semne, raportînd rezultatul la Divan pentru hotărîre asupra acestei pricini şi a cheltuielilor de judecată cuvenită părţii îndreptăţite.

Ms 964, 56, f. 93-94 v; vezi şi nr. 1309.

1092. — **1843 oct. 20.** — In pricina dintre parucicul Clinceanu cu Nicolae Retezeanu din jud. Mehedinţi pentru tăierea unei cîrciumi, un şopron şi alte pagube, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 prin care pîrîtul este obligat să facă pe cheltuiala sa toate clădirile stricate pe locul şi în starea în care au fost, să plătească jelui-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

torului cheltuielile de judecată şi să nu mai arunce pe viitor gunoi sau să facă stricăciuni pe moşia jeluitorului; pîrîtul rămîne însă apărat de 50 lei, taxa către magistratul oraşului, pentru atacul ce zice că ar fi făcut jeluitorului, deoarece s-a dovedit că pe nedrept a fost osîndit de judecătorie în această privinţă; va mai plăti însă jeluitorului Clinceanu şi cheltuielile de judecată de la acest Divan; drept de apel în termen de 8 zile, sau către domn în timp de o lună de la primirea hotărîrii, dată în lipsa sa.

Ms 964, 57, f. 95-96.

1093. — **1843 oct. 20.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei Inaltul Divan cercetează pricina dintre Catinca Negreanca cu polcovnic Ioan Severineanu şi soţia acestuia, moştenitoarea lui Dumitru Negreanu (fratele lui Gheorghe) şi pentru 8010 lei cu dobînda respectivă şi alte datorii către casa lui Gh. Negreanu, soţul jeluitoarei şi pentru un han vîndut de Stoicovici pe numele lui Gheorghe Negreanu; pentru că nu s-a putut dovedi că socrul pîrîtului ar fi avut de luat de la jeluitoare banii pe care îi pretinde, pentru că zapisul vînzării hanului a fost trecut pe numele soţului jeluitoarei şi nedefăimat, pentru că zapisele de învoire, încheiate între Avram Negreanu cu jeluitoarea Negreanca, cumnata sa, se dovedeşte că Avram se obliga singur să dea acestuia zapisele de cumpărare a hanului şi să plătească tot el soţiei pîrîtului Severineanu banii din zapisul lui Stoicovici, dînd în plus cumnatei sale şi zapisul de arendare al moşiei Coţofenei ceea ce a şi făcut şi pentru că cererea pîrîtului se bazează pe înscrisuri străine, nu pe vreun înscris al jeluitoarei, Inaltul Divan hotărăşte ca jeluitoarea să rămînă apărată de cererea pîrîtului; acesta, dacă se va socoti în drept, să-şi ceară despăgubirea din averea răposatului Avram Negreanu; cît pentru cheltuielile de judecată, să facă cerere la întîia instanţă şi, fiindcă hotărîrea a fost dată în lipsa pîrîtului, acesta are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună.

Ms 964, 58, f. 96-100; I.C. dos. 9006/838; vezi şi nr. 1174.

1094. — **1843 oct. 27.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, în pricina dintre Hristodor Cutcutache, supus cesaro-crăiesc cu Luxandra, fiica răposatului Gheorghe Spiru, amîndoi din Cerneţi, pentru 17000 lei cu dobînda lor, datoraţi jeluitorului de răposatul tată al pîrîtei, din a cărei însemnare reiese însă că această datorie a fost achitată de el şi pentru că pîrîta nu a înfăţişat nici la judecătorie, nici la Divan înscrisuri de la tatăl său prin care să se dovedească desfacerea acestei datorii, Inaltul Divan hotărăşte ca judecătoria locală să aducă martorii pîrîtei; dacă aceştia vor primi jurămînt în biserică, de faţă cu prigonitoarele părţi, pîrîta să rămînă apărată de cererea jeluitorului; dacă nu vor săvîrşi jurămîntul, Luxandra să plătească suma de mai sus cu «dobînda legiuită», cu drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună de la primirea hotărîrii, date în lipsa sa.

Ms 964, 59, f. 100-102; vezi şi nr. 1129.

1095. — **1843 oct. 27.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839, Inaltul Divan cercetează pricina dintre Marica Gheo-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

ceanca şi Zmaranda, surori, de la Ungurei jud. Olt cu Zmaranda şi Ioan tot de acolo pentru moştenirea răposatului Gheorghe, fratele lor, deoarece s-a dovedit că învoiala încheiată în 1833 cu pîrîţii, ca să le dea şi jeluitoarelor din averea lui Gheorghe, a fost făcută în nevîrstnicia pîrîţilor şi spre paguba lor şi deoarece Ancuţa, mama împricinaţilor, care moştenise pe fiul ei Gheorghe, mort fără moştenitori rude din jos sau din sus, fusese la rîndul său moştenită numai de fiul ei Dumitrache, tatăl pîrîţilor, nu şi de jeluitoare, care plecaseră din casa părintească împreună cu zestrea lor, Inaltul Divan, în lipsa jeluitoarelor, confirmă hotărîrea Divanului Civil, unită cu cea a judecătoriei pentru vina adusă de jeluitoare judecătoriei locale în privinţa învoielii dintre ele şi pîrîtă, să facă jalbă la locul cuvenit, deoarece Inaltul Divan nu are cădere a judeca asemenea greşeli. Jeluitoarele sînt obligate să plătească pîrîţilor şi cheltuielile de judecată, cu drept de apel în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună.

Ms 964, 60, f. 102 v-103; I.C. dos. 5163/839.

1096. — **1843 oct. 29.** — Ca urmare la hotărîrea pregătitoare a Divanului din 1837, în pricina dintre moşnenii Sohodoleni cu moşnenii Izvărnari din jud. Gorj pentru muntele Sturu şi Măneasa, dintre care muntele Sturu este pretins de Sohodoleni ca o veche stăpînire părintească, întărită prin învoială încheiată în 1806 cu moşnenii Izvărnari, Inaltul Divan, pe baza hotărîrii de mai sus, confirmă cercetarea făcută la faţa locului de serdarul Cioranu, «cilenul» judecătoriei Gorj în 1839 sept 12; prin această cercetare se dovedeşte că nu există un munte Sturu, între munţii Măneasa şi Soarbele, după cum susţin Sohodolenii, ci numai muntele Măneasa, despărţit în două părţi la poale şi că Sohodolenii, neprimind cartea de blestem, pe care însă, la cererea lor, moşnenii Izvărnari au primit-o, au precurmat ei înşişi această pricină, semnînd chiar că muntele pentru care se prigonesc este Măneasa, nu Sturu; cu privire la muntele Şerba «cilenul» judecătoriei îl împarte în două; partea din spre Vînju Merişorului, moşnenilor Izvărnari; cît despre muntele Sturu, Inaltul Divan, hotărăşte ca Sohodolenii să-l caute oriunde îl vor găsi în altă parte, fără vreo pretenţie.

Ms 964, 61, f. 103 v-105 v, I.C. dos. 1878/840; vezi şi nr. 661.

1097. — **1843 nov. 12.** — In pricina dintre Hristea Stanovici din Craiova cu mătuşa sa Elenca Dianca tot de acolo, pentru moştenirea fiilor ei, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, unită cu cea a judecătoriei, ca jeluitorul să plătească pîrîtei suma de 25943 lei, 10 par. pentru care nu a făcut încredinţare prin jurămînt şi cheltuielile de judecată.

Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună.

Ms 964, 62, f. 106-106 v; I.C. dos. 5174/839.

1098. — **1843 nov. 16.** — In pricina dintre postelniceasa Tiţa Bonciuleasa cu m-rea Dintrunlemn pentru călcare de moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, din 1838 unită cu cea a judecătoriei, ca postelniceasa Bonciuleasa nemulţumită de alegerea făcută în 1834 de

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

ceauş Gheorghe Capeleanu, să-şi ia un hotarnic din parte-i, îndatorîndu-se în acelaşi timp să plătească mănăstirii şi cheltuielile de judecată. Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitoarea are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în soroc de o lună.

Ms 964, 63, f. 106 v-107; I.C. dos. 5134/839.

1099. — **1843 nov. 16.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1836 mai 15, în pricina dintre Scarlat Murgăşanu din Caracal cu Anastasie Mihail şi Sterie Gheorghiu pentru 710 stj. din moşia Slăveni a clucerului Titu Bengescu, pe care cei doi pîrîţi au cumpărat-o la mezat, Inaltul Divan hotărăşte: deoarece această moşie avea hotărnicie şi învoieli făcute mai înainte, vînzătorul este dator să dea cumpărătorilor suma stînjenilor cuprinşi în hotărnicia lui Borozescu şi dacă nu vor ieşi pe deplin cei 710 stj., atunci cumpărătorii să răspundă vînzătorilor banii numai pe cîţi stînjeni se vor găsi; dacă nu se vor mulţumi, să fie liberi a-şi primi înapoi banii de la vînzător, fără drept de împotrivire, fiind dată apelaţie din partea jeluitorului Murgăşanu, căruia sînt obligaţi să-i plătească cheltuielile de judecată.

Ms 964, 64, f. 107 v-108 v; I.C. dos. 9002/838.

1100. — **1843 nov. 16.** — In pricina dintre Pîrvu Florovici din satul Ştirbei jud. Romanaţi cu Marin Lăzărescu pentru o «socoteală de grîu», Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, unită cu cea a judecătoriei, ca jeluitorul să plătească pîrîtului 528 lei, 25 par. cu dobînda lor «pravilnică», pînă la desfacere şi cheltuielile de judecată. Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în soroc de o lună.

Ms 964, 65, f. 108 v-109; I.C. dos. 5133/839.

1101. — **1843 nov. 16.** — Ca urmare la hotărîrea pregătitoare a Divanului şi la cercetarea făcută la faţa locului în 1842 aug. 28 de slugerul Mihalache Ciupagea, «cilenul» judecătoriei Mehedinţi, în pricina dintre moşnenii Sărdăneşti şi Crainici cu moşnenii din Bala de Jos pentru descoperirea semnelor numite Poiana Turii şi Dealul Stelovului, despărţitoare între cele două moşii şi primite ca atare de ambele părţi prin învoială încheiată între ele în 1832 şi «nedefăimată» de nici una din ele, Inaltul Divan hotărăşte ca, pe temeiul acestei învoieli şi al hănţii pe care sînt notate semnele de mai sus şi pe care prigonitorii au dat mulţumire, paharnicul Grigore Oteteleşanu să pună semne şi pietre despărţitoare. Moşnenii Sărdăneşti şi Crainici să plătească moşnenilor Băleni cheltuielile de judecată.

Ms 964, 66, f. 109 v-110; vezi şi nr. 942.

1102. — **1843 nov. 17.** — In pricina dintre Costache Andriescu cu soţia sa, Marghioala, pentru asigurarea zestrei ei în sumă de 22134 lei, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1842 unită cu cea a judecătoriei Dolj, ca jeluitorul să restituie pîrîtei, de care este despărţit bisericeşte, toată zestrea primită, plătindu-i cheltuielile pentru hrană şi celelalte pînă în ziua despărţirii cu dobînda «pravilnică», de la data despărţirii pînă la achitare.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

De asemenea este obligat să aibă grijă de hrana copilei, care va rămîne la pîrîtă. In ce priveşte cererea acesteia ca să i se dea încă jumătate din zestrea din averea fostului ei soţ pentru «defăimarea» ce i-a adus, Inaltul Divan apără pe jeluitor de această pretenţie, nefiind vinovat de asemenea faptă şi-l obligă să mai plătească pîrîtei cheltuielile de judecată.

Ms 964, 67, f. 110 v-111 v; I.C. dos. 129/842.

1103. — **1843 nov. 20.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1839, în pricina dintre Sarao Milanovici, sudit britanic din oraşul Brăila, cu Stavrache Divani tot de acolo pentru 4750 lei, pe care Stavrache îi datorează lui Milanovici, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Judecătoriei Brăila din 1837 oct. 26, ca pîrîtul să plătească jeluitorului suma de mai sus cu dobînda ei «pravilnică» pînă la achitare, şi pe lîngă 20 lei, cheltuiala sechestrului, fixată de judecătorie, să mai plătească şi cheltuielile fixate de acest Divan.

Ms 964, 68, f. 111 v-112 v; I.C. dos. 5220/839.

1104. — **1843 nov. 23.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837, în pricina dintre medelnicer Toma Leurdeanu cu clucerul Gheorghe Urdăreanu pentru călcare de moşie, Inaltul Divan hotărăşte ca hotarnicii ambelor părţi să meargă la faţa locului şi pe baza foii de împărţeală din 1765, să deosebească partea fiecăruia cu semne şi pietre; în caz de nemulţumire, să facă numai semne şi hartă de starea moşiei înştiinţînd Divanul. Totodată să se cerceteze după sineturile jeluitorului Leurdeanu atît pentru viile înfundate ale acestora, cît şi pentru «namestiile» făcute de o parte sau de alta, alegînd cîte s-au făcut înainte şi cîte după foaia de împărţeală şi pe ce vreme, raportînd Inaltului Divan, care va da hotărîre definitivă asupra acestor chestiuni şi a pagubelor pricinuite pădurii.

Ms 964, 69, f. 113-113 v.

1105. — **1843 nov. 23.** — In pricina dintre stolnic Petrache cu Grigore Mingardo, supus britanic, pentru 169 stj. din moşia Talpa jud. Vlaşca, cumpăraţi de la moşneni, de un Dumitru şi Ene Grecu cu 3510 lei, redaţi în stăpînirea moşnenilor prin hotărîrea din 1826 iulie 5 a răposatului Grigore Ghica vv. pe baza dreptului lor de protimisis şi vînduţi apoi de aceştia stolnicului Petrache, Inaltul Divan, constatînd că acel Ene nu a pornit apelaţie împotriva hotărîrii de mai sus a lui Grigore Ghica vv., o întăreşte ca să se urmeze întocmai, socotind această pricină definitiv terminată.

Ms 964, 70, f. 114-115; I.C. dos. 10029/837.

1106. — **1843 nov. 24.** — Ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei din 1839 şi a alteia din 1815 a aceluiaşi Divan în pricina dintre Elenca Cîrceanca din Craiova cu Maria, soţia răposatului Marincea Gheorghiu tot de acolo, pentru un loc cu prăvălie pe el, Inaltul Divan confirmă hotărîrile de mai sus, ca pîrîta să stăpînească acea prăvălie plătind numai cuvenitul embatic de 12 lei anual, deoarece nu există o apelaţie a tatălui

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

jeluitoarei împotriva acestei hotărîri; jeluitoarea este obligată și la cheltuieli de judecată.

Ms 964, 71, f. 115-116; I.C. dos. 5165/839.

1107. — **1843 nov. 24.** — In pricina dintre casa răposatei clucerese Săndulească din Craiova cu polcovniceasa Stanca Tîrnoveanca pentru un vad de moară și un zăgaz în apa Jiului, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 ca pîrîta, întrucît a avut «robire» a-și lega zăgazul morii în partea vecinilor de peste Jiu, să fie liberă a-și face moara pe moșia sa, ca și mai înainte, urmînd ca zăgazul, pe porțiunea de la moară și pînă în mijlocul apei, să-l țină tot pe unde îl are acum, iar din mijlocul apei către vecini să-l facă pe urmele celui vechi; jeluitoarea să plătească pîrîtei, pe lîngă cheltuielile de judecată și venitul morii.

Doi membri fac opinie separată, găsind cu cale ca jeluitoarea să fie apărată de plata venitului morii, cercetarea la fața locului să se facă prin carte de blestem și dacă se va dovedi că în adevăr a fost robire, pîrîta să aibă drept să-și facă moara și zăgazul pe vechiul ei vad.

Ms 964, 72, f. 116-118; I.C. dos. 5181/839.

1108. — **1843 nov. 26.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, în pricina dintre năstavnicul m-rii Cozia cu casa răposatului pitar Costandin Borănescu pentru un pod de pe Olt și vadul lui, deoarece pîrîtul, conform dispozițiunilor pravilei, a adus martori care au jurat, Inaltul Divan confirmă hotărîrea de mai sus, ca jeluitorul să lase podul în stăpînirea pîrîtei Zinca Borăneasca, soția răposatului pitar, în starea în care se afla atunci, plătind atît venitul de cînd a fost ridicat podul pînă la slobozire, cît și cheltuielile de judecată.

Ms 964, 73, f. 118-118 v; I.C. dos. 5159/839.

1109. — **1843 nov. 26.** — Infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, în pricina dintre popa Matei Grozea, popa Matei Vlădoi și alți părtași ai lor moșneni din satul Leu jud. Romanați cu popa Vlad din Craiova pentru niște stînjeni de moșie, Inaltul Divan confirmă cartea Judecătoriei Romanați din 1838 aug. 8 ca jeluitorii să rămînă apărați de către pîrît, deoarece vînzarea celor 14 stj. a fost făcută de tatăl acestuia, a cărui proprietate era; dacă pîrîtul socotește că tatăl său a avut moșie și în celelalte părți, să se judece cu moșnenii respectivi.

Ms 964, 74, f. 119-120; I.C. dos. 1915/840.

1110. — **1843 dec. 1.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839, cercetează pricina dintre egumenul Rîmniceanu și aga Athanasie Lascăr, paharnic Anastasie Dedulescu, paharnic Alex. Bagdat și stolnicul Costache Niculescu cu logofătul Costandin Suțu pentru călcare de moșie, se confirmă hotărîrea de mai sus ca hotarnicii ambelor părți să dovedească la fața locului, la capul moșiei numit Valea cu Socii, unde urmează prigonirea, dacă hotarnicul Prededici a ținut seama de vechile cărți de hotărnicie și zapisele logofătului Suțu, dînd suma stînjenilor din semnul statornic al moșiei Modruzești a Episcopiei Buzău, pe care semne să le statornicească, dacă toate părțile vor fi de acord; în caz de nemulțumire a vreuneia din ele sau dacă lucrarea lui Prededici

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

nu se va găsi bună, să raporteze Divanului pentru hotărîre asupra pricinii şi a cheltuielilor de judecată. Totodată aceiaşi hotarnici să facă cercetare şi cu privire la denumirea semnului, numit în hotarnica din 1795, Valea cu Socii, prin îndreptarea ce s-a făcut, înştiinţîndu-se Divanul de rezultatul obţinut. Partea care, la termenul fixat, nu se va prezenta la faţa locului, nu va mai avea drept la nici o intervenţie după această dată.

Ms 964, 75, f. 120-122; I.C. dos. 5216/839; vezi şi nr. 1316.

1111. — **1843 dec. 8.** — In pricina dintre Pashale Tămăşescu cu serdăreasa Dumitrana Pleşoianca de la Piteşti pentru o ogradă de pruni, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837 prin care fiul pîrîtei este apărat de cererea jeluitorului cu privire la plata banilor pentru nevîrstnicia lui; jeluitorul este obligat să plătească pîrîtei cheltuielile de judecată. Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună.

Ms 964, 76, f. 122-122 v; I.C. dos. 8993/838

1112. — **1843 dec. 8.** — In pricina dintre moşnenii Dragoslăveni din jud. Muscel cu vistier Zamfir Borănescu tot de acolo pentru nişte herăstraie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1838 în ceea ce priveşte herăstraiele, ca pîrîtul vistier să le stăpînească după cuprinsul contractului ce are de la jeluitori; cît despre cheltuieli şi pagube, să facă cerere către întîia judecătorie. Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorii au drept de apel către Divan în termen de opt zile, sau către domn în soroc de o lună.

Ms 964, 77, f. 123-123 v; I.C. dos. 5149/839.

1113. — **1843 dec. 14.** — In pricina dintre Velişco, fiul lui Dincă, Costandin Vîlcănescu, Ilie fiul lui popa Ioan ş.a., din satul Pieleşti jud. Dolj cu Costache fiul lui Gheorghe şi Nicolae fiul lui Ene Vîlcăneşti pentru arenda moşiei Pieleşti, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1841, prin care fiecare în parte este obligat la despăgubirea arendaşului din banii arenzii, pagubelor şi cheltuielilor cu deosebirea însă ca jeluitorii să fie scăzuţi din suma ce datorează arendaşului cu banii ce se va dovedi că în adevăr au fost luaţi de acesta din venitul acelei moşii şi să plătească atît pîrîţilor cît şi arendaşului cheltuielile de judecată.

Ms 964, 78, f. 124-124 v; I.C. dos. 118/841.

1114. — **1843 dec. 15.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1835 mart. 5 cercetează pricina dintre Costandin Biţă, Elenca şi Catinca, moştenitorii răposatului Nicolae Nicoliţă Iovipali cu casa pitarului Enache Stoenescu şi cu casa răposatului Dincă Iovipale pentru moştenirea rămasă de la Maria Delienoaica; constatînd că împărţeala făcută între moştenitorii răposatei Delienoaicii în 1827 sept. 10, a fost iscălită de toţi şi «nedefăimată» de nimeni pînă în 1834 şi că Dincă şi fratele său Gheorghe Iovipale, deşi nu au semnat-o atunci, fiind plecaţi, au recunoscut-o însă de bună după aceea. Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca moşia Scăeşti din jud. Dolj să se împartă în două; jumătate să fie stăpînită de Stoenescu, potrivit contractului de

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

împărţeală, iar jumătate de Iovipăleşti ca şi celelalte lucruri nemişcătoare ale răposatei Delienoaicii şi jeluitorii să plătească moştenitorilor răposatului Stoenescu cheltuielile de judecată.

Doi membri fac opinie separată, unul fiind de acord cu hotărîrea Divanului Craiovei numai în ceea ce priveşte împărţirea lucrurilor nemişcătoare, iar pentru venitul moşiei, tăierea pădurii, datoria de la slugerul Băluţă şi altele, dacă împricinaţii se vor socoti în drept, să se facă cercetare de judecătoria locală, iar celălalt fiind de părere ca moştenirea să se împartă între Enache Stoenescu şi Costandin Biţă, după învoiala dintre moştenitori şi după «exoflisis».

Ms 964, 79, f. 125-127 v; I.D. dos. 14344/835 şi I.C. dos. 9048/838.

1115. — **1843 dec. 17.** — Ca urmare la hotărîrea pregătitoare a Divanului din 1842 în pricina dintre clucer Costandin Burchi cu păhărniceasa Maria Tătăranca şi «dohtoroaia» Ecaterina Exarhina pentru despărţirea moşiei lor, Ruşii lui Asan, Inaltul Divan hotărăşte ca hotarnicii să meargă din nou la faţa locului şi din semnele dovedite acolo prin carte de blestem şi arătate pe planul căpitanului Salman, să măsoare 1800 stj. ai moşiei Ruşii lui Asan din jud. Vlaşca, punînd pietre la locul unde se vor împlini, între această moşie şi moşiile Băleşti şi Milcoveni ale Mitropoliei; iar de acolo, întorcîndu-se înapoi, să dea clucerului Burchi 1000 stj., iar ceilalţi 800 stj. ce mai rămîn, să-i alăture la moşie Copaciu a dohtoroaii Exarhina. In caz că unele îmbunătăţiri ale vreunei părţi vor cădea în partea celeilalte, să se urmeze după canoanele hotărniciilor şi povaţa pravilei. In ceea ce priveşte cererea clucerului pentru cheltuielile de judecată şi venitul moşiei, este liber să se adreseze către întîia instanţă.

De asemenea polcovniceasa Condienoaia se poate judeca pentru călcarea ce zice că i se face moşiei sale Severinu dinspre moşia Copaciu.

Urmează opinia separată a doi membri din Divan, care găsesc cu cale să se dea mai întîi Mitropoliei cei 500 stj. ai ei din hotarul Băleşti, apoi dovedindu-se că mai are moşie şi în Milcoveni şi Ţuhani, să i se dea şi acolo stînjenii cuveniţi; apoi să se măsoare 1800 stj. ai moşiei Ruşii lui Asan din care să se dea mai întîi 1000 stj. clucerului Burchi şi după aceea să se dea şi dohtoroaicei Exarhina restul de 800 stj., pe care să-i alăture la moşia ei, Copaciu. Cît pentru îmbunătăţiri să se urmeze după hotărîre.

Ms 964 80, f. 128-131; vezi şi nr. 720, 1003.

1116. — **1843 dec. 18.** — In pricina dintre Radu Turbatu de la Măgura jud. Vlaşca cu Stan Mistodie şi nepoţii lui pentru moştenire, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1839, ca averea Neacşăi să se împartă în şase părţi din care două şi partea sufletului, să le ia Dobra, soţia lui Radu, după diată, iar celelalte patru să le ia copiii celorlalte patru surori moarte, adăugînd ca jeluitorul să dea foaie de cheltuielile făcute cu judecata moşiei, urmînd ca acestea, împreună cu venitul moşiei, să se împartă deopotrivă la toate părţile.

Ms 964, 81, f. 131-131 v; I.C. dos. 5190/839.

1117. — **1843 dec. 18.** — In pricina dintre Ivan, Grigore şi Sultana, fraţi Hăbudeni, cu stolnic Niculae Gorneanu şi epitropii bisericii Enei

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

pentru banii din prețul moșiei Bîtlanu jud. Ialomița și pentru alegerea acelui hotar, Inaltul Divan hotărăște ca numitul stolnic, potrivit zapisului de cumpărare ce are de la frații Hăbudeni, care și-au vîndut părțile lor răposatului paharnic Gorneanu și ținînd seama de hotărnicia răposatului clucer Șerbănescu, să-și deosebească la fața locului cei 710 stj. din moșia Bîtlanu despre ceilalți răzeși, după anaforaua veliților boieri din 1827 apr. 11, întărită de Grigore Ghica vv. în 1827 oct. 23; apoi să deosebească prin pietre zestrea Sultanii Bărbăteaschii din acel hotar în sumă de 360 stj. de către partea stolnicului Gorneanu, iar pentru jumătate din venitul satului și a cîrciumii, care, deși vîndute pe jumătate răposatului paharnic Gorneanu, au fost totuși stăpînite numai de Sultana Bărbăteasca, să se facă socoteala și dîndu-se înscris, să se scadă din banii pe care stolnicul îi mai are de dat vînzătorilor pentru moșia cumpărat. De asemenea să se prețuiască venitul anual de la 1827 încoace, datorat de biserica Enei pentru cotropirea făcută în acel hotar. Pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa epitropilor bisericii, aceștia au drept de apel la Divan în termen de opt zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 964, 82, f. 132-133 v; I.C. dos. 191/842.

1118. — **1843 dec. 18.** — In pricina dintre serdar Costache Brăiloiu cu Lilea Țeacu pentru arenda moșiei Păișanii, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 ca pîrîtul Lilea să stăpînească arenda acelei moșii pe toți cei trei ani pentru care s-a dovedit că a dat banii răposatei logofetese Brăiloaica, iar jeluitorul să plătească pîrîtului cheltuielile de judecată.

Ms 964, 83, f. 133-134; I.C. dos. 9019/838.

1119. — **1843 dec. 21.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 în pricina dintre Dumitru Șapcaliu din Buzău cu Anastase Cojocaru tot de acolo pentru călcarea unui loc, Inaltul Divan, pe temeiul mulțumirii ambelor părți, hotărăște ca «cilenul» judecătoriei locale să meargă la fața locului, și, ținînd seama de zapisul jeluitorului din 1817 apr. 8, să deosebească locul acestuia de către cel al pîrîtului Anastase Cojocaru, după semnele arătate în acel zapis.

Ms 964, 84, f. 134-134 v; I.C. dos. 5162/839.

1120. — **1843 dec. 21.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 în pricina dintre Anastase Cojocaru din jud. Buzău cu Mihai Răpeanu tot de acolo pentru o butie cu rachiu, Inaltul Divan confirmă această hotărîre prin care pîrîtul este apărat de pretențiile jeluitorului, care va fi liber, dacă va voi să facă plîngere împotriva magistratului orașului, care i-a făcut «contrabant» acea butie cu rachiu, urmînd ca atunci să se lămurească dacă a fost vinovat pîrîtul sau acel Vasile pentru acuzarea ce i s-a adus că ar fi ascuns butia cu rachiu; iar jeluitorul să plătească pîrîtului cheltuielile de judecată.

Ms 964, 85, f. 135-135 v; I.C. dos. 5168/839.

1121. — **1843 dec. 22.** — Infirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1840, în pricina dintre Maria, soția lui Ghiță Franțescu din jud. Teleorman, cu Dimitrie Athanasiu, cumnatul său, pentru 70 stj. și 88 stj.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

de moşie din Bărdeşti, vînduţi de preoteasa Stanca, mama jeluitoarei, ginerelui ei Dumitru, Inaltul Divan hotărăşte ca vînzarea celor 70 stj. să rămînă desfiinţată, deoarece pîrîtul nu a respectat condiţiile din zapisul soacrei sale, cu data de 27 iulie 1833. In ceea ce priveşte cei 88 stj. vînduţi de numita preoteasă în 1836, tot ginerelui său, pentru plata datoriei de 4860 lei, deoarece jeluitoarea nu a făcut nici o reclamaţie împotriva acelui zapis, care este şi adeverit de martori, Inaltul Divan hotărăşte ca această vînzare să rămînă bună asupra pîrîtului Dumitru.

Ms 964, 86, f. 135 v-136; I.C. dos. 1866/840.

1122. — **1844 ian. 21.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1836 în pricina dintre Gheorghe, fiul Dochiţei din Buzău, cu schitul Alunişul, metoh al Sf. Episcopii Buzău pentru stăpînirea moşiei Moşeşti, hotărăşte:

Să se urmeze întocmai anaforaua isprăvnicească din anul 1782 în care se vede alegerea stînjenilor ce are a stăpîni fiecare în hotarul Moşeşti şi după care alegere au rămas cu toţii mulţumiţi. Pentru stricăciunile pricinuite pădurii vechilul Episcopiei a arătat că le-a plătit jeluitorului, iar în ce priveşte pretenţiile lui Gheorghe cu părtaşii săi, să-şi caute prin osebită judecată.

Ms 965, 1, f. 1-1 v.

1123. — **1844 ian. 21.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837 în pricina dintre al treilea logofăt Matei Muşceleanu, Costache Muşceleanu şi Elenca Cireşanca, moştenitoarea lui Niţă Cireşanu, cu 26 familii din Buzău pentru 657 stj. moşie din moşia Muşcelul-Dării, şi pentru 124 stj. vînduţi de tatăl jeluitorului, hotărăşte: cumpărătorii, în număr de nouă, dovediţi că au cumpărat înainte de vînzare către jeluitori, să-şi stăpînească acele locuri înfundate. Celelalte douăzeci şi şase de familii ce s-au dovedit că au cumpărat după aceea, rămîn datoare a răspunde drepturile proprietariceşti; pentru vorbele că Mihalache ar fi avut mai multă moşie şi că jeluitorii se însărcinează, cu a lor cheltuială, să deosebească cumpărătoarea Muşcelenilor, să se adreseze la prima instanţă de judecată. Pentru că această hotărîre s-a dat în lipsa moştenitorilor lui Mihalache Muşceleanu, aceştia au dreptul de apelaţie la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 2, f. 2 v-3; I.C. dos. 9999/837.

1124. — **1844 ian. 26.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1837 în pricina dintre Alecu Broşteanu din jud. Gorj cu Dumitrache Milescu din jud. Dolj pentru răscumpărarea moşiei Oteşti din Vîlcea, vîndută de Zamfirache Broşteanu către răposatul Milescu, moşie ce era zestre a soţiei sale şi pentru care nu a pus «andipricon», hotărăşte:

Elenca Broşteanu să stăpînească moşia Oteşti ca zestre a sa, iar jeluitorii cumpărători să-şi ia banii înapoi de la pîrîtul vînzător; pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa pîrîţilor, moştenitorii lui Milescu au dreptul de apelaţie la Divan în termen de 8 zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 3, f. 3 v-4; I.C. dos. 10012/837.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1125. — **1844 ian. 26.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 în pricina dintre Popa Pătru şi Zmaranda şi ceilalţi moşneni de la Izvorul Oneştilor din jud. Mehedinţi cu răposatul Mihai Izvoranu pentru stăpînirea moşiei şi a morii de pe ea, hotărăşte: pîrîtul Izvoranu să stăpînească moşia şi moara care s-a dovedit că este pe partea sa de stînjeni după hotărnicia făcută de Ştefan Hotăranu şi Dinu Giurescu din anul 1834. Pîrîtul să plătească jeluitorului cheltuiala facerii acelei mori după cum a găsit cu cale Isprăvnicatul şi jeluitorul să plătească pîrîtului 1571 lei, cheltuielile judecăţii.

Ms 965, 4, f. 4-5; I.C. dos. 9042/838.

1126. — **1844 febr. 16.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1837 în pricina dintre moştenitorii slugeresei Maria Borănescu cu sora ei medelnicereasa Catinca Rafailoaia pentru călcarea moşiei Rîmnicei din jud. Rîmnicu Sărat, hotărăşte: prin judecătoria locală să se statornicească hotărnicia lui Vasile postelnicul, făcută întocmai după trăsurile din hotărniciile din 1765 şi 1783 şi să se definească semnele despărţitoare prin punerea pietrelor de hotar între moşiile părţilor prigonitoare.

Ms 965 5, f. 5 v-6; I.C. dos. 8995/838.

1127. — **1844 febr. 16.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 în pricina dintre Comisia casei răposaţilor fraţi Nani cu logofătul Ştefan Bibescu pentru datorie de 37500 lei, hotărăşte: logofătul Bibescu să fie apărat de plata acelor bani deoarece din scrisorile sale se face dovadă că a plătit banii tovărăşiei după împuternicirea ce i-o dăduse Polihronie prin contractul arătat lui Nicolache Hagi Enuş, unul din tovarăşii casei Nani; Comisia, pe lîngă plata cheltuielilor şi a celorlalte pagube, hotărîte de Divanul Craiovei, va mai plăti încă 2000 lei cheltuieli de judecată.

Ms 965, 6, f. 6 v-7; I.C. dos. 9004/838.

1128. — **1844 febr. 16.** — Inaltul Divan, în pricina dintre logofătul Ştefan Bibescu cu serdar Fratoştiţeanu şi cu Ecaterina Cimbrovschi pentru răscumpărarea cu protimisis a moşiei Vărbiţa din jud. Mehedinţi, vîndută de pîrîtă către Radu Fratoştiţeanu, hotărăşte: logofătul Ştefan Bibescu să stăpînească moşia Vărbiţa, întorcînd preţul vînzării de lei 32000, nu cel de 35000 trecut în zapisul vînzării, întrucît din răspunsul dat de pîrîtă s-a dovedit că preţul cel adevărat este de lei 32000, iar prisosul de 3000 lei a fost numai «o mijlocire» ca să depărteze pe cei cu «cădere de protimisis».

In privinţa cheltuielilor de judecată, jeluitorul Bibescu să se adreseze la prima instanţă de judecată.

Ms 965. 7, f. 7 v-8 v; I.C. dos. 5189/839; vezi şi nr. 765, 943.

1129. — **1844 febr. 23.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Luxandra, fiica răposatului Gheorghe Spiru din Cerneţi, cu Hristodor Cutcutache, supus cesaro-crăiesc pentru lei 17000, ce are a lua de la tatăl jeluitoarei, hotărăşte: să se cerceteze prin judecătoria locală averea rămasă pe urma defunctului părinte al jeluitoarei, dacă aceasta a primit moştenirea tată-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

lui său şi de cele aflate, să facă cunoscut Divanului spre a se desluşi dacă pîrîtul poate avea dreptul de a se despăgubi de la jeluitoare.

Ms 965, 8, f. 9-9 v; vezi şi nr. 1094.

1130. — **1844 febr. 23.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre moşnenii Răşinari din jud. Gorj cu Smaranda Mlădinoaica din Craiova pentru 250 stj. moşie din hotarul Răşinari ce îi are de zestre, hotărăşte: pîrîta Smaranda să ia în stăpînire acei 250 stj. moşie ce s-au dovedit că sînt zestrea ei, fără să întoarcă banii, împreună cu venitul lor; pentru cei 63 stj. ce cere a-i răscumpăra cu protimisis şi pentru care nu a mai avut judecată, să se adreseze la prima instanţă de judecată.

Jeluitorii să plătească pîrîtei şi cheltuielile de judecată.

Ms 965, 9, f. 10-11; I.C. dos. 1881/840.

1131. — **1844 mart. 8.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1842 în pricina dintre Episcopia Buzău cu Ioan Predidici pentru plata planurilor moşiilor Episcopiei, conform contractului ce au încheiat, hotărăşte: să se urmeze hotărîrea Divanului Civil, adică Episcopia să plătească planurile ce i le-a lucrat, iar pentru moşia Pîrscovu şi Cîrlomăneşti, la care a fost orînduit pîrîtul şi hotarnic, să desăvîrşească aceste planuri şi apoi să i se plătească după tocmeala încheiată; pentru cheltuielile judecăţii să fie apărată Episcopia, întrucît pîrîtul a ţinut zălogite moşiile. Relativ la banii ce pîrîtul rămîne a mai primi pentru planurile ce le-a dat, Episcopia să-i plătească după îndatorirea pravilei împreună cu dobînda de cînd s-a «teslimatisit» acele planuri şi pînă cînd se vor răspunde.

Pentru celelalte cheltuieli, ce le mai pretinde pîrîtul, să se adreseze la prima instanţă de judecată.

Ms 965 10, f. 11 v-12; I.C. dos. 116/842.

1132. — **1844 mart. 15.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1843 în pricina dintre banul Alex. Filipescu cu băneasa Zoiţa Văcărescu şi aga Alexandru Belu pentru pagubele pricinuite la moşia Jilava şi cheltuielile urmate în cursul judecăţii pentru despărţirea acelei moşii, hotărăşte:

Jeluitorul Filipescu să se despăgubească de lei 25600, preţul giuvaerului «gherlant», de la moştenitorii Văcăreşti cu dobînda «pravilnică» de la hotărîrea Tribunalului. Băneasa Văcărescu se îndatorează să plătească cu dobînda lor 3500 lei plus 1000 lei daţi hotarnicului Hafta şi 1000 lei cheltuielile hotărniciei din 1814, 2500 arenda vînzării podului şi 2500 dobînda acestora, 32 galbeni după cercetarea ce se va face la faţa locului; să fie apărată de venitul de cîştig de la cîrciumi şi băcănii ce se va fi dobîndit de la clăcaşii stăpîniţi mai mult de casa răposatului ban Văcărescu. Apoi relativ la venitul podului şi cîrciumii pe anii 1841 şi 1843, cuvenit banului Filipescu, să se cerceteze de şapte «cileni» ai judecătoriei, spre a se dovedi dacă stricăciunea podului a provenit din neîngrijirea arendaşului, ori a epistatului bănesei. In privinţa a 3260 lei, a clăcii şi celelalte drepturi ale moşiei de la 12 clăcaşi, precum şi asupra

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

venitului a două cîrciumi să se urmeze hotărîrea judecătoriei şi a Divanului Civil.

Ms 965, 11, f. 13-14; I.C. dos. 100/844.

1133. — **1844 mart. 17.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1840 în pricina dintre postelnicul C. Plaghiano cu logofătul Dimitrie Hrisoscoleu, epitropul spitalului Gherlaşi din Buzău şi polcovnicul Dumitrache Orăşanu, părtaşul şi vechilul moşnenilor Cîndeşti şi Hagi Chircor, Hagi Aprian pentru călcarea moşiilor Petreşti şi Cîndeşti, hotărăşte: părţile prigonitoare să-şi ia cîte un boier hotarnic care, mergînd la faţa locului şi începînd cu măsurătoarea din linia despărţitoare a moşiei Tîmboeşti, să aleagă suma stînjenilor moşiei Cîndeşti după hotarnicele cele vechi; de acolo să aleagă stînjenii moşiei Petreşti, iar cei ce vor rămîne pînă în moşia Guţeşti se socoteşte a fi trupul moşiei Tăuleşti; să statornicească trupurile moşiilor dînd alegere la mîinile prigonitoarelor părţi, spre încetarea prigonirii.

Ms 965, 12, f. 14 v-15 v; I.C. dos. 1890/840, 133/844.

1134. — **1844 apr. 4.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 în pricina dintre Matache Paraschivescu, Ilie Vrăbiescu şi D. Diamandi, foştii mădulari ai magistratului de la Brăila, cu Manolache Roată pentru despăgubirea rezultată din contractul acsizurilor acelui oraş şi hotărăşte ca jeluitorii să despăgubească pe pîrît de banii ce rău i s-au luat sub numirea acelei pagube pricinuite cu ultima vînzare prin mezat a acsizurilor şi să-i mai plătească şi 2553 lei cheltuieli de judecată.

Ms 965, 13, f. 15 v-16; I.C. dos. 5178/839.

1135. — **1844 apr. 5.** — Inaltul Divan, în pricina dintre clucerul Gheorghe Urdăreanu cu serdarul Costache şi pitarul Antonie Greceanu, fraţi, pentru stăpînirea moşiei Burnazu din jud. Buzău şi a unei părţi de loc vîndută de către unul din fraţi, Matache Greceanu, hotărăşte:

Clucerul Urdăreanu, clironomul ceauşului Hristache Chirculescu, să stăpînească moşia Burnazu, cunoscîndu-se bună acea vînzare cu «andipricon»; în ce priveşte locul din oraşul Rîmnic, acesta nu face parte din trupul moşiei Bălţaţi, ci din moşia domnească a oraşului, care merge pînă în apa Rîmnicului. Pîrîţii să plătească jeluitorului şi cheltuielile de judecată.

Ms 965, 14, f. 16-17; vezi 1 nr. 991.

1136. — **1844 apr. 18.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1838 în pricina dintre epitropia spitalului m-rii Colţea cu moşnenii Maltezi şi Episcopia Argeşului pentru hotărnicia părţilor de moşie ce au în moşia Stelnica din jud. Ialomiţa şi hotărăşte:

Boierii hotarnici, punînd în faţă cartea de hotărnicie a 12 boieri din 1689 (7197) şi pornind din hotarul m-rii Mislea, să aleagă la faţa locului mai întîi stînjenii spitalului Colţea, arătaţi în numita hotărnicie, cît şi în cea a 6 boieri din 1715 (7223), apoi stînjenii cuveniţi moşnenilor Maltezi; dacă suma acestora nu va ieşi, atunci să se cerceteze trăsurile moşiei

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

m-rii Mislea care se bănuieşte a fi călcat moşia Stelnica şi să facă îndreptare, arătînd şi Divanului cele constatate.

Ms 965, 15, f. 17 v-18 v.

1137. — **1844 apr. 19.** — In pricina dintre Barbu Dobroneanu din Boşoteni jud. Romanaţi cu Ioan, Pătru şi Costandin, fraţi Nănuleşti din Puţuri, pentru vînzarea a 30 stj. moşie din hotarul Albota de Jos de către cei dintîi către cei din urmă, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, ca pîrîţii să stăpînească acei stînjeni de moşie, pentru că au dat banii hotărîţi; chiar dacă nu ar fi dat banii, tot au dreptul de a stăpîni stînjenii, deoarece jeluitorul nu a făcut judecată în sorocul de 5 ani, după cum legiuieşte pravila pentru vînzările de lucruri nemişcătoare, primind de la jeluitor şi cheltuielile de judecată.

Doi din membrii Divanului sînt împotriva acestei hotărîri, deoarece nu există zapis de vînzare, ci hîrtia arătată poate fi luată ca o simplă însemnare, fiind de părerea Tribunalului Romanaţi.

Ms 965, 16, f. 19-20; I.C. dos. 5179/839.

1138. — **1844 apr. 21.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti din 1842 în pricina dintre Gheorghe Pitişteanu din satul Pitişteanca jud. Ilfov cu paharnicul Ioan Chiriţescu pentru călcarea de moşie. Se hotărăşte ca amîndouă părţile prigonitoare să-şi aleagă hotarnici care, de faţă cu părţile şi cu vecinii răzeşi, punînd în faţă harta răposatului paharnic Hafta, precum şi hotărîrea întîiului Divan din 1809, să înceapă la faţa locului măsurătoarea de la trăsura din Branişte, din piatra moşiei Porceşti de va fi netăgăduită; să dea lui Pitişteanu stînjenii cuprinşi în hotărîrea stolnicului Grigore Asan din 1801, precum şi 64 stj. cuprinşi în învoiala arătată în hotărîrea întîiului Divan, şi unde se împlinesc stînjenii acolo e drumul ce merge spre Ţichila şi pe care l-a arătat Pitişteanu la celelalte trăsuri după învoiala din 1809. Să fie apărat paharnicul Chiriţescu de cheltuielile de judecată.

Ms 965, 17, f. 20 v-21 v; I.C. dos. 163/842.

1139. — **1844 apr. 22.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Judecătoriei Buzău din 1837 în pricina dintre preotul Ioan şi fiii săi din satul Clociţi cu preotul Muşat, Ulidea şi Dumitraşco şi alţi părtaşi moşneni Ghizdeni pentru stăpînire de moşie în Ghizdita, hotărăşte: părţile să-şi ia hotarnici care, cu ei şi vecinii răzeşi, după anaforaua veliţilor boieri din anul 1800, să aleagă la faţa locului 333 stînjeni ai moşnenilor Ghizdeni şi ce va mai rămîne să se dea şi moşnenilor Cojoceşti; cele 19 pogoane vie să le stăpînească Cojoceştii fiind ale lor. Să se cerceteze scrisorile de cumpărătoare de la Ghizdeni ale boierilor Deduleşti, ca să se scadă din stînjenii acestora, fiind bănuială că au intrat în partea acestora, cu stînjenii vînduţi. Pentru că moşnenii Cojoceşti au fost lipsă la darea hotărîrii, au dreptul de apelaţie la Divan în termen de 8 zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 18, f. 22-22 v; I.C. dos. 10015/837.

1140. — **1844 apr. 25.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc în pricina dintre Alecu Florescu, Teodorache Costiiescu, căpitan D. Ciocîrdia, Pană Glodeanu şi Nic. Costandin cu polcovnic Iancu

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Cîmpineanu pentru împresurarea moşiei Cremenea din jud. Buzău, a celui din urmă şi hotărăşte: părţile prigonitoare să-şi ia boieri hotarnici şi inginer care, însoţiţi de «cilenul» judecătoriei, faţă cu răzeşii şi vecinii să cerceteze toate documentele părţilor prigonitoare şi ale vecinilor răzeşi şi, lămurind suma stînjenilor cuprinşi în fiecare document, să facă şi încercare pe faţa pămîntului prin «trăsuri» cu stînjeni, după orînduiala hotărniciilor. Să se ridice un plan al trupurilor de moşie şi să se înfăţişeze la Divan cu desluşire spre a se putea da hotărîre asupra pricinii.

Hrisov din 1619 (7127) pentru moşia Gomoeşti.

Ms 965, 19, f. 23-24.

1141. — **1844 mai 9.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Zinca Dadina, epitroapa fiicei sale Efrosina din Rîmnicu Vîlcea, cu pitar Mihalache Urumolu, fostul epitrop ce fusese lăsat prin diată de soţul jeluitoarei, pentru datorii şi lei 1928 parale 10, cheltuielile judecăţii, hotărăşte ca să se urmeze în totul «puncturile» din hotărîrea Divanului Craiovei din 1843, întrucît epitropia a fost dată jeluitoarei prin hotărîre judecătorească. împreună cu catagrafia de averea soţului său.

Ms 965, 20, f. 24 v-25; I.C. dos. 124/843.

1142. — **1844 mai 17.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina dintre Zmaranda Piciuleasa de la Osica jud. Romanaţi cu Marghioala Lenş pentru 10 suflete de ţigani, hotărăşte: pîrîta să întoarcă banii preţului cumpărăturii acestor ţigani cu dobînda lor, întrucît nu a putut face dovadă dacă ţiganii sînt de zestre, sau exoprică deoarece nu a adus foaia de zestre. Pentru cheltuielile de judecată să se adreseze la prima instanţă.

Ms 965, 21, f. 25 v-26 v; I.C. dos. 5177/839.

1143. — **1844 mai 17.** — In pricina dintre Iancu şi Arghira, copiii răposatei Luxandra Greceanu, cu aga Dimitrie Greceanu pentru hotarul moşiei Greci din spre hotarul moşiei Căldăruşanca a m-rii Căldăruşani, Inaltul Divan hotărăşte ca să se urmeze întocmai hotărîrea paharnicului Gh. Măcescu şi pe baza ei numitul paharnic să statornicească la faţa locului semnele cuprinse în ea prin pietre de hotare.

Ms 965, 22, f. 26 v-28 v; I.C. dos. 106/843; vezi şi nr. 836, 905.

1144. — **1844 mai 19.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina dintre Anica, soţia răposatului Raicu, ginerele lui Iordache Sărdănescu din Gorj, cu Cornelie, fiul răposatului medelnicer Răducanu Sărdănescu, pentru părţile de moşie din Sărdăneşti şi Copăcelu, astfel: împricinaţii să-şi stăpînească părţile de moşie aşa cum s-au ales de Carada prin hotărnicia din 1820, întărită de Alex. Suţu vv.; hotarul Copăcelu fiind stabilit că a fost stăpînit numai de moşul pîrîtului şi de pîrît, rămîne numai în stăpînirea lui Cornelie.

Jeluitoarea nu va plăti cheltuielile de judecată, dacă nu va mai face apelaţie.

Ms 965, 23, f. 28 v-30; I.C. dos. 5185/839.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1145. — **1844 mai 23.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Civil din 1842 în pricina dintre moşnenii Băseni din Teleorman cu slugerul Sandu Depărăţeanu pentru stăpînire de moşie, decide: ambele părţi cu hotarnicii lor să cerceteze la faţa locului dacă slugerul Sandu, prin hotărnicia din 1815, a stabilit părţile jeluitorilor după sineturile ce au şi dacă în acele două părţi ce le-au dat intră şi jumătatea de moş pentru care s-au învoit din 1780; dovedind că deosebirea acelor doi moşi este după sineturile lor, să-şi statornicească deosebirea făcută la hotărnicia din 1815. Constatîndu-se că în afara celor doi moşi se cuvine jeluitorilor şi acea jumătate de moş după zapisul arătat, cumpărată de slugerul Sandu, atunci hotarnicii să cerceteze şi în ce priveşte tăierea pădurii. Dacă se va dovedi că aceasta au făcut-o jeluitorii pe jumătatea părţii slugerului, să înştiinţeze Divanul spre a se încheia definitiv pricina.

Ms 965, 24, f. 30-31 v.

1146. — **1844 mai 23.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Vasile Persinoiu din Tiia jud. Romanaţi, cu fraţii săi pentru împărţirea venitului părţilor de frăţie ce au în hotarul moşiei Tiia, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 ca pîrîtul să stăpînească cinci ani acea moşie după anaforaua din 1840, cum a stăpînit-o şi jeluitorul, iar cînd se va împlini acel termen, să se împartă moşia luîndu-şi fiecare în stăpînire partea ce i se cuvine; pentru produsele din care zice jeluitorul că s-a împărtăşit şi pîrîtul din venitul anului 1833, să-şi caute dreptatea prin altă judecată osebită, după cum se arată în anaforaua judecătoriei. Pîrîtul să plătească jeluitorului cheltuielile de judecată.

Ms 965, 25, f. 32-32 v; I.C. dos. 5196/839.

1147. — **1844 mai 27.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Popa Pătru, Ghiţă Costea, Dumitru Badea, fiul lui Mihai, Pătru, Marin Roşi din Pişcoi jud. Gorj, cu Marin Budulan şi cetaşii săi şi Ion, fiul lui Lazăr, cu cetaşii săii pentru moşie şi hotărăşte: să se urmeze stăpînirea moşiei după hotărnicia din 1752 (7260) şi aceea din 1837, făcută de Răducanu Busuioceanu şi Dumitru Horezeanu. Jeluitorii să dea pîrîţilor acei 96 stj. pe care i-au călcat. Hotarnicii să meargă de «iznoavă» la faţa locului şi să pună pietre de hotar. Jeluitorii să plătească pîrîţilor venitul acelor stînjeni din anul 1821 pînă cînd vor trece în stăpînirea lor şi nu din anul 1800 cum se arată în hotărîrea Divanului Craiovei. Pîrîţii să plătească jeluitorilor cheltuielile de judecată şi cele pricinuite cu transportul hotarnicilor a doua oară.

Ms 965, 26, f. 32 v-33; I.C. dos. 1883/840.

1148. — **1844 mai 30.** — Inaltul Divan confirmă anaforaua Tribunalului Gorj şi hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina dintre Ion Şchiopu, Ioviţă, fraţi, Dinu Cîrstea şi Ştefan, fraţi, din satul Izvoarele jud. Gorj cu Ancuţa, soţia răposatului Const. Grosăreanu, pentru o curea de moşie, o vie şi livadă de pruni din Costeşti, vîndute de Ion Ciucă, vărul jeluitorilor, soţului pîrîtei. Dacă mama vînzătorului nu voieşte să restituie banii cumpărătorului şi să-şi ia moşia, jeluitorii să restituie vînzătorului luînd în stăpînirea lor moşia, via şi livezile de pomi, întrucît para-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

grafia protimisisului nu a trecut, căci acestea au intrat în posesia cumpărătorului numai de 7 ani, iar nu de 13 ani, data zapisului.

Ms 965, 27, f. 33 v-34 v; I.C. dos. 1830/840.

1149. — **1844 mai 30.** — Inaltul Divan, în pricina dintre stolniceasa Bica Lahovari cu moştenitorii răposatului polcovnic Zamfir Caluda din Cerneţi pentru cotropirea de moşie la Ciorobăreni, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1835 ca pîrîţii să stăpînească în moşia Ciorobăreni după zapisul de învoială a lui N. Poenaru din 1792, din puntea veche la vale în părţi egale, iar cel din deal, două părţi jeluitoarea şi o parte pîrîţii, precum şi livezile de pruni, fîn, branişte, cîrciumă şi alte namestii, ce a arătat tatăl pîrîţilor că sînt făcute de moşul său. De asemenea pîrîţii să ia în stăpînire şi cele făcute de soţul jeluitoarei ca nişte lucruri clădite pe loc străin împreună cu venitul lor, moşia fiind în devălmăşie. Jeluitorul să plătească cheltuielile de judecată.

Ms 965, 28, f. 34 v-36 v; I.D. dos. 11639/836 şi I.C. 13196/836, 144/842.

1150. — **1844 mai 31.** — Inaltul Divan, în pricina dintre postelniceasa Sevasti Arghiropolu cu moşnenii Tereujani, Tăndăleşti, Piscoeni şi Fălceşti din jud. Gorj pentru tăiere de pădure, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, ca ambele părţi să-şi ia cîte un boier hotarnic care, de faţă cu numiţii împricinaţi şi cu vecinii răzeşi, să facă cercetare la faţa locului şi alegerea semnelor despărţitoare ale moşiei postelnicesei de către a pîrîţilor şi numărătoarea pădurii tăiate. Vinovaţii vor plăti stricăciunea acelei păduri şi cheltuielile de judecată părţii care va avea dreptate.

Ms 965, 29, f. 36 v-37.

1151. — **1844 mai 31.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1836 în pricina dintre creditorii emanetari ai lui Manole Guţu şi Teodora, soţia sa cu Elenca Cîrceanca pentru jumătate moşie de la Baia de Aramă din jud. Mehedinţi, ce hotărăşte:

1). Elenca Cîrceanca nu poate avea pretenţie asupra acestei moşii, întrucît tatăl său, serdar Pîrvu Merişanu, vînzînd acea moşie, a pus mamei sale «andipricon» o vie la Drăgăşani pe care Elenca o are în stăpînire.

2). Teodora Guţuleasa nu poate avea pretenţie de protimisis sub motivul zestrei sale, deoarece în 1828, cînd s-a judecat soţul său cu creditorii, acea moşie nu a fost trecută între cererile sale de zestre.

3). Această jumătate moşie de la Baia de Aramă se va vinde spre despăgubirea creditorilor lui Manole Guţu.

4). Nu se ia în considerare cererea vechilului pîrîtei că logofătul Grigore Grădişteanu, în calitate de creditor al lui Guţu, nu poate lua parte la cercetarea pricinii, deoarece acesta a declarat că nici el nici soţia sa nu sînt creditori.

5) Jeluitoarea Cîrceanca, neluînd parte la judecată poate face apelaţie în timp de 8 zile, după care Divanul va intra în de «iznoavă» cercetare sau să facă apelaţie la domn în termen de o lună.

Cu această hotărîre nu sînt de acord doi membri ai Divanului.

Ms 965, 30, f. 37 v-40; I.C. dos. 13207/836 şi 142/843.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1152. — **1844 iun. 2.** — In pricina dintre Sindicatul Obştii creditorilor casei căminarului Moshu cu casa răposatului Niţu Pitişteanu pentru călcare de moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 prin care se orînduia ca părţile să-şi ia hotarnici. Impreună cu un «cilen» al judecătoriei locale, după hotărnicia a 12 boieri din 1676 (7184), şi cea din 1697 (7205) şi alegerea din faţa locului din 1783, precum şi zapisul de învoire dat de m-rea Radu Vodă, să cerceteze hotarul moşiei Bora sau Macavei din spre moşia Balaciu de Sus şi de Jos din jud. Ialomiţa a Piteştenilor, cît şi marginea moşiei Padina. In urma acestei cercetări se decide ca hotarul moşiei Bora, după alegerea hotarnicului Greceanu, fiind bine stabilit şi că acel stîlp al lui Vasilache fiind pus la locul său, să se urmeze întocmai.

Cît pentru veniturile acelei călcări şi cheltuielile de judecată, să se urmeze hotărîrea Divanului Vremelnicesc.

Ms 965, 31, f. 40-41 v; I.C. dos. 5199/839.

1153. — **1844 iun. 7.** — In pricina dintre Tarsiţa Brădeasca cu Tica Coşarin din Cerneţi pentru răscumpărarea a 147 stj. moşie pe baza dreptului de protimisis al vecinătăţii, întrucît jeluitoarea nu fusese de faţă la ultima judecată din cauza boalei şi nici acum nu s-a prezentat, Inaltul Divan hotărăşte să se urmeze în totul hotărîrea Divanului Craiovei şi a judecătoriei, care rămîn definitive.

Ms 965, 32, f. 41 v-42.

1154. — **1844 iun. 9.** — Inaltul Divan, în pricina dintre serdar Iosif Clinceanu cu Nicolae Retezeanu din Mehedinţi pentru stricăciunile şi pagubele pricinuite prin «tăierea unei cîrciumi şi a unui şopron», confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 ca jeluitorul nefiind nici de data aceasta la judecată, să despăgubească pe pîrît de pagubele pricinuite, conform hotărîrilor anterioare.

Ms 965, 33, f. 42-42 v; I.C. dos. 10036/837.

1155. — **1844 iun. 14.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Gheorghe *Malciu şi părtaşii săi moşneni Pupezeni din Ialomiţa* cu logofătul Mihai Rădulescu, epitropul bisericii Sf. Vineri, pentru împresurarea moşiei Pupezeni, hotărăşte ca biserica Sf. Vineri să stăpînească în trupul moşiei Pupezeni 500 stj. după sineturile ce are pe lîngă moşia Alexeni, iar Ghiţă Malciu şi părtaşii săi să-şi caute acei 85 stj. pe lîngă hotarul Uluiţi. Veniturile ce le-au luat numiţii Mălceşti de pe moşia Pupezeni, proprietatea bisericii, să fie cercetate la faţa locului şi cu banii dovediţi că i-au luat aceştia, să fie despăgubită biserica. Fiindcă această hotărîre a fost dată în lipsa lui G. Malciu, acesta are dreptul de apelaţie în termen de 8 zile la Divan sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 34, f. 43-44; I.C. dos. 9990/837; vezi şi nr. 422.

1156. — **1844 iun. 16.** — Confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina dintre Stan Nisipeanu din Vîlcea cu moşnenii Nisipeni pentru hotărnicia din 1835 prin care i s-au ales părţile de moştenire şi cumpărătoare, Inaltul Divan hotărăşte: părţile «prigonitoare» să-şi ia hotarnici la faţa locului, să cerceteze hotărnicia lui Costandin Laţcu din

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1835 dacă este făcută după sineturile ce le au, să dea înscris, ambelor părţi, iar de o vor găsi «abătută» să facă hotarnicii «de iznoavă» cercetare; dacă părţile se declară mulţumite să pună pietre de hotare, în caz contrar să facă numai semne şi, cu alegerea făcută, să se înştiinţeze Divanul spre a da hotărîre desăvîrşită.

Ms 965, 35, f. 44 v-45.

1157. — **1844 iun. 17.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moşnenii Ghelmegeni din Mehedinţi cu Ivancea Gheorghiovici, pentru venitul a 500 stj. moşie, luaţi de la Dumitru Ghelmegeanu şi că acesta n-ar avea decît 31 stj., o vie şi pometuri, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, ca pîrîtul să-şi ia venitul părţilor de moşie ale răposatului Vasile Ghelmegeanu, soţul cel dintîi al nevestei lui Dumitru Ghelmegeanu pînă la 1836, de cînd a luat-o cu arendă. Cercetarea venitului să se facă de unul din «cilenii» judecătoriei locale cu carte de blestem şi să se plătească de către moşneni începînd cu anul 1836, cînd a intrat în arendă şi pînă la expirarea termenului. De asemenea să se stabilească şi întinderea stăpînirii ce a avut Ghelmegeanu şi de va fi mai puţin decît 500 stînjeni, proprietarul să asigure pe arendaş cu venitul acelor stînjeni lipsă. Dacă moşnenii se vor simţi «călcaţi» de casa lui Ghelmegeanu îşi vor căuta dreptatea prin altă judecată; jeluitorii moşneni vor plăti lui Ivancea arendaşul şi cheltuielile judecăţii.

Ms 965, 36, f. 45 v-46; I.C. dos. 1836/840.

1158. — **1844 iun. 17.** — Inaltul Divan, în pricina dintre vistierul Costandin, Manolache Vîlciu şi cetaşii lor moşneni Bălţaţi şi Mitropolie cu Alecu Izvoranu şi casa răposatului serdar Marin Butculescu pentru călcarea moşiei Bălţaţi din jud. Mehedinţi, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1841, ca părţile prigonitoare să-şi aleagă hotarnici care să înceapă la faţa locului măsurătoarea de la lacul lui Dragne; de aci în sus să se dea Mitropoliei 325 stj. apoi, tot de acolo, la vale să se dea 675 stj. vistierului Costandin, 464 stj. moşnenilor Bălţaţi şi 584 serdarului Izvoranu, care la un loc fac 2048 stj. pentru toate părţile «prigonite» pînă în muchia văii Plăşii; să dea fiecăruia suma stînjenilor după hotărnicia din 1794 ca să stăpînească fiecare partea sa de moşie, apoi să pună pietre despărţitoare între fiecare părtaş şi să le dea cărţi de hotărnicie, după aceasta să se stabilească pagubele pricinuite prin călcarea ce au făcut unii faţă de alţii şi să se înainteze judecătoriei spre cercetare.

Ms 965, 37, f. 46 v-49 v; I.C. dos. 5132/839; vezi şi nr. 712, 879, 974.

1159. — **1844 iun. 20.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Elenca Bălăcescu de la Barboşi-Mehedinţi cu ginerele său, pitarul Costandin Monţescu, pentru moştenire, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, ca pîrîtul Monţescu să stăpînească părţile de moşie date ca zestre de către Marica Săvoaica şi de către Elenca Bălăcescu întocmai după înscrisurile ce are şi după anaforaua Tribunalului; Elenca Bălăcescu, ca moştenitoare a mamei sale să stăpînească numai părţile de moşie şi celălalt avut ce se va dovedi că a rămas mamei sale la moartea Nedei, soţia pîrîtului; jeluitoarea este obligată să plătească pîrîtului şi cheltuielile de judecată.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Doi membri ai Divanului se opun acestei hotărîri pe motivul că după moartea fiului Maricăi Săvoiu «partea sufletului său» să rămînă Ilincăi, fiica pitarului Constantin Monțescu, iar Marica Săvoiu să moștenească de la fiul său numai ceea ce fiul moștenise de la tatăl său.

Ms 965, 38, f. 50-51; I.C. dos. 5169/839.

1160. — **1844 iun. 26.** — Inaltul Divan, în pricina dintre banul Alex. Filipescu, băneasa Zinca Văcărescu și aga Alex. Belu cu căminăreasa Anica Băbeanu pentru călcarea moșiei Jilava din jud. Ialomița, confirmă hotărîrea Divanului Civil, ca amîndouă părțile să ia boieri hotarnici care, mergînd, prin carte de blestem, să cerceteze la fața locului, atît locul pietrelor ce s-au scos, cît și vechea stăpînire și dovedindu-le, să statornicească acele locuri cu punere de pietre spre încetarea «prigonirii». Lungimea moșiei să înceapă de la piatra ce s-a stabilit că desparte aceste două hotare pînă în hotarul moșiei Boldeștilor. Hotarnicii să cerceteze și venitul călcării și tot cu ajutorul cărții de blestem să dovedească suma acelui venit, pentru ca partea care a făcut încălcarea să plătească despăgubiri.

Acte din 1650 — 1786.

Ms 965, 39, f. 51-54; I.C. dos. 5222/839, dos. 124/844.

1161. — **1844 iun. 27.** — In pricina dintre praporcic Alecu Beștelei și iuncărul Apostol Beștelei din Cîmpulung cu pitarul Iancu Sevastian din Vîlcea pentru «defăimarea» diatei soției pitarului, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1838 ca pitarul I. Sevastian să stăpînească 100 stj. moșie în hotarul Căzănești cu acareturile și via numai cît va fi în viață, precum a fost scris în diată mai înainte ca aceasta să fie refăcută; nici o parte nu va suporta cheltuielile judecății.

Ms 965, 40, f. 54 v-55; I.D. dos. 4132/839 și I.C. dos. 9021/1838.

1162. — **1844 iun. 27.** — In pricina dintre moșnenii Borcănești și Nenciulești din Buzău cu serdarul Dimitrie Sărățeanu pentru stăpînirea moșiei Mușcelul-Sărății, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1840, ca jeluitorii să dea pîrîtului ce se cuvine de drept din această moșie, iar moșnenii să stăpînească cele 12 pogoane vie și pruni în Mușcelul-Sărății după zapisele ce au. De asemenea jeluitorii să plătească pîrîtului cheltuielile de judecată.

Hotărîrea fiind dată în lipsa pîrîtului, acesta are dreptul să se prezinte la Divan cu apelație în termen de 8 zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 41, f. 55-56; I.C. dos. 1860/840.

1163. — **1844 iun. 28.** — Confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1840 în pricina dintre moșnenii Vulturești din jud. Muscel cu moșnenii Cîndești pentru călcare de moșie, Inaltul Divan decide:

Moșnenii Cîndești să stăpînească «codrul de loc», plătindu-se pîrîților și venitul de pe acel loc pe 4 ani de cînd au intrat «cu silnicie» în stăpînirea lui, precum și cheltuielile de judecată.

Zapise din 1713 (7221), 1716 (7224), 1765 (7277).

Ms 965, 42, f. 56-57; I.C. dos. 1856/840.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1164. — **1844 aug. 9.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 în pricina dintre Gheorghe, Vasile, Petre cu cetaşii lor moşneni Pietrari din plaiul Pîrscovului jud. Buzău cu Maria, soţia răposatului Anastase Posmangiu din satul Pietrari, pentru un zapis de învoire şi de împărţirea moşiei pe care jeluitorii voiau să-l anuleze şi hotărăşte:

Intrucît acest zapis şi-a dobîndit valabilitatea, Maria, soţia răposatului Anastase Posmangiu, să stăpînească stînjenii după zapisul de învoială de la cei ce figurează în zapis, iar pentru cheltuielile pricinuite în timpul judecăţii, pe care le cere jeluitoarea, să se adreseze la prima instanţă de judecată.

Ms 965, 43, f. 57 v-58 v; I.C. dos. 5176/839.

1165. — **1844 aug. 11.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Ştefan Şărdan din satul Dobrunu jud. Romanaţi cu Zinca, fiica răposatului Drăghici Dobriceanu, Bălaşa şi Marica, surori, pentru împărţirea averii părinteşti şi a răposatei Catinca, sora lor, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, ca Mihai Bîrzan, soţul Zincăi, să stăpînească pe lîngă lucrurile date zestre soţiei sale şi din moşia Dobrunu a patra parte, partea ei şi a patra parte din partea răposatei Catinca; din moşia Dobriceni şi Bobiceşti şi din ceea ce vor scoate de la casa Enuşeştilor, cuvenite răposatei Catinca, a treia parte o vor împărţi în patru cele patru surori, luînd pîrîtul Bîrzan a patra parte precum şi pe Mihai ţiganul Catincăi, pe care preţuindu-l, va rămîne la una din surori despăgubind pe celelalte. Zinca, soţia lui Bîrzan, să ia şi a patra parte din cheltuielile arătate în anafaraua Tribunalului,, apoi toţi să facă pomenirile Catincăi rămase nefăcute, îndatorînd pe jeluitor a plăti şi cheltuielile judecăţii. Pentru vînzarea pădurii făcută de părinţii Zincăi, să se adreseze la prima instanţă de judecată.

Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorului, acesta are drept de apelaţie, în termen de 8 zile la Divan sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 44, f. 59-59 v; I.C. dos. 1857/840.

1166. — **1844 aug. 16.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Ioan Viişoreanu şi partaşii săi cu proprietarii moşiei Văieni din jud. Romanaţi pentru călcarea ce zice că le face la moşia Greci, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1834 ca pîrîţii să stăpînească acea parte de moşie după cercetarea din 1755 şi 1796 şi înţelegerea între părţi din anul 1808, adică la piatra din spre Margini din piatră în piatră, pînă aproape de m-rea Greci, în piatra din marginea drumului şi de acolo înainte prin celelalte semne şi pietre întocmai după cuprinderea hrisovului din 1621 (7129) al m-rii Greci, adică pe muchea «firescului» Gîrlici, peste vii drept la Rogojină şi celelalte. Jeluitorii vor plăti şi cheltuielile de judecată.

Ms 965, 45, f. 60-61 v; I.C. dos. 17055/834.

1167. — **1844 aug. 16.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Ştefan Maiuga cu postelnic Iancu Bibescu pentru cheltuielile de judecată cu răposaţii părinţi ai pîrîtului, pentru răscumpărarea muntelui Privalu din jud. Gorj şi pentru venitul părţilor sale din acel munte, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 ca să se scadă lui Ştefan Maiuga din preţul

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

răscumpărării acelui munte banii părţii sale cîte 10,35 lei pe an de la vînzare pînă la achitarea sumei de 24000 lei ce cere jeluitorul pentru cheltuielile judecăţii. De vreme ce în hotărîrea Divanului din 1835 se dovedeşte că jeluitorul a fost cauza «străgănirii» acestei judecăţi, să plătească pîrîtului 283,20 lei cheltuieli de judecată.

Ms 965, 46, f. 61 v-63; I.C. dos. 1838/840; vezi şi nr. 558.

1168. — **1844 aug. 18.** — Inaltul Divan, în pricina dintre marele ban Alexandru Filipescu cu băneasa Zoiţa Văcărescu şi aga Alexandru Beiu pentru despăgubiri, hotărăşte: băneasa Zoiţa Văcărescu să restituie banului Filipescu, banii trecuţi în lista făcută de «cilenul» judecătoriei pentru dreptul de proprietate luat de dînsa de la cei 12 clăcaşi, precum şi pentru venitul cîrciumei de la Colac; să mai plătească 3000 lei arenda podului şi a cîrciumii de la Chiran pe doi ani, adăugîndu-se pe lîngă alegerea «cilenului» şi mărturia banului Văcărescu făcută în faţa veliţilor boieri din 1816. Pentru celelalte «condeie» să se urmeze hotărîrea Divanului Civil.

Cu această hotărîre nu se unesc doi membri ai Divanului pentru următoarele motive: hotărîrea dată mai înainte asupra despărţirii moşiei Jilava nu poate fi bună pentru o parte şi rea pentru cealaltă de vreme ce e întărită de domn pentru că trebuia să meargă hotarnicii la faţa locului să măsoare; oricine are dreptul a face cîrciumă în satul său.

Ms 965, 47, f. 63 v-66; I.C. dos. 138/841.

1169. — **1844 sept. 5.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Grigore şi Dumitru Piţica din Mehedinţi cu Păuna şi Mihai Ghiga pentru stînjeni de moşie, hotărăşte:

Jeluitorul să stăpînească cei 40 stj. de moşie din Crivina — după zapisul de învoire din 1836 al lui Mihai Ghiga, tatăl pîrîtei şi al lui Tănase ginerele lui Mihai, soţul pîrîtei, cu jeluitorii — precum şi cei 62 stj. în hotarul Zăgujani după zapisul de cumpărătoare din 1823 iulie, dovedit ca adevărat după raportul judecătoriei. Pentru cheltuielile judecăţii, cerute de jeluitori, aceştia să se adreseze la prima instanţă de judecată.

Ms 965, 48, f. 66-67; I.C. dos. 1853/840.

1170. — **1844 sept. 12.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Gheorghe Botezatu postelnicelul din judeţul Gorj cu Petrache Frumuşanu pentru datorie de bani, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca jeluitorul să plătească pîrîtului 1371,12 lei datorie din socoteala porumbului, să fie scutit de suma de 20 galbeni, dar să plătească pîrîtului cheltuielile de judecată.

Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorului, acesta are drept de apel către Divan în termen de opt zile sau de o lună la domn.

Ms 965, 49, f. 68-69 v; I.C. dos. 1873/840.

1171. — **1844 sept. 12.** — In pricina dintre Nicolae Mihail de la Caracal cu Tiţa Sîrba pentru stăpînirea unei vii, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1842, ca pîrîta Tiţa să stăpînească via cu toate împrejmuirile ce s-au făcut pe dînsa plătind jeluitorului, pe lîngă

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

prețul cumpărăturii și prețuirea îmbunătățirilor făcute la vie și scăzîndu-se pîrîtei din acești bani suma răspunsă prin judecătorie.

Ms 965, 50, f. 68 v-69 v.

1172. — **1844 sept. 13.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Teodor, fiul clucerului Ghica de la Perieți jud. Ialomița, cu moștenitorii răposatului al doilea logofăt Marinache Orășanu pentru moșia Cătunu, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1832, ca moștenitorii lui Marinache Orășanu să stăpînească acea parte de moșie după hotărîrea Departamentului de Opt din 1831, iar pentru cheltuielile de judecată, cerute de pîrîți, să se adreseze la judecătoria de întîia cercetare.

Ms 965, 51, f. 69 v-70; I.C. dos. 16771/832.

1173. — **1844 sept. 13.** — Inaltul Divan, în pricina dintre diaconul Neculai din Broșteni jud. Vlașca cu Ioniță Sîrbeanu din Răscăeți pentru răscumpărarea cu protimisis a 56 stj., hotărăște: în conformitate cu opinia separată din hotărîrea Divanului Civil din 1840, jeluitorul diacon Neculai să stăpînească acei 56 stj. de la Ioniță Sîrbeanu restituindu-i prețul acestor stînjeni cu dobînda lui după zapisele de vînzare. Pîrîtul să plătească jeluitorului venitul de pe acei stînjeni de la data cumpărării și pînă îi va lua acesta în stăpînire, după cum se va dovedi pe fiecare an, prin cercetarea judecătoriei locale. Pentru cheltuielile de judecată, cerute de jeluitor, să se adreseze la prima instanță.

Ms 965, 52, f. 70-72 v; I.C. dos. 1933/1840.

1174. — **1844 sept. 15.** — Inaltul Divan, în pricina dintre postelnicelul Ioan Severineanu cu Catinca Negreanca din jud. Mehedinți pentru o datorie de bani, hotărăște ca pîrîta, în calitate de moștenitoare, să stăpînească hanul, cumpărat de soțul său, conform zapisului de cumpărare, trecut în anaforaua judecătoriei; de asemenea jeluitorul să dea socoteală de averea lui Dumitru Negreanu, tatăl pîrîtei și socrul său, cu dobînda «pravilnică» din care să se scadă ceea ce se va dovedi că i-a dat ei de zestre. Pentru învoirea ce a făcut cu cumnatul său Avramache, să se despăgubească din averea aceluia.

Ms 965, 53, f. 72 v-74; vezi și nr. 1093.

1175. — **1844 sept. 19.** — In pricina dintre popa Niculae Gurgui, Vasile Gurgui și Dinu Minciună din satul Vladimiru jud. Gorj cu Radu Cărăvan și Radu și Stanciu, frați cu Dumitrașcu, pentru moșie, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei, Inaltul Divan hotărăște: împricinații să-și ia cîte un boier hotarnic care, mergînd la fața locului, să deosebească părțile fiecăruia după hotărnicia din 1784 și după zapisele ce vor fi avînd. Dacă părțile rămîn mulțumite să se pună pietre de hotar, iar de nu, să se pună numai semne și cu raport să-i «sorocească» la Divan, ca să se desăvîrșească hotărîrea.

Ms 965, 54, f. 74-75.

1176. — **1844 sept. 19.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Iancu Carabelea proin buhurdagiu de la Pitești cu marele vistier Costache Belu,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

moştenitorul răposatului logofăt Ştefan Belu, pentru stăpînirea moşiei Tătărăşti din jud. Teleorman ce a fost a Zoiţii Bălăceanu, mătuşa soţiei jeluitorului, hotărăşte: vistierul Costache Belu şi moştenitorii săi să stăpînească moşia Tătărăşti după aşezămîntul făcut de călugăriţa Zosima, mătuşa soţiei jeluitorului, cu logofăt Ştefan Belu în 1817 şi întărît prin hrisov domnesc, prin care îi dăruieşte această moşie, fiind a sa personală, iar nu moştenire rămasă de la soţul ei şi după anaforaua veliţilor boieri din 1819.

Ms 965, 55, f. 75-76; I.C. dos. 1893/840.

1177. — **1844 sept. 19.** — Confirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1840 în pricina dintre paharnicul Ghiţă Mărăcineanu de la Buzău cu paharnicul Grigore Costescu pentru înecăciunea ce se provoacă la moara pîrîtului de pe apa Buzăului prin clădirea morii jeluitorului, Inaltul Divan decide ca un «cilen» al judecătoriei locale cu meşteri morari de cumpănirea morilor şi cu împricinaţii, să cerceteze, prin carte de blestem, dacă moara jeluitorului mai aduce înecăciune morii pîrîtului, în urma scăzămîntului făcut după arătarea vistierului Ionescu. Dacă se mai produce înecăciune, judecătoria locală să oblige pe paharnicul Mărăcineanu să «scoboare» moara sa mai jos, tăindu-se totodată şi piva făcută în urmă de jeluitor. Dacă şi după aceasta nu va fi apărată moara pîrîtului, se înţelege că jeluitorul nu are drept la vad de moară, iar judecătoria să-l oblige a-şi ridica moara cu totul. Tot acel «cilen» să cerceteze şi pagubele pricinuite pîrîtului de către jeluitor, după care judecătoria va stabili ce datorii are jeluitorul de plătit după pravilă şi cheltuielile de judecată.

Ms 965, 56, f. 76 v-77 v; I.C. dos. 1875/840.

1178. — **1844 sept. 20.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Iancu ginerele lui Blujdă, Ion Ciucă şi Opriţa Blujdoaica de la Oblăniţă jud. Mehedinţi cu Nicu Barbovici din Cerneţi pentru rămasurile răposatului Blujdea, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 ca Opriţa, soţia lui Nicu Barbovici, să stăpînească toată averea rămasă de la defunctul Ion Blujdea după înţelegerea din 1825, prin care lasă pe Opriţa moştenitoare a averii sale neavînd rude ascendente sau descendente, urmîndu-se şi învoirea făcută între Dumitru Blujdea şi Popa Gherasim rudele jeluitorilor. Şi fiindcă toată averea mortului s-a «zaptisit» de jeluitori, judecătoria locală să stabilească tot venitul acelei «pereusii» de cînd aceştia o stăpînesc şi să-i oblige ca odată cu predarea acelor rămasuri să dea pîrîţilor şi venitul cuvenit precum şi cheltuielile de judecată,

Ms 965, 57, f. 77 v-78 v; I.C. dos. 1861/840.

1179. — **1844 sept. 26.** — In pricina dintre Catinca, soţia răposatului Chiriac Săpunaru din Craiova cu Ninea Nicolau pentru 300 oca seu ce i-ar fi luat în vremea aflării armatei ruseşti în principat, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca pîrîtul Ninea să nu mai fie supărat de cererea jeluitoarei îndatorîndu-o totodată şi la plata cheltuielilor de judecată făcute înainte de a fi judecată la Divan.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitoarei, aceasta are drept să facă apel în termen de 8 zile la Divan sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 58, f. 78 v-79; I.C. dos. 5217/839.

1180. — **1844 sept. 26.** — In pricina dintre Grigore Ţigănescu din Focşani cu căpitan Ştefan Faur din Moldova, ţinutul Putnei, pentru rămasuri părinteşti şi protimisis de răscumpărare a părţii lui Antonie, fratele jeluitorului, vîndută lui Faur, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1840 şi hotărăşte: jeluitorul Ţigănescu nu poate avea nici o pretenţie asupra acelor 10 pogoane de vie, «coborîte» soţiei lui Ştefan, ca lipsă de zestre şi danie. Cinci pogoane de vie vîndute de Antonie lui Ştefan Faur, să le ia jeluitorul în stăpînirea sa fără restituirea preţului vînzării, iar celelalte 5 pogoane vîndute tot de Antonie pîrîtului, să le răscumpere înapoindu-i banii. In ce priveşte îmbunătăţirile, venitul şi clădirile făcute de pîrît pe aceste locuri, un membru al judecătoriei locale să facă cercetare la faţa locului şi categorisindu-le să dea fiecăruia dreptul ce i se cuvine după hotărîrea Divanului Vremelnicesc.

Ms 965, 59, f. 79 v-80 v; I.C. dos. 1902/840.

1181. — **1844 sept. 26.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Dumitrache Nehoritis din Craiova cu Petcu Nicolau abagiul pentru cheltuielile făcute cu clădirea prăvăliei pe locul socrului jeluitorului, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 ca pîrîtul să fie despăgubit de suma de 858,24 lei împreună cu dobînda «pravilnică» din preţul vînzării acelei prăvălii de cînd s-a vîndut prăvălia pînă la lichidare; ceilalţi bani, socotindu-se averea lui Stan Iancu, vor fi împărţiţi între ceilalţi creditori. Dumitrache Nehoritis este obligat să plătească cheltuielile judecăţii.

Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorului, acesta poate face apel la Divan în termen de 8 zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 60, f. 80 v-81 v; I.C. dos. 1899/840.

1182. — **1844 sept. 27.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, în pricina dintre paharnicul Costache Brăiloiu din Craiova cu clucerul Titu Bengescu, moştenitorul soţiei sale Maricuţa şi serdăreasa Păuna Theoharina pentru legaturile lăsate prin diată de răposata logofeteasă Zmaranda Brăiloaica şi hotărăşte:

Costache Brăiloiu, ca moştenitor al Zmarandei, să execute întocmai legatele lăsate prin diată pentru clucerul Bengescu, moştenitorul răposatei sale soţii şi către serdăreasa Păuna Theoharina, plătind pîrîţilor şi cheltuielile de judecată. Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorului şi a serdăresii Păuna Theoharina, în caz de nemulţumire, vor face apel la Divan în termen de 8 zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 61, f. 81 v-83; I.C. dos. 1871/840.

1183. — **1844 sept. 27.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Constandin Negreanu, Ion fiul lui Popa Cernăzeanu, Dina, soţia răposatului Niculai, fratele protopopului Dumitru din Pociovaliştea jud. Gorj, cu Răducanu fiul lui Anghel Mazilu din Cernădia, Răducanu Bouru, Dumitru Boşteanu, ginerele lui Staicu

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

şi Pătru Boicescu, pentru veniturile moşiei Poborăşti şi a viei din dealul Bobu ale bisericii satului Cernădia, dăruită de răposatul Dumitru Cernăzeanu, hotărăşte ca părţile împricinate să-şi ia cîte un boier hotarnic care să aleagă la faţa locului după sineturi partea bisericii din spre Cost. Negreanu cu cetaşii lui punînd pietre de hotare, potrivit hotărîrii Divanului din 1839, dată la judecata dintre moşnenii Buiceşti cu «clironomii» răposatului protopop Dumitru; după aceea să cerceteze şi venitul, ce revine părţii bisericii de către cine s-a luat, pentru a se despăgubi biserica.

Doi membri ai Divanului sînt de părere a se urma hotărîrea Divanului Craiovei şi a judecătoriei locale, care priveşte alegerea moşiei Poborăşti ca făcută şi urmează a fi puse pietre de hotar. Invoiala din 1840, fiind împotriva acestei hotărîri, este anulată.

Ms 965, 62, f. 83-86; I.C. dos. 1898/840.

1184. — **1844 oct. 20.** — In pricina dintre Dumitrana, soţia lui Ivan Papa Nastu cu ginerele său Grigore Ivan din Craiova pentru lipsă de zestre, cerută de pîrît, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 ca pîrîtul Grigore şi soţia sa, să stăpînească cele cuprinse în foaia de zestre, cîte «condeie» n-au fost date de jeluitoarea soacra sa, aceasta să i le restituie împreună cu acareturile cuprinse în acea foaie. Dacă un acaret va avea vreo pricină, jeluitoarea este obligată să dea alt acaret de aceeaşi valoare, plătind pîrîtului şi cheltuielile de judecată.

Ms 965, 63, f. 87-87 v; I.C. dos. 7202/839.

1185. — **1844 oct. 20.** — In pricina dintre pitarul Ioan Moldoveanu din Gorj cu cumnatul său Răducanu Rioşanu pentru o siliște de casă din oraşul Tg. Jiu, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 şi confirmă cartea de judecată din 1838, ca jeluitorul Moldoveanu să stăpînească siliştea de lîngă şetrarul Chiriţă pe care şi-a făcut «namestiile», iar soţia pîrîtului să stăpînească celelalte două silişti, una dintre Popa Mihai şi Nae Citileanu şi alta de lîngă popa Pătru din cîmp, împreună cu cea răscumpărată a lui Bereneanu şi să plătească jeluitorului şi cheltuielile de judecată.

Ms 965, 64, f. 88-88 v; I.C. dos. 1900/840.

1186. — **1844 oct. 21.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Ioan Hărgotă din Mehedinţi cu Luxandra Burnăzoaia pentru lipsa de zestre şi alte dreptăţi ale acesteia, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, ca jeluitorul să plătească «condeele» arătate în sumă de 3967 lei pentru despăgubirea pîrîtei, din averea soţului ei conform pravilei, cuvenite nevîrstnicilor copii ai săi, al cărui epitrop a fost jeluitorul precum şi cheltuielile de judecată.

Ms 965, 65, f. 89-89 v; I.C. dos. 107/844.

1187. — **1844 oct. 24.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Civil din 1840 în pricina dintre serdarul Grigore Rădulescu, vechilul casei răposatului medelnicer Grigore Leurdeanu din jud. Muşcel cu m-rea Cotroceni pentru călcarea de moşie în hotarul Leurdenilor, Crîngureanca şi Bănişoreanca, hotărăşte:

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Părțile prigonitoare să-și ia cîte un boier hotarnic, care la fața locului, cu vecinii răzeși și după hotărnicia din anul 1794, făcută după hrisoave și cărți, să-i dea urmare întocmai; negăsindu-se acea hotărnicie întocmai după sineturi, atunci hotarnicii să înștiințeze Divanul cu raport spre a se da hotărîrea definitivă.

Ms 965, 66, f. 90-90 v.

1188. — **1844 oct. 24.** — In pricina dintre Stana, Floarea, Zoița și Bălașa, Tîmnencile din Mehedinți cu Grigore Bobăiceanu pentru a răscumpăra cu protimisis 57 stj. moșie de la pîrît, decide ca pîrîtul Grigore Bobăiceanu să stăpînească stînjenii arătați deoarece jeluitoarele au pierdut dreptul de răscumpărare fiind trecută «paragrafia» de 10 ani. Jeluitoarele să plătească pîrîtului și cheltuielile judecății.

Ms 965, 67, f. 90 v-91; I.C. dos. 1851/840.

1189. — **1844 oct. 25.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Mihalache, fiul lui Zamfirache Cioflan din jud. Olt, cu Constandin, fiul și moștenitorul răposatului clucer Manolache Cioflan, pentru răscumpărarea cu protimisis a 145 stj. de moșie, confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 astfel: ca pîrîtul să stăpînească acei stînjeni de moșie iar jeluitorul să plătească pîrîtului și cheltuielile de judecată. Fiindcă hotărîrea a fost dată în lipsa lui Zamfirache, acesta are dreptul să facă apel la Divan în termen de 8 zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 68, f. 91 v-92; I.C. dos. 5192/839.

1190. — **1844 oct. 27.** — Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului din 1840 în pricina dintre Epitropia mănăstirilor Sf. Mormînt cu m-rea Cotroceni pentru hotarele despărțitoare dintre moșia Pietrile a m-rii Cotroceni de către moșia Puiceni din jud. Vlașca a m-rii Sf. Gheorghe Nou și hotărăște: hotarnicul orînduit, împreună cu un «cilen» al judecătoriei și cu carte de blestem, să meargă la fața locului în vremea cînd se poate face măsurătoarea moșiei din spre Dunăre, unde față cu vechilii ambelor părți făcînd măsurătoarea după cartea de hotărnicie din anul 1681 (7189) să aleagă stînjenii și să descopere semnele despărțitoare între aceste moșii. Epitropia Sf. Mormînt are dreptul să-și ia și ea hotarnic.

Ms 965, 69, f. 92 v-93; I.C. dos. 1938/840.

1191. — **1844 oct. 28.** — In pricina dintre Ion Prislopeanu din satul Vlădești-Pămînteni jud. Muscel cu Maria Miloaia din satul Rumînești și Ilinca, fiica lui Gheorghe Onofrie din satul Prislop, pentru răscumpărare cu protimisis a unor părți de moșie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1838 ca pîrîtele să ia în stăpînire părțile de moșie înapoind jeluitorului banii cumpărării după zapis, și banii cheltuiți cu îmbunătățirile ce vor fi făcute pe cele două părți cuvenite lor, adică Mariei Miloaia pe partea vîndută de fratele său Niculaie și Ilincăi pe partea tatălui său Gheorghe Onofrie vîndută de mama ei Stanca, plătindu-le jeluitorilor și cheltuielile de judecată.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Hotărîrea fiind dată în lipsa jeluitorului, acesta are dreptul să facă apel la Divan în termen de opt zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 70, f. 93-93 v; I.D. dos. 14325/835 şi I.C. dos 9020/838.

1192. — **1844 oct. 31.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Catinca Zimbroaica din Craiova cu Sandu Guran şi Ţenea Tudorovici pentru 3855 lei capete, datorie de la un Stan Pop pe care prima îi cere «pe obrazul ei» că ar fi din starea lui Dumitru Iliovici, soţul de al doilea al numitei şi hotărăşte: datoria lui Stan Pop să rămînă în despăgubirea creditorilor soţului de al doilea al jeluitoarei, între care sînt şi pîrîţii; jeluitoarea va plăti pîrîţilor şi cheltuielile de judecată.

Ms 965, 71, f. 94-94 v; I.C. dos. 1939/840.

1193. — **1844 oct. 31.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Ioniţă, Mihai şi Ştefan Groşereni din satul Groşărea jud. Dolj cu Maria văduva, fiica popii Niţă, pentru moştenirea rămasurilor unui Costandin, văr lor şi hotărăşte:

Jeluitorii nu au dreptul la moştenire, fiind rude mai de departe; decedatul Costandin a lăsat moştenitor pe cine a voit. Jeluitorii sînt scutiţi de plata cheltuielilor judecăţii cu care este de acord şi vechilul pîrîtei.

Ms 965, 72, f. 95-95 v; I.C. dos. 85/841.

1194. — **1844 nov. 1.** — Inaltul Divan, în urma hotărîrii Divanului Craiovei din 1840, în pricina dintre Teodosie, egumenul m-rii Brîncoveni, cu răposata stolnicească Elenca Socoteanca pentru 74 stj. de moşie din hotarul Căpreni jud. Dolj, hotărăşte: mănăstirea nu are drept asupra părţii lui Gh. Socoteanu de 37 stj. întrucît au trecut 30 ani, şi nici asupra celorlalţi 37 stj., după învoirea pităresei Casandra Socoteanca, de vreme ce numita nu era împuternicită a face asemenea învoire pentru «starea bărbatului său» şi în care învoire se vede iscălit numai unul dintre fiii săi, de aceea a patra parte a armaşului Barbu Socoteanu, ce se vede iscălit în învoire, se cuvine mănăstirii.

Părţile celorlalţi fraţi ai lui Socoteanu rămîn în stăpînirea acestora, mănăstirea neavînd nici un drept să le ia; de cheltuielile judecăţii sînt scutite ambele părţi, întrucît pricina urma să se lichideze prin judecată.

Ms 965, 73, f. 96-97; I.C. dos. 1940/840.

1195. — **1844 nov. 7.** — Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre Vasile Hristu cu Tiţa, soţia răposatului Ene Moraitu din Craiova, pentru stricarea unei «umblători» în devălmăşie, pentru tăierea unui «pălimar» şi călcarea locului dintre prăvăliile ce le au în Răscrucile de peşte din acel oraş şi hotărăşte să se urmeze întocmai hotărîrea Divanului Craiovei şi cartea Tribunalului Dolj, iar jeluitorul să plătească şi cheltuielile de judecată. Pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa jeluitorului, acesta are dreptul de a face apelaţie la Divan în termen de 8 zile, sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 74, f. 97-97 v; I.C. dos. 1865/840; vezi şi nr. 1237.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1196. — **1844 nov. 7.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Ecaterina, soția răposatulu Apostol din Craiova cu Maria, soția răposatului Stan Băcanu, pentru moștenirea «rămasurilor» răposatului postelnic Fir, în care «prigonire» figurează și Dumitrana, soția răposatului Hagi Neagoe, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 ca împărțirea acestor rămasuri să se facă conform diatei răposatului Fir, iar jeluitoarea să plătească cheltuielile de judeactă.

Fiindcă hotărîrea a fost dată în lipsa pitarului Diculescu, fratele jeluitoarei, acesta are dreptul să facă apelație la Divan în termen de 8 zile sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 75, f. 98-98 v; I.C. dos. 1854/840.

1197. — **1844 nov. 10.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Dumitru Cojocaru din Călărași cu Mitrana, soția lui David din Cegani, pentru o casă a ei de zestre din Călărași și vîndută de fratele ei Chircea, confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 ca pîrîta Mitrana să stăpînească acea casă cu tot cuprinsul ei ca un lucru de zestre și vîndută fără îndeplinirea formalităților orînduite de pravilă; jeluitorul este apărat de cheltuielile «meremetului» făcut, va plăti însă chiria cuvenită de cînd a luat-o în stăpînire și pînă cînd o va restitui, precum și cheltuielile de judecată.

Fiindcă hotărîrea a fost dată în lipsa jeluitorului, el are dreptul de a se adresa cu jalbă la Divan în termen de 8 zile, sau la domn în timp de o lună.

Ms 965, 76, f. 99-99 v; I.C. dos. 1825/840; vezi și nr. 1264.

1198. — **1844 nov. 10.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Chiru Toma cu clucereasa Elenca Voineasca pentru călcarea moșiei Grația-Fărcășeanca din jud. Vlașca ce purta numele de Ghimpeanca, care se învecinește cu moșia Drăghineasca, cumpărată de jeluitor de la paharnicul Fărcășeanu, hotărăște: să se urmeze hotărîrea veliților boieri, întărită de Grigore Ghica vv. în 1825, adică stolnicul Boränescu să stăpînească moșia Drăghineasca, din spre moșia Ghimpeanca întocmai după semnele ce sînt arătate în hrisovul lui Matei Basarab vv., conform cercetărilor făcute la fața locului.

Ms 965, 77, f. 100-101; I.C. dos. 94/841.

1199. — **1844 nov. 14.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1840 în pricina dintre moșnenii Negreni, ce le zic și Boncăcești, din jud. Vlașca cu moșnenii Popești și Drăgănești, ce le zic și lor Negrenii de Jos, pentru stăpînirea moșiei Negreni și hotărăște: pîrîții moșneni Popești și Drăgănești, cărora li se zice Negrenii de Jos, din vechime numiți și Ochești, să stăpînească în hotarul moșiei Negreni trei «moși» întregi întocmai după hotărîrea Divanului din 1838, iar jeluitorii Boncăcești trei «jumătăți de moși». Dacă vreuna din părți nu va fi mulțumită de hotărnicia slugerului Sandu Depărățeanu din 1838 își va putea aduce hotarnici cu știrea judecătoriei, ca după hotărîrea din 1838 și prin carte de blestem, să aleagă acea «jumătate de moș» din trupul moșiei Negreni și s-o împartă pe seama jeluitorilor Boncăcești, cîți se vor dovedi că se trag din neamurile acelora, după sineturile și dovezile

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

ce vor înfăţişa. In ceea ce priveşte ceilalţi «moşi» pe seama pîrîţilor moşneni Popeşti şi Drăgăneşti, să se împartă celor ce se trag din Popa Ioan şi Manea uncheaşul. Jeluitorii să plătească pîrîţilor cheltuielile de judecată.

Ms 965, 78, f. 101 v-102 v; I.C. dos. 9032/838 şi 1868/840.

1200. — **1844 nov. 15.** — Ca urmare a ofisului domnesc nr. 493 de a se pune în desbaterea celor două secţii ale Inaltului Divan, punerea sub interdicţie a măriei sale Zoe doamna, născută Gr. Brîncoveanu, fiind suferindă de aproape 10 ani de boala nebuniei şi tratată de doctorii din ţară, la Paris şi Viena fără a se aduce vreo îmbunătăţire a sănătăţii şi pentru a nu face vreun act public dăunător, Inaltul Divan hotărăşte interdicţia doamnei Zoe şi orice act făcut de dînsa să nu aibă nici o valabilitate. Măria sa domnul va orîndui epitropi care să îngrijească de interesele ei şi ale copiilor născuţi din căsătoria cu măria sa. Se hotărăşte de asemenea internarea ei în vreun aşezămînt din Europa, la Viena sau Paris.

Ms 965, 79, f. 105-106; I.C. dos. 168/844.

1201. — **1844 nov. 17.** — In pricina dintre Dinu Froniu din satul Călugăru jud. Vlaşca cu moşnenii Bîriani pentru datorie de bani, arendare de moşie şi altele, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil, ca pîrîţii moşneni să plătească jeluitorului banii cu care s-au «legat prin zapisele» lor din anul 1840 şi 1841 după ce li se vor scădea ceea ce va dovedi că i-au plătit. Pîrîţii sînt liberi să vîndă părţile lor de moşie cui vor voi, pentru a nu mai fi legaţi de jeluitor. Cît priveşte cumpărăturile jeluitorului, fără pricinuire de judecată, sînt liberi pîrîţii a-şi lua hotarnici, ca să-i deosebească unii de către alţii. Jeluitorul să plătească pîrîţilor cheltuielile de judecată.

Ms 965, 80, f. 106 v-107; I.C. dos. 111/844.

1202. — **1844 nov. 22.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina dintre moşnenii Tetileni din jud. Gorj cu moşnenii Sîmboteni pentru călcare de moşie şi hotărăşte ca pîrîţii Sîmboteni să stăpînească moşia lor în lungime pînă la matca Jiului, întrucît cei patru moşneni, orînduiţi să pună pietre şi semne despărţitoare cu carte de blestem, au fost opriţi de jeluitori. Aceştia să plătească pîrîţilor cheltuielile de judecată.

Ms 965, 81, f. 107 v-108; I.C. dos. 127/841.

1203. — **1844 nov. 22.** — In pricina dintre Gh. Sîrbu din Giurgiu cu Velicu Sîrbu de la Valea Dragului jud. Ilfov pentru răscumpărarea cu protimisis a unei prăvălii din Giurgiu, vîndută jeluitorului de către Anghel, fratele pîrîtului, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1839 şi hotărăşte ca Gheorghe Sîrbu să stăpînească acea prăvălie, întrucît în acel timp vinderea lucrurilor nemişcătoare din Giurgiu şi Brăila, pînă la darea acestor oraşe în stăpînirea principatului Ţării Romîneşti nu erau supuse dreptului de protimisis. Pîrîtul să fie apărat de plata cheltuielilor de judecată.

Ms 965, 82, f. 108 v-109 v; I.C. dos. 1849/840.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1204. — **1844 nov. 24.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Constantin, Mihalache şi Costache, fraţi Izvorani, din jud. Olt cu Radu şi Ioan, fiii lui Dinicu Vodanu şi cu Sandu, fratele şi epitropul numiţilor, pentru 107 stj. rămaşi în hotarul Alimăneştilor de la tatăl lor şi vînduţi de fratele acestora în timpul nevîrstniciei lor, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1837 ca pîrîţii nevîrstnici să ia în stăpînirea lor părţile de moşie dintr-aceşti stînjeni vînduţi jeluitorilor, care le va plăti şi venitul constatat la faţa locului cu carte de blestem, dovedit de judecătoria judeţului, că l-au luat după acele părţi de cînd le au în stăpînire şi pînă le vor înapoia; jeluitorii îşi vor căuta despăgubirea la vînzători. Nevîrstnicii vor răscumpăra şi părţile fraţilor lor restituind banii după «analoghia» părţilor însă fără dobîndă, socotindu-se aceasta drept venitul acelor părţi. Jeluitorii să plătească cheltuielile judecăţii.

Ms 965, 83, f. 110-110 v; I.C. dos. 10008/837.

1205. — **1844 nov. 29.** — In pricina dintre medelnicereasa Maria Portărescu cu postelniceasa Păuna Brădescu pentru răscumpărarea cu protimisis a unui loc cu «namestiile» de pe dînsul din oraşul Craiova, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca medelnicereasa Maria Portărescu să ia în stăpînirea sa acel loc cu casa, plătind pîrîtului Ioniţă, feciorul lui Iorga, fost Moţăţeanu, primul soţ al Păunei Brădescu, 3075 lei parale 2, preţul răscumpărării. De cheltuielile judecăţii să fie scutite amîndouă părţile.

Ms 965, 84, f. 111-111 v; I.C. dos. 17048/834.

1206. — **1844 dec. 1.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil în pricina dintre vistiereasa Teodora Mălureanu cu Preda, Ilie, Ioan şi Mihai, moşneni Gîrţomăneşti din Teleorman pentru schimbul unor stînjeni de moşie şi pentru o învoire şi hotărăşte ca amîndouă părţile «prigonitoare» să-şi ducă hotarnici la faţa locului care, de faţă cu vecinii răzeşi, după cartea de învoială din 1811, să dea prin măsurătoare pîrîţilor moşneni 187 stînjeni în lat şi 600 în lung după învoială, cu obligaţia ca hotarnicii să cerceteze zapisele moşnenilor din urma schimbului şi stînjenii găsiţi să-i deosebească de cei cuprinşi în schimb — ca fiind ai visiteresei Theodora. Din stînjenii arătaţi, dacă se va găsi că soţul jeluitoarei sau casa sa în urmă au făcut vreo călcare, să se stabilească venitul acelei călcări pe fiecare an şi să se dea înscris ca să-l plătească casa pîrîţilor. Dacă vreo parte va fi nemulţumită să fie trimise spre cercetare la judecătoria locală pentru «pontul» venitului. Invoiala făcută de casa jeluitoarei cu părtaşii acestor părţi în urma hotărîrii judecătoriei va privi numai pe cei cu care se va fi învoit.

Jeluitoarea să plătească cheltuielile judecăţii.

Ms 965, 85, f. 112-112 v; I.C. dos. 90/841, 111/842.

1207. — **1844 dec. 1.** — Inatul Divan, în pricina dintre Stan, fiul lui Radu Untaru din satul Amărăşti jud. Vîlcea, cu Oprea ginerele protopopului Dobre pentru 80 stj. moşie, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 ca pîrîtul Oprea să stăpînească părţile de moşie ale soţiei sale în care zice că sînt şi aceşti 80 stj., după învoirea şi împărţirea făcută în 1832 între el şi soţia lui cu Barbu, fiul protopopului Dobre. Jeluitorul

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

să plătească cheltuielile judecății și să ceară despăgubire prin altă judecată de la Barbu, fiul protopopului Dobre, ce i-a dat înscrisul din anul 1833.

Ms 965, 86, f. 112 v-113; I.C. dos. 1872/840.

1208. — **1844 dec. 2.** — In pricina dintre Ioan Zgabură, Stan și Nicolae Dunărescu din satul Pitești, jud. Gorj cu Mihail și Ioan, fiul lui Dicu, pentru 6 răzoare vie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din Craiova din 1841 ca pîrîții să stăpînească acele 6 răzoare de vie din dealul Piteștilor după sineturile ce au. Jeluitorii să plătească pîrîților cheltuielile de judecată.

Ms 965, 87, f. 113 v; I.C. dos. 98/841.

1209. — **1844 dec. 5.** — Infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1839 în pricina dintre Nic. Borujescu de la Caracal cu Preda și Fronie Copilescu împreună cu cetașii lor din satul Marotinu de Jos pentru o curea de moșie, numită funia Nana din hotarul Marotinu de Jos, cînd se dăduse dreptate Copileștilor fără a se face o cercetare la fața locului, Inaltul Divan hotărăște: să se facă cercetare la fața locului de către un «cilen» al judecătoriei ca să se dovedească dacă zapisele ce le are Borujescu au fost date pentru acei stînjeni de moșie din funia Copileștilor. Să cerceteze și stăpînirea acestor părți vîndute și de către cine și cîtă vreme s-au stăpînit. Cercetarea făcută să o înfățișeze Divanului deslușit spre a se da hotărîre desăvîrșită.

Ms 965, 88, f. 114-114 v.

1210. — **1844 dec. 8.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre pitar Ioan Perlețeanu cu Scarlat Murgășanu din Caracal pentru un pod [1]) de pe apa Oltului, hotărăște: să se facă cercetare la fața locului de către un «cilen» al judecătoriei locale ca să se dovedească dacă acel pod s-a luat de sub ocîrmuire, de cînd și de la cine anume și dacă aleșii satului l-au predat pîrîtului Murgășanu după cum zice jeluitorul Periețeanu. Ceea ce se va dovedi să se comunice Divanului cu raport deslușit, spre a se da hotărîre definitivă asupra pricinii.

Ms 965, 89, f. 115-115 v.

1211. — **1844 dec. 13.** — In pricina dintre Constandin Niculescu cu Marin fiul lui Matei Pungă și cu Ioana fiica lui Ion Pungă pentru răscumpărarea de către pîrîți a 172 stj. din hotarul Turbea jud. Rîmnicu Sărat, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil și confirmă anaforaua Judecătoriei Rîmnicu-Sărat ca jeluitorul să stăpînească acei stînjeni nesupărat de pîrîți, întrucît au fost cumpărați de la părinții pîrîților în 1806 și i-a stăpînit liniștit pînă în 1835.

Ms 965, 90, f. 116-116 v; I.C. dos. 1922/840.

1212. — **1844 dec. 15.** — Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil Secția II-a și confirmă hotărîrea Judecătoriei Rîmnicului-Sărat din

---

1). **Stăpînirea dăduse poruncă să se desființeze toate morile de pe apa Oltului, ca rîul să devină plutitor.**

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1840 în pricina dintre prinţul Costache Moruzi cu fraţii Plaghiani pentru stăpînirea moşiilor Obreştiţa, Tîrgu Frumos şi Gura Galiţii în sensul ca Sevasta Moruzi, mama jeluitorului, să stăpînească cele 3 moşii moştenite de la răposatul părintele ei hatman Costache Gherachi; pîrîţii vor plăti jeluitoarei cheltuielile de judecată.

Doi membri ai Divanului fac opinie separată, pe motivul că înscrisul nr. 1 din anul 1820 este o învoială între hatmanul Costache Gherachi şi sora sa hătmăneasa Elena Plaghiana, deci nu mai era nevoie de judecată, sau de apelaţie şi nici nu se putea desfiinţa prin diatele hatmanului făcute în urma învoielii din 1820 prin care aceste moşii fuseseră date jupînesei Elena Plaghiana.

Ms 965, 91, f. 117-122 v; I.C. dos. 134/844.

1213. — **1844 dec. 19.** — Inaltul Divan, infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei din 1840 în pricina dintre moşnenii Ghizdăveşti din Romanaţi cu Malciu Hagi Ţolea pentru călcare de moşie, făcută prin alegerea lui Gr. Oteteleşanu în 1837, hotărăşte: părţile să ia cîte un boier hotarnic, care, împreună cu un «cilen» al judecătoriei locale, şi cu vecinii răzeşi, să cerceteze la faţa locului, după hotărnicia din 1806 a lui Prisiceanu, prin dovezi, carte de blestem şi prin oameni «adiafori», să stabilească semnele cuprinse în hotărnicie şi să facă alegere în scris pe care s-o trimită la Divan spre a se da desăvîrşită hotărîre; să se cerceteze venitul călcării ce se va dovedi făcută de o parte sau de alta.

Ms 965, 92, f. 123-123 v.

1214. — **1844 dec. 20.** — In pricina dintre Stanca, soţia răposatului Iacob Scafes şi Barbu, ginerele său din satul Calopăru jud. Gorj cu popa Ion Sălcă şi Stancu, fiul lui Vasile, cu cetaşii lor din satul Menţi jud. Mehedinţi, pentru călcare de moşie, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1841 şi confirmă hotărîrea Judecătoriei Gorj, ca părţile «prigonitoare» să stăpînească moşia după hotărnicia răposatului clucer Glogoveanu din 1825. Fiindcă hotărîrea a fost dată în lipsa jeluitoarei, aceasta are dreptul de apelaţie la Divan în termen de 8 zile, sau la domn în timp de o lună.

Doi «mădulari» ai Divanului se opun acestei hotărîri pentru că hotărnicia lui Glogovaenu nu a fost făcută după instrucţiile anaforalei veliţilor boieri din 1825.

Ms 965, 93, f. 124-125 v; I.C. dos. 101/841.

1215. — **1844 dec. 20.** — Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1840 şi a judecătoriei în pricina dintre paharnicul Alecu Bagdat cu Iancu Borănescu din jud. Rîmnicu-Sărat pentru venitul moşiei Ieznea cumpărată de pîrît la mezat şi pentru venitul luat de jeluitor şi hotărăşte: să se urmeze întocmai hotărîrea judecătoriei de care jeluitorul este mulţumit şi să plătească pîrîtului 3307,20 lei, venitul acelei moşii pe un an şi nouă luni, după tocmeala stabilită între Nicolae Şorici, cu pîrîtul pe anul 1834, plus cheltuielile de judecată.

Ms 965, 94, f. 125 v-126 v; I.C. dos. 93/84'

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1216. — **1845 ian. 12.** — In pricina dintre moşnenii Zăgoeni din jud. Mehedinţi cu moşnenii Pereni tot de acolo, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei din 1819, Inaltul Divan decide ca părţile să-şi aleagă hotarnic, care să deosebească la faţa locului, cele două moşii. Dovedindu-se moşia Perenilor că a fost încălcată, să se despăgubească pîrîţii, iar dacă măsurîndu-se moşia jeluitorilor pe baza hotărniciei din 1811 se va dovedi că a fost «împresurată» de pîrîţi, aceştia vor plăti despăgubiri.
In caz de nemulţumire se vor adresa Divanului.

Ms 966, 1, f. 1-2.

1217. — **1845 ian. 13.** — In pricina dintre polcovniceasa Anica Paleologhina cu casa răposatului serdar Marin Butculescu pentru 500 stj. din moşia Ţigăneşti, zisă şi Calofireşti din jud. Teleorman şi alţi stînjeni ce-i are moştenire de la mama sa, vînduţi răposatului serdar şi a căror vînzare cere să fie anulată nerecunoscîndu-şi semnătura în zapisul de vînzare, aceasta fiind făcută fără punere de «andipricon», Inaltul Divan întăreşte cartea judecătoriei locale şi hotărîrea Divanului Civil şi împuterniceşte casa răposatului serdar să stăpînească acea moşie. Numita polcovnicească este scutită de plata cheltuielilor de judecată, la care a renunţat de bună voie casa numitului serdar.

Ms 956, 2, f. 2 v-3; I.C. dos. 115/841.

1218. — **1845 ian. 16.** — In pricina dintre Păuna, soţia răposatului paharnic Alecu Bagdat, cu Roxandra, soţia răposatului medelnicer Teodor Iarca, pentru un vad de moară, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil şi întăreşte jeluitoarei stăpînirea asupra vadului de moară, dovedindu-se că a fost luat prin schimb cu o vie din dealul Vîrteşcoi din jud. Rîmnicu-Sărat şi nici decum prin vînzare «iconomicoasă»; motivul adus de pîrîtă pentru desfacerea acestei vînzări în baza dreptului de protimisis ca devălmaşe se respinge, deoarece, conform pravilei, schimbul nu este supus aceloraşi condiţii ca vînzarea.

Ms 966, 3, f. 3 v-4; I.C. dos. 9996/837.

1219. — **1845 ian. 17.** — In pricina dintre Constantin şi Barbu, feciorii popii Mihai din Pojaru jud. Gorj, cu Stan fiul lui Ilie Coţofană şi fratele său Dumitru, asupra a 28 stj. moşie, pe care Divanul Craiovei îi dă în stăpînirea pîrîţilor, obligînd pe jeluitori şi la plata cheltuielilor de judecată, Inaltul Divan infirmă acea hotărîre şi întăreşte cartea Judecătoriei Vîlcea prin care jeluitorii sînt împuterniciţii să stăpînească acele părţi de moşie după desluşirea «sineturilor» aduse de preotul Mihai.

Ms 966, 4, f. 4 v-5; I.C. dos. 105/841.

1220. — **1845 ian. 17.** — In pricina dintre moşnenii Drăceşti şi moşnenii Zloteşti cu Ioana văduva, fiica lui Marcu şi soră cu Mihai fiul lui Florea de la Talpa Ogrezenilor şi vărul ei Miu fiul lui Florea, pentru 34 stj. şi jumătate moşie, Inaltul Divan, ca urmare anaforalelor arătate de împricinaţi, anulează hotărnicia făcută în 1840, prin care se alegeau aceşti stînjeni pe seama moşnenilor Drăceşti şi împuterniceşte pe hotarnici să aleagă acei stînjeni pe seama numitei Ioana şi a vărului său Miu,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

aşa cum au fost stăpîniţi şi de strămoşii lor, cum dovedesc cărţile pînă în 1817 şi după mărturia lui Marcu fiul lui Stanciu, arătată în raportul Judecătoriei Vlaşca în 1841; moşnenii vor plăti şi cheltuielile de judecată.

Ms 966, 5, f. 5-6; I.C. dos. 128 şi 200/841; vezi şi nr. 745.

1221. — **1845 ian. 23.** — In pricina de hotare dintre polcovniceasa Stanca, soţia răposatului Teodorache Tîrnoveanu, cu clucer de arie Ioan Săndulache, prima susţinînd că pîrîtul i-a «împresurat» moşia sa Niţuleşti, Inaltul Divan confirmă hotărîrile celorlalte instanţe prin care se împuterniceşte clucerul să stăpînească moşia cum s-a ales prin hotărnicia stolnicului Zătreanu, alegere recunoscută de răposatul polcovnic, soţul jeluitoarei şi respinge cererea acestuia pentru o nouă hotărnicie, ne mai putînd cere anularea hotărniciei asupra căreia soţul său şi-a dat consimţămîntul; jeluitoarea este obligată la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 6, f. 6-7 v; I.C. dos. 5200/839; vezi şi nr. 154.

1222. — **1845 ian. 24.** — In pricina dintre Elena, soţia răposatului «dohtor» Panaiotache cu Ghinea Mazilu pentru un prisos de stînjeni, ce pîrîtul pretinde că nu a făcut parte din moşia Stoineşti jud. Ialomiţa, vîndută soţului jeluitoarei, Inaltul Divan întăreşte hotărniciile făcute de Petrache Gorneanu în 1807 şi Teodor Paladi în 1835, motivînd în subsidiar că după însăşi mărturia vînzătorului, reiese că acesta a vîndut toată partea sa numitului doctor, cum rezultă şi din faptul că cumpărătorul a folosit-o neturburat, ceea ce întăreşte stăpînirea jeluitoarei.

Ms 966, 7, f. 7 v-8 v; I.C. dos. 16085/835.

1223. — **1845 ian. 26.** — In pricina dintre Mitropolie şi serdar C. Lipănescu pentru hotarele dintre moşia Meteleu şi moşia Căldăruşani a Mitropoliei, aceasta pretinzînd că ar avea dreptul la stăpînirea a 100 stj., încălcaţi de moşia Meteleu, ca urmare măsurătorii acestei moşii făcută de medelnicerul D. Ghica, la care s-a ţinut seama de semnele de hotar recunoscute de iconomul m-rii Căldăruşani, cînd s-a constatat că mănăstirea nu are nici o stăpînire în trupul moşiei Meteleu.

Inaltul Divan întăreşte stăpînirea serdarului Lipănescu asupra moşiei sale şi iartă Mitropolia de plata despăgubirilor pentru cei 100 stj. «împresuraţi» de Mitropolie, după încuviinţarea numitului serdar.

Ms 966, 8, f. 9-9 v; vezi şi nr. 996.

1224. — **1845 ian. 31.** — In pricina dintre Ioan Dimitriu Cariboglu, supus rus, cu Sindicatul mesii creditorilor răposatului căminar Ştefan Moshu, pentru moşia Ciorani, în urma cercetării sineturilor specificate în zapisul datoriei dat zălog amanetarului, în care se constată că reclamantul Cariboglu nu a servit decît ca mijlocitor al răposatului baron Sachelarie, Inaltul Divan apără de orice pretenţie Sindicatul casei răposatului căminar Moshu.

Ms 966, 9, f. 10-10 v; I.C. dos. 5218/839.

1225. — **1845 febr. 6.** — In pricina dintre popa Constandin, popa Ion şi Stoian Preoteşoiu şi cetaşii lor din Valea Ursului jud. Mehedinţi

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

cu Vasile ginerele lui Vasile Niculicioiu, Ion fiul lui Istodor şi alţii pentru 187 stj. din moşia Lacu, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei din 1839, ca jeluitorii să stăpînească aceşti stînjeni, pîrîţii fiind obligaţi la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 10, f. 11-11 v; I.C. dos. 5219/839.

1226. — **1845 febr. 6.** — In pricina dintre moştenitorii şi creditorii răposatului dascăl Panait Calendaru (sic) cu m-rea Vieroşu jud. Muşcel, pentru suma datorată de mănăstire numitului dascăl din cheltuielile făcute pe timpul cît a avut domeniile mănăstirii cu contract, Inaltul Divan hotărăşte ca mănăstirea să plătească datoria de 39472,34 lei, creditorii şi moştenitorii obligîndu-se ca, la primirea datoriei, să înapoieze mănăstirii avutul acesteia, conform catagrafiei întocmite.

Ms 966, 11, f 12-13; vezi şi nr. 515.

1227. — **1845 febr. 7.** — In pricina dintre banul Gheorghe Filipescu cu Sindicatul casei răposatului căminar Ştefan Moshu pentru hotarele dintre moşiile Padina şi Macovei din jud. Buzău, Inaltul Divan confirmă hotărîrile instanţelor judecătoreşti şi se uneşte cu rezoluţia domnului pe raportul Departamentului Dreptăţii. In caz de nemulţumire din partea Sindicatului se încuviinţează ca partea nemulţumită să-şi ia hotarnic, care, la faţa locului, în prezenţa celeilalte părţi, să măsoare de la hotarul moşiei Nisipurile 700 stj. întinderea moşiei Padina, punînd semne movile şi pietre, lăsînd astfel pe numitul ban să stăpînească moşia mai departe.

Ms 966, 12, f. 13-14 v; I.C. dos. 89/845; vezi şi nr. 926.

1228. — **1845 febr. 10.** — In pricina dintre Ioan şi Radu Vîlceanu din Plopşor jud. Gorj, cu moşnenii Cinciléşti pentru 128 stj. din hotarul Părău, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1840, prin care se întăreşte moşnenilor stăpînirea asupra acelor 128 stj. conform diatei răposatului Grigore, egumenul m-rii Strîmba şi zapisului de învoială al Catrinei, soţia lui Constandin, moşul Vîlcelenilor. Motivul invocat de Vîlceleni al unui zapis al lui Stoica din Drăgoi din 1701 (7209) prin care lasă moştenire acest loc unchiului lor Constandin, nu mai poate fi luat în seamă, fiind prescris prin trecerea termenului de 30 ani, pentru stăpînirea imobilelor cu rea credinţă.

Ms 966, 13, f. 14 v-15 v; I.C. dos. 97/841.

1229. — **1845 febr. 13.** — In pricina dintre Ştefan şi fraţii Antoneşti din Buzău cu copiii răposatei Arghira Chilieşiţa, soţia răposatului Enache Chiliaş pentru 187 şi jumătate stj. din moşia Frasinu, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 1838 şi întăreşte stăpînirea moştenitorilor lui Enache asupra acestor stînjeni. Diata şi înscrisul din 1812, arătate de Antoneşti, fiind făcute de răposatul Enache în favoarea lor, nu pot fi luate în considerare, semnătura răposatului Enache din cele două acte fiind diferită.

Ms 966, 14, f. 16-16 v; I.C. dos. 9010/838.

1230. — **1845 mart. 6.** — In pricina dintre Chiţa Ianuţoaia din satul Cîndeşti jud. Rîmnicu-Sărat cu stolnicul Ioan Donea pentru hotare, Inaltul

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Divan hotărăşte ca ambele părţi să-şi desemneze hotarnic, care, pe baza sineturilor numitului stolnic şi cu carte de blestem, să însemneze la faţa locului, hotarele dintre cele două moşii. In caz de nemulţumire se vor trage semne fără pietre de hotar, numitele părţi urmînd a se prezenta la Divan spre cercetare.

Ms 966, 15, f. 17-18.

1231. — **1845 mart. 7.** — In pricina dintre logofătul Nicolae Brăiloiu cu moşnenii Bălţăţeni din Mehedinţi pentru călcare de moşie, Inaltul Divan hotărăşte: părţile «prigonitoare» se vor înfăţişa la termenul fixat la faţa locului cu hotarnici, care după sineturile ambelor părţi şi prin carte de blestem, să aleagă hotarele şi să pună pietre; în caz de nemulţumire să se înfăţişeze la Divan.

Ms 966, 16, f. 18-19.

1232. — **1845 mart. 13.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moşnenii Ueşti din jud. Vlaşca cu vorniceasa Zinca Golescu, pentru încălcare de moşie întăreşte hotărîrea Divanului Civil din 1840, prin care numitei vornicese i se dă dreptul să-şi stăpînească moşia după hotărnicia din 1806, numiţii moşneni fiind obligaţi la despăgubirea pădurii tăiate şi la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 17, f. 19 v-20; I.C. dos. 162/843.

1233. — **1845 mart. 13.** — In pricina de împărţire a rămasurilor părinteşti dintre Alecu Vulturescu cu cumnata sa Elenca Vultureasca, epitroapa nevîrstnicilor copii ai lui Barbu Vulturescu, fratele jeluitorului, omorît de «apostaţi», Inaltul Divan repartizează cercetarea judecătoriei locale, ca să împartă rămasurile părinteşti între cele două părţi, ţinîndu-se seama de stricăciunile şi îmbunătăţirile aduse acestora suportînd în părţi egale cheltuielile de judecată.

Ms 966, 18, f. 20 v-21 v; I.C. dos. 83/843.

1234. — **1845 mart. 20.** — In pricina de hotare dintre moşnenii Tomeşti din jud. Teleorman cu moşnenii Lăreni, casa răposatului vistier Neagu Mălureanu şi casa răposatului serdar Marin Butculescu, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea din 1841 a Divanului Civil din Bucureşti, recunoscîndu-se hotarele fixate prin sineturile ce le au pîrîţii, jeluitorii fiind obligaţi la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 19, f. 22-22 v; I.C. dos. 166/841.

1235. — **1845 mart. 21.** — In pricina dintre Marin Chintescu, epitropul nevîrstnicului copil al răposatului Manciu Dumitru din Craiova, cu Elenca Dianca pentru o sumă de bani, Inaltul Divan se uneşte cu hotărîrea Divanului Craiovei şi apără pe pîrîtă de orice datorie şi pretenţie din partea jeluitorului, obligîndu-i pe ambii solidar la plata taxelor «ca unii ce prin judecată au pornit a se face acea lămurire».

Ms 966, 20, f. 23-23 v; I.C. dos. 132/841.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1236. — **1845 mart. 21.** — In pricina dintre Vişa, soţia răposatului logofăt Zamfir Bălăcescu din Săuleşti jud. Gorj, cu clucereasa Smaranda Călineasca, pentru schimbul unei ţigănci, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei, prin care dă în stăpînirea numitei clucerese pe Bălaşa ţiganca, care i-a fost roabă; obligă totodată pe Vişa logofeteasa să plătească pîrîtei suma egală cu plata simbriei ei şi a copiilor săi de muncă, de cînd Uţa ţiganca, dată în schimb, a fost dezrobită şi pînă cînd numita Bălaşa i-a fost înapoiată, plus cheltuielile de judecată.

Ms 966, 21, f. 24-24 v; I.C. dos. 87/841.

1237. — **1845 mart. 23.** — In pricina dintre Vasile Hristu din Craiova cu Tiţa, soţia lui Ene Moraitu (Maraitu), pentru stricăciunile unei «umblători» ce o avea în devălmăşie, tăierea unui pălimar şi călcarea locului dintre prăvăliile împricinaţilor, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei şi respinge apelul jeluitorului ca nefondat. Totodată obligă pe împricinaţi ca, la delimitarea locurilor şi fixarea stricăciunilor, să urmeze înscrisul de învoială făcut în 1834 de tatăl numitei Tiţa cu jeluitorul.

Ms 966, 22, f. 25-25 v; vezi şi nr. 1195.

1238. — **1845 mart. 25.** — In pricina dintre Stoica fiul lui Andrei din Mihăileşti jud. Vlaşca cu doctorul Dimitrie Paciurea, pentru doi boi şi alte socoteli ale moşiei, ca urmare apelului introdus de numitul Stoica, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Civil, cu următoarea deosebire: Stoica este obligat a plăti doctorului datoria de 179,12 lei cu dobînda legală şi nu de 242,32 lei, aşa cum se arată prin cartea de blestem, iar doctorul va plăti lui Stoica dobîndă la datoria de 400 lei, aşa cum s-a hotărît de către Divanul Civil.

Ms 966, 23, f. 26-26 v; I.C. dos. 144/841.

1239. — **1845 mart. 27.** — In pricina dintre m-rea Brîncoveni cu cneazul «gheneral» maior Niculae şi fratele său polcovnic Ioan Cantacuzino, pentru călcare de moşie, Inaltul Divan infirmă cartea judecătoriei locale şi hotărăşte: pîrîţii vor stăpîni şi mai departe moşia lor Prooroci, aşa cum rezultă din zapisul din 1702 (7210), m-rea ne mai putînd a se opune, termenul de apel fiind prescris; mănăstirea de asemenea este obligată la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 24, f. 26 v-27 v; I.C. dos. 113/842.

1240. — **1845 mart. 28.** — In pricina dintre fraţii Brătăşani din Caracal cu logofeteasa Zinca Goleasca şi Radu Ruset pentru călcare de moşie, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Judecătoriei Romanaţi, întăreşte pîrîţilor stăpînirea asupra moşiei Văleni şi a numai 344 stj. din moşia Şopîrliţa a Brătăşanilor, atît cît reiese că au vîndut fraţii Brătăşani din moşia lor, după zapisele de vînzare ale răposatului stolnic Strîmbeanu, fostul proprietar al moşiei Văleni.

Ms 966, 25, f. 28-30; I.C. dos. 143/842.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1241. — **1845 mart. 28.** — In pricina dintre moşnenii Pleşcoeni din jud. Buzău cu vistier Alexandru Ghica pentru călcare de moşie, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Civil întemeiată pe hrisovul lui Matei Basarab vv. din 1651 şi anaforaua veliţilor boieri din 1794, încuviinţînd jeluitorilor de a-şi aduce un hotarnic şi inginer, care, împreună cu hotarnicul şi inginerul părţii adverse şi un «cilen» al judecătoriei locale, prin carte de blestem, să cerceteze dacă hotarnicul vistierului Ghica a urmat întocmai hrisovul de mai sus, spre a se pune pietre de hotar; în caz contrar, părţile se vor înfăţişa la Divan spre a decide.

Ms 966, 26, f. 30 v-31 v.

1242. — **1845 apr. 3.** — In pricina dintre moşnenii Isbiceni din jud. Romanaţi cu casa răposatului logofăt Comăneanu, pentru o parte din moşia Isbiceni, ce numita casă pretinde că o are conform zapiselor de cumpărătură, contestate de jeluitori. Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei şi întăreşte casei răposatului Comăneanu stăpînirea asupra acelei părţi din moşia Isbiceni, fiind obligaţi moşnenii la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 27, f. 32-32 v; I.C. dos. 92/844.

1243. — **1845 apr. 3.** — In pricina dintre moşnenii Pereni din jud. Mehedinţi cu clucerul Const. Glogoveanu pentru călcare de moşie, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei din 1841 în sensul ca ambele părţi să aducă la faţa locului hotarnici, care, prin carte de blestem şi martori, să măsoare 663 stj. din moşia Pereni, delimitînd-o prin pietre de hotar de moşia Prunişori a clucerului Glogoveanu, conform zapisului de învoială; moşnenii Pereni sînt obligaţi la despăgubirea locului împresurat şi la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 28, f. 32 v-33 v; I.C. dos. 70/842.

1244. — **1845 apr. 4.** — In pricina dintre comisul Costache Racoviţă cu Sultana Lehliu, fraţii Pitişteni şi m-rea Radu Vodă, Inaltul Divan respinge protestul numitului comis şi întăreşte hotărîrea Divanului Civil în care se arată ca m-rea Radu Vodă să ia hotarnic, care după sineturi, să delimiteze moşia Săpunari de moşiile stolnicesei Lehliu şi a comisului C. Racoviţă, de care pretinde că este împresurată; stolniceasa să stăpînească cei 900 stj. ai moşiei sale Cîineasca, ce-i zice şi Crăsani, după hotărnicia făcută de Ion Prededici, faţă de care s-au declarat mulţumiţi şi fraţii Pitişteni. Comisul Racoviţă este obligat să plătească stolnicesei venitul încasat pe partea împresurată plus cheltuielile de judecată.

Ms 966, 29, f. 33 v-35; I.C. dos. 102/844.

1245. — **1845 apr. 6.** — In pricina dintre Radu, fiul răposatului popa Şerban din Gorganu jud. Romanaţi cu Manda, soţia răposatului Dumitru hangiul din Craiova, pentru o datorie de 2433,20 lei, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei din 1841, Inaltul Divan decide: restul de stînjeni rămaşi jeluitorului din moşia tatălui său, după ce s-au scăzut stînjenii daţi zestre surorii lui şi echivalentul zestrei mamei sale, se vor scoate la mezat pentru a se plăti datoria cu dobînda legală şi costul unei buţi cu vin, soco

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

tit 2 lei vadra, aşa cum reiese din zapisele hangiţei; jeluitorul are dreptul în termen de opt zile de cînd a luat cunoştinţă de această hotărîre, de a face apel.

Ms 966, 30, f. 35 v-36 v; I.C. dos. 169/841.

1246. — **1845 apr. 6.** — In pricina dintre clucerul Ioan Lahovari cu Cost. Slăvitescu din Vîlcea pentru împărţirea unui zăgaz de moară la un iaz din apa Luncavăţului, ca urmare anaforalei judecătoriei locale şi hotărîrii Divanului Craiovei, Inaltul Divan împuterniceşte pe C. Slăvitescu să-şi alimenteze cele două mori ale sale ca şi pînă acum; acesta se va sluji la mori de prisosul de apă ce va rămîne, fiind obligat şi la plata stricăciunilor aduse prin ridicarea zăgazului şi a cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 31, f. 36 v-38; I.C. dos. 106/841.

1247. — **1845 mai 8.** — In pricina de hotare dintre moşiile Cegani a banului Mihail Ghica cu Pîrţanii şi Burdusanii din jud. Ialomiţa ale clucerului Barbu Catargiu şi a împărţirii venitului bălţilor dintre apa Borcei, Dunăre şi Gura Vărsăturii, ca urmare anaforalei Judecătoriei Ialomiţa şi a Divanului Civil, Inaltul Divan hotărăşte:

1). Hotarnicul Ioan Prededici, ţinînd seamă de hotărnicia din 1715 (7224) să tragă semne de hotar întărindu-le cu pietre şi prin carte de hotărnicie la moşiile Cegani şi Pîrţani, urmînd ca restul stînjenilor să rămîie moşiei Burduşani.

2). După hotărnicia din 1764 să se delimiteze şi moşiile din baltă începînd de la Valea cu Humă.

3). Prin carte de blestem să se stabilească despăgubirile datorate de o parte, prin călcarea celeilalte moşii.

4). Venitul bălţilor şi al Gurii Vărsăturii va fi împărţit între părţi, în «analoghia stînjenilor» ce li se vor alege, contribuind în aceeaşi proporţie şi la cheltuieli.

Ms 966, 32, f. 38 v-42 v; I.C. dos. 86/843.

1248. — **1845 mai 9.** — In pricina dintre moşnenii Şoriceşti cu pităreasa Marghioala Bîţcoveanca pentru protimisis şi călcare de moşie, Inaltul Divan se uneşte cu hotărîrea lui Grigore Ghica vv. din 1826, prin care moşnenii sînt îndrituiţi să-şi ia înapoi cei 330 stj. din moşia Curtea şi Bîţcovu din judeţul Vlaşca, cumpăraţi de soţul pităresei, fiind obligaţi a restitui banii numai pentru 312 stj. şi 6 palme, urmînd ca pentru restul de 17 stj. şi 2 palme, pităreasa să se adreseze la cine i-a cumpărat. Pentru pricina de călcare de moşie se vor adresa primei instanţe de judecată.

Ms 966, 33, f. 42 v-44; I.C. dos. 134/841.

1249. — **1845 mai 11.** — In pricina dintre fraţii, serdar Nicolae, Constandin, Stan şi Zamfir Soroceni cu Iacov şi Toma Dobreşti, pentru cheltuielile de judecată, venit de moşie şi tăiere de pădure, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Civil din Craiova din 1841 şi apără pe fraţii

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Dobreşti de orice pretenţie din partea fraţilor Soroceni, obligînd pe numiţii la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 34, f. 44 v-45 v; I.C. dos. 170/841.

1250. — **1845 mai 15.** — In pricina de răscumpărare a unor stînjeni de moşie şi a unei case dintre Radu Ghimbăşanu din jud. Ialomiţa cu Tudor Cucu mare căpitan de dorobanţi şi fiul său Marinică din Slobozia, Inaltul Divan se uneşte cu hotărîrea Divanului Civil, întărind pîrîţilor zapisele de cumpărătură a acelor stînjeni de moşie şi obligînd pe jeluitor la plata cheltuielilor de judecată, care, neluînd parte la proces, are dreptul în 8 zile de la primirea hotărîrii să facă apel.

Ms 966, 35, f. 46-46 v; I.C. dos. 1912/840.

1251. — **1845 mai 16.** — In pricina dintre Costache Brăiloiu cu Ioniţă Badea şi Stan Pleşea pentru închirierea unei zalhanale, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Civil, obligînd pe numitul serdar, moştenitor al logofetesei Zmaranda Brăiloiu la plata a 1400 lei cu dobînda legală, conform înscrisului existent, plus cheltuielile de judecată; numitul serdar are dreptul de a face apel împotriva acestei hotărîri în termen de 8 zile.

Ms 966, 36, f. 47-47 v; I.C. dos. 154/841.

1252. — **1845 mai 16.** — In pricina dintre medelnicer C. Bălteanu din Tg. Jiu cu serdar Mihalache Asprichi pentru o parte din averea răposatului vătaf Gr. Bălteanu, socrul pîrîtului serdar, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Civil din Craiova, obligînd pe medelnicer a restitui copiilor serdarului, avuţi cu fata răposatului vătaf, moşia, via şi livezile din Dolj, dăruite medelnicerului de răposatul vătaf, ca nefiind o datorie oficială; totodată obligă pe medelnicer la plata venitului încasat şi cheltuieli de judecată.

Alexandru Filipescu, membru al Divanului, cere a se aduce la Divan diata lăsată de răposatul vătaf spre a vedea dacă se specifică în ea această danie. Ştefan Bălăceanu este pentru stăpînirea acelor lucruri de către medelnicer, întrucît au fost dăruite de vătaf în timpul vieţii sale.

Ms 966, 37, f. 48-50; I.C. dos. 117/844.

1253. — **1845 mai 18.** — In pricina dintre serdar Ioan Pleşoianu cu Cherata Cristinovici pentru 140 stj. din moşia Grădinele jud. Romanaţi, vînduţi răposatului soţ al Cheratei de către Dimitrie Iancovici şi amanetaţi, anterior vînzării, numitului serdar, Inaltul Divan se uneşte cu hotărîrea Divanului Civil şi întăreşte Cheratei deplina stăpînire asupra acelei părţi de moşie; serdarul va urmări pe Iancovici numai pe osebită avere ce va dovedi că are, fiind obligat şi la plata cheltuielilor de judecată atît către susnumitul serdar cît şi către pîrîta Cherata.

Ms 966, 38, f. 50 v-51 v; I.C. dos. 71/842.

1254. — **1845 mai 18.** — In pricina dintre pitar Ilie Vrăbiescu cu serdar Vasile Lăcusteanu pentru răscumpărare de moşie, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Civil împuternicind pe serdar să stăpînească acea moşie şi obligînd pe jeluitorul pitar la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 39, f. 52-52 v; I.C. dos. 199/841.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1255. — **1845 mai 19.** — In pricina dintre casa răposatului logofăt Gheorghe Urianu cu Stan Nisipeanu din Vîlcea pentru 100 stj. moşie cumpăraţi de jeluitor de la numitul logofăt, Inaltul Divan, ca urmare anaforalei judecătoriei locale şi a Divanului Civil, hotărăşte ca să i se restituie îndoit cumpărătorului Nisipeanu arvuna de 4000 lei şi cheltuieli de judecată, casa lui Urianu fiind liberă de a folosi acea moşie cum va voi.

Ms 966, 40, f. 53-53 v; vezi şi nr. 865.

1256. — **1845 mai 23.** — In pricina dintre clucereasa Catinca, soţia răposatului clucer de arie Ioan Berindei şi Mihai Berindei cu Mitropolia cu dreptul de protimisis asupra moşiei Merişani, parte cumpărată de schitul Dideşti, metohul Mitropoliei, de la stolniceasa Bălăceanca şi parte danie de la monahia Irina, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Vremelnicesc nr. 79/839, întăreşte dreptul Mitropoliei asupra moşiei Merişani, întrucît răposatul medelnicer renunţase la dreptul de protimisis în favoarea Mitropoliei şi obligă pe moştenitori şi jeluitori la plata cheltuielilor de judecată.

Alexandru Filipescu şi C. Herescu opinează pentru încuviinţarea dreptului de protimisis al jeluitorilor.

Ms 966, 41, f. 54-61; I.D. dos. 14307/835 şi I.C. dos. 1819/840.

1257. — **1845 mai 25.** — In pricina dintre moşnenii Strecheşti din Curta de Sus de la Gălăţeni jud. Vlaşca cu casa răposatului pitar Ioniţă Bîţcoveanu şi a logofătului Nicolae, Inaltul Divan încuviinţează ca ambele părţi să-şi aleagă hotarnic, care să deosebească, la faţa locului, partea Strecheştilor de partea casei răposatului pitar din moşia Curta de Sus, după hotărnicia medelnicerului Giurescu din 1835 dîndu-le şi carte de hotărnicie, se vor alege şi acele cumpărături ale casei răposatului Bîţcoveanu, făcute după anul 1835.

Ms 966, 42, f. 62-65 v; I.C. dos. 1879/840.

1258. — **1845 mai 25.** — In pricina dintre moşnenii Rămeşti din jud. Vîlcea cu Mihăilă Covrea din acelaşi loc pentru împărţirea moşiei, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1841 şi hotărăşte a se lua hotarnic, care, după hotărnicia din 1791, să stabilească prin semne partea moşnenilor de partea lui Covrea, dînd şi cartea de hotărnicie. Pîrîtul să stăpînească locurile cumpărate acolo pe unde aveau vînzătorii, fiind obligat şi la plata cheltuielilor de judecată. Pentru pagubele suferite, jeluitorii se vor adresa primei instanţe de judecată.

Ms 966 43, f. 66-67; I.C. dos. 73/842.

1259. — **1845 mai 29.** — In pricina dintre serdar Iordache Olănescu cu serdarul Niculae Giulescu pentru arenda moşiei Vîrleni din jud. Vîlcea, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei nr. 24/842 şi întăreşte anaforaua judecătoriei locale ce apără pe serdar Olănescu de orice pretenţie din partea pîrîtului, conform înscrisului din sept. 1836 prin care se dovedeşte încasarea arenzii de către pîrît, acesta fiind obligat şi la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 44, f. 67-67 v; I.C. dos. 193/842.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1260. — **1845 mai 29.** — In pricina dintre Teofana, soţia răposatului Paraschiva băcanul din tg. Rîmnicu-Sărat cu Obştea Neguţătorilor pentru banii avansaţi vechilului Obştei de soţul jeluitoarei în procesul cu Oprişan Vernescu din Starostie, Inaltul Divan întăreşte anaforaua Judecătoriei Rîmnicu-Sărat ce obligă pe pîrîţi la plata cheltuielilor de judecată şi restituirea sumei de 4600,30 lei jeluitoarei; totodată se va scădea din suma datorată acesteia, partea de plată a răposatului Paraschiva, ca unul ce făcea parte din acea Obşte.

Ms 966, 45, f. 68-68 v; I.C. dos. 149/841.

1261. — **1845 mai 30.** — In pricina dintre moşnenii Rugi din jud. Gorj cu Matei Pojogeanu pentru cotropire de moşie, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei din 1841, împuternicind pe Matei Pojogeanu să stăpînească cei 379 stj. «coborîţi moştenire» de la Ioan Pojogeanu, după «alegerea» din 1815, obligînd pe jeluitori la plata pagubelor pricinuite şi a cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 46, f. 69; I.C. dos. 81/842.

1262. — **1845 mai 30.** — In pricina dintre moşnenii Horezeni din jud. Gorj cu moşnenii Scheleri tot de acolo pentru o parte de moşie, ca urmare hotărîrii Divanului Civil din Craiova, Inaltul Divan hotărăşte ca un hotarnic şi un «cilen» al judecătoriei locale, să deosebească trupul moşiei Schela şi Găureşti făcînd şi «trăsura» stînjenilor prin carte de blestem, măsurîndu-se şi partea moşnenilor Horezeni şi apoi să se înfăţişeze la Divan spre a se da cuvenita hotărîre.

Ms 966, 47, f. 69 v-70 v.

1263. — **1845 iun. 1.** — In pricina dintre m-rea Motrului jud. Mehedinţi cu Alecu Broşteanu din jud. Gorj pentru călcare de moşie, ca urmare a hotărîrii Divanului Civil din Craiova, Inaltul Divan încuviinţează ca mănăstirea să trimită hotarnic şi ingineri să-i aleagă moşia Brăneşti, întocmind şi plan de întinderea moşiei şi părţilor învecinate; la fel să procedeze şi Alecu Broşteanu pentru moşia sa Broşteni. Partea care se va dovedi că a cotropit din moşia celeilalte, va da despăgubirea cuvenită, spre a se închide pricina.

Ms 966, 48, f. 70 v-71; I.C. dos. 87/842.

1264. — **1845 iun. 1.** — In pricina dintre Dumitrache Cojocaru din Călăraşi-Ialomiţa cu Mitana, soţia lui David din Cegani, pentru o casă de zestre a Mitanei din Călăraşi cumpărată de jeluitor de la fratele acesteia, Chircea, Inaltul Divan hotărăşte: jeluitorul să dea casa numitei, care este obligată însă a-i plăti toate cheltuielile făcute de acesta cu reparaţia casei şi stabilite de judecătoria locală; tot aşa se va proceda şi cu acareturile ridicate, socotite folositoare; în caz contrar jeluitorul are dreptul să şi le ridice.

Ms 966 49, f. 71 v-72; vezi şi nr. 1197.

1265. — **1845 iun. 8.** — Inaltul Divan, în pricina dintre epitropia spitalului Colţea cu căminăreasa Marghioala Colceag, pentru o pătrime

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

din moşia Borduşanii Mici jud. Ialomiţa a căminăresei, pretinsă de epitropie, ca urmare hotărîrii Divanului Civil, întăreşte deplină stăpînire căminăresei Marghioala pe întreaga moşie Borduşani, epitropia fiind obligată să restituie căminăresei venitul ce se va stabili de la începerea acestei judecăţi, prin cercetare la faţa locului, plus cheltuielile de judecată.

Iancu Ralet şi Ştefan Bălăceanu opinează ca o pătrime din această moşie să fie dată spitalului Colţea, conform anaforalei Depart. de Opl din 1784 mai 1 şi 1786 iunie.

Acte: 1667 (7175) iunie 18—1834 aprilie 23.

Ms 966, 50, f. 72 v-74; I.C. dos. 137/841 şi dos. 9024/838.

1266. — **1845 iun. 9.** — In pricina dintre moşnenii Beleţi şi Popeşti din jud. Muşcel cu Ioan Gialalău tot de acolo, pentru încălcare de moşie, ca urmare cărţii de judecată a judecătoriei locale la care nu s-a făcut apelaţie în timpul legal, Inaltul Divan împuterniceşte părţile a-şi alege hotarnic spre a merge la faţa locului procedînd întocmai după această carte de judecată.

Ms 966, 51, f. 74 v-75; I.C. dos. 201/841.

1267. — **1845 iun. 12.** — In pricina dintre Tiţa, soţia răposatului postelnic Gheorghe Bonciu din Vîlcea, cu Panait Csenu de la Ocnele Mari pentru restituirea sumei de 4000 lei, arenda pe doi ani a moşiei Băbeni, primită de Tiţa Bonciu, proprietara moşiei, de la Panait Csenu, arendaşul moşiei, ca urmare hotărîrii Divanului Civil, Inaltul Divan obligă pe jeluitoare să restituie lui Panait Csenu arenda cu dobînda legală, socotită de la data îndepărtării acestuia de pe moşie, plătind şi cheltuielile de judecată.

Ms 966, 52, f. 75 v-76; I.C. dos. 160/841.

1268. — **1845 iun. 12.** — In pricina dintre m-rea Strehaia din jud. Mehedinţi cu maioreasa Dumitrana Ciopăşoaia din Cerneţi şi moşnenii Sălătruceni pentru un «codru de loc» din moşia Sălătrucu, Inaltul Divan împuterniceşte pe moşneni să stăpînească acea moşie, mănăstirea fiind obligată la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 53, f. 76 v-77; I.C. dos. 1858/840.

1269. — **1845 iun. 13.** — In pricina dintre Sindicatul casei răposatului baron Hristofor Sachelarie cu pitar Grigore Lăceanu din Craiova, pentru un loc de acolo, cumpărat de pitar de la răposatul vornic Golescu şi amanetat casei baronului Sachelarie, Inaltul Divan împuterniceşte casa răposatului baron să stăpînească acel loc conform pravilei, iar baronul să facă apelaţie în timpul legal pentru nevalabilitatea vînzării; totodată casa baronului este obligată să restituie pitarului costul clădirilor ridicate şi care-i sînt de folos. Pitarul este obligat la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 54, f. 77 v-78; I.C. dos. 99/842.

1270. — **1845 iun. 13.** — In pricina dintre Rada postelniceasa din Verneşti jud. Buzău cu Ghiţă Bozianu, pentru averea lăsată de părintele

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

pîrîtului sub epitropia celui de al doilea soţ al postelnicesei, Vlad Lărgeanu, Inaltul Divan hotărăşte: Ghiţă Bozianu, pentru despăgubirea datorată de fostul epitrop, cît şi pentru legatul lăsat de tatăl său prin testament, să se adreseze primei instanţe pentru a achita din averea răposatului Lărgeanu, mai întîi datoriile către Bozianu şi apoi vor veni la rînd moştenitorii săi legali.

Se dă numitei postelnicese dreptul de apel, nefiind prezentă la proces.

Ms 966, 55, f. 78 v-79 v; I.C. dos. 194/842.

1271. — **1845 iun. 15.** — In pricina dintre Floarea, fosta soţie a răposatului Gruia de la Ţigăneşti jud. Teleorman, cu Costache Furculescu pentru o datorie de 500 lei, al cărei zapis jeluitoarea pretinde că pîrîtul l-ar fi distrus fără a-i plăti datoria, ca urmare hotărîrii Divanului Civil, Inaltul Divan apără pe pîrît de orice datorie şi obligă pe jeluitoare la plata cheltuielilor de judecată, aceasta avînd dreptul de a face apel în termen legal, întrucît a fost lipsă la proces.

Ms 966, 56, f. 80-80 v; I.C. dos. 100/842.

1272. — **1845 iun. 16.** — In pricina dintre Nicolae Costea de la Dobriceni jud. Vîlcea cu pitarul Toma Vasiliu din Caracal pentru un loc de casă, care susţine pitarul că aparţine sorei sale Mariuţa Bălăceasca, ca urmare hotărîrii Divanului Civil, Inaltul Divan obligă pe jeluitor a primi 2375 lei, preţul locului, de la sora pîrîtului, ce-l stăpîneşte în baza dreptului de protimisis conform hotărîrilor judecătoreşti; jeluitorul urmează a-şi acoperi cheltuielile pricinuite de «învăluirile» făcute de pitar prin deosebită judecată. Pitarul are dreptul la apel, deoarece nu a fost de faţă la proces.

Ms 966, 57, f. 81-81 v; I.C. dos. 101/842.

1273. — **1845 aug. 20.** — In pricina dintre fraţii Chivu şi Badea fiii lui Lambu de la Valea Boului jud. Dolj cu Constantin Fratoştiţeanu pentru 6 stj. moşie, pretinşi de jeluitori în baza dreptului de protimisis în devălmăşie, ca urmare hotărîrii Divanului Craiovei, Inaltul Divan întăreşte stăpînirea lui Fratoştiţeanu asupra acelor stînjeni în baza zapisului de cumpărătură ce-l are de la Ilie fiul lui Matei Pilică vînzătorul, jeluitorii fiind scutiţi de plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 58, f. 82-82 v; I.C. dos. 127/842.

1274. — **1845 aug. 22.** — In pricina dintre Gherasim egumenul m-rii Sărindaru cu «gheneral» N. Mavru şi maior Dimitrie Mănescu şi casa răposatei «dohtoroaei» Darvari, pentru călcarea capetelor moşiilor Pitaru, Beiu şi Porumbreni la drumul Naipului, Inaltul Divan hotărăşte: părţile îşi vor alege cîte un hotarnic şi inginer, care după hotărniciile lui Greceanu din 1801, să cerceteze la faţa locului toate semnele şi «trăsurile» după care se vor întocmi hartă şi raport privind vechea stăpînire a locului în litigiu pentru a se da desăvîrşită hotărîre.

Ms 966, 59, f. 83-84.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1275. — **1845 aug. 24.** — In pricina dintre m-rea Căscioarele cu căminăreasa Marghioala Colceag, pentru stabilirea hotarelor dintre moşiile Liteni a m-rii şi Burduhanii Mici a căminăresei, ambele din jud. Ialomiţa, ca urmare hotărîrii Divanului Civil, Inaltul Divan decide să se trimită hotarnici din partea ambelor părţi, care măsurînd cei 2000 stj. ai moşiei căminăresei, pornind de la siliştea veche, pe baza sineturilor ce le are, să tragă semne de hotar între acea moşie şi cea a mănăstirii.

Ms 966, 60, f. 84 v-85; I.C. dos. 135/842.

1276. — **1845 aug. 24.** — In pricina dintre răposata păhărnicească Efrosina Cerchez cu moşnenii Gimbăşani din jud. Ialomiţa, pentru nişte cumpărături de moşie făcute de către soţul păhărnicesei în satul Gimbăşani, Inaltul Divan se uneşte cu hotărîrea lui Grigore Ghica vv. din 1825 şi hotărăşte: întrucît aceste locuri au fost cumpărate de soţul răposatei păhărnicese prin silnicie, moşnenii să întoarcă casei paharnicului Cerchez preţul acareturilor şi rodirilor făcute pe ele şi considerate folositoare moşiei. Dacă nu se vor învoi, atunci să-şi ridice numita casă toate acareturile şi sădirile de pe acea moşie.

Ms 966, 61, f. 86-87 v; I.C. dos. 117/841.

1277. — **1845 sept. 19.** — In pricina dintre Const. Chesat din Focşani cu serdar Zamfirache Sihleanu şi fratele acestuia Ioan, pentru nişte părţi de moşie din hotarul Olteni, Inaltul Divan hotărăşte: să se trimită hotarnici la faţa locului, care, după hotărnicia din 1766, să deosebească cei 60 «paşi» ai numiţilor fraţi; în ceea ce priveşte ceilalţi 60 «paşi» de la Damaschin şi celelalte părţi, se vor deosebi prin pietre de hotar. Cererea de plata pagubelor şi cheltuielilor de judecată se va introduce la prima instanţă.

Ms 966, 62, f. 88-89; I.C. dos. 128/842.

1278. — **1845 sept. 21.** — In pricina dintre moşnenii Picioreşti din satul Humele jud. Teleorman cu moşnenii Degeni, pentru fixarea capetelor dintre moşiile lor, ca urmare hotărîrii Judecătoriei Teleorman din 1840, Inaltul Divan întărind cercetarea făcută la faţa locului de moşnenii Degeni, după hîrtiile ce au, obligă pe jeluitori la plata venitului călcării pentru partea ce se întinde pînă la matca apei Teleormanului, plus cheltuielile de judecată.

Ms 966, 63, f. 89 v-90 v; I.C. dos. 182/842.

1279. — **1845 sept. 25.** — In pricina dintre Dimitrie Toneanu din satul Tonea jud. Ialomiţa cu clucerul Scarlat Urlăţeanu pentru încălcarea învecinatelor moşii, Trămşanii a lui Toneanu şi Hărăboru sau Cioroiu a clucerului, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Civil, împuternicind pe pîrît să-şi stăpînească moşia după semnele alese de hotarnicul Prededici, afară de «trăsura» I-a din spre Cioroiu, unde, după încuviinţarea clucerului, se va ţine seamă de hotărnicia serdarului Paladi.

Ms 966, 64, f. 91-91 v; I.C. dos. 150/842.

1280. — **1845 sept. 28.** — In pricina dintre schitul Barbu, metohul m-rii Văcăreşti, cu Sandu, Matei, Mihail, fraţi Muşceleni, pentru cîteva

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

pogoane vie, o pivniţă şi un beciu pe care pîrîţii arată că este avutul lor părintesc şi schitul le-ar fi dat cu embatic de cîtăva vreme la cei ce le stăpînesc acum, ca urmare hotărîrii Divanului Civil, Inaltul Divan împuterniceşte pe Muşceleni a-şi lua în stăpînire acea vie, ţinînd seamă de hotărnicia din 1780, iar ce va fi peste ceea ce a fost fixat în hotărnicie, rămîne schitului care este obligat şi la plata taxei către Divan.

Ms 966, 65, f. 92-93; I.C. dos. 155/842.

1281. — **1845 sept. 28.** — In pricina de judecată dintre Stana, fiica lui Gheorghe Zgloabă din Ruşii de Vede cu Maria, fiica Ileanei tot de acolo, pentru un răzor de vie din Dealul Crimiitului, cumpărat de tatăl pîrîtei de la fratele jeluitoarei, ca urmare cărţii de judecată şi hotărîrii Divanului Civil, Inaltul Divan întăreşte pîrîtei stăpînirea acelei vii, fiind cumpărată cu zapis legalizat, şi obligă pe jeluitoare la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 66, f. 93-94; I.C. dos. 158/842.

1282. — **1845 oct. 2.** — In pricina dintre moşnenii Crivileşti din jud. Buzău cu egumenul Ruvim al m-rii Tîrşoru, fratele şi moştenitorul răposatului Gr. Budişteanu, pentru contractul încheiat de moşneni cu răposatul Budişteanu, prin care în schimbul arendării moşiei lor pe timp de 15 ani, acesta să plătească logofătului Mihăiţă Filipescu o datorie a lor de 90000 lei, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Civil, obligînd pe moştenitori ca, pe timpul pînă la 15 ani pentru împlinirea termenului arenzii, să dea moştenitorului lui Gr. Budişteanu în stăpînire locul rămas nevîndut pentru ca acesta să plătească logofătului restul pînă la 90000 lei, scăzîndu-se astfel cei 20000 lei, plătiţi de moşneni cu dobînda lor legală.

Ms 966, 67, f. 94 v-95; I.C. dos. 171/844.

1283. — **1845 oct. 6.** — In pricina dintre paharnic Const. Viişoreanu cu pitar Alecu Dîlgeanu pentru nerecunoaşterea «iothesiei» făcută de numitul paharnic şi soţia sa Marghioala, sora pitarului Dîlgeanu pentru Dumitrache, fiul paharnicului Gheorghe Măcescu, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei care dăduse dreptate lui Dîlgeanu şi confirmă cartea judecătoriei prin care întăreşte această «iothesie», făcută cu toate formele legale de judecătoria locală şi trecută în condica judecătoriei, obligînd pe Dîlgeanu la plata cheltuielilor de judecată.

Ştefan Bălăceanu opinează pentru netemeinicia acestei «iothesii», adoptatoarea nejustificînd motivul pentru care nu s-a prezentat la facerea actului. C. Herescu admite «iothesia» cu părerea de a fi tras la răspundere tribunalul local, de nesezisarea neîndeplinirii paragrafelor.

Ms 966, 68, f. 95 v-100; I.C. dos. 166/843.

1284. — **1845 oct. 10.** — In pricina dintre Păuna, văduva lui Stanciu Gorun din Giurmanele jud. Dolj, cu cumnatul său răposatul căpitan Anghel, prin soţia sa Bălaşa, pentru partea de moşie ce i se cuvine moştenire şi zestre de la părinţii ei, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei, ca pîrîtul să stăpînească din moşia răposatului Mirea, tatăl jeluitoarei, 117 stj. 2 palme şi 6 degete, Păuna 41 stj. 6 palme, degete 2,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

iar restul de 5 stj. 2 palme şi 4 degete, nepotul de frate al lui Mirea, jeluitoarea fiind obligată şi la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 69, f. 100 v-101 v; I.C. dos. 188/841.

1285. — **1845 oct. 12.** — In pricina dintre m-rea Sărindar, prin arhimandritul Gherasim, cu clucerul Barbu Catargiu, pentru călcarea învecinatelor lor moşii din jud. Teleorman, Inaltul Divan confirmă cartea judecătoriei locale şi întăreşte clucerului stăpînirea asupra moşiei sale Voevoada, după hotărnicia din 1839, obligînd mănăstirea la plata venitului încasat de pe locul încălcat stabilit prin carte de blestem la faţa locului, plus cheltuielile de judecată.

Ms 966, 70, f. 101 v-102 v; I.C. dos. 106/844.

1286. — **1845 oct. 16.** — In pricina de hotare dintre moşnenii Colţeşti din jud. Gorj cu moşnenii Cionteşti, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei şi confirmă hotărîrea judecătoriei potrivit căreia moşnenii Colţeşti şi Cionteşti urmează a-şi stăpîni părţile lor de moşie din hotarul Cărbuneştilor, după cum reiese din hotărnicia din 1806 a lui Dumitrache Crăsnaru şi St. Gălăcescu; părţile au dreptul de a-şi lua hotarnic pentru punerea pietrelor de hotar, moşnenii Colţeşti fiind obligaţi şi la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 71, f. 102 v-104; I.C. dos. 105/842.

1287. — **1845 oct. 16.** — In pricina dintre logofătul Ioan Slătineanu cu clucerul Costache Ştefănescu, pentru răscumpărarea cu protimisis a moşiei Gongu din jud. Teleorman, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil şi confirmă cartea judecătoriei locale, prin care se admite jeluitorului logofăt răscumpărarea cu protimisis a numitei moşii, ca o cumpărătură luată cu vicleşug de pîrîtul clucer şi care, după pravila lui Caragea, s-a dovedit cu rea credinţă iar după condica lui Ipsilant stăpînire «fără tărie». Pîrîtul va plăti cheltuielile de judecată.

I.C. Roseti susţine că iscălitura lui Slătineanu din zapisul moşnenilor Gonguleşti către Condeescu este adevărată iar faptul că moşia este în stăpînirea clucerului de mai mult de 10 ani, îi întăreşte acestuia stăpînirea. De asemenea Ştefan Bălăceanu se uneşte cu hotărîrea Divanului Civil că dreptul de protimisis neinvocat timp de 10 ani, face ca posesorul să piardă acest drept.

Ms 966, 72, f. 104 v-111; I.C. dos. 169/844.

1288. — **1845 oct. 20.** — In pricina dintre Nica Pavel cu Manole Bălşanu din satul Potcoava jud. Olt, pentru călcare de moşie, Inaltul Divan, ca urmare anaforalei judecătoriei locale şi a Divanului Civil, întăreşte Tudoriţei, soţia răposatului Manole Bălşanu, stăpînirea moşiei sale, fiind obligat jeluitorul la întoarcerea venitului de pe 90 stj. palme 2, încălcaţi de el din moşia pîrîtului şi plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 73, f. 111 v-112 v; I.C. dos. 1621/842.

1289. — **1845 oct. 20.** — In pricina dintre Iorga Dimitriu din Craiova cu moşnenii Răsipiceni din jud. Mehedinţi pentru o parte de moşie

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

ce o au în devălmăşie Inaltul Divan hotărăşte: venitul de pe partea de moşie stăpînită în devălmăşie de numiţii moşneni şi de m-rea Căluiu prin arendaşul său Iorga Dimitriu să fie împărţit de-a valma, în raport cu partea ce o are fiecare, exceptîndu-se venitul şi păşunea cuvenită moşnenilor proprietari ce locuiesc acea moşie; jeluitorul fiind lipsă la proces, are dreptul de apel în termen de 8 zile.

Ms 966, 74, f. 112 v-113 v; I.C. dos. 186/841.

1290. — **1845 oct. 23.** — In pricina dintre medelnicereasa Maria Portăreasca din Craiova cu serdar Ioan Pleşoianu, pentru răscumpărarea unei livezi de fîn de la pîrît, în baza dreptului de protimisis, al vecinătăţii, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, împuternicind pe numitul serdar să stăpînească acea livadă de fîn, jeluitoarea fiind obligată la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 75, f. 114-114 v; I.C. dos. 126/842.

1291. — **1845 oct. 30.** — In pricina dintre pităreasa Smaranda Pastia cu m-rea Sf. Ioan din Focşani, pentru călcare de moşie, Inaltul Divan confirmă cartea Judecătoriei Rîmnicu-Sărat de a se trimite hotarnici, care prin carte de blestem, să cerceteze punînd pietre de hotar între moşiile Bălţaţi a jeluitoarei, Urseşti a mănăstirii şi moşiile limitrofe, Căprioreasca şi Găliceasca.

Pentru plata cheltuielilor de judecată, jeluitoarea se va adresa primei instanţe de judecată.

Ms 966, 76, f. 115-116 v; I.C. dos. 168/842.

1292. — **1845 oct. 31.** — In pricina dintre Alecu Viişoreanu din jud. Gorj cu pităreasa Zoiţa Chinteasca din Craiova, pentru stăpînirea unei părţi de moşie din hotarul Slăvileşti, Inaltul Divan infirmă cartea judecătoriei locale şi confirmă hotărîrea Divanului Craiovei împuternicind pe numita pităreasă să stăpînească partea de moşie stabilită prin acea hotărîre, obligînd pe jeluitor la plata venitului încasat pe nedrept de la nucii şi prunii aflaţi pe partea încălcată şi cheltuielile de judecată.

In caz de nemulţumire, jeluitorul poate să-şi aducă hotarnic pentru o nouă cercetare şi dovedirea netemeinicităţii hotărîrii date.

Ms 966, 77, f. 117-117 v; I.C. dos. 190/841.

1293. — **1845 nov. 2.** — In pricina pentru călcarea de moşie din hotarul Hirizeşti jud. Gorj, între moşnenii Ghebani cu moşnenii Cănipeşti, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei încuviinţînd părţilor să-şi trimită hotarnici, la faţa locului, care să deosebească părţile fiecăruia după zapisul de învoială din 1800; de asemenea pîrîţii vor stăpîni şi părţile specificate în hotărîrea Divanului Craiovei, jeluitorii fiind obligaţi la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 78, f. 117 v-118 v; I.C. dos. 173/842.

1294. — **1845 nov. 2.** — In pricina dintre Alex. Viişoreanu din Gorj cu slugerul Barbu Gănescu pentru nişte stînjeni de moşie pe care jeluitorul îi cere a-i răscumpăra cu drept de protimisis al vecinătăţii, Inaltul

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, împuternicind pe pîrît a stăpîni acei stînjeni de moşie, obligînd pe jeluitor la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 79, f. 119-119 v; I.C. dos. 156/841.

1295. — **1845 nov. 7.** — In pricina dintre moşnenii Ghebani de la Hirizeşti cu moşnenii Pociovălişteni şi Novăceni din jud. Gorj pentru călcare de moşie, Inaltul Divan, confirmînd hotărîrea Divanului Craiovei şi a Judecătoriei Gorj, împuterniceşte pe pîrîţi a-şi lua hotarnic care să tragă semne de hotar la faţa locului după zapisele prezentate şi la acele instanţe de către moşnenii Pociovălişteni şi Novăceni şi să întocmească cărţi de hotărnicie pentru ambele părţi, jeluitorii fiind obligaţi la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 80, f. 120-120 v; I.C. dos. 174/842.

1296. — **1845 nov. 7.** — In pricina dintre Ilie şi Gheorghe Molea şi Costache, vărul lor de la Ungheni jud. Teleorman, cu Rada, fiica popii Dumitru, soţia lui Ioan Bîrlogeanu de la Piteşti, Inaltul Divan confirmă cartea Judecătoriei Teleorman şi hotărîrea Divanului Civil, ca acesta să se urmeze întocmai, obligînd pe jeluitori la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 81, f. 121-121 v; I.C. dos. 122/842.

1297. — **1845 nov. 9.** — In pricina dintre Iancu Popescu din Teleorman cu Costea postelnicelul pentru plata unei «cîtăţimi» de peşte pe care jeluitorul pretinde a fi pescuită din balta ce o ţine cu arendă, Inaltul Divan infirmă cartea judecătoriei locale şi confirmă hotărîrea Divanului Civil apărînd pe pîrît de orice datorie şi obligînd pe jeluitor la plata cheltuielilor de judecată.

Jeluitorul, pentru despăgubirea sa, urmează a urmări pe năvodarii care pescuiesc din balta sa prin altă judecată.

Ms 966, 82, f. 122-122 v; I.C. dos. 172/842.

1298. — **1845 nov. 9.** — In pricina dintre m-rea Govora cu Nicolae ginerele lui Stancu Bobonici din Cerneţi, pentru o moară a pîrîtului ce o are cu embatic pe moşia mănăstirii, la apa Fîntînilor Cerneţului, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei şi împuterniceşte pe pîrît să stăpînească acea moară cu obligaţia de a plăti anual embaticul de 2,20 lei, mănăstirea fiind obligată a plăti pîrîtului pagubele suferite, prin închiderea morii de cînd Nicolae, ginerele lui Stancu, a introdus acţiune în justiţie, precum şi cheltuielile de judecată.

Ms 966, 83, f. 123-123 v; I.C. dos. 165/842.

1299. — **1845 nov. 13.** — In pricina dintre popa Matei Leoveanu şi ceilalţi părtaşi cu răposatul Anghel căpitan din Giorman jud. Dolj, prin soţia sa Bălaşa, pentru călcare de moşie, Inaltul Divan infirmă cartea judecătoriei locale şi confirmă hotărîrea Divanului Craiovei întărind stăpînirea pîrîtului asupra părţii sale de moşie, după hotărnicia din 1835, fiind obligaţi jeluitorii şi la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 84, f. 124-124 v; I.C. dos. 120/842.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1300. — **1845 nov. 13.** — In pricina dintre clucerul Ioan Lahovary cu moşnenii Măgureni din jud. Vîlcea pentru călcări de moşie, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei şi confirmă cartea Judecătoriei Vîlcea, prin care jeluitorul poate să stăpînească partea sa de moşie din hotarul Măgureni, aşa cum rezultă din hotărnicia din 1834; pîrîtul este obligat să plătească venitul părţii încălcate, de la data introducerii acţiunii în justiţie, stricăciunile pădurii, stabilite prin cercetarea la faţa locului şi cheltuielile de judecată.

Ms 966, 85, f. 124 v-126; I.C. dos. 97/842.

1301. — **1845 nov. 17.** — In pricina dintre Maria Deşliu cu serdarul Dimitrie Deşliu, pentru moşia Şoimu din jud. Teleorman revendicată de pîrît, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Civil şi, în baza anaforalei Departamentului din 1827, împuterniceşte pe jeluitoare să stăpînească acea moşie, pe care o deţine de 30 ani tatăl său, clucerul Deşliu; stăpînirea acestei moşii nu a fost atacată decît cu şase ani în urma acestei hotărîri, printr-o jalbă nepusă în lucrare nici de actualul serdar, deşi cunoştea existenţa ei şi care se prescrie prin trecerea termenului de 10 ani. Pîrîtul este obligat la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 86, f. 126-128; I.C. dos. 103/845.

1302. — **1845 nov. 17.** — In pricina dintre Maria, soţia lui Petre Gonga cu Dimitrie, fiul Zoiţii Cernăianchii, pentru dreptul de protimisis la moşia Cernaia din jud. Mehedinţi, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei, încuviinţînd lui Dimitrie să răscumpere acea moşie în baza dreptului de protimisis al vecinătăţii, restituind jeluitoarei 15000 lei, preţul cumpărării, plus costul îmbunătăţirilor făcute de soţul ei pe acea moşie; jeluitoarea are dreptul de apel, fiind lipsă de la judecată.

Ms 966, 87, f. 128 v-129 v; I.C. dos. 139/841.

1303. — **1845 nov. 23.** — In pricina dintre moşnenii Cărpenişani din jud. Gorj cu moşnenii Dragomireşti pentru cotropire de moşie, din hotarul Cărpenişu, Inaltul Divan hotărăşte: ambele părţi să-şi aleagă hotarnici, care, după hotărnicia celor şase boieri, cartea Divanului Craiovei din 1779 şi hotărnicia lui Negreanu din 1835, vor deosebi la faţa locului părţile fiecăruia, trăgîndu-se şi semne de hotar; în caz de nemulţumire să se înfăţişeze la Divan, pentru hotărîrea definitivă.

Ms 966, 88, f. 129 v-131.

1304. — **1845 nov. 28.** — In pricina dintre pitar Const. Moraitu cu pitar Ioan Racoviceanu pentru separarea hotarelor moşiilor Mărgineanca şi Racoviţa de moşia Iozile din jud. Argeş, Inaltul Divan hotărăşte: jeluitorul să-şi desemneze hotarnic pe Prededici sau altul, care să întărească la faţa locului semnele de hotar arătate în hotărnicia banului Golescu şi urmate de Prededici în 1834, punînd pietre de hotar şi întocmind cărţi de hotărnicie, pentru a se deosebi moşiile jeluitorului de a pîrîtei.

Ms 966, 89, f. 131 v-140; vezi şi nr. 872, 965.

1305. — **1845 nov. 30.** — In pricina dintre Ciucă Muşuroi, Dumitru fiul lui Dinu, Ioan Lungulescu şi alţii cu popa Dumitru, toţi din satul

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Redea jud. Romanaţi, pentru nişte stînjeni de moşie cumpăraţi de pîrît de la Stanciu Muşuroi, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea Divanului Craiovei ca: amîndouă părţile să-şi aleagă hotarnic, care să aleagă la faţa locului după zapisul de cumpărătură al pîrîtului şi să stabilească prin carte de blestem unde era siliştea pe vremea vînzării pentru a întări stăpînirea pîrîtului asupra a 20 stj. în măgura siliştei şi 6 stj. în sat, pentru curmarea pricinii.

Ms 966, 90, f. 140-141; I.C. dos. 109/842.

1306. — **1845 nov. 30.** — In pricina dintre N. Fundăţeanu cu m-rea Cotroceni pentru călcare de moşie la Glămbocata jud. Muşcel, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil ca părţile să-şi aducă hotarnici la faţa locului, care prin carte de blestem să aleagă hotarele după hotărnicia cluceruluì Corbeanu din 1746 (7254), punînd pietre de hotar şi dînd carte de hotărnicie împricinaţilor; pentru partea încălcată, conform pravilei, se va restitui tot venitul încasat pe nedrept, calculat de la data introducerii acţiunii; jeluitorul are drept de apel, lipsind de la proces.

Ms 966, 91, f. 141 v-142; I.C. dos. 180/842.

1307. — **1845 dec. 4.** — In pricina dintre Sultana, soţia răposatului logofăt Dimitrie Hrisoscoleu, cu Episcopia Buzău pentru călcarea moşiei Focşenei a spitalului Gherlaşi, Inaltul Divan hotărăşte: părţile să-şi aleagă hotarnici, care ţinînd seamă de hotărnicia din 1785 a răposatului stolnic Cîmpineanu, să cerceteze la faţa locului prin carte de blestem dacă Episcopia a stăpînit acei 400 stj.; aceştia se vor alătura la cealaltă moşie a Episcopiei; în caz că spitalul ar fi stăpînit-o, rămîne în seama sa, căci a trecut termenul de 30 de ani. Cheltuielile de judecată se vor suporta de cei ce a pornit acţiunea.

Ms 966, 92, f. 142 v-144; I.C. dos. 136/842.

1308. — **1845 dec. 4.** — In pricina dintre Dumitru Gheorghe Anghel din jud. Muşcel cu Arghira Poenăreanca, pentru rămasurile lui Grigore Poenaru, fratele pîrîtei, Inaltul Divan hotărăşte: Arghira să-şi primească de la jeluitor averea, aşa cum se specifică în catagrafia amintită în hotărîrea judecătoriei şi pentru care răposata Zinca, sora pîrîtei, se consideră că ar fi depus jurămînt, prin faptul că a fost împiedecată de pîrîtă a-l săvîrşi.

Ms 966, 93, f. 144-145 v.

1309. — **1845 dec. 12.** — In pricina dintre moşnenii Orodeleni din jud. Mehedinţi cu m-rea Căluiu pentru călcare de moşie, Inaltul Divan întăreşte alegerea hotarnicului Ioan Vîlceleanu, făcută după hrisoavele din 1768 pe care le deţin numiţii moşneni şi împuterniceşte a merge la faţa locului un «cilen» al judecătoriei locale să statornicească prin pietre de hotar această alegere, deosebindu-se moşia moşnenilor, deoarece în hrisoavele lor este menţionată suma stînjenilor, restul formînd moşia mănăstirii, care este obligată şi la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 94, f. 145 v-146; vezi şi nr. 1091.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1310. — **1845 dec. 12.** — In pricina dintre paharnicul Alex. Niculescu cu Ioan Mateescu din jud. Rm. Sărat pentru 108 stj. din hotarul moşiei Plopi, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil ca părţile să-şi ia cîte un hotarnic, care, împreună cu un «cilen» al judecătoriei locale, să aleagă la faţa locului cei 108 stj. aşa cum s-a hotărît în Divanul Civil, începînd în apa Rîmnicului, prin siliştea Plopilor, trăgîndu-se linie despărţitoare după semnele aflate, punîndu-se şi pietre de hotar spre a se încheia litigiul.

Ms 966, 95, f. 147-149; I.C. dos. 109/843.

1311. — **1845 dec. 14.** — In pricina dintre clucer Ioan Grădişteanu cu pitar Ioan Izvoranu, pentru pagubele pricinuite de clucer ce împiedecă pe pitar a stăpîni moşiile acestuia din jud. Mehedinţi, pe care pîrîtul le avea în arendă, precum şi pentru faptul că a luat nişte vite ale pitarului, Inaltul Divan infirmă cartea judecătoriei locale şi confirmă hotărîrea Divanului Craiovei obligînd pe clucer la plata pagubelor aduse pitarului în sumă de 6102 lei şi a cheltuielilor de judecată, scăzîndu-se din această sumă venitul produselor ridicate de pitar de pe moşia arendată şi fixat de judecătoria locală după preţul de atunci.

Ms 966, 96, f. 149-150; I.C. dos. 134/842.

1312. — **1845 dec. 15.** — In pricina dintre serdar Constantin Roşianu din Tg. Jiu cu Şerban Cîrleanu din satul Coru, pentru 2 stj. şi jumătate în lăţime şi 7 stj. în lungime a unui loc, ca urmare hotărîrii Divanului Civil din Craiova, Inaltul Divan împuterniceşte un «cilen» al judecătoriei locale să măsoare acel loc, 5 stj. în lat şi 7 stj. în lung, pe care despărţindu-l în două şi dovedindu-se că grajdul stricat de jeluitor aparţine pîrîtului, să se despăgubească acesta, evaluîndu-se la valoarea de atunci; jeluitorul este obligat şi la plata cheltuielilor de judecată; fiind lipsă la proces, numitul serdar are dreptul la apel.

Ms 966, 97, f. 150 v-151; I.C. dos. 166/842.

1313. — **1845 dec. 15.** — In pricina dintre medelnicereasa Safta Poroineanca cu Dina Poroineanca din satul Pavăţu jud. Mehedinţi, pentu partea de moşie ce o are Dina în hotarele Tîmpa şi Pavăţu, ca urmare cărţii Judecătoriei Mehedinţi, Inaltul Divan infirmînd hotărîrea Divanului Craiovei, hotărăşte: întrucît numita medelnicerească nu este moştenitoarea răposatului său soţ, ea însăşi urmînd a-şi completa zestrea din averea lăsată de el, pîrîta îşi va cere moştenirea de la adevăraţii moştenitori ai răposatului medelnicer.

Ms 966, 98, f. 151 v-152; I.C. dos. 94/843.

1314. — **1845 dec. 15.** — In pricina dintre Teodorache Doicescu cu clucerul Scarlat Urlăţeanu pentru pretenţiile ce le are Doicescu asupra unei părţi din moşia Ciulniţa jud. Ialomiţa a pîrîtului, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil, deoarece au trecut 60 ani de la anaforaua din 1781, prin care numitului clucer i se întăreşte stăpînirea asupra acelei moşii şi conform pravilei, este prescrisă orice cale de atac, jeluitorul fiind obligat şi la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 99, f. 152-152 v; I.C. dos. 139/842.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1315. — **1845 dec. 15.** — In pricina dintre Grigore Borănescu cu pitar Alecu Costescu, pentru două părţi din moşia Constendoiu, jud. Rm. Sărat pe care le pretinde numitul pitar, Inaltul Divan confirmă cartea Judecătoriei Rîmnicu-Sărat şi fiind de aceeaşi părere cu prezidentul Divanului Civil întăreşte jeluitorului stăpînirea acestei moşii şi înlătură ca netemeinice zapisele de cumpărătură prezentate de pîrît pentru părţile de moşie ce le pretinde, cu menţiunea de a se ţine seamă de drepturile postelnicului Plaghiano la acea moşie şi de locurile înfundate, stăpînite de alţii, pîrîtul fiind obligat la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 966, 100, f. 153-155; I.C. dos. 112/842.

1316. — **1845 dec. 19.** — In pricina dintre marele logofăt Costache Suţu cu m-rea Rîmnic, clucerul Anastase Dedulescu, păhărniceasa Bagdatoaia, agiasa Lascari şi spătar Costachi Niculescu pentru încălcarea învecinatelor lor moşii, Inaltul Divan hotărăşte: jeluitorul îşi va lua hotarnic pe Prededici sau altul, care va întări cu pietre hotarele moşiei logofătului după hotărnicia lui Prededici; din cauza lipsei documentelor privind moşiile stăpînite de pîrîţi nu s-a putut stabili decît capul ce desparte moşia Rudeanca a clucerului de moşia numitului logofăt. Stabilirea venitului de pe moşia jeluitorului care a fost încălcată precum şi cheltuielile de judecată, vor face obiectul altui proces.

Ms 966, 101, f. 155-157 v; I.C. dos. 95/943; vezi şi nr. 1110.

1317. — **1845 dec. 21.** — In pricina dintre postelnicelul Gheorghe Vlaston din Cuşmiru jud. Mehedinţi cu serdar Manole Bonciu de la Caracal pentru 16 livezi cu fîn, stăpînite de jeluitor în moşia Cuşmir a m-rii Cozia şi care fuseseră ţinute de pîrît cu arendă, Inaltul Divan, confirmînd anaforaua Judecătoriei Mehedinţi, împuterniceşte pe jeluitor să stăpînească aceste livezi de fîn ca un clăcaş al mănăstirii cu obligaţia de a-şi plăti dijma şi claca şi a se conforma paragrafului 5 din Reg. Organic, pîrîtul urmînd să-i plătească cheltuielile de judecată.

Ms 966, 102, f. 157 v-159; I.C. dos. 107/842.

1318. — **1845 dec. 21.** — In pricina dintre Garoafa, soţia răposatului Stănică Dimitriu din Buzău cu Maria, ce-i zice şi Tinca Marioaica din Băeşti, pentru 25 stj. din moşia Băeşti, pe care pîrîta îi datorează soţului jeluitoarei, drept onorariu de la procesul de răscumpărare cu protimisis, avut de aceasta cu fraţii Iosif şi Gheorghe, pentru 70 stj. moşie, Inaltul Divan întăreşte hotărîrea judecătorească, obligînd pe pîrîtă a da soţului jeluitoarei cei 25 stj., conform înscrisului ce-l au.

Gr. Grădişteanu şi C. Herescu se unesc cu hotărîrea Divanului Civil de a plăti jeluitoarei suma de 150 lei, plata serviciilor aduse de soţul ei.

Ms 966, 103, f. 159-160; I.C. dos. 162/842.

1319. — **1845 dec. 22.** — In pricina de hotare dintre moşnenii Soceni din jud. Gorj cu Anastasie Tălpăşanu pentru cotropirea învecinatelor lor moşii, Inaltul Divan confirmă cartea Judecătoriei Dolj şi hotărîrea Divanului Craiovei, ca un «cilen» al judecătoriei şi un hotarnic desemnat de părţi, să meargă să pună pietre de hotar, după semnele arătate în hotărnicia vistierului Tudoran, obligînd pe jeluitori la plata cheltuielilor de

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

judecată. Suma datorată pîrîtului de către jeluitor pentru partea încălcată, să o ceară pîrîtul prin deosebită judecată.

Ms 966, 104, f. 160-161; I.C. dos. 106/842.

1320. — **1845 dec. 22.** — In pricina dintre Nicolae fiul popii Mihai din Pîrlogile jud. Săcueni, cu Vasile, fiul lui Ioan Runceanu din Buzău, pentru 25 stj. din moşia Pîrloagele, cumpăraţi de răposatul popa Mihai de la părintele pîrîtului şi pe care acum îi cere înapoi, ca urmare zapisului din 1813 al lui Şerban Pătîrlăgeanu, cumpărătorul celor 25 stj. de la tatăl pîrîtului, pe verso zapisului specificîndu-se că i-a vîndut la rîndu-i părintelui jeluitorului, pe baza dreptului de protimisis, adeverit de isprăvnicatul de atunci, Inaltul Divan împuterniceşte pe pîrît a stăpîni aceşti stînjeni, jeluitorul neputîndu-se prevala de dreptul de moştenitor.

Ms 966, 105, f. 161 v-162 v; I.C. dos. 18815/833.

1321. — **1846 ian. 15.** — In pricina dintre Zmaranda Răduleasca din Ungureni jud. Olt cu Mihalache şi Catinca Berindei de la Ruşii de Vede jud. Teleorman pentru protimisisul a 100 stj. moşie din Ungureni, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1842, în unire şi cu cea a Judecătoriei Olt din 1839, ca pîrîţii fraţi Berindei, fiind rude mai apropiate cu vînzătorul, să stăpînească stînjenii de mai sus, iar jeluitoarea să le plătească şi cheltuielile de judecată şi pentru că hotărîrea a fost dată în lipsa ei, are drept să facă apel la Divan în termen de opt zile sau către domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 1, f. 1-1 v; I.C. dos. 151/842.

1322. — **1846 ian. 15.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1842 cercetează pricina dintre Arghira Vrana (prin Hristodor şi Ioan, fraţii şi moştenitorii ei) cu doctorul Costandin Bubuchi, supus rusesc, pentru o datorie de 12300 ruble şi 3000 lei către casa răposatului Teodosie Vrana, tatăl jeluitorilor. Constatînd că actul de zălogire a caselor către sus-numitul răposat, este încheiat şi netăgăduit de pîrît, rămînînd astfel valabil, că foaia de zestre din 1796 nov. 28 a mamei pîrîtului nu îndeplineşte formele pravilnice şi că nici ea, după moartea soţului său, nu a făcut catagrafia averii acestuia, cerută de pravilă şi că nici pîrîtul nu a cerut ca în termenul legal de zece luni să se cerceteze averea şi datoriile tatălui său, spre a hotărî dacă vrea să rămînă moştenitor sau nu, ci dimpotrivă a şi închiriat acele case pînă acum, Inaltul Divan hotărăşte ca jeluitorii Vraneşti să fie despăgubiţi de datorie din emanetul caselor, după cuprinderea zapiselor.

Ms 967, 2, f. 2-4; I.C. dos. 183/842.

1323. — **1846 ian. 16.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1842, în pricina dintre preotul Nicolae, egumenul m-rii Mislea cu Mihalache Paciurea pentru pagubele pricinuite moşiei Greaca, pentru care pîrîtul cere despăgubiri numitului egumen, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Judecătoriei Vlaşca din 1840, ca din banii arenzii pe doi ani, pîrîtului Paciurea să i se scadă 1112 lei, 20 par., cheltuiala clădirii cîrciumii şi a celorlalte şi 500 lei din 2250 ai pagubei pricinuite de la «alişverişul cîrciumii» pînă la clădirea ei; restul de 9187 lei, 20 par. să-l plătească

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

jeluitorului cu dobîndă «pravilnică», de cînd s-au luat de la jeluitor, la cererea pîrîtului şi s-au depus la Judecătoria Ilfov împreună cu alţi 450 lei pentru 1500 oca peşte, socotit la 30 lei suta de oca; pîrîtul este obligat să plătească jeluitorului şi cheltuieli de judecată.

Ms 967, 3, f. 4-5; I.C. dos. 171/842.

1324. — **1846 ian. 18.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1843 în pricina dintre Iancu buhurdagiu de la Piteşti cu marele logofăt Costache Suţu pentru nerespectarea contractului tăierii pădurii Găteju din jud. Rîmnicu-Sărat a pîrîtului logofăt, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil ca din suma haracilor datorată de jeluitor, să se scadă banii primiţi de omul logofătului Suţu, iar cealaltă sumă să fie plătită de jeluitor la preţul de vînzare al haracilor de pe acea vreme, stabilit la faţa locului. De asemenea să plătească pîrîtului carele de lemne ce-i mai datora tot după contract, din care să se scadă însă 25 de care, pe care le-a achitat, iar pîrîtul să restituie jeluitorului din preţul vînzării acelei păduri suma cuvenită pentru timpul ce mai trebuia s-o stăpînească pînă la împlinirea termenului din contract; jeluitorul va plăti pîrîtului cheltuielile de judecată.

Ms 967, 4, f. 5-6; I.C. dos. 102/843.

1325. — **1846 ian. 18.** — In pricina dintre m-rea Tismana cu biserica Sf. Ilie din Craiova pentru călcarea moşiei Calafatului, Inaltul Divan confirmă hotărîrea de mai sus a Divanului Craiovei din 1842, unită cu cea a Judecătoriei Mehedinţi din 1839, ca biserica Sf. Ilie să-şi stăpînească moşia Calafatul; hotarnicii ambelor părţi pot stabili la faţa locului prin diferite dovezi şi carte de blestem, de va fi nevoie, semnele cuprinse în hotărnicia lui Costandin, fost ceauş de spătărie, din 1815 aug. 12, întărită şi de Divanul Craiovei şi să dea bisericii Sf. Ilie suma stînjenilor menţionaţi în acea hotărnicie, întărind cu pietre semnele respective.

Ms 967, 5, f. 6 v-7 v; I.C. dos. 96/843.

1326. — **1846 ian. 19.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei cercetează pricina dintre Mărgărita, soţia răposatului Vasile din Craiova cu Truşcă olarul tot de acolo pentru un loc. Bazat pe faptul că deşi martorii iscăliţi în foaia de zestre a Mărgăritei, în care este trecut şi locul în cauză, nu mai sînt în viaţă, că jeluitoarea a dovedit totuşi dreptul ei asupra acelui loc cu alţi martori, a căror declaraţie se confirmă prin aceea a martorilor aduşi de pîrît prin care se arată că a făcut reclamaţie în termenul legal, adică imediat ce a văzut că pîrîtul îşi însuşeşte acel loc şi îl înstrăinează prin vînzarea unor părţi din el, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Judecătoriei Dolj, ca jeluitoarea Margareta să-şi stăpînească locul, iar cumpărătorii să se descurce cu pîrîtul, care va plăti jeluitoarei şi cheltuielile de judecată.

Ms 967, 6, f. 7 v-8 v.

1327. — **1846 ian. 22.** — Ca urmare la hotărîrea sa din 1842 în pricina dintre m-rea Sf. Gheorghe Nou din Bucureşti cu m-rea Sf. Ioan din Focşani pentru călcarea învecinatelor lor moşii Băneasa şi Frasinu din jud. Vlaşca, Inaltul Divan, întemeindu-se pe faptul că atît hotărîrea Diva-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

nului Civil cît şi hotărîrea pregătitoare a acestui Divan consfinţeşte de bună hotărnicia din 1801 a moşiei Băneasa, proprietatea m-rii Sf. Gheorghe, iar în hotărnicia lui Ioan Prededici din 1842 aug. 30, asupra aceleiaşi moşii se arată atît semnele cît şi suma stînjenilor cuprinşi în hotărnicia din 1801, întăreşte lucrarea lui Prededici şi decide ca pe baza ei hotarnicii ambelor părţi să însemneze cu pietre în prezenţa acestora hotarele dintre cele două mănăstiri, iar m-rea Sf. Gheorghe să plătească m-rii Sf. Ioan cheltuielile de judecată.

Ms 967, 7, f. 8 v-9 v; vezi şi nr. 1023.

1328. — **1846 ian. 23.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1842 în pricina dintre Ioan Rîioşanu din Craiova cu doctorul Petre Veron pentru călcare de loc şi pentru că nici una din părţi nu a putut face dovadă temeinică în privinţa răzorului despărţitor, neavînd sineturi de stăpînire cu sumă de stînjeni, Inaltul Divan hotărăşte ca un «cilen» al judecătoriei locale să dovedească la faţa locului, prin carte de blestem vechea stăpînire dintre împricinaţi şi s-o statornicească prin semne.

Ms 967, 8, f. 10-11 v; I.C. dos. 175/842.

1329. — **1846 ian. 26.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 în pricina dintre Ioan Flidner tîmplar din Craiova cu doctorul Petre Veron pentru călcare de loc, Inaltul Divan, bazat pe faptul că atît hotărîrea Judecătoriei Dolj, cît şi a Divanului Craiovei cosfinţesc vînzarea locului către jeluitorul Flidner, confirmă hotărîrea acelui Divan în ceea ce priveşte stăpînirea locului, care va merge pînă în zidul curţii capelei, potrivit cuprinderii zapisului, fără adăugirile făcute de Divanul Craiovei; pîrîtul să plătească jeluitorului cheltuielile de judecată.

Ms 967, 9, f. 11 v-12; I.C. dos. 112/843.

1330. — **1846 ian. 26.** — Urmare hotărîrii Divanului Craiovei în pricina dintre pităreasa Zoiţa Chinteasca de acolo cu Maria, soţia răposatului Dinu Răduleţ din satul Covrigi jud. Mehedinţi pentru 30 stj. de moşie, Inaltul Divan, pe baza cercetării documentelor prezentate, găseşte cu cale ca jeluitoarea Chinteasca nu poate stăpîni mai mult decît cei 407 stj. şi 3 cirte, cuprinşi în hotarnica din 1819 a lui Gîrboviceanu şi confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca Dinu Răduleţ să stăpînească stînjenii din Covrigi ca şi mai înainte; jeluitoarea dacă bănuieşte că nu are toată suma de 407 stj. şi 3 cirte, să-şi ia hotarnici pe socoteala sa şi de faţă cu toate părţile, să facă o nouă măsurătoare la faţa locului, pe bază de sineturi şi dacă se va dovedi vreo călcare, să ceară acei stînjeni prin altă reclamaţie, fiind datoare a plăti pîrîtei cheltuielile de judecată.

Ms 967, 10, f. 13-13 v; I.C. dos. 108/843.

1331. — **1846 ian. 29.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Ioan Voitescu cu moşnenii Zgîmboeşti şi Tăşcăi din jud. Gorj cu care s-a judecat şi fratele său Matei Voitescu, pentru hotarul moşiei Voiteşti. Pe baza adeverinţei adusă de jeluitor, că Matei, fiul lui Gheorghe Blidaru, pe care vrea să-l moştenească, este frate cu el şi că a fost omorît în 1821 de chehaia Belu. Inaltul Divan confirmă anaforaua veliţilor boieri din 1820 iul. 20; din această anafora rezultă că din cercetarea lui Ioniţă

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

postelnicelul din anul 1781 mart. 7, arătată de însuşi jeluitorul Matei Blidaru la Divan, moşia Voiteşti a fost împărţită pe trei «moşi» nu pe patru, cum susţine Blidaru şi că acesta nu se trage din moşul Voită, ci din fratele acestuia Stanciu, din care se împărtăşeşte şi jeluitorul împreună cu alţi cetaşi ai lui, Cîmpeşti, prin alegerea din 1783, urmînd cu stăpînirea timp de 37 ani, Inaltul Divan hotărăşte ca pîrîţii să stăpînească partea lor de moşie, iar jeluitorul să plătească pîrîţilor şi cheltuielile de judecată

Ms 967, 11, f. 14-15 v; I.C. dos. 1828/840.

1332. — **1846 ian. 29.** — In pricina dintre Ion şi Nicolae Şendroi de la Budieni jud. Gorj cu Grigore, Dumitru, Vasile şi Ioan Pănoi pentru o curea de moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 ca jeluitorii să-şi ridice tot ce au de pe partea Pănoilor; aceştia să stăpînească moşia fiind liberi, dacă ar voi, să aducă hotarnic şi inginer pentru îngrădirea şi aşezarea semnelor despărţitoare moşiei lor; hotarnicul ales să meargă din nou şi să aleagă părţile fiecăruia, atît din curelele lungi, cît şi din cele scurte. Venitul călcării să se plătească de cînd a început procesul. Hotarnicul să fie plătit de toţi moşnenii după stînjenii fiecăruia, iar jeluitorii să plătească pîrîţilor cheltuielile de judecată.

Ms 967, 12, f. 14 v-16 v; I.C. dos. 114/843.

1333. — **1846 febr. 1.** — In pricina dintre diaconul Iancu Florea şi Ion cu Gheorghe, Ioan, Gavrilă şi Dumitru Urculeşti toţi din satul Comanca jud. Romanaţi pentru călcare de moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843, unită cu cea a Judecătoriei Romanaţi din 1839, ca hotarnicii ambelor părţi să aleagă drepturile fiecăruia, dînd mai întîi jeluitorilor 20 stj. din «masa» cîmpului din 80 stj. ce au avut, pentru că 60 stj. s-au găsit vînduţi, după cum se arată în alegerea lui Perieţeanu.

De asemenea să dea şi celorlalţi moşneni părţile lor după sineturile ce vor avea, iar pîrîţilor Urculeşti să le completeze suma de 165 stj. şi dacă aceştia nu vor ajunge, să rămînă în stăpînirea lor numai stînjenii ce vor ieşi la măsurătoare, de care s-au arătat mulţumiţi în faţa judecătoriei şi Divanului. In caz că va ieşi de prisos, se va împărţi «cu analoghie» între toţi moşnenii; partea numită Colţişor să se împartă după suma stînjenilor ce va avea fiecare moştenire, nu cumpăraţi în «masa cîmpului», adică jeluitorii să ia cu «analoghie» pentru 80 stj. moşteniţi pe lîngă calea Slăvenilor iar pîrîţii pentru 165 stj. de moştenire, urmîndu-se la fel şi pentru ceilalţi moşneni; jeluitorii sînt obligaţi să plătească pîrîţilor cheltuielile de judecată.

Ms 967, 13, f. 17-18; I.C. dos. 111/843.

1334. — **1846 febr. 1.** — In pricina dintre şetrar Gheorghe Tetoianu din jud. Vîlcea cu Costandin Străchinaru, ginerele său din Craiova, pentru o jumătate de moară, dată de zestre, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1842, unită cu a judecătoriei ca jeluitorul să plătească pîrîtului 3285 lei partea sa, jumătate din cheltuielile morii, alese de «cilenul» judecătoriei locale, cu dobînda lor «pravilnică» de la 1837 de cînd a folosit singur acea moară, pînă la achitare. Din această sumă i se va scădea 94 lei, 20 par. primiţi de pîrît, după răvaşul din 1835. De asemenea îi va mai plăti pîrîtului 500 lei pentru dregerea podului şi casa

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

acelei mori cu dobînda cuvenită de la hotărîrea judecătoriei pînă la achitare; pîrîtul este obligat să repare moara pe cheltuiala sa, pînă în luna iunie, urmînd ca de atunci înainte venitul morii să fie luat de pîrît timp de 5 ani, după care «prigonitorii» vor fi iarăşi părtaşi; jeluitorul este obligat să plătească pîrîtului şi cheltuielile de judecată. Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună de la primirea în copie a hotărîrii.

Ms 967, 14, f. 18 v-19 v.

1335. — **1846 febr. 1.** — In pricina dintre popa Vasile, popa Negoită, Petru Mazilu şi Dumitru Negoescu cu Matei fiul lui Ion şi Ştefan Petrecani toţi din Turceşti, jud. Vîlcea pentru cotropire de moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 ca pîrîţii să stăpînească a patra parte din locul vîndut de Stanciu Căpăţînă, feciorul lui Staicu Zivet, 51 stj., vînduţi de Marîca fata lui Dan şi 17 stj. vînduţi lui Neagoe Ciucă, iar jeluitorii să-şi stăpînească partea lor de moştenire; hotarnicii părţilor şi «cilenul» judecătoriei locale să deosebească la faţa locului prin pietre şi semne partea fiecăruia, după hotarnica a patru boieri din 1768, obligînd pe jeluitori să plătească pîrîţilor cheltuielile de judecată.

Ms 967, 15, f. 19 v-20; I.C. dos. 110/843.

1336. — **1846 febr. 5.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 cercetează pricina dintre Stanciu fiul lui Stanciu din Caiova cu paharnic Dimitrie Polizu pentru «otaştina» unei vii a jeluitorului, care prin hotărnicia făcută de paharnicul Grigore Oteteleşanu, a căzut pe moşia Simnicul de Jos a pîrîtului, rămînînd o mică parte pe moşia domnească a Craiovei. Se confirmă hotărîrea de mai sus în ceea ce priveşte via, obligînd pe jeluitori ca pentru partea de vie care cade pe moşia pîrîtului să-i plătească «otaştină» după pravilă şi cheltuielile de judecată.

In privinţa vecinătăţii moşiei Breaza a jeluitorului cu Simnicu de Jos a pîrîtului, Inaltul Divan hotărăşte ca jeluitorul, dacă se simte nedreptăţit, să facă cerere la întîia judecătorie.

Ms 967, 16, f. 21-21 v; I.C. dos. 105/843.

1337. — **1846 febr. 5.** — In pricina dintre Costandin Bazaca şi Polihronie, fiul lui Mihai Furtună, cu casa fraţilor Nani pentru o datorie de 6400 lei, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1841, unită cu cartea Judecătoriei Dolj din 1839, ca Bazaca să fie apărat de plata acestei datorii şi casa Nanilor să ceară despăgubirea din moştenirea rămasă de la decedat care îi datora aceşti bani şi cu ale cărui acareturi acceptase atunci asigurarea; de cheltuielile judecăţii să fie scutite ambele părţi. In privinţa adausurilor făcute acum în Divan de Polihronie, moştenitorul lui Mihai Furtună, că el se consideră achitat de această datorie, pentru a cărei plată are dovezi, rămîne să aducă aceste documente cînd casa Nanilor îi va cere lichidarea datoriei, deoarece el nu s-a judecat pentru aceasta la primele instanţe, ci numai Constandin Bazaca.

Ms 967, 17, f. 21 v-22; I.C. dos. 158/841.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1338. — **1846 febr. 6.** — In pricina dintre moşnenii Hinoveni din jud. Mehedinţi cu epitropia bisericii Sf. Troiţa din Craiova pentru călcarea moşiilor lor Broscari şi Rogova, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1845 care se deosebeşte puţin de cea a Judecătoriei Mehedinţi din 1839, obligînd pe jeluitor să plătească venitul acelui «codru de loc» din anul 1818 de cînd s-a descoperit acea călcare precum şi cheltuielile de judecată.

Ms 967, 18, f. 22 v-24; I.C. dos. 123/843.

1339. — **1846 febr. 8.** — Urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1843 în pricina dintre Zamfir Cotaru din Rîmnicu-Sărat cu m-rea Rîmnic din jud. Rîmnicu-Sărat pentru un loc din acel oraş, Inaltul Divan, constatînd că cercetarea de la faţa locului a orînduitului «cilen» al Divanului nu a fost săvîrşită după legiuirile întocmite, fiind chiar desfiinţată, hotărăşte ca un «cilen» al judecătoriei locale să cerceteze la faţa locului, în prezenţa părţilor împricinate, prin diferite dovezi şi carte de blestem dacă locul neînţelegerii este pe moşia domnească sau pe proprietatea mănăstirii, dacă va fi pe loc domnesc să cerceteze şi întocmirile acestor locuri. De asemenea să cerceteze după însăşi mulţumirea împricinaţilor, cum a decurs această stăpînire şi în al treilea rînd, calităţile martorilor aduşi de ambele părţi ca să corespundă legiuirilor din pravilă, înştiinţînd Divanul de rezultat.

Ms 967, 19, f. 24-25.

1340. — **1846 febr. 12.** — In pricina dintre Ilie croitorul şi soacra sa Tiţa văduva din satul Băbeni jud. Vîlcea cu Stan Nisipeanu pentru 24 stj. moşie din hotarul Băbeni, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1841 ca pîrîtul să stăpînească acei 14 stj. nesupărat de jeluitori, iar aceştia să plătească pîrîtului datoria de 206 lei, 20 par. cu dobînda lor «pravilnică» de la data din zapis pînă la achitare, nu numai 103 lei, 20 par., cît a găsit cu cale Judecătoria Vîlcea, deoarece jeluitorii stăpînesc acei 10 stj. zălogiţi de pîrît. De asemenea jeluitorii sînt obligaţi să mai plătească pîrîţilor cheltuielile de judecată şi venitul celor 14 stj. de la începerea procesului precum şi tăierea pădurii de pe acei stînjeni. Deoarece hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitorii au drept de apel la Divan în termen de opt zile şi către domn în timp de o lună de la primirea prezentei hotărîri.

Doi membri ai Divanului nu sînt de părere ca datoria să fie plătită din cei 10 stj., care nu se văd amanetaţi în acest scop.

Ms 967, 20, f. 25 v-26 v; I.C. dos. 143/831; vezi şi nr. 1364.

1341. — **1846 febr. 13.** — In pricina dintre serdar Radu Fratoştiţeanu din Craiova cu Costandin Fratoştiţeanu din Valea Boului jud. Dolj pentru venit de moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 ca pîrîtul să nu restituie jeluitorului 3034 lei, 20 par., jumătate din venitul a trei trupuri de moşie, obligînd pe jeluitor să plătească pîrîtului cheltuielile de judecată. Deoarece hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de 8 zile şi către domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 21, f. 27-27 v; I.C. dos. 115/843.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1342. — **1846 febr. 13.** — In pricina dintre moşnenii Cosîmbeşti şi Matache Cosîmbescu din jud. Ialomiţa cu clucer Ioan C. Roset şi Scarlat Urlăţeanu pentru călcarea făcută prin hotărnicie de jeluitori cu moşia lor Mitroaia moşiei Hărăboru sau Cioroiu a pîrîţilor, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1842, unită cu cartea Judecătoriei Ialomiţa din 1840, ca pîrîţii să stăpînească moşia Hărăboru sau Cioroiu după cuprinderea hotărniciei din aug. 5, 1839; jeluitorii sînt obligaţi să restituie pîrîţilor locul încălcat împreună cu venitul lui de la începerea procesului, nu de la vremea călcării, precum şi cheltuielile de judecată. Intrucît hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitorii au drept de apel la Divan în termen de 8 zile şi către domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 22, f. 28-28 v; I.C. dos. 84/843; vezi şi nr. 1361.

1343. — **1846 febr. 15.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre pitar Ioan Săulescu din Cîmpulung cu egumenul m-rii Franciscanilor tot de acolo pentru 2100 lei şi altă avere părintească, cerută de jeluitor de la acea mănăstire, care, din ordinul agenţiei cesaro-crăieşti, făcuse catagrafia averii răposatului doctor Iosif Ţigler, supus austriac, al doilea soţ al mamei jeluitorului. Inaltul Divan, constatînd din anaforaua isprăvnicatului din oct. 1817 că din averea de 3500 lei a răposatului doctor, mănăstirea a restituit jeluitorului 1400 lei, iar din 2100 lei, 1000 lei a fost dată în 1818 lui Fridirih Belihas, starostea de sudiţi, ca s-o trimită conform ordinului la agenţia cesaro-crăiască rămînînd 1100 lei, pentru care m-rea Franciscanilor nu are dovadă că i-a achitat, se hotărăşte ca mănăstirea să plătească lui Săulescu suma de mai sus cu dobînda «pravilnică» şi cheltuielile de judecată.

Doi membri ai Divanului sînt de părere să se aducă la îndeplinire întocmai actul Logofeţiei Pricinilor Străine în toată cuprinderea lui, negăsind fondată împotrivirea judecătoriei locale.

Ms 967, 23, f. 29-31; I.C. dos. 159/843.

1344. — **1846 febr. 26.** — In pricina dintre diaconul Vlad, Dobre Vulvoare şi Petre Mazilu de la Ioneşti jud. Teleorman cu polcovnic Vasile Bercescu de acolo pentru vînzarea a 41 stj. moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1843 prin care pîrîtul este îndreptăţit să stăpînească acei stînjeni, potrivit zapisului de cumpărare, iar jeluitorul Dobre Vulvoare şi ai lui să se judece cu diaconul Gheorghe pentru banii daţi pe acei stînjeni, urmînd ca jeluitorii să plătească pîrîtului şi cheltuielile de judecată.

Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorii au drept de apel la Divan în termen de 8 zile, sau la domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 24, f. 31 v-32; I.C. dos. 117/843; vezi şi nr. 1366.

1345. — **1846 febr. 26.** — In pricina dintre Gheorghe şi Marin Groseşti de la Vităneşti jud. Olt cu Safta soţia răposatului Tudorache Zăvoianu şi Ioana, preoteasa răposatului preot Enache, pentru nişte stînjeni de moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1842 ca pîrîtele să stăpînească acei stînjeni întocmai după cartea de hotărnicie,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

urmînd ca orînduitul hotarnic să-i împietrească; jeluitorul să plătească pîrîtelor cheltuielile de judecată.

Ms 967, 25, f. 32 v-33; I.C. dos. 154/842.

1346. — **1846 febr. 27.** — In pricina dintre biserica Sf. Troiţa de la Cerneţi cu Iancu Sefendache tot de acolo pentru o datorie de 1990 lei a mamei sale către acea biserică, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 ca pîrîtul Sefendache să-şi ridice banii depuşi la judecătorie, iar biserica să-şi ceară despăgubirea cuvenită din averea epitropului său, care nu a avut grije să-şi facă asigurarea după pravilă.

Ms 967, 26, f. 33 v-34; I.C. dos. 121/843.

1347. — **1846 febr. 27.** — In pricina dintre Ioan Tabacu din Craiova cu pitar Velea Pavlovici tot de acolo pentru a datorie de 10 galbeni daţi ca arvună pentru cumpărare de lînă, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 ca, potrivit zapisului şi pravilei, jeluitorul să plătească îndoit pîrîtului arvuna cu dobînda cuvenită din anul 1836 apr. 23 pînă la achitare, precum şi cheltuielile de judecată.

Ms 967, 27, f. 35-35 v; I.C. dos. 122/843.

1348. — **1846 febr. 27.** — In pricina dintre Costandin, Dobrin, Nicolae şi Fotache, fraţii Doiceşti, fiii şi moştenitorii răposatului sluger Dumitraşcu Doicescu cu cumnatul lor Gheorghe Pribegeanu pentru lipsa de zestre ce nu s-ar fi dat pîrîtului la căsătoria sa, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil, din 1843, unită cu cartea Judecătoriei Ialomiţa din 1832, prin care mama jeluitorilor era obligată să dea pîrîtului din moşia Delavale cei 42 stj., care lipseau pentru «împlinirea» sumei de 2500 stj. din foaia de zestre; în ceea ce priveşte livada de pruni, sau să-i cumpere alta în schimb, sau să pună prunii în alt loc, plătindu-i cîte 50 lei folos, pînă cînd îi va face livada. Pentru pădurea pe care slugerul Scarlat Urlăţeanu nu a luat-o pîrîtului, mama jeluitorilor este datoare a despăgubi pe ginerele său; pentru partea de pădure pe care acesta susţine că socrul său i-a făcut-o dar de nuntă, Inaltul Divan hotărăşte că pîrîtul nu are drept să continue cu tăierea, deoarece nu are nici o dovadă care să sprijine această afirmaţie, iar stăpînirea de zece ani nu este temeinică, deoarece numai o stăpînire de 30 ani ar îndreptăţi acest lucru. De asemenea venitul acelor stînjeni să se dea pîrîtului de cînd a început judecata, iar jeluitorii să-i plătească numai legiuita taxă, fiind scutiţi de celelalte cheltuieli de judecată. Intrucît hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitorii au drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 28, f. 35 v-37; I.C. dos. 104/843; vezi şi nr. 1369.

1349. — **1846 mart. 1.** — Urmare hotărîrii Divanului Craiovei din 1842 mai 8 în pricina dintre marea polcovnicească Sevastiţa Arghiropolina cu Iancu Nicolaidis pentru călcarea contractului de arendă al moşiei Logreştii din jud. Gorj a jeluitoarei, Inaltul Divan confirmă hotărîrea de mai sus prin care Iancu Nicolaidis rămîne apărat de plata arendei pe cei trei ani, timp în care nu a stăpînit moşia; contractul se desface şi

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

moşia poate fi arendată altui arendaş. Jeluitoarea este obligată să plătească pîrîtului cheltuielile de judecată.

Ms 967, 29, f. 37 v-38; I.C. dos. 115/842.

1350. — **1846 mart. 12.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1841 în pricina dintre moşnenii Coşoeşti şi Perpeliceşti din jud. Vlaşca cu paharnic Tase Petreanu pentru deosebirea părţii de moşie cumpărată de la unii din moşnenii Perpeliceşti, Inaltul Divan, avînd în vedere că alegerea slugerului Sandu Depărăţeanu este acceptată, hotărăşte ca ambele părţi să-şi ia cîte un boier hotarnic şi să deosebească la faţa locului stînjenii cumpăraţi de paharnic pe lîngă moşia spitalului Sf. Pantelimon după cuprinsul pravilei; pîrîtul este obligat să plătească jeluitorilor cheltuielile de judecată.

Ms 967, 30, f. 38 v-40; I.C. dos. 134/843.

1351. — **1846 mart. 15.** — In pricina dintre moşnenii Stoeneşti din jud. Vlaşca cu Costache Anastasescu pentru nerespectarea contractului de arendare a moşiei jeluitorilor din hotarul Stoeneşti de către pîrît, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1844 ca jeluitorii să plătească pîrîtului 3866 lei, 31 par. cu dobînda lor pravilnică de cînd i-a plătit şi pînă la desfacerea contractului. Pentru produsele ce vor fi fost vîndute peste suma de 1280 lei, 20 par. arătată în acel Divan, ca şi pentru rachiul şi pastrama din băcănia de pe moşie, în momentul îndepărtării pîrîtului de acolo, să se facă cercetare la faţa locului printr-un «cilen» al judecătoriei.

Ms 967, 31, f. 40 v-41 v; I.C. dos. 161/844.

1352. — **1846 mart. 15.** — In pricina dintre Vasile Scafeşi din jud. Gorj (prin fiul său Ioan) cu Costandin Săvoiu tot de acolo pentru stricăciunile unei părţi din moşia pîrîtului din cauza unei mori a jeluitorului, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 prin care jeluitorul este obligat să-şi mute moara de unde se află şi s-o facă pe vechiul loc, la fel cu moara cea veche; de asemenea să mai plătească pîrîtului îndoit paguba ce se va constata prin cercetare la faţa locului că s-a pricinuit moşiei din cauza acelei mori, precum şi cheltuielile de judecată.

Doi membri ai Divanului fac opinie separată, găsind cu cale că moara nu trebuie mutată, ci să se facă o nouă cercetare la faţa locului prin carte de blestem şi dacă moara va fi găsită mai sus de vechea cumpănă, să o «coboare» unde a fost, fără a muta moara din locul ei; la fel se va proceda şi pentru zăgaz.

Ms 967, 32, f. 42-43 v; I.C. dos. 152/843.

1353. — **1846 mart. 16.** — In pricina dintre Cîrstina, soţia răposatului Ioan Ferdinant Berlen din Craiova cu Mihalache Mihail tot de acolo pentru cumpărarea unei case din acel oraş, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 unită cu cartea Judecătoriei Dolj, din 1842, ca vînzarea acelei case către soţul jeluitoarei să fie anulată; pîrîtul să restituie Cîrstinei 20 galbeni împărăteşti primiţi de la soţul acesteia pentru caldarîm, ca arvună cu 500 lei fără dobîndă, iar el să-şi ia casa înapoi.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Jeluitoarea să-şi ceară prin deosebită judecată cei 155 galbeni de la casa răposatului Barbu Ionescu, fără a putea pretinde pîrîtului cheltuielile reparaţiilor făcute, odată ce a locuit în acea casă fără a plăti chirie, jeluitoarea fiind obligată să plătească pîrîtului şi cheltuielile de judecată.

Ms 967, 33, f. 43-45 v; I.C. dos. 113/843.

1354. — **1846 mart. 16.** — Urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1843 în pricina dintre paharnicul Nicolae şi pitar Costache, fraţi Butculeşti cu medelnicer Costache Cămărăşescu, pentru călcarea moşiei Rusăleştii a pîrîtului de către moşia Sibiatu din jud. Olt, Inaltul Divan, constatînd că cercetările orînduite la faţa locului prin hotărîrile judecătoreşti anterioare nu s-au ţinut, iar părţile nu au putut înfăţişa nici o hartă a acestor moşii, decide ca hotarnicii împricinaţilor şi un inginer să deosebească la faţa locului în prezenţa acestora şi a vecinilor răzeşi, părţile de moşie ale împricinaţilor, după sineturile ce vor avea. După aceea, pe baza hotărniciei jeluitorilor din 1804, ca şi a hotărniciei medelnicerului din 1704 (7212) să ridice planul moşiilor sale. De asemenea să ridice şi plan pentru moşia Clocociovu, după sineturile ce se vor înfăţişa şi să înştiinţeze Divanul de alegerea făcută.

Ms 967, 34, f. 45 v-46 v.

1355. — **1846 mart. 19.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre răposatul logofăt Mihail Filipescu, Anton fiul lui Pandele Sălcianu din jud. Săcueni şi părintele Iov, exarhul mănăstirilor închinate Sf. Mormînt, din partea m-rii Barbului, (metohul m-rii Văcăreşti), cu serdarul Ioan Vernescu pentru călcare de moşie. Inaltul Divan conifrmă hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1840, unită cu a Depart. de Opt din 1823, în ceea ce priveşte linia despărţitoare dintre moşia Moisica a răposatului logofăt Filipescu din spre moşia Soleni a m-rii Barbului din jud. Buzău; stăpînirea acesteia să meargă pînă în răzorul despărţitor de către moşia numitei mănăstiri, iar dacă se socoteşte călcat de cealaltă parte din spre moşia Albeasca a m-rii Barbu, sau îi lipseşte vreun trup întreg de moşie. numit Sîrbii Fintei sau altfel, să se adreseze judecătoriei de întîia cercetare. *In ceea ce priveşte vecinătatea moşiei m-rii Barbu din spre moşia* lui Anton Sălcianu, Inaltul Divan întăreşte hotărnicia lui Răducan Măinescu din 1839, cînd prin carte de blestem s-a dovedit că mănăstirea n-a depăşit acei 197 stj. despărţiţi cu pietre, fapt menţionat şi în hotărîrea Divanului Civil. Cît pentru partea de moşie a lui Sălcianu, care se învecineşte cu a lui Ioan Vernescu, constatîndu-se că toate cumpărăturile prin zapise sînt făcute în urma hotărniciei din 1716 (7224) şi că suma stînjenilor cumpăraţi este mai mare decît a celor din hotărnicia de mai sus, Inatul Divan decide să se aplice întocmai hotărnicia lui Măinescu. Pentru venitul călcării şi cheltuielile de judecată să se adreseze la întîia instanţă.

Ms 967, 35, f. 47-48 v; I.C. dos. 1886/840 şi 104/844.

1356. — **1846 mart. 20.** — In pricina dintre Comisia oraşului Severin cu m-rea Tismana pentru călcare de moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843, ca moşia să rămînă în stăpînirea mănăstirii conform hotărniciei din anul 1811 ian. 14, iar comisia să plătească mănăstirii cheltuielile de judecată.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Doi membri ai Divanului, C. Herescu și Ioan C. Rosel, fac opinie separată găsind cu cale că, deși la împărțirile dintre moșneni în anul 1811 s-au făcut vicleșuguri, aceasta nu îndrituiește m-rea Tismana să treacă peste hotarele fixate între cele două proprietăți în 1786 și să-și însușească pe nedrept o bucată din hotarul Severinului, vicleșugul dintre moșnenii proprietari, să se lămurească tot între ei.

Ms 967, 36, f. 49-50; I.C. dos. 169/843.

1357. — **1846 mart. 22.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moșnenii Amărăști din jud. Romanați cu serdar Vasile Lăcusteanu din Craiova, pentru moșie, deoarece pîrîtul nu a putut aduce nici o dovadă «pravilnică» că a avut moșie în hotarul Amărăști, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 și cartea Judecătoriei Romanați din 1840, ca jeluitorii să fie apărați cu totul de cererea pîrîtului, iar acesta să-și ceară drepturile ce va socoti că are de luat de la casa lui Hagi Enuș, prin deosebită judecată.

Hotărîrea fiind dată în lipsă, pîrîtul are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 37, f. 50 v-51 v; I.C. dos. 120/843; vezi și nr. 1383.

1358. — **1846 mart. 23.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Ioan Goldescu, Tatu Ciulin și alți moșneni Goldești din jud. Buzău cu popa Neacșu și cetașii lui de la Brăești pentru 90 stj. 6 palme dintr-un moș din Goldești, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1843, unită cu cartea Judecătoriei Buzău din 16 iun. 1842; ca pîrîții să ia în stăpînirea lor cei 90 stj. și 6 palme din hotarul Goidești, numit și Zărneasca, după deosebirea făcută de polcovnic Stanciu Cordeanu în 15 iul. 1840, desființîndu-se zapisul de învoire din 1836, pentru patru țarcuri de fîn. Jeluitorii sînt obligați să plătească pîrîților cheltuielile de judecată.

Ms 967, 38, f. 52-52 v; I.C. dos. 168/843.

1359. — **1846 mart. 23.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre Ioan, fiul popii Stan și alți cinci tovarăși ai săi din Dobrești jud. Muscel, cu moșnenii Negrești tot de acolo pentru încălcarea învecinatelor lor moșii. Se constată că motivul acestei pricini este învoiala din 4 mart. 1841 rămasă temeinică între unii din moșnenii Dobrești cu moșnenii Negrești, însă jeluitorul Ioan, fiul popii Stan, împreună cu cei cinci părtași ai lui nu sînt obligați s-o urmeze, nefiind iscăliți în acea învoială iar prin cercetarea făcută nu s-au lămurit stînjenii cuveniți fiecărei părți din totalul menționat în învoială. Inaltul Divan hotărăște ca hotarnicii și inginerul părților împricinate, în prezența acestora și a vecinilor răzeși, să cerceteze prin carte de blestem, de va fi nevoie, și să desgrădească mai întîi cele două trupuri de moșie ale împricinaților după semnele din vechile cărți de hotărnicii; făcînd planul moșiei jeluitorilor Dobrești, și al pîrîților Negrești, să se arate lămurit în fiecare și suma stînjenilor vînduți de unii și de alții; la fel se va proceda și pentru stînjenii de învoială și cît se «ana-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

ioghiseşte» pe fiecare ca să se poată cunoaşte stînjenii moşnenilor învoiţi şi a celor neînvoiţi, înştiinţînd Divanul de alegerea făcută.

Ms 967, 39, f. 53-54.

1360. — **1846 mart. 27.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 cercetează pricina dintre pitar Ştefan Davidescu de la Rîmnicu Vîlcea cu pitar Hristache Ioanidis pentru plata simbriei acestuia pe lunile cît a fost pomojnic în 1833, cînd jeluitorul era subcîrmuitorul plăşii Rîmnicului; pe baza mărturiilor aduse de pîrît, trecute în cartea Judecătoriei Vîlcea din 1839, între care şi înscrisul de desfacere, pe care jeluitorul îl are de la pîrît, Inaltul Divan confirmă hotărîrea acelei judecătorii prin care jeluitorul este scutit de orice obligaţii faţă de pîrît, care va plăti cheltuielile de judecată.

Ms 967, 40, f. 54 v-55; I.C. dos. 90/844.

1361. — **1846 mart. 29.** — In pricina dintre moşnenii Cosîmbeşti şi Matache Cosîmbescu din jud. Ialomiţa cu clucerul Ioan Roset şi clucer Scarlat Urlăţeanu pentru călcare de moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea sa din februarie 1846, unită cu cea a Divanului Civil şi a Judecătoriei Ialomiţa din 1840, ca pîrîţii să-şi stăpînească moşia după hotărnicia din 5 aug. 1839, adăugînd ca venitul de pe moşia încălcată să li se plătească de la pornirea procesului şi nu de cînd s-a produs acesta.

Ms 967, 41, f. 55-55 v; vezi şi nr. 1342.

1362. — **1846 mart. 29.** — In pricina dintre paharnic Costache Viişoreanu cu pitar Petrache Romanescu pentru 1 stînjen şi jumătate loc din Craiova, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei ca paharnicul Viişoreanu să stăpînească în acel loc numai 12 stînjeni şi jumătate, iar ceilalţi stînjeni pînă în zidul curţii bisericii să-i stăpînească pitar Romanescu fiindu-i daţi de zestre de socrul său, Ion Moshu, prin schimb cu biserica; jeluitorul este obligat să plătească pîrîtului şi cheltuielile de judecată.

Ms 967, 42, f. 56-57; I.C. dos. 167/843.

1363. — **1846 apr. 19.** — In pricina dintre Panait Filipopolitu din jud. Vlaşca cu Nicolae Vasiliu din Bucureşti pentru cumpărarea unei părţi de vie de la Greaca din acel judeţ, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti ca jeluitorul Filipopolitu să meargă în termen de două luni la judecătoria locală, unde va veni şi vechilul pîrîtului cu sineturile viei, ca să dea cumpărătorului zapisul vînzării, încheiat după toate formele; jeluitorul să mai plătească pîrîtului 600 lei cu dobînda lor pravilnică de la termenul din zapis pînă la achitare şi cheltuielile de judecată.

Deoarece hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile şi către domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 43, f. 57 v-58; I.C. dos. 87/844.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1364. — **1846 apr. 20.** — In pricina dintre Ilie croitorul și Tița văduva din satul Băbeni jud. Vîlcea cu Stan Nisipeanu din Nisipi același județ pentru 24 stj. moșie din Băbeni, Inaltul Divan întărește hotărîrea sa cu nr. 20 din 12 febr. 1846, deoarece jeluitorii nu au putut aduce dovezi de motivele care i-au împiedecat să se prezinte la termenele fixate.

Ms 967, 44, f. 58 v; vezi și nr. 1340.

1365. — **1846 apr. 20.** — In pricina dintre Vasilida, stareța schitului Rogozul din jud. Rîmnicu-Sărat cu stolniceasa Zmaranda Topliceanca pentru 157 stj. și jumătate moșie din Cătuneasca, pe care numita stolniceasă cere să-i răscumpere de la schit în baza protimisisului de rudenie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din București din 18 oct. 1843, unită cu cea a Judecătoriei Rîmnicului Sărat din 1837 ca stolniceasa Topliceanca să ia în stăpînire partea din moșia Cătuneasca, vîndută de tatăl său, răposatul stolnic Grigore Paladi, restituind schitului banii cuveniți, după ce va primi de la acesta zapisul vînzării și documentele moșiei. Schitul își va îndrepta pretențiile către moștenitorii răposatului serdar Robescu, cel care a dăruit schitului acea moșie.

Deoarece hotărîrea a fost dată în lipsa jeluitoarei, aceasta are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 45, f. 59-59 v; I.C. dos. 170/843.

1366. — **1846 apr. 26.** — Urmare la hotărîrea Divanului din 1846 febr. 26, în pricina dintre Dobre fiul diaconului Stan, Tudor, fiul diaconului Ion și cetașii lor din Ionești Argeș cu polcovnicul Vasile Bercescu tot de acolo pentru 41 stj. moșie din cîmpul Burzii, vînduți pîrîtului de diaconul Gheorghe Davidescu cu formele legale și tot din acești stînjeni, 38 din ei fiind încă odată vînduți și către jeluitor, fără nici o formă, Inaltul Divan întărește hotărîrea sa de mai sus, cu nr. 24 care să se urmeze întocmai, deoarece jeluitorul nu poate aduce nici un fel de «defăimare» pîrîtului, al cărui act de cumpărare corespunde legiuirilor țării din anul 1840.

Ms 967, 46, f. 60-60 v; vezi și nr. 1344.

1367. — **1846 apr. 30.** — In pricina dintre Ilie Măruța, Toma Măruța și alți locuitori din satul Frățești, jud. Gorj cu Anton Siuchi Calfonglu din satul Răchițiile — acel județ — pentru arendă de moșie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 27 nov. 1842, unită cu cea a Judecătoriei Gorj din 12 sept. 1842, ca jeluitorii să-și ceară despăgubirea de la Costache Bengliolu; pîrîtul Anton Ciuchi este apărat de pretențiile jeluitorilor, care îi vor plăti și cheltuielile de judecată.

Ms 967, 47, f. 60 v-61 v; I.C. dos. 98/844; vezi și nr. 1368.

1368. — **1846 apr. 30.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Costandin Bengliolu de la Slobozia jud. Gorj cu Ilie Măruța, Toma Măruța și alți doi din satul Frățești din același județ pentru arendă de moșie, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 27 nov. 1843 ca jeluitorul Bengliolu să restituie îndoit pîrîților suma de 6890 lei primiți de aceștia, ce reprezintă arenda și cîștigul pe care pîrîții l-ar fi avut din arendă, iar el

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

să se înțeleagă personal cu Anton Ciuchi, cumnatul său, pentru cei 5500 lei primiți de la pîrîți la încheierea contractului, jeluitorul să plătească și cheltuielile de judecată.

Deoarece hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 48, f. 61 v-63; I.C. dos. 94/844; vezi și nr. 1367.

1369. — **1846 mai 3.** — Inaltul Divan, în pricina dintre Costandin Dobrin, Nicolae și Fotache, frați Doicești din jud. Ialomița cu cumnatul lor Gheorghe Pribegeanu tot de acolo pentru lipsă de zestre, întărește hotărîrea sa nr. 28 din 27 febr. 1846, dată în lipsa jeluitorilor, deoarece aceștia nu au putut înfățișa dovezi «pravilnice» pentru neprezentarea lor la termenele fixate.

Ms 967, 49, f. 63-63 v; vezi și nr. 1348.

1370. — **1846 mai 3.** — Ca urmare a hotărîrii Divanului Civil din anul 1844, Inaltul Divan cercetează pricina dintre arhimandritul Ierothei, fostul egumen al m-rii Sf. Ioan cel Vechi din București, cu m-rea Mărgineni pentru moșia Blagodeasca din jud. Ialomița și cu clucer de arie Iancu Greceanu, care pretinde că, prin hotărnicia moșiilor Corneasca și Blagodeasca, i s-ar fi călcat moșia sa Vlădenii. Inaltul Divan, constatînd că neînțelegerea dintre cele două mănăstiri constă în cererea m-rii Mărgineni de a stăpîni moșia Blagodeasca, pe care zice că o are de peste 30 ani, iar m-rea Sf. Ioan Vechi se opune, sub cuvînt că stăpînirea ei asupra acelei moșii este cu mult mai veche, hotărăște:
Hotarnicii ambelor părți, împreună cu un «cilen» al judecătoriei locale, să cerceteze la fața locului după documente și să dezgrădească mai întîi moșia Blagodeasca din spre vecinii răzeși. Se va cerceta prin carte de blestem dacă m-rea Sf. Ioan a stăpînit acea moșie timp de 30 ani, raportînd Divanului rezultatul obținut.

Ms 967, 50, f. 64-65.

1371. — **1846 mai 4.** — In pricina dintre răposatul Ioniță Hărgotă din Stroești jud. Mehedinți cu Badea Mihart din Peștinița același județ pentru 100 stj. moșie din Peștinița, pe care jeluitorul îi pretinde pîrîtului pe motiv că acesta i-a încălcat, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 9 sept. 1842, unită cu cea a Judecătoriei Mehedinți din 26 apr. 1839, ca pîrîtul Badea Mihart să stăpînească părțile sale de moșie din acel hotar, potrivit hotărniciei și foii de zestre ce are, iar jeluitorul îi va plăti cheltuielile de judecată.

Ms 967, 51, f. 65 v-66; I.C. dos. 177/842.

1372. — **1846 mai 4.** — Urmare hotărîrii Divanului Craiovei din 13 dec. 1843, în pricina dintre popa Dobre fiul dascălului Radu din Caracal cu D-tru cojocarul Cocenoiu tot de acolo (care a cumpărat la mezat prăvălia cu locul ei din dos de la Andrei Pantelimon), pentru ca pîrîtul să poată trece prin curtea jeluitorului, întocmai ca și ceilalți vecini și după învoiala încheiată între vînzătorul Pantelimon și tatăl preotului Dobre,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Inaltul Divan confirmă hotărîrea de mai sus ca Dumitru cojocarul să stăpînească acea prăvălie şi locul ei întocmai ca şi ceilalţi vecini, iar jeluitorul să plătească pîrîtului şi cheltuielile de judecată.

Hotărîrea fiind dată în lipsa preotului Dobre, acesta are drept de apel la Divan în timp de opt zile, sau la domn în termen de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967, 52, f. 66-67 v; I.C. dos. 93/844.

1373. — **1846 mai 8.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1843 cercetează pricina dintre Dumitru Iancovici şi Neşa Conovici din Craiova cu Cherata, soţia răposatului Nicolae Cristinovici din oraşul Cerneţi pentru vînzarea unei prăvălii din Craiova, se confirmă hotărîrea de mai sus, ca învoiala încheiată între jeluitori să fie respectată întocmai, iar Dumitru să plătească Neşei cei 5000 lei, după înscris. Deoarece Dumitru Iancovici nu a înfăţişat înscrisul de la soţul pîrîtei cu privire la vînzarea acelei prăvălii, neîntemeiat bănuită de el nedreaptă, iar pîrîta a înfăţişat zapisul din 1838, adeverit şi de Judecătoria Dolj pentru cumpărarea prăvăliei de la Dumitru, Inaltul Divan hotărăşte ca pîrîta Cherata să stăpînească acea prăvălie conform pravilei; jeluitorul să-i restituie chiria pe 3 ani, socotită cîte 300 galbeni anual şi cheltuielile de judecată. Acesta are drept de apel la Divan în timp de opt zile sau la domn în termen de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri.

Ms 967 53, f. 68-69.

1374. — **1846 mai 10.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 1844 cercetează pricina dintre Iancu şi Nicolae Băbeni din jud. Vîlcea cu Radu Băbeanu, tot de acolo, pentru răscumpărarea unei părţi de moşie din acel hotar, vîndută de mama pîrîtului după moartea tatălui acestuia şi pentru răscumpărarea stînjenilor vînduţi de unchii pîrîtului; Inaltul Divan confirmă hotărîrea de mai sus ca, jeluitorii să dea lui Radu Băbeanu, fără restituirea banilor cei 25 stj. vînduţi de mama acestuia; iar venitul acestora începînd din anul 1830, precum şi a treia parte de stînjeni, cu venitul lor de atunci, răscumpăraţi de jeluitor prin restituirea preţului de vînzare. Pîrîtul să plătească banii răscumpărării cu dobînda lor pravilnică de la 1830; Băbenii să plătească pîrîtului şi cheltuielile de judecată.

Ms 967, 54, f. 69 v-70 v; I.C. dos. 126/844.

1375. — **1846 mai 10.** — Inaltul Divan, în pricina dintre moştenitoarele răposatului clucer Eftimie Rusăceanu cu stolnicul C. Niculescu pentru călcarea moşiilor lor, confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1843 ca judecătoria locală să dovedească la faţa locului prin carte de blestem semnele despărţitoare dintre cele două moşii, puse de răposatul Serghie Vericeanu şi să le mai întărească prin movile, dînd înscris după orînduială; jeluitorul să plătească pîrîtului cheltuielile de judecată dacă se va constata că hotarnicul acestuia a respectat lucrarea lui Serghie Vericeanu, în caz contrar să fie plătite de numitul stolnic.

Ms 967, 55, f. 71-72; I.C. dos. 101/844.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1376. — **1846 mai 15.** — In pricina dintre pitar Matei şi Spiridon fraţi Portăreşti din jud. Dolj, cu Zmaranda, soţia lui Iancu Ispir de la Greceşti, pentru 22 stj. moşie de zestre vînduţi de soţul pîrîtei răposatului frate al jeluitorilor şi pentru protimisisul cerut de pîrîtă asupra stînjenilor cumpăraţi în urmă, Inaltul Divan infirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1841 şi confirmă hotărîrea Judecătoriei Dolj din 1838, ca jeluitorii să stăpînească moşia părintească şi partea răscumpărată din acel hotar; pîrîta să ia un hotarnic pe cheltuiala sa şi măsurînd tot hotarul Dîrveştii, să deosebească toată partea de moştenire şi ceea ce au cumpărat jeluitorii, după sineturile ce vor avea; dacă vor prisosi acei 22 stj. să-i ia pîrîta, fiind zestrea ei şi să-i deosebească prin semne şi pietre, urmînd ca jeluitorii să-i plătească cheltuielile de judecată; în caz contrariu, pîrîta să le plătească acestora, adresîndu-se pentru protimisis la judecătoria de întiia instanţă.

Ms 967, 56, f. 72 v-74; I.C. dos. 69/842.

1377. — **1846 mai 17.** — In pricina dintre aga Alexandru Belu cu logofăt Costandin Suţu pentru călcare de moşie, Inaltul Divan, constatînd că hotărîrea Divanului Civil din 1843 este bazată pe cartea de hotărnicie din 1783 a 12 boieri hotarnici şi stabilită definitiv prin cercetare la faţa locului cu carte de blestem, decide ca aceasta să fie urmată întocmai. Acea piatră din coasta de apus a dealului apei Vezii şi drumul de lîngă ea să rămînă şi de acum înainte ca hotar al punctului despărţitor între moşia Peretu şi Belitori. Hotarnicii ambelor părţi să măsoare moşia Peretu, începînd din acel punct, care este capul numitei moşii, în jos spre pietrele de la Pîrlita, în linie dreaptă, spre a alege răzorul despărţitor între cele două moşii; pentru venit şi tăierea pădurii ce va cădea pe locul călcat din moşia Belitori, pîrîtul să-şi ceară despăgubirea prin judecătoria locală, iar jeluitorul să-i restituie cheltuielile de judecată.

Ms 967, 57, f. 74-75; I.C. dos. 95/844.

1378. — **1846 mai 18.** — Urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din anul 1837 nov. 28 în pricina dintre arhim. Gherasim Sărindăreanu şi *paharnic Dimitrie Polizu cu familia răposatului domn Costandin Ipsilant* pentru balta Zaina şi călcarea moşiilor Gurguieţi şi Chilieni jud. Rîmnicu-Sărat, Inaltul Divan, bazat pe pregătitoarea hotărîre a Divanului Judecătoresc din 1836 ian 20, prin care părţile împricinate admiseseră cercetarea cu carte de blestem a locului deţinut de Dăeni la malul Dunării, confirmă hotărîrea din 1837 ca familia răposatului domn Ipsilant să stăpînească moşiile Gurgueţi şi Chilieni cu balta sau iezerul Zaina, împreună cu toate celelalte iezere sau gîrle, menţionate în cartea de hotărnicie cu întărire domnească din 25 apr. 1764. Iar pentru sechestru şi celelalte pagube aduse moşiei, familia Ipsilant să fie despăgubită, potrivit hotărîrii anterioare dată de Divanul Judecătoresc în aceeaşi pricină.

Ms 967, 58, f. 75 v-79; I.C. dos. 133/843.

1379. — **1846 mai 22.** — In pricina dintre Vlăduţ Crăsnaru din jud. Gorj cu Zamfira Crăsnaru de la Jupîneşti tot din acel judeţ pentru călcarea unei silişte, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 30 oct. 1843 ca în termen de un an jeluitorul să dea pîrîtei acea silişte din capul

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

dealului, sau să-şi ridice clădirile făcute în siliştea din Valea Rezleului, pe care s-o dea în stăpînirea pîrîtei, după cererea ei, desfiinţîndu-se schimbul din 1818. Dacă pînă într-un an nu va îndeplini nici una din aceste două obligaţii, atunci să se dea pîrîtei siliştea din Valea Rezleului cu toate clădirile, iar jeluitorul să fie dator a da 50 galbeni «straf» la casa maghistratului oraşului Tg. Jiu, conform înscrisului din 1818 şi să mai plătească pîrîtei şi cheltuielile de judecată.

Deoarece hotărîrea a fost dată în lipsa jeluitorului, acesta are drept de apel la Divan în timp de opt zile, sau la domn în termen de o lună.

Ms 967, 59, f. 79-80 v.

1380. — **1846 mai 24.** — In pricina dintre Enache Cîrciu, Stanciu fiul lui Dumitru şi alţi părtaşi ai lor Bărăşti din jud. Teleorman cu Martin Ion Cruceru de la Vineţi jud. Olt pentru 44 stj. moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1843 ca din trupul moşiei Bărăşti pîrîtul să stăpînească cei 31 stj. încălcaţi de jeluitor, care-i va plăti venitul stabilit de judecătoria locală de cînd a început procesul, şi cheltuielile de judecată.

Ms 967, 60, f. 80 v-81 v; I.C. dos. 109/844.

1381. — **1846 mai 25.** — Urmare hotărîrii Divanului Civil din 1844 în pricina dintre parucicul Grigore Fănescu cu preotul Ene din Tg. Rîmnicului pentru un loc de casă din acel oraş, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Judecătoriei Rîmnicu-Sărat din 1840, ca jeluitorul Fănescu să ia în stăpînire acel loc de la preotul Ene, fără a-i restitui banii, fiind dreptul său părintesc, iar acesta să fie despăgubit pentru loc de acela care i l-a vîndut. Jeluitorul să-i plătească cheltuielile făcute cu clădirile de pe acel loc, dacă îi vor fi de folos; în caz contrar pîrîtul să şi le ridice.

Ms 967, 61, f. 82-82 v; I.C. dos. 121/844.

1382. — **1846 mai 25.** — In pricina dintre Voica, soţia lui Costache Voicescu din jud. Vîlcea cu Enache Buză şi Tănase Coţofană din Rusăneşti tot acel judeţ pentru răscumpărarea cu protimisis a 20 stj. de moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844, ca actul de învoire să fie urmat întocmai, obligînd pe jeluitoare să plătească pîrîtului cheltuielile de judecată; în acelaşi timp îi dă drept de apel la Divan, sau la domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri, fiind dată în lipsa ei.

Ms 967, 62, f. 83-83 v; I.C. dos. 110/844.

1383. — **1846 mai 25.** — In pricina dintre serdar Vasile Lăcusteanu de la Craiova cu moşnenii Amărăşti din jud. Romanaţi pentru moşie, Inaltul Divan, constatînd că jeluitorul serdar nu are sineturi doveditoare nici de moştenire, nici de cumpărare ce pretinde asupra acelui hotar, întăreşte hotărîrea sa din 1846 mart. 22, unită cu cea a judecătoriei şi dată în lipsa jeluitorului, ca moşnenii Amărăşti să rămînă singuri stăpîni pe moşie. Jeluitorul să se judece cu casa răposatului Hagi Enuş pentru drepturile ce va socoti că are.

Ms 967, 63, f. 84-85; vezi şi nr. 1357.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1384. — **1846 mai 29.** — Inaltul Divan cercetează pricina dintre serdar Băluță Băcănoiu din Craiova, vechilul casei Brîncoveneşti, cu paharnic Ion Viişoreanu şi devălmaşii lui, praporcic Ion şi Naie fraţi Greceni, moştenitorii răposatului medelnicer Costache Greceanu şi slugereasa Zina Greceanca din Caracal pentru călcare între moşiile Perdeşti, Vlăduleni şi Greci. Inaltul Divan constatînd din hotărîrea Judecătoriei Romanaţi din 1842 că hotărnicia clucerului Şerbănescu a fost «defăimată», că martorii aduşi la faţa locului n-au fost cercetaţi prin carte de blestem şi că în planul lui Şerbănescu nu sînt trecute moşiile de peste Olt, spre a se fi putut dovedi dacă cei doi «codri» de pămînt sînt rupţi din moşia Pometi de dincolo de Olt, sau din alt hotar, decide ca hotarnicii ambelor părţi să statornicească la faţa locului cele trei pietre din vechea carte de hotărnicie din 1770 şi prin carte de blestem să dovedească semnele din hrisovul lui Radu vv. din 1621 (7129), însemnîndu-le pe planul ce-l vor ridica. Totodată numiţii hotarnici să ridice plan şi pentru moşiile împricinaţilor, cît şi pentru cele de peste Olt, învecinate la capete cu acestea, raportînd la Divan rezultatul obţinut.

Ms. 967, 64, f. 85-86 v.

1385. — **1846 mai 31.** — In pricina dintre Dumitru, fiul lui Nicolae Zaharia şi părtaşii lui din satul Dumbrăviţa jud. Mehedinţi cu Radu, fiul lui Ghiţă Burtea tot de acolo pentru 34 stj. moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844, dată în lipsa jeluitorilor şi în unire cu cartea Judecătoriei Mehedinţi din 1840 febr. 9, hotărăşte ca pîrîtul Radu să stăpînească cei 34 stj. ai tatălui său din hotarul Virovii, iar jeluitorul să-i plătească cheltuielile de judecată.

Ms 967 65, 87-88; I.C. dos. 122/844.

1386. — **1846 mai 31.** — In pricina dintre pitar Chiriac Chintescu cu parucicul Antonie Novosintov pentru un loc de casă de la învecinatele lor moşii, pe care le au de zestre în hotarul Menţii din Faţă din jud. Mehedinţi, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1843, ca jeluitorul Chintescu să stăpînească locul acelei case, care intră cu 3 stj. lungime şi 6 stj. lăţime în moşia pîrîtului, deoarece prin încredinţarea martorilor şi prin cercetarea clucerului Coţofanu, «cilenul» acelui Divan, s-a dovedit că acea casă este clădită pe un loc ce măsoară în lung şi lat 6 stj.; celălalt loc pe care se află clădiri şi pomi sădiţi în moşia pîrîtului parucic să rămînă în stăpînirea acestuia, urmînd ca jeluitorul să-i plătească şi cheltuielile de judecată.

Hotărîrea fiind dată în lipsă, jeluitorul are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună.

Ms 967, 66, f. 88-89 v; I.C. dos. 151/843.

1387. — **1846 iun. 1.** — In pricina dintre Stanca Olceasca şi Păuna, soţia răposatului Olcescu din Vităneşti jud. Olt, cu popa Vlad şi cetaşii săi moşneni Negoeşti din hotarul Corneştii de Sus de la Jugaru acel judeţ pentru moşie, Inaltul Divan, bazat pe hotărnicia lui Hagi Costandin din 1729 (7237), întărită de veliţii boieri din 4 ian. 1762 şi pe cercetarea făcută la faţa locului prin carte de blestem, prin care s-a dovedit că moşul Neagoe a avut în hotarul Corneştii de Sus 137 stj., trecuţi apoi în stăpî-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

nirea popii Vlad cu cetaşii săi de mai bine de 30 de ani, confirmă hotărîrile Divanului Civil din 1843 oct. 5 şi 1844 ian. 14. Pentru aceasta hotarnicul, ales de popa Vlad şi cetaşii săi, să le statornicească la faţa locului prin semne şi pietre de hotar, după vechea stăpînire, partea de moşie moştenită de la moşul Neagoe.

Ms 967, 67, f. 89-91 v; I.C. dos. 103/844.

1388. — **1846 oct. 30.** — In pricina dintre casa răposatului diacon Vasile din Coşoveni jud. Dolj cu fratele său Niculae, fiul diaconului Ilie tot de acolo pentru 32 stj. moşie de moştenire şi cumpărătură din hotarul Coşoveni, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844, ca amîndoi fraţii să stăpînească deopotrivă atît stînjenii de moştenire, cît şi cei cumpăraţi; la împărţirea ce se va face între ei, dacă jeluitorul va dovedi că fratele său Nicolae a vîndut singur răposatului clucer Oteteleşanu acei 5 stj. de moştenire, atunci pîrîtul să stăpînească numai 9 stînjeni, iar jeluitorul 12, deoarece 2 stj. nici pîrîtul nu a tăgăduit că el însuşi i-a vîndut. Dacă se va dovedi însă că au vîndut împreună acei 5 stj., atunci să se dea pîrîtului Nicolae 11 stj. şi jumătate şi jeluitorului 13 stj. şi jumătate, cu obligaţia ca acesta să plătească pîrîtului şi cheltuielile de judecată.

Ms 967, 68, f. 92-93; I.C. dos. 159/844.

1389. — **1846 oct. 30.** — In pricina dintre Alexandru şi Dimitrie Glăvani din satul Roşia jud. Gorj cu Aluneanu şi popa Ion de acolo pentru călcare de moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844 ca pîrîţii să stăpînească partea lor de moşie din Roşia, iar jeluitorii Glăvani sînt obligaţi să plătească cheltuielile de judecată.

Ms 967, 69, f. 93 v-94 v; I.C. dos. 148/844.

1390. — **1846 oct. 30.** — In pricina dintre moşnenii Hînţeşti din jud. Argeş cu moşnenii Moşoeni tot de acolo pentru călcare de moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1844, unită cu cartea Judecătoriei Teleorman din 1840, ca de faţă cu vecinii răzeşi, pîrîţii moşneni Moşoeni sa aleagă partea lor de moşie după hotărnicia din 1632 (7140) ian. 15 şi din totalul acelui trup să dea moşnenilor Hînţeşti «codrul de loc» trecut în cartea de judecată a desfiinţatului isprăvnicat, precum şi alte cumpărături şi danii «pravilnice» ce se vor dovedi pe bază de sineturi.

Ms 967, 70, f. 94 v-96; I.C. dos. 105/844.

1391. — **1846 nov. 1.** — In pricina dintre moşnenii Cuvurlueşti, Albeşti şi Holbăneşti din jud. Buzău cu Păuna, soţia răposatului polcovnic Petrică din jud. Rîmnicu-Sărat pentru 331 stj. moşie din hotarul Cuvurluiasca şi Holbăneasca, numit şi Valea Fetii, pe care moşnenii vor să-i răscumpere de la pîrîtă pe bază de protimisis, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1844, unită cu cartea Judecătoriei Buzău din 1840, ca moşia să rămînă Păunei, iar jeluitorii îi vor plăti cheltuielile de judecată.

Ms 967, 71, f. 96 v-97; I.C. dos. 155/844.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1392. — **1846 nov. 1.** — In pricina dintre Dumitru Sărdănescu de la Urşani jud. Vîlcea cu Nicolae, fiul lui Gheorghe Tănăsescu tot de acolo pentru averea răposatului Pătru Sărdănescu, fratele jeluitorului, cerută de pîrît pe baza înfierii lui de numitul răposat, Inaltul Divan, bazat pe faptul că înscrisul lui Pătru Sărdănescu din 4 nov. 1834 este diată, nu înfiere, cum adăogase pîrîtul printre rînduri precum şi pe faptul că pe jalba dată în 1836 către Logofeţia Dreptăţii, Pătru Sărdănescu «defăimează» acel înscris pentru relele purtări ale pîrîtului şi că a doua diată a lui Pătru din 6 ian. 1840 este îndeplinită după toate formele cerute, hotărăşte ca jeluitorul Dumitru să moştenească averea răposatului său frate, potrivit celui de al doilea testament.

Ms 967, 72, f. 97 v-98 v; I.C. dos. 151/844.

1393. — **1846 nov. 12.** — In pricina dintre moşnenii Băloeşti şi Aldeşti, locuitorii tîrgului Baia de Aramă, moşnenii Merişeşti şi Brebenari, protosinghelul Partenie, egumenul m-rii Baia şi paharnic Ioan Viişoreanu cu casa lui Gheorghe Dimitrie Bibescu vv. şi pentru moşia acestuia, Baia de Aramă, Inaltul Divan întăreşte cartea de hotărnicie din 6 sept. 1845 a clucerului Preda Săulescu, hotarnicul casei domneşti, cu privire la dezgrădirile făcute fiecărui trup de moşie, potrivit sineturilor şi hotărîrilor judecătoreşti întărite de domn şi unite cu hotărîrea veliţilor boieri, şi decide ca pe viitor, stăpînirea acelor moşii să se urmeze potrivit acestei cărţi de hotărnicie.

Hotărîrea fiind dată în lipsa Ruxandrii Burnăzoi, aceasta are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună.

Ms 967, 73, f. 99-103 v; vezi şi nr. 575.

1394. — **1846 nov. 13.** — Urmare la hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Dumitrache Protopopescu, epitropul copiilor lui Ioan Duman şi Ioan Covrig din satul Izvoru jud. Mehedinţi şi popa Ioan tot de acolo cu moşnenii Igiroşani din acelaşi loc pentru călcarea moşiei Cremenea, Inaltul Divan decide:

Hotarnicii ambelor părţi să meargă la faţa locului şi, potrivit cărţii de hotărnicie din 1767, să dea jeluitorilor în stăpînire stînjenii cuveniţi la fiecare «trăsură» şi cărţile de hotărnicie.

In ceea ce priveşte venitul părţii de moşie ce va fi fost călcată şi cheltuielile de judecată, cei în drept să se adreseze, pentru cercetare, judecătoriei locale.

Ms 967, 74, f. 103 v-105; I.C. dos. 166/844.

1395. — **1846 nov. 19.** — In pricina dintre boierul Lăudat Frumuşanu din Tg. Jiu cu Matei, fiul lui Preda Popescu tot de acolo pentru călcarea unui «codru» de loc, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844, bazată pe hotărnicia din 1825, ca pîrîtul să stăpînească partea de pămînt potrivit hotărniciei, iar jeluitorul Frumuşanu să-i plătească pagubele pricinuite şi cheltuielile de judecată, avînd drept de apel la Divan în termen de 8 zile, sau către domn în timp de o lună, deoarece hotărîrea a fost dată în lipsa lui.

Ms 967, 75, f. 105 v-106 v; I.C. dos. 147/844.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1396. — **1846 nov. 19.** — In pricina dintre Matei Ureche, dajnicul statului, din Băileşti jud. Dolj cu Mihalache Jianu din Caracal pentru pretenţia acestuia că jeluitorul ar fi robul său, Inaltul Divan, dovedind ca neadevărată mărturia jeluitorului din 1828 şi bazat pe înscrisul răposatului medelnicer Grigore Jianu din 1812 privitor la schimbul făcut cu Mihalache Jianu pentru numitul Ureche, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 9 sept. 1841, unită cu cartea Judecătoriei Dolj din 27 oct. 1838, prin care pîrîtul Jianu este îndreptăţit să stăpînească pe jeluitor, ca pe un ţigan al său.

Doi membri ai Divanului, C. Cornescu şi C. Herescu fac opinie separată, găsind că Matei Ureche, trecut de mulţi ani în tabelele de «capitaţii», nu-şi poate pierde libertatea din cauza unor acte semnate numai de persoane interesate la robia lui.

Ms 967, 76, f. 106 v-108 v; I.C. dos. 205/841.

1397. — **1846 nov. 19.** — Urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1844, în pricina dintre serdăreasa Elena Topliceanca cu pitarul Vasile Petrescu pentru pagubele pretinse de acesta din arenda moşiei Orbeasca, luată în posesie de la jeluitoare, Inaltul Divan hotărăşte ca aceasta să-şi aleagă în timp de un an, prin hotărnicie «formală» şi după documentele ce are, partea sa de moşie din acel trup; după aceea un «cilen» al Judecătoriei Ialomiţa să dovedească la faţa locului prin carte de blestem, dacă pîrîtul a stăpînit mai puţin de suma stînjenilor ce-i are jeluitoarea în acea moşie; în acest caz serdăreasa Topliceanca îi va da «analoghia» stînjenilor lipsă. In caz contrariu pîrîtul nu poate avea nici o pretenţie, fiind totodată obligat şi la plata cheltuielilor de judecată.

Ms 967, 77, f. 109-111; I.C. dos. 88/845.

1398. — **1846 nov. 20.** — In pricina dintre Gheorghe Bobotează de la Ciurari jud. Dolj cu postelnic Ioan Căpreanu pentru protimisisul unor stînjeni de moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844 prin care pîrîtul este obligat să dea jeluitorului pentru totdeauna cei 15 stj. moşie cumpăraţi de răposatul pitar Ene Pană de la Petru fiul lui Pavel Dragoman împreună cu zapisul lor; jeluitorul să restituie preţul vînzării conform zapisului, cîte 14 lei stînjenul şi dobînda lor «pravilnică». In ceea ce priveşte restul stînjenilor, jeluitorul nu are drept să-i răscumpere, ci este obligat să-i întoarcă pîrîtului. Pentru venitul lor să se facă cercetare de la data începerii acţiunii de către pîrît, iar jeluitorul să plătească acestuia şi cheltuielile de judecată, avînd drept de apel către Divan în termen de 8 zile, sau către domn în timp de o lună, hotărîrea fiind dată în lipsa sa.

Ms 967, 78, f. 111-112.

1399. — **1846 nov. 20.** — In pricina dintre preotul Ilie din Vida jud. Vlaşca, cu pitar Stamate Pariz din Craiova pentru călcare de moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1844 ca stăpînirea dintre numiţii împricinaţi să rămînă întocmai după semnele dovedite la faţa locului prin carte de blestem; pîrîtul să înapoieze jeluitorului cheltuielile jude-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

căţii, cei 60 «paşi» de moşie încălcaţi şi menţionaţi tot în cartea de blestem.

Ms 967, 79, f. 112 v-113; I.C. dos. 136/844.

1400. — **1846 nov. 27.** — In pricina dintre Voica Brăneasca din jud. Prahova, soţia răposatului polcovnic Zaharia cu pităreasa Zinca Bălăceasca pentru o vie de la Urlaţi, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1844 ca judecătoria locală, în prezenţa ambelor părţi, să cerceteze la faţa locului dacă atît cartea de alegere şi planul paharnicului Enache Hafta din 10 dec. 1811, cît şi hotărîrea Divanului din 1833 au fost urmate întocmai de serdarul Ioan Negrescu, fostul «cilen» al judecătoriei; în caz afirmativ, alegerea acestuia din 1843 să rămînă nestrămutată şi să fie adusă la îndeplinire de judecătoria locală. In caz contrariu, «cilenul» orînduit acum, să execute cu exactitate alegerea, harta şi hotărîrea mai sus menţionată.

Ms 967, 80, f. 114-114 v; I.C. dos. 143/844.

1401. — **1846 nov. 27.** — In pricina dintre epitropia spitalului Colţea cu clucer Ioan Budişteanu pentru alegerea hotarelor dintre moşia Filiu a pîrîtului şi moşiile Mişcoteanca şi Doiceasca din jud. Brăila ale spitalului Colţea, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1845, prin care se prevede ca pricina aceasta, împreună cu neînţelegerea existentă, între pîrît şi epitropia spitalului Sf. Pantelimon pentru linia despărţitoare dintre capul moşiei Filiu şi moşia Plopu, asupra căreia s-a dat hotărîrea Divanului Civil cu nr. 13 din 1844, să se rezolve potrivit acestei hotărîri.

Ms 967, 81, f. 115-115 v; I.C. dos. 96/845.

1402. — **1846 nov. 27.** — In pricina dintre Epitropia spitalului Sf. Pantelimon cu clucerul Ioan Budişteanu pentru semnele răzorului despărţitor, dintre moşia Plopu a spitalului şi moşia Filiu a clucerului, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1845, bazată pe vechea carte de hotărnicie a 24 boieri din 1772 (7280) şi pe semnele trecute în aceasta, pentru care împricinaţii şi-au arătat atunci mulţumirea.
In prezent Epitropia spitalului este de acord asupra descoperirii liniei despărţitoare dintre cele două moşii şi hotărăşte ca, în luna mai, hotarnicii şi inginerii părţilor, de faţă cu vecinii răzeşi şi «cilenul» judecătoriei locale, să cerceteze şi să stăpînească prin carte de blestem colţul numit Gorgănelul pe care să-l însemne cu movile şi pietre, dînd celor în drept cuvenitele cărţi de hotărnicie. In caz de nemulţumire, să-i înfăţişeze pe toţi la Divan cu alegerea ce vor face.

Ms 967, 82, f. 115 v-116; I.C. dos. 95/845.

1403. — **1846 nov. 27.** — In pricina dintre Costandin, fiul lui Pavlu bucătarul, cu Marghioala Poenăreasa din Craiova, sub cuvînt că el şi cei doi fraţi ai lui, Gheorghe şi Dumitru ar fi ţigani slobozi, nu robi ai pîrîtei, Inaltul Divan, bazat pe faptul că jeluitorii nu au putut aduce nici o dovadă «pravilnică» că au fost slobozi, pe cînd pîrîta a dovedit cu martori că mama jeluitorilor a fost roaba familiei sale mai mult de 30

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

de ani şi în consecinţă şi fiii săi, confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844, ca pîrîta să ia în stăpînire pe cei trei jeluitori «ca pe nişte adevăraţi robi ai săi».

Doi membri ai Divanului, C. Herăscu şi Ioan Roset, sînt contra acestei hotărîri, pe motiv că nu s-au adus acte vrednice de credinţă ca foaia de zestre, foile de comision sau jurămînt «evanghelicesc».

Ms 967, 83, f. 117-118 v; I.C. dos. 144/844.

1404. — **1846 dec. 4.** — In pricina dinte Dumitru, fiul lui Şerban cu Ilinca, soţia lui Oancea Marcovici, ambii din Craiova pentru un loc, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844, prin care pîrîta este îndreptăţită, pe baza dovezilor «pravilnice» aduse, să-şi ia locul în stăpînire, potrivit însemnărilor făcute de orînduitul hotarnic; jeluitorul să-i plătească atît venitul acelui loc de la începerea procesului, cît şi cheltuielile de judecată, avind drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună de la primirea în copie a prezentei hotărîri, dată în lipsa jeluitorului.

Ms 967, 84, f. 118 v-119 v; I.C. dos. 139/844.

1405. — **1847 febr. 11.** — In pricina dintre Maria Paris, fiica şi moştenitoarea răposatei stolnicese Elenca Socoteanca din Craiova cu Ion Dascălu şi Ion, fiul lui Stan Călugărescu din satul Slăvuţa jud. Dolj pentru 30 stj. de moşie, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1844 unită cu cea a Judecătoriei Dolj din mart. 1839, prin care jeluitoarea este obligată să dea lui Ion, fiul lui Stan Călugărescu cei 30 stj. asupra cărora Ion Dascălu nu are nici un drept şi să plătească pîrîtului şi cheltuielile de judecată.

Deoarece hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitoarea are drept de apel la Divan în termen de opt zile, sau către domn în timp de o lună.

Ms 968, 1, f. 1-2 v; I.C. dos. 120/844.

1406. — **1847 febr. 11.** — In pricina dintre Evstatie Dascalov, arendaşul moşiei Romaneştii din jud. Dolj, cu paharnicul Costache Argintoianu din Craiova, proprietarul moşiei, pentru călcarea contractului arenzii, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei din 1845 prin care jeluitorul este obligat să plătească toate datoriile pîrîtului cu dobînda lor, fiind «dinaintea contractului». Dobînzile pe care Dascalov se obligă să le plătească pentru pîrît, să fie trecute tot în seama acestuia, deoarece a călcat dispoziţiile contractului achitînd datoriile mai mici, în loc să lichideze mai întîi pe cele mari; jeluitorul a călcat şi el dispoziţiile contractului prin care se obliga să achite datoriile şi să mai ţină moşia în arendă, pe baza aceluiaşi contract, în caz că preţul pe cei 8 ani nu ar ajunge pentru acoperirea datoriilor. Pentru aceste motive, cheltuieile judecăţii vor fi suportate de fiecare în parte.

Ms 968, 2, f. 2 v-4; I.C. dos. 92/845.

1407. — **1847 febr. 12.** — Urmare la hotărîrea Divanului Craiovei din 19 aug. 1844 în pricina dintre moşnenii Lucheşti din jud. Mehedinţi cu vistiereasa Anica Burileanca din Cerneţi pentru 100 stj. de moşie, Inal-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

tul Divan confirmă hotărîrea Divanului Craiovei, unită cu cea a Judecătoriei Mehedinţi din 31 ian. 1841, prin care pîrîtei i se dă dreptate în privinţa stăpînirii celor 100 stj. Jeluitorii sînt obligaţi să plătească pîrîtei taxa şi cheltuielile de judecată. Pentru că hotărîrea a fost dată în lipsă, jeluitorii au drept de apel la Divan în termen de opt zile şi către domn în timp de o lună.

Ms 968, 3, f. 4 v-5 v; I.C. dos. 162/844.

1408. — **1847 febr. 18.** — In pricina dintre moşnenii Zoreşti din jud. Buzău cu medelnicereasa Elenca Leaşchina pentru stăpînirea unei părţi de moşie şi pădure în hotarul Zoreşti, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 1844, unită cu cea a Judecătoriei Buzău, prin care pîrîta medelnicereasă va stăpîni mai departe acea moşie. Jeluitorii vor plăti şi paguba ce se va dovedi, prin carte de blestem, dacă va fi nevoie, că au pricinuit medelniceresei prin tăierea pădurii, precum şi cheltuielile de judecată.

Ms 968, 4, f. 6-7 v; I.C. dos. 149/844.

1409. — **1847 febr. 24.** — Urmare la hotărîrea Divanului Craiovei în pricina dintre Mihail Mac, supus cesaro-crăiesc din oraşul Craiova cu Mihail Ionovici tot de acolo pentru 26 galbeni, ceruţi cu înscris de cel dintîi de la cel din urmă, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Judecătoriei Dolj din 24 aug. 1843, prin care pîrîtul Mihai Ionovici este obligat să plătească jeluitorului suma de mai sus cu dobînda «pravilnică» de la cerere pînă la desfacerea zapisului şi cheltuielile de judecată. Hotărîrea fiind dată în lipsă, pîrîtul are drept de apel la Divan în termen de opt zile şi către domn în timp de o lună.

Ms 968, 5, f. 7 v-9; I.C. dos. 145/844.

1410. — **1847 febr. 27.** — Urmare la hotărîrea Divanului Civil din 1843 nov. 6, în pricina dintre şetrarul Costandin Vlădescu de la Cîmpulung cu Dincă Conţescu de la Conţeşti jud. Muşcel pentru răzorul despărţitor dintre moşia Conţeşti a lui Conţescu de cea a şetrarului numită tot Conţeşti, Inaltul Divan confirmă hotărîrea de mai sus, ca hotarnicii ambelor părţi, şi un «cilen» al Divanului să aleagă la faţa locului mai întîi partea şetrarului Vlădescu, după vechea carte de hotărnicie din 16 iun. 1780 şi pe temeiul semnelor ce se vor potrivi cu «trăsurile» şi suma stînjenilor. Să nu fie luate în seamă celelalte semne, cerute de Conţescu, prin care el urmăreşte să scurteze moşia şetrarului în curmeziş spre moşia Rîncăciovu, şi să se împietrească răzorul ce o desparte de moşia lui Conţescu, dînd împricinaţilor cărţi de hotărnicie. Pîrîtul să plătească lui Vlădescu cheltuielile de judecată şi adusul hotarnicilor la faţa locului. In ceea ce priveşte venitul călcării şi tăierea pădurii, cerute de Vlădescu, să se adreseze la întîia instanţă.

Ms 968, 6, f. 9 v-11 v; I.C. dos. 88/844.

1411. — **1847 mart. 3.** — Inaltul Divan, ca urmare la hotărîrea Divanului din 1845, cercetează pricina dintre Friderih Gaer cu Mihalache Parciulea pentru plata pagubelor cerută de acesta lui Gaer în legătură

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

cu moara sa de pe iazul ce curge din Argeş pe moşia Miuleşti. Bazat pe faptul că jeluitorul Gaer a venit la faţa locului spre a vedea mai întîi dacă locul este prielnic de moară pentru a o construi şi îndeplinindu-şi astfel obligaţia din înscrisul dat pîrîtului şi nu a făcut apelaţie împotriva cărţii de judecată a Judecătoriei Vlaşca din 18 febr. 1841, Inaltul Divan confirmă această hotărîre, ca, pe temeiul înscrisului pe care pîrîtul îl are de la Gaer, să lucreze moara întocmai după planul acestuia; dacă lucrată astfel, moara tot nu va putea sta în acel vad fără primejdia morilor de sus, atunci Gaer să despăgubească pe pîrît de pagubele pricinuite din cauza planului său precum şi de cheltuielile judecăţii. Dacă însă după executarea morii în condiţiunile de mai sus, se va vedea că planul lui Gaer a fost bun, atunci pîrîtul să despăgubească pe acesta de toate cheltuielile. Deoarece hotărîrea a fost dată în lipsa lui Parciulea, este liber să facă apel la Divan în termen de opt zile, sau la domn în timp de o lună.

Ms 968, 7, f. 11 v-16 v; I.C. dos. 74/846.

1412. — **1847 mart. 5.** — In pricina dintre logofătul Ioan Văcărescu, paharnicul Dimitrie Sorescu şi Sanda Rametoaia din Armăşeşti jud. Ialomiţa cu paharnicul Gheorghe Zosima pentru hotărnicia moşiei acestuia, Nenişorii de Sus, Inaltul Divan confirmă hotărîrea Divanului Civil din 23 martie 1846, unită cu cea a Judecătoriei Ialomiţa din 3 nov. 1845, cu deosebire numai în ceea ce priveşte neînţelegerea dintre paharnicul Sorescu şi biserica din Armăşeşti. Se hotărăşte să se dea numitului paharnic 220 stj., conform hotărniciei din 1830 a lui Şerbănescu, pentru care acesta a dat mulţumire la judecătorie. In ceea ce priveşte hotarul despărţitor dintre moşia logofătului Văcărescu şi moşia Nenişorii de Sus, se va proceda după hotărnicia din 1737 (7245), fapt pentru care Inaltul Divan fixează logofătului Văcărescu un nou termen de trei luni; dacă pînă atunci, hotărnicia nu va fi îndeplinită, va rămîne definitiv întărită hotărnicia lui Stravolca, iar jeluitorul să plătească pîrîţilor cheltuielile de judecată.

Ms 968, 8, f. 17-21; I.C. dos. 82/846.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

ACTE DE ÎMPĂCIUIRE ÎNTRE PĂRȚI, EFECTUATE LA ÎNALTUL DIVAN, PENTRU ÎNCHIDEREA PROCESELOR, DINTRE ANII 1831—1846 INCLUSIV

1413. — **1831 oct. 24.** — Mihail Hristoris mărturisește că pe urma polcovnicului Stavru Hristu a rămas numai sora lui, Anastasia, care se află la Ianina.

Orig. grec., ms 950, 17, f. 31 v.

1414. — **1831 oct. 31.** — Inaltul Divan întărește zapisul de învoială din 30 oct. 1831 între Luxandra, soția răposatului Vasile vameșul și Pancu Hagi Hristu, prin care dă Luxandrei 2000 lei în locul a 3600 taleri ce îi datorează pentru arenda moșiei Frumoasa, primindu-și hîrtiile de judecată, încheindu-se astfel pricina dintre ei.

Orig. ms 950, 18, f 32-32 v.

1415. — **1831 oct. 31.** — Inaltul Divan întărește învoiala dintre Ioanis, vechilul Luxandrei, cu Pancu Hagi Hristu pentru 3600 taleri, pe care acesta din urmă îi datora celui dintîi din arenda moșiei Frumoasa, împreună cu cheltuielile de judecată și pentru care se înțeleg între ei ca Hagi Hristu să-i dea lui Ioanis 2000 lei și să primească în schimb toate înscrisurile ,fără să mai aibă vreo pretenție unul de la altul.

Orig. ms 950, 19. f. 32-32 v.

1416. — **1831 oct. 31.** — Ca urmare la hotărîrea Divanului Judecătoresc din 10 oct. (1831) în pricina dintre Gheorghe cafegiul de aici cu deținutul Vasile, fiul lui Anton grecul, acuzat de jeluitor că i-a furat 500 lei și un «taclit», Inaltul Divan întărește hotărîrea Divanului Judecătoresc, ca pîrîtul Vasile, din lipsă de dovezi, să fie apărat de învinovățirea adusă și eliberat din închisoare, rămîind să locuiască aici, dacă va avea chezaș, sau, în caz contrariu, să fie trecut peste hotare, ca un om fără căpătîi.

Orig. ms 950, 24, f. 40-41.

1417. — **1831 oct. 24.** — «Clironomul» lui Stavru Hristu dă adeverință prin care renunță la drepturile ce i s-ar cuveni, în favoarea sorei sale Anastasia. (1831 oct. 27).

Cop. grecească, condica nr. 4652 f. 1.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1418. — **1831 oct. 30.** — Pancu Hagi Hristu și Luxandra, soția lui Vasile vameșul, își dau unul altuia zapise prin care anulează pricina pentru arenda moșiei Frumoasa. (1831 oct. 31).

Cop. condica nr. 4652 f. 1-2.

1419. — **1831 nov 8, București.** — Iorgu Văcărescu, fost mare căminar și Gheorghe Bruzu își dau zapise unul altuia de anularea pricinii pentru bani. (1831 nov. 16).

Cop. grecească, condica nr. 4652 f. 2 v-4.

1420. — **1831 nov. 26.** — Constantin Herăscu și Nicola Andoniu (cu tovarășul său Nuțu Panaiot) arendașul moșiei Herăști, își dau zapise unul altuia de anularea pricinii pentru hotare. (1831 nov. 27).

Cop. condica nr. 4652 f. 4-5.

1421. — **1831 nov. 27.** — Ilarion protosinghel, epitropul m-rii Mihai Vodă și Epistimia Greceanca se învoiesc asupra anulării pricinii pentru bani. (1831 nov. 30).

Cop. condica nr. 4652 f. 5 v-6; I.D. dos. 5273/831.

1422. — **1832 ian. 13, București.** — Iacovache Rizu și Elenca Culoglu se învoiesc să anuleze pricina pentru o vie. (1832 febr. 1).

Cop. grec., condica 4652 f. 7-8.

1423. — **1832, febr. 14, București.** — Nuțu Jupaniotu și Ghiță Opran își dau zapise unul altuia de anularea pricinii pentru venitul moșiei Herăști. (1832 febr. 19).

Cop. condica nr. 4652 f. 8 v-10; I.D. dos. 4637/1831.

1424. — **1832 apr. 19.** — Moștenitorii lui Nicolae Popa și epitropii averii acestuia, se învoiesc să anuleze pricina pentru socotelile epitropiei. (1832 apr. 22).

Cop. condica nr. 4652 f. 10 v-11 v; I.D. dos. 4608/1831.

1425. — **1832 febr. 19.** — Const. Sterian și Scarlat Roset se învoiesc să anuleze pricina ce au de cînd Roset era ispravnic de străini, iar Sterian, vameș. (1832 mart. 17).

Cop. condica nr. 4652 f. 12; I.D. dos. 14438/1832.

1426. — **1831 iun. 10, București.** — Ioan Prededici și Costache Suțu fost mare postelnic se învoiesc să anuleze pricina pentru hotărnicia moșiilor Greabănu și Călimănești din jud. Rîmnicu-Sărat. (1831 iun. 11 și 1832 mai 22).

Cop. condica nr. 4652, f. 12 v; I.D. dos. 14498/1832.

1427. — **1832 iun. 13.** — Petrache Gheorghiu și Dumitru Picolu, își dau zapise unul altuia pentru anularea pricinii de bani, cu sechestru pe o prăvălie și marfă. (1832 iun. 14).

Cop. condica nr. 4652, f. 13-13 v; I.D. dos. 14504/1832.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1428. — **1833 ian. 28, Bucureşti.** — Ianache, Vasile şi Ion Mardale cu Iacov Săvoiu se învoiesc să anuleze pricina pentru pămîntul din moşia Lacul, Cotoroaia şi Voloiacu. (1833 ian. 29).

Cop. condica nr. 15451, f. 1-2.

1429. — **1832 dec. 9.** — Mihalache Paleologu medelnicer şi Ianule Costacopu vistier se învoiesc să anuleze pricina pentru arenda moşiei Cămineasca jud. Vlaşca. (1833 mart. 13).

Cop. condica nr. 15451, f. 2 v.-3.

1430. — **1833 mart. 29, Bucureşti.** — Băluţă Teişanu şi Iorganda se învoiesc asupra datoriei de bani ce urmează a se achita din arenda moşiilor de la Cerna jud. Vîlcea cu garanţie dată de Pană Costescu. (1833 apr. 12).

Cop. condica nr. 15451, f. 3-4 v.

1431. — **1833 apr. 26.** — Const. Suţu fost mare postelnic şi Ioan sluger se învoiesc să anuleze pricina pentru venitul moşiilor Suligatu, Suteşti, Friguroasa şi Domniţa jud. Rîmnicu-Sărat. (1833 apr. 29).

Cop. condica nr. 15451, f. 5-5 v; I.D. dos. 15378/1833.

1432. — **1833 mai 31.** — Costache Fărcăşanu şi epitropii moştenitorilor paharnicului Dimitrie Zaman se învoiesc pentru nişte bani datoraţi, ce se vor asigura din vînzarea unei moşii. (1833 iun. 5).

Cop. condica nr. 15451, f. 6-7; I.D. dos. 15390/1833.

1433. — **1833 aug. 26.** — Pătru, feciorul Opriţei şi Ghiţă fiul Radei cu alţii, se învoiesc să stingă pricina ce au pentru nişte pămînt din moşia Cernădia. (1833 aug. 26).

Cop. condica nr. 15451, f. 7 v-9; I.D. dos. 15419/1833.

1434. — **1833 aug. 27, Bucureşti.** — Eufrosina Suţu şi Ştefan Moshu fost mare căminar se învoiesc să anuleze pricina pentru nişte bani. (1833 sept. 2).

Cop. grecească, condica nr. 15451, f. 9 v-14 v.

1435. — **1833 nov. 6, Bucureşti.** — Avram Moise şi Anastase Gheorghe Polizu se învoiesc să stingă pricina pentru o prăvălie din Şelari. (1833 dec. 15).

Cop. condica nr. 15451, f. 14 v-15 v; I.D. dos. 14618/832.

1436. — **1834 iul. 11.** — Elenca Tufeasca şi fiul său Dimitrie se învoiesc ca acesta să ia în posesie întreaga avere rămasă de la tatăl său, stolnicul Iordache Tufeanu. (1834 iul. 16).

Cop. condica nr. 16258, f. 1-2.

1437. — **1835 mart. 22.** — Alexandru Stănescu şi Ioan Fălcoianu se învoiesc să anuleze pricina pentru banii daţi cu amanet asupra unei vii (1835 mart. 26).

Cop. condica nr. 14385, f. 2-2v.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1438. — **1835 apr. 3.** — M-rea Sf. Gheorghe Nou și Smaranda, soția lui Radu Ciacîr se învoiesc asupra embaticului unui loc. (1835 apr. 19).

Cop. condica nr. 14385, f. 3-3 v.

1439. — **1835.** — Iancu Filipescu și soția sa Ralița Nenciuleasca se învoiesc asupra unor pretenții de zestre. (1835 sept. 24).

Cop. condica nr. 14385, f. 3 v-5 v.

1440. — **1835 oct. 30.** — Surorile Paraschivei Prisăceanu și cumnata lor Casandra, se învoiesc asupra unor bani de moștenire. (1835 oct. 31).

Cop. condica nr. 14385, f. 5 v-6 v.

1441. — **1836 febr. 7.** — Vlahuță spătar și Elena Mustacov se învoiesc asupra unor bani ce are a lua spătarul de la Ioan Mustacov, soțul Elenii, cu amanet asupra unor prăvălii de pe podul Beilicului și bijuterii din zestrea numitei Elena. (1836 febr. 17).

Cop. condica nr. 11735, f. 1-1 v.

1442. — **1836 febr. 17.** — Ilie Paschița și Tudor, fiul lui Nic. Slămnescu se învoiesc să anuleze pricina pentru niște pămînt în moșia Ohaba Dolj. (1836 febr. 24).

Cop. condica nr. 11735, f. 1 v-3; I.D. dos. 14274/835.

1443. — **1836 mart. 12.** — Nițu Călinescu și hagi Dincă Dimitriu se învoiesc să anuleze pricina pentru prețul unui șal amanetat. (1836 mart. 13).

Cop. condica nr. 11735 f. 3-4.

1444. — **1836 mart. 1.** — Gavriil arhimandritul Aghiorghitul, epitropul răposatului Chiril arhimandritul și Dumitrache hagi Anghel se învoiesc să stingă pricina pentru niște bani datorați de acesta. (1836 apr. 10).

Cop. condica nr. 11735, f. 4-4 v; I.D. dos. 14369/835.

1445. — **1836 apr. 21.** — Ene precupețul și postelniceasa Voica văduva se înțeleg să anuleze pricina pentru stăpînire de moșie. (1836 apr. 24).

Cop. condica nr. 11735, f. 5.

1446. — **1836 aug. 28.** — G. Stănescu și Dimitrie Ralet fost mare logofăt se învoiesc să stingă pricina pentru pretenția de protimisis în răscumpărare de moșie. (1836 aug. 31).

Cop. condica nr. 11735, f. 5 v-6.

1447. — **1836 sept. 18.** — Hristodor serdar și Const. Caramanliu se învoiesc să anuleze pricina pentru o sumă de bani. (1836 sept. 18).

Cop. condica nr. 11735, f. 6 v; I.D. dos. 14336/835.

1448. — **1836 sept. 16.** — Dimitrie Topliceanu și doctorul Constantin Istiotu se învoiesc să stingă pricina pentru un loc din mah. Dîrvași.

Cop. condica nr. 11735, f. 6 v.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1449. — **1837 febr. 8.** — Stareţul schitului Poiana Mărului şi fraţii Mateeşti se învoiesc să anuleze pricina pentru preţuirea construcţiilor de pe moşia Puţintei. (1837 mart. 31).

Cop. condica nr. 8252, f. 1-1 v.

1450. — **1836 sept. 6.** — Lucsandra şetrăreasa Carabuloaia şi Casandra slugereasa Urlăţeanca cu Ecaterina, soţia lui Iancu Maimaroglu, se învoiesc să anuleze pricina pentru nişte testamente şi moştenirea respectivă. (1837 martie).

Cop. condica nr. 8252, f. 2-3 v; I.D. dos. 16159/834.

1451. < **1837** > — Vorniceasa Luxandra Văcăreasca, epitroapa Alexandrei, născută prinţesă de Bangration şi Manolache Bălleanu fost mare logofăt se învoiesc asupra restituirii de zestre. (1837 mai).

Cop. condica nr. 8252, f. 3 v-6.

1452. — **1837 iun. 21.** — Scarlat Grădişteanu fost mare vornic şi Dimitrie Sărăţeanu fost clucer se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru arenda moşiei Căldăreşti jud. Buzău. (1837 iun. 24).

Cop. condica nr. 8252, f. 6 v-7.

1453. — **1837 aug. 9, Bucureşti.** — Filip Petrescu şi Hristodor Carianopulo se învoiesc asupra desfacerii tovărăşiei lor la arendarea moşiei Brezoaia jud. Dîmboviţa. (1837 aug. 18).

Cop. condica nr. 8252, f. 7-7 v.

1454. — **1837 aug. 13.** — Ioan Cătuneanu fost mare stolnic şi «clironomii» lui Gheorghe fost ceauş şi Caloian şetrar se învoiesc asupra anulării pricinii ce au pentru pămînt în moşiile Pleşcoiu, Beceni, Călnău, Sărăţei şi vie în Valea Oizanului din Mirceşti. (1837 aug. 16).

Cop. condica nr. 8252, f. 8-8 v; I.D. dos. 8158/837.

1455. — **1837 sept. 12, Bucureşti.** — Constantin Bălăceanu (Pălăceanu) şi fratele său mai mare Ioan, supus rus, se învoiesc să anuleze pricina pentru împărţirea averii rămasă de la tatăl lor Mihail Gh. Bălăceanu (Pălăceanu). (1837 sept. 25).

Cop. în l. greacă, condica nr. 8252, f. 8 v-10 v; I.D. dos. 11724/836.

1456. — **1837 aug. 4.** — Episcopia Buzău şi Costache Suţu fost mare postelnic se învoiesc să anuleze pricina pentru moşia Sineşti. (1837 nov. 12).

Cop. condica nr. 8252, f. 10 v-12; I.D. dos. 16254/833.

1457. — **1837 nov. 2.** — Elena Creţulescu şi Const. Istiotu se învoiesc să stingă pricina pentru o casă pe podul Mogoşoaei. (1837 nov.).

Cop. condica nr. 8252, f. 12 v-13 v.

1458. — **1837 dec.** — Sevastia monahia Alexeanca şi fostul său soţ Răducanu Cornescu stolnic se învoiesc să anuleze pricina pentru zestre. (1837 dec. 13).

Cop. condica nr. 8252, f. 14-15 v; I.D. dos. 8179/837.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1459. — **1838 ian. 23.** — Simion, calfă de dulgher şi Gheorghe Petre telalbaşa se învoiesc să stingă pricina pentru banii datoraţi de ultimul celui dintîi de la construirea unei binale. (1838 ian. 24).

Cop. condica nr. 7555, f. 1 v-2; I.D. dos. 16248/834.

1460. — **1837 nov.** — Epitropia bisericii Şelari şi Sterie Culoglu se învoiesc să stingă pricina pentru o prăvălie «din piaţă», rămasă de la medelnicerul Dumitrache Dărăscu. (1838 ian. 29).

Cop. condica nr. 7555, f. 2 v-4 v; I.D. dos. 11662/836.

1461. — **1838 ian. 4.** — Mariculța polcovniceasa Dănciuleasca din Tg. Jiu şi Costache Racoviţă (sau Damaris) fost mare comis, se învoiesc să anuleze pricina dintre ei, pentru venitul moşiei Băneasa-Dămăroaia şi altele, ţinute în arendă de Petrache Bălăcescu fost al treilea logofăt, fratele polcovnicesei. (1838 febr. 23).

Cop. condica nr. 7555, f. 4 v-6; I.D. dos. 11634/836.

1462. — **1838 febr. 28.** — Evanghele al lui bulucbaşa Nanu şi casa răposatului Hristea Suliotu, se învoiesc să anuleze pricina ce au avut pentru o prăvălie din Craiova. (1838 mart. 1).

Cop. condica nr. 7555, f. 6 v-7; I.D. dos. 8174/837.

1463. — **1838 mart. 24.** — Iancu şi Arghira, feciorii Luxandrei Greceanu, cu Ianache Ghiaţă, «clironomul» lui Costache Piga, se învoiesc să stingă pricina ce au pentru o datorie de bani. (1838 mart. 26).

Cop. condica nr. 7555, f. 7 v-8.

1464. — **1838 mart. 26.** — Alexandru Notara şi Teodorache Cerchez se învoiesc să stingă pricina ce au pentru stăpînirea unei părţi din moşia Vlăduleasca jud. Rîmnicu Sărat, cumpărată de tatăl lui Alex. Notara de la popa Ion Paladi, moşnean, megieş cu Cerchez. (1838 mart. 28).

Cop. condica nr. 7555, f. 8 v-9 v

1465. — **1838 aug. 9.** — Marghioala Colceag căminăreasa şi logofătul Dinu, arendaşul moşiei Burduşanii Mici jud. Ialomiţa se învoiesc să stingă pricina pentru arendă de moşie. (1838 aug. 19).

Cop. condica nr. 7555, f. 10-10 v.

1466. — **1838 aug. 18.** — Elena Fotino şi vara sa Catinca Diiculeasca se învoiesc să stingă pricina ce au pentru o casă din mahalaua Lucaci. (1838 aug. 22).

Cop. condica nr. 7555, f. 11-11 v.

1467. — **1838 sept. 23.** — Ilie Brecescu pitar şi m-rea Sf. Gheorghe-Nou se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru trei prăvălii din căvăfiile cele noi. (1838 sept. 28).

Cop. condica nr. 7555, f. 12-12 v; I.D. dos. 8155/837.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1468. — **1838 oct. 11.** — Zinca Negulescu pităreasa și Mantu Costea Hagi Ioan se învoiesc să stingă pricina ce au pentru stînjeni de moșie din hotarul Jugaru jud. Olt. (1838 oct. 11).

Cop. condica nr. 7555, f. 13-13 v; I.D. dos. 8244/837.

1469. — **1838 nov. 19.** — Ioniță pădurarul și Preda cîrciumarul se învoiesc să stingă pricina ce au pentru niște banițe de mei (banițe de cîte 21 oca). (1838 nov. 23).

Cop. condica nr. 7555, f. 13 v-14 v.

1470. — **1838 nov. 3/15, București.** — Solomon Golstara și tovarășul său Moise Iosilev cu Dimitrie Simu, se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru «niște lînă și alte pretenții». (1838 nov. 29).

Cop. condica nr. 7555, f. 15-15 v.

1471. — **1838 nov. 29.** — Acachie, năstavnicul m-rii Dealul și Isidor, fostul iconom al mănăstirii, se învoiesc să stingă pricina de judecată dintre ei pentru socotelile administrării mănăstirii. (1838 dec. 14).

Cop. condica nr. 7555, f. 16-16 v; I.D. dos. 17939/833.

1472. — **1838 nov. 17, București.** — Vorniceasa Lucsița Văcărescu și ginerele său Constandin Ghica mare spătar se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru zestre. (1839 ian. 16).

Cop. condica nr. 4171, f. 1-2.

1473. — **1838 dec. 28.** — Stoian, fiul lui Hristea și Andrei Donescu se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru o casă de pe Podul Beilicului, vîndută în nevîrstnicie. (1839 febr. 1).

Cop. condica nr. 4171, f. 2-2 v; I.D. dos. 11727/836.

1474. — **1839 febr. 1, București.** — Alex. Scarlat Ghica și Răducanu Voinescu, epitropii casei Nani și medelnicerul Hristodul Lapati (care a administrat averea acestei case încă din 1825) se învoiesc între ei relativ la cele ce are de luat casa Nani de la fostul administrator. (1839 febr. 1).

Cop. în l. greacă, condica nr. 4171, f. 3-4.

1475. — **1839 febr. 13.** — Necula Grecu și Ilie lumînărarul se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru niște bani. (1839 febr. 17).

Cop. condica nr. 4171, f. 4 v-5; I.D. dos. 8199/837.

1476. — **1838 dec. 20.** — Stana, soția lui Nicolae Grecu și cumnata sa Maria se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru completare de zestre și moștenire. (1839 apr. 7).

Cop. condica nr. 4171, f. 5 v-6; I.D. dos. 14312/835.

1477. — **1839 apr. 16.** — Mitropolia din București și Mihail fiul răposatului Nițu Tufecciu se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru averea rămasă de la A. Pazarghideanu. (1839 apr. 18).

Cop. condica nr. 7141, f. 6 v-8.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1478. — **1839 mai 27.** — Fraţii Ghica, moştenitorii lui Grigore Ghica vv. şi polcovnicul Herescu se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru părţi din moşia Bragadiru. (1839 mai 29).

Cop. condica nr. 4171, f. 8-9 v.

1479. — **1839 mai 27.** — Elisabeta Ipsilante cu polcovnic Constantin Herescu se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru hotarele moşiei Bragadiru din spre moşia Zimnicelile. (1839 mai 30).

Cop. condica nr. 4171, f. 9 v-10 v.

1480. — **1839 iun. 19.** — Locuitorii din satul Valea Merilor jud. Olt şi Ion, fiul lui Mircea cu alţii se învoiesc să stingă pricina ce au pentru nişte stînjeni de moşie de acolo. (1839 iun. 23).

Cop. condica nr. 4171, f. 10 v-11 v.

1481. — **1839 iun. 20.** — Const. Drăgulinescu şi Elenca Leaşco, se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru moşia Miluiţi jud. Buzău. (1839 iun. 23).

Cop. condica nr. 4171, f. 12-12 v; I.D. dos. 8222/837.

1482. — **1839 dec. 28.** — Elenca Luschina împuterniceşte un vechil al său în procesul ce are cu Const. Drăgulinescu pentru a ridica un zapis de la Inaltul Divan.

Orig. condica nr. 4171, f. 12 bis.

1483. — **1839 iun. 22.** — Const. Drăgulinescu şi moşnenii Săseni se învoiesc asupra felului cum să-şi împartă moşia Miluiţii din jud. Buzău. (1839 iun. 23).

Cop. condica nr. 7141, f. 13-14 v.

1484. — **1839 aug. 16.** — Medelnicerul Ianache Papazoglu şi Nicolae Caloian medelnicer, se învoiesc în pricina ce au pentru vinăriciul din jud. Buzău. (1839 sept. 12).

Cop. condica nr. 4171, f. 15-15 v.

1485. — **1839 sept. 14.** — Ancuţa, vara răposatului Vasile Diiconescu şi schitul Pasărea se învoiesc să anuleze pricinile ce au pentru pămînt în moşia Tudoreasca (sau Tămădău), moştenire de la Vasile Diiconescu. (1839 sept. 29).

Cop. condica nr. 4171, f. 15 v-16 v.

1486. — **1840 febr. 10.** — Luţa (Luxandra) Rătescu şi Nicolae Rucăreanu fost al treilea logofăt se învoiesc pentru anularea pricinii ce au pentru muntele Huluba jud. Muşcel. (1840 febr. 28).

Cop. condica nr. 1942, f. 2-3; I.D. dos. 14327/835.

1487. — **1840 febr. 26.** — Anica Robeasca şi cumnata sa Safta Robescu se învoiesc să stingă pricina ce au privitoare la moştenirea lăsată de socrul lor Const. Robescu. (1840 mart. 4).

Cop. condica nr. 1942, f. 3 v-4; I.D. dos. 4158/839.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1488. — **1840 mai 7.** — Alexandru Racoviță și Costache Cantacuzino mare logofăt se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru moșia și via părintească de la Sărata jud. Buzău. (1840 mai 8).

Cop. condica nr. 1942, f. 4 v; I.D. dos. 14358/835.

1489. — **1840 nov. 20.** — Iordache Capeleanu pitar, casa Bărsescu și Maria, soția lui Pîrvu Florea, se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru niște stînjeni din moșia Căzănești. (1840 nov. 23).

Cop. condica nr. 1942, f. 5-5 v; I.C. dos. 9018/838.

1490. — **1840 nov. 20.** — Sevasti Mavru și Elenca Dîrvari doftoroaia, se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru un răzor din moșia Beiu și Cucuruzu jud. Vlașca. (1840 nov. 29).

Cop. condica nr. 1942, f. 5 v-6 v.

1491. — **1840 dec. 19.** — Alexandru Vlangali și moșnenii Otești și Oteșciori se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru călcare de moșie. (1841 ian. 30).

Cop. condica nr. 208, f. 1-2 v.

1492. — **1841 mai 8.** — Aga Alexandru Vlangali și moșnenii Oteșciori cer anularea pricinii ce au pentru călcare de moșie. (1841 mai 16).

Cop. condica nr. 208, f. 3-4 v.

1493. — **1841 sept. 7.** — Frații Trandafir și Gheorghe Dîrvari cu Ion, fiul lui Vintilă rotar din Cerneți cer anularea pricinii ce au pentru părți din moșia Imoasa și Lupșa de Jos, jud. Mehedinți. (1841 sept. 16).

Cop. condica nr. 208, f. 5; I.C. dos. 9030/838.

1494. — **1841 dec. 19.** — Vasile al lui Gh. Oprițoiu și Matei al lui Matei Stanilă se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru niște stînjeni din moșia Titila jud. Gorj. (1841 dec. 19).

Cop. condica nr. 208, f. 5 v; I.C. dos. 9994/1837.

1495. — **1842 mart. 13.** — Frații Stăncescu se învoiesc asupra pricinii ce aveau pentru moșia Mișchii jud. Dolj, bani, vii și alte rămasuri de la părinți. (1842 mart. 27).

Cop. condica nr. 186, f. 1-1 v.

1496. — **1842 aug. 12.** — Ștefan Cîrjanovschi și Pavlichi Stavropolu și Haica Bercovici teleloaica se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru niște bani. (1842 aug. 17).

Cop. condica nr. 186, f. 2-2 v.

1497. — **1842 aug. 30.** — Ștefan Jianu medelnicer și Catinca Fărcășanca se învoiesc să stingă pricina ce au pentru niște pagube provenite de la o moară de pe moșia Fărcașu de Mijloc. (1842 sept. 11).

Cop. condica nr. 186, f. 2 v-3; I.C. dos. 9028/838.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1498. — **1842 sept. 10.** — Bălaşa Giureasca serdăreasa şi Chiriachi Borăneasca se învoiesc pentru anularea pricinii ce au pentru nişte stînjeni din moşia Giureşti, jud. Ialomiţa. (1842 sept. 12).

Cop. condica nr. 186, f. 3 v-4; I.C. dos. 5198/839.

1499. — **1842 mai 30.** — Ioan Şoimescu şi Iordache Grecescu, cumnatul său, se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru zestrea Elencăi Grecescu, părţi din moşiile: Ciocănele, Boteni şi Valea Aninişului, jud. Muşcel şi altele. (1842 sept. 16).

Cop. condica nr. 186, f. 4 v-5 v; I.C. dos. 146/841.

1500. — **1842 nov. 13, Bucureşti.** — Alexandru Bagdat paharnic şi Pavel Dedulescu stolnic se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru moşia Iorguleasca (Lipscăneasca). (1842 nov. 18).

Cop. condica nr. 186, f. 5 v-6; I.C. dos. 10041/837.

1501. — **1842 nov. 18.** — Serdarul Nic. Chintescu şi vistier State Stolojan se învoiesc să stingă pricina ce au pentru nişte bani din «tovărăşia veniturilor Strehăii». (1842 nov.

Cop. condica nr. 186, f. 6 v-7; I.C. dos. 1930/840.

1502. — **1844 mai 17.** — Gheorghe Poenaru dă zapis prin care se retrage din epitropia casei răposatei Stanca Hagiica, rămînînd moştenitorii «buni stăpîni». (1844 mai 22).

Cop. condica nr. 177, f. 1-1 v.

1503. — **1844 oct. 2.** — Ioan Alex. Filipescu pitar şi stolniceasa Sultana Lehliu se învoiesc asupra stăpînirii unor stînjeni din moşia Broşteni jud. Ialomiţa. (1844 oct. 4).

Cop. condica nr. 177, f. 1 v-2 v.

1504. — **1844 oct. 3, Bucureşti.** — Matei Colceag paharnic şi Ioan Alex. Filipescu pitar cer anularea pricinii ce au pentru protimisis în moşia Ciorasca (Băiiciuleasca), jud. Ialomiţa, vecină cu moşia Pîrliţoaia (Uleasca) a paharnicului. (1844 oct. 13).

Cop. condica nr. 177, f. 3-4; I.C. dos. 1889/840.

1505. — **1844 oct. 31.** — Fraţii Stolojeni şi moşnenii Borăşteni jud. Gorj cer anularea pricinii ce au pentru călcare de moşie. (1844 oct. 31).

Cop. condica nr. 177, f. 4-5; I.C. dos. 5221/839.

1506. — **1844 nov. 1.** — Ion Voican şi Maria, fiica lui Dumitraşcu Zoican, se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru moşie. (1844 nov. 1).

Cop. condica nr. 177, f. 5 v-6; I.C. dos. 10033/837.

1507. — **1844 nov. 1.** — Nicolae şi Costache Vîlcănescu cu serdarul Nicolae Rusănescu cer anularea pricinii ce au pentru pămînt din moşia Ciumeşti. (1844 nov. 10).

Cop. condica nr. 177, f. 6-6 v.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1508. — **1844 nov. 7.** — Dincă, Nicolae şi Costache Vîlcăneşti din Pieleşti cu serdar Nicolae Rusănescu, anulează pricina ce au pentru pămînt în moşia Bubolea ce se numeşte şi Zmîrdăşteţu şi Vîlcăneşti. (1844 nov. 10).

Cop. condica nr. 177, f. 6 v-7; I.D. dos. 8240/837; I.C. dos. 1833/840.

1509. — **1844 nov. 2.** — Diaconul Oprea şi Costea logofeţelul se învoiesc să anuleze pricina pentru stăpînire de pămînt în moşia Vispeşti. (1844 nov. 24).

Cop. condica nr. 177, f. 7-7 v; I.C. dos. 10009/837.

1510. — **1844 dec. 14.** — Hristodor Gheorghiu şi Ecaterina Atanasiu se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru moşia Momiceni din jud. Olt. (1844 dec. 18).

Cop. condica nr. 177, f. 7 v-8; I.C. dos. 5205/839.

1511. — **1844 dec. 18, Bucureşti.** — Paisie Plumbuiţeanu, Costache D. Vecoris şi Diamandi Misirliu, cumpărători ai venitului m-rii Plumbuita, se învoiesc să împartă între ei pagubele şi veniturile moşiilor mănăstirii. (1844 dec. 18).

Cop. în l. greacă, condica nr. 177, f. 8 v-9; I.C. dos. 137/843.

1512. — **1845 mart. 6.** — Iacov Ştunf şi locuitorii satului Conţeşti jud. Teleorman se învoiesc asupra unei despăgubiri de bani. (1845 mart. 12).

Cop. condic nr. 128, f. 1-1 v.

1513. — **1845 mart. 10.** — Paharnicul Costache Steriade şi fraţii Grăjdăneşti se învoiesc pentru anularea pricinii ce au la stăpînirea moşiei Buteasca de Jos jud. Vlaşca. (1845 mart. 20).

Cop. condica nr. 128 f., 2-3; I.C. dos. 157/841.

1514. — **1845 mart. 31.** — Ilinca Balicioaia postelnicecasa şi Nic. Butculescu se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru moşia Budeşti sau Mozăceni jud. Teleorman. (1845 apr. 2).

Cop. condica nr. 128, f. 3-3 v.

1515. — **1845 apr. 5.** — Barbu Catargiu şi Obşteasca Epitropie se învoiesc să anuleze pretenţiile ce avea primul de la răposatul Panait Diamandoglu al treilea logofăt pentru pagube din arenda moşiilor Burduşani şi Pîrţani jud. Ialomiţa. (1845 apr. 7).

Cop. condica nr. 128, f. 4-4 v.

1516. — **1845 mai 8.** — Moşnenii Vîrţani şi casa răposatei Uţa Bălăceasca cer stingerea pricinii ce au pentru călcarea moşiei Vîrţu jud. Gorj. (1845 mai 8).

Cop. condica nr. 128, f. 5-5 v; I.C. dos. 1885/840.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1517. — **1845 mart. 16, Bucureşti.** — Stolnicul C. Neculescu şi Iancu Alex. Filipescu, moştenitorul lui Gr. Filipescu logofăt, se învoiesc să anuleze pricina ce au pentru tăierea unei păduri de pe moşia stolnicului, anume Uleştii jud. Ialomiţa. (1845 iun. 13).

Cop. condica nr. 128, f. 5 v-6; I.C. dos. 90/845.

1518. — **1845 iun. 12, Bucureşti.** — Ioan Nisipeanu şi Nicolae Giulescu serdar se învoiesc asupra stăpînirii moşiei Căţetu jud. Vîlcea. (1845 iun. 13).

Cop. condica nr. 128, f. 6 v-7.

1519. — **1845 iul. 5.** — Ahilef Nisipeanu şi Nicolae Giulescu serdar se învoiesc asupra răscumpărării unor stînjeni din moşia Căţetu jud. Vîlcea. (1845 aug. 20).

Cop. condica nr. 128, f. 7 v-8 v; I.C. dos. 9052/838.

1520. — **1845 nov. 5.** — Safta Poroineanca şi Zamfir Broşteanu se înţeleg să stingă pricina ce au pentru nişte bani. (1845 nov. 10).

Cop. condica nr. 128, f. 8 v-9.

1521. — **1845 nov. 9.** — Pitarul Ioan Cernătescu şi nepoata sa Zinca Stolojanca vistiereasa, se înţeleg pentru stăpînirea moşiei Urdiniţa şi Boianu jud. Dolj şi alte drepturi. (1845 nov. 10).

Cop. condica nr. 128, f. 9-10 v.

1522. — **1845 dec. 5.** — Barbu Catargiu clucer şi Dimitrie Sărăţeanu serdar se învoiesc asupra pricinii ce aveau pentru cumpărarea moşiilor Albeasca şi Tăbărasca.

Cop. condica nr. 128, f. 10 v-11.

1523. — **1845 dec. 16.** — Pitarul Radu Pop şi nepoţii săi Constantin şi Grigore se înţeleg asupra pricinii ce au pentru stăpînirea moşiei Cacaleţi jud. Buzău. (1845 dec. 19).

Cop. condica nr. 128, f. 11 v-12.

1524. **< 1846 >.** — Petrache Vreta şi Anica, moştenitoarea epitropului acestuia, se învoiesc asupra lichidării datoriilor rezultate din administrarea averii rămasă de la părinţii lui Petrache Vreta, vii în Dealul Orlii, case la Ploeşti ş.a. (1846 febr. 13).

Cop. condica nr. 94, f. 1-1 v; I.C. dos. 141/843.

1525. — **1845 dec. 15.** — Luxandra Bălăceanca păhărniceasa şi nepotul ei Ioan Băleanu pitar se învoiesc asupra pricinii ce au pentru pagubele făcute de pitar la moşia Bereasca. (1846 febr. 15).

Cop. condica nr. 94, f. 2-2 v.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1526. — **1846 febr. 14.** — Moşnenii Golumbeni şi casa răposatului logofăt Ştefan Bibescu se înţeleg asupra lichidării pricinii ce au pentru pămînt în moşia Golumbu. (1846 febr. 25).

Cop. condica nr. 94, f. 3 v-4; I.C. dos. 170/844.

1527. — **1846 mart. 7.** — Ioan Mihăilescu şi fraţii Pală se înţeleg asupra anulării pricinii ce au pentru diata mătuşii lor Anastasia Brezoianca sau Creţuleasca. (1846 mart. 8).

Cop. condica nr. 94, f. 4-5; I.C. dos. 181/842.

1528. — **1846 mart. 12.** — Ioan Comăneanu şi Grigore Matrache pitar se înţeleg asupra lichidării pricinii ce au pentru arenda moşiei Uda din jud. Teleorman. (1846 mart. 15).

Cop. condica nr. 94, f. 5 v-6.

1529. — **1846 mart. 26.** — Ion Ruşaţă şi Iordache Iordănescu se înţeleg asupra stăpînirii unor stînjeni din moşia Teiul de Mijloc. (1846 mart. 27).

Cop. condica nr. 94, f. 6-6 v.

1530. — **1846 mai 10.** — Maria văduva fiica lui Dumitru dulgherul şi Coman fiul diaconului Apostol, se învoiesc asupra stăpînirii unor stînjeni din moşia Vişina. (1846 mai 10).

Cop. condica nr. 94, f. 7-7 v.

1531. — **1846 mai 10.** — Moşnenii Mitreşti şi polcovniceasa Maria Pleşoianca se învoiesc asupra pricinii ce au pentru moşia Ţarovăţu jud. Mehedinţi. (1846 mart. 22).

Cop. condica nr. 94, f. 7 v-8; I.C. dos. 116/844.

1532. — **1846 mai 28.** — Stanciu Barbu Băleanu şi alţii cu Anastase Cuţanichi se învoiesc asupra pricinii ce au pentru o moară pe apa Dăznăţuiu din jud. Dolj. (1846 mai 29).

Cop. condica nr. 94, f. 8 v-9.

1533. — **1846 iun. 2.** — Alecu Viişoreanu şi fosta sa soţie Elenca Crăsnăreasa se înţeleg asupra lichidării pretenţiilor de zestre. (1846 iun. 4).

Cop. condica nr. 94, f. 9-9 v; I.C. dos. 158/843.

1534. — **1846 oct. 22.** — Ştefan Dodoneaţă şi cumnatul său Dumitru Gănuţ se învoiesc asupra plăţii unei datorii de bani. (1846 oct. 23).

Cop. condica nr. 94, f. 10; I.C. dos. 164/844.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

DOSARELE INALTULUI DIVAN ŞI INALTEI CURŢI CU HOTĂRÎRI NETRANSCRISE IN CONDICI SAU FĂRĂ HOTĂRIRI. ANUL 1831

1535. — Ecaterina hagiica, soţia răposatului hagi Ioniţă Gheorghiu Ioan, fiul răposatului eclesiarh Papa Hrizo şi Zinca, soţia răposatului Panaiot Disis, în pricina cu Gheorghe şi Costache fraţi, fiii răposatului Nicolae Papa, de sub epitropia jeluitorilor, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Bucureşti în privinţa socotelilor de moştenire pentru care se judecă, fac apel la Inaltul Divan, apoi, în 1832 se împacă.

I.D. dos. 4608.

1536. — Căminarul Ştefan Moshu, în pricina cu comisul Ioan Grădişteanu, pentru o datorie de 23675 taleri cere prin Logofeţia Dreptăţii să se judece la Inaltul Divan, care e de părere să plătească pîrîtul banii cu dobîndă, să dea şi zapisele de chezăşie ale baronului Meitani în termen de o lună, iar pentru banii «harului» răposatului vistier Moshu, ce se cer de comis, să arate şi zapisul original alături de copie.

I.D. dos. 4611.

1537. — Vasile Jupaniotu şi fraţii săi, arendaşii moşiei Herăşti din jud. Ilfov, în pricina cu carnetul Costandin Herăscu, proprietarul acelei moşii, pentru stricăciunile ce li se impută şi pe care ei susţin că le-au pricinuit oştile turceşti, nemulţumiţi de anaforaua Departamentului Logofeţiei Pricinilor Străine şi de hotărîrea Divanului Judecătoresc nr. 146/830, cer a se judeca la Inaltul Divan apoi se împacă. Tacrir.

I.D. dos. 4613.

1538. — In pricina căminăresei Efrosina Vlădoianca cu Ioan Vlădoianu, fost mare clucer, pentru drepturi zestrale, Inaltul Divan constatînd că pîrîtul nu are dreptate să facă apelaţie, este de părere să se dea curs hotărîrii Divanului Judecătoresc din anul 1830 şi trimite dosarul înapoi la Marea Logofeţie pentru a hotărî.

I.D. dos. 4626.

1539. — Postelnicul Iacovache Rizu în pricina cu Emanoil Culoglu şi soţia acestuia Elenca pentru 8000 lei, ce cu zapis şi cu emanet are să ia de la ei, face apelaţie la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.D. dos. 4638.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1540. — Vistierul Alexandru Nenciulescu, avînd să ia peste 80000 lei de la răposatul serdar Nicola Saigiu, se adresează Inaltului Divan, cerînd a i se plăti această datorie de serdarul Costache, moştenitorul numitului răposat, din vînzarea la mezat a moşiei Breaza din jud. Prahova.

I.D. dos. 5275.

1541. — Medelnicerul Diamandi Ghica în pricina cu Arghira, soţia răposatului Teodosie Vrana, pentru arenda moşiei Bucov din jud. Săcueni, nemulţumit de anaforaua Logofeţiei Pricinilor Străine din anul 1829 şi de hotărîrea Divanului Judecătoresc din anul 1830, cere a se judeca la Inaltul Divan. Text rusesc.

I.D. dos. 5276.

1542. — Corespondenţă privitoare la diverse pricini cu diferite instanţe judecătoreşti şi Logofeţia Dreptăţii.

I.D. dos. 5277.

1543. — Catinca Minoaica doftoroaia, în pricina cu moştenitorii serdarului Costache Saigiu pentru o datorie de 6500 lei, pe care pretinde a o primi din vînzarea moşiei Breaza, cere a se judeca la Inaltul Divan, dar, întrucît pricina se află intrată cu apelaţie din partea creditorilor, dosarul se închide.

I.D. dos. 5278.

1544. — Departamentul Epitropiei, în pricina cu Gheorghe Masu, supus franţuzesc, pentru neplata arenzii şi stricăciunii la moşiile Jilava şi Sinteşti ale agăi Iancu Filipescu, cere Inaltului Divan, întrucît pîrîtul n-a dat apelaţie, să întărească hotărîrea Divanului Judecătoresc, iar acesta roagă Logofeţia Dreptăţii să întrebe cancelaria domnească dacă există vreo apelaţie a numitului Masu şi dacă există, să se trimită la Divan, iar de nu există, să se ceară răspuns scris.

I.D. dos. 5282.

1545. — Dimitrie Ioan iconomul şi Dina iconomul, în pricina cu m-rea Radu Vodă pentru nişte mori ce le-au avut în arendă în mahalaua Foişor, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Vremelnicesc, cer — fiecare în parte — a se judeca la Inaltul Divan, de unde cererile sînt trimise la Divanul Vremelnicesc ca să se pună în lucrare hotărîrea sa.

I.D. dos. 5284.

1546. — Constantin Nicolau, în pricina cu căminăreasa Luxandra Mavrodinoaia pentru chiria unei prăvălii din Bucureşti — Tîrgul Cucului — cere să i se întărească anaforaua Divanului Judecătoresc din anul 1830 şi a Inaltului Divan din acelaşi an, întrucît pîrîta n-a dat apelaţie în termen şi să fie oprită aceasta a închiria prăvălia la altul pînă nu-l va despăgubi de cheltuieli.

I.D. dos. 5286.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1547. — Cămăraşul Alexandru Suţu, în pricina cu Anastase Becar supus britanic şi Costandin Dimitriu pentru o datorie de bani, văzînd că pîrîţii nu dau apelaţie în termen împotriva anaforalei Departamentului Logofeţiei Pricinilor Străine şi a desfiinţatului Divan Judecătoresc din anul 1830 prin care erau obligaţi să plătească 2000 lei, cere a se judeca la Inaltul Divan care pofteşte Divanul Vremelnicesc să pună în lucrare pomenita hotărîre.

I.D. dos. 5288.

1548. — Raliţa Nenciuleasca, în pricina cu soţul ei aga Iancu Filipescu pentru drepturile zestrale, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se învoiesc să stingă pricina.

I.D. dos. 5290.

1549. — Emanoil Xantho cere — conform hotărîrii Divanului Judecătoresc — să fie obligat serdarul Panait Fokiano, ca moştenitor al răposatului său frate Sava căminar, a-i plăti banii ce i-ar fi dat încă din 1820; la această pretenţie serdarul răspunde că jeluitorul «este acel ce au fost îndemnător şi lucrător începerii eterii grecilor», iar banii daţi fratelui său Sava au fost în scopul de a se împărţi «la cei însoţiţi... pe la cei ce iera a să trimite peste Dunăre» cu misiuni; de aceşti bani căminarul Sava a şi dat socoteală lui beizadea Ipsilante.

Intre timp serdarul P. Fokiano, intrînd în slujba miliţiei pămînteşti la Craiova şi refuzînd a se mai prezenta la judecată, Comisia Consultativă este de părere a se porunci ca pîrîtul să-şi trimită un vechil.

I.C. dos. 5358.

1550. Silvestru Rădulescu sluger cu Nicolae Trăsnea fost mare clucer, pentru pagubele ce se fac la morile sale de la Palanga, pe apa Leantului jud. Prahova, de către morile clucerului, de pe aceeaşi apă, de la moşia Golăşei.

I.C. dos. 5359.

1551. — Iancu Oteteleşanu stolnic, învinuit fiind de către Atanasie Paicu vătaf, fostul său tovarăş la huzmeturile dijmăritului, tutunăritului şi vinăriciului din jud. Mehedinţi, că l-ar fi împărtăşit şi pe stolnic din «catahrisurile» săvîrşite, Divanul Judecătoresc constată că stolnicul Oteteleşanu este nevinovat, Paicu vătaf neavînd dovezi în acuzarea sa.

I.C. dos. 5360.

1552. — Ianache Trandafiroiu postelnic cere a se judeca la Divanul Domnesc, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc, în pricina cu Nicolae Andriţoiu pentru un loc cumpărat în Cîmpulung jud. Muşcel şi pe care Andriţoiu pretinde a-l răscumpăra.

Comisia Consultativă este de părere a se trimite pricina în cercetarea Divanului Domnesc.

I.C. dos. 5361 şi 16769/832.

1553. — Nicolae Urlăţeanu stolnic, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 18 nov. 1830, cere a fi adus nepotul său Gheorghe Urlă-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

ţeanu — plecat în slujba de sameş — pentru a se înfăţişa cu el şi la Divanul Domnesc în pricina ce au pentru împărţirea moşiei lor şi pentru alte socoteli de bani.

Comisia Consultativă avizează pentru judecată la Divanul Domnesc.

I.C. dos. 5362.

1554. — Emanoil Creţulescu cere excelenţei sale prezident Kiseleff învoirea de a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc în pricina ce a avut cu Uţa văduva şi sora ei pentru nişte prăvălii din mah. Sf. Dimitrie din Bucureşti şi asupra cărora judecata Agiei îi confirmase stăpînirea.

I.C. dos. 5363.

1555. — Marghioala Ciupelniţeanu serdăreasă, nemulţumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 27 nov. 1830, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Grigore Paladi stolnic, pentru restituirea moşiei sale de zestre Măruntişu din jud. Dîmboviţa, dată stolnicului de către soţul său, Matei Ciupelniţeanu serdar, în schimbul unor case din Bucureşti, bani «naht» şi nişte telegari; Comisia Consultativă avizează pentru Divanul Judecătoresc.

I.C. dos. 5364.

1556. — In pricina dintre Ecaterina Ştirbei şi Emanoil Creţulescu fost mare comis, Ivan şi Panait negustori pentru întinderea locului ce are în mah. Mihai Vodă din Bucureşti, Divanul Judecătoresc hotărăşte ca fiecare să-şi stăpînească locul după zapisele ce au, iar partea nemenţionată în zapise să rămînă bisericii vecine.

I.C. dos. 5365.

1557. — Divanul Judecătoresc al Principatului Valahiei, în pricina dintre Maria, soţia lui Florea papugiul, cu Ecaterina, soacra sa, pentru completarea zestrei sale din averea rămasă de la răposatul său soţ Florea, hotărăşte: Ecaterina, moştenitoarea fiului său Florea, să plătească toată zestrea norei sale şi alte cheltuieli ce dovedeşte Maria că le-a făcut; de asemenea să-i dea a şasea parte din averea rămasă, întrucît jeluitoarea Maria a vieţuit cu bărbatul său Florea peste zece ani.

I.C. dos. 5366.

1558. — Zoiţa Merişoaia şetrăreasa, nemulţumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 8 febr. 1830, cere a se judeca la Divanul Domnesc cu moşnenii Brăneşti din jud. Săcueni pentru două petice de moşie, Bătrîna şi Dăneasa. Comisia consultativă avizează ca pricina să se trimită şi la Divanul Domnesc spre cercetare.

I.C. dos. 5367.

1559. — Locuitorii din satul Şerbăneşti jud. Dîmboviţa, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 16 mart. 1831, cer a se judeca la Divanul Domnesc cu diaconul Matei Mircescu, Stan Crăciunoiu şi Dinu Miculescu — foşti vechili în procesul ce au avut locuitorii cu

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Ştefan Belu logofăt — pentru stăpînirea unei părţi din moşia lor Şerbăneşti, unde îşi au şi locuinţele, parte nevîndută de foştii vechili ai logofătului Belu. Divanul Judecătoresc al Principatului Valahiei hotărăşte ca vînzarea să rămînă neschimbată, întrucît s-a dovedit că numiţii vechili au fost împuterniciţi de către toţi locuitorii acelui sat, cu puteri depline.

I.C. dos. 5368.

1560. — Ghidala evreica, soţia lui Moise sticlarul, nemulţumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 15 ian. 1831, cere a se judeca la Divanul Domnesc cu Sorica evreica, soţia lui Moise David, pentru plata unor pagube pricinuite de David, pe care cere a le plăti Sorica din acareturile ce le are luate de la soţul său David. Deoarece judecata stabileşte că Sorica a luat acele acareturi de la soţul ei pentru împlinirea zestrei sale, aceasta rămîne apărată de pretenţiile Ghidalei, urmînd ca jeluitoarea să-şi ceară drepturile direct de la David. Pentru acest motiv Comisia Consultativă este de părere a nu se lua în considerare cererea jeluitoarei de a continua judecata şi la Divanul Domnesc.

I.C. dos. 5369.

1561. — Anastasia cămărăşoaica, nemulţumită de hotărîrile Depart. de Opt şi a Divanului Ţării din 1828, cere a se judeca la «mai înaltă judecată» cu Hristea Papa Dimitriu; acesta cere despăgubirile pentru întreruperea contractului de subarendare a cîrciumii şi morilor de pe moşia Dudeşti a vistierului Moshu, ce fusese arendată de către răposatul soţul Anastasiei, Gheorghe cămăraş şi de către socrul ei, Hristea Papazoglu. Contractul de arendă întrerupîndu-se, se întrerupe şi contractul de subarendare înainte de termen, pentru care H. Papa Dimitriu cere despăgubiri de la Anastasia, moştenitoarea soţului şi socrului ei.

Comisia Consultativă avizează ca pricina să fie trimisă la Divanul Domnesc.

I.C. dos. 5370.

1562. — Ioan Răducanu, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 16 ian. 1831, cere a se judeca la Divanul Domnesc, în pricina ce are cu sora sa Catinca şi cumnatul său Matache serdarul pentru banii în galbeni ce are să-i dea sorei sale. Comisia Consultativă avizează pentru Divanul Domnesc.

I.C. dos. 5371.

1563. — Elenca, soţia lui Mihai bumbăcarul, cere a i se da banii depuşi la Hătmănie de către soţul ei, ce i se cuvin din zestrea sa, conform hotărîrii Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei din 29 mart. 1831.

I.C. dos. 5372.

1564. — Zoiţa păhărniceasa cere a i se plăti 500 taleri din «pereusia» răposatului Gheorghe franzelarul, datoraţi soţului său Gheorghe paharnic cu zapis din 1817; la cercetarea făcută de Logofeţia Mare a Ţării de Sus, pricina este trimisă la Divan cu anaforaua veliţilor boieri din 6 mart. 1825 spre a se da «cuviincioasa hotărîre».

I.C. dos. 5373.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1565. — Hătmănia face cunoscut Divanului Domnesc că, în pricina alegerii hotarelor moşiilor Căşcioarele şi Băbăiţa foste ale generalului Const. Varlaam şi vîndute la mezat pentru plata unor datorii, s-au cerut sineturile acestor moşii de la căminar Ştefan Moshu; la această cerere căminarul răspunde că a dat acele sineturi generalului Varlaam.

I.C. dos. 5374.

1566. — Baronul Gustav Antonovici Budberg, căsătorindu-se cu Ecaterina, nepoata logofetesei Zmaranda Brăiloaica, ia zestre jumătate din moşia Peşceana jud. Gorj, arendată anterior slugerului Barbu Gănescu cu 1250 lei pe an; baronul nefiind mulţumit de această sumă şi de alte nereguli făcute de numitul sluger, arendează moşia lui Dumitru Stoianovici, întrerupînd contractul cu Gănescu; judecîndu-se întîi la Divanul Craiovei şi apoi la Divanul Judecătoresc al Principatului Valahiei, acesta, prin hotărîrea sa din 5 mai 1831, decide ca slugerul Gănescu să rămînă arendaşul acelei moşii pînă la terminarea sorocului din contractul încheiat de Zmaranda logofeteasa, epitroapa Ecaterinei, înaintea căsătoriei baronului, iar baronul să restituie banii luaţi de la Dumitru Stoianovici în contul arenzii.

I.C. dos. 5375; vezi şi nr. 784.

1567. — Elenca, soţia spătarului Roset, cere anularea contractului de arendă al moşiei sale de zestre, Obedeni jud. Ilfov, arendată de răposatul său soţ slugerului State Pardalos; printre motivele arătate de spătărească pentru ruperea contractului este şi acela că slugerul i-ar fi tăiat pădurea de pe moşie, fapt pentru care Divanul Judecătoresc al Principatului Valahiei porunceşte să se facă cercetare la faţa locului spre a se stabili adevărul asupra tăierii pădurii, ca după aceea să se dea hotărîrea.

I.C. dos. 5376.

1568. — Ilarion, egumenul m-rii Mihai Vodă, nu recunoaşte contractul de arendă prin care Agatanghel, fostul egumen, vinde venitul moşiei mănăstirii către paharnicul Dimitrie Ioan, sub cuvînt că Agatanghel *nefiind egumen la data încheierii contractului, nu avea acest drept. După* judecăţi anterioare, Divanul Judecătoresc al Principatului Valahiei, la 26 mart. 1831, hotărăşte ca paharnicul să stăpînească acele moşii timp de un an, iar banii ce i-a dat în plus în contul arenzii să-i restituie Ilarion împreună cu dobînda lor şi cheltuielile de judecată cu «dreptul Hătmăniei».

I.C. dos. 5377.

1569. — In pricina dintre Ştefan Ungureanu supus cesaro-crăiesc şi Ecaterina, soţia lui Moiseiu Hîncu gubernschi secretar, pentru răscumpărarea unei case, Ecaterina arătînd că are drept de protimisis, Divanul Judecătoresc al Principatului Valahiei hotărăşte la 26 mai 1831: amîndoi, fiind sudiţi, nu au drept de a avea acareturi pe pămîntul ţării; de aceea se porunceşte a se vinde la pămînteni casa cumpărată de Ştefan Ungureanu şi a i se restitui banii.

I.C. dos. 5378.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1570. — Ghinea Pencov şi Stanciu, colonişti «din ţinutul Rosii», se judecă cu Niculae Floru din Giurgiu şi alţii pentru banii ce pretind cei dintîi pentru nişte spirt cumpărat de ultimii; din lipsă de dovezi, Divanul Judecătoresc al Principatului Valahiei hotărăşte la 10 iunie 1831 să rămîie pîrîţii nesupăraţi de aceste pretenţii.

I.C. dos. 5379.

1571. — Dimitrie Costache şi Ioan Ralet cer a li se împlini banii ce le datorează serdarul Costache Saiegiu, a cărui moşie Breaza se vinde la mezat. Divanul Domnesc al Principatului Valahiei porunceşte Logofeţiei Ţării de Sus să cerceteze.

I.C. dos. 5380.

1572. — Mihăiţă, Iancu şi Elenca Filipescu, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Judecătoresc, cer a se judeca la Inaltul Divan cu mătuşa lor băneasa Zinca Văcărescu, pentru averea moştenită de la unchiul lor Paleologu (venitul moşiei Clinceni) şi altă avere mişcătoare şi nemişcătoare.

I.C. dos. 5381.

1573. — Mihalache vătaf, nemulţumit de hotărîrea Divanului Ţării din 25 iul. 1828 şi nici de cea a Divanului Judecătoresc din 21 mart. 1829, cere a se judeca la Divanul Domnesc cu Costea Dancovici, a cărui casă fusese dată vătafului de către chehaia-paşa (pe vremea cînd oştirea otomană era în ţară) pentru slujba făcută pe lîngă acel paşă; cum acea danie fusese întărită şi de ocîrmuirea de atunci a ţării, Comisia Consultativă avizează ca pricina să se judece la Divanul Domnesc.

I.C. dos. 5382.

1574. — Gheorghe Măcescu medelnicer şi Istrate ceauşul, nemulţumiţi de hotărîrile Depart. de Patru şi a Divanului Craiovei din 1830, în pricina ce au pentru nişte «spirturi» şi a unui contract pentru tăiat carne (pentru oştirile din Cerneţi), cer a se înfăţişa la Inaltul Divan. Se fac citaţii pînă în 1841 către urmaşi.

I.C. dos. 5383.

ANUL 1832

1575. — Baronul Hristofor Sachelarie, în pricina cu Costandin vistierul de la Mavrodinu jud. Teleorman, pentru hotarele moşiei Mavrodin, face apelaţie la Inaltul Divan, nefiind mulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Bucureşti. Inaltul Divan hotărăşte: din «pietrele» m-rii Sf. Ioan să se dea stînjenii Mitropoliei, la care ar fi renunţat cîndva stolnicul Mavrodin într-o pricină cu m-rea Cotroceni, apoi să se dea şi stînjenii vistierului Costandin. Ceilalţi stînjeni rămîn baronului iar moara şi cîrciuma rămîn vistierului.

I.D. dos. 14432.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1576. — Corespondență cu Marea Logofeție a Dreptății referitoare la pricina lui Dimitrie Mihail, supus rus, cu Gheorghe hagi Diicu (nu reiese motivul).

I.D. dos. 14433.

1577. — Gheorghe, Ioan și Stoica, supuși cesaro-crăiești, frații răposatului Coman Belu, veniți din Brașov pentru pricina cu medelnicerul Săndulache de la Buzău, care îl învinuiesc pe numitul răposat de furtul unor cai, cer a se judeca la Inaltul Divan fiind nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei nr. 75/830.

I.D. dos. 14449.

1578. — Gheorghe, fiul lui Petre căpitanul și soția sa Elenca Merișanca de la Pitești, în pricina cu Lazăr, fost al treilea vistier de la Băjești-Mușcel, pentru o prăvălie din Pitești, zălogită de numiții reclamanți lui Mincu Brașoveanu din Brașov pentru 1283 lei, trecută apoi în stăpînirea lui Ioan Nicolau împreună cu datoria, iar de la acesta la numitul Lazăr, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi se învoiesc și închid dosarul.

I.D. dos. 14467.

1579. — Tudor și soția sa Joița de la Popești jud. Săcueni, în pricina cu Ioan, feciorul lui Udrea Isop și Banu Moraru pentru 50 stj. de moșie din hotarul Pești, același județ, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Judecătoresc din București, dată în anul 1831, cer a se judeca la Inaltul Divan care trimite înapoi acea hotărîre, spre a se pune în lucrare.

I.D. dos. 14527.

1580. — Iancu Custacopol, al doilea vistier, fost sameș al desființatei Hătmănii, în pricina ce are cu Scarlat Pascal pentru arenda moșiei Cămineasca din jud. Ilfov, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Valahiei cu nr. 157/832, cere, prin Marea Logofeție, a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 14586.

1581. — Emanuil Iorganda, supus rus, în pricina cu Băluță Teișan pentru o datorie către serdarul Costache Mihail Bălăceanu, prin Logofeția Mare a Dreptății și prin consulatul rusesc cere a se judeca la Inaltul Divan, însă înainte de înfățișare, se împacă.

I.D. dos. 14587.

1582. — Dimitrie Stoianovici neguțătorul, arendașul moșiei Peșteana din jud. Gorj, în pricina cu stăpînii acelei moșii, comisul Costache Racoviță și baroana Budberh (sic) pentru niște pagube la numita moșie, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil al Valahiei nr. 4588/831, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăște ca numitul să rămînă apărat, cererea jeluitorilor fiind tîrzie; arendă mai mare nu pot cere, deoarece însuși pîrîtul a trecut în contractul anilor următori, un preț mai mare.

I.D. dos. 16237.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1583. — Căminarul Iordache Arion, în pricina cu Ene postelnicelui şi Marin căpitanul din Bălteni jud. Dîmboviţa, pentru nişte stînjeni de moşie hrăpiţi cu silnicie de pîrîţi, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 16247.

1584. — Ioan Pan, fost mare pitar de Craiova, în pricina cu slugereasa Zmaranda Otetelişanca pentru moşia Coşoveni din jud. Dolj, cere a se judeca la Inaltul Divan apoi se împacă, închizîndu-se dosarul.

I.D. dos. 16253.

1585. — Mihalache Papadonatu, epitropul moştenitorilor răposatului medelnicer Mandu, în pricina cu moştenitorii răposatului Ioan Băltăreţu pentru jumătate din prăvălie de peste drum de hanul lui Şerban Vodă, se judecă la Inaltul Divan care hotărăşte ca vînzarea ce a făcut Diamandi (Mandi) pentru cealaltă jumătate de prăvălie fiind nelegală, să se urmeze hotărîrea Comitetului Valahiei din anul 1810.

I.D. dos. 16262.

1586. — Pavel Lenţu (Lenj), parucic în artileria rusească, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Craiovei din 11 iun. 1832, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Panait Theodoru şi ceilalţi fraţi ai lui, arendaşii moşiei sale Braloştiţa jud. Mehedinţi (luată zestre de parucic la căsătoria sa cu Marghioala Bengeasca) pentru falsificare de contract, care s-ar fi făcut de arendaşi în unire cu fostul soţ al Marghioalei, Alexandru Samurcaş.

I.C. dos. 16772.

ANUL 1833

1587. — Serdarul Costache din Bucureşti, fiul răposatului «dohtor» Silvestru Filitis, în pricina ce are cu Gheorghe Olteanu pentru tovărăşie la o prăvălie de băuturi, nemulţumit de hotărîrea Divanului de Comerţ din Bucureşti cere a se judeca la Inaltul Divan, care trimite înapoi numita hotărîre pentru a fi obligat jeluitorul să «încredinţeze» la Mitropolie dacă nu şi-a primit dreptul.

I.D. dos. 15357.

1588. — Căminarul Polizache, în pricina cu creditorii săi pentru datorii cere a se judeca la Inaltul Divan, care decide să se plătească acele datorii prin «analoghie» din vînzarea lucrurilor numitului căminar după cum s-a învoit acesta cu creditorii, iar zapisele acestei învoieli să fie întărite de Marea Logofeţie.

I.D. dos. 15429.

1589. — Moşnenii Ţîrculeşti din jud. Săcueni, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil al Valahiei nr. 43/1833, în pricina ce au cu Barbu Burducea pentru 27 pogoane de paragină cumpărate de la

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Stoica şi Avram Muscal din Ţîrculeşti şi pentru alt «codru» de moşie şi pădure, cer a se judeca la Inaltul Divan, care le respinge apelaţia, întrucît hotărîrea Divanului Judecătoresc este unită cu alegerea Judecătoriei jud. Săcueni şi pricina este pentru o sumă mai mică de 5000 lei.

I.D. dos. 17923.

1590. — Polizache căminarul, în pricina cu Teohari şi Sachelarie, lipscani, pentru plată de datorie, nemulţumit de anaforaua Divanului Vremelnicésc Civil din Bucureşti nr. 24/1833, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.D. dos. 17933.

1591. — Costache Starostescu, în pricina ce are cu fosta lui soţie Safta Borăneasca, care îi cere împlinirea zestrei, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Bucureşti, cere generalului Kisseleff deplin împuternicit prezident al Divanurilor Moldovei şi Valahiei, să se dea poruncă a se judeca şi la Inaltul Divan, care trimite jalba la Mitropolie, spre cercetare.

I.D. dos. 17940.

1592. — Gheorghe găitănarul din mahalaua Olarului din Bucureşti, în pricina cu logofătul Vasilache Petrescu pentru zestrea şi moştenirea rămasă de la răposata Catinca, nepoata lui Gheorghe, fosta soţie a lui Vasilache, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Bucureşti, Secţia Civilă, nr. 38/1833, cere a se judeca la Inaltul Divan, care e de părere a se pune în lucrare numita hotărîre.

I.D. dos. 17941.

1593. — Ştefan Prima, în pricina ce are cu mătuşa sa Dumitrana pentru tovărăşie la arendarea moşiei Piţigaia din jud. Ilfov, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Bucureşti nr. 16/833, cere a se judeca la Inaltul Divan, unde se hotărăşte să se urmeze sus-arătata hotărîre, pentru că jeluitorul n-a putut să arate alte înscrisuri.

I.D. dos. 17943.

1594. — Nicolae Vasilescu, fost mare serdar, în pricina cu Costandin Bălan, fostul arendaş al moşiei sale Sfinţeşti din jud. Teleorman, pentru pagubele pricinuite acelei moşii, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Secţia Civilă nr. 38/833, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă în 1839.

I.D. dos. 17948.

1595. — Scarlat Scanavi, în pricina cu popa Constandin din mahalaua Sfînta Vineri pentru banii chiriei unei case şi pentru că numitul preot vrea să-l scoată pe jeluitor din casă înainte de termen, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Secţia Civilă nr. 105/833, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi, în 1834, se învoiesc să stingă pricina.

I.D. dos. 17955.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1596. — Petre Măra postelnicelul din comuna Criva jud. Dolj, în pricina ce are cu Enache pescarul şi soţia lui pentru nişte case din oraşul Craiova, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Secţia Civilă din Craiova, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăşte ca pîrîtul să rămînă apărat de pretenţiile jeluitorului.

I.D. dos. 17956.

1597. — Ştefan Mavropol, în pricina ce are cu Iancu Movilă pentru o datorie de 350 galbeni, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc de Comerţ din Bucureşti nr. 45/833, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 17970.

1598. — Ioan Băbeanu, Nicolae Bîra şi alţi moşneni din Cernădia jud. Gorj, în pricina cu Pătru, fiul lui Constantin Lotreanu şi Radu Surghilă (Şurligă) din satul Recea jud. Vîlcea, pentru o parte din moşia Cernădia, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil din Craiova nr 45/833, cer a se judeca la Inaltul Divan, care confirmă acea hotărîre.

I.D. dos. 17975.

1599. — Dumitrache Sărăţeanu, fost clucer de arie, în pricina cu Scarlat Grădişteanu, fost mare vornic, pentru arenda moşiei Scărlăteşti din jud. Buzău şi «spărgăluirea» satului de pe numita moşie, nemulţumit de anaforaua şi hotărîrea Divanului Vremelnicesc Civil nr. 122/833, cere a se judeca la Inaltul Divan; deoarece jeluitorul nu s-a prezentat la termen, se trimite adresa către Judecătoria Buzău să-l înştiinţeze că dacă nu se va prezenta nici la al doilea termen, se va cerceta pricina şi se va da hotărîrea în lipsă.

I.D. dos. 17978.

1600. — Toma, feciorul lui Stoian cavaful, în pricina cu arhimandritul Gavriil, egumenul m-rii Sf. Gheorghe Nou pentru nişte sfinte moaşte şi alte lucruri lăsate moştenire de mătuşa sa Maria hagiica şi aflate în păstrarea pîrîtului egumen, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil din Bucureşti cu nr. 136/833, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăşte să se aducă martora Paraschiva faţă la Divan.

I.D. dos. 17987.

1601. — Răducanu, fiul lui Mihail Izvoranu din Tîmna jud. Mehedinţi, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 12 iun. 1833, cere, în acelaşi an, august 21, să se judece la Inaltul Divan cu logofătul Dumitrache Hîrgot, pentru averea rămasă de la Maria, mătuşa jeluitorului; la citaţiile făcute de Inaltul Divan, în oct. 1840, pentru judecată, părţile răspund că s-au împăcat «încă de atunci».

I.C. dos. 18816.

1602. — Vasile, fiul lui Stoica şi fiu sufletesc al lui Ioan Buţă din Greceşti jud. Mehedinţi, nemulţumit de hotărîrea judecătoriei locale şi de aceea a Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Vasile,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Ioan şi Constantin, fraţi Greceni, pentru averea rămasă de la Ioan Buţă şi pentru desfiinţarea adopţiunii făcută de acesta; la citaţiile Inaltului Divan, părţile răspund că s-au împăcat la 16 nov. 1840.

I.C. dos. 18818.

ANUL 1834

1603. — In pricina dintre Dinu, fiul lui Guţă din Craiova, cu verii săi Gheorghe şi Safta, pentru protimisis la cumpărarea unei prăvălii, jeluitorul face apelaţie la Inaltul Divan, apoi se împacă înainte de a se prezenta şi dosarul se închide.

I.D. dos. 16165.

1604. — Diaconul Dumitru, din satul Alunu jud. Gorj, în pricina cu Ştefan, ginerele Stanei, pentru 10 stj. moşie din hotarul Ciuperceni din acel judeţ, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei face apelaţie la Inaltul Divan. (Urmarea nu reiese din dosar).

I.D. dos. 16171.

1605. — Ioniţă Zamfir de la Craiova, în pricina cu Costea Ganea de la Caracal pentru tovărăşie la arenda moşiei Ciocăneşti din jud. Romanaţi, nemulţumit de hotărîrea Divanului de Comerţ din Craiova, face apelaţie la Inaltul Divan, apoi se învoiesc a stinge pricina.

I.D. dos. 16180.

1606. — Ianache şi Nuţu Hristodulo, în pricina cu Hristodor Gheorghiu, nepotul lor, pentru desfacerea unei tovărăşii, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din Bucureşti nr. 166/833, fac apelaţie la Inaltul Divan, dar, neconformîndu-se Reg. Organic în ceea ce priveşte întocmirea apelaţiei, li se cer actele, prin Logofeţia Dreptăţii.

I.D. dos. 16186.

1607. — Casandra Prisiceanca din jud. Muşcel, în pricina cu cumnatele sale Uţa Bilciureasca şi Casandra Şoimeasca, surorile răposatului ei soţ Paraschiv Prisiceanu, pentru moştenire, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1836 se învoieşte cu pîrîtele să curme pricina.

I.D. dos. 16188.

1608. — Soldatul Stamate din al treilea polc romînesc din satul Costeni jud. Mehedinţi, în pricina ce are cu Dumitrana, soţia lui Gheorghe Glăvan din acel sat pentru 40 stj. moşie, nemulţumit de hotărîrea Divanului Politicesc din Craiova, cere a se judeca la Inaltul Divan, care respinge apelaţia fiind pentru o sumă mai mică de 5000 lei.

I.D. dos. 16192.

1609. — Stana, fiica lui Nicolae săpunarul din Craiova, în pricina cu tatăl său pentru neîmplinirea zestrei, nemulţumită de hotărîrea Diva-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

nului Judecătoresc din Craiova cu nr. 150/833, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1838 se împacă.

I.D. dos. 16196.

1610. — M-rea Căluiu, prin egumenul Tarasie, în pricina cu popa Ilie de la Şipot şi cu Costandin de la Poiana jud. Dolj pentru o parte din moşie din hotarul Şuşiţa jud. Mehedinţi, nemulţumită de hotărîrea Divanului Politicesc din Craiova cu nr. 37/834, face apelaţie la Inaltul Divan; în 1840 se împacă şi se închide dosarul.

I.D. dos. 16206.

1611. — Alecu Stănescu, în pricina cu serdarul Ioan Fălcoianu, fratele său vitreg, ambii din oraşul Giurgiu, pentru datorie de bani, face apel la Inaltul Divan.

I.D. dos. 16217.

1612. — Nica măcelarul din Bucureşti, în pricina cu Leibu Gaister, ovreiul, supus chesaro-crăiesc, pentru nişte bani ce-i datora Nica din cumpărarea unor piei, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc nr. 37/834, face apel la Inaltul Divan, dar nu se poate judeca pricina fiind mai mică de 5000 lei.

I.D. dos. 16221.

1613. — Gheorghe, Zoiţa, Elenca şi Uţa, fraţi Păteşti din jud. Argeş, în pricina cu pitarul Nicolae Negulescu din oraşul Piteşti pentru diata fratelui lor răposat anume Ioniţă Pătescu, cer a se judeca la Inaltul Divan, dar îşi retrag apelaţia fiind mulţumiţi de hotărîrea Divanului Politicesc.

I.D. dos. 16222.

1614. — Elisabeta Cămărăşeasca din Craiova, în pricina cu soţul ei Sterie Rafailă din Bucureşti, pentru drepturile ei zestrale, nemulţumită de hotărîrea Divanului Politicesc din Craiova nr. 65/834, face apel la Inaltul Divan, care decide să se execute acea hotărîre.

I.D. dos. 16229.

1615. — Suleiman aga, voevodul Răzgradului, în pricina cu Nicolae Conofas pentru 300 dodecari ce i-ar fi primit pîrîtul Nicolae de la reclamant, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Bucureşti nr. 78/834, cere a se judeca la Inaltul Divan, care confirmă acea hotărîre fiind unită cu alegerea judecătoriei de întîia cercetare şi pricina fiind pentru o sumă mai mică de 5000 lei.

I.D. dos. 16241.

1616. — Ghiţă Grosu, fiul lui Dragomir cojocarul, în pricina cu Ştefan cojocarul pentru socotelile tovărăşiei ce au avut la meşteşugul cojocăriei, nemulţumit de hotărîrea Divanului Comercial din Bucureşti cu nr. 70, cere a se judeca la Inaltul Divan. Tacrir.

I.D. dos. 16246.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1617. — Postelnicul Costache Suţu, epitropul averii lui Constandin Fleva, în pricina cu căminarul Polizache, unul din datornicii numitului Fleva, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 16247.

1618. — Alexandru Stănescu, în pricina cu serdarul Niţu Fălcoianu, fratele său vitreg, pentru 7744 lei ce cere pîrîtul, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Bucureşti, nr. 7/834, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1835 se învoiesc să stingă pricina.

I.D. dos. 16251.

1619. — Popa Constantin cu cetaşii săi din Cernaia, jud. Mehedinţi, cer a se judeca la Inaltul Divan cu popa Grigore şi alţi ai lui, pentru 104 stj. din moşia Valea-Bună din acelaşi judeţ. La citaţiile Inaltului Divan din 8 iul. 1842 părţile răspund în aug. 1842 că s-au împăcat, dar în 1846 urmaşul popii Grigore cere a i se da drepturile hotărîte prin judecata Divanului Craiovei. Inaltul Divan hotărăşte că nu se mai poate urma cercetarea acestei pricini, din moment ce ambele părţî au iscălit actul de «împăciuire».

I.C. dos. 17050.

1620. — Ştefan Totocu (Titicu) şi nepotul său Dinu, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Stanca, soţia lui Dinu Ciupagea, pentru o curea de moşie din Flămînda jud. Mehedinţi, amanetată de jeluitori încă «înaintea răzvrătirii» la Vuca bărăitarul, iar Vuca a vîndut-o soţului Stancăi, ca proprietate a sa. Se porunceşte cercetare pentru venitul moşiei şi în caz că depăşeşte venitul de 500 lei, să se judece la Inaltul Divan.

I.C. dos. 17051.

1621. — Elena Darvari se judecă cu sora sa Aristiţa Grădişteanca clucereasa pentru partea ce i se cuvine din averea rămasă de la tatăl lor, căminarul Const. Buzescu şi în special pentru partea de bani rezultată din vînzarea ostrovului Corbu (Gîrbovici) jud. Mehedinţi, jeluitoarea arată că datoriile ce trebuie plătite sînt ale tatălui lor. In 1841 Elena Darvari şi soţul ei Mihail căminar «renunţă la acea pretenţie».

I.C. dos. 17054.

1622. — Mihail Cogălniceanu din jud. Buzău, în pricina cu Epitropia spitalului Sf. Pantelimon pentru schitul Grăjdana din acel judeţ, ce zice că este clădit şi înzestrat de unchiul său arhimandritul Cozma şi închinat numitului spital, cere a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Valahiei cu nr. 103 din 1834.

I.D. dos. 14264.

1623. — Alexandru Chehaiaua din jud. Prahova, în pricina cu Manolache Riciu din Bucureşti pentru trei chitanţe de lemne, cere a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulţumit de hotărîrea nr. 20/835 a Divanului Vremelnicesc şi Depart. de Opt din 1830.

I.D. dos. 14265.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1624. — Maria Cămărăşasca din Craiova, în pricina cu creditorii răposatului său soţ, pentru zestrea ce se află amanetată la ei, cere a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulţumită de judecata Divanului Civil din Craiova şi a judecătoriei de acolo.

I.D. dos. 14266.

1625. — Costandin dascălul şi Ioan fratele său din Petroşiţa jud. Dîmboviţa, în pricina cu căminarul Dimitrie Belu pentru moşie în hotarul Petroşiţa, cer a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din anul 1833.

I.D. dos. 14282.

1626. — Iancu şi Gheorghe din Buzău, fiii răposatei vistierese Maria Criteanu, în pricina cu unchiul lor Dimitrie Marghiloman din Bucureşti pentru moştenire, cer a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil.

I.D. dos. 14288.

1627. — Costache Muşceleanu, în pricina cu Ioan Mustacov pentru o datorie de 3500 lei, cere a se judeca la Inaltul Divan, nefiind mulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil nr. 71/834. După moartea lui Mustacov soţia sa Elena cade la învoială, curmîndu-se pricina.

I.D. dos. 14289.

1628. — Niţu Gheorghiu postelnicelul din Ruşii de Vede, în pricina cu serdăreasa Maria Butculeasca tot de acolo pentru 11733 lei, cere a se judeca la Inaltul Divan fiind nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Valahiei nr. 13 din febr. 1835. Pricina se săvîrşeşte prin aşezămîntul dat de părţi.

I.D. dos. 14290.

1629. — Zinovia monahia Răteasca din jud. Argeş, în pricina cu căminarul Scarlat Stoenescu pentru protimisis la moşia Brăneşti, vîndută acestuia de sora ei Elenca Popeasca, cere a se judeca la Inaltul Divan, nefiind mulţumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei nr. 106 din 1834.

I.D. dos. 14298.

1630. — Dumitrana şi Maria, fiica sa, în pricina cu Pencea Ivanovici din Craiova pentru protimisis la o prăvălie vecină cu dînsele, cumpărată de acesta de la clucerul Niţă Săndulache, cer a se judeca la Inaltul Divan, nemulţumite de hotărîrea Divanului Civil din Craiova. Tacrir.

I.D. dos. 14299.

1631. — Gheorghe Atanasiu, arendaşul pădurii de pe moşia Tufeni din jud. Teleorman, în pricina cu parucicul Dimitrie Tufeanu pentru acea pădure, arendată de la Elenca Tufeanca, mama numitului parucic, cere a se judeca la Inaltul Divan, prin Departamentul Dreptăţii, fiind nemulţu-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

mit de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei nr. 37 din martie 1835.

I.D. dos. 14305.

1632. — Hristodor Carianopol, epitropul moştenitorilor răposaţilor fraţi Nani, în pricina cu serdarul A. Dedulescu şi comisul C. Dăscălescu, ginerii răposatului paharnic Matache Niculescu, pentru o datorie către casa numiţilor Nani, cere a se judeca la Inaltul Divan, nefiind mulţumit de anaforaua Logofeţiei Pricinilor Străine.

I.D. dos. 14308.

1633. — Maria şi Dumitru Osman din Vidireşti jud. Mehedinţi, nefiind mulţumiţi de hotărîrea Divanului Politicesc din Craiova cu nr. 21/835, cer a se judeca la Inaltul Divan, cu Nicolae Chiţimia şi alţii, părtaşi ai lui din acelaşi judeţ, pentru moşia Jupca de Pădure şi o moară pe care le pretindeau jeluitorii în baza unei foi de zestre.

I.D. dos. 14309.

1634. — Ioan Guloiu, în pricina cu Ancuţa Albuşoaia, soţia vătafului Ioniţă Albuş ambii din Ocnele Mari jud. Vîlcea, pentru un loc, cere să se judece la Inaltul Divan, fiind nemulţumit de judecata Divanului Politicesc al Craiovei.

I.D. dos. 14315.

1635. — Cherata Pardali, în pricina cu Dincă Ralea din Craiova, pentru zestrea răposatei fiicei sale, soţia acestuia, cere să se judece la Inaltul Divan, nefiind mulţumită de hotărîrea Divanului Civil din Craiova. In 1837 martie, părţile se învoiesc ca Cherata să-i dea 2500 lei din zestrea fostei sale soţii.

I.D. dos. 14320.

1636. — Anica, fiica lui Ion Cioacă dascălul şi soţia lui Gavrilă croitorul, în pricina cu Pătru, fiul lui Marcu, ambii din Craiova, pentru un loc cu bina pe el din acel oraş, se învoiesc a stăpîni acele case în tovărăşie.

I.D. dos. 14326.

1637. — Medelnicerul Ioan Cioran din jud. Dîmboviţa, în pricina cu Silivestrache Avramidis pentru chiria caselor sale din Tîrgovişte, cere a se judeca la Inaltul Divan, nefiind mulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil nr. 51 din aprilie 1835. In 1837 se împacă, curmîndu-se «prigonirea».

I.D. dos. 14328.

1638. — In pricina dintre şetrăreasa Anghelina Stoicăneasca cu diaconul Badea de la Creţeşti şi Dumitru Viespe de la Viespeşti jud. Olt pentru un petec de moşie din hotarul Berindoaica, pus zălog de răposatul Preda Viespe, vărul pîrîţilor, jeluitoarea nemulţumită de hotărîrea judecătoriei locale şi a Divanului Politicesc Civil prin care se dăduse drep-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

tate pîrîţilor, în sensul că li s-a dat acel petec de moşie şi 700 taleri, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 14337.

1639. — Ioan Scufa, supus rus, în pricina cu Vistieria Statului pentru contractul poştelor ţării din anul 1817, cere a se judeca la Inaltul Divan, care însă, luînd-o în consideraţie, găseşte cu cale că banii s-au «răfuit» după contract.

I.D. dos. 14354.

1640. — Moşnenii Negreni din jud. Vîlcea, în pricina cu moşnenii Măriceni tot din acelaşi judeţ pentru stăpînirea trupului moşiilor Măriţa şi Zăvoianca, nemulţumiţi de judecata Divanului Craiovei din anii 1746 şi 1787, prin care se hotărîse ca hotarul Zăvoianca să-l ţie jumătate Măricenii şi jumătate Negrenii, iar Măriţa s-o ţină în întregime Măricenii, cer a se judeca a Inaltul Divan.

I.D. dos. 14368.

1641. — Moşnenii Popeşti şi Coporieşti din jud. Olt, în pricina cu Ioan Buiculescu şi Mihai, fratele său din satul Mărgineni din acelaşi judeţ, pentru 127 stj. din moşia Oneşti şi Valea Merilor, nemulţumiţi de hotărîrea nr. 94/836 a Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei şi a judecătoriei locale, care dăduse dreptate pîrîţilor să stăpînească acei 127 stj., fac apel la Inaltul Divan. Ulterior se învoiesc a stăpîni după hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil.

I.D. dos. 14375.

1642. — Radu şi Iancu Stîngă, fraţi, din Caracal, în pricina cu fratele lor Trică, pentru moştenirea părintească, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Craiovei şi a judecătoriei locale, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă la 30 ian. 1836, mulţumindu-se cu acea hotărîre.

I.D. dos. 14376.

1643. — Dumitrana şi sora sa Maria, fetele lui Şerban bărbierul din Rîmnicu-Sărat, în pricina cu Matei, fiul răposatului Dumitru fierarul, pentru un loc din acel oraş, zălogit de tatăl lor către tatăl pîrîtului şi pe care acesta nu vrea să-l dea, cer a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulţumite de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil nr. 127/835 şi a judecătoriei locale prin care se dăduse dreptate pîrîtului; Inaltul Divan hotărăşte să se urmeze hotărîrea Divanului Civil.

I.D. dos. 14378.

1644. — Vlăduţu Crăsnaru din jud. Gorj, în pricina cu armaşul Ghiţă Zisu din Craiova pentru 47 boi, cere a se judeca la Inaltul Divan, întrucît n-a rămas mulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova, care dăduse dreptate pîrîtului.

I.D. dos. 14381.

1645. — Anica văduva din oraşul Craiova, în pricina cu Gheorghe Neamţu, arhitectonul, pentru nerespectarea contractului de reparaţie a

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

unor acareturi, cere a se judeca la Inaltul Divan și a se pune în lucrare hotărîrea Divanului Civil din Craiova, întrucît a trecut termenul de apel, cerut de pîrît.

I.D. dos. 14382.

1646. — Zoița fiica lui Hristea Belivacă, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 1835, cere a se judeca la Inaltul Divan cu polcovnicul Ioan Solomon pentru 482 stj. din moșiile Dia de Sus și Dia din Vale, pe care jeluitoarea pretinde a-i răscumpăra cu drept de protimisis. La citațiile Inaltului Divan din 1842, părțile împricinate răspund că s-au împăcat și cer a se închide «della».

I.D. dos. 16081.

1647. — In pricina dintre Vasilca din Caracal și Ioniță Boltașu pentru o prăvălie, judecătoria județului Romanați raportează Inaltului Divan că valoarea obiectului judecății este mai mică de 5000 lei, după care Vasilca se oferă a depune taxa de 2 la sută, numai să nu piardă dreptul de a se judeca la Inaltul Divan.

I.C. dos. 16086.

1648. — Gavril Atanasiu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 1835, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Safta văduva pentru o sumă de bani dintr-o tovărășie cu fiul acesteia, Gheorghe. La citațiile Inaltului Divan părțile împricinate răspund la 23 ian. 1842 că s-au împăcat.

I.C. dos. 16087.

1649. — Pîrvan Gheorghiu, nemulțumit de judecățile anterioare, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Mitran Mîra pentru o prăvălie din Craiova. La citațiile Inaltului Divan din 1842, Mitran Mîra răspunde că s-au împăcat «de cînd trăia răposatul» Pîrvan Gheorghiu.

I.C. dos. 16088.

1650. — Titu Bengescu serdar, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova, din 17 aprilie 1835, cere a se judeca la Inaltul Divan, cu parucicul Lenj pentru arenda moșiei Bengești. La citațiile din 3 aug. 1842, părțile prigonitoare răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 16089.

1651. — Badea Popescu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 1833, cere a se judeca la Inaltul Divan cu cumnata sa, Catinca, soția răposatului Șerban Manolăchescu, pentru averea rămasă de la răposat. La citațiile din 1842, Catinca Manolăchescu răspunde că s-a împăcat cu jeluitorul încă din 1839.

I.C. dos. 16090.

1652. — Gheorghe Caracostea, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1835 sept. 20, cere a se judeca la Inaltul Divan cu polcovnicul Nicolae Stama, pentru stăpînirea a 200 stj. din moșia Perieți. La

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

citaţiile Inaltului Divan din 1842, părţile răspund că s-au împăcat şi roagă a se închide dosarul.

I.C. dos. 16091.

1653. — Nicolae şi Stan Spărcaciu, nemulţumiţi de judecăţile anterioare, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Petcu bărbierul, pentru moştenire. La citaţiile Inaltului Divan din 1842, Nicolae Spărcaciu răspunde că, murind vărul său Stan, nu mai are nici o pretenţie în acest proces şi roagă să se închidă «della».

I.C. dos. 16093.

ANUL 1836

1654. — In pricina dintre Ecaterina, fiica şetrarului Staic Tamara, cu vornicul Pană Costescu pentru o datorie de bani, dovedită bună şi adevărată, Inaltul Divan hotărăşte:

Pîrîtul să plătească jeluitoarei suma banilor din zapis împreună cu dobînda lor «pravilnică» şi cheltuiala judecăţii, adică plata avocatului şi legiuita taxă.

I.D. dos. 11620.

1655. — Clucerul Pană Băbeanu, în pricina cu stolnicul Ioan Rahtivan pentru o datorie de bani, cere a se judeca la Inaltul Divan, întrucît nu este mulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc nr. 134 din nov. 1835. Datoria fiind achitată, procesul a fost închis.

I.D. dos. 11621.

1656. — Preda Diculescu şi fraţii lui de la Diculeşti jud. Vîlcea, în pricina cu slugerul Alexandru Diculescu pentru nişte mori şi altele, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Craiova, cer a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 11628.

1657. — Hagi Dincă, pînzarul din Bucureşti, cere a se judeca la Inaltul Divan în pricina cu Niţă Călinescu pentru un şal emanet, fiind nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil nr. 140 din 1835.

I.D. dos. 11630.

1658. — Safta Berneasca din Craiova (născută Grămeasca), în pricina cu fostul ei soţ Dumitrache Berneanu pentru pretenţii zestrale, cere a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulţumită de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 56 .

I.D. dos. 11632.

1659. — Bălaşa, soţia lui Nicolae Muşătescu de la Ţînţăreni Dolj, în pricina cu cumnata sa Luxandra, soţia lui Niculiţă Prisiceanu din Craiova pentru o vie, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 11636.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1660. — Elisaveta, soţia lui Ivan Petrovici din oraşul Cerneţi jud. Mehedinţi, în pricina cu vărul său Tudorache Ioan Preda din Craiova pentru moşia Cearîngu jud. Mehedinţi, cere a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulţumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova, care dăduse dreptate pîrîtului, obligînd-o să-i plătească şi cheltuielile de judecată. La 17 mai 1838 se împacă.

Acte: 1789-1835.

I.D. dos. 11637.

1661. — Iordache Niculescu medelnicerul, în pricina cu Petrică, fiul lui Hristea abagiul din Ploeşti, pentru nişte bani ce-i datorează pîrîtul cu «zălog» o casă şi o prăvălie, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi îşi retrage apelaţia mulţumindu-se cu hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil.

I.D. dos. 11642.

1662. — Elena vistiereasa Muşceleanca din Craiova, în pricina cu Anastasia, fiica lui Pantelimon Chintescu, pentru o parte din moşia Chinteşti jud. Romanaţi, cere a se judeca la Inaltul Divan, întrucît este nemulţumită de hotărîrea Judecătoriei Dolj şi a Divanului Civil din Craiova din 1834.

I.D. dos. 11643.

1663. — Costache Bujorescu, din jud. Teleorman, în pricina cu Dumitrache Negulescu pentru protimisis la nişte stînjeni de moşie, cere a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil nr. 119. Inaltul Divan decide să se urmeze hotărîrea Divanului Civil.

I.D. dos. 11647.

1664. — Vladu Stanciu de la Craiova, în pricina cu Ştefan Dobruneanu din jud. Romanaţi pentru răscumpărarea cu protimisis a 125 stj. moşie din hotarul Bîrza din acel judeţ, fiind nemulţumit de hotărîrea Judecătoriei Dolj şi a Divanului Civil din Craiova nr. 125/835, prin care se dăduse dreptate pîrîtului, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 11652.

1665. — Anghel Ştefan Sulacolu, în pricina cu Ştefan simigiul pentru nişte socoteli din tovărăşia de simigerie, nemulţumit de hotărîrea nr. 1 din 19 febr. 1836 a Divanului Judecătoresc al Valahiei prin care el era năpăstuit, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 11654.

1666. — Anghel Pietroşanu din jud. Dolj, în pricina cu Elenca, fosta soţie a răposatului Grigorie Mihail, pentru o datorie de bani, cere a se judeca la Inaltul Divan, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova.

I.D. dos. 11655.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1667. — Stan Pop cojocarul din Craiova, în pricina cu Catinca Iliovici tot de acolo, pentru o datorie de 3885 lei, cere a se judeca la Inaltul Divan, întrucît este nemulțumit de hotărîrea Divanului Politicesc din Craiova.

I.D. dos. 11658.

1668. — In pricina dintre Costandin Crețeanu cu Ion fiul diaconului Preda, ambii din Crețești-Vîlcea, pentru o «măgură» de vie de pe moșia Crețești, asupra căreia pîrîtul vrea să-și întindă stăpînirea, nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 136 din 16 dec. 1835, cere să se judece la Inaltul Divan. In 17 mart. 1837, părțile se împacă.

I.D. dos. 11660.

1669. — Andrei slugerul și Vasile Aricescu, în pricina cu Radu Popescu din Craiova, pentru 1233 lei, cere Marii Logofeții a Dreptății să-l îndrepte spre judecare în apel la instanța competentă, nefiind mulțumit de hotărîrea Divanului Politicesc din Craiova.

I.D. dos. 11663.

1670. — Petre Marcu de la Craiova, în pricina cu Ana, fiica dascălului Ioan Cioacă, pentru niște case pe care jeluitorul le-a răscumpărat de la Sima Grudi cu drept de protimisis și din care numita Ana și soțul ei Gavrilă vor să-l scoată, zicînd că tatăl ei nu avea drept de vînzare, casele fiind zestre ale mamei sale, nemulțumindu-se cu hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 18/836, face apelație la Inaltul Divan; acesta decide să se scrie prezidenției numitului Divan Civil să facă cercetare amănunțită și să trimită înștiințare ca să se poată da hotărîrea definitivă. Tacrir.

I.D. dos. 11665.

1671. — Alexandru Leonida din Craiova, în pricina cu fosta sa soție Marghioala pentru zestre, cere a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulțumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 129/835, care îl obligase să-și ia soția înapoi împreună cu zestrea ei.

I.D. dos. 11677.

1672. — Marin Petrescu din Craiova, în pricina cu Dumitru Ghindeanu pentru un loc la marginea orașului, în mahalaua Ungureni, cere a se judeca la Inaltul Divan, întrucît e nemulțumit de hotărîrea Judecătoriei Dolj și a Divanului Civil din Craiova nr. 31/836, care dădeau dreptate pîrîtului.

I.D. dos. 11683.

1673. — Stan Nisipeanu din satul Nisipi-Vîlcea, în pricina cu Dilă Marinolu din Gărdești același județ pentru niște vite (oi și capre), cere ca Inaltul Divan să închidă procesul, întrucît s-a împăcat cu pîrîtul.

I.D. dos. 11684.

1674. — Mitu bașbulucbașa din satul Țigani-Ialomița, în pricina cu casa răposatului stolnic Iordache Porumbaru, pentru o datorie de 1156

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

lei, cere a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil din Bucureşti nr. 24/836, prin care se dăduse dreptate pîrîtului.

I.D. dos. 11686.

1675. — Gheorghe, fiul răposatului pitar Răducanu Stănescu, în pricina cu fostul mare logofăt Dimitrie Ralet pentru protimisis la răscumpărarea unor stînjeni de moşie din hotarul Stăneşti, cere a se anula hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti, care dăduse dreptate pîrîtului şi a se judeca la Inaltul Divan, dar la 6 aug. 1836, renunţă la apelaţie.

I.D. dos. 11692.

1676. — Sanda Baloteasca din satul Şuici jud. Argeş şi Maria nepoata sa, în pricina cu Dumitru Şuiceanu pentru o moştenire de la părinţi, cer a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulţumite de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei nr. 36 din 1836, care dădea dreptate pîrîtului. Tacrir.

I.D. dos. 11696.

1677. — Popa Petre duhovnicul din Craiova, mah. m-rii Obedeanu, în pricina cu văduva Marghioala Zlaşoleanca, popa Băluţă şi Matei surugiul pentru o datorie de 400 taleri, cere a se judeca la Inaltul Divan, nefiind mulţumit de cartea de judecată a Divanului Civil din Craiova nr. 83/836.

I.D. dos. 11697.

1678. — Tudora, soţia lui Dumitru brutarul, în pricina cu Ţona pentru lucrurile rămase de la răposata Maria, cere a se judeca la Inaltul Divan, fiind nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei nr. 47/836.

I.D. dos. 11698.

1679. — Emanoil Băleanu cere a se judeca la Inaltul Divan cu fosta lui soţie Luxandra Pangration pentru pretenţii zestrale, fiind nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc.

I.D. dos. 11699.

1680. — Gavrilă Dobrescu din satul Dobreşti jud. Dolj, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Niţa, soţia răposatului Vasile Dobrescu postelnic din Craiova, pentru 96 stînjeni din moşia Dobreşti, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 5 din 1836.

I.D. dos. 11704.

1681. — Efrosina, fiica lui Alecu portarbaşa, în pricina cu soţul său Ioniţă Constantin Portărescu din Piteşti, pentru zestre; face apel nefiind mulţumită de hotărîrea Divanului Civil nr. 49 din anul 1836. Inaltul Divan admite apelul şi hotărăşte ca pîrîtul să plătească fostei sale soţii tot ceea ce lipseşte din zestre, în valoare de 1106 lei, plus 600 lei cheltuieli de judecată.

I.D. dos. 11709.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1682. — Păun Leoneanu din Craiova, în pricina cu Niţu Ţînţăreanu cavafu1 din Borăscu jud. Gorj pentru răscumpărarea a 300 stînjeni de la Mihai, fratele jeluitorului, în numitul sat Borăscu, fiind nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 82/835, care dăduse dreptate pîrîtului, cere a se judeca la Inaltul Divan, care dă dreptate tot pîrîtului. Tacrir.

I.D. dos. 11715.

1683. — Gheorghe Velescu clucer de arie, nemulţumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc nr. 33 în pricina cu Gheorghe Ştefănescu pentru tovărăşia ce au avut la «huzmetul cercăturii» oeritului din cinci judeţe: Săcueni, Prahova, Buzău, Rîmnicu-Sărat şi Ialomiţa, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 11720.

1684. — Gheorghe Stănescu, nemulţumit de hotărîrea nr. 93 a Divanului Civil, în pricina cu stolnicul Iancu Nedianu pentru un însoris de 1000 lei, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 11728.

1685. — Casa răposaţilor fraţi Nani, în pricina cu casa Hagi Enuş şi alţi creditori, logofeteasa Zmaranda Brăiloaica din Craiova cu Hristodor Carianopol, epitropul răposaţilor fraţi Nani — Nicolae şi Polihronie — pentru răscumpărare de moşie, Elenca Giurgioaia din jud. Romanaţi tot cu numitul epitrop pentru călcare de moşie, medelnicerul Lapata din jud. Teleorman tot cu Hristodor Carianopol pentru datorie de bani, Nicolae hagi Enuş tot cu numitul epitrop pentru averea lui Hagi Enuş, cer a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 11731; vezi şi nr. 1698.

1686. — Leonte Fotino, vechilul magistratului oraşului Brăila, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 4 dec. 1835, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Elena, soţia lui Nicolae Tepeghiozu, pentru nişte magazii cumpărate de acesta la mezat de la fostul Comitet al oraşului Brăila (care magazii i-au fost dărîmate de magistrat). In 1842 părţile fac cunoscut Divanului că s-au împăcat şi cer a se închide «della».

I.C. dos. 13193.

1687. — Haim, fiul lui Boroh, supus raia, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Nicolae Iota pentru o datorie de bani. La citaţiile Inaltului Divan din 1842, jeluitorul cere a se închide «della», deoarece pîrîtul nu mai are pretenţii de la el.

I.C. dos. 13195.

1688. — In pricina dintre moşnenii Antoneşti din jud. Buzău cu Ştefan Hrisoscoleu parucic pentru 40 stj. de moşie, apelînd numiţii moşneni a se judeca la Inaltul Divan, Secţia I, Depart. Dreptăţii răspunde că această pricină fiind judecată de Inaltul Divan Secţia II, nu se mai poate reveni asupra hotărîrii date, iar «della» urmează a se închide.

I.C. dos. 13198.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1689. — Stan Nisipeanu mazil din plasa Cernii jud. Vîlcea, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 1835, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Nicolae Giulescu vistier pentru nişte ghindă cumpărată de cel dintîi de la cel de al doilea. Inaltul Divan răspunde că pricina fiind de preţ mic, n-a putut intra în cercetarea sa.

I.C. dos. 13200.

1690. — Gheorghiţa văduva din Rîmnicu Vîlcea, nemulţumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 18 sept. 1835, cere a se judeca la Inaltul Divan cu medelnicerul Constantin Sterian pentru bani. La citaţia Inaltului Divan din 8 iul. 1842, jeluitoarea răspunde că s-a împăcat cu pîrîtul încă de cînd trăia acesta.

I.C. dos. 13202.

1691. — Ion Opran postelnic din Cerneţi, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova din 1836 ian. 31, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Zamfir şi Ioniţă Urdăreanu din jud. Gorj pentru averea rămasă de la răposatul Pau(sie) Urdăreanu. La citaţiile Inaltului Divan din 23 ian. 1842, răspunde Judecătoria Mehedinţi că părţile s-au împăcat încă din 1841.

I.C. dos. 13205.

1692. — Spiridon Portărescu din jud. Dolj, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 29 apr. 1836, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Gheorghe Amărăscu din jud. Romanaţi pentru o ţigancă cu copiii ei, moştenire de la părinţi. La citaţiile din nov. 1836, ambele părţi cer amînarea prezentării lor, «după sărbători».

I.C. dos. 13210.

1693. — Miu Cosilă, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 1 febr. 1836, cere a se judeca la Inaltul Divan cu cumnata sa Ancuţa, soţia lui Ion Cosilă, pentru nişte pămînt din hotarul Pleşoiu de Jos, jud. Dolj. La citaţiile Inaltului Divan din iul. 1842, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 13212.

1694. — Popa Ştefan şi Lepădat, fratele său, feciorii lui Matei Dudeală, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Craiovei, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Stana, soţia lui Dumitraşcu pentru pămînt în Tîndăleşti jud. Gorj. La citaţiile Inaltului Divan din ian. 1843, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 13214.

1695. — Dincă Dărăscu, fiul răposatului hagi Ioniţă, nemulţumit de judecăţile anterioare, cere a se judeca la Inaltul Divan cu medelnicerul Ianache Papazoglu pentru 13 prăvălii ale tatălui său, vîndute de medelnicer, în urma unei chezăşii puse de hagi Ioniţă pentru clucerul Const. Ştefănescu, (cu care medelnicerul a fost tovarăş la vinăriciul din Buzău). Părţile se împacă în febr. 1845 şi cer a se închide «della», «să se spargă

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

această cangrenisită pricină pentru totdeauna, ca să scăpăm de otrăvita amărăciune ce ne-au putrezit ficaţii întru atîţia ani».

I.C. dos. 13215.

1696. — Moşnenii din Biceştii de Sus şi de Jos din jud. Rîmnicu-Sărat cer a se judeca la Inaltul Divan cu Constandin, fiul paharnicului Gheorghe Neculescu, pentru părţi din acea moşie. La citaţia Inaltului Divan Secţia I pentru prezentare la judecată, pîrîtul arată către Logofeţia Dreptăţii că acea pricină a fost deja «hotărîtă» de către Inaltul Divan Secţia II-a; după care, «della» se închide în 1842.

I.C. dos. 13216.

1697. — Naftali, fiul lui Moise evreul, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 6 apr. 1836, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Stancu Pop, Ianache Dumitriu Cratunoglu şi alţi negustori din Craiova pentru o datorie de bani. La citaţiile Inaltului Divan din oct. 1842, părţile răspund că s-au împăcat şi cer a se închide «della».

I.C. dos. 13217.

1698. — Departamentul Logofeţiei Dreptăţii trimite Inaltului Divan raportul Sfatului Consultativ, relativ la cinci pricini ce urmează a se judeca la acea instanţă:

1). fraţii Costanani cu casa Hagi Enuş şi alţi creditori;

2). logofeteasa Zmaranda Brăiloaica cu Hristodor Carianopolu pentru răscumpărare de moşie;

3. Elenca Giurgioaia cu Hristodor Carianopolu pentru călcare de moşie şi cheltuielile de judecată;

4). medelnicerul Lapati cu Hristodor Carianopolu pentru datorie de bani;

5). Nicolae Hagi Enuş cu Hristodor Carianopolu, epitropul răposaţilor fraţi Nani, pentru avere şi vînzarea la mezat a moşiilor Padea şi Drănicu jud. Dolj.

I.C. dos. 13221; vezi şi nr. 1685.

1699. — Departamentul Logofeţiei Dreptăţii trimite Inaltului Divan adresa Secretariatului Statului în pricina dintre Nicolae Hagi Enuş cu epitropul fraţilor Nani pentru averea lui Hagi Enuş.

I.C. dos. 13222.

1700. — Departamentul Logofeţiei Dreptăţii trimite Inaltului Divan raportul Sfatului Consultativ relativ la pricina dintre Elenca Giurgioaia cu epitropul fraţilor Nani pentru datorie.

I.C. dos. 13223.

1701. — Moşnenii Tîrnoveni din jud. Dolj, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Craiovei din 1820, cer a se înfăţişa la Inaltul Divan cu casa fraţilor Nani pentru o parte din moşia lor. La citaţiile Inaltului Divan din aug. 1842, se răspunde că pricina este închisă încă din 1837 prin înscrisul dat de părţi.

I.C. dos. 13224.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1702. — Panait măcelarul, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 11 nov. 1836, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Marghioala fiica lui Dumitrache pentru nişte haine şi bani. La chemarea Divanului pentru a se prezenta la judecată în mart. 1837, părţile răspund că s-au învoit între ele.

I.C. dos. 13225.

ANUL 1837

1703. — Sultana, fiica răposatului sluger Barbu Ciorogîrleanu, în pricina ce are cu un creditor al său pentru moşia de zestre ce urmează a i se vinde la mezat, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.D. dos. 8152.

1704. — Friderich Dresler spiţerul, directorul fabricii de porţelan din oraşul Tg. Jiu, supus cesaro-crăiesc, în pricina ce are cu slugerul Barbu Gănescu pentru zălogirea unor case ale fiicei jeluitorului, nemulţumit de hotărîrea Divanului Politicesc din Craiova din 18 nov. 1837 şi a tribunalului local, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăşte că anaforaua Judecătoriei Gorj rămîne definitivă; să se facă cercetare asupra pagubelor pricinuite la fabrica pe care o are jeluitorul în curtea caselor lui Gănescu.

I.D. dos. 8154.

1705. — Ioan, fiul serdarului Răducanu Trestianu, în pricina cu slugerul Nicolae Saigiu pentru o datorie de 1400 taleri, suma fiind prea mică pentru a se face apelaţie la Inaltul Divan, jeluitorul cere a se pune în lucrare hotărîrea Divanului Vremelnicesc cu nr. 50 din 3 nov. 1836.

I.D. dos. 8162.

1706. — Polcovnicul Gheorghe Ciuflea, în pricina cu Filip Petrescu pentru tovărăşia la arenda moşiei Brezoaia din jud. Dîmboviţa a Mitropoliei, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei cu nr. 23/836, cere, prin Marea Logofeţie a Dreptăţii, a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă în aug. 9.

I.D. dos. 8163.

1707. — Vlădaia, fiica Călinei, în pricina cu Ciucă fiul lui Stanciu Vlad toţi din Craiova pentru un loc de casă, nemulţumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 2/837 care dăduse dreptate pîrîtului să stăpînească acel loc, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.D. dos. 8176.

1708. — In pricina dintre Hristea Calea băcanul cu Mihail Zahu pentru nişte marfă de băcănie, jeluitorul nemulţumit de hotărîrea Tribunalului de Comerţ nr. 129/836 şi a Divanului Judecătoresc al Principatului

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Valahiei nr. 5/837, cere a se judeca la Inaltul Divan. Pricina este respinsă fiind mai mică de 92 galbeni şi este îndreptată la Divanul Civil.

I.D. dos. 8177.

1709. — Costache Piga, în pricina cu urmaşii şi moştenitorii răposatului Costache Maxim şi ai răposatei soţiei sale Luxandra Greceanca pentru o datorie de 5216 lei, pe care numitul Piga îi luase de la Costache Maxim, cere, prin Marea Logofeţie, a se judeca la Inaltul Divan, care înapoiază cererea, rugînd Marea Logofeţie să facă urmarea cuvenită.

I.D. dos. 8178.

1710. — In pricina dintre Serafim monahul, fiul răposatului Nichiforescu de la Suteşti, jud. Vîlcea, cu popa Radu de la Drăgăşani pentru o vie, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ilie, vărul său. Acesta constatînd că acel Ilie este mort, rămînîndu-i un copil nevîrstnic sărac, hotărăşte: jeluitorul călugăr, oricînd va dovedi ceva avere rămasă de la acel Ilie, să aibă cădere a-şi căuta prin judecăţi dreptatea sa şi dispune închiderea dosarului. Tacrir.

I.D. dos. 8185.

1711. — Gheorghe, fiul lui Mihai Ghebaur şi Grigore Ghebaur din satul Vidimireşti jud. Mehedinţi, în pricina ce au cu popa Trăilă tot din acel sat pentru 32 stj. moşie din hotarul Iupca de Sus ce-i zice şi Văeni, nemulţumiţi de anaforaua nr. 24 a Divanului Politicesc din Craiova, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă în 1838.

I.D. dos. 8191.

1712. — Raicu Pavlovici din Craiova, în pricina cu Uţa, fiica lui Manolea Zugravu, pentru un loc, nemulţumit de anaforaua Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 32, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi, în 2 mai 1838, se împacă.

I.D. dos. 8196.

1713. — Hagi Mogîrdici armeanul, în pricina cu Serapion Eracozoglu armeanul de la Brăila pentru o sumă de bani, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei cu nr. 2/836, cere a se judeca la Inaltul Divan. La 16 sept. 1840 părţile s-au împăcat.

I.D. dos. 8197.

1714. — Drăghici cîrciumarul din Bucureşti, împreună cu trei fraţi ai săi din jud. Olt, în pricina cu cumnata lor Stana pentru moştenirea rămasă de la fratele lor Radu băcanul, soţul acesteia din mah. Livedea Domnească, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil nr. 34/1837 şi a Judecătoriei Ilfov cu nr. 13/1837, cer a se judeca la Inaltul Divan, dar, în 15 mart. 1838 se împacă.

I.D dos. 8201.

1715. — Dumitru argintarul, în pricina cu Barbu Chira, ambii din Craiova, pentru un loc de ulicioară, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Judecătoresc din Craiova nr. 37/827, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi la 28 ian. 1838 se împacă.

I.D. dos. 8203.

1716. — Marin pescarul din Craiova, în pricina cu Liţa tot de acolo pentru o prăvălie ce a cumpărat-o de la Nicolae Hagi Enuş din acel oraş, fiind nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 60 şi a judecătoriei locale prin care pierdea numita prăvălie, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăşte să se pună în aplicare cele două hotărîri unite.

I.D. dos. 8205.

1717. — Ilinca, soţia lui Marin polcovnicul din satul Işalniţa jud. Dolj, cu Hristea Curt neguţătorul din Craiova pentru două dughene de tăbăcărie pe loc cu embatic de pe moşia Işalniţa, nemulţumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 68/837, prin care se dădea dreptate pîrîtului, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă în dec. 1837.

I.D. dos. 8215.

1718. — Petre Iliovici Gherlan supus cesaro-crăiesc, vechil din partea lui Petrache Băleanu din Craiova, în pricina cu preoteasa Ilinca, moştenitoarea răposatului Ioan Bălcescu din satul Gîrleşti jud. Dolj şi casa răposatului vornic Dimitrie Bibescu, pentru venitul unor părţi de moşie din hotarul Gîrleşti, nemulţumiţi de hotărîrea Judecătoriei Dolj nr. 131/836 şi a Divanului Judecătoresc al Craiovei nr. 90/837, cer a se judeca la Inaltul Divan, care respinge apelaţia şi decide să se urmeze hotărîrile Divanului Craiovei şi a judecătoriei care a efectuat prima cercetare. Preoteasa este apărată de pretenţiile celorlalte părţi.

I.D. dos. 8224.

1719. — Dimitrie Simu din Brăila, în pricina cu Moise Iovaler şi Solomon Ciolacu, supus prusian, din acelaşi oraş, pentru nişte lînă ţigaie, nemulţumit de hotărîrea Judecătoriei Brăila nr. 149/834 şi a Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei nr. 13/837, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăşte: spre descoperirea adevărului să dovedească Solomon dacă adeverinţa de 1060 oca lînă nu este cuprinsă în suma de 6940 oca; de asemenea să probeze că ei au dat toate adeverinţele pentru 6940 oca cumpărătorului Simu la încheierea socotelii; apoi la 29 nov. 1838 părţile îşi dau zapise de învoire.

I.D. dos. 8225.

1720. — Safta Tătăranca, în pricina cu Albu, fiul lui Ion Ciorăscu, pentru 90 stj. moşie din hotarul Bălăneasca, nemulţumită de hotărîrea Judecătoriei Rîmnicu-Sărat şi a Divanului Vremelnicesc nr. 43/837, cere a se judeca la Inaltul Divan după care cere să se pună în lucrare numita hotărîre şi să se închidă dosarul.

I.D. dos. 8229.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1721. — In pricina Mitropoliei cu Mihail, fiul lui Neşu Tufecciu, pentru moştenirea rămasă de la răposatul Anton Cason Pazarghideanu, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Judecătoresc nr. 53/837, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi la 17 aprilie 1839 se împacă.

I.D. dos. 8241.

1722. — Casa răposaţilor fraţi Nani, prin epitropul ei Hristodor Carianopol, în pricina ce au cu fostul mare hatman Ioan Vlădoianu pentru datorie de bani, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi în 1838 se împacă.

I.D. dos. 8242.

1723. — Mîrzea medelnicerul din Vălenii de Munte, jud. Săcueni, în pricina cu Gheorghe logofeţelul din Fîntîneni acelaşi judeţ, pentru cotropirea a patru pogoane pămînt cu vie şi pădure, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 50/837, face apelaţie la Inaltul Divan care decide să se aducă la îndeplinire numita hotărîre.

I.D. dos. 8246.

1724. — Iordache Obărşanu din Craiova, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil de acolo, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Stoian Brădiceanu din satul Mierea-Birnici jud. Dolj, pentru arenda unei părţi de moşie. La citaţiile din mai 1842, părţile răspund că s-au împăcat «încă după hotărîrea cinstitului Divan Civil din Craiova».

I.C. dos. 9986.

1725. — Nicu Lupulescu din Cerneţi jud. Mehedinţi, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Radu boiangiul pentru nişte locuri de prăvălie din Cerneţi. Judecîndu-se pricina la 25 aug. 1841, Inaltul Divan înapoiază Divanului Craiovei dosarul pentru a se face unele cercetări la faţa locului după care se va da desăvîrşita hotărîre.

I.C. dos. 9987.

1726. — Ion Fustaşu din Şămîrca, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Hristea Curte din Craiova, pentru datorii. La citaţiile Inaltului Divan din iul. 1842, Judecătoria Dolj răspunde că «pricina s-a desfăcut» prin vînzarea la mezat a averii lui Fustaşu şi îndestularea creditorilor. Jeluitorul cere din nou termen de înfăţişare, care i se fixează pentru ian. 1843.

I.C. dos. 9988.

1727. — Dincă şi Badea vătămanul din Viişoara jud. Romanaţi, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Craiovei, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Maria, soţia lui Stan, pentru o parte din moşia Viişoara. La citaţiile din iul. 1842, părţile răspund că s-au împăcat din 1840.

I.C. dos. 9989.

1728. — Constandina, soţia lui Stoian săpunarul din Craiova, cere la 18 mart. a se judeca la Inaltul Divan cu Mihalache Iliescu vistier,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

pentru răscumpărarea unui loc de casă «din drumul Bucureştiului». Părţile se împacă la 19 mai 1837.

I.C. dos. 9991.

1729. — Moşnenii Gîrboviceşti cer a se judeca la Inaltul Divan cu moşnenii Zimbreşti şi cu Stana soţia lui Nic. Ciobonea pentru 63 şi jumătate stj. din moşia Gîrbovăţu jud. Mehedinţi. La înfăţişarea din 26 ian. 1844, Inaltul Divan hotărăşte să rămîie definitivă hotărîrea Divanului Craiovei, deoarece venitul acestei moşii nu depăşeşte suma de 324 lei anual.

I.C.dos.9993.

1730. — Gruia, Radu şi Ion, fiul lui Dumitrache Tomoeşti din Sterpoaia jud. Gorj, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Craiovei din 16 dec. 1836, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Gr. Bădescu, epitropul casei polcovnicului Ştefan Bibescu, pentru cîţiva stînjeni din moşia Bibeşti. La citaţiile Inaltului Divan din 1843, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 9997.

1731. — Bica, soţia lui Nicolae Stancu din Craiova, nemulţumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc de acolo, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Vasile Hristea tot de acolo pentru o vie din dealul Vîlcăneşti. La citaţiile Inaltului Divan din 1842, părţile răspund că s-au împăcat şi cer a se închide «della».

I.C. dos. 10003.

1732. — Zmaranda Gorneanca păhărniceasa şi fiul ei Nicolae stolnic, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Alecu Izvoranu pentru hotărnicia moşiei Obidiţi jud. Ialomiţa. După cercetare, Inaltul Divan dispune: «să se dea «della» la o parte, fiindcă hotărîrea Divanului Civil este pregătitoare».

I.C. dos. 10004.

1733. — Popa Ion din satul Cîrligei jud. Gorj, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ioan Moldovanu pentru un cazan de rachiu. La citaţiile din iul. 1842, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 10005.

1734. — Gheorghe Pitişteanu, nemulţumit de hotărirea Divanului Judecătoresc din 7 mai 1837, cere a se judeca la Inaltul Divan cu popa Mitrea din satul Poiana, pentru venitul moşiei Buiasca jud. Ialomiţa. La citaţiile din 1842, părţile răspund, în ian. 1843, că s-au împăcat.

I.C. dos. 10011.

1735. — Ion Blidea din Iaşi jud. Gorj, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 24 aug. 1837, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ilinca, soţia lui Nicolae Beleuţă, pentru două delniţe de pămînt din moşia

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Urecheşti. După hotărîrea Inaltului Divan din 11 nov. 1840 (care impune carte de blestem) părţile se împacă, cerînd a se închide «della».

I.C. dos. 10017.

1736. — Dinu Floroiu şi Nicolae Stama din Slatina jud. Olt, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova, cer a se judeca la Inaltul Divan cu epitropia bisericii Sf. Gheorghe Nou din Craiova, pentru avere rămasă de la mătuşa jeluitorilor, Stamata Pleşoianu. In mart. 1843 părţile se împacă, iar Inaltul Divan porunceşte a se executa hotărîrea Divanului Craiovei.

I.C. dos. 10018.

1737. — Grigore Davidescu din jud. Vîlcea, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ileanca Dănciuleasa pentru o ulicioară (intrarea în casele pîrîtei). In aug. 1842 jeluitorul renunţă la apelaţie, iar Inaltul Divan porunceşte să se închidă «della».

I.C. dos. 10020.

1738. — Vlad Stanciu din Craiova, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca şi la Inaltul Divan cu Ciucă Stanciu, fratele său, pentru avere părintească. La citaţiile Inaltului Divan din ian. 1842, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 10027.

1739. — Moşnenii Romani din jud. Vîlcea, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Craiovei, cer a se judeca la Inaltul Divan, cu Florea Urşanu pentru o moştenire de la vistierul Ioan Urşanu, parte din muntele Bolca. La citaţiile din apr. 1842, părţile arată că s-au împăcat încă din 1839.

I.C. dos. 10028.

1740. — Ioan Lahovari stolnic, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Uţa Zătreanca, pentru o ţigancă (cumpărată de stolnic de la ea). La citaţiile Inaltului Divan din 1842, părţile răspund că s-au împăcat încă din 1838 şi cer a se închide «della».

I.C. dos. 10030.

1741. — Nicolae Tălpescu postelnicel, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 7 sept. 1837, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Stoe Temelie pentru «un petec de moşie» părintească, în hotarul Malu jud. Vîlcea. La citaţiile din mai 1842, fiind morţi şi jeluitorul şi pîrîtul, soţiile lor declară că nu mai au nici o pretenţie una de la alta şi «della» se închide.

I.C. dos. 10031.

1742. — Aniţa preoteasa din Drăgoeni jud. Gorj, nemulţumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 4 mai 1837, cere a se judeca la Inaltul Divan cu şetrarul Grigore Săftoiu din Tg. Jiu pentru nişte stînjeni de moşie

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

din hotarul Drăgoenilor. La citaţiile Inaltului Divan din aug. 1842, părţile răspund că s-au împăcat şi cer să se închidă «della».

I.C. dos. 10032.

1743. — Maria, fiica lui Dumitrache Zoican (Voican), nemulţumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova din 27 apr. 1837, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Dinu fiul lui Dragu, Gheorghe şi Ioan, fraţi Zoicani pentru părţi din moşiile: Costeşti, Ponorălu şi Topolniţa jud. Mehedinţi. După mai multe înfăţişări, părţile nerecunoscînd zapisele de «împăcăciune», făcute de vechilii lor, urmează a se înfăţişa din nou pentru care se trimit citaţiile din oct. 1844.

I.C. dos. 10033; vezi şi nr. 1506.

1744. — Ion, fiul lui Popa din Stroeşti jud. Mehedinţi, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ion Hîrgotă şi cu socrul jeluitorului, Costache Căldăruşă, pentru parte din moşia Peştenuţa jud. Mehedinţi, ce o are de zestre şi cumpărătură. Inaltul Divan găsind pricina judecată «cu desăvîrşire», dispune să se pună în lucrare hotărîrea Judecătoriei Mehedinţi, unită cu cea a Divanului Craiovei.

I.C. dos. 10038.

1745. — Ioan, Toma şi Gheorghe Mema, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Craiovei, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Ioan Stretcu din Cerneţi, pentru stînjeni din moşia Bîrda jud. Mehedinţi. La citaţiile Inaltului Divan din nov. 1842, jeluitorii răspund că nu mai au nici o pretenţie şi s-au împăcat.

I.C. dos. 10039.

1746. — Gheorghe Osman Mutu, Petru, ginerele lui Niţu şi alţii, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Craiovei din 26 nov. 1837, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Catinca Zătreanca din Vîlcea pentru bani. La citaţiile acestuia din 1842, părţile răspund că «vor fi următori».

I.C. dos. 10042.

1747. — Gheorghe Osman, Petru, ginerele lui Niţu Manzilu şi alţii, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Craiovei din 24 nov. 1837, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Catinca Zătreanca din jud. Vîlcea pentru părţi din moşia Sineşti. La citaţiile Inaltului Divan din iul. 1842, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 10043.

1748. — Velişcu Floreşteanu din Floreşti jud. Dolj, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Tudorache Ioan pentru nişte bani dintr-o afacere de zalhana. La citaţiile din nov. 1842, moştenitorii lui Velişcu răspund că s-au învoit cu pîrîtul.

I.C. dos. 10044.

1749. — Alecu Plopeanu, nemulţumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc, cere a se judeca la Inaltul Divan cu cumnaţii săi, Nicolae şi Du-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

mitrache Berindei, pentru moşia Crăciunei jud. Olt. La citaţiile Inaltului Divan din aug. 1842, părţile răspund că s-au împăcat încă de cînd trăia Nicolae Berindei.

I.C. dos. 10045.

ANUL 1838

1750. — Ioan Anuţoiu din satul Prigoria jud. Gorj, în pricina cu serdarul Gheorghe Magheru din acelaşi judeţ, pentru 6 răzoare de vie din dealul Negoeştilor, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 145/837, cere a se judeca la Inaltul Divan, care însă, hotărăşte să se facă «otnoşenie» la Divanul Craiovei spre a aduce la îndeplinire numita hotărîre, pricina nefiind de competenţa sa.

I.D. dos. 7843.

1751. — Arhimandritul Ioachim Mărgineanu de la m-rea Mărgineni jud. Prahova, în pricina cu Panait Diamandoglu fost al treilea logofăt pentru pagubele pricinuite de pîrît la moşia Cocora jud. Ialomiţa a numitei mănăstiri, pe care a avut-o în arendă jeluitorul, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc Civil nr. 74/837 cere a se judeca la Inaltul Divan. Acesta însă trimite cererea la Divanul Judecătoresc Civil care să aducă la îndeplinire numita hotărîre.

I.D. dos. 7484.

1752. — Egumenul mănăstirii apusene din Cîmpulung-Muşcel, în pricina cu Elenca Pîrvănoaia pentru o livadă de pruni pe care o are de zestre, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Bucureşti nr. 67/837, cere a se judeca la Inaltul Divan. Făcîndu-se preţuirea acestei livezi şi stabilindu-se la 800 lei, Inaltul Divan porunceşte Divanului Judecătoresc să aducă la îndeplinire numita hotărîre, pricina nefiind de competenţa sa.

I.D. dos. 7485.

1753. — Preotul Ioan Spahiu, Mihai, fiul lui Tănase Cîrstoiu şi alţi moşneni din Cîlceştii de Jos jud. Mehedinţi, în pricina cu Nicolae Retezeanu de la Stroeşti acelaşi judeţ, pentru nişte stînjeni din Cîlceştii de Jos, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 136 din 1837, care dădea dreptate pîrîtului, cer a se judeca la Inaltul Divan, care decide ca acea hotărîre să se execute întocmai.

I.D. dos. 7486

1754. — Chiru Cheleş Toma din Bucureşti, fostul contracciu din anul 1830 al domeniului Giurgiului, în pricina cu Pancu hagi Hristu pentru paguba de peşte, pricinuită de pîrît prin «tăierea» unei bălţi, numită Cheile, nemulţumit de cartea Divanului Judecătoresc nr. 85/837, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăşte: dacă Chiru va jura în Mitropolie că paguba de peşte provine numai din balta Cheile, Pancu hagi Hristea

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

să-i plătească în termen de 4 zile acea pagubă la prețul ce el îl va încredința prin jurămînt că a fost ocaua de pește în acele zile. Tacrir.

I.D. dos. 7487.

1755. — Anica Nemțoaica văduva, «raia» din București, în pricina ce are cu Atanasie Mariniu pentru lucrurile ce i le-a sechestrat și alte pagube ce i-a pricinuit la o casă a sa, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 62/837, cere a se judeca la Inaltul Divan, dar acesta hotărăște să se aducă la îndeplinire acea hotărîre.

I.D. dos. 7488.

1756. — Polcovniceasa Asprica din mah. Schitu-Măgureanu, în pricina cu Gheorghe Mălăndroiu pentru o datorie de 9000 lei capete, nemulțumită de cartea de judecată a Divanului Judecătoresc Civil din București nr. 61 cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi își retrage apelația pe motiv că a încetat pricina.

I.D. dos. 7489.

1757. — Florea Ursan și fratele său Roman din jud. Vîlcea, în pricina ce are cu popa Costandin Stamatescu și popa Grigore Tomescu cu cetașii lor din satul Recea pentru cotropirea părților lor de moșie din hotarul Fometeasca pe care au avut-o de-a valma, nemulțumiți de hotărîrea Judecătoriei Vîlcea nr. 12, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi în 1839 se împacă.

I.D. dos. 7492.

1758. — Ioniță, fiul lui Stoian cîrciumarul, în pricina ce are cu Maria, fosta soție a răposatului popa Albu, pentru o datorie de bani, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc nr. 82/837, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi în 1 iun. 1838 își retrage apelația sub motiv că s-a împăcat cu numita Maria.

I.D. dos. 7493.

1759. — Costea Foru, în pricina ce are cu Evghenie Pantravu hagi Pantazi pentru niște bani, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 56/838, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.D. dos. 7499.

1760. — Teodora Toma din Craiova, în pricina ce are cu Iane Teodoru Ciucă pentru niște prăvălii din colțul Răscruciului Mare din acel oraș, nemulțumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 22/838, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi își retrage apelul întrucît s-a împăcat cu pîrîtul.

I.D. dos. 7502.

1761. — Popa Dincă și diaconul Ioan din satul Sutești din jud. Vîlcea, în pricina cu Tița Boränescu de la Rîmnicu Vîlcea pentru niște stînjeni de moșie din hotarul Sutești, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

din Craiova, cer a se judeca la Inaltul Divan, care poruncește să se execute acea hotărîre, întrucît a trecut sorocul apelației.

I.D. dos. 7514.

1762. — Nicolae Stoianovici din satul Treavca (Sîrbi-Măgura) Turcia, în pricina ce are cu Raciu Petre Gazan de la Giurgiu pentru 1450 lei dintr-o tovărășie, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc nr. 10/838 cere prin Marea Logofeție a Dreptății, a se judeca la Inaltul Divan, care decide să se aducă la îndeplinire hotărîrea dată.

I.D. dos. 7516.

1763. — Elenca, fiica răposatului Fotache al treilea logofăt, în pricina cu vara sa Catinca Diiculeasca, pentru niște case din București mah. Lucaci, nemulțumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc nr. 22/838, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă prin zapise de învoire.

I.D. dos. 7517.

1764. — Ioniță isprăvnicelul din satul Uzunu jud. Vlașca, în pricina cu Preda cîrciumarul din același sat pentru două gropi de bucate, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din București nr. 23/838, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.D. dos. 7520.

1765. — Luxandra Condinoaia polcovniceasa, în pricina cu pitar Ioniță Bilciurescu pentru moștenirea răposatei sorei sale Bălașa, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 24/838, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.D. dos. 7521.

1766. — Serdarul Hristodor, în pricina cu Nicolae Filipescu și căminarul Dimitrie Filipescu pentru datorie de bani, nemulțumit de ofisul domnesc nr. 172, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăște a se îndrepta pricina la judecătoria de întîia cercetare s-o judece; partea ce nu va fi mulțumită, să facă apel la instanța mai înaltă.

I.D. dos. 7524.

1767. — Ștefan Ghindă polcovnicul, îngrijitorul vînătorilor domnești, în pricina cu egumenul m-rii Sf. Ecaterina pentru o sumă de pogoane din moșia Călțuna a numitei mănăstiri, de pe care voia să-l îndepărteze, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi își retrage cererea.

I.D. dos. 7530.

1768. — Nicolae Bîțcoveanu, în pricina cu Petre Ipitis din Atena — Grecia — pentru 100 galbeni olandezi, cere prin Marea Logofeție a Dreptății, să se judece la Inaltul Divan, fiind nemulțumit de cartea de judecată dată de Tribunalul din Atena, care l-a condamnat pe jeluitor să depună jurămînt că n-a primit banii. Inaltul Divan confirmă jurămîntul și înapoiază pricina Marii Logofeții.

I.D. dos. 7532.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1769. — Elenca Popeasca din Craiova, în pricina cu nora sa Uța, soția lui Dinu, fiul său vitreg decedat, pentru o casă moștenită de la aceasta, nemulțumindu-se cu hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 64/838, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi își retrage cererea.

I.D. dos. 7533.

1770. — Pena evreica, în pricina cu fiica sa Maria, evreică botezată, pentru averea soțului ei în valoare de peste 6000 lei, nemulțumindu-se cu hotărîrea Divanului Judecătoresc din București nr. 26/838, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăște să se dea pace pîrîtei.

I.D. dos. 7536.

1771. — Gavriil Anastasiu Chibarov din Craiova, în pricina cu hagi Mehmet din Vidin pentru simbrie, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 70/838, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1839 se împacă și «della» se închide.

I.D. dos. 7537.

1772. — Pitarul Iancu Atanasiu Bălăceanu, în pricina cu foștii judecători ai județului Prahova pentru adeverirea zapisului de împrumutare răposatului baron Hristofor Sachelarie cu zălog moșia Bereasca sau Slivina Nouă, nemulțumindu-se cu hotărîrea Judecătoriei Prahova, face apel la Inaltul Divan care găsește că judecătorii sînt nevinovați și rămîn apărați de pretențiile jeluitorului.

I.D. dos. 7538.

1773. — Iorgu Ionescu, în pricina cu Iordache Șerbănescu pentru «sfeterisire» (furt) de bani și socotelile de simbrie pe timpul cît a fost epistat la moșia Surlari a acestuia, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 8, face apel la Inaltul Divan, care hotărăște a se pune în execuție hotărîrea Divanului Civil.

I.D. dos. 7539.

1774. — Hagiica Varteni văduva, în pricina cu Tița văduva, pentru o pereche de case ce le are vîndute de peste 20 ani, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 65/838, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi la cererea jeluitoarei, dosarul se închide.

I.D. dos. 7550.

1775. — Mihai Berca din Stroești jud. Gorj, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 28 ian. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Dincă, fiul lui Răducanu Berca și alți moșneni pentru parte din moșia Stroești. La citațiile din mart. 1843, părțile răspund că s-au împăcat, după care Inaltul Divan dispune să se închidă «della».

I.C. dos. 8997.

1776. — Ioan Gărdăreanu serdar, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 5 febr. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu slugerul

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Ioan Sîmboteanu pentru venitul moşiei Ciovărnăşani din jud. Mehedinţi. La citaţiile din oct. 1841, părţile răspund că s-au împăcat, după care Inaltul Divan dispune să se închidă «della».

I.C. dos. 8998.

1777. — Ioniţă Cîrjău din satul Pavăţu jud. Mehedinţi, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 8 febr. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costache Dima Popovici pentru răscumpărarea moşiei Cremenea din acelaşi judeţ. La citaţiile din 1843, părţile răspund că «pricina este pentru totdeauna stinsă», iar Inaltul Divan dispune să se închidă «della».

I.C. dos. 8999.

1778. — Mărioara Vlădimireasca, nemulţumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 8 febr. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ioan Teodoru Prejbeanu negustor, pentru răscumpărarea cu protimisis a unor prăvălii din Craiova (ale răposatului Barbu Pleşoianu). La citaţiile din 1841, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 9000.

1779. — Anghelica Zărăfeasca din Craiova, nemulţumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 29 ian. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu casa cumnatului său Zamfir Stănculescu pentru parte din moşia Chiriţoaia din jud. Romanaţi şi moşia Coşovenii din jud. Dolj. Inaltul Divan, după cercetare, respinge apelaţia şi porunceşte Divanului Craiovei să pună în executare hotărîrea sa din 29 ian. 1838, pricina fiind «judecată cu desăvîrşire».

I.C. dos. 9001.

1780. — Matei Otmagea din Craiova, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 2 mart. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Uţa, soţia răposatului Păun cizmarul, pentru călcarea unui contract de construirea unei binale. La citaţiile din ian. 1843, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 9007.

1781. — Dumitru Guran din Craiova, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 18 mart. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costandin, fiul popii Pavel, pentru zestre, vie în dealul Craiovei, loc de casă în Craiova şi alte lucruri mişcătoare şi nemişcătoare. La citaţiile Inaltului Divan din oct. 1842, jeluitorul răspunde că s-au împăcat şi cere a se închide «della».

I.C. dos. 9008.

1782. — Ilie Dobriţescu din Cîrligi jud. Gorj, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 26 mart. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Radu, fiul lui Andrei Dobriţescu şi Barbu Dobriţescu pentru trei del-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

niţe de moşie şi o moară. La citaţiile din oct. 1842, părţile răspund că s-au împăcat şi cer să se închidă «della».

I.C. dos. 9009.

1783. — Voica hagiica de la Craiova, nemulţumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 29 apr. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Const. Cojocaru, pentru răscumpărarea unei prăvălii din Craiova. La citaţiile din nov. 1842, «clironomii» jeluitoarei şi pîrîtul arată că s-au împăcat încă din oct. 1838.

I.C. dos. 9013.

1784. — Gheorghe Năstăsoiu (Năsturoiu) din Poroina jud. Mehedinţi, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Manea Cozma din acelaşi sat pentru o parte de moşie strămoşească. La citaţiile din nov. 1842, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 9014.

1785. — Mărgărita văduva, soţia răposatului Vasile bulucbaşa din Craiova, nemulţumită de hotărîrea Divanului Craiovei, cere de la Domn aprobarea de a se judeca la Inaltul Divan cu Marin Petrescu pentru o ladă cu scule dată acestuia în păstrare. Deşi a pierdut termenul de apelaţie, fiind bolnavă, Inaltul Divan ia pricina în cercetare la 26 nov. 1843 şi constatînd că jeluitoarea nu poate aduce dovezi că a fost în adevăr bolnavă, respinge apelaţia, întărindu-se hotărîrea ultimei instanţe.

I.C. dos. 9015.

1786. — Catinca Hristodol din Focşani, nemulţumită de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 13 apr. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Dimitrie Dimitroglu pentru o datorie de bani şi sechestrul ce i s-a pus pentru aceasta. La citaţiile din 1843, jeluitoarea şi moştenitorii răposatului Dimitrie Dimitroglu răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 9026.

1787. — Sima Grundescu din Craiova, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 19 iul. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ghiţă Zizu proin vameş pentru « o sumă de ocă orz». La citaţiile Inaltului Divan din aug. 1843, părţile răspund că s-au împăcat şi Divanul dispune închiderea «dellei» .

I.C. dos. 9027.

1788. — Ştefan Izbăşoiu din Jugur jud. Muşcel, nemulţumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 10 iun. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Biţa, soţia lui Dumitru Gheboianu, pentru moştenire de la Petru Neguţescu. La citaţiile din oct. 1843, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 9029.

1789. — Catinca Perieţeanca din Perieţi jud. Ialomiţa, nemulţumită de hotărîrea Divanulni Vremelnicesc din 17 iun. 1838, cere a se judeca la

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Inaltul Divan cu cumnatul său Constantin Perieţeanu fost mare vistier, pentru averea rămasă de la socrul ei. La citaţiile din 1843, părţile răspund că s-au împăcat încă din 1840.

I.C. dos. 9031.

1790. — Radu Fratoştiţeanu din Craiova, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 27 aug. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Micu Cernătescu pentru nişte bani daţi cu împrumut fratelui acestuia, răposatului Nicolae Cernătescu. La citaţiile din 1842, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 9035.

1791. — Manea Beldea din Bonţeşti jud. Rîmnicu-Sărat, nemulţumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 28 iun. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu preotul Grigore, fiul lui popa Barbu, pentru o vie şi livadă în dealul Bonţeştilor. La citaţiile din mart. 1843, jeluitorul răspunde că nu mai are nici o pretenţie asupra pîrîtului şi cere a se închide «della»

I.C. dos. 9037.

1792. — Nicolae şi Gheorghe Otetelişanu, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Craiovei din 5 aug. 1838, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Luxandra, Anghelica şi Bica văduva pentru cheltuieli şi venitul moşiei Coşoveni. La citaţiile din 1843, părţile arată că s-au împăcat .

I.C. dos. 9039.

1793. — Grigore lînarul din Slatina, nemulţumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 23 aug. 1830, cere a se judeca la Inaltul Divan cu cumnatul său Ioan Dimitriu din Romanaţi pentru lipsă de zestre. La citaţiile din 1843, părţile arată că s-au împăcat, iar Inaltul Divan dispune închiderea «dellei».

I.C. dos. 9041.

1794. — Ecaterina, soţia răposatului Ilie Bonciu din Rîmnicu Vîlcea, nemulţumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 6 sept. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Manciu hagi Ţolea pentru 80 galbeni împrumutaţi de la acesta de Ilie Bonciu. La citaţiile din nov. 1842, părţile răspund că s-au împăcat încă din 1840.

I.C. dos. 9044.

1795. — Matei Gărdescu, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 6 sept. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Neculai Iota din Craiova pentru nişte pomi ce i-a tăiat, iar pe acel loc al său ar fi sădit vie. In 1843, atît pîrîtul cît şi moştenitorul jeluitorului declară că s-au împăcat.

I.C. dos. 9045.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

ANUL 1839

1796. — Inaltul Divan primeşte spre judecare pricina dintre Obştească Epitropie sub a cărei îngrijire se află nevîrstnicul copil al lui Moshu Polihronie, cu pitarul Mihai Rădulescu, epitropul bisericii Sf. Vineri din Bucureşti, pentru o datorie de 1000 lei, ce prin zapis şi emanet a avut să ia Nicola Adam de la Teodor Polihronie şi s-a mutat de către Gheorghe, fiul lui Nicola, la numita biserică. Prin hotărîrea Inaltei Curţi de Revizie nr. 49, Ianache Cariboglu este îndepărtat de la epitropia averii copilului lui Moshu Polihronie, fratele şi moştenitorul lui Teodor Polihronie. In locul său este numită epitroapă Maria, soţia lui Moshu, obligînd-o a plăti bisericii datoria şi a îngriji de copil. Hotărîrea întărindu-se de domn, dosarul se trimite de Logofeţia Dreptăţii la Inaltul Divan, care nu mai intră în cercetare, rămînînd valabilă hotărîrea Curţii de Revizie.

I.D. dos. 4123.

1797. — Negustorii din oraşul Cîmpulung jud. Muşcel, în pricina ce au cu serdarul Scarlat Ruset pentru pretenţia acestuia ca să-l despăgubească de venitul zborului (tîrgul) Sf. Prooroc Ilie din anul 1828, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti cu nr. 94, cer a se judeca la Inaltul Divan, care însă nu primeşte apelaţia, invitînd Divanul Vremelnicesc să-şi aducă hotărîrea la îndeplinire, întrucît pricina e pentru o sumă mai mică de 2500 lei.

I.D. dos. 4124.

1798. — Toma Aprodu din Bucureşti, mah. Manea Brutaru, în pricina ce are cu Alecu Baruţ pentru Stanca ţiganca, soţia jeluitorului şi patru copii ai ei pe care pîrîtul vrea să-i ţină în robie, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti, nr. 81/839, cere a se judeca la Inaltul Divan, care respinge apelul, preţul acestor ţigani fiind mai mic de 5000 lei.

I.D. dos. 4128.

1799. — Costache Strîmbu «cojocar subţire», face apel la Inaltul Divan, împotriva hotărîrii Divanului Civil din Bucureşti nr. 80/1838, în pricina cu Dinu vornicelul pentru «tăierea» unui heleşteu de la Preoţeşti jud. Ilfov. Inaltul Divan hotărăşte ca vornicelul să plătească lui Strîmbu paguba ce i-a pricinuit prin această tăiere; apoi pîrîtul îşi va căuta dreptatea cu stăpînul moşiei.

I.D. dos. 4129.

1800. — Costache Fărcăşanu orbul, în pricina cu Mitropolia pentru o datorie de bani, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 88/839, cere a se judeca la Inaltul Divan, care nu primeşte apelul întrucît pricina este mai mică de 5000 lei.

I.D. dos. 4130.

1801. — Serdarul Tache Zisu, în pricina cu David, egumenul m-rii Rîncăciovu pentru nişte embaticuri nepuse în contractul de tovărăşie la

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

arenda moşiei Gorganu, nemulţumindu-se cu hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 1/839, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi dau înscris că se mulţumesc cu acea hotărîre.

I.D. dos. 4135.

1802. — Slugerul Manolache Riciu, în pricina cu Spirea Mihail pentru nişte rachiu, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 4/839, cere a se judeca la Inaltul Divan care respinge apelul întrucît pricina are valoare mai mică de 5000 lei, poruncind Divanului Civil să aducă la îndeplinire hotărîrea sa. Banii depuşi la cancelaria Divanului de slugerul Riciu, să se trimită la Cutia Temniţelor.

I.D. dos. 4139.

1803. — Pavel Conduri, supus britanic, în pricina cu vistierul Nicolae Ionescu pentru o pădure, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil, face apel la Inaltul Divan, care constatînd că termenul apelului este trecut cu 16 zile, cere prezidenţiei numitului Divan să aducă la îndeplinire hotărîrea sa.

I.D. dos. 4143.

1804. — Nicolae Popovici, în pricina ce are cu Ivancea Bacaloiu şi fratele său Nicoliţa pentru lei 6020 şi un cal, nemulţumit de anaforaua Divanului Civil din Bucureşti nr. 9/839, cere a se judeca la Inaltul Divan, care însă invită prezidenţia Divanului Civil să aducă la îndeplinire hotărîrea dată.

I.D. dos. 4146.

1805. — Aga Iorgu Văcărescu, în pricina ce are cu Elenca Ipăteasca pentru o datorie de 100 lei, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 29/839, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăşte ca Divanul Civil să-şi pună hotărîrea în lucrare întrucît pricina este pentru o sumă mică. Suma de 2% ce s-a pus garanţie de Văcărescu să se trimită la Vornicia Temniţelor, după Regulament.

I.D. dos. 4147.

1806. — Stavri Vasiliu din mah. Iancului, în pricina ce are cu Petre băcanul pentru o tovărăşie de cofetărie, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi îşi retrage apelaţia.

I.D. dos. 4148.

1807. — Ioan şi Gheorghe fraţi Nani, în pricina cu casa răposatului Murat Manuc beiu pentru protimisis la moşia Giuleşti a mamei lor, domniţa Ralu, sora lui Constantin Alexandru Ipsilant, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 60/839, cer a se judeca la Inaltul Divan, dar în 1840 se învoiesc a stinge pricina.

I.D. dos. 4150.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1808. — Ecaterina Vafiia, în pricina cu casa răposatului Vrana Teodosie pentru averea răposatului ei soț și pentru zestre, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 717/839, cere a se judeca la Inaltul Divan, care însă «poftește» Divanul Civil să aducă la îndeplinire hotărîrea sa.

I.D. dos. 4151.

1809. — Șetrarul Ioan Rioșanu din Craiova, în pricina cu Radu Fratoștițeanu al treilea vistier tot de acolo, arendașul moșiei Vîrîți din jud. Dolj a jeluitorului, pentru tăiere de pădure și pentru supărarea de clacă făcută lui Nicolae Vîlcu pădurarul, în a cărui îngrijire era paza pădurii, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 94/839, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.D. dos. 4154.

1810. — Dumitrache, țîrcovnicul, fiul lui Radu Jaravete din Valea Scheilor jud. Săcueni, în pricina cu Nicolae Mustacov pentru un loc cu sădiri pe el, la Dumbravă, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 36/839, cere a se judeca la Inaltul Divan, care restituie numitului Divan hotărîrea spre a o pune în lucrare, fiind cu desăvîrșire judecată.

I.D. dos. 4155.

1811. — Iane Zisu Fedeleș din București, în pricina cu Evghenia, soția lui Vasile Tabacu, pentru o datorie către acesta, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil nr. 50/839, cere a se judeca la Inaltul Divan, dar în urmă retrăgîndu-și apelul, dosarul a fost închis.

I.D. dos. 4159.

1812. — Dimian Bîșceanu din satul Brăiești jud. Buzău, în pricina cu pitarul Mihail Rădulescu pentru venitul moșiei pe care o au în arendă, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din București nr. 38/839, cere a se judeca la Inaltul Divan, care invită Divanul Vremelnicesc să pună în lucrare hotărîrea sa deoarece apelul nu a fost dat în termen.

I.D. dos. 4161.

1813. — Moșnenii Teișani din jud. Săcueni, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din București nr. 55/839, în pricina cu polcovnicul Soare Pițoiu de la Vălenii de Munte, pentru 47 stj. de moșie, cer a se judeca la Inaltul Divan, care respinge apelația întrucît valoarea acelor stînjeni este mai mică de 5000 lei și cere Divanului Vremelnicesc să aducă la îndeplinire hotărîrea sa.

I.D. dos. 4165.

1814. — Pancu hagi Hristu, supus rus, în pricina ce are cu State postelnicelul pentru un butoi de rachiu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc nr. 59/839, cere a se judeca la Inaltul Divan, care respinge apelația, întrucît valoarea rachiului e mai mică de 5000 lei, iar hotărîrea

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Divanului Vremelnicesc fiind unită cu a judecătoriei locale, porunceşte a se aduce la îndeplinire.

I.D. dos. 4166.

1815. — Safta preoteasa, văduva răposatului popa Grăjdan din satul Baciu jud. Vlaşca şi fiul său Gheorghe, în pricina cu State postelnicelul din oraşul Giurgiu, pentru părţile de moşie ce au de-a valma, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din Bucureşti nr. 57, cer a se judeca la Inaltul Divan, care înapoiază hotărîrea sus-arătată fiind numai pregătitoare, invitînd acel Divan s-o aducă la îndeplinire, iar partea nemulţumită să facă apelaţie.

I.D. dos. 4167.

1816. — Bănică Chiţoiu, nemulţumit de hotărîrile Divanului Civil din Bucureşti nr. 64 şi 69/839, în pricina cu Nicolae Manolescu pentru 515 lei, cere a se judeca la Inaltul Divan care respinge apelul, «prigonirea» fiind pentru o sumă prea mică.

I.D. dos. 4168.

1817. — Diaconul Nicolae şi diaconul Pătru din satul Zănoaga jud. Romanaţi, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 152/839 în pricina cu Ioan, fiul lui Mihai Pisică, Stan Pisică şi popa Dinu pentru 112 stj. şi jumătate moşie, cer a se judeca la Inaltul Divan, care respinge apelul şi pofteşte acel Divan să pună în lucrare hotărîrea dată, pricina nefiind preţuită.

I.D. dos. 4169.

1818. — Meletie Căşcioreanu egumen, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc al Principatului Valahiei din 22 nov. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu vorniceasa Zoiţa Golescu pentru înecarea unei mori pe Neajlov şi alte pagube de pe moşia Ueştii jud. Vlaşca. La citaţiile din 1843, părţile arătînd că s-au învoit încă din 1839, Inaltul Divan dispune să se închidă «della».

I.C. dos. 5136.

1819. — Iancu, fiul medelnicerului Sevastian din Ocnele Mari, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu nepoata sa, Maria Sevastianca pentru nişte lucruri. Apelul este respins, pricina fiind judecată cu «desăvîrşire», (hotărîrea Divanului Craiovei fiind unită cu cea a judecătoriei locale), iar valoarea lucrurilor este de 1367 lei pentru care se porunceşte Divanului Craiovei să pună în lucrare hotărîrea sa.

I.C. dos. 5137.

1820. — Marin Cojocaru din Zimnicea, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 4 nov. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Gheorghe Dimitriu Vera pentru nişte bani. La citaţiile din dec. 1842, părţile răspund că s-au împăcat din 1839.

I.C. dos. 5139.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1821. — Epitropia m-rii Căluiu, nemulţumită de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu moşnenii Risipiţeni din jud. Mehedinţi pentru părţi din moşia Risipiţi; apelaţia este respinsă deoarece ea a fost dată după termenul legal.

I.C. dos. 5140.

1822. — Stan Şchiopu din Epureşti jud. Vlaşca, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Tache Lupea pentru o moară de pe Neajlov, la Ulmi. La citaţiile din 1840, părţile răspund că vor «fi următori» .

I.C. dos. 5141.

1823. — Costandin Burcă postelnicul din Roşii de Vede, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 29 nov. 1838, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Zmaranda Răduleasca de la Ungurei jud. Olt, pentru 145 stj. din moşia Ungurei; în aprilie 1842, Judecătoria de Olt face cunoscut Inaltului Divan că părţile s-au împăcat.

I.C. dos. 5142.

1824. — Episcopia Argeş, nemulţumită de hotărîrea Divanului Vremelnicesc, cere a se judeca la Inaltul Divan cu m-rea Sinaia pentru călcarea hotarelor moşiei Dudeşti din jud. Ialomiţa. Apelaţia se respinge de către Inaltul Divan, deoarece hotărîrea Divanului Vremelnicesc este pregătitoare şi numai după ce se va da o hotărîre definitivă, partea nemulţumită să se prezinte la Inaltul Divan.

I.C. dos. 5143.

1825. — Manda, soţia răposatului Dumitru hangiul din Craiova, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Rada, fiica lui Marcu Giroveanu, pentru 5 stj. din moşia Ghergheşti jud. Dolj. La citaţiile Inaltului Divan din 1843, atît jeluitoarea cît şi Ion Pripici, soţul răposatei Rada, fiica lui Marcu, arată că s-au împăcat.

I.C. dos. 5148.

1826. — Teodosie, egumenul m-rii Brîncoveni, din jud. Romanaţi, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 15 febr. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu slugerul Costandin Lerescu pentru un ţigan. Murind între timp slugerul, «clironomii» săi arată că pricina este definitiv judecată, iar Inaltul Divan, constatînd aceasta, precum şi faptul că jeluitorul nu a depus taxa de 2 la sută din suma «prigonirii» (pentru a se putea judeca pricina la Inaltul Divan), porunceşte Divanului Craiovei să pună în lucrare hotărîrea sa din 15 febr. 1839 şi respinge apelul.

I.C. dos. 5150.

1827. — Logofeţia Dreptăţii trimite Inaltului Divan jalba lui Spiru Milu, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei, în pricina ce are cu Costandin Şein din Craiova pentru două pătule de porumb şi roagă a se lua în cercetare această jalbă. Inaltul Divan răspunde prin dispoziţii

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

către Divanul Craiovei să pună în executare hotărîrea sa, ea fiind definitivă pentru următoarele motive:

1). jeluitorul n-a făcut apel la Inaltul Divan, ci reclamaţie la Departamentul Dreptăţii;

2). jalba, chiar dacă ar fi socotită apel, nu a fost dată în termenul legal;

3). pricina este cu desăvîrşire judecată, hotărîrea Divanului Craiovei fiind în unire cu cea a judecătoriei locale.

I.C. dos. 5153.

1828. — Vasile Alexandrescu din Craiova, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 21 febr. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costandina Chinteasca pentru protimisisul unei case cu loc din Craiova. La citaţiile din mai 1842, părţile răspund în ian. 1843 că s-au împăcat.

I.C. dos. 5154.

1829. — Fridirih Drecsler, supus austriac, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 15 febr. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Barbu Gănescu pentru nişte case din Tg. Jiu, amanetate de jeluitor acestuia. La citaţiile din 1841, jeluitorul fiind mort şi fiica acestuia refuzînd a continua procesul, «della» se închide.

I.C. dos. 5155.

1830. — Matei, fiul lui Păun din Bobiceşti jud. Romanaţi, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 14 febr. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu serdarul Nicolae Rusănescu din Craiova pentru tăiere de pădure de pe moşia Bobiceşti. La citaţiile din 1843, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 5156.

1831. — Costandin Cantacuzino mare logofăt, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 13 febr. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu medelnicerul Hristodor Lapati pentru răscumpărarea moşiilor Pietroşanca, Cătuneanca, Gropeanca şi Fundeasca din jud. Teleorman. La citaţiile Inaltului Divan din 1843, părţile arată prin înscris că s-au împăcat şi Divanul întăreşte această împăcare.

I.C. dos. 5158.

1832. — Alecu Luca cuşaclîu din Craiova, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 13 mart. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costandin Măcescu pentru cumpărarea unor case din Craiova. La citaţiile Inaltului Divan, din 1843, jeluitorul răspunde că s-a împăcat cu fratele pîrîtului, vechil din partea acestuia.

I.C. dos. 5160.

1833. — Daniil Popescu din Craiova, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 7 apr. 1839, cere să se judece la Inaltul Divan cu popa Stan Călărăşanu, pentru nişte case părinteşti ce i-ar fi fost vîndute în

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

nevîrstnicia sa. La citaţiile din ian. 1843, jeluitorul răspunde că s-a împăcat cu pîrîtul, «încă de atunci».

I.C. dos. 5166.

1834. — Nicolae Costi postelnicel din Satul Nou jud. Ialomiţa, nemulţumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 17 febr. 1839, cere să se judece la Inaltul Divan cu preotul Gheorghe şi cetaşii lui din satul Arţari din acelaşi judeţ pentru nişte stînjeni din moşia Vlăiculeştii tot de acolo. La citaţiile Inaltului Divan din aug. 1843, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 5167.

1835. — Adam Anastasiu, sudit britanic, nemulţumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 7 mart. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu arhiereul Paisie Himara pentru o datorie de bani. La citaţiile din 1843, părţile arată că s-au împăcat.

I.C. dos. 5170.

1836. — Ioan postelnic şi Gheorghe fraţi Bărbăteşti, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Craiovei, cer să se judece la Inaltul Divan cu Nicolae Prisiceanu şi alţii ai lui, moşneni Boteşti, Tudoreşti şi Mierleşti, pentru nişte locuri de livadă ale schitului Pătrunsa din jud. Vîlcea. Inaltul Divan respinge apelaţia, pricina fiind definitiv judecată.

I.C. dos. 5171.

1837. — Hagi Iordan hagi Ghenovici, nemulţumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 8 martie 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Simion hagi Ioan pentru moşia Putineiu din jud. Vlaşca. La citaţiile Inaltului Divan din 1843, părţile arată că s-au împăcat încă din oct. 1839.

I.C. dos. 5172.

1838. — Titu Bengescu paharnic, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 19 mai 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu casa răposatului hatman Costandin Brăiloiu pentru bani. La citaţiile din 1843, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 5173.

1839. — Costandin Sterian medelnicer, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 13 iun. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Manole Golescu pentru arenda moşiei Pădureţii şi Orleşti jud. Vîlcea. La citaţiile din 1841, şi pîrîtul şi Zamfiriţa, moştenitoarea jeluitorului, dau înscrisuri de împăcare.

I.C. dos. 5182.

1840. — Tiţa, soţia răposatului Iane (Ene) Moraitu, nemulţumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 12 iun. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Nicolae Rusănescu pentru două vii de pe moşia Vîlcăneşti. La citaţiile din 1844, pîrîtul răspunde că s-a împăcat cu jeluitoarea.

I.C. dos. 5183.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1841. — Ianache Hagiade, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 4 iul. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu doctorul Petre Veron pentru închirierea unor case ale jeluitorului. La citaţiile din 1844, părţile arată că s-au împăcat.

I.C. dos. 5191

1842. — Matei Bursucu, ginerele logofătului Dinu Rolea, din Caracal, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 23 mai 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Tudor Gaia şi diaconul Radu pentru parte din moşia Redea jud. Romanaţi, pe care ar avea-o de la socrul său. La citaţiile din 1844, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 5193.

1843. — David, iconomul Mitropoliei, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 16 iun. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu pitarul Grigore Matraca, pentru arenda moşiilor mănăstirii Sadova şi pagubele pricinuite la pădurile moşiilor. La citaţiile din 1843, pîrîtul răspunde că s-a împăcat cu jeluitorul, «de sînt trei ani».

I.C. dos. 5194.

1844. — Raicu Ivanovici din Giurgiu, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu hagi Vasile hagi Andrei din Bucureşti pentru 83 galbeni împrumutaţi de jeluitor. Inaltul Divan respinge apelaţia, pricina fiind cu desăvîrşire judecată, conform articolului 277 din Regulamentul Organic.

I.C. dos. 5203.

1845. — Mihai Voinea şi alţii din satul Radomiru jud. Romanaţi, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Craiovei din 8 aug. 1839, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Dumitrana, soţia lui hagi Neagoe din Craiova, pentru 80 stj. din moşiile Radomiru şi Dioşti jud. Romanaţi. La citaţiile din 1845, Judecătoria Dolj răspunde că părţile s-au împăcat.

I.C. dos. 5208.

1846. — Nicolae, fiul lui Costandin Grecu din jud. Muşcel, nemulţumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 13 iun. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Bucur proin ceauş şi Gheorghe, fiul lui Gh. Hîrciog din Poenari, acelaşi judeţ, pentru o poiană de fîn. La citaţiile din 1843, părţile arată înscrisul de împăcare, făcut la 3 sept. 1842.

I.C. dos. 5210.

1847. — Moşnenii din Apele Vii jud. Romanaţi, roagă pe domn să poruncească Inaltului Divan să-i cheme la judecată cu moştenitorii lui Ştefan Coţofeanu pentru părţi din moşia Rojiştea jud. Dolj. La 23 aug. 1843 pîrîţii fac înscris de «împăciuire» cu vechilii moşnenilor, pe care aceştia nu-l recunosc şi protestează prin jalbă către domn. La cercetările făcute prin Logofeţia Dreptăţii Inaltul Divan arată că «împăciuirea» rămîne valabilă, fiind încheiată de vechilii împuterniciţi de moşneni.

I.C. dos. 5212.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1848. — Moşnenii Dănuleşti din jud. Rîmnicu-Sărat, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 31 mai 1839, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Dositei, egumenul m-rii Băbeni tot de acolo, pentru o parte din moşia Dănuleşti, pretinsă de mănăstire. La citaţiile Inaltului Divan din 1844, părţile arată, la 28 oct. 1844, că s-au împăcat.

I.C. dos. 5213.

ANUL 1840

1849. — Moşnenii Ghizdăveşti, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil, cer a se judeca la Inaltul Divan cu pitarul Ioan Lăcusteanu pentru 43 stj. din moşia Ghizdăveşti jud. Romanaţi; apelaţia este respinsă pe motivul că, după cercetarea la faţa locului, s-a dovedit că venitul moşiei în cauză nu trece de 500 lei pe an.

I.C. dos. 1818.

1850. — Ioan Dimitriu, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 13 dec. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Petrache Fărcăşanu pentru iezătura unui heleşteu de pe moşia jeluitorului, Liceenii din jud. Romanaţi. In 1844, judecătoria locală raportează Inaltului Divan că urmaşii jeluitorului şi pîrîtul s-au împăcat.

I.C. dos. 1822.

1851. — Ioan Oteteleşanu căminar, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 18 dec. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Catinca Bibeasca vorniceasa pentru un răzor despărţitor între moşia sa Ştiubeiu din jud. Mehedinţi şi moşia Răsipiţi a vornicesei. In oct. 1843 jeluitorul cere Inaltului Divan să se închidă «della» deoarece s-a împăcat cu pîrîta.

I.C. dos. 1823.

1852. — Ion Vîlceleanu şi Ion Drulescu, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Craiovei din 19 dec. 1839, cer Logofeţiei Dreptăţii să fie chemaţi să se judece la Inaltul Divan cu clucerul Costantin Glogoveanu, «pentru o bucată de loc în gura Lupoii, care bucată o rupsese apa Tismanii din hotarul Hutbeni şi o trecuse spre hotarul Ciuperceni». Inaltul Divan respinge apelaţia, pricina fiind definitiv judecată, iar hotărîrea Divanului Craiovei urmează a se pune în aplicare, în favoarea clucerului.

I.C. dos. 1824.

1853. — Ioniţă Andreescu din jud. Săcueni, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Toma, fiul lui Vlad cizmarul din Vălenii de Munte jud. Săcueni, pentru venitul şi tăierea unei păduri de acolo. Apelaţia este respinsă deoarece Inaltul Divan constată că hotărîrea Divanului Civil este pregătitoare.

I.C. dos. 1827.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1854. — Ilinca, soția lui Dinu Borănescu postelnicel din Borănești jud. Ialomița, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din 31 oct. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Iordache Constandin și Ioniță Busiea pentru o învoială făcută între ei la împărțirea moșiei Borănești; apelația se respinge deoarece hotărîrea Divanului Civil este numai pregătitoare.

I.C. dos. 1831.

1855. — Anica Roset serdăreasa, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 15 ian. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu casa răposatului hatman Costandin Brăiloiu pentru «cîteva condee» din zestrea sa. La citațiile Inaltului Divan din 1844, Radu Roset, fiul Anicăi, răspunde că s-a învoit cu clucerul Gheorghe Coțofeanu, epitropul casei hatmanului, pentru încheierea de pricini dintre ei.

I.C. dos. 1834.

1856. — Ilie Robescu din Măcești jud. Buzău, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc cere a se judeca la Inaltul Divan cu Stana Robeasca, pentru un cămin de casă și două pogoane de vie la Măcești, împărțeală de la părinți. Inaltul Divan respinge apelația, pricina fiind definitiv judecată, iar venitul moșiei nu trece de 200 lei pe an.

I.C. dos. 1837.

1857. — Gheorghe Anghel pitarul din orașul Cîmpulung jud. Mușcel, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 29 nov. 1839, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Maria, soția lui Gheorghe Vorovenciu, pentru niște bani și o sumă de scînduri de brad. La citațiile din 1843, jeluitorul arată că s-a împăcat cu pîrîta și cere a se închide «della».

I.C. dos. 1841.

1858. — Lambru Plăvălescu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Badea logofețelul Popescu, pentru arenda moșiei Ciulnița din jud. Ialomița. In 1841, jeluitorul renunță la apelație, arătînd că amînările de înfățișare îi produc pagube mari și cere a se îndeplini hotărîrea Divanului Vremelnicesc.

I.C. dos. 1842.

1859. — Zinca, fiica răposatului Gheorghe Bohcea de la Focșani, face apelație la Inaltul Divan, pentru a se judeca cu Gheorghe Metaxa pentru o sumă de bani. Apelația este respinsă pe motivul că pricina nu intră în cercetarea Inaltului Divan, conform articolului 277 din Reg. Organic și se întărește hotărîrea Divanului Vremelnicesc.

I.C. dos. 1844.

1860. — Costandin Brănișteanu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Alecu Petrescu pentru arenda unei păduri cu jir de pe moșia Bresnița jud. Mehedinți. La citațiile Inaltului Divan din iul. 1843, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 1845.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1861. — Neculai Brăiloiu aga, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 13 febr. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Gheorghe Stavru din Craiova pentru o sumă de bani din socotelile moșiilor agăi din jud. Mehedinți, pîrîtul fiind epistat la acele moșii. La citațiile trimise prin Judecătoria Dolj, aceasta răspunde că părțile s-au învoit și cer închiderea «dellei».

I.C. dos. 1850.

1862. — Teodorașcu, fiul clucerului Ghioca din Brăila, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din 27 mart. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Gheorghe căminar și Paraschiva paharnic, frați Șerbănești din Moldova, pentru moșia Ghiculeasa din jud. Brăila, însă în ian. 1841, părțile arată Logofeției Dreptății că s-au împăcat.

I.C. dos. 1867.

1863. — Velicu Haralambie din Brăila, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Marincea Țanovici pentru o prăvălie din acel oraș. Inaltul Divan poruncește Divanului Vremelnicesc să pună în lucrare hotărîrea sa, fiind unită cu cea a judecătoriei locale, întrucît sorocul de apelație a trecut.

I.C. dos. 1869.

1864. — Gheorghe Coțofeanu clucer, epitropul casei hatmanului Const. Brăiloiu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 8 mart. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Chiriță Barbovici, pentru 64 galbeni; la citațiile Inaltului Divan din 1843, pîrîtul răspunde că s-a împăcat cu jeluitorul, însă Inaltul Divan poruncește Judecătoriei Gorj să cerceteze dacă aceasta s-a făcut și cu voia jeluitorului.

I.C. dos. 1870.

1865. — Moșnenii Cocoroveni din jud. Dolj, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Sevastița Copcia, soția lui Panaitache, pentru 60 stj. din moșia Cocorova același județ. Inaltul Divan respinge apelul, pricina fiind desăvîrșit judecată de Divanul Craiovei și poruncește să se pună în lucrare acea hotărîre.

I.C. dos. 1877.

1866. — Dimitrie Sărățeanu fost clucer, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 3 apr. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu fiica sa Ecaterina Verneasca, pentru cererea ce face de a fi «împărtășită» din zestrea mamei sale. După cercetările făcute, Judecătoria Buzăului arată că părțile s-au împăcat, că înscrisul de «împăciuire» a fost întărit și de judecătorie și că părțile cer a fi întărit și de Inaltul Divan; la care însă acesta răspunde că înscrisul fiind întărit de judecătorie, nu mai este nevoie să fie întărit și de Divan.

I.C. dos. 1887.

1867. — Ilie, fiul lui Tudosie Novac din Popești jud. Rîmnicu-Sărat, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc, cere a se judeca la

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Inaltul Divan cu Ocîrmuirea Mitropoliei, pentru 263 stj. din moșia Perieți din Balta Albă. Inaltul Divan respinge apelația, deoarece hotărîrea Divanului Vremelnicesc este numai pregătitoare.

I.C. dos. 1894.

1868. — Gheorghe Peşacov, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 23 nov. 1837, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Manolache Şişmanoglu pentru o sumă de bani şi o vie. La citațiile Inaltului Divan din 1844, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 1895.

1869. — Paraschiva Bărbuleasa din tîrgul Rîmnicului jud. Rîmnicu-Sărat, nemulțumită de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 4 mai 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Zamfira Zăgănescu polcovniceasa pentru cumpărarea unei vii din dealul Jădenilor din acelaşi județ. La citațiile din 1844, jeluitoarea arătînd că s-a împăcat cu pîrîta, Inaltul Divan dispune închiderea «dellei».

I.C. dos. 1896.

1870. — Hagi Nenciu Dragnolu din Rîmnicu-Sărat, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 20 mai 1840, roagă pe domn să fie «sorocit» la Inaltul Divan cu slugereasa Maria Paraschiveasca pentru călcarea contractului de arendă a unei mori. La citațiile din 1844, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 1906.

1871. — Zamfirache Caluda din jud. Mehedinți, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 9 ian. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu vorniceasa Catinca Bibeasca pentru călcarea de hotare a moşiei Mostiştea a vornicesei, de către moşia Cioroboreni din acelaşi județ, a jeluitorului. La citațiile din 1843, părțile dau înscris de împăciuire spre a fi întărit.

I.C. dos. 1908.

1872. — Vasilichi şi Elenița Sari Ioan Nicolau, nemulțumite de hotărîrea Divanului Civil din 5 aug. 1840, cer a se judeca la Inaltul Divan cu paharnicul Ioniță Mitescu pentru răscumpărarea cu protimisis a moşiilor Morteni, Balomireşti şi Cacova din jud. Vlaşca. In oct. 1841 jeluitoarele îşi retrag apelația şi cer închiderea «dellei».

I.C. dos. 1909.

1873. — Petrache Pereț stolnic, nemulțumit de hotărîrea Divanului Vremelnicesc din 18 iun. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Radu, fiul lui Marin din Bucureşti, pentru arenda moşiei Stoeneşti din jud. Vlaşca. La citațiile Inaltului Divan din 1844, jeluitorul răspunde că s-a învoit cu pîrîtul încă din 11 mart. 1841.

I.C. dos. 1911.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1874. — Anastasia Dumenschi și soțul ei Achim din Rusia, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu paharnicul Costandin Topliceanu pentru nişte bani şi o ţigancă. La «sorocirile» din 1844, jeluitoarea fiind moartă, răspunde soțul ei că această pricină o ştie de mult terminată, prin hotărîrea Divanului Civil, din care deduce Inaltul Divan că apelația a fost dată de vechil fără ştirea soților Dumenschi şi porunceşte Divanului Civil să aducă la îndeplinire hotărîrea sa.

I.C. dos. 1917.

1875. — Rada, soția lui Nedelea din satul Odivoia jud. Vlaşca, nemulțumită de judecata velitilor boieri, roagă pe domn a dispune să se înfățişeze la Inaltul Divan cu verii săi, Stan diaconul și Stanciu, moşneni Călărăşeni, pentru moştenire şi parte de moşie ce s-ar cuveni Dinei, mama jeluitoarei. La «sorocirile» din 1844, jeluitoarea cere a se închide «della», recunoscînd că pretențiile sale sînt fără temei.

I.C. dos. 1918.

1876. — Dragna, soția preotului Stoian, cere la domn să se judece cu popa Marin din Giurgiu, în pricina unui loc din acest oraş. Domnul dispune — prin Logofeția Dreptății — ca Inaltul Divan să ia din nou în cercetare această pricină. La citațiile ce li se fac în 1844, părțile răspund că s-au împăcat «cu mulțumirea amîndurora».

I.C. dos. 1919.

1877. — Grigore Brădescu din Craiova cere Logofeției Dreptății a fi rînduit la judecată cu casa răposatului său socru, medelnicerul Simeon Peştenaru, pentru zestrea soției jeluitorului, Elenca, decedată. Citațiile de înfățişare se trimit de către Inaltul Divan în 1844.

I.C. dos. 1920.

1878. — <Pricina dintre> Dimitrie Pleniceanu cu Barbu Știrbei pentru moşie.

I.C. dos. 1921, lipsă.

1879. — Radu, fiul lui Dobre curelarul din Bucureşti, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din 3 sept. 1840, cere să se judece la Inaltul Divan cu Radu hagiu, Preda și Dumitru frați, moşneni Negreşti, pentru 95 stj. din moşia Gărdeşti jud. Teleorman. La cercetarea Divanului din 25 oct. 1844, arătînd soția jeluitorului că, prin decesul soțului său, ea renunță la pretențiile ridicate, Inaltul Divan dispune a se închide «della».

I.C. dos. 1923.

1880. — Epitropia Spitalului Colțea, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Scarlat Grigoriadis pentru arenda moşiei Coşoveni jud. Vlaşca. La citațiile din 1844, Epitropia cere Inaltului Divan să anuleze apelul trimis și să se pună în execuție hotărîrea Divanului Civil.

I.C. dos. 1925.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1881. — Nicolae Brătianu pitar, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din 4 sept. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu vornicul Teodorache Văcărescu ce pretinde jeluitorul că i-a călcat moşia sa de zestre, Urzicenii (jud. Ialomiţa) din Valea Mare pînă în movila Cotorcii. In 1841 jeluitorul îşi retrage apelaţia şi cere a se închide «della».

I.C. dos. 1927.

1882. — Costandin Brăiloiu serdar, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 6 nov. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu doctorul Petre Veron pentru arenda moşiei Salcea jud. Dolj. La citaţiile Inaltului Divan din 1844, pîrîtul arată că s-a împăcat cu jeluitorul.

I.C. dos. 1931.

1883. — Zinca Caragic pitărească din Craiova, nemulţumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 11 nov. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu protopopul Costandin Căpreanu pentru 80 stj. din moşia Băloşani jud. Gorj. La citaţiile Inaltului Divan din 1844, jeluitoarea arată că s-a «lăsat de pretenţie» şi cere să se închidă «della».

I.C. dos. 1934.

1884. — Nifon, egumenul m-rii Cozia, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 2 nov. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu logofătul Petrache Miscurici şi Dimitrie Cernătescu pentru arenda moşiei Călimăneşti, vatra mănăstirii. La citaţiile din 1844, jeluitorul arată că s-a împăcat iar înscrisurile au fost întărite de Judecătoria Vîlcea; Inaltul Divan dispune închiderea «dellei».

I.C. dos. 1935.

ANUL 1841

1885. — Gheorghe Magheru serdar, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 2 dec. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu serdarul Vasile Mungescu pentru bani. La citaţiile Inaltului Divan din 1844, părţile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 88.

1866. — Dumitrache Pîcleanu pitar şi alţi moşneni Bodineşti nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din 7 sept. 1840, cere a se judeca la Inaltul Divan cu pitarul Nicolae Berhă pentru 10 stj. din moşia Funduri şi 20 stj. din moşia Coca; în martie 1841, Judecătoria Buzău face cunoscut Inaltului Divan că părţile s-au împăcat prin înscrisuri adeverite de judecătorie şi cere închiderea «dellei».

I.C. dos. 89.

1887. — Maghistratul oraşului Slatina, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu casa răposatului Anastasie Racoviceanu, pentru «un codru de loc» din acel oraş. Inaltul Divan

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

respinge apelația pe motiv că, după cercetările făcute s-a dovedit că jeluitorul a scăpat termenul de apelație legiuit de la Tribunal la Divanul Civil și deci cu atît mai mult nu se poate judeca la Inaltul Divan.

I.C. dos. 92.

1888. — Zoița și soțul ei pitarul Vasile Angheli din Cotești jud. Rîmnicu-Sărat, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din 18 sept. 1840, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Anica fiica lui David Zisu, fosta soție a răposatului Ianache Iarca, frate cu jeluitoarea, pentru lipsă de zestre; apelația este respinsă, pricina fiind judecată cu «desăvîrșire».

I.C. dos. 96.

1889. — Smaranda Jianu, fosta soție a paharnicului Stan Jianu, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 28 ian. 1841, roagă pe domn a porunci să fie înfățișată la Inaltul Divan cu Toma căpitanul și Marinică Leoveanu pentru niște bani ce i-ar fi datorat răposatul ei soț. La citațiile Inaltului Divan din 1844, jeluitoarea răspunde că-și retrage apelația și roagă să se închidă «della».

I.C. dos. 99.

1890. — Elenca Brătășanca din Caracal, nemulțumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 18 febr. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu serdarul Nicolae Rusănescu pentru moșia ei de zestre, Voineasa din jud. Romanați, vîndută de răposatul ei soț către pîrît. La citațiile din 1844, părțile răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 104.

1891. — Costache Oteteleșanu serdar, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 21 febr. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Const. Peșacov pentru niște zapise de bani. La citațiile din 1844, părțile dau înscris de «împăciuire».

I.C. dos. 107.

1892. — Corespondență cu Logofeția Dreptății relativ la «mădularele» Inaltului Divan și ai Curții Apelative de Comerț ce au cădere a judeca la Inalta Curte de Revizie, în pricina criminalicească dintre Teodor Zarafu cu Scarlat Petrovici și Gheorghe Hristea Ceatrafil pentru un zapis de 1500 galbeni «hrăpit» de acesta din urmă de la Teodor Zaraful și amanetat lui Scarlat Petrovici drept 17.000 lei.

I.C. dos. 108.

1893. — Ioan Piliadi face protest la Inalta Curte de Revizie împotriva hotărîrii judecătorești asupra pricinii cu Atanase Prima, supus cesarocrăiesc și Gheorghe Hristu Ceatrafil pentru o droșcă cu telegari și un ceasornic «ce a hrăpit Prima, după povața lui Ceatrafil»; Inalta Curte de Revizie se unește cu hotărîrea Inaltului Divan din 11 sept. 1834.

I.C. dos. 109.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1894. — Ion Puţureanu din Craiova, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 3 mart. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costandin, fiul lui Ştefan, pentru o chezăşie de bani. La citaţiile din oct. 1844, părţile răspund că s-au împăcat şi cer a li se adeveri înscrisurile de împăciuire.

I.C. dos. 112.

1895. — Bălaşa Romaneasca, soţia lui Ştefan Romanescu al treilea logofăt din Tîrgu Jiu, nemulţumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 8 mart. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu nepoata sa Catinca Carabeţoaia din Romaneşti, jud. Gorj pentru moşie şi altele (zestre). La citaţiile din 1844, Judecătoria Gorj răspunde că părţile au dat înscrisuri de împăciuire şi au cerut a fi adeverite.

I.C. dos. 113.

1896. — Zamfir Caluda din Cerneţi jud. Mehedinţi, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Zamfirache Caramzulea pentru 344 stj. din moşia Zăgaia jud. Mehedinţi. Inaltul Divan respinge apelaţia, pricina fiind desăvîrşit judecată, iar venitul moşiei fiind sub 500 lei.

I.C. dos. 116.

1897. — Hristodor Cutcudache din Cerneţi jud. Mehedinţi, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 18 febr. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Stăncuţa Bengeasca din Craiova pentru pagube din arenda moşiei Şişeşti jud. Mehedinţi. La citaţiile Inaltului Divan, Marghioala văduva, soţia jeluitorului, declară că renunţă la orice pretenţie, după care se dispune închiderea «dellei».

I.C. dos. 119.

1898. — Epitropia mănăstirii Cotroceni, nemulţumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Temelie Ioan postelnicel pentru stăpînirea unor livezi de pruni. In ian. 1845 Epitropia îşi retrage apelaţia cerînd a se închide «della».

I.C. dos. 120.

1899. — Costandin Deşu vistier, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ioan Floru clucer pentru 2500 lei pretinşi de clucer. Inaltul Divan respinge apelaţia, pricina fiind desăvîrşit judecată, conform art. 277 din Regulamentul Organic.

I.C. dos. 121.

1900. — Vasile Sohotescu din Craiova, nemulţumit de hotărirea Divanului Craiovei cere a se judeca la Inaltul Divan cu cumnatul său Costache Petcovici pentru nişte case părinteşti. Cercetînd pricina, Inaltul Divan o găseşte judecată cu «desăvîrşire» şi porunceşte Divanului Craiovei să pună în lucrare hotărîrea dată de el.

I.C. dos. 122.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1901. — Dimitrie Orăşanu din Rîmnicu-Sărat, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din 5 mart. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu surorile, Elenca Faur, Vasilichi Alevra, Zmaranda Neagu şi Catinca Lefter, pentru averea rămasă de la părinţi. La citaţiile din 1844 jeluitorul arată că se află în cercetare încă la Divanul Civil, hotărîrea sa fiind doar pregătitoare.

I.C. dos. 125.

1902. — Nicolae Rucăreanu al treilea logofăt, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Nicolae Goţiu, nepotul lui Oancea Creştinu din Drăghici şi Maria văduva lui Vlad Luca tot de acolo pentru două petice de moşie din hotarul Tobolea şi Cufurita jud. Muscel. In 1842 Inaltul Divan închide «della» pricinii, deoarece jeluitorul renunţă la pretenţiile ridicate.

I.C dos. 129.

1903. — Costache şi Matache fraţi Căzăneşti, fiii vistierului Filip, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Craiovei din 18 apr. 1841, cer a se judeca la Inaltul Divan cu cumnatul lor Statache Bîrsescu pentru zestrea surorii lor Marghioala. La citaţiile din 1844, pîrîtul răspunde că s-a împăcat, după care Inaltul Divan porunceşte Judecătoriei Vîlcea să cerceteze dacă şi jeluitorii sînt de acord cu acea «împăciuire».

I.C. dos. 135.

1904. — Elenca, fiica lui Niţu Pădin din Craiova, nemulţumită de hotărîrea Divanului Civil al Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Uţa Treistăroaia, pentru moşia sa părintească din hotarul Prisaca jud. Dolj. Inaltul Divan respinge apelaţia, pricina fiind «desăvîrşit» judecată, iar venitul moşiei «prigonite» fiind numai de 480 lei.

I.C. dos .140.

1905. — Scarlat Măinescu medelnicer, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 6 iun. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu serdarul Ioan Pleşoianu pentru încălcarea unui loc din Craiova, în mahalaua Brînduşei. La citaţiile Inaltului Divan din 1844, jeluitorul cere a se închide «della» şi a i se restitui taxa depusă odată cu apelaţia.

I.C. dos. 141.

1906. — Badea logofeţelul din Catalina jud. Vlaşca, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti, din 16 mai 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Maria, fiica diaconului Mareş, pentru 12 stj. din moşia Buzeasca. La citaţiile Inaltului Divan părţile răspund la 18 febr. 1845 că s-au împăcat.

I.C. dos. 145.

1907. — Stanca logofeteasa, văduva lui Anastase al treilea logofăt, nemulţumită de hotărîrea Divanului Civil din 26 mai 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costache Trestianu pentru «pretenţii de zestre». In iul. 1842, părţile se împacă şi cer închiderea dosarului.

I.C. dos. 147.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1908. — Mihai, fiul lui Preda Ungureanu și fratele său Ion, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei din 25 iun. 1841, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Preda, fiul lui Ilie Ungureanu din satul Bulbuceni jud. Dolj, pentru pămînt și venitul lui < din acest sat >. La citațiile din dec. 1844, părțile dau înscrisuri de «împăciuire» la Judecătoria Dolj, care le face cunoscut Divanului.

I.C. dos. 148.

1909. — Episcopia Buzău, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din București, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Grigore Tăutu clucer pentru vecinătatea moșiei Băltenii, a Episcopiei. Inaltul Divan respinge apelația pentru motivul că hotărîrea Divanului Civil este numai pregătitoare.

I.C. dos. 151.

1910. — Rada postelniceasa din Vernești jud. Buzău, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil secția II, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Nicolae Costescu, arendașul moșiei sale Largu pentru arendă. Inaltul Divan respinge apelația pentru motivul că hotărîrea Divanului Civil este numai pregătitoare.

I.C. dos. 152.

1911. — Ioan fiul lui Pătru cu feciorii săi din satul Cîlnicu de Jos jud. Gorj, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Barbu Bărbonie și fratele său Dumitru pentru 51 stj. din moșia Cîlnicu de Jos. Inaltul Divan, prin hotărîrea din 17 oct. 1845 respinge apelația, pricina fiind definitiv judecată, conform art. 277 din Reg. Organic.

I.C. dos. 153.

1912, — Mihalache Darvarie, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 9 aug. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costandin, vechilul Hargiii, pentru niște bani din arenda moșiei Străjești, a jeluitorului. După citațiile Inaltului Divan, jeluitorul cere a se închide «della», renunțînd la orice pretenție.

I.C. dos. 159.

1913. — Logofeția Dreptății trimite Inaltului Divan spre cercetarea Inaltei Curți de Revizie pricina dintre Constantin Ioan Gogotopolu și unchii săi, Mantu și Gheorghe Costea hagi Ioan pentru moștenirea rămasă de la tatăl jeluitorului. La citațiile Inaltei Curți, părțile răspund că s-au «împăciuit» încă din 1837.

I.C. dos. 161.

1914. — Pitarul Ioan Periețeanu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu moșnenii Periețeni din jud. Ialomița pentru moșie. Inaltul Divan respinge apelația deoarece hotărîrea Divanului Civil nu este desăvîrșită și înapoiază «della» la acel Divan spre «a se judeca cu desăvîrșire».

I.C. dos. 168.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1915. — Casa răposatului Alexandru Comăneanu logofăt, nemulţumită de hotărîrea Divanului Craiovei din 18 aug. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Dumitru Anastasiu, arendaşul moşiei Izbiceni, pentru arendă. La citaţiile din 1843, epitropia casei jeluitoare răspunde că a urmărit a scoate pe arendaş din posesia acelei moşii şi că, după împlinirea sorocului de arendare către D. Anastasiu, moşia fiind dată altui posesor, casa renunţă la proces.

I.C. dos. 171.

1916. — Ivan Fisiliu din Dobreşti jud. Dolj cu fraţii lui, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Craiovei nr. 115, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Mihai Osiac şi alţii din acelaşi sat, pentru 73 stj. şi jumătate moşie din Dobreşti. Apelaţia este respinsă pe motiv că venitul acelor stînjeni de pămînt nu trece de 500 lei anual.

I.C. dos. 173.

1917. — Logofeţia Dreptăţii trimite Inaltului Divan dosarul pricinii dintre Maria preoteasa popii Constandin şi preoteasa Elenca, soţia popii Danciu din mah. Tirchileşti, pentru un loc, spre a fi pus în cercetarea Inaltei Curţi de Revizie. La citaţiile Inaltei Curţi din nov. 1843, părţile ne mai fiind în viaţă, «clironomii» lor răspund că s-au împăcat.

I.C. dos. 176.

1918. — Logofeţia Dreptăţii trimite Inaltului Divan spre cercetarea Inaltei Curţi de Revizie, pricina dintre Dumitrache, fiul lui Vasile Vîlcănescu şi alţii cu Nicolae, fiul lui Ene şi vărul său Costache, toţi din satul Pieleşti jud. Dolj, pentru moşie. La citaţiile din 1843, părţile răspund prin înscris de «împăciuire», care este întărit de Inalta Curte la 20 sept. 1843.

I.C. dos. 180.

1919. — Dorotei, egumenul m-rii Jitianu, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 24 sept. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Const. Chipa din Craiova, pentru nişte clădiri şi sădiri ce are pîrîtul pe moşia Vatra mănăstirii Jitianu. In 1845 Logofeţia Dreptăţii comunică Inaltului Divan că părţile s-au împăcat şi roagă a le adeveri învoielile.

I.C. dos. 187.

1920. — Locuitorii satului Giureşti şi Coşăreşti din jud. Ialomiţa, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Judecătoresc secţia 2-a, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Lambru Plăvălescu pentru plata de dijmă cerută de pîrît de la jeluitori; apelaţia este respinsă, ea fiind prezentată după trecerea «sorocului».

I.C. dos. 189.

1921. — Stolniceasa Sevastiţa Drăgănescu dă jalbă Inaltei Curţi de Revizie în pricina ce are cu Nicolae Predescu şetrar pentru averea lăsată prin diată de logofătul Nestor, fiind nemulţumită de judecătile anterioare. Inalta Curte de Revizie hotărăşte la 8 dec. 1841, că este bună hotă-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

rîrea Inaltului Divan din 21 febr. 1841, care prevede ca stolniceasa ori să respecte diata, împreună cu ceilalţi moştenitori, ori să facă abstracţie de diată şi să-şi împartă fiecare după dreptul ce au prin pravilă; via de la Bălţaţi, rămîne definitiv a şetrarului.

I.C. dos. 191.

1922. — Petre, fiul lui Marin din Şimnic jud. Dolj, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 3 nov. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Nicolae Ghiţu din Craiova pentru pămînt în moşia Şimnicu de Sus din jud. Dolj. La citaţiile urmate, părţile răspund la 1 febr. 1843 prin înscris de «împăciuire».

I.C. dos. 198.

1923. — Logofeţia Dreptăţii trimite Inaltului Divan spre cercetarea Inaltei Curţi de Revizie, pricina dintre Maria Filipescu maioreasa, moştenitoarea căminarului Bujoreanu şi a medelnicerului Matei Berindei, cu moştenitorii serdarului Marin Butculescu pentru răscumpărarea moşiei Zimbreasca din jud. Teleorman. După mai multe înfăţişări, în 1846 Inalta Curte hotărăşte ca maioreasa să păstreze moşia cu toate îmbunătăţirile făcute, conform clauzelor aşezămîntului lor.

I.C. dos. 202.

1924. — Costache Brăiloiu serdar, nemulţumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 3 dec. 1841, cere a se judeca la Inaltul Divan cu soţia sa Catinca pentru «ecsoprică». La citaţiile din 1845, Judecătoria Dolj trimite copie de pe înscrisul de «împăciuire» al părţilor, după ce jeluitorul a înapoiat pîrîtei casele din Craiova, moşia de zestre şi 2100 galbeni împărăteşti.

I.C. dos. 206.

ANUL 1842

1925. — Pitarul Matei şi Spiridon, fraţi Portăreşti de la Dărveşti jud. Dolj, nemulţumiţi de anaforaua nr. 157/841 a Divanului Civil din Craiova, în pricina cu postelnicelul Ioan Teodoru din satul Dobriceni jud. Vîlcea, pentru bătaia ce a suferit Spiridon şi pentru venitul moşiei Novaci jud. Vîlcea, luat în «silnicie» de pîrît, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă în 1844.

I.C. dos. 72.

1926. — Pitarul Costandin Butculescu, în pricina cu Elenca Balicina, soţia a doua a lui Manolache Balicea din satul Văleni jud. Muşcel, pentru partea ei de moşie zestre din hotarul Bădeşti jud. Teleorman, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 73/841, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă în 1845.

I.C. dos. 74.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1927. — Postelniceasa Manda Viişoreanu din oraşul Craiova, nemulţumindu-se cu hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 166/841, în pricina cu pitarul Ioniţă Lăcusteanu tot de acolo pentru o livadă, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăşte ca judecătoria locală să aducă amîndouă părţile de faţă şi să cerceteze atît prin alte dovezi, cît şi prin carte de blestem, dacă pîrîtul, de la luarea în stăpînire a acelui loc de trei clăi de fîn, a plătit dijmă sau nu jeluitoarei şi să se raporteze; în 1845, dosarul se închide prin învoiala dintre părţi.

I.C. dos. 80.

1928. — Gheorghe, fiul lui Dinu Butoi din satul Butoeşti jud. Mehedinţi, împreună cu fratele său Dumitrache, în pricina ce au cu Ioniţă Butoi pentru arenda moşiei Butoeşti, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 64/841, cer a se judeca la Inaltul Divan; apoi, în 1845, se împacă.

I.C. dos. 82.

1929. — Teodor Raicu din Craiova, în pricina cu Matei pescarul tot de acolo, pentru protimisis la casa din mahalaua Sf. Gheorghe Vechi din acel oraş, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil al Craiovei nr. 3/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.C. dos. 84.

1930. — Manolache Vîlcioiu din satul Bălţaţi jud. Teleorman, nemulţuimt de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti cu nr. 83/841, în pricina ce are cu Dobre, fiul lui Dumitru tot de acolo, pentru părţi de moşie din hotarul Bălţaţi, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.C. dos. 85.

1931. — Paharnicul Costandin Viişoreanu, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 162/1841, în pricina ce are cu serdarul Ioan Gărdăreanu, fostul arendaş al moşiei sale Căzăneşti din jud. Vîlcea pentru o sumă de bani şi acareturi, cere a se judeca la Inaltul Divan, dar în 1843 se împacă.

I.C. dos. 86.

1932. — Clucerul Ioan Grădişteanu, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 18/842, în pricina cu Alecu şi Zamfirache, fraţi Broşteni, pentru o sumă de bani, datorie a tatăui lor, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi, în 1845, se împacă.

I.C. dos. 89.

1933. — Clucerul Gheorghe Coţofeanu, epitropul casei răposatului hatman Costandin Brăiloiu, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 17/842, în pricina cu casa fraţilor Nani pentru datorie de bani, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.C. dos. 90.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1934. — Manolache Vîlcioiu din satul Bălţaţi jud. Teleorman, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 86/841, în pricina cu Marin, fiul Ioanei Oarba, din acelaşi sat, pentru moşie, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.C. dos. 92.

1935. — Gheorghe Antoniu din Caracal, în pricina cu Ioan Nedelcea din Ruşii de Vede pentru 1500 lei, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 22/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.C. dos. 95.

1936. — Pitarul Matei şi Spiridon, fraţi Portăreşti din Craiova, în pricina cu Ioan Dobriceanu postelnicelul din jud. Vîlcea, com. Dobriceni pentru doi boi şi un plug, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 13/842, cer rejudecarea la Inaltul Divan, apoi se mulţumesc cu numita hotărîre şi îşi retrag apelaţia.

I.C. dos. 98.

1937. — Dumitru, fiul popii Sandu Costandin Cleciu şi alţi moşneni Cleciuleşti din satul Valea Mănăstirii jud. Mehedinţi, în pricina cu armăşoaia Băluţa Fratoştiţeanca din oraşul Cerneţi acelaşi judeţ, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 35/842, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă în 1844.

I.C. dos. 110.

1938. — Ioan Meculescu, fiul vistierului Nicolae, în pricina cu serdarul Costandin şi parucicul Mihalache Lereşti, toţi din Piteşti şi pitarul Racoviceanu din Cîmpulung-Muşcel, moştenitorii slugeresei Elena Lereasca, pentru moşie, cere a se judeca la Inaltul Divan, care respinge apelaţia, hotărînd ca dosarul să se trimită la Departamentul Dreptăţii spre a fi trimis la instanţa competentă să facă cercetare, întrucît părţile şi moşia se află în jud. Argeş.

I.C. dos. 102.

1939. — Porunca Departamentului Dreptăţii, cu care trimite spre cercetare dosarele pricinilor: Gheorghe Bibescu, fost mare logofăt, cu schitul Lespezile din jud. Prahova, serdarul Costache Florescu cu hatmanul Mihail Filipescu, serdarul Costache Florescu cu supusul britanic Andrei Vangali (sic), păhărniceasa Tiţa Văcăreasca cu vorniceasa Sevastiţa Filipeasca, urmaşii răposatei Elena Păteasca cu pitarul Nicolae Negulescu, serdăreasa Zambeta cu epitropii moştenitorilor răposatului paharnic Dimitrie Zaman.

I.C. dos. 118.

1940. — Epitropia spitalului Sf. Pantelimon, în pricina cu moşnenii Lunceni din jud. Buzău pentru călcarea moşiei Lunceni, nemulţumită de jurnalul Divanului Civil din Bucureşti nr. 17/843, se judecă la Inaltul Divan, care hotărăşte să se urmeze jurnalul menţionat.

I.C. dos. 124.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1941. — Paharnicul Barbu Catargiu, în pricina cu Obşteasca Epitropie sub a cărei îngrijire se afla casa răposatului logofăt Panait Diamandolu pentru pagubele pricinuite la moşiile Burduşanii Mari şi Pîrţani din jud. Ialomiţa, ale paharnicului, ţinute în arendă de răposat, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 21/842, cere a se judeca la Inaltul Divan; în 1845, se împacă.

I.C. dos. 125.

1942. — Dimitrie Ghizdeanu postelnicul din oraşul Buzău, în pricina cu Luxandra, soţia lui Toma postelnicul din Lipia, acelaşi judeţ, pentru un loc cu casă, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 9/842, cere a se judeca la Inaltul Divan. Acesta nu intră în cercetarea fondului, întrucît preţul locului cu casă deşi e mai mare de 5000 lei, însă venitul anual fiind numai de 100 lei, hotărăşte ca Divanul Civil să aducă la îndeplinire hotărîrea sa.

I.C. dos. 130.

1943. — Pitarul Ioniţă Vlădescu din jud. Vîlcea, fost arendaş al moşiei Cornetu, vatra schitului Cornetu din acel judeţ, în pricina cu clucerul Stanciu, epitropul spitalului Sf. Pantelimon pentru venitul unor munţi, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 59/841, face apelaţie la Inaltul Divan, apoi, în 1843, se împacă iar dosarul se închide.

I.C. dos. 131.

1944. — Iancu Gheorghiu Coşoveanu din Craiova, în pricina de judecată cu moşnenii Coşoveni din jud. Dolj pentru cîţiva stînjeni de moşie din hotarul Coşoveni, nemulţumit de hotărîrea Divanului din Craiova nr. 79, cere a se judeca la Inaltul Divan, după care se împacă.

I.C. dos. 132.

1945. — Stoian Petrovici şi Conciu Velea, ambii din oraşul Rîmnicu Vîlcea, în pricina ce au cu Chiţu Radovici din Bogdăneşti pentru un vad de povarnă şi cîrciumă la Gura Văii, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 67/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.C. dos. 133.

1946. — Spiridon Portărescu din Craiova, în pricina cu Gheorghe Amărăscu din Caracal, pentru o ţigancă şi «rodul» ei, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 65, face apelaţie la Inaltul Divan, care găseşte cu cale a se face «otnoşenie» către Divanul Craiovei să aducă la îndeplinire hotărîrea dată, întrucît Portărescu n-a putut face dovadă că pricina se ridică la valoarea de 5000 lei.

I.C. dos. 137.

1947. — Dumitru Paţa din Craiova, în pricina cu Iacob Farhi ovreiul tot de acolo pentru marfă şi alte lucruri ce în lipsa lui i s-au luat de către pîrît din prăvălia de la Obîrşia din jud. Mehedinţi, nemulţumit cu

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 90/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1845 se împacă.

I.C. dos. 138.

1948. — Adresa Logofeției Dreptății către președintele Inaltului Divan cu care trimite 13 pricini politicești spre a fi cercetate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 140.

1949. — Postelnicul Nicolae Scafeș din satul Călugărei jud. Mehedinți, în pricina cu polcovnicul Ioan Solomon și pitarul Braboveanu din Craiova, pentru tovărășia «șanalului» Dunării pe anii 1833, 1834 și 1835, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 142.

1950. — Păhărniceasa Marghioala, născută Brăiloiu, în pricina ce are cu fostul ei soț, paharnicul Manolache Faca, pentru pretenții zestrale, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 32/840 și a Inaltului Divan nr. 24/841, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie, care se unește cu hotărîrea Inaltului Divan în ce privește lucrurile luate de soție. In ce privește hrana și altele, se unește cu hotărîrea Divanului Civil din București.

I.C dos. 147.

1951. — Diamandi Hristodulo, supus prusian, în pricina ce are cu Obșteasca Epitropie sub a cărei îngrijire se află nevîrstnicii frați Vrănești: Ioan și Hristodor — pentru arenda moșiei Bucovu din jud. Ilfov, nemulțumit de hotărîrea Inaltului Divan nr. 1/841 și a Divanului Civil din București nr. 35/839, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie, care nu mai cercetează pricina, întrucît hotărîrea Inaltului Divan este «unită cu a celor de mai jos două trepte judecătorești» (Divanul Civil și cartea de judecată a Judecătoriei Ilfov nr. 234).

I.C. dos. 148.

1952. — Iancu Oancea și Dinu Lupașcu din orașul Buzău, în pricina cu pitarul Nicolae Slătineanu pentru niște stricăciuni la moșiile Mînzu și Paleologu din jud. Buzău, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din București nr. 42/842, cer a se judeca la Inaltul Divan, care decide ca Divanul Civil să aducă la îndeplinire hotărîrea dată.

I.C. dos. 119.

1953. — Pităreasa Zmaranda Pastia, în pricina cu pităreasa Maria Panaioteasca și fratele său Ioniță pentru averea răposatului frate al acestora Asanache Pastia din jud. Rîmnicu-Sărat, orașul Focșani, ambele părți nemulțumite de hotărîrile Divanului Civil din București nr. 26/842 și nr. 55/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, dar la 9 mai 1845, jeluitoarea arătîndu-se mulțumită de hotărîrea Divanului Civil, Inaltul Divan poruncește a se executa acea hotărîre.

I.C. dos. 152.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1954. — Gheorghe Anghel pitarul din jud. Muşcel, în pricina cu Anghira Poenăreanca pentru 5508 lei şi 24 parale, şi pentru alte lucruri, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil nr. 28/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, care se uneşte cu arătata hotărîre, cu menţiunea că nu poate pîrîta Anghira a cere mai mult peste cele cuprinse în catagrafia arătată în hotărîrea Judecătoriei Muşcel nr. 77 şi pe care a şi săvîrşit jurămînt Zinca, soţia lui Grigore Poenaru. Tacrir.

I.C. dos. 153.

1955. — In pricina dintre Vlăduţ Crăsnaru cu slugereasa Manda Crăsnăreasa şi părtaşii ei, pentru o moară pe apa Gilortului, neputîndu-se aplica hotărîrea Inaltului Divan nr. 74/838, cu întărire domnească, din cauza opoziţiei serdarului Dimitrie Pleşoianu, unul dintre părtaşi, de a plăti partea ce-i revine din cheltuielile de judecată, motivînd că n-a luat parte la judecată, Inaltul Divan roagă Departamentul Dreptăţii să scrie Judecătoriei Gorj ca să pună în lucrare numita hotărîre întărită de Domn cu tot ce cuprinde ea, adică îndatorînd şi pe jeluitorul Pleşoianu să plătească cheltuieli de judecată, întrucît deşi nu e pomenit la judecată, numele său figurează în vechiletul părtaşilor (vezi şi hotărîrile 74/838, 34/839).

I.C. dos. 156.

1956. — Stanca, soţia răposatului Ioan Sutescu din oraşul Rîmnicu-Vîlcea, în pricina cu locuitorii satului Mihăeşti din acel judeţ, pentru arderea unei magazii cu spirturi şi altele, nemulţumită de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 86/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1845 se împacă.

I.C. dos. 157.

1957. — Pitarul Radu Popa din jud. Buzău, în pricina cu nepoţii săi Grigore şi Constandin şi cu casa răposatului fratelui lor Stoica, fraţi Popeşti din acelaşi judeţ, pentru moşia Cacaleti tot de acolo, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 49/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1845 se împacă.

I.C. dos. 159.

1958. — Gheorghe Titoianu, în pricina cu ginerele său Costandin Străchinescu pentru o moară ce i-a dat de zestre, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil al Craiovei cu nr. 16/842, se judecă la Inaltul Divan, care găseşte cu cale că «bună este numita hotărîre».

I.C dos. 160.

1959. — Ora evreica, soţia răposatului Iacov Benevist evreul din Craiova, mahalaua Brînduşa, nemulţumită de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 109/1842, în pricina ce are cu Costandin Chipa neguţătorul creştin şi cu Isac evreul toţi din Craiova, pentru lipsa de zestre, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi în 1845 se împacă.

I.C. dos. 161.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1960. — Tasache Viişoreanu din oraşul Bucureşti, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 118/842, în pricina cu pitarul Dumitrache Urianu, fiul său vitreg din jud. Olt, pentru a treia parte din moşia Başcovu din jud. Mehedinţi, şi a treia parte dintr-un loc de casă din oraşul Craiova, care, susţine Viişoreanu că le-ar fi dăruit răposatei sale soţii Anica Ilineasca, mama lui Urianu, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1845 se împacă.

I.C. dos. 164.

1961. — Dimitrie Atanasiu, supus elen, în pricina cu Hristea Cosac şi Ştefan fratele său, pentru datoria de 1324 lei ce pretind cei din urmă de la cel dintîi, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 56, cere a se judeca la Inaltul Divan, care respinge apelaţia întrucît suma este mai mică de 5000 lei şi «găseşte cu cale să scrie la Departamentul Dreptăţii» să se aducă la îndeplinire hotărîrea Divanului Civil.

I.C. dos. 167.

1962. — Nicolae, Ioan şi Petre, fiii răposatului popa Ioan din Berivoieşti jud. Muşcel, în pricina cu Teodosie postelnicelul pentru 158 oi şi alte vite, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 57, cer a se judeca la Inaltul Divan. Acesta, după ce scrie Judecătoriei Muşcel să facă preţuirea acelor vite, constatînd că valoarea lor e mai mică de 5000 lei, nu mai intră în cercetarea pricinii şi porunceşte Divanului Civil să aducă la îndeplinire hotărîrea sus-menţionată.

I.C. dos. 169.

1963. — Popa Vasile Mezinca din Broşteni, popa Ion Giurgescu şi alţi moşneni Giurgeşti în pricina de moşie cu Ioan al Predii, soţia lui Niţu Cuţui, Mihalache, fiul lui Dinu Cuţui din Broşteni jud. Mehedniţi, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 117/842, cer a se judeca la Inaltul Divan; dar pricina nefiind cercetată de nici o instanţă judecătorească, se scrie Judecătoriei Mehedinţi să-i dea curs.

I.C. dos. 170.

1964. — Popa Mihai Nanu din satul Scoarţa jud. Gorj, în pricina ce are cu Ioan Gîrbea din Vladimir acelaşi judeţ pentru 5 stj. moşie din hotarul Tunşi, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 93/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1845 se împacă.

I.C. dos. 176.

1965. — Gheorghe Epure, fiul lui Ioan din satul Cacaleţi jud. Vlaşca, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 64/842, în pricina cu Gheorghe, Petre şi Stan din satul Ogrezeni acelaşi judeţ, pentru o parte de moşie din hotarul satului Răscăeţi, cere a se judeca la Inaltul Divan. In 1846 dosarul se închide, întrucît părţile îşi retrag apelaţia, împăcîndu-se.

I.C. dos. 178.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1966. — Joiţa şi Anton Ciuchi, urmaşii răposatului medelnicer Simeon Peştenaru din satul Slobozia, jud. Gorj, în pricina cu slugerul Barbu Gănescu din satul Bălteni acelaşi judeţ pentru 1120 lei, arenda moşiei Roşia de pe anii 1822 şi 1823, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 119/842, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi, în 1845, se împacă.

I.C. dos. 179.

ANUL 1843

1967. — Costandin Sachelarie şi Gheorghe Meitani, epitropii casei răposatului baron Ştefan Meitani, în pricina cu Costache şi Nicu fraţi, fiii răposatului sluger Nica Vlădescu, pentru chiria şi «meremetul» unui grajd, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova cu nr. 122/843, face apelaţie la Inaltul Divan, care înapoiază hotărîrea de mai sus, întrucît pricina nu întrece suma de 5000 lei.

I.C. dos. 83.

1968. — Polcovnicul Stanciu Slăvişteanu din satul Slăveşti jud. Vlaşca, în pricina cu pitarul Mincă şi State Slăvescu tot de acolo, pentru 163 stj. moşie din hotarul Slăviteşti, ce-i zice şi Dudu, din jud. Olt, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 72/842, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi, în 1846, se învoiesc să stingă pricina.

I.C. dos. 85.

1969. — Copie de pe adresa Depart. Dreptăţii cu care se trimit dosarele pricinilor politiceşti şi comerciale ce urmează a fi cercetate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 87.

1970. — Copie de pe adresa Depart. Dreptăţii cu care se trimit dosarele pricinilor politiceşti şi comerciale orînduite în cercetarea Inaltei Curţi de Revizie: Stoica Popa şi Grigorie fratele său cu Stan, fiul lui Dumitru Turculescu, Zoiţa Titopoleos cu Ştefan Popovici şi altele.

I.C. dos. 88.

1971. — Polcovnicul Costandin Coconea, în pricina cu serdarul Nicolae Catacaz, numit şi Papa Gheorghiu, pentru arenda moşiei Olteniţa (sic) din jud. Ialomiţa ţinută în tovărăşie, nemulţumit de hotărîrea Curţii Apelative nr. 14/844, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie unde se hotărăşte să se urmeze suszisa hotărîre. Tacrir.

I.C. dos. 90.

1972. — Stolnicul Ioan Donici, în pricina cu m-rea Rîmnic din jud. Rîmnicu-Sărat pentru moşie, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Bucureşti nr. 73/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, care însă hotărăşte să se pună în lucrare judecata Divanului Civil.

I.C. dos. 91.

1973. — Ioana Diaconeasa şi Ioana Vinuleasa, fiica ei, ambele din Bucureşti, în pricina ce au cu popa Costandin Vinulescu şi Ioan Modrea pentru 36 stj. moşie din hotarul Vlădulenilor jud. Romanaţi, nemulţumite de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 125/843, cer a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăşte să se urmeze numita hotărîre, întrucît venitul celor 336 stj. de moşie este mai mic de 5000 lei.

I.C. dos. 92.

1974. — Obştească Epitropie, prin vechilul Ghiţă Rafailă, serdar, în pricina cu Pîrva preoteasa din satul Vida jud. Vlaşca şi cu alţii pentru răscumpărarea a 220 stj. de moşie din hotarul Puturosu acelaşi judeţ, nemulţumindu-se cu hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 74/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi îşi retrage apelaţia.

I.C. dos. 97.

1975. — Pitarul Costandin şi Petrache fraţi Plopşoreni din Craiova, în pricina cu sora lor Elena Dobruneanu din jud. Dolj pentru moşie în hotarul Plopşoru, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 8/843, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi în 1846 se împacă şi se închide dosarul.

I.C. dos. 98.

1976. — Serdarul Dimitrie Fărcăşanu din Bucureşti, în pricina cu Elena Sordoni, născută Borăneasca, pentru protimisis la cîţiva stînjeni de moşie din hotarul Ghimpeasca jud. Vlaşca, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 3/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1846 se învoiesc a stinge pricina.

I.C. dos. 99.

1977. — Mărgărita, soţia răposatului Vasile din mahalaua Episcopiei, în pricina cu Traşcă Olaru, ambii din Craiova, pentru un loc de zestre din mahalaua menţionată, nemulţumită de hotărîrea Divanului Civil de acolo nr. 16/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, care întăreşte hotărîrea Judecătoriei Dolj.

I.C. dos. 101.

1978. — Slugerul Gheorghe Baldovin din oraşul Cîmpulung-Muşcel, în pricina cu Bănică, fiul lui Sandu, pentru o cîrciumă ce pretinde că ar fi clădit pe un trup de moşie al acestuia din urmă, nemulţumit de cartea de judecată nr. 2/843 a Divanului Civil din Bucureşti, cere a se judeca la Inaltul Divan, dar i se respinge apelaţia, pricina fiind pentru o sumă mai mică de 5000 lei.

I.C. dos. 103.

1979. — Costea Andreescu din Craiova, în pricina cu Anastase Zamfir, socrul său, pentru lipsa de zestre ce nu i s-a «răspuns», nemulţumit

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 19/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă, urmînd a se pune în lucrare arătata hotărîre.

I.C. dos. 107.

1980. — Moşnenii Baldovineşti din jud. Romanaţi fac apelaţie la Domn împotriva hotărîrii 71/833, în pricina cu marea băneasă Safta Brîncoveanu pentru împresurarea moşiei lor din spre moşia Cîmpeni a pîrîtei ce a fost ţinută în arendă de medelnicerul Scarlat din Craiova, apoi, în 1847, dosarul se închide prin împăcarea părţilor.

I.C. dos. 116.

1981. — Stan Erceanu şi Niţă Erceanu cu cetaşii lor din satul Mătăsarii de Sus jud. Mehedinţi, în pricina cu Gavrilă şi Dumitrache fraţi Bălani pentru hotare, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 42/843, cer a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1846 se învoiesc a închide dosarul.

I.C. dos. 118.

1982. — Casandra, fiica răposatului Costandin Fisenţa, în pricina cu clucerul Costandin Zătreanu, ambii din Craiova, pentru 100 stj. moşie în hotarul Magareţi din jud. Dolj, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 58/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1846 se învoiesc să stingă pricina.

I.C. dos. 119.

1983. — Costache Trestianu de la Buzău, în pricina cu Stoica Popa şi Grigorie, fraţi din satul Lipia jud. Buzău, pentru călcarea unor părţi din moşia Cacaleţi din acel judeţ, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 26/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, care decide să se înapoieze dosarul Divanului Civil, pentru a intra în cercetarea fondului şi a da hotărîre, apoi partea nemulţumită să facă apel.

I.C. dos. 126.

1984. — Mihalache Papadopol, epitropul moştenitorilor răposatului medelnicer Mandu şi Panait Giugiulea din Ianina, în pricina cu moştenitorii răposatului Ioan Băltăreţu pentru jumătate de prăvălie din dreptul hanului Şerban Vodă, cere Inaltului Divan să fie judecat de Inalta Curte de Revizie, apoi, în 1847, se împacă, cerînd închiderea dosarului.

I.C. dos. 128.

1985 — Zinca, văduva răposatului pitar Dincă Boränescu din Rîmnicu Vîlcea, în pricina cu Matei Balotă postelnicelul din satul Şuici jud. Argeş pentru cotropirea ce-i face la moşia Sevestreni sau Stolniceni din jud. Vîlcea, cere a se judeca la Inaltul Divan, care hotărăşte a se aduce la îndeplinire hotărîrea veliţilor boieri dată în 1827, contra căreia nu s-a făcut apelaţie după pravilă.

I.C. dos. 132.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1986. — Petre Precupețu, Ilie fiul lui Popa și alți moșneni din satul Rumbești, jud. Gorj, în pricina cu pităreasa Uța Măldăreasca din Tîrgu Jiu pentru niște stînjeni de moșie, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 69/843, cer a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1846 se împacă.

I.C. dos. 135.

1987. — Preotul Nicolae din orașul Ocnele Mari jud. Vîlcea, în pricina cu Antonie Boltașu tot de acolo, pentru averea răposatului Nicolae Pițigoi, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 72/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1846 se împacă și dosarul se închide.

I.C. dos. 136.

1988. — Moșnenii Bicești din jud. Rîmnicu-Sărat, în pricina cu Costandin Gheorghe Nicolescu pentru moșie, nemulțumiți de hotărîrile Divanului Civil din București nr. 63/836, 6/840 și a Inaltului Divan nr. 25/841, cer a se judeca la Inalta Curte de Revizie, care se unește cu hotărîrea Inaltului Divan și ale Divanului Civil din București.

I.C. dos. 138.

1989. — Filip Zolotarov, în pricina cu m-rea Răzvanu pentru un loc de la Podul Beilicului, nemulțumit de hotărîrea Inaltului Divan nr. 25/844 și a Divanului Civil din București nr. 12/1843, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie, care se unește cu sus-arătatele hotărîri ce urmează a se executa, cu deosebirea că între locul de «prigonire» și apa Dîmboviței fiind uliță, adaosul ce s-a făcut din spre gîrlă rămîne a fi al uliței, mănăstirea avînd numai drept de scaun de carne pe Dîmbovița și acela desființat; adaosul ce s-a făcut de apa Dîmboviței dincoace de uliță din spre locul m-rii Răzvanu, rămîne al acelui loc, urmînd a fi stăpînit tot de către mănăstire.

I.C dos. 139.

1990 — Obșteasca Epitropie, sub a cărei îngrijire se află casa răposatului Vrana, în pricina cu Diamandi Hristodulo pentru arenda moșiei Bucovu, nemulțumindu-se cu hotărîrea Divanului Civil din București nr. 35/1839 și a Inaltului Divan nr. 1/841, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie, care hotărăște să se trimită arendașul cu cererea la Inaltul Divan, iar hotărîrea fiind dată în lipsa lui Diamandi, acesta este slobod să facă apel. Tacrir.

I.C. dos. 140.

1991. — Corespondență privitoare la diverse pricini ce urmează a se judeca la Inalta Curte de Revizie, între care și pricina lui Manole Guțu cu creditorii săi, pentru datorie de bani.

I.C. dos. 142.

1992. — Zoița (Zinca) Titopoleos, în pricina ce are cu Vistieria pentru suma de 21500 lei, pe care soțul său Stavri Titopoleos, fiind în viață,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

i-ar fi împrumutat ispravnicilor de Gorj, logofătului Iorgu Văcărescu şi stolnicului Costandin Băşteanu, în 1821, cînd, din porunca Divanului din Bucureşti, aceştia au adunat peste 1200 oameni înarmaţi şi plătiţi pentru apărarea oraşului de răzvrătitorii ridicaţi de Tudor Vladimirescu, nemulţumită de hotărîrea Inaltului Divan nr. 33/841, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 143.

1993. — Costandin Nicoliţă Iovipali, în pricina cu fiii şi ginerii răposatului Nicolae, fratele său, pentru moştenire, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 144.

1994. — Listă de dosarele trimise spre cercetare Inaltei Curţi de Revizie.

I.C. dos. 145.

1995. — Copie de pe adresa Departamentului Dreptăţii cu care înaintează 31 dosare spre cercetare Inaltei Curţi de Revizie.

I.C. dos. 146.

1996. — Copie de pe adresa Departamentului Dreptăţii cu care înaintează 31 dosare ce urmează a fi cercetate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 147.

1997. — Casa răposatului Ene Dimitriu, în pricina cu Maria Diculeasca, pentru tăiere de pădure de pe moşia Padea jud. Dolj, nemulţumindu-se cu hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 81/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1845 se împacă şi cer închiderea dosarului.

I.C. dos. 150.

1998. — Parucicul Scarlat Paris din Craiova, în pricina cu Anastasie Iconomu, arendaşul moşiei sale Văluţa din jud. Dolj, pentru nerespectarea contractului arenzii, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 80/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi în 1844 se împacă, cerînd închiderea pricinii.

I.C. dos. 153.

1999. — Arhimandritul Dositei, egumenul m-rii Băbeni din jud. Rîmnicu Sărat, în pricina cu paharnicul Grigorie Zosima căruia îi datorează o sumă de bani, cere a se judeca la Inaltul Divan. Apoi, arătînd că este mulţumit cu hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 45/843, cere închiderea dosarului.

I.C. dos. 154.

2000. — Obşteasca Epitropie, nemulţumită cu hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 77/843, în pricina cu pitarul Grigorie Matraca, pen-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

tru moşia Uda din jud. Teleorman, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi, în 1846, se împacă.

I.C. dos. 155.

2001. — Ioana, soţia răposatului Gheorghe Ioan din Pîrscov jud. Buzău, în pricina cu parucicul Ştefan Hrisoscoleu şi fraţii săi de la Săpoca acelaşi judeţ, pentru stricăciuni la moşia Săpoca, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 39/843, cer a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1845 se împacă.

I.C. dos. 156.

2002. — Căminăreasa Ecaterina Buzeasca, în pricina cu păhărniceasa Zmaranda Jianca pentru un loc cu bina pe el din Craiova, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie, de unde este înapoiată nefiind trimisă la secţia Inaltului Divan şi neputîndu-se face astfel cercetarea.

I.C. dos. 157.

2003. — Pavel Găbunea şi Costandin, fiul lui Ion Găbunea din satul Mierleşti jud. Olt, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Bucureşti nr. 37/843, în pricina cu casa răposatului pitar Drăghiceanu Perieţeanu, pentru moşie, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi în 1846 se învoiesc să închidă dosarul.

I.C. dos. 160.

2004. — Popa Vlad cu cetaşii săi Negoeşti din satul Jugaru, jud. Olt, în pricina cu popa Ianache Ioan Olteanu şi mătuşa sa Stanca pentru moşie, nemulţumiţi cu hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 51/843 cer a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1844 îşi retrag apelaţia.

I.C. dos. 161.

2005. — Paharnicul Barbu Catargiu, în pricina serdarului Dimitrie Sărăţeanu, serdarul Ioan Samurcaş şi Dimitrie Vernescu pentru moşiile Albeasca şi Tăbărasca din jud. Buzău, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 67/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1845 se învoiesc a închide dosarul.

I.C. dos. 163.

2006. — Gheorghe Plopeanu de la Plopi jud. Teleorman, în pricina cu Costache Slăvitescu şi alţi moşneni Slăviteşti, pentru hotare, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 41/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi în 1846 se învoiesc să stingă pricina şi să închidă dosarul.

I.C. dos. 164.

2007. — Gheorghe Plopeanu de la Plopi jud. Teleorman, nemulţumit de cartea de judecată a judecătoriei acelui judeţ nr. 355 şi cu hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 43/843, în pricina cu Costache Iordănescu din Alexandria tot din acel judeţ, pentru răscumpărarea cu protimi-

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

sis de devălmăşie a arenzii părţii de moşie a moşnenilor Slăviteşti, face apelaţie la Inaltul Divan, iar în 1846 împăcîndu-se, se închide «della».

I.C. dos. 165.

2008. — Clucereasa Elenca Fărcăşanca şi Costandin Fărcăşanu din satul Zăvideni jud. Vîlcea, în pricina cu Costache şi Iorgu Vlădăeni şi Zinca Poenăreasa pentru nişte înscrisuri, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 86/843, cer a se judeca la Inaltul Divan. In 1845, pe temeiul cererii Obşteştii Epitropii, sub a cărei îngrijire se află casa răposatei clucerese Fărcăşanca, dosarul se închide.

I.C. dos. 171.

ANUL 1844

2009. — Nicolae Ciolcan, fiul lui Vasile din satul Băbăiţa jud. Gorj, în pricina cu casa răposatului polcovnic Ştefan Bibescu din acelaşi judeţ, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 124/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1846 se împacă şi dosarul se închide.

I.C. dos. 89.

2010. — Iordache Iordănescu din Teleşti, jud. Gorj, în pricina cu Ioan Ruşăţi de la Găvăneşti şi Ioan Rovenţa de la Teleşti, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 100/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1846 se împacă.

I.C. dos. 91.

2011. — Păhărniceasa Luxandra Bălăceanca, în pricina cu pitarul Ioan Bălăceanu pentru pagubele pricinuite la moşia Bereasca, cere Inaltului Divan să fie cercetată de Inalta Curte de Revizie, iar în 1846 se învoiesc să stingă pricina şi să închidă dosarul.

I.C. dos. 96.

2012. — Vasile Atanasiu din satul Potmelţu jud. Mehedinţi, în pricina cu postelnicul Ioniţă Severineanu din oraşul Craiova, pentru că ar fi tăiat lemne din pădurea acestuia, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 112/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1846 se împacă şi cer închiderea dosarului.

I.C. dos. 97.

2013. — Maria văduva, fiica lui Dumitrache dulgherul din mahalaua Fîntîna Boului din Bucureşti, în pricina cu Negrea, fiul lui Niţu croitorul şi Coman, fiul diaconului Apostol, moşneni Vişineni, pentru 50 stj. şi jumătate din hotarul Vişina jud. Vlaşca, nemulţumită de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 73/843, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1846 se învoieşte să stingă pricina şi cere închiderea dosarului.

I.C. dos. 99.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

2014. — Parucicul Atanasie Cuţana, arendaşul moşiei Segarcea din jud. Dolj, în pricina cu Stancu, fiul lui Barbu Bălaci, Tudor, fiul lui Dincă Bălaci, Stan, fiul lui Marin Bălaci şi alţii din satul Lipovu jud. Dolj pentru o morişcă de pe apa Dăsnăţuiului, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Craiova nr. 6/1844, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1846 se învoiesc a stinge pricina.

I.C. dos. 108.

2015. — Polcovnicul Mihai Chirculescu din jud. Buzău, în pricina cu postelnicul Costache Vilara pentru moşia Găgeni, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 14/844, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1846 se împacă.

I.C. dos. 112.

2016. — Costache Iordănescu din oraşul Alexandria, jud. Teleorman, în pricina cu Gheorghe Plopeanu din satul Plopi acelaşi judeţ, pentru pagubele făcute de acesta ca arendaş la moşia Slăviteşti a jeluitorului, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 11/844, cere a se judeca la Inaltul Divan, iar în 1846 se învoiesc a stinge pricina şi dosarul se închide.

I.C. dos. 114.

2017. — Ioan Mereu, Ilie Mereu şi alţi moşneni Merei de la Lipia jud. Buzău, în pricina cu marele vistier Alexandru Ghica pentru moşia Stîlpu din acel judeţ, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 9/844, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă şi dosarul se închide.

I.C. dos. 115.

2018. — Marghioala Chesatina din Focşani jud. Rîmnicu Sărat, în pricina cu doctorul Şarli (Charles) Barot tot de acolo, pentru o cantitate de oase de vite ridicate de acesta de la zalhanaua din Vîrteşcoiu ce a ţinut-o jeluitoarea cu arendă, nemulţumită de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 21/844, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă.

I.C. dos. 118.

2019. — Moşnenii Băeşti din jud. Buzău, în pricina cu moşnenii Aldeni, ce li se zice şi Dăscăleşti tot din acel judeţ, pentru moşie, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 16/844, cer a se judeca la Inaltul Divan, apoi îşi retrag apelaţia şi cer închiderea dosarului.

I.C. dos. 119.

2020. — Ioana văduva, soţia răposatului Pavel Mazilu din satul Coteşti jud. Rîmnicu Sărat, în pricina cu Atanasie Panfilie şi părtaşii săi moşneni din Valea Rea şi Priveghiu pentru moşie, nemulţumită de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 28/843, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.C. dos. 123.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

2021. — Uţa Cotăreasa din Giurgiu, în pricina cu epitropii bisericii Sfintei Adormiri din acelaşi oraş, pentru cheltuielile judecăţii unei prăvălii, nemulţumită de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 29/844, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.C. dos. 125.

2022. — Casa răposatului Ioan Dimitriu, în pricina cu Efrosina, a doua soţie a numitului răposat pentru testamentul lăsat în favoarea ei, nemulţumindu-se cu hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 47/844, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă cerînd închiderea dosarului.

I.C. dos. 128.

2023. — Vîlciu Zacu din Ruşii de Vede jud. Teleorman, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 35/844, în pricina ce are cu Grigorie Grecescu, arendaşul moşiei sale Băseşti din acel judeţ, pentru un cal, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se împacă şi cere aducerea la îndeplinire a hotărîrii Divanului Civil.

I.C. dos. 129.

2024. — Copie de pe adresa nr. 2299/844 a Marii Logofeţii cu care înaintează 10 dosare de pricini, ce urmează a se cerceta de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 130.

2025. — Copie de pe adresa nr. 2299/844 a Logofeţiei Dreptăţii cu care înaintează 10 dosare de pricini, urmînd a fi cercetate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 131.

2026. — Pitarul Gheorghe Baldovin, în pricina cu pitarul Nicolae Niculescu pentru tăierea unei păduri de pe moşia Creţuleşti, numită şi Păduroaica, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie, nemulţumit de hotărîrile nr. 42/842 a Divanului Civil şi nr. 42/843 a Inaltului Divan. Inalta Curte găseşte bună hotărîrea Inaltului Divan prin care se hotăra ca pitarul Niculescu să întoarcă lui Baldovin cei 1500 galbeni, «îndoiţi», pentru toate pagubele sale cu dobîndă de la darea acelei hotărîri plus 426 lei, taxa şi onorarul de avocat.

I.C. dos. 132.

2027. — Hristofor Mustacov, îngrijitorul casei prinţului Miloş Obrenovici, în pricina cu generalul Nicolae Mavru pentru călcarea moşiei Adămeşti şi Şovărăşti, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi se mulţumeşte cu hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 37/1844, şi-şi retrage apelaţia, cerînd închiderea dosarului.

I.C. dos. 135.

2028. — Paucicul Grigore Fănescu, în pricina cu clucerul Toma Paraschivescu, pentru un han din tîrgul Rîmnicu Sărat pe care l-a ţinut în

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

tovărăşie, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 43/844, cere a se judeca la Inaltul Divan, care respinge apelaţia pentru că pricina este mai mică de 5000 lei şi înapoiază hotărîrea Divanului Civil pentru executare.

I.C. dos. 138.

2029. — Gavrilă şi Alexe, moşneni Şchiopeni din jud. Buzău, în pricina cu Maria, soţia răposatului Enache Mărgărit, pentru a patra parte din moşia Şchiopeni, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 36/844, cer a se judeca la Inaltul Divan, care respinge apelaţia întrucît venitul părţii de «prigonire» nu depăşeşte suma de 500 lei.

I.C. dos. 140.

2030. — Stroe Veleanu din oraşul Craiova, în pricina cu Matei Ciochină şi cetaşii săi din satul Veleşti jud. Dolj pentru nişte stînjeni de moşie din hotarul Veleşti, nemulţumit de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 58/844, cere a se judeca la Inaltul Divan.

I.C. dos. 141.

2031. — Toma Strîmbeanu din Craiova, mahalaua Postelnicul Fir, în pricina cu Nicolin Terpu pentru o datorie, nemulţumit cu hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 59/844, cere a se judeca la Inaltul Divan, apoi în 1845 îşi retrage apelaţia cerînd închiderea dosarului.

I.C. dos. 142.

2032. — Bălaşa, soţia lui Mihai sticlarul din Craiova, mahalaua Sf. Spiridon, în pricina cu popa Anghel din acelaşi oraş, mahalaua Sfinţii Apostoli, pentru moştenirea rămasă de la răposata mătuşa sa Tudora hagiica, face apel la Inaltul Divan, împotriva hotărîrii Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 76/844, apoi se împacă în 1846.

I.C. dos. 146.

2033. — Zoiţa, soţia răposatului parucic Grigorie Melemcovici din satul Obedeanu jud. Dolj, în pricina cu Licica Giuleasca pentru moştenire, face apel la Inaltul Divan împotriva hotărîrii Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 85/844, apoi se împacă.

I.C. dos. 152.

2034. — Păuna, soţia lui Stan Leoveanu din satul Brabova jud. Mehedinţi, în pricina cu sora sa Maria, soţia lui Ioan Ciocănel din satul Grebleşti acelaşi judeţ, pentru 58 stj. moşie din hotarul Carpinu, vînduţi de pîrîtă postelnicului Ioan Braboveanu, soţul dintîi al jeluitoarei, nemulţumită de hotărîrea Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 102/844, care dădea dreptate pîrîtei «slobozîndu-i» acei stînjeni, face apelaţie la Inaltul Divan. In 1846 se împacă cerînd închiderea dosarului.

I.C. dos. 154.

2035. — Năstavnicul m-rii Nucetu din jud. Dîmboviţa face apelaţie la Inaltul Divan împotriva hotărîrii Divanului Civil din Bucureşti nr. 62/844,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

dată în pricina ce are cu Dimitrie Ioan din satul Topoloveni jud. Muşcel, pentru cheltuielile ce a făcut pîrîtul cu îmbunătăţirile de pe moşia Topoloveni a numitei mănăstiri, iar în 1846 se împacă, retrăgîndu-şi apelaţia.

I.C. dos. 156.

2036. — Ioan, fiul lui Grigore Proca din satul Tîmboeşti jud. Rîmnicu-Sărat, face apelaţie la Inaltul Divan împotriva hotărîrii Divanului Civil din Bucureşti nr. 67/844, în pricina cu Asanache Mihu de la Cîrlige, acelaşi judeţ, pentru îngrăditul unui loc şi pentru drum de trecere la apă pe locul jeluitorului. In 1846, părţile se împacă şi dosarul se închide.

I.C. dos. 157.

2037. — Carp, monahul de la m-rea Cernica, nemulţumit de cartea de judecată a Divanului Civil din Bucureşti nr. 69/844, în pricina cu foştii moşneni Cegani din jud. Ialomiţa pentru moşie şi bani, face apelaţie la Inaltul Divan. In 1845 părţile se împacă şi dosarul se închide.

I.C. dos 158.

2038. — Adresa nr. 3993 a Depart. Dreptăţii cu care înaintează lista membrilor ce au cădere a judeca la Inalta Curte de Revizie pricina pitarului Costache Scorţeanu cu pităreasa Catinca Şoiculeasca, moştenitoarea răposatului serdar Ghiţă Valescu.

I.C dos. 163.

2039. — Epitropii serdăresei Irina Saigiu, în pricina cu creditorii soţului său, serdar Costache Saigiu pentru datorii de bani, cere a se judeca la Inalta Curte de Revizie ca să i se scoată mai întîi zestrea ei din averea soţului şi apoi să se plătească datoriile.

I.C. dos. 165.

2040. — Iancu Gheorghiu Coşoveanu face apelaţie împotriva hotărîrii Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 114/844 în pricina cu Dumitrana Celăreanca, soţia răposatului hagi Neagoe pentru datorie de bani, iar în 1846 părţile se împacă şi dosarul se închide.

I.C. dos. 167.

2041. — Panait, fiul lui Costea Dimitriu din satul Coteşti jud. Rîmnicu-Sărat, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti nr. 77/844, în pricina cu Vasile, fiul protopopului Ioan şi alţii pentru pagubele ce i-au pricinuit aceştia pe o pădure a sa, face apel la Inaltul Divan, care «pofteşte» Divanul Civil să aducă la îndeplinire acea hotărîre.

I.C. dos. 172.

2042. — Dumitraşcu Giurea de la Coteşti jud. Rîmnicu-Sărat face apelaţie la Inaltul Divan împotriva hotărîrii Divanului Civil din Bucureşti nr. 82/844, în pricina cu pitarul Efstatie Cariadis de la Scurteşti jud. Buzău pentru nişte pogoane de vie, iar în 1847 se împacă.

I.C. dos. 173.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

2043. — Luxandra, soția lui Costandin Amărăscu din satul Argeloaia jud. Dolj, face apelație la Inaltul Divan împotriva hotărîrii Divanului Judecătoresc din Craiova nr. 134/844, dată în pricina cu Gheorghe Amărăscu și fratele său Alecu, fiii răposatei Bălașa Amărasca din satul Giorocu jud. Dolj, pentru o moară de pe apa Giorocelului. In 1846 părțile împăcîndu-se, dosarul se închide.

I.C. dos. 174.

ANUL 1845

2044. — Dumitru Bratilovanu din Drăgoteștii de Jos jud. Mehedinți, nemulțumit cu hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Ioniță și Drăgoi Ciocota pentru 10 stj. de moșie din hotarul Drăgoteștii. Apelul este respins deoarece venitul acelui pămînt nu atinge suma de 500 lei și pricina este considerată ca «desăvîrșit» judecată de instanța anterioară.

I.C. dos. 91.

2045. — Costandin Ghimpa, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei din 9 febr. 1845, cere a se judeca la Inaltul Divan cu maioreasa Catinca Macreovici pentru un cazan. La citațiile din 1846, părțile răspund prin Divanul Craiovei că s-au împăcat și Inaltul Divan dispune să se închidă «della».

I.C. dos. 94.

2046. — Serdarul Gh. Rafailă, vechil din partea casei răposatului Ene Repezeanu, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Gheorghe Ioan Altinoglu, pentru zestrea surorii sale, soția lui Ene Repezeanu. In dec. 1845, Obșteasca Epitropie face cunoscut Inaltului Divan că vechilul acelei case a cerut să «tragă înapoi» apelația făcută.

I.C. dos. 97.

2047. — Cănuț Cepleanu, nemulțumit cu hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu sora sa Păuna Golumbeanca din satul Golumbu jud. Dolj pentru 100 stj. moșie din hotarul Ceplea jud. Gorj. Apelul este respins pe motiv că venitul acestor stînjeni nu ajunge suma de 500 lei anual și deci nu mai intră între pricinile cu drept de apel la Inaltul Divan.

I.C. dos. 98.

2048. — Nicolae Mircescu din jud. Ialomița, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil din București, cere a se judeca la Inaltul Divan cu moșnenii Orboeșteni, pentru un suhat. In ian. 1847, Inaltul Divan face cunoscut Divanului Civil să pună în lucrare hotărîrea sa, deoarece, deși apelația a fost primită sub rezerva depunerii sumei de 2% de către jeluitor,

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

pentru diferența valorii obiectului de judecată, acesta nu s-a prezentat pentru a depune banii timp de un an și jumătate, iar procesul nu mai poate rămîne deschis.

I.C. dos. 99.

2049. — Anica Urseasca din mahalaua Biserica Albă, nemulțumită de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu căminăreasa Smaranda Geanolu pentru niște case din Giurgiu. In oct. 1846 jeluitoarea își retrage apelația, iar Inaltul Divan dă dispoziție către Divanul Civil să-și pună în lucrare hotărîrea sa.

I.C. dos. 100.

2050. — Mihai Perescu din satul Perești, jud. Gorj, nemulțumit de hotărîrea Divanului Craiovei, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Manole Guțu și soția acestuia Theodora, pentru tăiere de pădure și alte pagube. In mai 1846 jeluitorul își retrage apelația iar Inaltul Divan dă dispoziție Divanului Craiovei să pună în lucrare hotărîrea sa.

I.C. dos. 102.

2051. — Pantazi Bagdat pitar, nemulțumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Alecu Marghiloman pentru bani. In mart. 1846, feciorii jeluitorului Alecu, Anastase și Ianache cer retragerea apelației iar Inaltul Divan poruncește Divanului Civil să dea curs hotărîrii sale.

I.C. dos. 104.

2052. — Logofeția Dreptății trimite Inaltului Divan dosarele cu pricinile ce urmează a fi judecate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 105.

2053. — Departamentul Dreptății trimite Inaltului Divan dosarele pricinilor ce urmează a fi judecate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 106.

2054. — Departamentul Dreptății trimite Inaltului Divan dosarele pricinilor cu ofisuri domnești ce urmează a fi judecate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 107.

2055. — Departamentul Dreptății trimite Inaltei Curți de Revizie dosarele ce urmează a fi judecate de această instanță, împreună cu apelul făcut de Matache Cotopulea serdar, de a se înfățișa la judecată cu locuitorii ce au vii pe moșia sa Fîntînelele.

I.C. dos. 108.

2056. — Departamentul Dreptății trimite Inaltei Curți de Revizie dosarele pricinilor ce urmează a fi judecate de această instanță.

I.C. dos. 109.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

2057. — Moşnenii Drăghiceni din jud. Muşcel, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil, cer a se judeca la Inaltul Divan cu diaconul Radu Herovic pentru moşie. Inaltul Divan respinge apelaţia pe motiv că jeluitorul a depăşit termenul legal pentru depunerea ei.

I.C. dos. 110.

2058. — Departamentul Dreptăţii trimite Inaltului Divan lista «mădularilor» ce urmează a judeca la Inalta Curte de Revizie şi dosarul pricinii dintre pitarul Gheorghe Bălan cu fraţii Iconomu, Theodor şi Petre pentru 5200 galbeni, spre a fi cercetate de Inalta Curte.

I.C. dos. 111.

2059. — Dumitrache, Şerban şi alţi cetaşi ai lor din Nebuneşti jud. Olt, nemulţumiţi de hotărîrea Divanului Civil din 29 oct. 1845, cer a se judeca la Inaltul Divan cu moşnenii Ciuceşti din acelaşi judeţ pentru pămînt din moşia Ciuceşti. In ian. 1847, Judecătoria Olt face cunoscut Inaltului Divan că părţile au dat înscrisuri de «împăciuire».

I.C. dos. 112.

2060. — Departamentul Dreptăţii trimite Inaltului Divan 16 pricini ce urmează a fi judecate de Inalta Curte de Revizie printre care şi pricina lui Nicolae Ciubucescu din jud. Muşcel cu Anastasia, soţia răposatului hagi Ţene din Piteşti, pentru o datorie de bani.

I.C. dos. 113.

2061. — Departamentul Dreptăţii trimite Inaltului Divan 16 dosare cu pricini ce urmează a fi judecate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 114.

2062. — Departamentul Dreptăţii trimite Inaltului Divan dosarele cu ofisuri domneşti rînduite a fi judecate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 115.

2063. — Departamentul Dreptăţii trimite Inaltului Divan 16 dosare cu ofisuri domneşti, care au fost rînduite a se cerceta de către Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 116.

2064. — Departamentul Dreptăţii trimite Inaltului Divan pricinile orînduite cu ofisuri domneşti, în cercetarea Inaltei Curţi de Revizie.

I.C. dos. 117.

2065.— Departamentul Dreptăţii trimite Inaltului Divan dosarele pricinilor orînduite prin ofisuri domneşti spre a fi judecate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 118.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

2066. — Departamentul Dreptăţii trimite Inaltului Divan dosarele ce urmează a fi judecate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 119.

2067. — Departamentul Dreptăţii trimite Inaltului Divan 16 dosare orînduite prin ofisuri domneşti spre a fi judecate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 120.

2068. — Maghistratul oraşului Giurgiu, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Dumitru boiangiul pentru un loc din acel oraş. Locul de «prigonire» fiind între timp vîndut de maghistrat lui Costandin Mierlescu, acesta, ca nou proprietar, retrage apelaţia făcută de Maghistrat.

I.C. dos. 121.

2069. — Departamentul Dreptăţii trimite Inaltului Divan dosarele ce urmează a se pune în cercetarea Inaltei Curţi de Revizie, conform ofisurilor domneşti.

I.C. dos. 122.

2070. — Departamentul Dreptăţii trimite Inaltului Divan dosarele cu ofisuri domneşti ce urmează a se judeca de către Inalta Curte de Revizie,

I.C. dos. 123.

2071. — Departamentul Dreptăţii trimite lista şi dosarele ce urmează a se judeca de către Inalta Curte de Revizie, conform ofisurilor domneşti ce posedă.

I.C. dos. 124.

2072. — Departamentul Dreptăţii trimite Inaltului Divan 16 dosare ce prin ofis domnesc sînt rînduite a fi cercetate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 125.

ANUL 1846

2073. — Tudosie Nicolau, croitor din Craiova, nemulţumit de hotărîrea Divanului de acolo din 28 ian. 1846, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costache Stăncescu, epitropul casei răposatului Ioan Cladoveanu, croitor tot din acel oraş, pentru o prăvălie. In mai 1846 părţile împăcîndu-se, Judecătoria Dolj trimite Inaltului Divan înscrisul de împăcare pentru închiderea dosarului.

I.C. dos. 75.

2074. — Anton Moshuna, epitropul casei lui Gheorghe Atanasiu, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil Secţia 2-a, cere să se judece la

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Inaltul Divan cu locuitorii satelor Scrioştea, Papa şi Măldăeni din jud. Teleorman, pentru drepturile de proprietar ale acelei case. In aprilie 1846 Jeluitorul îşi retrage apelaţia, cerînd închiderea dosarului.

I.C. dos. 76.

2075. — Logofeţia Dreptăţii trimite, Inaltului Divan pricina dintre Filistin Berizofschi Coleschi, secretar, cu Elisabeta şi Nicolae fraţi, pentru moştenire, spre a se înfăţişa la Inalta Curte de Revizie. Aceasta, la 29 apr. 1846, întăreşte hotărîrea Divanului Civil din 16 febr. 1844, care prevede ca Filistin să dea lui Nicolae casele din Iaşi şi Elisabetei averea din foaia ei de zestre.

I.C. dos. 77.

2076. — Departamentul Dreptăţii trimite Inaltului Divan lista pricinilor ce urmează a fi judecate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 78.

2077. — Departamentul Dreptăţii trimite Inaltului Divan lista pricinilor ce urmează a fi judecate de Inalta Curte de Revizie.

I.C. dos. 79.

2078. — Departamentul Dreptăţii trimite Inaltului Divan lista pricinilor ce urmează a fi judecate de «mădularele» alese să judece la Inalta Curte de Revizie, în aceste pricini.

I.C. dos. 80.

2079. — Casandra Teleloaica din Craiova, nemulţumită de hotărîrea Divanului de acolo, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Radu, fiul diaconului Ilie, pentru un loc. Inaltul Divan respinge apelaţia deoarece jeluitoarea a refuzat să depună taxa de 2% ce ar îndreptăţi Inaltul Divan să judece şi pricini pentru bunuri al căror venit nu atinge 500 lei.

I.C. dos. 81.

2080. — Departamentul Logofeţiei Dreptăţii trimite Inaltului Divan lista «mădularelor» ce au drept a judeca la Inalta Curte de Revizie în pricina dintre logofătul Ioan Manu cu prinţul Miloş Obrenovici pentru hotarul dintre moşiile Budeşti şi Herăşti. Inalta Curte de Revizie hotărăşte a se delimita aceste moşii după hotărnicia din 1707 (7215), faţă fiind la delimitare ambele părţi.

I.C. dos. 83.

2081. — Departamentul Logofeţiei Dreptăţii trimite Inaltului Divan lista membrilor ce urmează a judeca la Inalta Curte de Revizie pricina dintre Costache Pîrgu cu logofătul Emanoil şi Nicolae, fraţi Băleni, pentru datorie de bani.

I.C. dos. 84.

2082. — Alecu Belu agă, nemulţumit de hotărîrea Divanului Civil din Bucureşti din 14 mai 1846, cere a se judeca la Inaltul Divan cu Costandin

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Anghelovici și tovarășii pentru o despăgubire cerută de pîrîți din venitul moșiei Prundu. In sept. 1846 părțile fac cunoscut Inaltului Divan că s-au împăcat și cer închiderea dosarului.

I.C. dos. 85.

2083. — Dima, Iacov și Hera Burlan, nemulțumiți de hotărîrea Divanului Civil, cer a se judeca la Inaltul Divan cu Voica, soția lui Anastase Măxinoiu, pentru 100 pogoane de pămînt cu pădure, din moșia Bontești jud. Rîmnicu-Sărat. Inaltul Divan respinge apelația pe motiv că venitul acelor pogoane de pămînt nu atinge 500 lei anual.

I.C. dos. 86.

2084. — Departamentul Logofeției Dreptății trimite Inaltului Divan lista «mădularelor» ce urmează a judeca la Inalta Curte de Revizie pricina dintre paharnicul Pîrvu Asan cu pitarul Alecu Pastia pentru datorie de bani, împreună cu dosarul respectiv.

I.C. dos. 87.

2085. — Departamentul Logofeției Dreptății trimite Inaltului Divan lista «mădularelor» ce urmează a judeca la Inalta Curte de Revizie pricina dintre Iancu Bucșănescu și casa răposatului eclesiarh Gheorghe pentru moșie, împreună cu dosarul respectiv.

I.C. dos. 88.

2086. — Departamentul Logofeției Dreptății trimite Inaltului Divan lista «mădularelor» ce urmează a judeca la Inalta Curte de Revizie pricinile rînduite prin ofis domnesc a se înfățișa la această Curte, împreună cu dosarele pricinilor respective.

I.C. dos. 89.

2087. — Departamentul Logofeției Dreptății trimite Inaltului Divan lista membrilor ce au cădere a judeca la Inalta Curte de Revizie, pricinile orînduite la această instanță prin ofise domnești, dimpreună cu dosarele respective.

I.C. dos. 90.

2088. — Departamentul Dreptății trimite Inaltului Divan raportul făcut către domn, asupra «prigonirii» ce are m-rea Cotroceni cu epitropia mănăstirilor Sf. Mormînt pentru hotarul dintre moșiile Pietrile și Pueni din jud. Vlașca, rugîndu-l a da «cea mai desăvîrșită izbrănire a pricinii», după care Inaltul Divan trimite repetate citații.

I.C. dos. 91.

ANUL 1847

2089. — Departamentul Dreptății trimite Inaltului Divan dosarul pricinii moștenitorilor lui Dobrilă și Ana cu moștenitorii lui Nica Mușceleanu pentru hotarul moșiei Mușcelu-Dării jud. Buzău, spre a se desăvîrși hotărîrea, în urma alegerii hotarelor moșiei «de prigoană».

I.C. dos. 53.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

INDICE GENERAL

A.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

B.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

C.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

D.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

E.

F.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

G.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

H.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

I.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

J.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

K.

L.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

M.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

N.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

O.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

P.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

1). Cu începere de la 25 martie 1840, dreptul de protimisis a fost desființat cu desăvîrșire.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

R.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

S.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Ș.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

T.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Ț.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

U.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

V.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

X.

Z.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

LISTA PRESCURTĂRILOR

< >	=	arată completarea editorului
( )	=	arată explicația editorului
1613 (7121)	=	în original numai văleatul.
bis.	=	biserică
cop.	=	copie
Depart.	=	Departamentul
dos.	=	dosar
egum.	=	egumen
f	=	fila
hot.	=	hotărîrea
I.C.	=	Inalta Curte
I.D.	=	Înaltul Divan
jud.	=	județul
k.k.	=	cesaro-crăiesc
lunile : ian.	=	ianuarie
febr.	=	februarie
mart.	=	martie
apr.	=	aprilie
iun.	=	iunie
iul	=	iulie
aug.	=	august
sept.	=	septembrie
oct.	=	octombrie
nov.	=	noiembrie
dec.	=	decembrie
mah.	=	mahalaua
m-re	=	mănăstirea
nr.	=	număr
orig.	=	original
p.	=	pagina
par.	=	parale
sf.	=	sfîntul
stj.	=	stînjeni
v.	=	verso

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Hotărîrea Inaltului Divan nr. 71 din 1833 iunie 19.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Grigore Băleanu, mare ban, semnînd din greşeală o hotărîre la care nu luase parte, se face menţiune de aceasta.

Vornicul Mihail Manu, semnînd din greşeală în locul vornicului Gr. Cost. Filipescu, fără a-i lăsa loc, se face menţiune de aceasta pentru stabilirea ierarhiei în rang.

Se desputerniceşte semnătura vornicului Grigore Filipescu, care a semnat hotărîrea fără a fi luat parte la judecată. Pentru a nu se face ştersătură în condică, se face menţiunea în josul hotărîrii.

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Sigiliul Inaltului Divan, secția I-a, de la 1840—1847.

Sigiliul Inaltului Divan, secția II-a, de la 1840—1847.

SEMNĂTURILE MEMBRILOR JUDECĂTORI DE LA INALTUL DIVAN 1831—1847.

Grigore Băleanu, mare ban

Gheorghe Filipescu, ban

Ion Știrbei, mare vornic

Grigore Grădișteanu

Teodor Văcărescu

Alexandru Filipescu

Mihai Filipescu

Ștefan Bălăceanu

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Nestor logofăt

Alexandru Scarlat Ghica

Alexandru Ghica

Scarlat Grădișteanu

Gheorghe Florescu

Iordache Florescu

C. Cornescu

Dimitrie Ralet

Iancul Ralet

M. Manu,
fost mare vornic

Ioan C. Roset

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Atanasie Hristopol

C. Șt. Fălcoianu

Costandin Burke

Costandin Gh. Ghica

Dimitrie Hrisoscoleu

Grigore Ralet

M. Racoviță

Ioan Vlădoianu

Nicolae Suțul

A. Racoviță

Grigore Costandin
Filipescu

C. Herescu

N. Ghica

Ion Al. Fălcoianu

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

Alexandru Nenciulescu

Pană Costescu

C. Bălăceanu

Preda Săulescu, mare stolnic,
logofătul Inaltului Divan

B. Macescu, paharnic,
logofătul Divanului

Matache Cluc erescu, paharnic,
logofătul Divanului

C. Balan, pitar, pomoșnic

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

E R A T A

Pag.	rînd de sus	în loc de	se va citi
5	13	identificiate	identificate
6	20	n	în
9	40	ncheierea	încheierea

Nr. doc.	în loc de	se va citi
30	hotrănicie	hotărnicie
50	sendar	serdar
54	bire	despăgubire
57	Mashu	Moshu
59	Judectorii	Judecătorii
111	împrumutului	împrumutul
119	paharnnicul	paharnicul
136	legăturile	legaturile
190	Bencească	Bengească
191	hotărşte	hotărăşte
229	Divanului Po-liticesc. Naidin,	Divanului Politicesc. hotărăşte: Naidin,
343	din	dintre
355	împuternceşte	împuterniceşte
506	pirţilor	părţilor
515	înfiinţeze	înştiinţeze
518	Beicuş	Băicuş
530	Divanului	Divanului
549	Barbu	<Barbu>
620	Craiove	Craiovei
650	detorie	datorie
661	hotarnicie	hotărnicie
664	cheltuie	cheltuite
692	locutori	locuitori
720	Tăăranca	Tătăranca
745	Poporătşi	Poporăşti
820	stăpiniţii	stăpiniţi
838	să se facă cer-cetare	să facă cercetare
846	Frusira	Frusina
879	ăposatului	răposatului
893	sau	său
968	Iovipaleşti	Iovipaleştii
972	bniai	banii
1022	stînjenjii	stînjenii
1115	moşie	moşia
1115	vo	vor
1117	cumpărat	cumpărată
1147	cetaşi	cetaşii
1147	săii	săi
1165	anafaraua	anaforaua
1219	împuterniciţii	împuterniciţi
2033	Melemcovici	Melencovici
1347	a	o
1565	sinetuturile	sineturile
1640	a	la

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

CUPRINSUL

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

LEI 24,50

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro

https://biblioteca-digitala.ro / http://arhivelenationale.ro